

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228592

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP-67-11-12-68-5,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. 95/55. 2

Accession No. P12. 1

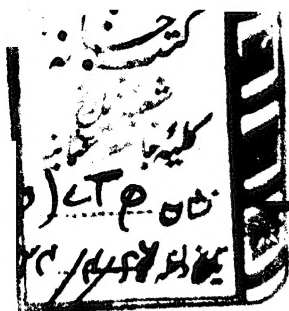
Author

م. س. 5

Title

نسخه (11)

This book should be returned on or before the date last marked below.

حصه اول

منتخب اللباب

تصنیف

محمد هاشم خان المخاطب به خانی خان نظام الملکی

در

احوال سلاطین تیموریه که در هندوستان

سلطنت کردند

باهتمام

اشیاذک موسیقی بنگاله

بتصحیح

مولوی کنیرالدین احمد و مولوی غلام قادر

در

کالج پریس

بکاربردازی منشی کرامت حسین طبع شد

کلکته سنه ۱۸۶۹ ع

فهرست خصصه اول کتاب منتخب الباب

۱	حمد و نعت
ایضا	دیباجه
۲	مقدمه در ذکر نسب سلاطین تیموریه
۴	ذکر معل خان
۷	ذکر ملکه انقوا و شیوع آفتاب پرستی در ترکان
۹	ذکر چینگیز خان
۱۳	ذکر امیر تیمور صاحب قران
۱۶	ذکر اولاد تیمور
۲۱	ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه
۳۵	ذکر وفات مهرنگار خانم مادر محمد بابر پادشاه
۳۷	ذکر تولد شاهزاده همایون
۴۵	ذکر لشکر کشی بابر پادشاه بر هندوستان
۴۶	حملة اول و دوم و سوم بر هند
۴۷	حملة چهارم بر هند

- ۴۹ حمله پنجم و مصاف کردن با ابراهیم لودی
- ۵۲ ذکر فتح دهلی و کشته شدن ابراهیم شاه
- ۵۴ جنگ کردن بابر شاه با رانای سانکار راجه چتور
- ۶۴ ذکر آمدن خواند میر صاحب حبیب السیر در هند
- ذکر وفات بابر بادشاه
- ذکر سلطنت محمد همایون بادشاه از اول جلوس تا رفتن ایران
- نزد شاه طهماسب صفوی از تسلط شیرخان افغان و
- ۷۰ مراجعت نمودن بحصول مقصود
- ۷۲ کیفیت محاربه همایون شاه با سلطان بهادر گجراتی
- ۸۰ فوج کشی همایون شاه بر بنگاله
- ۸۷ ذکر سلطنت فرید خان سورکه آخر مخاطب بشیر شاه شد
- ۱۰۰ جنگ کردن شیر شاه با راجه مالدیو راجه مازوار
- ۱۰۱ لشکر کشی شیر شاه بر قلعه چتور و وفات شیر شاه
- ۱۰۳ ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه
- ۱۰۷ ذکر سلطنت مبارز خان عادل شاه عرف عدای
- ۱۱۳ ذکر سلطنت سکندر شاه سور
- ذکر متوجه شدن محمد همایون بادشاه بعد از هزیمت یافتن
- از افغانان از نفاق انگریزی برادران و رفتن طرف ایران
- نزد زنده دردمان مصطفوی شاه طهماسب صفوی
- ۱۱۵ ذکر مراجعت همان بادشاه طرف هندوستان و گرفتن آن از
- دست افغانان
- ۱۲۲ ذکر سلطنت محمد اکبر بادشاه
- ۱۲۷

۱۳۸	قصه شاهم بیگ و خان زمان
۱۴۲	فتح گوالیار
۱۵۲	فتح مالوه
						فرمندان اکبر بادشاه خاندان و بهادر خان را بر شیر خان
۱۵۴	پهر عدلی و شکست یافتن شیر خان
۱۵۵	ذکر دستور العمل تودرمل
۱۵۸	مذاکعت اکبر بادشاه با دختر راجه بهاریمل
۱۶۰	فرار نمودن باز بهادر و بدست آمدن قلعه ماندو
۱۶۱	کشتن ادهم خان خان اعظم کوکه را و پیام رسانیدن او
۱۶۳	فساد شاه ابوالمعالی
۱۶۵	ذکر تعمیر و ترمیم قلعه و مسجد آگره
۱۶۷	بغاوت عبدالله خان اوزبک در مالوه
						کشتن میرزا حلیمان شاه ابوالمعالی را و در کابل سکه و
۱۶۷	خطبه کردن او بزام خود
۱۶۹	خبر نهاد مالوا و بغاوت میرزایان در اطراف بلاد
۱۷۰	تسخیر قلعه چنور
۱۷۳	تسخیر قلعه رنتهنبور
۱۷۸	فتح احمد آباد
۱۸۵	بغاوت میرزا محمد حکیم
۱۹۰	تنبیه افغانان روشنائی
۱۹۴	فتح کشمیر
۱۹۵	وفات راجه تودرمل

- ۱۹۹ بغارت یادگار میرزا در کشمیر
- ۱۹۹ خبر کشته شدن مظفر خان والی گجرات
- ۱۹۷ فتح آریسه و دیگر بعضی نواح بنگاله
- ایضا نقل قول عبدالقادر بدوانی در حق محمد اکبر بادشاه ..
- ۲۰۴ رسیدن میرزا رستم صفوی بخدمت اکبر بادشاه
- ایضا رفتن خانخانان و شاهزاده دانیال برای تسخیر دکن ..
- مراجعت خانخانان از دکن و مقرر شدن یوسف خان
- ۲۱۲ . مشهدی و ابوالفضل دران مهم
- ۲۱۳ باز رفتن خانخانان برای نظم دکن و فتح قلعه احمد نگر
- ذکر بغاوت نمودن شاهزاده سلیم یعنی جهانگیر بن اکبر بادشاه ۲۱۹
- ذکر کشته شدن ابوالفضل
- ۲۲۸ ذکر وفات مادر اکبر بادشاه
- ۲۳۲ ذکر وفات شاهزاده دانیال
- ایضا ذکر وفات محمد اکبر بادشاه
- ۲۳۷ ذکر تاریخ نظامی و تاریخ فرشته
- ایضا فهرست منصبداران عهد اکبری
- ۲۳۹ ذکر شیخ سلیم هیکری
- ایضا ذکر شیخ عبدالحق دهلوی
- ۲۴۰ ذکر خواجه باقی بالله
- ایضا ذکر ملا عبدالله سلطان پوری
- ۲۴۱ ذکر عرفی شیرازی
- ایضا ذکر شیخ مبارک ناگوری

۲۴۲	ذکر میر فتح الله شیرازی
ایضا	ذکر ملا عراقی مشهدی
ایضا	ذکر قلمس کاهی
ایضا	ذکر سید محمد جامه باف
ایضا	ذکر میر حیدر معنائی
۲۴۳				ذکر متروکات محمد اکبر بادشاه وقت وفات
۲۴۴	..					ذکر سلطنت ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۵		ذکر ولادت محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۷	..					ذکر کتب که در احوال جهانگیر بادشاه تالیف شده
۲۴۹	ذکر بغارت خسرو
۲۵۳	..					ذکر گرفتار شدن خسرو و سیاست رسیدن همهرهان وی
۲۵۴	بیان رسم دادن خطاب
						تاخت آوردن حسن خان شاملو حاکم هرات بر قندهار و
۲۵۵			برخواستنه رفتن او از حکم شاه عباس
۲۵۶			ذکر استعمال لفظ صوبه دار برای عمال
ایضا		قصه خان آعظم میرزا عزیز کوکه
۲۵۸		تدبیر بیرون کردن خسرو از قید
۲۵۹	..					ذکر کتخدائی جهانگیر بادشاه با دختر قاسم خان عرب
۲۶۰						حکم عنایت نمودن نقاره تامنصب سه هزار و پانصدی
۲۶۳	احوال نور جهان بیگم
۲۶۸	مکه زدن بنام نور جهان بیگم
۲۷۲						ذکر تمنای جهانگیری که به اراکین سلطنت داده شد

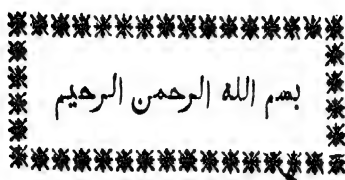
- ۲۷۲ ایجاد عطر جهانگیری
- ۲۷۳ ذکر رسیدن سرعثمان خان از بنگاله
- ۲۸۰ ذکر احازت نواختن نقاره باعتماد الدوله
- ۲۸۱ ذکر تولد دارا شکوه پسر شاهجهان
- ۲۸۲ ذکر فتح یانقن شهنواز خان بر عذیر
- ۲۸۴ ذکر تولد محمد شجاع پسر شاهزاده شاهجهان
- عزل عبد الله خان صوبه دار احمد آباد بجرم اهانت
- ۲۸۶ اخبار نویسن
- ایضا وبا و طاعون عظیم
- ۲۸۸ عزایت شدن خطاب شاه بشاهزاده خرم یعنی شاهجهان
- ۲۸۹ شکار شدن شیر از دامت نورجهان و رانی کلان
- ۲۹۸ وفات شهنواز خان
- ایضا حکم تعمیر مساجد و مرای پخته و چاه و غیره در هر منزل
- ۳۰۱ نزول بادشاه مع نورجهان بیگم بخیمه معتمد خان
- ایضا بغارت راجه گشتوار و چکان کشمیر و بیان احوال کشمیریان
- ۳۰۴ باز بغارت کردن عذیر حبشی
- ۳۰۸ نقلی عجیب منقول از جهانگیر نامه
- ۳۱۲ نقل بازیگران بنگاله
- ۳۱۳ نقل عشق فقیری بر زن هندوئی
- ۳۱۴ خبر یورش دکنیان بر مالوا و تذبیه ایشان
- خبر مرض اعتماد الدوله پدر نورجهان بیگم و رفتن بادشاه
- ۳۲۵ بمیادت ارو وفات اعتماد الدوله

- ۳۲۷ یورش شاه ایران بر قندهار
- ۳۲۸ مذاقشه نورجهان بیگم با شاهجهان و برپا شدن فساد عظیم
- ۳۳۵ بغارت شاهجهان و فوج کشی او بر جهانگیر بادشاه
- ۳۴۶ احوال قلعه رهناس بنگاله
- ۳۴۷ سوانحات دکن
- ۳۵۰ احوال سلطان پرویز که بتعاقب شاهجهان رفته
- ۳۵۸ قید کردن مهابت خان جهانگیر بادشا را
- ۳۷۷ ذکر تدابیر نورجهان بیگم در استخلاص جهانگیر بادشاه
- ۳۸۲ رحلت نمودن سلطان پرویز
- ۳۸۳ بقیه احوال مهم دکن
- ۳۸۷ خبر غرق شدن مکرم خان حاکم بنگاله
- ایضا ذکر وفات محمد جهانگیر بادشاه
- ۳۹۰ بر تخت نشستن شهریار در غیبت شاهجهان بخت بیدار
- ۳۹۵ ذکر سلطنت ابو المظفر شهاب الدین جهان جهان بادشاه
- ۴۰۳ تفصیل حاصل ایران و توران و هندوستان
- ۴۰۶ ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن فرسنگه دیو بدیله
- ۴۱۰ فتح و مسما نمودن قلعه بامیان که بدست ازبکن رفته بود
- ۴۱۱ بغارت کردن خان جهان لودی
- ۴۲۲ ذکر تذبذبه افغانان که رویه ملحدان اختیار کرده بودند
- ۴۲۴ بقیه احوال خانجهان لودی
- ذکر بغارت افغانان خایلی و مهماندی و داودزئی و لودی
- ۴۲۸ و رهیله و عید

- ۴۳۵ ذکر تیره بختی باقی ایام خان جهان لودی
- ۴۴۴ ذکر قحط سال دکن که بسال غم موصوم گردید
- ۴۵۴ ذکر تنبیه ابدام نام کافر بد فرجام
- ایضا ذکر تسخیر قلعه ستونده
- ۴۵۹ ذکر واقعه ممتاز محل بیگم
- ۴۶۲ ذکر تعین افواج برای خرابی ملک بیجاپور و فتوح قلعات
- ۴۶۸ فتح بندر هوگلی و جنگ با فرنگیان
- ۴۷۰ تسخیر قلعه کالنا
- ۴۷۳ جنگ نمودن بادشاهزاده محمد اورنگ زیب با فیل
- بغاوت کردن فتح خان پسر عنبر حبشی و فوج کشی نمودن
- ۴۷۵ او بر دولت اباد دکن
- ۴۸۴ جنگ نمودن مراری پندت نوکر عادل خان باخان رمان
- ۵۰۵ ذکر خرابی نجابت خان در قبول مهم سری نگر
- ۵۰۶ ذکر مهم چهار سنگه بندیل
- ۵۲۳ ذکر سلوک قطب الملک
- ۵۴۱ ذکر گتخدائی شاهزاده اورنگ زیب با دختر شهنواز خان
- ۵۴۴ ذکر تنبیه پرتاب سنگه زمیدار شرقی
- ۵۴۶ احوال ولایت بکلانه
- ایضا احوال ولایت تبت
- ۵۴۷ احوال سید محمد رضی
- ۵۴۸ احوال سید جلال
- ایضا احوال سید محمد

۵۴۸	احوال میان میر
۵۴۹	احوال ملا شاه بدخشی
ایضا	احوال خواجه خواند
۵۵۰	احوال شیخ ناصر
۵۵۱	احوال ملا میر
ایضا	احوال شیخ عبد الحق دهلوی
۵۵۲	آمدن علی مردان خان بهند
۵۵۹	حقیقت ملک آشام
۵۶۷	آمدن علی مردان خان بحضور شاه جهان
۵۷۰	بر اردن نهر لاهور بتجويز علی مردان خان
۵۷۲	ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شجاع
۵۷۵	بیان جنگ شاه ایران با سلطان روم
۵۸۴	ذکر وفات یمین الدوله
۵۸۹	ذکر مهم قندهار دیگر بار
		تنقیح این اسرکه در هندوستان هیچ میدی صحیح النسب
۵۹۲	سلطان شده یا نه
۵۹۸	ذکر سوختن پادشاه بیگم
۶۰۵	احوال جواهر خانه شاهى
۶۱۸	وفات نورجهان بیگم
۱۱۹	ذکر مهم بلخ و بدخشان
۶۳۴	احوال نذر محمد خان والی توران
۶۷۱	تفصیل جمع داسی صوبجات هندوستان

- ۶۸۱ احوال قلعه شاهجهان آباد
- ۶۸۶ لشکر کشی شاه عباس بذات خود بر قندهار
- ۷۳۲ ضوابط بندوبست اراضی دکن
- ۷۵۰ احوال محمد امین متصدی بند سورت و بیابان رسیدن او
- ۷۵۶ ذکر بذای مسجد جامع شاهجهان آباد
- ۷۶۰ ذکر خاتمه و قلع سلطنت شاهجهان بادشاه

جهان جهان شکر و سپاس - افزون از قیاس - پادشاهی را
سزاست - که بمقتضای حکمت بالغه وجود جهانداران ذوی الاقدار
را باعث امن و امان عالمیان گردانید * و بآب تیغ گیتی ستان
تاجداران ذی وقار آتش فساد و فتنه‌های اکناف عالم را فرو نشانید *
و درود بیحد - و هلوۀ لاتعد - مرشاه رسل - خاتم انبیاء مرسل - و
اولاد و اصحاب کبار او را رواست - که پرتو نور جمال جهان افروز کفر
سوز او تزلزل در ایوان کسری انداخت - و اوئان و اصنام روی
زمین را سرنگون ساخت *

چو صیبتش در افواه عالم فکاد * تزلزل در ایوان کسری فکاد
بلا قامت لات بشکست خورد * به اعزاز دین آب عزّی ببرد
نه از لات و عزّی بر آورد گرد * که توریت و انجیل منسوخ کرد
بر طالبان اخبار نو و کهن دیر کهن آبک مخفی نماند - که چون
جلد ثانی تاریخ منتخب اللباب تألیف خادم آثم محمد هاشم

مخاطب بهاشم علي خان که آخر مخاطب بخاني خان نظام الملکي گردید مشتمل بر ذکر احوال سلاطین سلسله عاليه امير تیمور صاحب قران که فرمان روي هند بودند - و ابتدای فردوس مکانی محمد بابر پادشاه غازي بعد جلوس در ماوراء النهر که سی و سه سال فرمان فرمائی فرغانه و سمرقند و بلخ و بخارا و کابل نمود - در سده نهم و سی و دو هجری [۹۳۲] علم جهانبانی هندوستان بهشت نشان برافراشت - تا ذکر سلطنت عهد مبارک پادشاه - جم جاه - جوان بخت - فرازنده تاج و تخت - اختر برج جهانبانی - گوهر درج صاحبقرانی - آبرو بخش دولت دوباره تیموری - ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه غازي - لغایت سنه هزار و صد و سی که بتالیف آن جلد پرداخته در مدت دو صد سال قمری بچهارده واسطه زینت افزای تخت هندوستان پر وسعت گشته اند - انشاء الله تعالی تا ظهور صاحب الزمان رشته انتظام اختتام دولت و فرمان روائی این دودمان ذو الاحترام از دور نیفتد مرتب گردیده -

[فقره چند بطور مقدمه بران افزوده شد *] (۱)

مقدمه

چون ذکر سلطنت سلسله عاليه صاحبقران گیتی ستان بمیان آمده فقره چند از بیان حسب و نسب این خاندان عالی نژاد که باعث فخر ترکان والا نسب اند از روی تواریخ معتبر

(۱) اگرچه در هیچ نسخه این قدر عبارت نیست اما بی آن
مسئله کلام مربوط نمی گردد *

بگمال اختصار بزبان خامه میدهد * باعتقاد بعضی مورخین اصل بنای ترکان والا نژاد از ترک بن یافت بن حضرت نوح پیغمبر علیه السلام است - که ترکان او را یافت اغلان (2) نامند - و برخی از مورخین او را کیومرث دانند - و گویند از عهد او نمک در طعام انداختن - و از چوب و گیاه خانه ساختن - و از چرم چهار پایان خرگاه پدید آوردن - و از پوست ملثم بهائم لباس دوختن و پوشیدن - رواج یافت - و بمرور ایام تصرفها دران بهم رسید - و درین باب اختلاف قول نیز بسیار بنظر آمده * بهر حال ابتدای رسم جهانبنایی در ترکستان او نهاد - و دویست و چهل سال عمر نمود - و سلسله همه ترکان ایران و توران و فرمان رویان ترک نژاد که مجمل بر صفحه بیان می نگارد بدو منجر میگردد * و دران عهد رسم بود که بعد فوت پدر بد پسر سوای شمشیر و اسلحه جنگ میراث نمی رسید و باقی کل متروکه میت بدختران میرسید - بعده که بچهار پنج واسطه سلطنت به انجه (3) خان ثانی رسید - [ترکان] بگمراهی ابلیس پر تلبیس که از روز ازل رهزن فرزند آدم است راه خلاف و کفر اختیار نمودند - و ازان سلسله دو فرزند توام بهم رسیدند - یکی را محمى بتاتار ساختند - دومی را موسوم بمغول نمودند - و بعد از فوت پدر ملک موروثی بر هر دو برادر بالمناصفه قسمت

(2) در اکبر نامه اوغلان نوشته - و در لغت ترکی اوغلن بمعنی فرزند نوشته

(3) در روضة الصفا و حبیب السیر نامش الفجه خان نوشته است *

شد - و مغول که بمغول خان بعد جلوس ملقب گردید پادشاه
 عظیم الشان گشت - و در رعیت پروری و ملک داری و آبادکاری
 نسبت بجد و آبا ممتاز برآمد - و آبادی مغلستان ازو بنا پذیرفت *
 اگرچه از عهد عرش آشیانی اکبر پادشاه اسم مغل برترک و تاجیک
 عجم حتی سید ایران و توران زبان زد خاص و عام گردید - اما
 فی الحقیقت لفظ مغل مخصوص طائفه ترکان همان سلسله و خاندان
 مغل خان است - چنانچه در ذکر سلاطین دهلی بتقریب اسم مغل
 که در زمان قدیم؛ بواو می نوشتند مفصل بزبان قلم جاری گشته -
 و سلسله اولاد همان مغل خان بچنگیز خان و هلاکو و چغتای و امیر
 تیمور که مجمل تفصیل آن بنگارش می آید میرسد - و روز بروز اولاد
 مغل خان چنان در کفر ثابت گردیدند که نمی خواستند نام اسلام
 بر صفحه روزگار بماند - و تا مکانی که سم اسپان آنها میرسید در قلع
 ریشه مسلمانان کوتاهی نمی نمودند - هر که تاریخ هرات بمطالعه
 در آورده میداند که چند لک مسلمانان الک خراسان و نواح و سواد
 هرات زیر شمشیر قوم مغل آمده *

القصه مغل خان را چهار پسر بودند - بعد از فوت پدر قراخان که از
 همه کلان و در مات پدران قائم بود بجای پدر فرمان روا گردیده - او را
 حق سبحانه تعالی بحکم آیه کریمه *يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ* فرزند
 ارزانی فرمود در کمال جمال و نیک سرشتی - و آن طفل تا سه روز
 شیر مادر و هردایه که برای او آوردند نخورد - شب چهارم مادر او
 که او نیز در غم فرزند ترک خور و آرام نموده بود گریه کنان بخواب رفت -
 پسر را در خواب دید که میگوید تا شیر مسلمان نباشد پستان بلب

نخواهم گرفت - مادر گفت در عهد پدران تو نام اسلام از نواح ترکستان برخاسته - طفل گفت اگر حیات من می خواهی تو خفیه مسلمان شو - والدۀ او هوای آنکه پنهانی اقرار بوحدانیت خدا و رسالت نبی آن عهد آرد چاره کار ندانسته پسر را شیر داده در اخفای آن راز کوشید - چون دران زمان رسم بود که بعد یکسال از ولادت طفل اسم مقرر می نمودند - بعد از انقضای سال روزی که قبیلۀ مادری و پدری فراهم آمده تجویز اسم بمیان آوردند - بحکم خدا آن طفل که در گهواره بود بزبان آمده گفت که اسم من اغز (4) است - بعده او را به اغز موسوم ساختند - چون بحد بلوغ رسید دو دختر عموهای او را برای او خواستند - بسبب اختلاف ملت که هر دو را خفیه تکلیف اسلام نمود و قبول نه نمودند با هر دو زن موافقت نشد - دختر سوم عموی او که با هم از خود سالی همراز بودند و محبت وافر داشتند بحسب خواهش او بعقد او آوردند - و خفیه او را براه راست آورده محبت زیاده باو بهم رسانید - هر دو زن دیگر برورشک برده نزد پدر اغز شکوه و ندامتی نموده پرده از روی کار برداشتند - آخر کار جنگ صف بمیان آمده پدر و پسر بمبارزه پیوستند و آخر پدر کشته گردید - و جهان بکام اغز گشت - و ملقب باغز خان گردیده بجای پدر نشست - و تمام قبیلۀ مادر و

(4) در یک نسخه اصل آغرو در باقی نسخ اغر و در روضۃ الصفا اغور و حبیب السیر و اکبرنامه اغوز نوشته - و در لغت ترکی نوشته که اوغوز نام بادشاهیست و آغر فرقه از اتراک - و غالبا اغز صحیح باشد

پدر را باظهار لطف نزد خود جمع ساخته گفت - هر که در قبول اسلام با من موافقت و متابعت نماید شریک دولت و سلطنت من است - و هر که پا از دایره اطاعت و رفاقت من کشیده بملک دیگر رود اختیار دارد - والا میان من و او بجز شمشیر نخواهد بود - و بسیاری را مسلمان نمود و جمعی را بقتل رسانید - و بعضی ازو جدا شده ترک وطن اختیار نمودند - و هفتاد و یک سال سلطنت نموده در رواج اسلام کوشید - و ملک بسیار سواى ترکستان در تصرف آورده علم جهانبانی اطراف و اکناف برافراشت - و در اولاد او یک سلسله چنگیز خان و صاحبقران (5) می رسد و سلسله دیگر باغریه منتهی میگردد که صاحب مغلستان گفته میشوند - و چهار سردار آغریه در عهد صاحبقران ثانی در جنگ بلخ با چهار پنج هزار خانه دار از مغلستان آمده با پادشاهزاده محمد اورنگ زیب ملحق شدند - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بگزارش خواهد در آمد - و سلسله دیگر که از فرزندان مغل خان سلطنت بخاندان آنها بحال مانده بود و تا عهد ابو سعید میرزا زبده خاندان چغتای فرمان روائی ترکستان در اختلال احوال می نمود - یونس خان ست - که از سرنوبا چغتای و دودمان امیر تیمور و ملت نموده - سلسله او به چنگیز و چغتای میرسد - بعد از بغای اسلامی که اغز خان گذاشت چند واسطه بران گذشت باز ترکان و فرمانروایان

(5) مراد از صاحبقران امیر تیمور است و از صاحبقران ثانی

ترکستان در ضلالت ملت مجوسی و آفتاب پرستی افتادند
 بعد از آنکه فریدون ملک را بهر سه پسر تقسیم نمود ملک
 عراق به ایرج پسر خرد و اطراف ما وراء النهر به تور پسر مینانی
 داد - و ایرج بسبب حسد و تسلط تور خود را برای اصلاح کار نزد
 تور رساند - و تور او را بقتل رسانید - و منوچهر از اولاد ایرج
 برهنمائی فریدون برای انتقام خون جد کمر بست - و بچندین
 واسطه قرنهای شمشیر کین در میان بود - و اسم ایران و توران بر ملک
 عراق و ما وراء النهر بنام ایرو تور بر زبانها جاری گشت - و مباد
 نزاع ایران و توران از آن عهد در مقدمات ملکی بمیان آمد - چنانچه
 مفصل در شاهنامه فردوسی و تواریخ دیگر درج است *

اما حقیقت هزار و پانصد سال تا تیمورتاش که جد نوزدهم
 امیر تیمور میشود مفصل در هیچ تاریخ بنظر نیامده - بعده
 در دودمان آنها ملت آفتاب پرستی بهمرسید - سبب آن مورخان
 صداقت بیان چنان بزبان خامه داده اند - که چون دران سلسله
 نوبت اقتدار ملک به چولین (6) بهادر پسر یلدوز خان که در

(6) در جمله نسخ منتخب اللباب چولین بهادر را پسر یلدوز خان
 نوشته است اما در حبیب السیر نوشته که آنقوا که مادر بوزنجر
 خان است و نسب چنگیز خان و امیر تیمور کورکان بدو می پیوندد
 نبیره یلدز خان است زیرا که آنقوا بروایتی که در مقدمه ظفرنامه
 مسطور است دختر جرینه بود و جرینه بخت یلدز خان - و در
 اکبرنامه نوشته که جرینه پسر رشید یلدز خان است

شجاعت بی نظیر بود رسید - از اولاد او الانقوا نام دختری زهره مثل داشت (۹) در کمال جمال و عفت ناکتخدا (۷) شبی او در حجره خود بزیبستر راحت خسپیده بود قبل از آنکه خواب برو غلبه نماید بحکم و ارادت قادر بیچون روشنائی از درپچه آن حجره بصورت قرص آفتاب ظاهر گشت - و در آن حالت که دهان او وا بود بدهان او فرو شد - و دختر از مشاهده آن متردد گشته بمادر و همدمان خود ظاهر ساخت - و در همان چند روز اثر حمل برو معلوم گردید - بعد وضع حمل سه پسر آورد یکی از آن هر سه پسر بوزنجر است که جد نهم چنگیز خان است و جد چهاردهم صاحبقران میشود - او خود را بفرزند آفتاب شهرت داده از اسلام رو تافته بآفتاب پرستی پرداخت - بیشتر از سلسله او وکیل مطلق با استقلال پادشاهان آن عهد بودند و بعضی فرمان روایی نموده تا عهد هلاکو علم جهانبنانی برافراشتند • نقل می نمایند که از سلسله جد و آبای آن خاندان دو برادر بودند (۸) - برادر کلان در عالم رویا مشاهده نمود که ستاره درخشانده

(۷) الانقوا اولاد با پسر عمش کتخدا شده بود و از دو پسر متولد شده یکی یلکدی و دیگری یکجیدی بعد از آن شوهرش وفات یافت سپس واقعه تولد دیگر سه پسر بی پدر بوقوع آمده (شف - روضه الصفا - حبیب السیر)

(۸) این دو برادر یکی قبل خان و دیگر قاجولی بهادر پسران تومن خان بن بایسنقر خان بن قاید خان بن بوقا خان بن بوزنجر خان بن الانقوا اند •

مابین آسمان و زمین نمودار گردید و ستاره‌های دیگر ازو هویدا شدند و هر ساعت بر روشنائی آن ستاره‌ها می‌آفرود تا تمام روی زمین و آسمان را فرو گرفت - برادر دوم نیز همین خواب دید اما نسبت بخواب برادر کلان انتشار ستاره و روشنائی آن کمتر بود - تعبیر آن بر زبان مبعبران چنان جاری گشت که از اولاد برادر کلان پادشاه عظیم‌الشان به عرصه وجود آید و علم سلطنت و جهانداری در بیشتر اطراف ربع مسکون بر افرازد و قرنها اولاد او سلطنت نمایند - و برادر دوم که نسبت به برادر کلان کمتر ستاره در نظر او شعله افروز گردیده بود اولاد او در حکومت و کالت با استقلال از مشاهیر آفاق خواهند گردید - بعده هر دو برادر با هم عهد و پیمان بستند که سلطنت نصیب هر کدام گردد زمام اختیار سلطنت و عهده و کالت خود با اولاد برادر دوم را گذارد - چنانچه در سلطنت چنگیزیان صاحب مدار آن سلطنت آنها به عرصه ظهور آمده - بعده که نوبت جهانداری به سوغوچچین (۹) رسید - باو خدا پسری داد که روز تولد آثار درخشندگی ستاره اقبال هویدا بود - او را مسمی به تموچین ساختند - که آخر ملقب بچنگیز خان گردید و در سیزده سالگی پدر او از جهان ودیعت حیات نمود - و در همان چند روز عم او سوغوچچین که مدار علیه سلطنت بود جان بجهان آفرین سپرد - و

(۹) در حبیب السیر و اکبرنامه و دو نسخه اصل سوغوچچین و در دیگر نسخه اصل سوکی چچین و در دیگر سوکی چچین و در روضة الصفا سوغیچچین و در ترجمه تاریخ ابوالفدا سوجیچین نوشته

تموچین بجای پدر و عم قائم مقام گردید - و بموجب وصیت پدر و عمو قراچار نویان را که جد پنجم صاحبقران میشود و ذوالاقتدار سلطنت بود برای تربیت و آداب جهانداري چنگیز خان بطریق اتالیق مقرر نمود - * شعر *

قراچار و چنگیز ابن عم اند * بکشور کشائی قرین هم اند (10)
و در همان ایام که مراد از سن پانصد و هفتاد هجری باشد میان روس و مغلان نزاع ملکی و اختلاف تمام بمیان آمد - و هر یکی علم جهانبنانی در اطراف ترکستان برافراشت - چنانچه هفتاد و یک (11) حاکم بهم رسیدند - از انجمله اوتگ خان (12) که بچنگیز خان قرابت قریبه داشت و ابتداءً در اعانت و تیمارداری چنگیز خان میکوشید آخر نظر بر جوهر رشادت چنگیز خان باغواي دیگر سرکشان در پی قتل چنگیز خان گردید - و چنگیز خان از ترس مدعیان رو بکوهستان آورد و اوتگ خان تعافب نمود - و بعد محاربات عظیم چنگیز خان فتح یافت - آخر رفته رفته بیاداری اقبال و مدد طالع بر همه سلاطین غالب آمده خروج نموده علم ظفر و نصرت اطراف ربع مسکون برافراشت - بعده که ایام رحلت او

(10) این شعر فقط در یک نسخه بود *

(11) در یک نسخه هفتاد و دو نوشته *

(12) در جمله نسخ منتخب اللباب اوتگ نوشته اما در روضة الصفا آونگ خان و در ترجمه تاریخ ابو الفدا اونگ و در حبیب السیر اونک و در وصاف آونک نوشته است *

رسید چهارپسر او که باسم تولی خان و چغتای خان و جوجی خان و منگوقا خان (۱۳) مانده بودند هریکی را در زمان حیات طرفی از جهات عالم مقرر نمود - چنانچه تولی خان که سمت ملک ختا و زیرباد فرمانروا گردید - از اولاد او تا حال دران سرزمین حکمرانی باستقلال می نمایند - و همان ملت آفتاب پرستی دارند - از زبان تجار بندر سورت و یک دو مغلی که بحجابت آنجا رفته بودند چنان مسموع شده که وزارت ملک ختا بفرنگی اکثر میفرمایند - و امرای مقرب پادشاه آن ضلع بدو زانو بهیخته که زمین بوس می نمایند خوابیده آداب خدمت بجای می آرند - هرگاه آنها کلمه و کلام نمایند نیم خیز سر بالا نموده بجواب فرموده آقای خود پرداخته باز بهمان صورت میخوابند - و در سرا و بازار و مکانی که تجار غریب و مترو دین در آنجا سکونت میگیرند عورات و دختران دوشیزه بکرو غیر بکر را دلالة با خود گرفته میگردند - و بدین گروه فریاد می نمایند - هرکرا رغبت خریداری آن باشد طلبیده بعد پسند موافق سال و جمال او زر مهر مقرر کرده آن زر را بطریق گرو داده سودای بعوض معارضه

(۱۳) در جمله نسخ موجوده منتخب اللباب منگوقا خان نوشته اما در حبیب السیر و ترجمه تاریخ ابو الفدا او را اوکدای و دروصاف و روضة الصفا و طبقات ناصری او را اوکتای نوشته و بالاتفاق منگوقا آن نام پسر تولی خان بن چنگیز خان بود و بعضی از مورخین چغتای خان را جغتای خان و جغتای خان و تولی خان را تولو خان نوشته اند و منگوقا خان نام هیچ کس از خانان یافته نشد

در میان می آرند - اما اگر مسافر خواهد که زن را با خویش رام و راضی ساخته با خود ببرد ممکن نیست - و ورثه زن بزبردستی و اعانت حکام مانع می آیند - و اکثر سفید پوست و بی نملک می باشند - و بغیر از موی سر بر تمام بدن و اندام زن و مرد آنها موی نمی باشد مگر بر زنج مردان چند موی بر می آیند *

القصة ملك خراسان و ماوراء النهر و کابل به چغتایان ارزانی داشت - که تا زمان حال از فضل ایزد متعال و مدد طالع تیموری سریر ملک پر وسعت بهشت نشان هندوستان بنام دودمان آنها سر فخر بر آسمان برین می ساید - و منصف پیشگان جهانگرد که سیرتواریخ نیز نموده باشند - و طرف تعصب ملت و وطن را کار نفرمایند - میدانند که هیچ سلطنتی که نشاط سرشار دولت و مکنت و ثروت و استقلال سلطنت از بدین مرتبه باشد - و این همه ترحم که با وجود وقوع تقصیرات عمد خطا بخشیدن و جرم پوشیدن شعار موروثی آن سلسله عالیّه عالی نسب گشته بکار برند - و کافه هفتاد و سه ملت که از اقلیم سبعة از وضع و شریف بدین دولت ابد پیوند رجوع آرند کامیاب و کامروای مقاصد ارجمند گردند - به پادشاهی دودمان چغتای خان نمیرسد - و قرعه تقسیم قلمرو دشت قباچاق و بلاد چرکس و بلغار بنام جوجی خان افتاد که سلسله آن به اوزبک جوجی نیز زبان زد اند - و در ماوراء النهر و سرزمین توران لغایت حال موافق اقتضای نشیب و فراز زمانه فرمانروائی مینمایند - مجمل از احوال آنها انشاء الله تعالی ضمناً در ذکر سلطنت چغتای بگزارش خواهد در آمد *

[ذکر امیر تیمور صاحب قران]

فی الجمله کلمه چند از مبدأ زمان ولادت و ایام فرمان روائی و گیتی ستانی و سال رحلت حضرت خاقان سکندر جاه سلیمان بارگاه امیر تیمور صاحبقران اَنَارَ اللّٰهَ بُرْهَانَهْ که سلسله عاقبت بخیر آن منظور نظر الهی تا زمان قیامت بر صفحه روزگار آبرو بخش سلطنت باد بگزارش می آرد *

ولادت آن نیر برج سپهر اقتدار که بواسطه هشتم (14) بقراچار نوین اتالیق جغتای خان از اولاد قاجولی بهادر میرسد - سه شنبه بیست و پنجم شعبان المعظم سنه هفتصد و سی و شش [۷۳۶] در خطه شهر

(14) در جمله نسخ اصل همچنین هست اما چنانکه در صفحه ۱۰ سطر ۲ گذشته بواسطه پنجم صحیح باشد زیرا که در جمله تواریخ نسبت تیمور بدین ترتیب هست - تیمور بن تراغای بن برکل بن ایلنکر بن ایچل بن قراچار نوین بن سوغوچیچن بن یرمچی بن قاجولی بن تومن بن بایسنقر بن قایدو بن بوقا بن بوزنجر بن الانقوا - لیکن در نسخ حبیب السیر و روضة الصفا و اکبر نامه و ابو الفدا و ظفر نامه و غیره بسیار تصحیفات درین نامها واقع شده بدین تفصیل (تراغای - تراغای) بن (برکل - توکل) بن (ایلنکر - ایلنکییر - ایلنکیز) بن (ایچل - ایچل - ایچل - ایچل) و اختلافات سوغوچیچن در صفحه نهم گذشته و قاجولی را بعضی قاجولی نوشته اند

سبز توابع ماوراء النهر از بطن خاتون سرا پرده عصمت نگینه خاتون
 بیگم اتفاق افتاد - و دوازدهم ماه رمضان المبارک سنه هفتصد و
 هفتاد و یک [۷۷۱] که سی و پنجم سال از مرحله عمر طی نموده بود
 در قبة الاسلام بلخ بر تخت سلطنت جلوس فرمود * نظم *

چو بر مسند سروری پا نهاد

فلک داد تخت سلیمان به باد

کفش بحرو تیغش بکف در ستیز

نهنگی و جوهر درو موج ریز

جلال فضائل - و محاسن خصائل - و علوی همت - و بلندی
 فطرت - و جوهر شجاعت و جلالت آن پادشاه گیتی ستان از آفتاب
 جهان تاب روشن تراست - چنانچه یکی از بخششهای آن خسرو
 دریا دل گنج بخش که بر صفحه تواریخ ثبت گشته بخشیدن
 سی هزار اسپ است در مجلس واحد - مجمل از ذکر آن مورخان
 صداقت بیان چنان بتحریر بیان آورده اند - که در سال عزیمت
 تسخیر دهلی که بر دریای سند پل بسته با لک سوار از آب عبور
 مینمود - میرزا پیر محمد ولد میرزا جهانگیر نبیره صاحبقران از
 ملتان با عدم سرانجام آمده ملازمت نمود - و بعرض رسید که اسپان
 بی شمار لشکر و طوبه خاص میرزا از نا موافقت آب و هوا تلف
 شده اند و حادثات دیگر علاوه بی سرو سامانی گردیده و اکثر مردم سپاه
 پیاده اند - سی هزار اسپ با اسباب و سرانجام دیگر به میرزا
 بخشیدند و فرمودند که بلشکر خود قسمت نمایند - و سعی و جهدی
 که در تسخیر چهار دانگ ربع مسکون از آن پادشاه کشور ستان بظهور

آمده و با سر کشان بیشمار و کفار بد کردار در اکثر کارزار مکرر مقابله و مقاتله افتاده و پیوسته علم فتح و نصرت برافراشته - ضرب المثل کهن سالن روزگار و سرمشق سلاطین نامدار است - چنانچه در فرصت سی و شش سال قمری ولایت ماوراءالنهر و خوارزم و ترکستان و عراقین و خراسان و آذربایجان و فارس و مازندران و کرمان و خوزستان و دشت قبیچاق و مصر و شام و اکثر بلاد روم و بعضی مرز و بوم هندوستان تا پای تخت دهلی و غیره بضرب شمشیر جهان ستان در تصرف آن خسرو گیتی ستان آمده - و بسیاری از ملوک و سلاطین اطراف را حلقه بغوش کشیده باز از طرف خود ملک مفتوح را بانها سپرده بجاری ساختن سکه و خطبه اسم خود مامور نموده ملک بخشی را ضمیمه گیتی ستانی ساخته - اگر خواهند که بر باقی احوال آن خسرو ذو الاقبال اطلاع یابند در ظفر نامه درج است * حسن عقیدت و کمال اخلاص که صاحبقران را نسبت با اهل بیت بوده اشهر و اظهرتر از انست که بشرح و بیان محتاج باشد - چنانچه گویند که این بیت اکثر درد زبان او بود

بیت

فردا که هر کسی بشفیعی زند دست

مائیم و دست و دامن آل عبا بدست

بعده که سی و شش سال فرمانروائی نموده هفتاد و یکسال از مرحله عمر شریف طی نمود در مهم ختا سال هشتصد و هفت [۸۰۷] انحراف مزاج در طبع آن خسرو آفاق گیر بهمرسید - و در بلده انزار که از سمرقند هفتاد و شش فرسخ است لوای عزیمت به تسخیر وسعت

آباد عالم بقا افراخت - و در خطه دلپذیر سمرقند مدفون گردید

مزار ای بت چین که چین هم نماند

مدار جهان این چنین هم نماند

نه جم ماند این جا نه نقش و نگینش

که نقش نگین بر نگین هم نماند

تاریخ ولادت و سلطنت و وفات آن مغفرت آیات ازین دوبیت

رباعی

استاد هویدا است

سلطان تیمر (۱۵) آنکه مثل او شاه نبود

در هفتصد و سی و شش آمد بوجود

در هفتصد و هفتاد و یکی کرد جلوس

در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

ذکر باقی چهار واسطه تا فردوس مکانی بطریق

کمال اختصار به تذکار می آرد

بعد از امیر تیمور میرزا میران شاه طابَ مَوتَوُاْ که پسر سوم

صاحبقران است - از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر - و از

میرزا شاه رخ کلان تر - تولد آن گوهر معدن اقبال در سنه هفتصد

و شصت و نه [۷۶۹] واقع شده - در عهد حیات والد بزرگوار بمدد

جوهر رشد و استعداد که ضمیمه وسعت خلق و سخا داشت حکومت

آذربایجان که پای تخت هلاکو بود باستقلال بدو تعلق گرفت - میرزا

ابابکر پسر کلان خود را در آنجا گذاشته خود در تبریز که آب و هوای آنجا بمزاج او موافقت کرده بود بسر میبرد - بعد از وفات صاحب قران ابابکر میرزا در آذر بایجان سکه و خطبه بنام پدر نمود و میرزا میران شاه در عین شباب و کامرانی که چهل و یک سال نهال عمر او در جویبار فرمان دهی نشو و نما پذیرفته بود در جنگ یوسف (۱۶) ترکمان حوالی سرو رود تبریز جهان را وداع نمود * بیت *

نشد سر خوش از جام عشرت کسی

که نا خوش نگشت از خمارش بسی

سوم میرزا سلطان محمد روح الله روحه - بعد از ودیعت حیات میرزا میران شاه پسر ارشد او میرزا سلطان محمد که با برادر خود میرزا خلیل نام در سمرقند میبود - اگر چه در ایام قبل از رحلت میرزا میران شاه میرزا الغ بیگ پسر میرزا شاه رخ در امور سلطنت تسلط زیاده داشت اما چون میرزا شاه رخ متوجه حال میرزا سلطان محمد برادرزاده خود بود در ایام فرمانروایی سفارش توجه بحال میرزا سلطان محمد بمیرزا الغ بیگ پسر خود مینمود - و میرزا الغ بیگ نیز پسر عموی خود را دوست میداشت - لهذا در تربیت او زیاده میکوشید - و میرزا سلطان محمد را دو پسر نیک اختر بودند سلطان ابو سعید میرزا و منوچهر میرزا - در ایام مرض الموت میرزا سلطان محمد که میرزا الغ بیگ بعیادت آمد میرزا در

(۱۶) در جمله نسخ موجوده منتخب اللباب یوسف نوشته اما

جمهور اهل تواریخ اورا قرا یوسف نوشته اند *

حال نزع دست ابو سعید میرزا گرفته بمیرزا الخ بیگ سپرد و سفارش
زیاده نمود لاجرم سلطان ابو سعید میرزا که دائم در سایه عطوفت میرزا
الخ بیگ کامیاب نشاط میبود و از روی اخلاص خدمت مینمود -
لوزی یکی از مهربان میرزا الخ بیگ را گفت که عم زاده شما بسیار
از روی ارادت و عقیدت خدمت مینماید - میرزا در جواب گفت
خدمت ما نمیکند آداب جهانبنایی و ملک داری از صحبت
ما کسب مینماید - چنانچه آخر بظهور آمد - و آخر سلطان محمد
میرزا جهان را پدرود نمود *

چنین است گرییدن روزگار * سبک سیر بد عهد نا پایدار
چهارم سلطان ابو سعید میرزا نور الله مرقده - ابو سعید میرزا خلف
الصدق میرزا سلطان محمد که در سنه هشتصد و سی [۸۳۰] از نهان خانه
عدم قدم بعرضه وجود گذاشت - بروقت در بخارا خروج کرده بر او راه
میرزا شاه رخ و بنی اعمام غالب آمد - و در سال هشتصد و پنجاه
و پنج [۸۵۵] بر تخت موروثی جلوس نموده تمام ماوراء النهر و
بدخشان و کابل و غزنین در تصرف خود در آورد - و بر ترکستان و
بعضی از حدود هندوستان نیز دست یافت - هیجده سال فرمانروائی
نموده اواخر سظنت بر مملکت عراق نیز تسلط یافته در چهل
و سه سالگی با اوزن حسن ترکمان در فواحي اردبیل محاربه
نموده به تسخیر ملک دارالقرار شتافته جانرا بجهان آفرین سپرد *

مجدد رستنی عهد از جهان سست نهاد

که این عجزه عروس هزار داماد است

پنجم عمر شیخ میرزا طاب ثراء - همو شیخ میرزا که پسر چهارم میرزا

ابو سعید بود از سلطان احمد میرزا و سلطان محمد مرزا و سلطان محمود میرزا خورد تر - و از سلطان مراد میرزا و الخ بیگ میرزا و سلطان خلیل میرزا و سلطان شاه رخ میرزا کلان تر - در سال هشتصد و شصت [۸۶۰] در سمرقند تولد یافته - سلطان ابو سعید میرزا ابتداءً کابل را بمیرزا اوزانی داشته بابایی کابلی را که از امرای صاحب اقتدار بود اتالیق و صاحب مدار او ساخته رخصت فرمود - باز در جشن شادی خطبه میرزایان نزد خود طلب داشته او را کد خدا ساخت - و ولایت اندجان و اورچند و غیره که سرحد مغلستان بود بآن مردمک دیده خود مقرر نمود - و یکی از امرای جهان دیده کار آزموده را اتالیق او ساخت - و میرزا در بند و بست و نسق ولایت اندجان و اورچند بمرتبه جهد بکار برد که سپاه مغول را مجال عبور از آن حدود نبود - و یونس خان که پادشاه ترکستان بود چون میان اولاد چغتای او فساد ملکی و شمشیرکشی بهمرسیده مدتی غالب و مغلوب همدیگر میگردیدند - هر چند انواع حيله و تدبیر و جرأتها بکار برد - بر ولایت متعلقه عمر شیخ میرزا دست نیافت - بعد از واقعه ناگزیر در سال هشتصد و هفتاد و سه [۸۷۳] در اندجان که پای تخت فرغانه است بر تخت جلوس نموده تاشکند و شاهرخیه و بهرام (۱۷) را بتصرف خود آورد - و میرزا بسیار پاک طینت و نیک سرشت و نکته سنج و کمال دوست بود - باشعرا صحبت میداشت - و در رسوم ملک داری و آباد کاری و رعیت پروری و معدلت گستری او را یگانه آن عهد میگردنند - سی و

نه سال از مرحله حیات بی ثبات طی نموده در سنه هشتصد و نود و نه [۱۸۹۹] که بیست و شش سال سرپر آرائی نمود روزی بربام کبوتو خانه برآمده تفرج نظیران کبوتران می نمود دران حالت آن عمارت - که منهدم گشته بحکم خدای لم یزل باعث زوال والی ملک گشته بود - از پا در آمد - و از صدمه انهدام آن بنای سمست نهاء روح پاک آن عالی نژاد بعالم قدس پرواز نمود - چهار فرزند نامدار ازو ماندند میرزا محمد بابر و میرزا جهانگیر و غیره که ذکر هر یک ضمناً در سلطنت فردوس مکانی بابر پادشاه بزبان قلم خواهد آمد * بیت *

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است

هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه که
بواسطه ششم بامیر تیمور صاحبقران میرسد و بعد
تیمور ابتداء در دهلی علم جهانبانی برافراشت

از گلشن اخبار کشور کشایان هندوستان و عجم چنین نکبت
عنبر شمیم بمشام قلم مشکین رقم رسیده - که از زمان قدیم چنانچه
بزبان خامه داده سلطنت ترکستان که مغولستان نیز خوانند ارث
مغولان که مراک از مغل خان و اولاد او باشد بوده - بعد از تسلط چغتای
که اکثر بلاد ترکستان نیز در تصرف امیر تیمور آمده رشته قرابت و
عدادت که از ایام قدیم میان سلسله مغل خان و چغتای که بنی اعمام
یکدیگرند علاوه هم گردیده بود - بعده میرزا ابوسعید که بواسطه چهارم
به امیر تیمور میرسد بعد جلوس تخت بر بنی اعمام غالب آمده
پادشاه مستقل گردید - و بامداد پدر یونس خان که سلطنت باستقلال
مغولستان ارثا بدو تعلق داشت و مغلوب برادر بود کوشیده از
خود راضی ساخت - و تکلیف نسبت از سرنو بمیان آورد - یونس
خان نظر بر رابطه تجدید اتحاد بسه پسر میرزا ابوسعید سه دختر خود
داد از ان میان مهرنگار خانم (18) که در خانه میرزا عمر شیخ بود
ازو میرزا محمد بابر در سنه هشتصد و هشتاد و هشت [۸۸۸] از

کتم عدم قدم بعمره وجود گذاشت چنانچه تاریخ ولادت او که خالی
از غرابت نیست یافته اند (۱۹)

* بیت *

اندر شش محرم زاد آن شه مکرم

تاریخ مولدش دان هم در شش محرم

چون میرزا ابو سعید از جمله یازده پسر که داشت چهار پسر را در
زمان حیات در چهار ملک بایالت مقرر ساخته بود - میرزا الغ
بیگ در کابل - و میرزا سلطان احمد در سمرقند - و میرزا سلطان
محمود در حصار قندز و بدخشان - و میرزا عمر شیخ در اندجان
و فرغانه - بعده که میرزا عمر شیخ بسطنت رسید و دوازده سال نونهال
نخل عمر میرزا محمد بابر در جویبار سلطنت نشو و نما پذیرفت
در زمان حیات پدر بایالت اندجان یافت و در همان سال روح
هر قروح میرزا عمر شیخ از بالای بام کبوترخانه بعالم بالا پرواز نمود -
بعد از ودیعت والد بزرگوار در سنه نهصد و یک [۹۰۱] میرزا محمد
بابر را - که بعد ازین بفردوس مکانی و کشور ستانی و آنچه بزبان خامه
جاری گردد گزارش خواهد پذیرفت - امرای نامدار در فرغانه تاج
اقدار و فرمانروائی بر سر نهاده بظہیر الدین محمد بابر پادشاه
ملقب ساختند - اگرچه آنچه حادثات و واقعات و خطرات که لازم
ملزوم روزگار فتنه انگیز است در مدت سی و سه سال سلطنت
موروثی فرغانه و سمرقند و دیگر بلاد ماوراء النهر و کابل بران پادشاه

(۱۹) در اکبر نامه نوشته که مولانا حسامی قراکولی در تاریخ

ولادت اشرف گفته - چون در شش محرم زاد آن شه مکرم *

هائیت بخیر گذشته و آخر بمدد چوگان اقبال تیموری و حدت جوهر جلالت طبع روز افزون که خاصه خاندان صاحبقران است علم جهان بانی در سواد اعظم هند برافراشت - و سکه و خطبه بلاد دیگر را ضمیمه مزید سرخوئی زر سرخ و سفید هندوستان بهشت نشان ساخت - اگر خواهد عنان کمیت خامه را بتحریر عشر عشیر احوال خیر مآل آن خسرو خجسته خصال ذی اقبال معطوف سازد - جلد علیحدہ مطلوب گردد - اما از آنکه بتقریب ذکر هندوستان فقره چند از حکایات دل پسند و سرگذشتهای غریب آن پادشاه ارجمند که پیوند انتظام سلسله داستان صداقت بیان از هم نگسلد در کمال اختصار بروایت مولانا محمد قاسم فرشته رحمه الله بنگارش می آرد - و بعضی اقوال غریب که مرزا حیدر چغتایی کاشغری که چندگاه حکومت کشمیر نموده و همراه محمد حسین ملقب بکوکانی جد خود در خدمت فردوس مکانی رفیق اکثر محاربات بوده و نسبت همزلفی نیز با پادشاه داشته در تاریخ مسمی برشیدی تالیف نموده خود درج ساخته - از راه مزید صحت و اعتماد درین اختصار بزبان قلم خواهد داد *

القصة بعد انتشار خبر قرار گرفتن سلطنت به فردوس مکانی رگ فیرت و حسد و ارثان ملک بحرکت آمد - سلطان محمود میرزا خالوی پادشاه از حصار و سلطان احمد میرزا عموی حضرت از سمرقند لشکر کشی نموده بر پادشاه هجوم آوردند - و بعضی نوکران عمده مخالفت ورزیده بسلطان احمد میرزا پیوستند - و جمعی از فتنه جوینان طریق بی وفائی اختیار نمودند - و عرصه بر فردوس مکانی

تنگ گردید - مولانا قاضي که از نیاثر شيخ برهان الدین و از اعیان اندجان بود باتفاق و صلاح و صواب دید دیگر امرا پادشاه را از فرغانه باند جان بردند - چون هنوز سلطنت مزاج نگرفته بود اکثر نوکران نفاق ورزیده بودند - صرفه در جنگ صف ندانسته نظر بر تایید الهی محصور گردیده بمحافظت برج و باره پرداختند - و هر دو مدعی دولت بمدد نفاق انگیزی دیگر مخالفان به محاصره اندجان نگر اقامت انداختند - و بعد تردد طرفین که ایام محاصره بامتداد کشید هر چند مکر پاي صلح بمیان آمد امرای سلطان احمد مرزا راضی نشدند تا آنکه بمدد طالع فردوس مکانی در لشکر سمرقندیان و بای اسپان و چار پایان افتاده طویله طویله اسپ سقط شدند - و لشکریان مضطرب گشته بشرط چند مصالحه نموده هر دو مدعی دولت (20) دست از محاصره برداشتند - و در همان زودی سلطان احمد میرزا ازین سرای بی ثبات رخت حیات بر بست - و پادشاه فرصت وقت را از دست نداده علی دوست طغائی را قلعدار اندجان ساخت و بفکر تدبیر تسخیر سمرقند کمر همت بست - بعد مقابله و مقاتله چند که با سمرقندیان روی داد آخر باتفاق و سعی همراهان وفاکیش از مدد فضل الهی بلا تردد سیف و سنان که اگر بتفصیل آن پردازد از سرشته اختصار دور می افتد بطریق مصالحه سمرقند را نیز بتصرف آورد - و جمعی که دران تردد رفات نموده بودند مورد عنایات گردیدند - اما بسیاری از آرنکان باظهار شکوه آنکه چون

قلعه سمرقند بعد تردد بسیار آخر بصلح بدست آمد چیزی از غنائم و تاراج دست خوش سپاه نگردید عذر پریشانی و بیسامانی را دست آویز ساخته از پادشاه جدا گشته متفرق گشتند - حتی آنکه بعضی از مردم عمده نیز مثل احمد تنبل که نسبت بهمه زیاده در باره او رعایت بعمل آمده بود و ابراهیم بیگ (21) و جانعلی بیگ که از امرای نامی بودند از خدمت پادشاه جدا گشته نزد اوزن حسن که حاکم بعضی تعلقه آن ضلع بود و با فردوس مکانی نزاع موروثی داشت رفته باهم اتفاق نموده ماده فساد گردیدند - و جهانگیر میرزا برادر پادشاه را از راه برده بسلطنت برداشتند - و بفردوس مکانی پیغام نمودند که جهانگیر میرزا را نیز در ملک ارث و در سلطنت حق ثابت است - الحال که سمرقند بتصرف شما در آمده ولایت اندجان را بمیرزا جهانگیر وا گذارند - بعد شنیدن جواب خلاف مدعا مدعی ملک و دولت گشته صریح طبل مخالفت کوفته در رکاب جهانگیر میرزا متوجه اندجان شدند - پادشاه تونون (22) خواجه را که برای نصیحت و معقول نمودن آنها فرستاده بود بقتل رساندند - و علی دوست قلعه دار اندجان باتفاق مولانا قاضی باستحکام قلعه پرداخته عریضه مشتمل بر طلب کمک فرستاده پادشاه را مخبر ساخت - از اتفاقات دران ایام انحراف مزاج فردوس مکانی بموتبه روی داد که قادر بر تکلم نبودند - لهذا بفکر کمک و توجه

(21) در تاریخ فرشته ابراهیم چک نوشته *

(22) در تاریخ فرشته التون خواجه نوشته *

آنطرف نتوانستند پرداخت - بعد صحت مزاج که از سمرقند متوجه اندجان شدند در کوچ منزل اول روز اطلاع یافتند - که از انتشار اخبار شدت عارضه بدني پادشاه و غلبه جهانگیر میرزا قلعه اندجان از تصرف قلعه دار برآورده مولانا قاضي را بقتل رسانیده سکه و خطبه بنام جهانگیر میرزا نمودند - و علي دوست بحيله اظهار موافقت جان بدر برده خود را بقلعه مرغاب که آن نیز تعلق بدو داشت رسانیده در آنجا خطبه جهانگیر میرزا بتقاهاى وقت خواند - و درین فتور سمرقند نیز از دست تصرف پادشاه رفت - و همراهان رکاب نیز با جهانگیر میرزا ساخته بمرتبه سنگ تفرقه در جمعیت فردوس مکانی انداختند که زیاده از دویست سوار همراه پادشاه نماند - ناچار متوجه خجند شدند و بصلاح و موافقت محمد حسین کورگان کاشغری روزی چند در حوالی خجند ایام زمستان بسر بردند - بعده اگرچه جمعیت ظاهر فراهم آورده خود را به ایلاق رسانیده دو قلعه بتدبیر و زور بازو برفاقت محمد حسین بدست آوردند - اما چون خرج لا بدی زیاده از مداخل داشتند و از عهده مواجب سپاه بر نمی آمدند جمعیت باطنی حاصل نگردید - و فائده بحال پادشاه عائد نگشت - بلکه زیاده باعث تشویش خاطر گردید - سرانجام پیش رفتن و اسباب توقف ورزیدن و استقامت کردن میسر نمی آمد - درین حالت عریضه علي دوست طغائی از قلعه مرغاب مشتمل بر اظهار خجالت از دست دادن قلعه اندجان و تکلیف طلب پادشاه برای سپردن قلعه مرغاب رسید - و پادشاه شکر عطیه غیبی بجا آورده متوجه مرغاب گردیدند - علي درست که در انتظار روز میسرمد استقبال

نموده کمر خدمتگاری بسته کلید قلعه را سپرده باعزاز تمام داخل قلعه ساخت - و عذر گذشته خواست - و باتفاق بعضی از هوا خواهان قلعه جانب دیگر و حصار اطراف نیز بتصرف فردوس مکانی درآمد - و جهانگیر میرزا خبر یافته باوزن حسن و احمد تنبل و دیگر امرا خود را بقصد تسخیر قلعه مرغاب رسانید - و بعد محاصره جمعی را از افواج بطریق طلایع برای دفع مدد فوج فردوس مکانی که از اطراف خود را نتوانند رسانید با فوج مقرر تعیین نموده - از اتفاقات سلطان محمود میرزا از شنیدن این خبر نظر بر حقوق قدیم خود را بمدد پادشاه رسانید و با فوج طلایه جهانگیر میرزا مقابله افتاد و مردم جهانگیر میرزا مغلوب گشته هزیمت یافتند و ببادیه عدم پیوستند چنانچه زیاده از هفت هشت نفر جانبر نگردیدند - و دیگر بعضی از فوج میرزا جهانگیر خود را بفردوس مکانی رساندند - و این معنی باعث تفرقه باقی فوج جهانگیر میرزا گردید - و دست از محاصره برداشته طرف اندجان مراجعت نمود - ناصر بیگ را که وقت عزیمت قلعه مرغاب قلعدار اندجان کرده در آنجا گذاشته بودند از شنیدن خبر مراجعت جهانگیر میرزا بناکامی در ممانعت داخل شدن بر روی میرزا بست - و عرضداشت بخدمت پادشاه مشتمل بر طلب و سپردن قلعه ارسال داشت - فردوس مکانی بسرعت تمام خود را رسانید و بلا ممانعت بفتح و فیروزی داخل قلعه اندجان شدند - مدعیان بد انجام نظر بر مشاهده اقبال پادشاه خجسته فرجام هر یکی بطرفی فرار اختیار نمودند - و ناصر بیگ و دیگر هوا خواهان همراه او را مورد عنایات ساختند - و در

همان فرصت به مهد اقبال تیموری و تفرقه اعدا دار الملک فرغانه بتصرف اولیای دولت روز افزون آورده متوجه اخیسی گشتند - بعد محاصره چند روز اوزن حسن امان خواسته آواره دشت ادمار گردید - دیگر همرهاں او بوسیله پذیرفتن تقصیرات مع اسباب و عیال شرف اندوز ملازمت گشته عرق خجالت و ندامت باستین عفو پاک نمودند - و درین اوان اکثر امرا و همرهاں رکاب که سوخته بیداد تاراج آنجماعه نمک حرام بودند بعرض رساندند - که اکثر اموال و اسباب دولت خواهان را بعد تسخیر قلعه اندجان و بقتل آوردن قاضی آنجماعه متصرف شده اند و با خود دارند - اگر بجان امان یافته اند در مستقر ساختن مال غصب چه عذر دارند - فرمودند که هر کس هرچه از اموال خود هرجا بشناسد بشرط اثبات شرعی و عرفی بستاند - مغلان ازین حکم اطلاع یافته از سرنو آزوده گشته سر از اطاعت تافته نفاق ورزیده باتفاق احمد تنبل بجهانگیر میرزا پیوسته بار دیگر علم شورش افراشته متوجه تسخیر اندجان گردیدند - قاسم قوجین (23) را برای تنبیه آنجماعه مقرر و معین فرمودند - بعد جنگ که مکرر نائز قتل بمیان آمد قاسم قوجین هزیمت یافت - و اکثر امرا و نزدیکان پادشاه نقد جان خود را بر طبق اخلاص گذاشته نثار کار ولی نعمت نمودند - و بعضی زخمی گشته اسیر گردیدند - و احمد تنبل را تقویت تمام حاصل گردید - و سعی مقام در تسخیر اندجان بکار برد اما فائده نداد - و یکماه در محاصره

کوشیده اوقات و آدم ضائع ساخته مایوس گشته مراجعت نمودند -
و بعد ازان مکرر میان احمد تنبل و فوج فردوس مکانی کارزار
صعب روی داد و بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیدند - درین ضمن خبر
رسیدن سلطان محمد میرزا با هفت هزار سوار جرار بکمک میرزا
جهانگیر آمدن و قلعه کاسان (۲۴) را محاصره نمودن انتشار یافت - از
شنیدن این خبر فردوس مکانی باوجود شدت سرما که قطرات مطرات
زنجیره بند منجمد گردیده میبارید متوجه آنطرف شده لشکر کمکی
را هزیمت دادند - و علی دوست و قنبرعلی که بموافقت وضع روزگار
دل و زبان شان موافقت نمی نمود بمیان آمده قرار صلح بدین شرط
درمیان آوردند که ولایت اندجان و توابع اورکند بحضرت کشورستانی
تعلق پذیرد - و از آب خجند تا اخسی بمیرزا جهانگیر وا گذارند -
پادشاه بدین مصالحه بشرطیکه ازین پیمان نگذرند راضی شدند - و
میرزا جهانگیر و احمد تنبل آمده فردوس مکانی را دیدند - و اسیران
هر دو طرف آزاد گشتند - و چون علیدوست از راه قرب و عنایات پادشاه
خود را باخته با امرا و دیگر همچشمان خلاف قاعده سلوک مرعی
داشت - و اکثر ازو رنجیده جدا شده بودند - و نزدیک بود که خلل عظیم
در جمعیت ظاهر و باطن پادشاه روی دهد - و این معنی برحضرت
پادشاه ظاهر گشت و از راه خطا بخشی بلاضرر جانی و مالی
علیدوست را مرخص و از خود جدا ساختند - و آن حق ناشناس
بد اساس بقاعده اول خود را نزد احمد تنبل رسانیده در خدمت

میرزا جهانگیر قرب زیاده بهموسانیده باعث ماده فساد و عذاب
از سرفوگردید - درین ضمن از اثر باطن حضرت یاجل طبعی درگذشت -
و در همین اوان خبر رسید که شیبانی خان (۲۵) که از بنی
اعمام پادشاه از فرماروایان بعضی بلاد توران و مدعی دولت
این دودمان ابد بنیاد و وقتی در جرگه نوکران جد فردوس مکانی
بود بخارا را به تسخیر در آورده سمرقند را نیز به تحریک مادر سلطانعلی
حاکم آنجا بتصرف خود آورد - حضرت فردوس مکانی از راه ترس
جوهر خداداد و تدبیر صائب که همه جا و همه وقت خاصه این
خاندان خلافت نشان است بخاطر آوردند که هنوز نسق شیبانی
خان در سمرقند مزاج نگرفته و دل مردم آنجا بار الفت نپذیرفته
خود را گرم و گیرا باید رسانید - کمر همت برین عزیمت مردانه
یسته با جمعی از رفقای وفادار جان نثار که دران راز همدم و محرم
جانباز یک تاز بودند انتخاب نموده از راه دشوار گذار غیر مشهور
براهنمایی رهبران واقف کار مرحله پیمای گردیده بطریق ایلغار بعد
ضائع گشتن اسپ و آدم بسیار که وقت نزدیک رسیدن بحصار
سمرقند از خطرات و ناهمواری راه زیاده از دوپست و چهل نفر
در رکاب ظفر انتساب نمانده بودند خود را نزدیک قلعه سمرقند
رسانیده از روی کمال احتیاط در آخر شبهای تار بدر حصار رسیده
قابوی وقت یافته آخر برفاقت هشتاد نفر شیر نبرد کوه نورد بمدد
زین و کمند و فضل ربانی جانبازی نمود از طرف غار عاشقان بالای

تفصیل برآمده بدروازه فیروز رسیده بغیروزی داخل قلعه گردیده
 قاصد ترخان را که نگهبان دروازه بود با همراهان او که با خواب مرگ
 هم آغوش بودند اکثری را درجامه خواب کشتند - باقی رفقای جانسپار
 را که برق کردار پی هم رسیدند و یکی را از آنها ضرر جانی و آفت بدنی
 نرسید - از راه دروازه اندرون طلبیده باتفاق بشهر درآمد و بقتل اوز بکن
 اجل رسیده بلیخبر پرداختند - مردم شهر ازین خبر و ازین مرده
 فرحت افزای ناگهانی مبشر گشتند - و سروش فتح غبی بگوش
 همدیگر رساندند - از هر طرف کوچه و بازار هواخاهان جان نثار که چشم
 بر راه این مرده روح پرور بودند گروه گروه و جوق جوق رسیده بیادشاه
 پیوسته رفیق گشتند - و شریک فتح و کشتن مخالفان دولت گشتند -
 خان وفا میرزا (۲۶) قلعه دار ازین بلیه ناگهانی و آفت آسمانی
 خبردار گشته با جمعی از ازبکان خود را از قلعه بیرون رسانیده مرحله
 پیمای دشت ناکامی گردیده نزد شیبانی خان که دران نزدیکی
 بود رسیده بران ماجرا اطلاع داد - او با هفت هشت هزار سوار جرار
 بقصد تسخیر و محاصره قلعه رسیده بعد از آنکه دانست که کار از دست
 رفته و مردم قلعه و شهر همه هواخواه پادشاه اند دست از محاصره
 برداشته مراجعت نمود - واعیان و اکابران سمرقند سعادت اندوز
 ملازمت حضرت کشور ستانی گردیدند *

بر ضمیر دانشمندان انصاف پذیر ظاهر است که چنین
 تسخیر بدین تدبیر بموافقت تقدیر محض از تاییدات ربانیست

که همیشه شامل حال دودمان امیر تیمور صاحبقران گردیده و تا دور آخر زبان زد خواهد گردید - بعده شیبانی خان در گرد آوری سپاه و فکر تلافي هرطرف مي شتافت و قابوي تدارک نمی یافت - فردوس مکاني نیز در تدبير بر آوردن آن بداندیش از ماوراء النهر بود تا قدری از لشکر متفرق گشته خود و جمعی از کومکيان اطراف فراهم آورده با شیبانی خان که او هم اول زمستان با لشکر جنگي خود را براي تسخير و خرابي نواحي سمرقند رسانیده بود مقابله و مقاتله نمودند - چون مردم کومکي استقامت نوزیدند و مغلان رکاب بیشتري طریقه قدیم را کار فرمودند و تفرقه تمام در لشکر حضرت راه یافت کار بجائی رسید که تا رسیدن پادشاه بدرواز قلعہ زیاده از پانزده شانزده نفر در رکاب نمازیدند و یا همان معدود چند داخل سمرقند شدند و هفت نفر امیر عمده و جمعی کثیر از همراهمان دران کارزار بگرا آمدند - و شیبانی خان از تعاقب دست بر نداشته با مصالح قلعہ گیری خود را رسانیده بمحاصره قلعہ سمرقند پرداخت و هرروز نائز قتل و جدال و یورش بمیان آمده و راه رسد غله بقلعه مسدود گردید - و چهارماه امتداد محاصره کشید - و آنچه ذخیره در قلعہ بود باخر رسید - خصوص کاه و دانگ چهارپا که از سابق در قلعہ نبوده قدری که مانده بود زود رو باتمام آورد - تنگی ذخیره بجائی کشید که پرکاه بوزن زعفران بهمرسیدن متعذر گردید و قرص نانی بجائی میسر نمی آمد - اکثر اسبان را مذبح ساخته بگوشت آن قوت لایموت خود می ساختند - و گوشت حلال و حرام فرق نا نموده بدان طعام نمودن غنیمت میدانستند - و هرچند

که فردوس مکاني براي طلب کومک باطراف نزد سلاطین خراسان و قندز و مغلستان نوشته فائده مترتب نگردید - و عرصه بمرتبه تنگ گردید که ناچار نظر بر حفظ جان با خصم بدسگال بدین صورت که خانه زاد بیگم همشیره خود را بتصرف او بطریق فدیة وا گذارند صلح نمود - چون خاله خانه زاد بیگم در حباله نکاح شیبباني خان بود اورا مطلقه ساخته خانه زاد بیگم را بعقد در آورد که آخر اورا هم بروایت تاریخ رشیدی بعد تولد یک فرزند از وسواس طرفداري برادر طلاق داده - بهر حال در اوائل سنه نهصد و هفت [۹۰۷] وقت نیم شب برفاقت خواجه ابوالمکارم و غیره که زیاده از صد نفر رفیق نشدند از قلعه برآمدند و به امداد بدرقه توکل الهی و بقدم سعی بادیه پیمایی راه تاشکند گردیدند - و همشیره حضرت با بعضی پرندگان عصمت که حافظ حقیقی نگهبان آنها بود همراه نتوانستند گرفت همانجا ماندند و بتصرف شیبباني خان در آمدند - و میرزا جهانگیر برین ماجرا اطلاع یافته جریده خود را بخدمت برادر رسانید - و احمد تنبل رفاقت نمود - و فردوس مکاني بتاشکند رسیده مهمان سلطان محمود خان گردیدند - و میزبان بعد تقدیم ضیافت مکان برای ماندن و موضع برای صرف خاص تا گذراندن زمستان بجهت پادشاه مقرر نمود - و حضرت بتقاضای وقت مدت درانجا بسر برده درخواست استمداد نمود - سلطان محمود خان باتفاق برادر بطریق کومکیان خدمت کندان بقصد تسخیر فرغانه که در تصرف احمد تنبل بود آمده محاصره نمودند - احمد تنبل از اطاعت سرپیچیده بمدافعه و مقابله پرداخت - درین حالت شیبباني خان خود را رساند و جنگ عظیم در پیوست -

و چندین دفعه با خصم کار زار معذب روداد - و تصدیعات زیاده که اگر بگزارش تفصیل آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد کشیدند - تا آنکه سلطان محمود خان و سلطان احمد خان مقید گردیدند - و شکست فاحش بحال ملازمان پادشاه عائد گردید - و تاشکند نیز مع اسباب و ائقال هر دو برادر بتصرف شیبانی خان در آمد - و فردوس مکانی خود را به مغلستان رساند - و شیبانی خان نظر بر حقوق قدیم که وقتی نوکر و محکوم پدر هر دو برادر بود آنها را مرخص نموده ملک را نیز بآنها سپرد - و حضرت تصدیع زیاده از صدمات حوادث لیل و نهار روزگار مردم آزار - که اگر خواهند بتفصیل آن اطلاع یابند رجوع به بابر نامه نمایند - کشیدند - بعد کنکاش از هوا خواهان بارادۀ تسخیر هندوستان متوجه کابل گردیدند - چون عبور بسمرقند بدخشان که تعلق بخسرو شاه بدخواه این خاندان داشت افتاد - و چون در ایام تفرقه سابق باتفاق تقاضای ایام عبور آن خسرو عالی مقام بتعلق خسرو شاه عاقبت تباه افتاده بود اصلاً متوجه حال خدمت گذاری و مهمانداری نگشته بلکه برخلاف داب بزرگان نیک سرشت عاقبت اندیش بارادۀ بداندیشی و قصد فاسد کمر بست - فردوس مکانی بر مافی الضمیر او اطلاع یافته بتدبیر از چنگ او نجات یافتن غنیمت دانست - این دفعه که باز بحسب اتفاق مهمان آن مجموعه نفاق گردید - اگرچه این دفعه ضرورت و مصلحت خسرو شاه مع تابعان بحسب ظاهر باظهار امید عفو تقصیرات گذشته کمر خدمت گذاری بر بسته در خدمت حاضر گشت - اما حضرت از ملاحظه آثار بغض باطنی او که از چین جبین او هویدا

بود بامرا و ارکان دولت او که ازو آزردۀ خاطر بودند و در خدمت فردوس مکاني اظهار عداوت او و ارادۀ جانفشاني خود مي نمودند ساخته قصد مقيد ساختن ميزبان نمودند - و آن برگشته طالع وقتي خبردار گشت که کار از دست رفته بود - و سواي آنکه فرار نمايد يا گرفتار آيد چاره کار ندانست - ناچار دست از همه خان و مان شسته و دل از ملک و مال و عيال برداشته با چند نفر معدود آواره دشت ناکامي گرديد - پادشاه عدو مال که دران ايام در کمال بيساماني بود فضل الهي را شامل حال خود دانسته آنچه از خزانه و جواهر و طویلۀ اسپان و اسباب قابل همراه برداشتن بود بتصرف آورد - و سه چهار هزار مغل خسرو شاهي شرف اندوز رکاب سعادت گشتند - و از انجا متوجه کابل شدند - چون نزديک بحوالي کابل مضرب خيام ظفراعتصام گرديد محمد مقیم نام داماد الخ بیگ میوزا عموي حضرت که بدعوي ارث کابل را بتصرف آورده حکومت آنجا مي نمود - بعد شنيدن خبر نزول رايات فتح آيات حصاري شده چند روز دست و پاي لاجمل زده باز امان خواسته باميد عفو تقصير قلعه را بملازمان حضرت کشور ستاني سپرد - چون ویراني و پریشاني زياده بحال رعایا و سکنۀ آن ملک راه پافته بود بتعمير شهر و دلهای شکسته و آبادي ملک پرداخته * و در همان ايام که سال نهصد و يازده [۹۱۱] هجري باشد حضرت مریم مکاني مهرنگار خانم (۲۷) والدۀ ماجدۀ پادشاه بروضۀ جارداني شتافت - و درين سال حکومت غزنین

را بجهانگیر میرزا که درین مدت شدائد سفر شرط رفاقت بجا آورده بود فرمودند - و بعد رسیدن جهانگیر میرزا بغزنین چون انحراف مزاج بطبع مبارک پادشاه راه یافته بود و درین ضمن خبرهای موحش بی اصل جهانگیر میرزا رسید - بدون تحقیق خود را از غزنین بطریق ایلغار بکابل رساند - و این معنی خلاف مرضی فردوس مکانی بظهور آمد - و باز مامور برفتن تعلقه مامور خود گردید - در همین آوان از رسیدن خبرهای مختلف فساد انگیز از طرف خراسان که بتحریر تفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار دور افتادن است توجه پادشاه بان بلاد با لشکری که با خود توانستند برد ضرور گردید - و در همان ایام خبر رحلت میرزا جهانگیر ازین کلفت سرای فانی بروضه جاودانی بآزار اسهال رسید - و ناصر میرزا برادر خود را که در بدخشان گذاشته بودند و دران زودی از شیبانی خان شکست یافته بخدمت حضرت رسیده بود بایالت غزنین مقرر و مرخص فرمودند - درین آوان شاه بیگ و محمد بیگ که هر دو برادر از امرا و منصوب کرده ارغون در قندهار بودند - از استیلای ازبکیه و تسلط شیبانی خان تنگ آمده بحضرت پیغام توجه آنطرف و سپردن قلعه بسبب قرب جوار نمودند - فردوس مکانی تشریف بردن سمت خراسان را بعد فراغ تسخیر قلعه قندهار قرار داده متوجه آن صوب گشتند - چون نزدیک بقندهار رسیدند آن هر دو برادر از اراده خود پشیمان شدند - کار بنزاع و محاصره انجامید - محصوران از قلعه برآمده بعد مقابله و مقاتله که جمعی کثیر از طرفین گشته و زخمی گردیدند هر دو برادر هزیمت خورده باز خود را بقلعه رساندن نتوانستند - و از صدمه

شمشیر بهادران کشورستانی خود را بزمین داور رساندند - فردوس مکانی بفتح و نصرت داخل قلعه شدند و اواخر سنه نهصد و هشت [۹۰۸] (۲۸) قلعه گردون شکوه قندهار بتصرف اولیای این دودمان در آمد و خزائن و تحف و مصالح جنگ قابل رکاب ظفر انتساب آنچه بود بتصرف آورده زر نقد بهمرهان جان نثار انعام و تقسیم فرمودند - و قلعه را بناصر میرزا که از غزنین برای رفاقت خود را برکاب رسانیده بود تسلیم نمودند - شیبانی خان بعد از خبر تسخیر قندهار بعد مراجعت حضرت شاهنشاه خبر یافته با فوج خود شتافته بمحاصره قلعه قندهار پرداخت ناصر میرزا بسبب عدم ذخیره و نفاق همراهان و تمام شدن مصالح جنگ تنگ آمده حقیقت بخدمت پادشاه معروض داشت و بعد دریافت مرضی که سفر خراسان ضرور و منظور نظر بود دست از قلعه برداشته خود را بحضور رسانید - چون شیبانی خان بعد تسخیر قندهار طرف خراسان شتافت شاه بیگ و محمد بیگ خود را رسانیده بمحاصره قلعه پرداخته در اندک فرصت بتصرف خود در آوردند *

در همین ایام فرخنده انجام که فردوس مکانی برای سرانجام ضروری بکابل تشریف آورده بودند شاهزاده همایون در طالع محمود و ساعت همایون از نهانخانه عدم بعمره وجود قدم گذاشت - و تاریخ ولادت با سعادت (شاه فیروز قدر) که مراد از سنه نهصد و سیزده [۹۱۳] هجری باشد یافته اند - و در

همین سال (۲۹) خبر شورش افغانان می‌مندی پیهم رسید و حضرت متوجه تنبیه آن فرقه بدسگال گردیدند درین حالت مغلیه ازبکيه فرصت هنگام تازه یافته در غیبت پادشاه عبد الرزاق بن الغ بیگ را بدعوي ارث خسرو شاه از راه برده در کابل بسلطنت برداشته چهار پنجهزار سوار فراهم آوردند - روزي که خبر آشوب ازبکيه در لشکر پادشاه انتشار یافت چنان هنگام تفرقه در فوج روداد که اکثر از همراهان و لشکریان و ندیمان بعدر غدر آمیز خبر گرفتن فرزندان راه کابل اختیار نمودند - و کار بجائی رسید که زیاده از پانصد سوار در رکاب پادشاه نماند و بازارها بتازاج رفت باوجود چنان برهم خوردن فوج و قات جمعیت اصلا تفرقه در حوصله آن کوه تمکین و وقار راه نیافت و همت بردفع آن مایه فساد بسته خود را به پیکار آن تیره بختان تبه کار رسانده چندان شمشیرزد که خط بطلان بر صفحه قصه کار نامهای رستم داستان کشیدند - و بنفس نفیس خود بعد چندین حمله سرد آزما که در برابر بهادران صف ربا مقابله افتاده بود یکبار بغتة و معاً با پنج پهلوان نامدار که هریک را معرکه آرای رزم اسفندیار و افراسیاب توان شمرد - و تفصیل آن امرا این است علی بیگ شب کور و محمد علی شیبانی و نظر بهادر ازبک و یعقوب بیگ شیرجنگ و عبدالله صف شکن (۳۰) مقابل شدن و کار زار نمودن

(۲۹) الصحيح ۹۱۴ *

(۳۰) ورتاریخ فرشته این نامها بدین تفصیل است علی شب کور -

ملی سیمستانی - نظر بهادر ازبک - یعقوب تیز چنگ - ازبک بهادر *

اتفاق افتاد و هریکی را بشمشیر آبدار و نیزهٔ مرد گذار و تیرشیر شکار و گرز فیل افکار پی هم بطریق قطار بدار البوار فرستاد - و چون این پنج بهادران نامی که با نسی فساد و باعص ثبات قدم همدمان و همزمان دیگر بودند کشته گشتند هزیمت شامل آن طبقهٔ بدمال گردید - و عبد الرزاق بجاذبهٔ حب ریاست پنج روزه که مکرر آمادهٔ مادهٔ فساد گردیده بود گرفتار پنجهٔ اجل گشت *

چون ولایت خسرو شاه بدست ازبکان افتاد و مردم بدخشان اطاعت ایشان نه نمودند در هر گوشه و کنار سرداری علم شاهي برافراخت زبیر نام مجهول النسبی در بغی ورزیدن قوی تر از اکثر سلاطین آن طرف گردید - ذکر باقی سرکشان را سرمایهٔ ملال طول کلام دانسته باختصار می پردازد که کار بجائی رسید که شیبانی خان خود را با فوج زیاده از قیاس که از اطراف ماوراء النهر فراهم آورده بود بسرحد قلمرو زبدهٔ دودمان مصطفوی و برگزیدهٔ خاندان مرتضوی شاه اسمعیل صفوی رساند - و ازبکان دست تطاول درار نموده متعرض حال و مال و عیال سادات و قزلباش و رعایا گردیدند شاه اسمعیل اطلاع یافته ایلچی زبان فهم آداب دان نزد شیبانی خان فرستاده پیغام التیام پذیر نصیحت آمیز مشتمل بر منع ارادهٔ فاسد و مردم آزاری نموده مع مکتوب محبت اسلوب ارسال داشت - شیبانی خان از غرور مستی ریاست در جواب نوشت که ادعای جهانداری ترا نمی رسد خصوصا باما که سلطنت مروثی داریم و عصا و کچکولی فرستاد که از ارث پدرت این است - شاه اسمعیل در جواب نوشت که چون سلطنت هر دو

جهان و فقر هر دو سرمایه فخر و متروکه آبا و اجداد ماست ترا با ما همسری نمودن نه سزااست - و اگر سلطنت بارت بودی از پیشدادیان و کیانیان و چنگیزیان بقو نمیرسید و چرخه و دوکی با قدری پنبه فرستاد که یا در گوشه خمول نشسته بگاری که قابل تست مشغول باش یا در بزم رزم آمده حاضر شو تا دو کلمه از زبان دودمه ذوالفقار حیدر کرار در معرکه کارزار گفتگو نمایم * مصرعه *

به بینیم کز ما بلندی کراست

و مارا رسیده دان و از عقب نامه بلا توقف وسعت فرصت بمخالف نداده سوار شده منصوبان غصبی شیبانی خان را از سر راه تا جنگ گاه برداشته خود را مقابل آن برگشته بخت رساند - اگرچه در تاریخ فرشته درج است که همراه شیبانی خان از لك سوار کم نبود اما صاحب رشیدی نوشته که چون گمان رسیدن شاه ایران نداشت و فوج خود را برای ضبط ملك خراسان جا بجا تعیین نموده بود و وقت مقابله پادشاه زیاده از بیست و پنجهزار سوار نمانده بود و همراهان همراز مصلحت جنگ دران روز نمیدادند - شیبانی خان از راه غرور و امید رسیدن فوج متفرقه بیست و نهم شعبان بهمرکابی اجل باستیصال شاه اسمعیل شتافت - و بی آنکه از طرفی نامداری بعمره کارزار آمده باظهار تهوی پردازد همین که از دور پرتو شعاع تیغ برق موج فوج جان بازان صفوی موج زن گردید شیبانی خان رو بفرار نهاد و آزر بکیه ثبات قدم از دست داده رو بهزیمت آوردند - و قزلباش تعاقب نموده بدستیاری شمشیر آبدار هر طرف بیبین و یسار تاخته از کشته پشته ساختند - قریب بهانصد

سوار که اکثر از سلاطین زادهای نامدار و امرای ذو اقتدار بودند پناه بچاردیواری که برای چارپایان و چاروایان دهاقین و مسافریں می سازند برده بعد محاصره به پشت گرمی همدیگر حرکت مذبحوی نموده طعمه شمشیر قزلباشان خون آشام گردیدند و قریب هزار نفر از یک با زن و فرزند بسیار اسیر و دستگیر شدند *

بعده شاه بهرات آمده چون حکم اجرای مذهب تشیع نموده و اکبر آنها اطاعت نمی نمودند لهذا خطیب مسجد جامع هرات را با شیخ الاسلام بقتل رسانید - درینوقت خان میرزا (31) بنی عم فردوس مکانی که در بدخشان بود بر خبر فتح شاه اسمعیل اطلاع یافته بخدمت فردوس مکانی نوشته مشتمل بر بر اشارت پر بشارت فرحت اثر فتح خلاصه خاندان خیرالبشر و استیصال آن عدوی بداختر فرستاد و اشاره ترغیب بطلب پادشاه نمود - و فردوس مکانی خود را بخان میرزا رساند و خواست که باتفاق خان میرزا خود را بحصار (32) رساند - چون ازبکان قبل از رسیدن فردوس مکانی خبر یافته به بند و بست حصار پرداخته بودند کاری ساخته نشد - درین ضمن محبت نامه فرحت افزای شاه اسمعیل مشتمل بر اشارت فتح که بر هر دو ما برادر خصوص بران زبده دودمان امیر تیمور صاحبقران مبارک باد مع خانه زاد بیگم همشیره بابر پادشاه که در محاصره و فتور سمرقند بدست شیبانی خان افتاده بودند و بعقد خود در آورده بقرول صاحب

(31) در اکبر نامه خان میرزا و در تاریخ فرشته جان میرزا نوشته *

(32) در تاریخ فرشته خضار نوشته *

رشیدی باز مطلقه ساخته بعقد دیگری در آورده بخفت و بی اعتباری نگاه میداشت و بعد کشتن شیبانی خان شاه اسمعیل رسم پیمه و خدمت کاری که لائق خاندان طرفین بود بعمل آورده باعزاز و اکرام مع بدرقه روانه ساخته اظهار اتحاد موروثی بجا آورده بود رسید - و آن حضرت نیز تهنیت و مبارک باد فتح که قبل ازان در تهیه فرستادن آن بودند نوشته با تحف و هدایا موافق شان شاهان همراه خان میرزا داده روانه ساخته در عالم اظهار یگانگیت و دوستی اشاره برای کومک فرستادن نمودند - و خود باز متوجه حصار گشته اول کار بسبب قلت جمعیت خود و هجرم و غلبه فراهم آمدن از بکیه صرفه در جنگ و محاصره حصار ندیده خود را بمکان قلب رسانیده باز فرصت وقت یافته بدفع مدبران پرداخته در هر طرف از کشته پشته ساخته از بکیه را هزیمت داده سلطان میرزا و مهدی سلطان بنی اعمام را که اسیر آن جماعه بودند خلاص ساخت - و خان میرزا با فوج فرستاده شاه اسمعیل بسردابی احمد سلطان صفوی که از خاندان سلاطین بهادر نامدار بود و علی خان استجلو که در شجاعت از ازبکان مشهور بود و شاه رخ خان افشار (33) که پنجه شیران روزگار از افشار دست او عاجز بودند برسیده بعنایات معزز گردیدند - و باتفاق کومکیان جان نثار حصار و قندز و بقلان

(33) در تاریخ فرشته نوشته - درین اثنا احمد سلطان و صفوی علی و علی قلی خان استاجلو و شاه رخ خان افشار از جانب شاه اسمعیل صفوی بمدد رسیدند *

بتصرف در آورد و جمعیت شصت هزار سوار ظاهر ضمیمه جمعیت باطن فردوس مکانی گردید و عازم بخارا گشتند - و ازبکان را که بسرداری و سلطنت عبد الله خان بخارا را متصرف بودند بخواری تمام بدر و اخراج فرموده جمعی را قتل و اسیر ساخته متوجه سمرقند گشته بخارا را نیز به تسخیر در آورده شهر و منابر آنجا را بسکه و خطبه نام گرامی خود معزز گردانیدند - و بناصر میرزا حکومت کابل مرحمت فرمودند - و سرداران شاه اسمعیل را فراخور حال هر یک معزز و مبالغه نموده مرخص ساختند - و هشت ماه زمستان و بهار در آن مکان فیض نشان بعیش و شکار گذرانده کامرانی مینمودند - درین ضمن خبر رسیدن ازبکان بیش از شمار مور و ملخ که از اطراف فراهم آمده تیمور سلطان را که مکرر از گریختهای خاندان امیر تیمور صاحبقران بود بجای شیدانی خان سلطان قرار داده متوجه تسخیر بخارا شده بودند رسید - فردوس مکانی تعاقب نموده نزدیک بخارا بایشان رسیده علم مقابله بر افراخت و بسبب غلبه هجوم آن قوم شرم شکست فاحش یافته باز بسمرقند شتافته آنجا هم از انتشار مخالفان قرار نگرفته بحصار شادمان (34) رفت - درین آوان نجم ثانی اصفهانی منصوب کرده شاه اسمعیل با فوج سنگین قزلباش رسید و فردوس مکانی با او ملاقات نموده بمدد قزلباش بخیال تسخیر قلعه افراس افتاده از تصرف ازبکیه برآورده ازبکان را که جمعیت از پانزده هزار سوار زیاده داشتند و سرکرده آنها عبد الله خان بود مغلوب و محصور

ساخته دست یافته همه را بقتل آوردند مولانا بیدنائی (35) شاعر که از مشاهیر آن عصر بود میان آن جماعه بی اطلاع احوال بزال پنجه شهباز اجل گرفتار گردید - فردرس مکانی بعد این فتح نمایان باتفاق نجم ثانی که بعد آن ظفر خود را رستم ثانی وقت دانسته بفکر استیصال باقی ازبکیه و تسخیر بلاد دیگر بوده بقچدوان رفته قلعه را محاصره کردند - سلاطین ازبکیه بالتمام فراهم آمده از ملاحظه نام و ننگ بجنگ و مقابله لشکر ایران و توران کمر انتقام بر لشکر آن زبده سلاطین انام بر بستند - که بعد دار و گیر مردان طرفین چنین آتش در کاسه قزلباش نمودند که نجم ثانی با همه لشکر خود نقد جان را بتصدق عارفان نثار راه هردو ولی نعمت نمود - و حضرت که اکثر ازبکیه همراه رفاقت آنطرف نمودند با فوج معدود خود را بحصار شادمان رساندند - درین حال پر ملال مغلان که سر آن ماده فساد یادگار میرزا و نظر میرزا و میر ایوب و میر محمد بودند اتفاق نموده وقت شب با فوج عظیم غافل بر سر بابر پادشاه تاختند - و شروع بکشتن و غارت نمودن نموده هرچه یافتند بتاراج بردند - و جمعی کثیر کشته و زخمی گردیدند - و عرصه تردد بر پادشاه چنان تنگ گردید که بارخت شب خواب فرصت کفش پوشیدن نیافته از خانه برآمده خود را اندرون ارک حصار رساندند و دیگر تدارک آن نتوانستند نمود - و روز بروز بر تسلط مغلان می افزود تا تمام حصار بتصرف آنجماعه در آمد - و بلیه قحط که نمونه عذاب الهی است علاوه آن گردید -

و عرصه زندگانی چنان بر پادشاه تلخ گشت که بشرح آن نپرداختن
اولی - در تاریخ رشیدی تالیف میرزا حیدر نوشته که در ابتدا مردم
سمرقند و حصار از مرده فتح و نزول قدوم فردوس مکانی مباحثات
و خوشوقتی می نمودند بعده که بابر پادشاه در مقابل احسان شاه
اسمعیل باظهار محبت خاندان صفوی خواست خود را و سپاه را
بلباس شاه ایران و قزلباش ملبس و مقطع نماید حکم نمود که
همه تاج سرخ بر سر زنند - و اعیان و شرفای سمرقند و بخارا ازین معنی
نهایت رنجیده خاطر گشته راضی نگشتند که سپاه تاج بصورت قضیب
الحمار بر سر زنند - و کلمات لا یعنی دیگر ازین مقوله که درج نموده
بذکر آن نمی پردازد - و بعد آن بابر پادشاه صلاح در بودن آنجا ندیده
دل از ملک و ملک موروثی کنده با جمعی از هوا خواهان خود را
بکابل رساندند - سلطان ناصر میرزا که از بنی اعمام پادشاه می باشد
و در کابل حکومت داشت باستقبال برآمده پادشاه را بکابل آورده
باظهار کمال اخلاص و اطاعت کمر خدمتکاری بریست - و پادشاه
ازو نهایت راضی گشته حکومت غزنین بدو عطا فرموده روانه
ساختند - و به تنبیه افغانان یوسف زئی با قلت جمعیت متوجه
شده قریب سه هزار افغان را بقتل آورده زن و مرد بسیار اسیر
کرده آن ولایت را بتصرف آورده بخواجه کلان عنایت فرمودند *

درین حال متواتر خبر فوت سلطان سکندر لودی و قائم مقام اوگشتن
سلطان ابراهیم و برپا شدن فتنه و نفاق برادران و امیران و برهم
خوردن بند و بسمت و نظام هند با نوشته دولت خان که یکی از
امرای با وقار افغانه بود مشتمل بر سخن سلوک سلطان ابراهیم

رسیده محرک عزم تسخیر دهلی گردید *

در اوراق اخبار ملوک هند و عجم چنین مرقوم قلم فرخنده
رقم گشته که فردوس مکانی کشور ستانی قبل ازین چهار دفعه
بقصد تسخیر هندوستان که تفصیل بیان آن درین مکان بطول کلام
منجر میگردد متوجه گردیدند - و چند فقره بر سبیل اجمال بزبان
خامه میدهد *

اول دفعه در سنه نهصد و بیست و پنج (۹۲۵) تا دریای
اتلک و بعضی سرحد پنجاب رسیده به تنبیه کهکرا و دیگر
مفسدان آن ضلع پرداخته - از آنکه قبل ازین هم اکثر مکان آن طرف
در تصرف امیر تیمور صاحبقران غازی در آمده بود از سرنو بدسوق
آن پرداختند و حکام منصوب ساختند - از شنیدن اخبار فساد آمیز
طرف ولایت گرم سیر بکابل مراجعت نمودند و در همین سفر خبر
بهجت اثر مرزده تولد فرزند سعادت مند مبشر گردیده چون عازم
تسخیر هند بودند بقال مبارک گرفته مسمی به هندال میرزا ساختند *

بار دوم تالاهور و ملتان و سرهند متوجه شده مابین راه چندین
سرکشان افغان و دیگر مفسدان را مقتول و اسیر ساخته سی هزار
غلام و کنیز و چهار صد هزار شاه رخی بوزن یک منقال برضامندی
زمیداران و ایاب ضیاع و عقار محالات و پرگنات از محصول مال
یتصرف آورده بسبب رسیدن خبرهای مختلف سمت کابل و آن
دیار عنان توجه بآنطرف معطوف ساختند - و تنبیه مفسدان
آنضلع و تعمیر قلعه و عمارتهای ویران و دلای شکسته نمودند *

دفعه ثالث در سنه نهصد و بیست و شش [۹۲۶] تا سرهند

پرتو رایت ظفر اثر انداخته - درین سفر بعضی بیدولتان که
براهمنائی افغانان از جادۀ اطاعت انحراف ورزیده بودند بقتل
رسیدند و جمعی کثیر اسیر گردیدند - و خرابی بسیار که بمالک
مال و رعایا رسیده بود به تسلی آنها پرداخته از سر نو منقاد و مطیع
ساختند - و بقصد تسخیر قندهار ضرورتاً مراجعت اتفاق افتاد -
و قریب چهار سال در امتداد محاصره قندهار و موانعات دیگر دران
سمت منقضی گردید - درین اوقات مکرر نوشته دولخان لودی
مصحوب دولت خواهان معتبر مشتمل بر اظهار برهم خوردن سلطنت
هند و التماس نزول قدوم بآن طرف می رسید *

دفعۀ چهارم در سنه نهصد و سی [۹۳۰] بهمرکابی فتح
و نصرت برآمده بمالک کهکمران عنان توجه معطوف داشتند - بعد
رسیدن نزدیک لاهور بهار خان و مبارک خان لودی با جمعی دیگر
افغانان بقدم جرأت بی ادبی استقبال نموده بجزای کردار خود
رسیده باعث تاراج و غارت رفتن و سوختن بازار و شهر لاهور گردیدند -
همچنان سرکشان دیپال پورا بسزا رسانده قتل عام فرمودند -
درین ضمن دولخان لودی که از سلطان ابراهیم فرار اختیار نموده
باعث طلب حضرت گردیده بود با غازی خان و دلاور خان پسران
شرف اندوز ملازمت گشته بعرض رساند که طرف تهازه جمعی
از افغانه بسرگروهی اسمعیل جلوانی جمع آمده اراده فاسد دارند
اگر فوجی بر آنها تعیین گردد بهتر است - حضرت در تهنیه مقرر نمودن
فوج بودند دران حین دلاور خان پسر دولخان خفیه بعرض رسانیده
که پدر و برادر از راه غدر اراده متفرق ساختن لشکر حضرت دارند و

فردوس مگاني از خارج نیز تحقیق صدق کلام او نموده دولت خان و غازی خان را مقید ساخته باز بتقاضای وقت و مصلحت عفو تقصیر او نموده قصبه سلطان پور را که بنا کرده او بود با دیگر توابع آن در جاگیر پدر و پسر مقرر فرمودند - و آن هر دو بی دولت خان بعد از رخصت یافتن بر سر جاگیر رفته از انجا سرانجام سرکشی باخود برداشته باطراف کوه شتافتند - بعد عرض رسیدن آن اقطاع بدلاور خان که در رکاب مانده بود بلا شرکت مرحمت گردید - و بسبب خلل دولت خان بی دولت و موانع دیگر از سرهند بلاهور مراجعت فرمودند و از انجا بکابل تشریف فرمودن ضرور گردید - چون دران سفر سلطان علاءالدین برادر سلطان ابراهیم شرف ملازمت حاصل کرده بود دیپالپور را به سلطان علاءالدین و باباقشه و لاهور را به میر عبد العزیز و سیال کورت را به خسرو کولتاش خان عنایت فرمودند - بعد مراجعت حضرت دولت خان و غازی خان بهروجی که توانستند دلاور خان را بدست آورده بانواع عقوبت مقید ساخته جاگیر سلطان پور را بتصرف خود آوردند - و با لشکر زیاد بر سر سلطان علاءالدین رفته بعد جنگ هزیمت دادند - سلطان علاءالدین خود را نزد حضرت بکابل رسانده حکم مدد و اعانت و رفاقت خود برای تسخیر دهلی بنام امرای مغل آورد - و دولت خان بعد هزیمت دادن سلطان علاءالدین بر سر حکام و امرای لاهور لشکر کشیده شکست فاحش یافت - درین ضمن فوج تعیین کرده سلطان ابراهیم برای تنبیه دولت خان رسید - و دولت خان سردار فوج را بتدبیر و چاپلوسی از خود ساخته لشکرار را متفرق گردانیده از شنیدن رسیدن فرمان معاونت سلطان علاءالدین برای

تسخیر دهلی با سلطان علاء الدین اتفاق نموده اطاعت نامه بمهر قضاات و اکابران درست ساخته امرای مغلیه را شفیع خود گردانیده لشکر عظیم فراهم آورده همراه پسران خود در رکاب سلطان علاء الدین داده روانه دهلی ساخت - و خود دولتخان و غازخان در پنجاب ماندند - و سلطان علاء الدین بر سر سلطان ابراهیم رفته بعد مکرر جنگ نمودن و شبخون زدن شکست و هزیمت عظیم یافت - چنانچه سابق در ذکر سلطنت لودیها و خاتمه جلد اول باحاطه تحریر در آمده - و دولتخان از طرف فتنه انگیزی علاء الدین مایوس گردیده باز عریضه بخدومت حضرت برای التماس توجه رایات طرف دهلی روانه نموده

توجه فردوس مکانی بابر پادشاه بهندوستان دفعه

پنجم و با ابراهیم لودی فرمانروای هندوستان

مصاف کردن و رایات فتح افراشتن

مرهٔ آخری که دفعه پنجم باشد کشور ستانی در سنه نهصد و سی [۹۳۰] (36) روز جمعه غره صفر المظفر بقصد تسخیر هندوستان بهمعنائی فوج فتح و ظفر از کابل کوچ فرمودند - و در همان روزها پادشاهزاده محمد همایون از بدخشان و خواجه کلان بیگ از غزنین رسیده سعادت قدمبوس حاصل نموده در رکاب رفیق شدند - بعد گذشتن از سیال کوت سلطان علاء الدین ملازمت نموده مورد عنایات گردید - چون نزدیک لاهور نزول فرمودند اکثر منصوبان آن ضلع شرف ملازمت

در یافتند - دولتخان بی دولت باتفاق پسران بی سعادت باوجود مکرر فرستادن عریضه با چهل هزار سوار بر سر راه حضرت گستاخانه پیش آمده هزیمت یافته بقلعه ملوت در آمده محصور گردیده بزهار در آمد و بشفاعت مقربان بملازمت رسیده دو شمشیر که همیشه می بست هر دو را در گردن انداخته سر تسلیم بر قدم مبارک گذاشت - و قلم عفو بر جوارم او کشیده گشت - چون خلایق بر سر عیال و ناموس افاغنه و تاراج مال ریخته داخل قلعه گردیده ممنوع نمی شدند حضرت از راه ترحم خود بنفس نفیس سواری فرموده بتنبیه لشکر پرداخته باعث مامون شدن ناموس آنجماعه عقل و هوش باخته گردیدند - و مال و اسباب و کتاب بسیار سوای آنکه بدست تاراجیان افتاد در سرکار بضبط آمد - و پارچه جواهر و کتاب برای خاصه نگاهداشته باقی بشاهزاده همایون بخشیدند و برای میرزا کامران فرستادند - غازخان که خود را طرف کوه رسانده بود از آنجا روانه دهلی گردید و دولتخان که از همه طرف رانده شده بود و عرضه مرگ گشته ببادیه عدم شتافت *

گویند روزی که از آب سند عبور فرمودند عرض لشکر ده هزار سوار بعرض مبارک رسید - و جاسوسان خبر روانگی سلطان ابراهیم با لک سوار و فیلان جنگی مست بی شمار از دهلی و رسیدن به پانی پت که از دهلی چهل کوه مابین سرهند و دهلی واقع شده رساندند - و تا رسیدن کشورستانی بسرهند جمعی از سرکشان در تلافی اعمال بهر پنجه شاهین اجل گرفتار آمدند - و بعضی بعد پیشیمانی استغفار کنان بملازمت آمده حاضر گردیدند

و بعد فراغ استیصال بد مآلان و تبدیل و منصوب ساختن حکام
حق شناس عدالت اساس باستیصال سلطان ابراهیم بدسگل
متوجه شده از سرهند کوچ فرمودند - باوجودی که بعد رسیدن
هر دو لشکر مقابل همدیگر فوج کشور ستانی از دهم حصه لشکر
عدو بیدش نبود و همراهان نیک اندیش مصلحت جنگ نداده
ترغیب و التماس مراجعت بدستور سابق می نمودند - کشور ستانی
بقدرت قوت حوصله و شجاعت ذاتی و ارثی توکل را کار فرموده
فوجها را آراست - و امیران مصاف دیده نبرد آزما را همراه همایون
میرزا در میمنه مقرر نموده جمعی از دلیران نامی کارزار دیده را
بمسرداری محمد سلطان میرزا بر میسر تعیین فرمودند - و بهمین دستور
باقی اطراف فوج بمردان کار آزموده جا بجا سپردند - و از هر دو طرف
انواج دریا امواج بآب تیغ نبرد آزمایان یجانبش و جوش و خروش
در آمدند - و کوس تهوری از هر طرف و شش جهت بلند آوازه
گشت - و نعرهای تیغ بازان جان باز زینست افروز بزم رزم گردید
و هر طرفی که نظر کار میکرد سوای فواره زدن خون جان بازان قوی
دل که باعث تقویت دل همدیگر میگرددند چیزی دیگر در
مردمک دیده فدویان جلوه نمیداد و از گرد سم اسپان دلاوران و حمله
فیلان صف ربا شب از روز فرق نمی گردید

• بیت •
ز سم ستوران دران پهن دشت • زمین شش شد و آسمان گشت هشت
پدر در مقابل پسر به حائل ساختن سپر نپرداخته حربه بر پسر
انداختن عبادت نفس واپسین پنداشته رو نمی پیچید • ع •
پدر با پسر کین بر آراسته

و فوج افغانه که از مور و ملخ زیادہ بودند چنین حملہای جلوریز نمودند کہ نزدیک بود اثر زلزله عظیم بروی زمین پدید آید و از طلوع آفتاب جہانتاب تا نصف نہار چندین ہزار سرازتن بہادران جدا گشتہ گوی وار زیر سم اسپ چوگان بازان میدان کارزار غلطان مینمود آخر کار صیت فتح و فیروزی لشکر چغٹہ مابین ارض و سما پیچیدہ سامعہ افروز برنا و پیر نبرد گاہ گردید - و از سلطان ابراہیم کہ با راجہ بکرماجیت و پنچہزار سوار افغان یک کل زمین را رنگین ساختہ نقد حیات را برباد فنا دادہ بودند - تا مدت خبر تحقیق نمی یافتند و جوانان نیز جلوریز تعاقب افغانہ و فوج ہزیمت خورہ نمودہ دست از جنگ برنداشتہ ہر طرف پشتمای کشتہ می ساختند - تا آنکہ سر سلطان ابراہیم شاہ از نظر پادشاہ گذشت - و بہادران دست از عنان باز داشتند - گویند پانزدہ و شانزدہ ہزار افغانان و راجپوت و میواتی و دیگر قوم دران جنگ بچنگ اجل و تیغ بیدریغ گرفتار آمدند - و بعد بلند گردیدن ندای فتح سلاطین بلند اقتدار و امیران نامدار آداب تہنیت بجا آوردند - و همان روز باوجود کوفتہ و ماندہ شدن طالبان نام و ننگ آن جنگ بوابی تسخیر آگرہ و ضبط خزانہ و جواہر دہلی و اطراف دیگر تعین گردیدند - و شاہزادہ ہمایون میرزا بہمرکابی ظفر و نصرت خود را با آگرہ بطریق استعجال رساند - و - حضرت فردوس مکانی بہمعنای تاییدات ربانی بفرخی و فیروزی سہ شنبہ دوازدم رجب سنہ نہصد و سی و دو [۹۳۲] بدہلی شرف نزول فرمودند - و شیخ زین الدین صدر را امر شد کہ خطبہ بنام نامی کشور ستانی ظہیر الدین محمد بابر پادشاہ خواند - و روز

دویم سیر قلعه و باغات اندرون عمارات آن نموده زیارت آسودگان مقابر و مشایخ نمودند - بعد مقام ده روز متوجه آگره شدند - چون قلعه آگره را مردم راجه بکرماجیت راجه گوالیار که روز جنگ رفاقت سلطان ابراهیم نموده داشتند و قبل از نزول ایات حضرت در تصرف خود شاهزاده همایون در آورده بود الماس بوزن هشت مثقال بابت جواهرخانه سلطان علاء الدین خلجی که از تسخیر دکن بدست او آمده بود شاهزاده محمد همایون بطریق شگون روز داخل شدن قلعه آگره گذراند - بعد از قبول فرمودن و تحقیق نمودن وزن و قیمت که جوهریان از تعیین قیمت آن عاجز آمدند باز بشاهزاده محمد همایون مع سه لک و پنجاه هزار تنگه نقره رائج الوقت و یک خزانه سرپسته شمار نیامده عنایت فرمودند - و سلطان محمد میرزا را دولت تنگه نقره با جواهر آلات دیگر بخشیدند - و بعد عرض خزانه حکم فرمودند که برای سادات و فضایی مکه متبرکه و مدینه منوره و کربلائی معلی و نجف اشرف و مشهد مقدس و دیگر بزرگان اطراف اقالیم سبعة زر حصه رسد مرسول دارند - و برای هر یک از مردم کابل از مرد و زن همقوم و بیگانه و بنده و آزاد و فقیر و غنی یک شاه رخی که وزن یک مثقال نقره باشد بسر شمار فرستاده فدویان دور و نزدیک و مستحقان هر مرز و بوم را از یاد بود انعام و الطاف یاد و شاد فرمودند - و به نسق و بند و بست ملک برهم خورده پر فتنه پرداختند و هر طرف فرج تعیین نمودند - و برای استیصال ملوک شرقی و دیگر بلاد دور دست افواجی که مقرر فرمودند اظهار تفصیل آن خنالی از طول کلام ندانسته بتحریر اصل مدعا می پردازد - که چون

در اطراف سواد اعظم هند طبل سلطنت خاندان تیموریه نواخته شد
 [هندیان] دانستند که اگر این مرز و بوم در قبضه اقتدار چغته ماند
 عرصه زندگی بر همه رایان و افاغنه صاحب داعیه با نام و ننگ
 تنگ خواهد گردید و در ملل و بتخانهای ایشان خلل و شکست
 راه تمام خواهد یافت راجهای اطراف و سرگروهان خاندان لودی
 که طرف شرقی پنجاب دست از سلطنت ارثی کوتاه نه نموده
 بودند و گردن کشان میواتی و دیگر زمینداران مفسد پیشه بنامه
 و پیغام التیام آمیز و پیام رقت انگیز اتفاق نموده از نزدیک و دور
 خود را رسانده نزد رانا سانکا و راجه چتور استغاثه نمودند - که اگر این
 بلاد در تصرف اولاد و احفاد امیر تیمور صاحب قران قرنهای ماند اول
 اسم و نام و نشان بتان میان از صفحه روزگار محو خواهد گردید - و در
 بنای ملت بی مدار ما بخنها که آنرا هیچ وجه علاج نتوان نمود
 بهم خواهد رسید - دریم در ملک موروثی و ملک جد و آبائی ما
 بمرتبه دست تعدی و تصرف مغلان دراز خواهد گردید که ما را
 محکوم و مملوک خود خواهند ساخت - بلکه کار بجای خواهد کشید
 که ادنی سوغات و هدیه مغلان بی بضاعت برای مردم وطن خود
 پسران و دختران و زنان زمینداران عمده ایزدیار خواهد بود - پس
 تقاضای غیرت و پاس حمیت ملت آنست که ماهمه نفاق را
 باتفاق بدل ساخته کمر همت بر بسته تا مال داریم درین کار نثار
 نمائیم - بعده جان را تصدق آبروی خود و دودمان راجهای عالی
 تبار و سلاطین نامدار گذشته و حال سازیم - بعد از آن رانا همه
 رایان و سلاطین زادهای با اسم و نشان و سرکردگان مفسد

پیشه و سرگروهان و واقعه طلبان کوتاه اندیشه قریب دولک
 سوار راجپوت و افغانان و دیگر دلاوران کوه نبرد صحرا گردان دیار و دو
 هزار فیل جنگی مست کوه پیکرو توپخانه جمع ساخته از مکانهای
 خود با همه مصالح جنگ بحرکت آمدند - و آواز اجتماع آن قوم
 باگه رسیده نقل نقل برنا و پیر هر بزم و رزم گردید - قهل از افواه
 این خبر وحشت افزا بسبب اختلاف آب و تبدیل هوا که در چهار
 عنصر صغیر و کبیر خاص و عام مغلیه راه یافته بود - و بمزاج کمتر
 کسی موافقت نمود بانواع مرض مبتلا شده بودند - جمعی از سلاطین
 زاده و امرای گستاخ در خلوت بتقریبهای موجه برای مراجعت
 طرف کابل بدستور سابق التماس نمودند - فردوس مکانی جمله
 حرفهای مردم بی سرو پا لغو دانسته شنیده ناشنیده پنداشته
 قابل جواب ندانستند - و درین ضمن بعضی افغانان قابوچی و میواتیان
 بد اصل که بتقاضای وقت گردیده بودند برخاسته باوطن خود رفتند -
 و جمعی راه لشکر مخالفان اختیار نمودند درین آوان خبر رسید که
 راجه منکت رای بدعوی ارث گوالیار قابوی وقت از دست نداده
 باتفاق خان جهان نام بنذیله بقصد تسخیر قلعه مذکور خود را رسانیده
 بمحاصره قلعه پرداخت و تاتار خان قلعه دار که از جمله نوکران سلطان
 ابراهیم بود باستحکام قلعه پرداخته چون در خود طاقت نگاهداشتن
 قلعه نیافت بخدمت حضرت فردوس مکانی عرضداشت نمود
 که اگر یکی از بندهای پادشاهی برسد قلعه حواله او نموده شود بعد
 عرض بر حمن دادخان حکم شد که رفته قلعه را بتصرف اولیای دولت
 در آورد همینکه راجه منکت رای خبر آمدن کومک چفته شنیده

دست از محاصره برداشته دو سه منزل دور رفته سر راه لشکر رانا نشست و تاتار خان از عهد و پیمان پشیمان گردیده اطاعت نمود و رحمن داد را تردد خاطر روی داد حقائق آگاه شیخ محمد غوث که از درویشان حقیقت نشان و دانشمندان آن زمان و متوطن گوالیار بود برحمن داد پیغام فرستاد که بهر وجه که دانی و توانی از قلعه دار بحسن سلوک رخصت آمدن قلعه حاصل کرده خود را تا اینجا برسان رحمن داد به تاتار خان پیغام نمود که من از شب خون و شرکافران مامون نیستم و دو کلمه ضروری زبانی بالمشاهده گفتن و شنیدن لازم میدانم تا خاطر جمعی از کافران حاصل نمایم اگر مرا با چند خدمتکار بی اسلحه بطریق مهمان طلب نمایند خالی از طریقه مروت نخواهد بود تاتار خان قبول نموده مرخص ساخت بعد از داخل شدن قلعه و دیدن تاتار خان و بمیان آوردن کلمه و کلام موجب افزای زیارت بزرگان مرده و زنده رخصت حاصل نموده بخدمت حضرت شیخ محمد غوث رسیده براه نمائی حضرت شیخ بتاتار خان التماس نمود که تمام لشکر و سلاح دار بیرون قلعه باشند تا دفع شرکفار بعضی از وابستگان که حکم ناموس میدارند اگر در قلعه در آیند و یک آدم من در دروازه قلعه باشد که گیری داخل مردم من نتواند شد و چند دولی را با چند خدمتکار شناخته راه بدهند الاکرام بالاتمام بعمل خواهد آمد تاتار خان غافل از بازی روزگار گشته ماذون ساخت چون در همه دروازه از معتقدان و مریدان شیخ قیام داشتند و آنها را خفیه بانواع رعایت امیدوار ساخته راضی گردانیده بود بدستاوریز پروانگی و احتیاط عدم

شهرت آمدن سواری زنان وقت شب برای مفتوح ساختن دروازه که قرار داده بود بعد از انقضای نصف شب که مور و مار از خارخار تردد آسوده بودند از دروازه که آدمهای رحمن داد (37) مقرر نموده بودند جمع کثیر از بهادران جان باز کار آزموده داخل قلعه شده بعضی از دربانان مخالف را کشته دروازه را بلا تردد خاطر بر روی باقی لشکر را نمودند هنوز نور نیر اعظم پرتو افکن در دیوارها نگردیده بود که بر سر تاتار خان غاغل از نیرنگی فلک غدار رسیدند و لشکریان با بوق و کرنا نقاره زنان چهار طرف قلعه جلوه گر گردیدند چون تاتار خان دید که قلعه از دست رفت و جان و آبرو میبرد بفریاد الامان الامان در آمده بخوشی و ناخوشی کلید خزائن و دفائن حواله رحمن داد نموده معذرت زیاده خواسته قلعدار جدید را شفیع نافرمانی سابق ساخته خود با فتح نامه و راضی نامه روانه درگاه والا گردید - بعد رسیدن تاتار خان بحضور خبر نزدیک رسیدن رانای چطور انتشار یافت - و غلبه اتفاق آن گروه شوم بموتبد زبان زد خاص و عام گردید که تفرقه تمام در دل بهادران کهن سال راه یافت - و کشورستانی اصلا اندیشه را بخود راه نداده متوجه استیصال خصم بد سگال گردیده باطراف توابع بیانه پیدشخانه برآورده خود هم نزول ریات فرموده قراولان برای خبر مخالفان روانه نمودند - عبد العزیز نام که با جمعی بقراولی رفته بود بیشتر از آنها کشته شدند و عبد العزیز خود زخمی گشته با چند سوار غارت شده برگشته آمد

وچندان از کثرت و غلبه کفار اظهار ساخت که باعث مزید تشویش دلهای دل باختگان گردید - حضرت فردوس مکانی همه سلاطین و امرای صاحب رای را برای کنگش جمع ساخته از هر یک برای دریافت حوصله مصلحت کار استفسار مینمودند - رای اکثر بمراجعت طرف پنجاب و کابل قرار یافت و هر یکی دلیل و برهان عقلی و نقلی میگردانیدند - و فردوس مکانی فرمودند زهی غیرت دین اسلام که ملک باین سعی باز گرفته را از ترس کفار گذاشته فرار اختیار باید نمود دل بر حصول ثواب درجه شهادت باید بست اگر بر کفار غالب آمدیم غازی ایم و الا به از شهادت رتبه نمی باشد - از جمله شهیدان سرگذشته گفته و شمرده شویم بهتر است از آنکه در سرگذشتهای تواریخ سلاطین گذشته منجمله گریختهای دست کافران خوانده شویم - چون این کلمات غیوت افزا موثر دلهای دل باختگان و فدویان ایران و توران گردید آن جهاد را سرمایه طاعت و اعتقاد دانسته در نثار نمودن جان و کشتن کافران بهزاران زبان عهد و پیمان بمیان آورده قسمهای شدید با کلام الهی کفیل ساختند - پس براهنمائی شیخ زین الدین صدر از شرب خمر و همه مذهبهای الهی حتی ریش تراشی که برای شان شجاعت طریقه موروثی پادشاه بود توبه نصوح نمودند *

دهم جمادی الاولی سنه نهصد و سی و سه [۹۳۳] روز نوروز سلطانی فوجها را آراسته بهمه پیش قدمان و سپه سالاران تهور پیشه آنچه ارشاد و تعلیم فرمودن بود بتاکید اکید و وعده و وعید فرموده خدا را بعزیمت و بعظمت یاد نموده سه گروه که خصم بود یک گروه پیش

رفته نزول اجلال فرمودند - آن روز جوانان یکه تاز بهادر خوش اسبه بطریق تفرج و سیر لشکر مخالفان رفته هرطرف تاخته چند سر جدا ساخته بشکار بند اسپان آویخته برسم ارمغان نزد سرداران آوردند - روز دیگر همین که تیغ دو دمه آفتاب جهانتاب از نیام افق و شرق سر بر آورد کوچ فرموده یک کوه پیش رفته جای نزول رایات ظفر آیات مقرر فرمودند و هنوز سایه نخلهای علم روشنی افزای چشم مجاهدان نگردیده بود و شتران و فیلان از فرود آوردن بارها آسوده نگشته بودند که گرد تیره سپاه مخالفان برگشته روزگار و نشان فیلان شیرشکار و شععه برق آتشبار تیغ نبرد آزمایان معاندان نمایان گردید - ازین طرف برنغار بشاهزاده محمد همایون میرزا با جمعی از بهادران قوی دل و امیران لشکر گسل که یمین و یسار آن نام آوران صف شکن صف بصف آراستند تعیین نمودند - و برنغار بسید خواجه و جمعی از امیران بلند پایه که در یسار و یمینش محمد سلطان میرزا و دیگر نامداران زینت بخش بزم رزم گشتند مقرر فرمودند - و چند هزار سوار با یکی از دلاوران شیرشکار برای مدد هرطرفی که احتیاج افتد نامزد گردیدند - و کشور ستانی خود بدولت چون آفتاب عالم تاب روز شرف در قلب لشکر جا گرفته جلوه افروز معرکه کارزار گشتند و هرطرف چندین هزار مقربان جان فشان که بتعداد اسم آنها پرداختن تحصیل حاصل است نقد های جان را برطبق کف دست نهاده بجهت نثار و ایثار قدم و سم مرکب همایون بطریق نذر تهنیت تیمنا زینت افزای فوج ظفر موج گردیدند - و باقی افواج را جا بجا تعیین فرمودند - بعد انقضای چهار ساعت نجومی در طالع محمود

که آفتاب در خانه سلطنت و مشقري در بيت رجا و اميد بنظرات
مسعود پرتو نور افکنده بودند پاي مبارک برباک فتح و نصرت
گذاشته فوج دريا موج را مقابل بد مآلان بحرکت در آوردند - و هر دو
فوج مانند سيلاب خون سوج زنان بمقابله و مقاتله پرداخته چون
ظلمت و نور فرفه ناری و ناجي باهم آميخته ندای پر بشاشت
فتح و نصرت طرف اسلام بگوش هوش خاص و عام طرفين ميرساندند
و فيلان کوه پيکر جنگي در مقابل شير شکاران فيل افگن چنان
ترزل انداختند که گوئی کوهاي سياه عالي از جا بحرکت آمدند
ز غريدن ژنده پيلان مست
گره در گلولی هزاران شکست

و صدای نثار خانه رومي و هندی و آواز کوس و کرنای حربي
و نعرهاي زهره شگاف اهل مضاف در زمين و آسمان پيچيد -
و چندين هزار تن بي سرگرديد - و عاشقان نام و ننگ آن جنگ را
تماشا و سير عروسي پنداشته چشم و گوش هوش را مع جان نثار
هر نظاره آن می نمودند - خصوص معرکه آرايان عرب و عجم و سپه
سالاران ايران و توران آن بزم رزم را بازي عرب و عجم تصور نموده چشم
از چشم همپشمان نبرد برنداشته رنگين ساختن جولان گاه را عين
سرخ روئي خود دانسته برهمديگر سبقت نموده سر مخالفان را بجای
گوی ميدان از يک ديگر مي ربودند - بعد ملاحظه غلبه کفار که
نزدیک بود در لشکر چخته هزيمت افتد و فوج حسن خان ميواتی
هراول که با ده دوازده هزار سوار و جمعي از راجپوتان خيره سرجرار
بشويي تمام حمله آور گرديدند - و جمعی از بهادران چخته بدرجه

شهادت رسیدند پادشاه کشورستان از قلب لشکر بحرکت آمدند و بهادران چغته جلو ریز بر سر کافران تاختند - آواز تکبیر غازیان چنان دران دشت پر وحشت پیچید که پنداشتی زمینی و آسمان لرزید - و در اول حمله تیر اندازان بیخطا حسن خان میواتی که از پیش قدمان آن اهل خونی و از شیرنبردان آن مرز و بوم شوم بود با جمعی از سر بازان شیرنبرد کشته شد و غلغلۀ هزیمت در صف برهم خورد؛ مخالفان افتاد و چندین هزار سوار لشکر کافران سرودست و پا بر باد داده با دل باختگان دیگر در گریختن و بالای هم افتادن سبقت از هم دیگر می بردند - و خود را هزیمت یافته بدمد همراهان هواخواه که در هردم و قدم جان خود را سپر ساخته بطریق نثار و نیاز پر قدم غازیان جانباز گذاشته بلا گردان سر و جان رانا میگردیدند تا رانا از چنگ جنگ بهادران چغته رهایی یافته بادل باخته اسپ تاخته جان سلامت بیرون برد - و جمعی از افغانان مغلوب گشته عقب پشته کشتهای خویش با تن و جان سراپا ریش ردیف و هم آغوش همقدمان سر باخته پیش گشته جانبر گردیدند - و از هر طرف علمهای درخشان چون آفتاب از کسوف برآمده برق زنان بچندین زبان ندای نصر من الله و قتل قریب در شش جهت و چهار طرف هندوستان در دادند - و شاهزادهای ثابت قدم و سلاطین بنی عم و امیران محترم تسلیمات فتح موافق داب هندوستان و آداب دانان ایران و تواران بجا آورده نثار گذارندند - و (فتح بادشاه اسلام) تاریخ این فتح یافتند و بعد این فتح حضرت خود را در خطبه بهغازی ملقب ساختند *

گویند قومیت رانای چتور بر همه راجپوتان هند فوقیت دارد - و بقول مشهور خود را از سلسله نوشیروان عادل می‌شمارد - و بهمین سبب باز جودیکه همه راجپوتان نامدار هندوستان بر اجه و رای ملقبند - خاندان چتوریه به رانا و دیوان خود را مخاطب ساخته از بزرگی لفظ راجه ننگ و عار می نمایند و بعد از هزیمت از فردوس مکانی باز از اولاد رانا لغایت حال که سنه هزار و یکصد و بیست و هشت [۱۱۲۸] باشد هیچکس مقابله با سلاطین تیموریه نکرده بمتابعت و مطاوعت بسر می بردند - اما محرر اوراق که در آن ملک وارد شده از دیوان و عده‌های رانا تحقیق نموده آنها خود را از اولاد نوشیروان نمی‌شمارند - و در عهد پادشاه جم‌جاء ملالک سپاه گردون و قار خورشید اشتها ر قمر صورت مشتری سیرت عطار د خصلت مریخ عولت کیوان رفعت ناهید منزلت محمد شاه پادشاه غازي دام سلطنته که هزاران هزاران گرامی فدای نام نامیش باد آنها بذات خود شمشیر بر روی دودمان آن خاندان نکشیده هرگاه برو لشکر کشی شده خود دفعیه نموده طرفی از اطراف خود برخاسته می‌روند - بهر حال سر رشته سخن را از دست نداده بتحریر باقی ماجرای سلطنت می پردازند - که بعد فتح پادشاه اسلام از نفرت تعفن اجساد اهل عذاک از انجا زود کوچ فرموده شکار گزان بقصد تنبیه می‌دواتیان طرف میوات متوجه شدند ناهر خان میواتی پسر حسن خان با جمعی از توابعان مع پیشکش ملازمت نمود و آن ولایت را بحسین تیمور خان که بخطاب بهادری سرافرازی داشت عنایت فرمودند و شاهزاده همایون میرزا را با

هدایا و فتح نامه روانه کابل ساختند - و بعضی افغانه که مستوجب تنبیه گشته بودند بسزای کردار خود رسیدند - و محمد سلطان را برای بند و بست لکهنو (38) مرخص نموده با گره تشریف برده باز بلا فاصله فرصت برای تنبیه راجه میدنی رای زمیدار چندیری توجه فرموده در محاصره چند روز معدود قلعه چندیری را بعد قول جان بخشی او بتصرف آوردند - اما چون راجپوتان وقت بر آمدن از قلعه بچنگ اقدام نمودند سه چهار هزار نفر بقتل رسیدند - و میدنی رای پناه بقلعه ارک برده از زن و فرزندان و وابسته های صغیر و کبیر قریب هزار کس را بدستور راجهای سلف علف تیغ ساخته خود را نیز بهمراهان خود رساند - و باقی زمیداران و رایان آن حدود باطاعت درآمدند - و مساجد و خانقاه که جای پایگاه اسپان و گوان کافران گشته بود همه را صاف و تعمیر نموده مؤذن و جاروب کش مقرر فرمودند - و در چندیری و رنتهنپور و سارنگپور و رایسین قلعه دار و حکام خدا ترس رعیت پرور منصوب ساختند (فتح دار الحرب) ماده تاریخ از نظر گذشت چون پسند افتاد از چالاکی طبع مبارک بدیهه بنظم آوردند

بود چندی مقام چندیری * پرز کفار شوم دار الحرب
فتح کردم بحرب قلعه او * گشت تاریخ فتح دار الحرب

و حکومت و ایالت کل آن ضلع را باحمد شاه که حق ارثی داشت و در کارزار ها تردد واقعی نموده بود مرحمت فرمودند - بعده خود

(38) در تاریخ فرشته نوشته - محمد سلطان میرزا بدفع فتنه بین افغان به قنوج رفت و بین افغان بجانب خیر آباد گریخت *

بدولت سید عمارات و باغات و مساجد گوالیار و دیگر مکانها نموده
بر سر مزار بزرگان و سلاطین سر راه فاتحه خوانده با گره تشریف آوردند *
در همان ایام خواند میر مورخ حبیب السیر و ملا شمس
الدین معمائی از هرات آمده شرف اندوز ملازمت گردیدند -
و در همین آوان عریضه نظام الملک بحری والی احمد نگر با تحف
و هدایا با مشتمل تهنیت فتوحات سابق و لاحق رسید - و درین
آوان خبر بغی سلطان محمود نبیر سلطان بهلول لودی در صوبه
بهار و فساد بلوچان در ملتان معا معروض گردید - حضرت دفع فتنه
شرقی را که منبع فساد بهر ماه و سال بود بر تنبیه مفسدان ملتان
مقدم داشته عنان توجه طرف ولایت بهار معطوف داشتند - سلطان
محمود از شنیدن خبر دبدبه چغته سراسیمه گشته چند روز مفقود
الایر گردیده باز جمعیت فراهم آورده وقت عبور فرمودن از آب گدگ
آمده شوخی زیاده نمود - عسکری میرزا را برای دفع او مامور نموده
خود از دریا عبور فرمودند - و افغانان بعد دست و پا زدن لاحاصل
قرار نمودند - چون موسم برسات رسید و ناموافق هوا در مزاج
پادشاه راه یافت نصرت شاه را که از عمده افغانه بود بعد تسلیمات
عفو تقصیرات خود کفیل دفع آن ملاعنه گردیده مفتخر از
عنایات ساخته خود بدولت متوجه آگره شدند - و همایون میرزا را که
بموجب حکم از کابل بقصبه سنبهل رسیده عارضه بدنی بشدت
تمام که بامتداد کشید بهمرسانده بود از جاذبه مهر پداری طلب
حضور نمودند *

و درین ایام نافر جام که خبر برهم شدن نسق طرف بدخشان

و مخالفت مخالفان آن نواح بقواتر می‌رسید و برای استیصال
مفسدان آنجا امرا پیهم تعیین می‌گردیدند زیاده انحراف مزاج
شریف روداد - و چون مرض بامتداد انجامید بتهیة سفر آخرت
پرداخته شاه زاده همایون میرزا را ولی عهد فرمودند - و بعد فراغ
وصیت در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] بمکان فردوس
اعلی شتافتند سی و هشت سال زینت بخش تاج و تخت بودند
و پنجاه سال از مرحله عمر گرامی طی نمودند * بیت *

جهان ای پسر ملک جاوید نیست

ز دنیا وفاداری امید نیست

باتفاق منصفان روزگار مثل محمد بابر پادشاه غازي اَنَارَ اللّٰهُ بُرْهَانَهُ
در شجاعت و سخاوت و مروت و حمیت و حدت جوهر و خطا بخشی
و جرم پوشی در میان پادشاهان سلف کمتر در تاریخ سلاطین بنظر
آمده - با وجود چنین تقصیرات عناد آمیز و اداهای فتنه انگیز که
قصدا از امرا و خویشان دور و نزدیک سر میزد و مکرر باعث قصد
ذات مبارک گردیدند هرگاه روی انابت بآن درگاه می آوردند برخلاف
دیگر سلاطین عرب و عجم و هند جرم کرده را نا کرده و شنیده را ناشنیده
می انکاشتند - و در علم فقه و انشا و نظم فارسی و ترکی مهارت تمام
داشتند که بزبان ترکی تاریخ احوال خود نوشته یادگار گذاشته اند
نزد صاحب طبعان اعتبار تمام دارد - و در ادای صوم و صلوة و دیگر امور
الهی بسیار موافق بودند (بهشت روزی بان) ترجمه فردوس مکنی
تاریخ وفات است *

گویند چون محمد همایون را بعد از رسیدن بسنبل از نواح

آگره عارضه بدني بشدت تمام رو داد هرچند بدعا و دوا تداوی نمودند فائده نمی بخشید - تا روزی میر ابو البقا نام که از فضلی روزگار می شمرند گفت که چون تصدق رد اجل معلق می نماید اگر از جنس گران بها که ازو عزیز تر چیزی دیگر نباشد برای فرزند تصدق نمایند اغلب که خدا تعالی شفا بخشد چنانچه قرار مصلحتها بران یافت که الماس بیش بها بابت جواهرخانه سلطان علاءالدین که روز فتح آگره بدست پادشاه زاده همایون آمده بود چنانچه در ذکر تسخیر آگره بزبان قلم داده که آن پارچه الماس را بخد مت پدر بزرگوار گذراند و پادشاه همان الماس را با دولت تنگه نقره و عنایات دیگر عطا فرموده بودند همان جواهر را بفروخت درآورده به مستحقان رساند - بابر پادشاه فرمودند آن پارچه سنگ در مقابل جان من و فرزند من عزیز تر نیست و منکه بعد از همایون جان خود را از همه چیز عزیز تر میدانم چرا عوض آن پارچه سنگ تصدق فرزند گرامی خود نذایم که در درگاه کبرائی قبول افتد * بیت *

به پیش نقد جان گوهر چه باشد * نذار دوست باشد هرچه باشد و بخلوت رفته درین ماده بخدا نالیده باز نزد فرزند از جان عزیز تر آمده سه کرت گرد او گردیده گفتند که برداشتم برداشتم - همان روز اثر صحت در مزاج همایون ظاهر گردید و محمد بابر پادشاه را عارضه جسمانی روداد تا شنقار گردیدند *

گویند کشیدن جریب وقت سواری پادشاهان و امیران سلاطین نشان از اختراع فردوس مکانی است - برای تعیین کروه در سفر و شکار که کمیت مسافت معلوم گردد وضع نموده * ببايد

دانست که مراد از کروه جریبی که بکروه پخته که در هند زبان نزد گردیده دوصد (49) جریب است و هر جریب چهل گز است و هرگز نه مشمت مستوی القامة - و کروه عرفی اگرچه در هندوستان مختلف موافق هر شهر و مکان شهرت دارد چنانچه کروه صوبه مالوه و بعضی سرحداتی راجپوتان از کروه جریب کم نمی باشد بلکه زیاده میتوان گفت - اما کروه ملوک دکن تا برهان پور و احمد آباد و آگره تا تعلقه پنجاب بلکه سرحد کابل سه صد و چهارده (40) جریب است کسری کم و زیاده پا و کم دو کروه عرفی یک کروه جریبی باشد (41) مسود اوراق مکرر بشمار قدم و ریسمان پیموده *

(39) ن - یکصد *

(40) ن - شصت و دو *

(41) از اینجا که درین مقام اصل نسخ منتخب اللباب همه باهم مختلف اند و معنی مستقیم نمی شود لهذا آنچه که در آئین اکبری مذکور است خلاصه آن را در ذیل می نگارم - آئین کروه - راه پیمودن و اندازه گرفتن سرمایه آبادی روزگار گیتی خداوند فراوان توجه بر گماردن و مسافت هارا هر سجد و بکروه اندازه برگیرد و انرا بصد طناب در سخت هر کدام پنجاه گز الهی و نیز بچهار صد پانس ازو برگذراند هر یک دوازده و نیم گز هودو بنیم هزار گز باز گردد هرگاه چالش شود احیاط منذان بدان بانس پیمایش نمایند و بدین بانی داروغه و مشرف رشته شماره دوتائی گیرد شیر خان کروه

دیگر از جمله اوصاف حق شناسی و خدا ترسی آن پادشاه
عدالت اساس نقل می نمایند که در ایام شروع شباب و افراط
تجرع شراب که این هر دو سکر علاوه مستی ریاست و حکم رانی
بود و بسبب مزاج نگرفتن سلطنت بزر احتیاج اتم داشت
خبر آوردند که از ملک خطا کاروانی از خطا نمودن راه ببادیه
سر بر آورد که هیچ یکی از ذی حیات را چاشت و شام میسر نشد -
و بعد انقضای شام برف باریدن و باد سرد وزیدن شروع نمود - و از
صدای رعد که علاوه برودت زمین و یخ چال گردیده تا نفس زدن

را بشصت جریب قرار داده بود هر کدام شصت گز سکندری و در
دهلی دیار معمول و در مالوه نود طناب شصت گزی و در گجرات
کروه گاو برگذارند یعنی مسافتی که بانگ گاو بزمان آرامش رسد و
انرا کار آگهان به پنجاه جریب قیاس کنند و در بنگاله گروه دهپیه
ان قدر راه که تیزگامان بیک نفس زدن بسپزند برخی برانکه برگ
سبز بر سر داشته باشند چندانکه خشک گردد *

و آنچه که تاریخ فرشته نوشته این است - و طناب پیمایش
که در سفرها و شکارها از عقب زمین را پیموده میبردند در هندوستان
از مختصرات ان شهنشاہ بی نظیر است صد طناب را یک طناب
کروه است و هر طنابی چهل گز و هر گزی نه مشمت مستوی الخلقه
و گز سکندری که پیشتر در هند رواج داشت متروک گشته گز بابری
تا اوایل عهد نور الدین محمد جهانگیر پادشاه در جمیع قلمرو
هندوستان بهم رسانید *

صبيح صادق يك نفس ازان قافله جان برنگريد - مگردو نفرکه از
عقب کاروان رسیده با نیم جان ماندند - و از آنها برحقیقت ملک آن
جماعه مطلع گردیدند - و فردوس مکانی تا بهمرساندن و طلبیدن وارثان
تجار بردرم و دینار ازان متصرف نشده متروکه را بتمامه بوارثان مال
رساند - و ازین مقوله دیگر محامد او بسیار مسموع گردیده *

ذکر سلطنت خلاصهٔ خاندان تیموریه صاحبقران
غازی محمد همایون پادشاه که بواسطهٔ هفتم بامیر
تیمور میرسد از اول جلوس تا متوجه شدن طرف
ایران نزد شاه طهماسب (42) صفوی از تسلط
شیرخان افغان و نفاق برادران و مراجعت نمودن
از آنجا بحصول مقصود

طوطی همایون بال شیرین مقال آشیانهٔ اخبار سلاطین جنت
نشان چنین نقل می نماید - که جنت آشیانی محمد همایون پادشاه
غازی که در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] جلوه افروز تخت
هندوستان بهشت نشان گردید - پادشاهی بود بحسن اخلاق و
لطف طبع موصوف و بعیدش و نشاط مشغوف - و از علم ریاضی
خاصهٔ نجوم و حساب بهرهٔ تمام داشت - صورت کرهٔ آسمان که دران
گردش فلک و سیر سبعةٔ سیاره و مکان بروج و ثابتات نمایان و

(42) در اکبرنامه و طبقات اکبرشاهی و تاریخ فرشته طهماسب نوشته *

درخشان بود ساخته - دران هفت سجال مختلف اللون باسم ایام هفته و اختری که بآن روز منسوب باشد ترتیب داده - در هر روزی که دیوان می نمود بزرگ ستاره همان روز لباس خود و سلاطین زاده ها و امیران قرار داده و پوشیده بغرش همان رنگ زینت افزای آن بزم بهشت سرشت میگردیدند - اگرچه بعد جلوس از راه عدل و انصاف ملک را به برادران تقسیم نموده پنجاب را بسبب قرب جوار کابل بمیرزا کامران مرحمت فرموده ضمیمه حکومت سابق و لاحق ساخت - و بمیرزا همدال که در حضور بود ولایت میوات آرزانی داشت - و طرف سنبه را با توابع و لواحق آن حدود بمیرزا عسکری واگذاشت - اما برادران از راه ناسپاسی و کفران نعمت که ره زن دیگر احفاد و اولاد سلسله تیموریه گردیدند سراز اطاعت پیچیده از ابتدای سلطنت طریقه ناموافقت و مخالفت با برادر بزرگوار و معاونت با شیر شاه که از ایام عهد حضرت فردوس مکانی در صوبه بنگاله و بهار سراز اطاعت پیچیده بود - و ذکر آن من اوله آلی آخره بطریق اجمال باحاطه بیان خواهد در آمد - اختیار نمودند - اولاً میرزا کامران که از سرهند تا فندهار مع توابع او که در حیات پدر هم در تصرف داشت و جنت آشیانی (۴۳) پیشاور و لمغان را بران اضافه تجویز باسم او نموده بودند - قبل از تیار شدن فرمان و احکام خبر رسید که میرزا کامران بشهرت تهنیت و تعزیت بجا آوردن از کابل برآمده متوجه سمت پنجاب و هلی گردید - بعده که احکام

اختیار آن مملکت با دیگر عنایات مشفقانه که از راه اغماص ناشنیده بعمل آمده بود رسید مراجعت نمود اما آخر در کفران نعمت تقصیر نمود - و جنت آشیانی بقصد تسخیر قلعه کالنجر که ارادۀ تذبیه افغانه خاندان لودی دران ضمنا بود توجه فرمودند - بعد رسیدن و محاصره نمودن از شنیدن تسلط یافتن افغانان طرف جونپور بتقاضای وقت با راجه کالنجر برگرفتن پیشکش صلح نموده عازم جونپور گشته افغانان آن ضلع را گوشمال واقعی داده آن ملک را بسلطان جنید بدستور سابق بحال داشته باگرة تشریف آوردند - و جشن جلوس و طوی قسمی ترتیب دادند که در مقابل آرایش آن بزم که رشک افزای ارم گردیده بود زبان طعن پری رویان آن بهشت مثال بر حوران روضه رضوان دراز گردید - و چندین هزار کس از عطای فیل و اسب و جواهر و خلعت و دیگر عنایات سلطانی بهره مند گردیدند - بعد فراغ مجلس نشاط به شیر شاه که طرف بهار طریقه سرکشان اختیار نموده باوجود صریح طبل مخالفت نواختن بحسب ظاهر دم از اطاعت چغته میزد مصلحه پیغام دست برداشتن از قلعه چنار نمودند - شیرخان بعدر نامسموع قبول نمود - لهذا متوجه آنصوب گردیدند *

چون خبر فساد سلطان بهادر گجراتی درین ضمن بسمع مبارک رسید با شیر شاه مصالحه بشرط همراه بردن پسر او قطب خان که شرف اندوز ملازمت گردیده بود نموده مراجعت فرمودند - و تا باگرة نرسیده قطب خان برخاسته رفت و محمد زمان میرزا نبیره سلطان حسین میوزا بایقره که بنی عم گفته می شد باتفاق بعضی امرای

چفته اراده فاسد بخاطر آورده مکرر گرفتار قهر سلطانی گردید - باز قسم کلام الله را کفیل ساخته از رویه و کردار باز نیامد - آخر کار همراه محمد سلطان دخترزاده سلطان حسین میرزا بایقرا که باو همدم آن کار بود مقید گردید و بمکحول ساختن هردو امیر امر فرمودند - شخصیکه بدین کار مامور بود رعایت محمد سلطان نموده وقت میل کشیدن پرده بصارت را بحال داشته - محمد زمان را نیز معیوب واقعی نساخت و در قلعه بیانه محبوس گردیدند - بعده هردو بمردم قلعه ساخته از قلعه برآمده محمد زمان جانب احمد آباد گجرات و دریمی طرف قنوج سر برآورده لشکر فراهم ساخته علم بگی برافراشتند - و بعضی ازان حدود شرقی و احمد آباد را متصرف گردیدند - جنت آشیانی را طرف گجرات متوجه شدن ضرور شد و سلطان بهادر حاکم گجرات برهنمائی تدبیر محمد زمان بقصد تسخیر قلعه چتور روانه گشت - رانا بکرماجیت حاکم چتور از جناب حضرت کمک دفع شرخود طلبید - جنت آشیانی باوجود متوجه شدن آن طرف از سبب بعضی موانع بمدد رانا نپرداختند و بنوشتن تهدید نامه نوائمیز بسطان بهادر اکتفا نمودند - اما بمهم احمد آباد هم چندان نپرداخته مراجعت فرمودند و رانا بهر وجه که دانست سلطان بهادر را از پای قلعه برداشت - و سلطان بهادر محمد زمان را و سلطان علاء الدین لودی را که او نیز پناه باو برده بود مقرر ساخته با هردو لشکر همراه داده برای تسخیر دهلی روانه نمود - و هر دو با چهل هزار سوار بر قلعه بیانه آمده بتصرف در آوردند - و تا میدان آگره جولانگاه اسپان ساختند حضرت میرزا هندال را با امرای نامدار و لشکر زیاد برای دفع آن

فکنه نامزد نمودند - از رسیدن خبر فوج چفته لشکر افغانه جنگ
 نانموده هزیمت اختیار نمودند - و قاتار خان بن سلطان علاء الدین
 که سر لشکر بود فرار نتوانست نمود - بعد مقابله مغلوب و مقتول
 گردید - و میرزا هندال قلعه بیانه را باز بتصرف اولیای دولت
 قاهره در آورد - و سلطان بهادر بار دیگر بر سرچتور خود را رسانده
 محاصره نمود بعد مکالمه بی ادبانه غائبانه که در رسل و رسائل با
 همایون پادشاه در باب طرفداری رانا بمیان آمد ترک تحریر آن
 اولی - قلعه را مفتوح ساخته باز متوجه دهلی گردید - جنت آشیانی
 نیز باستقبال آن بدسگال بر آمده به مندسور رسیدند - علامات مقابل
 بر آمدن همدیگر بیکدیگر ظاهر گردید - و هر دو طرف بکندن خندقها
 و بستن مورچال و نصب نمودن توپخانه و تعیین نمودن فوج جابجا
 پرداختند - چون سرانجام آتشباری چنانچه انشاء الله تعالی در
 فکر سلطان بهادر مفصل بزبان قلم تیز رفتار خواهد در آمد - طرف
 گجراتیان زیاده بود و پناه قلب داشتند - جنت آشیانی صلاح کار
 درین دیدند که طرح جنگ نینداخته با رومی خان میر آتش
 سلطان بهادر که سرفوج و هراول لشکر احمدآباد بود ساختند و رو میخان
 بسطان بهادر چنان مصلحت داد که خندق کنده محصور گردیده جنگ
 باید نمود پادشاه لشکر چفته را با چند هزار سوار و دو سه سردار فوج
 برادران مقرر کرده فرمودند که از چهار طرف بطریق قزاقان بر سر آن جماعه
 و کپی و رسد آنها تا خمت آرند - و چنان عرصه بران لشکر تنگ آوردند که
 قحط غله و گاه در لشکر گجراتیان پدید آمد - و آدم و چارپای بسیار
 تلف شدند - سلطان بهادر چار ناچار قرار بر فرار داده وقت سه بهر

آخر شب با چند هزار سوار و والیان برهانپور و مالوا و دیگر شریکان آن فتنه سوار شده طرف شادی آباد ماند و گریخت - لشکر جنت آشیانی خبر یافته برای تاراج نمودن باقی فوج و بهیر مخالفان بتعاقب پرداخته تا قلعه ماند و هرکرا یافتند کشتند - و اسپ و یراق اورا متصرف شدند *

گویند سلطان بهادر طوطی داشت که قفس طلا برای او ساخته از خود جدا نمی نمود - از آنکه شکست سلطان بهادر بسبب ساخت رومیخان با چغته شد و سلطان وقت فرار طوطی را همراه نتوانست برد بعده که قفس طوطی را همراه اموال ضبطی نزد همایون آوردند و پادشاه به طوطی همکلام شد - در حالتی که رومیخان نمک حرام نیز به پادشاه پیوسته حاضر بود طوطی بدین مقال گویا گردید - بهت پایی رومیخان نمک حرام - همایون پادشاه تعجب نموده به رومیخان گفت اگر آدم می بود زبان او می بریدم چه کنم که جانور است - بعده سلطان بهادر در ماند و حصار گردیده بعد از محاصره نمودن چند روز و بالای قلعه برآمدن مردان کار آزما از آنجا نیز با جمعیت قلیل که متاع کثیر در قلعه گذاشت راه احمد آباد پای تخت خود اختیار نمود و از جمله امیران و لشکریان مغلوب که عقب مانده بودند حیدر خان که امیر الاسرای احمد آباد مرد فاضل بود زخمی گردیده گرفتار گردید - حضرت چون از مکرر بهادر بها دیده بودند و آثار حسن عقیدت به ولی نعمت خود بخود از مشاهده فرمودند اورا معزز و مقرب ساخته در سلک امرای نامدار در آوردند - و مکرر بزبان در بیان چنانچه

طریقه قدردانی سلاطین است فرمودند - که وقت هزیمت سلطان بهادر چه قسم خود را سپر بلای او ساخته سپرداری سلطان بهادر می نمود - و بسیار تردد تدبیر آمیز دران جنگ نمود تا خود زخمهای کاری برداشته سلطان بهادر را از معرکه سربازان بسلامت بر آرد *

گویند دران حرب حضرت جنت آشیانی بنفس نفیس بدو دست خود شمشیر میزد - و از آنکه بهادری ارثی و کسبی داشت اسپ خود را قدم بقدم اسپ مخالف چنان رسانیده بود که بکمند در آمدن دشمن کار باز بچه بیش نبود - دران حال آن نمک بحلال با سعادت مقابل آمده چنانچه طریقه نوکران جان نثار می باشد به تیغ و دست و زبان حائل گشته بمعذرت بزرگانه دافع بلای آقا گردید - زهی سعادت نوکری که از زبان چنان قدردانی چنین حرف انصاف در عالم عداوت جانی و ملکی و مالی بشنود *

الحاصل قلعه ماندو را بیکی از امرا سپرده عقب مدعی مغلوب روانه شدند - سلطان بهادر بعد رسیدن نزدیک احمد آباد که یک دو روز در پناه حصار محمود آباد توقف ورزید چنان عرصه برو تدگ گردید که باز وقت گریختن از حصار محمود آباد که دوازده گروهی احمد آباد است زرو جواهری که بر اسپان توانستند گرفت با زن و عیال که ردیف خود نمودند با خود گرفته داخل احمد آباد شد - حضرت اول اطراف چانپانیر و محمود آباد تاراج فرموده آنجا را بخواجه برلاس سپرده متوجه احمد آباد شدند - و سلطان بهادر

از انجا هم گریزان شده از دیو دمن (۴۴) قلعه فرنگیهای کنار دریا که محصول و مال آن سرزمین مع اختیار حکومت آن ضلع که درین ایام کوکن نظام شاهي خوانند بآنها تعلق داشت سر بر آورد - و حضرت از شهرت آنکه خزانه چندین پادشاه در قلعه ارک چانپانیر موجود است خود را بار دیگر به چانپانیر رسانده بمحاصره پرداخت - اختیار خان قلعه دار چنانچه شرط جانفشانی بذهای جان نثار می باشد و قابل تحریر تواریخ توان گفت بعمل آورد - و جنگهای مردانه نمود - و محاصره بامتداد کشید - هر چند که آن قلعه کاتب حروف در اوائل عهد خلد منزل شاه عالم بهادر در انجا تعلقه مالی و قلعه داری داشت آنچه ملاحظه نمود قابل محاصره سلاطین نبود - اما از بسکه اختیار خان بشرف ملازمت نرسیده بی ادبانه بکمال رشادت و اظهار پاس نملک خواری سلطان بهادر بضبط و احتیاط برج و باره پرداخته هر شب چندین هزار حقه آتشی و گوله زنبورک طرف

(۴۴) بهادر شاه گجراتی آن خبر شنیده خود را بشهر کمبایت

رسانید و چون پادشاه عزان عزیمت بدان جانب نیز پیچید بهادر شاه مضطرب شده بطرف جزیره دیو گریزان گشت - تاربخ فرشته *

سلطان بکمنبایت رسیده بجانب دیپ شتافت - اکبر نامه *

سلطان بهادر چون بکمنبایت رسید اسپان ماده شده را با اسپان

تازه تبدیل نموده ببندر دیو رفت - طبقات اکبر شاهي *

در مرآت اسکندری نام این جزیره دیو نوشته - والصحیح

کمنبایت و دیو *

لشکر پادشاهی می انداخت - لشکر چفته بعده که در مقابل تردد و جان فشانی او متدد و معطل گشت حضرت جنت آشیانی از اثر باطن بزرگان دین و طبیعت بزرگان خود بدستوری که حضرت فردوس مکانی دفعه دوم قلعه سمرقند را بزور بازو تسخیر ساخته بودند از طرفی که بران قلعه غله ذخیره شب و روز قابو یافته بریسمان بالا می کشیدند راه تحقیق نموده تهوی و دلاوری که سر بازان صائب رای و قوی دل آفرین گویند بکار برده میخهای کلان قابل زینه و کمند بهمن ساخته در شب ماهتاب از دو سه طرف لشکر خود را مامور به یورش نمود - و خود برفاقت سه صد نفر که در فدیت و جلادت آن جماعه حرف نبود میخها را راست و چپ قائم نموده اول سی نفر جانباز که یکی از ایشان بیرم خان بود بدستیاری کمند همت و سربازی اندرون قلعه غافل در آمده خلیل عظیم در اندرون دوازده قلعه انداخته دروازه بانان را کشته دروازه را بتصرف خود در آورد و حضرت را اندرون قلعه گرفته باتفاق تکبیر گویان لشکر خود را خبردار ساخته در فتح بروی آنها کشادند - و تا طلوع آفتاب قلعه بآن نذ و بست و خبرداری را بدین تدبیر سرداری مفتوح ساختند - الحق که از پادشاهان بذات خویش چنین جرأت کمال غرایب دارد - نظربرقدردانی و حق شناسی اختیار خان را با مال و عیال مامون ساخته باقی همه را بقتل آوردند •

گویند آن قدر خزانه و جواهر و اقمشه و اسلحه و ذخیره ماکولات و مصالح حرب برآمد که باوجود بتاراج رفتن چندین هزار بسته انواع اقمشه و تحف و اسباب تجمل چندان صندوق زر و دنانی

وزرائی واسپ بار بردار در سرکار بضبط درآمد که بلشکریان تقسیم نمودند - و در هر خیمه و خانه ازان خزانه نصیبی رسید - و بعد از جنگهای دیگر که متواتر با صاحب مداران ملک روداد بر همه فتح و نصرت یافته داخل احمد آباد شده شهر را پسند نمودند - و فی الواقع احمد آباد شهر است از بلاد مشهور هندوستان که اولاً بآبادی و رنگینی شهر و فراخی رسته و بازار و زمین ریک که هر چند دو ماه و سه ماه باران ببارد اثر گل و لا ظاهر نمی شود به ازو در هند شهری دیگر دیده و شنیده نشده - دیگر هر سال چندین لک روپیه از همه جنس قماش زری و آبریشمی و سوت ساده آن شهر به بندار و شهرهای اطراف هفت اقلیم میرود - و هفت ماه را دران شهر خربزه گرمه چهار قسم بهم میرسد که از انجمله یک جنس آن مسمی بناشپاتی گجرات قریب یک و نیم ماه می ماند هر که ازان خورده از راه انصاف گفته که به ازین گرمه در هیچ ملکی از ایران و توران خورده و دیده نشده *

بعده حضرت احمد آباد را بمیرزا عسکری سپرده و بابا بیگ را در قلعه چانپانیر و ناصر میرزا را در پتن و قاسم بیگ را در سرکار بهرونج با فوج شایسته گذاشته متوجه تسخیر قلعه آسیر برهان پور که از قلعههای مشهور خاندیس و پای تخت پادشاهان آنجا بوده شدند - سه چهار منزل کوچ نفرموده بودند که عرائض والیان دکن برهان نظام شاه احمد نگر و عماد شاه برار مشتمل بر اظهار عبودیت و اطاعت مع تهنیت احمد آباد و تحف رسید - هنوز عرائض بمطالعه در نیامده بود که خبر مراجعت سلطان بهادر و سلاطین دیگر مع افواج

اطراف احمد آباد که از هر طرفی با غوغای عام جلوه گر گردیدند رسید - و یادگار ناصر میرزا حاکم پتن و قاسم سلطان نائب بهرونج از جاهای خود بیجا شده بسیرزا عسکری آمده پیوستند - و از نا موافقت امیران که یکی از آنها نزد سلطان بهادر بدیود من رفته ترغیب نموده بوسر میرزا عسکری آورد و از میرزا عسکری هم اثر نفاق ظاهر شد - و در احمد آباد بفکر بغی و خروج افتاد چون پیش بران منصوبه خاطر او میسر نیامد از آنجا فرار نموده طرف بیانه و آگره روانه گردید - و حضرت جنم آشیانی خبر یافته بکوچه های متواتر خود را جریده باگره رساندند - و میرزا عسکری نظر بر مآل کار خویش نموده باتفاق و شفاعت ناصر میرزا عذر خواه گشته ملازمت نمود - و تدریج بیگ قلعه دار چانپانیر و دیگر منصوبان احمد آباد خود را ترسان و هراسان بحضور رساندند - و چنان ملک احمد آباد و مالوه که بچندین سعی و جفا بدست آمده بود باز رایگان رفت - هر طرف خلل عظیم بهمرسید - حضرت جنم آشیانی که مزاج شریف از بوهم زدگی ملک که ناموافقت آب و هوا علاوه آن گردید بحال نماند - برهنمونی بعضی بدخواهان بمیل فرمودن افیون معتاد شدند - و از اثر بیدماغی که اکثر در خلوت عشرت بسر برده دیوان نمی نمودند در فساد سلطنت افزود و ماده مزید عذاب مخالفان گردید *

درین ضمن خبر رسید که سلطان جنید برلاس که در بندوبست سمت شرقی و دفع شرافغانان ازو تردد خوب بظهور می آمد مرحله پیمای سفر آخرت گردید - و شیرخان که قدم از اندازه ادب پیش گذاشته

در نواح رهناس گدھے شوخي از حد گذرانده بود روانه بنگاله گشت -
 جنت آشیانی فرصت را غنیمت دانسته خود بدولت متوجه
 تسخیر قلعه چنار گردیدند - غازي خان ضابط چنار شرط قلعه داري
 چنان بظهور آورد که امتداد محاصره بشش ماه انجامید - و جنت
 آشیانی از طرف دریا و از طرف قلعه که راه تردد یافتند از کشتیها و دیگر
 مصالح و دمدمة سرکوب ساخته بزور تردد و تدبیر آن قلعه را بتصرف
 در آوردند - درین ضمن سلطان محمود حاکم بنگاله از دست افغانه
 زخمی گشته خود را در پناه جنت آشیانی رسانده برای توجه آنطرف
 التماس عجز آمیز از حد گذرانید - حضرت متوجه بنگاله گردیدند -
 شیرخان برین معنی اطلاع یافته جلال خان نام پسر خود را برای
 محافظت و ممانعت راه و گدھی که مابین سر راه در مکن قلمب که
 دوطرف آن دریای خونخوار و دوطرف پیر از اشجار خاردار بود روانه
 نمود - حضرت جهانگیر بیگ را با چند امیر نامی برای تسخیر گدھی
 و صاف نمودن راه تعیین نمودند - جهانگیر بیگ آنجا نرسیده بود که
 جلال خان بر سر او رسیده لشکر او را غارت نمود - جهانگیر بیگ خود
 بکمال پریشانی و زخمی بار دوي حضرت رسید - بعده جنت
 آشیانی خود را بگدھی رسانیده بتنبیه افغانه پرداختند - و جلال خان
 مقاومت نتوانست ورزید - و هزیمت یافت - حضرت بفراغ
 خاطر از اطراف جنگل و گدھی عبور فرمودند - از شنیدن این خبر
 شیرخان مضطر گشته مع خزانه تازه که از بنگاله بتصرف در آورده
 بود طرف چهارکهند و کوهستان آن ضلع روانه شد - حضرت ولایت
 گورکھ پور که حاکم نشین بنگاله بود به تسخیر آورده سه چهار ماه در آنجا

برای بند و بست توقف نمودند - از ناموانقت هوا آدم و چهار پای بسیار تلف شدند - و بیماری عجب میان لشکر افتاده - درین حین خبر رسید که میرزا هندال که بمهم محمد سلطان تعین گردیده بود دست از تعاقب مخالف برداشته خود بمخالفت پرداخته بآگره رفته علم بغی افراشته شیخ بهلول را که از مهربان و هوا خواهان حضرت بود کشته خطبه بنام خود خوانده عازم تسخیر دهلی گردید - از شنیدن این خبر کلفت اثر حضرت جهانگیر بیدگ را مع ابراهیم بیدگ که هردو امیر نامی بودند در بنگاله مقابل مفسدان آن ضلع گذاشته خود متوجه آگره شدند - در اثنای راه محمد زمان میرزا که رفیق و راه نمایی سلطان بهادر گردیده بود بامید عفو تقصیرات آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیرخان از هنگام مخالفت میرزا هندال و بی سامانی لشکر اطلاع یافته با سامان تمام خود را سر راه لشکر پادشاهی رساند - و جای قلب و تنگ حائل گردیده سه ماه حضرت را معطل نگاه داشته در تاختن اطراف فوج و زدن کهی تقصیر نمود - درین ضمن میرزا کامران خبر یافته بارادۀ تسخیر دهلی بشهرت معاونت پادشاه از پنجاب کوچ نموده کوچ بکوچ خود را بدیلی رساند و میرزا هندال هم با میرزا کامران هم عهد و پیمان شده باتفاق بمحاصره و تردد و تسخیر پرداختند فخرالدین کوتوال از قلعه برآمده بخدمت میرزا کامران رسیده التماس نمود که چون پای تخت آگره مقرر شده اول آنرا بتصرف آورده اسم بنده را که خانه زاد همه آن جذاب است از بدنامی نمک بحرامان برآزند و الا این تیغ و این سر - میرزا کامران را عذر او که حسابی بود

قبول افتاد و متوجه آگره گردید و آنجا رسیده طبل مخالفت را بداءای سلطنت بلند آوازه ساخته پوده از روی کار برداشت حضرت جنت آشیانی مکرر خطوط شفقت آمیز مشتمل بر طرز مشفقانه که وقت نفاق نیست باید که اتفاق نموده شیرخان را از میان برداریم بعده در آنچه رضامندی برادران باشد موافق تقدیر الهی بظهور خواهند آمد - فرستاد - اما فائده نداد و هر دو برادر در موافقت میان هم به مخالفت جنت آشیانی سعی بلیغ می نمودند - درین هنگامه شیرخان شیخ خلیل نام درویشی را که مرید او بود برای مصالحه بخدمت جنت آشیانی روانه ساخت و از راه مکر و کید التماس نمود که ولایت شرقی تا قلعه رهناس اگر در انعام نوکر خود عنایت فرمایند شرطی می نمایم که زیاده طلبی ننموده از اطاعت سر نه پیچم - جنت آشیانی باوجود دانستن غدر او بتقاضای وقت قبول فرمودند و نیز مقرر شد که خطبه و سکه ملک شرقی بنام حضرت باشد و قسم کلام الله را در میان ضامن آورد و قرار یافت که جنت آشیانی از کنار دریا طرف آگره کوچ فرمایند - همه چغته و مغلیه از فکر دغابازی آن افغانان غافل گشته در تهیه بار نمودن بودند شیرخان بهیرخو را طرف بنکاله روانه ساخته بشهرت کوچ خود اراده قدمبوس تنها و جریده بمیان آورد و یکبار غافل بر سر لشکر رسیده دست بقتل و غارت دراز نموده فرصت بهلی از یکدیگر نداده تا بفکر صف آرایی و مقابله پرداختن چه رسد و تمام فیل خانه پر از بار جواهر و خزانه و دیگر اسباب سلطنت و خیمه و خرگاه بدست آورد چون پیش رو را شیرخان بندداشت و گدازهایی آب را نیز بانواع تدبیر و پیش بندی

گرفته بود جنت آشیانی چارناجار قرار بران دادند که اسپ بر آب زده با باقی لشکر از آب گنگ عبور نمایند - افغانان بی رحم از عقب رسیده از غنی و فقیر هر کرامی یافتند می کشتند و غارت می نمودند و نمونه روز محشر پیدا بود چندین هزار مرد و زن از صغیر و کبیر و سوار و پیاده اکثر از پاس آبرو و ناموس خود را بآب زده غرق دریای غیرت گردیدند - ازان جمله آنچه از مردم نامی که بشمار آمدند بقول صحیح مورخین هفت هشت هزار از مغل بسرداری محمد زمان میرزا که همه از اثر شومی افعال او بود از جمله شهدای غریق محسوب گردیدند - و جنت آشیانی بمعنای یکی از سقایان که دو بار از شدت تندی آب و صدمات لشکریان هزیمت خورده از اسپ جدا شدند و باز بر آمده بساحل نجات رسیدند و جمعی که ازان تهلکه جان بر شده بودند بحضرت پیوستند با رختی که در بدن بود متوجه اگره شدند چون نزدیک اگره رسیدند میرزا کامران باوجود آن حال و کمی جمعیت با جنت آشیانی تاب مقاومت نیاورده طرف الور که میرزا هندال را پیشتر بآن سمت روانه ساخته بود فرار نمود و آن طرفها بسبب غلبه و استیلای شرقیان استقامت نتوانستند ورزید هر دو برادر بهزاران ندامت و شرمساری بامید شفاعت بملازمت پادشاه شتافتند و جهانگیر بیگ و دیگر امرا که در بنگاله بودند از شرافاغنه جلو ریز خود را بآگره رساندند بعده شروع در مشورت و کنگایش نموده هر روز و هر شب مجلسی منعقد میکردند باوجودیکه میرزا کامران را داخل مصلحت ساخته از خود محسوب می نمودند او نفاق را از دست نداده طرف

مصلحت بد را از دست نمیداد تا آنکه شش ماه در ایام مصلحت منقضي گردید و میرزا کامران صریح رخصت لاهور باتفاق خواجه کلان نام که از امرزاده قدیم چغته و همراه فردوس مکانی مدتها بود بمیان آورد - هرچند که حضرت میگفتند این وقت اتفاق است باید که به پشت گرمی با هم باشی تا کار شیرخان را نسازیم بهیچ کار دیگر نپردازیم فائده نداد - ناچار حضرت مرخص ساختند - اگرچه قرار یافت که خواجه کلان با جمعی دیگر از امرای میرزا کامران در رکاب باشد اما میرزا کامران به بهانه مشایعت و رفتن بجایگیر و از انجا سامان نموده مراجعت نمودن اکثر مردمان خود را بلکه بعضی از نمک بحرامان پادشاه را با خویش رفیق ساخته روانه لاهور گردید - شیرخان که نفاق برادران را در چنان وقت از مدد طالع خود میدانست بار دیگر لشکر و مصالح جنگ فراهم آورده تا کنار آب گنگ رسیده قطب خان را با لشکر فراوان از آب گنگ گذرانیده برای تاخت و تاراج و تصرف ملک این طرف روانه نمود - حضرت از رسیدن خبر طغیان باغیان ناصر میرزا و سلطان سکندر را با قاسم حسین که از امرای قدیم نامدار بودند برای دفع فتنه تعیین فرمودند - بعد رسیدن فوج بمقابل همدیگر نسیم فتح بر لشکر چغته وزید و افغانان بسیار با قطب خان بقتل رسیدند - و بعد رسیدن سر قطب خان با گره فرمودند که بر سر دروازه آگه بیایزند - جنت آشیانی خود بموجب اشاره و طلب قاسم حسین با یک سوار متوجه دفع فتنه افغانان گردیدند - چون شیرخان با پنجاه هزار سوار از افغانان جنگ جو سر راه جای قلب و غارهای تنگ گرفته

سد راه لشکر پادشاهی گردید دو ماه در آنجا توقف واقع شد - درینوقت محمد سلطان میرزا با فرزندان جمعی را که از همهران میرزا کامران طوعاً و کرهاً مانده بودند باخود گرفته قدم برای بیوفائی بدستور معمول خود گذاشته باعث رخنه اتفاق لشکر گردید - و از آنکه حادثه اول باعث باختن دل بیدلان گردیده بود رفتن آن جماعه را رهنمائی خود دانسته وقت یافته و غافل ساخته از هر کنج و کنار لشکر فرج موج برخاسته می رفتند - زیاده از دو حصه لشکر خالی از سپاه گردید - و از اتفاقات شوم ایام باران بی هنگام بمرتبه بشدت تمام باریدن گرفت که در تمام لشکر برابر کف دست جائی بی آب نماند و برای تیمم وریضان جنس خاک بهم رسیدن اعتبار اجزای کیمیا پیدا نمود - و بعد عرض رسیدن حکم تبدیل مکان صادر شد - لشکریان خیمها را کندن و از آب و گل و لا کشیدن و ترو خشک اسباب فراهم آوردن شروع نموده هریکي بشغل کاری در مانده سراسیمه وضع روزگار بودند - درین حال خبر رسید که لشکر شیرخان ده دوازده هزار سوار از دو طرف نمایان گردید و هیچ یک آن قدر فرصت نیافت که دست ازان تردد کشیده بدستگیری یراق بپاس جان و آبروی خود توان پرداخت - پدر پسر شیرخواره را در آب گذاشته خود را به پشت اسب بی زمین رساندن از عطیة الهی میدانست و مادر متحمل طفل شیرخواره که از گهواره برآرد نتوانست گردید بدستور سابق بل بدتر ازان وضع و شریف راه صحرا و کوه و غارها اختیار نمودند و تا آب گنگا که سه کوه ازان مکان مسافت داشت رسیدن بسیاری از تیغ بیدریغ ظالمان بخدا رسیدند - از جمله بقیة السیف جمعی

از صدمات افغانان بد عاقبت سرخجالت برابر چشم همچشمان بآب فرو برده باز سر بر نیاروندند - حضرت بالای فیل و بروایتی بعد تردد بر اسب رستمانه در دفع ضرر شر آن تیره بختان کوشیده خود را بآب رسانده از شدت آب و صدمه موج از اسب جدا شده باز بدست یاری یکی از نوکران میرزا کامران شمس الدین نام که آخر خطاب خان اعظم یافت از آب عبور نمودند - و جمعی از یکه بهادران که بزور بازوی شناوری خود و اسب تعاقب پادشاه را از دست نداده بودند و اجل دامنگیر آنها نتوانست گردید خود را بحضرت جنت آشیانی رساندند - و باقی مال و عیال و خیمه و اسباب بدست آن جماعه افتاد و ناموس همه بقید افغانان بد مآل در آمدند و قیامت روز محشر آشکار گردید *

ذکر خروج و سلطنت فرید خان سوره که آخر

مخاطب بشیر شاه گردید و بسط واسطه سلطنت نمود

موافق قول مورخین سلف چند فقره از حسب و نسب و سبب خروج شیر شاه بزبان خامه تیز رفتار دادن لازم دانسته مجمل بمعرض بیان می آرد نام شیر شاه فرید و نام پدر او حسن بود از افغانان روه گفته می شوند و با سوره مقومند - در عهد سلطان بهلول حسن از وطن بهند آمده چند سال در حصار فیروزه و چند گاه در نازول بسر برده آخر در عهد سلطان سکندر لودی در جرنپور نوکو جمال خان که از امرای سکندر بود گردید - و روز بروز از حسن تردد به مراتب و اعتبار و علوفه او می افزود تا آنکه جماعه دار پانصد سوار

ساخته پرگنه سهرانو و خواص پور از توابع رهناس در جایگیر او منجمله اقطاع خود مقرر نمود - چون فرید و نظام دو پسر حسن از زن اصیل افغان بودند و پنج پسر دیگر که سلیمان کلان تر آنها گفته می شد از کنیزان بودند - از آن جمله مادر سلیمان را بسیار می خواست و بسبب محبت آن کنیز که مادر سلیمان باشد فرید را به نسبت پسران کنیز کم میخواست - فرید از غیرت ذاتی که در ابتدای نشوونمایی شباب داشت ترک رفاقت پدر نموده نزد جمال خان رفته بسر می برد - هر چند پدر بجمال خان و فرید خط برای طلب او نوشته فرستاد فرید نرفت و در پی خواندن و نوشتن بلا سعی پدر اوقات صرف مینمود - تا آنکه چند نسخه در صرف و نحو و فقه خوانده در قوم بی سوادان خود افضل الفضای افغانان مشهور گردید - بعد جوان شدن پدر بر حسن صفات او مطلع شده خود آمده باعزاز تمام برداشته هر دو جایگیر خود را باو سپرد - فرید گفت باین شرط بر جایگیر میروم که رعایت طرف رعیت و مقدم پروری را بر طرفداری همقومان ظالم مقدم خواهم داشت - و بجایگیر رفته بانواع تدبیر و حسن انتظام پرداخت که زمین نامزد و رعایا را از ضرر شر ظالمان مامون نگاه داشت و میل و حیف بدنی و مالی بر آنها روا نداشت - از کثرت زراعت و استمالت زیرستان و استیصال زیرستان چنان در آبادی قصبه و دیهات و رضامندی سکنه کوشید که محصول یکی بده رسید - و حسن از حسن تردد و کاردانی و رعیت پروری او بسیار مشغوف گردید - اما از آنکه محبت با فرط زرو زلفان رهناس امار و خانه بر انداز خویشان و برادران و فرزندان گفته اند مادر سلیمان

که محبوبه حسن بود برای فرستادن پسر خود و تغییر نمودن فرید بجد گردید - حسن با وجود علم آنکه طلبیدن فرید از جاگیر باعث چندین مفسده و نقصان مالی خواهد بود خاطر داری کنیز ضرور دانسته بدفعیه میگذراند - فرید این معنی را دریافته مصلحت در استعفای آن عهده دید - و حسن سلیمان را بران عمل مقرر نمود و بدلا ساسی فرید پرداخت - فرید آزاده خاطر گشته بار دیگر از پدر جدا شده بخدمت دولتخان که از امرای سلطان ابراهیم بود رفته نوکر شده بعد ظاهر ساختن حسن خدمت شکوه کم توجهی پدر بسبب مادر بمیان آورد و هر چند که خواست که جاگیر پدر را بتصرف خود در آورد در حیات حسن میسر نیامد - بعد وفات او دولتخان سعی نموده جاگیر پدر او را بلا شرکت برادران در جاگیر او مقرر نمود - و فرید بر سر جاگیر رفته بپرداخت و استمالت حال رعایا قیام نموده سلیمان را با توابع او از انجا اخراج ساخت - سلیمان هر چند مربی و وسیله بهم رسانده سعی نمود بر آوردن جاگیر از تصرف فرید در عهد سلطان ابراهیم میسر نیامد - بعده که خبر کشورستانی محمد بابر پادشاه پرتوافروز عرصه اطراف هند گشت و سلطنت افغانه بافغان کشی مبدل گردید فرید از راه دور اندیشی و مقدمه تمهید کار و ملاحظه اغیار بخدمت بهادر خان لوهانی که خود را بسطان محمد مخاطب ساخته در صوبه بهار علم سلطنت برافراشته بود رفته نوکر شد - و روز بروز جوهر شجاعت و کاردانی او ظاهر میگردد - و بفیض و رعایتها میرسید - تا روزی سلطان محمد را در شکار مقابله با شیري اتفاق افتاد و هیچ نمانده بود که در پنجه قهر شیر

اسیر گردن فرید خود را بشیر رساند و نبرد نموده بضرب شمشیر کار او را بساخت - سلطان محمد دفع آن بلا را از طرف فرید دانسته شکر یافتن عمر دو باره بجای آورده فرید را بانواع رعایت اضافه خلعت و خطاب شیرخان معزز ساخت - و وکالت و اختیار دولت جلال خان پسر کلان خود باو مقرر نمود - بعد از انقضای چند روز شیرخان رخصت جاگیر حاصل نموده بجایگزین رفته بیشتر از ایام موعود رخصت در آنجا بسر برد - روزی سلطان محمد شیرخان را یاد کرده شکوه تاخیر او در جایگزین بر زبان آورد - درین ضمن محمد خان حاکم جونپور که از مدت سلیمان او را مربی ساخته خدمت می نمود و در انتظار قابوی وقت بود از طرف شیرخان حرفهای نامناسب از وضع اوباشی او و تعدی بر سر برادران و محروم ساختن از ترکه پدر خاطر نشان سلطان نمود - هر چند که سلطان محمد نظر بر حسن خدمت شیرخان چندان گوش بدان داستان ننمود اما محمد خان مکرر بوجوه اظهار فریاد و نالش برادران ستم رسیده شیرخان و پاس رعایت عدالت نموده بنام خود حکم تقسیم جاگیر موروثی حصه رسد حاصل نمود - و مدد جمعیت همراه سلیمان داد - و بشیرخان نوشت که مناسب آن ست که جایگزین برادرانه قسمت نمائی - شیرخان در جواب پیغام داد که این ولایت روه نیست که در تقسیم در آید زر و مال متروکه بورته میرسد و در نوکری سلاطین مدار بر طالع و حسن خدمت است - و این گفتگو بطول و نزاع انجامید - و فوجی که بمدد سلیمان رفته بود شیرخان را شکست داده از جایگزین بر آورد *

بعده شیرخان نزد سلطان جنید برلاس که از امرای نو آمد چغته بود رفته چنانچه بتفصیل آن پرداختن حالی از طول کلام نیست بانواع تدبیر جاگیر خود را ضمیمه جاگیر محمد خان بدست آورده متصرف شد - و مبلغی از جاگیر او که عاملان قدیم او تغلب مینمودند و از راه بیوقوفی کم می آوردند متصرف شده زراعت و اضافه را نزد محمد خان فرستاد - بعده جاگیر او را وا گذاشته معذرت خواست که مراد من از جاگیر پدر من بود این بی ادبی معاف فرمایند محمد خان را نیز راضی ساخت - بعده همراه سلطان جنید بخدمت و ملازمت حضرت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه غازی رفته روشناس گشت و چندگاه در رکاب مانده از اطوار سلطنت مغلیه واقف و محرم گشته اکثر بزبان می آورد که از اندازه روش و نسق چغته معلوم میشود که اینها را از هندوستان بیرون کردن چندان کار نیست رفقا بتمسخر و هذیان گفتن او را مطعون می ساختند و او مکرر بزبان می آورد که چون مغلان باسباب ترک و گرد آوری آشیای خود آرائی و تن پروری آن قدر پرداخته اند که همه کار کلی و جزوی بامرا و نوکران مرتشی و گذاشته اند و خود بمعاملات نمی رسند اگر تقدیر با تدبیر موافقت نماید زود خلل در سلطنت و نظام مملکت ایشان می توان انداخت تا آنکه چون مامور بر سر سفره نشستن گردیده بود روزی وقت طعام خوردن لنگری آتش آورده پیش او گذاشته بودند در خوردن آتش لنگره بدون استعمال همه کس در خوردن آن که ریش و دهن نیالاید عاجز می گردند در مانده کارد از کمر بر آورده آتش را بریده شروع بخوردن

نمود (45) و ذکر آن نزد پادشاه بمیان آمد درانوقت محمد خان و جمعی که ازو شکایت داشتند حاضر بودند این معنی را بر بی ادبی و متمدنی و اوباش وضعی شیرخان با مذکورات دیگر خاطر نشان نمودند - حکم شد که از لشکر اخراج نمایند شیرخان اطلاع یافته همان شب از لشکر فرار نموده بجایگزیر خود آمده بسطان جنید مر بی خود معذرت برخاسته آمدن خود نوشته باتحف و هدایای آن مکان ارسال داشته در دفع فتنه کوشید و بخدمت سلطان محمد باز حاضر گشته شرائط خدمت بجا آورد تا آنکه سلطان محمد فوت شد بموجب وصیت و حسن خدمت زمام اختیار دولت جلال خان بمادر او بی بی دودو (46) و شیر خان تعلق گرفت و در اندک فرصت مادر جلال خان نیز برحمت حق پیوست و شیرخان صاحب اختیار بالاستقلال گردید - درین ضمن میان والی بنگاله و حاکم بهار نزاع بهم رسید و کار بقتال انجامید - شیرخان بعد تردد نمایان فتح یافت و فیلان و خزانه و جواهر وافر و لازمه تجمل و سلطنت که از حساب بیرون بود بدست شیرخان

(45) در جمله نسخ اصل همچنین است اما معنی مستقیم نیست لهذا آنچه که در تاریخ فرشته نوشته نوشته می شود - روزی در مجلس فردوسمکانی بر سر سفره طبق ماهیچه پیش شیرخان نهاده بودند او در خوردن آن خود را عاجز یافته ماهیچه را بر روی نان بر آورده و بگارد ریزه ریزه ساخته باز در کاسه کرد و از قاشق خوردن گرفت *

(46) فرشته نام مادر جلال خان لادو ملکه نوشته *

افتاد - و قوت تمام در سرانجام مهمان ملکی بهم رساند - و در شجاعت و رشادت بموافقت طالع زبان زد خاص و عام گردید - جمعی از لוחانیان که مقرب موروثی جلال خان بودند با شیرخان عداوت جانی بهم رسانده در فکر قطع رشته حیات او افتادند - و گوش جلال خان را نیز از طرف بدیهایی شیر خان پر نموده خواستند با خود رفیق نمایند - شیرخان مطلع گشته آنچه آنها در حق او اندیشیده بودند خواست درباره آنها بعمل آرد نزاع چنان بطول انجامید که درین اوراق بتحریر آن قلم را رنجه داشتن از سرشته اختصار دور افتادن است - حاصل کلام باوجودیکه در برانداختن شیرخان جلال خان و جمعی کار فرمایان و امیران بهار و بنگاله اتفاق نمودند بعد مغلوب و متحصن گشتن شیرخان در قلعه گلی که خود ساخته بود بچنگ و تمهید و تدبیر که همه جا تقدیر بآن موافقت می نمود بم دشمنان غالب آمد و اکثری کشته شدند و جلال خان بکمال پریشانی و بی سامانی هزیمت یافت - و بار دیگر خزانة و جواهر و فیل و اسب بی شمار بدست شیرخان افتاد و سلطنت بهار و بعضی توابع آن طرف باستقلال نصیب او گردید *

از مدد طالع او روایت می کنند که دران ایام تاج خان نامی از طرف سلطان ابراهیم قلعه دار چنار بود زنی داشت از قوم ترکمان لاد ملک (47) نام اگرچه عقیمه بود اما تاج خان را بمرتبه با او موافقت و محبت بود که باعث حسد و رنجیدن پسران

(47) این نام را هم در تاریخ فرشته لادو ملکه نوشته *

گردید و غلبه عشق تاج خان چندان بر رشک پسران حاسد افزود، که یکی از پسران او بر سر لاد ملک رفته زخم شمشیر بر او رساند اگرچه گارگر نیامد، اما شوز و غوغا از چهار طرف محل برخاست و تاج خان غضب آورد خود را مقابل پسر رسانید خواست که شمشیر بر وی حواله نماید رحم پدری مانع آمد و پسر بد عاقبت سبقت نموده بضرب پیاپی شمشیر کار پدر را با آخر رسانید شیرخان که دران ایام طالع او در اوج بود پسرهای تاج خان را بصلاح میرزا احمد ترکمان خالوی لاد ملک مقید ساخته آن ضیعفه را بعد انقضای عدت بعد خود در آورد و هرچه در ملک شوهر سابق او بود و آنچه در قلعه از اسباب سلطنت بدست آمد با کلیدهای قلعه چذار بتصرف و اختیار خود در آورد و درین آوان سلطان محمود پسر سلطان سکندر که همراه فوج رانسانکا بجنگ فردوس مکانی رفته هزیمت یافته مدتی سرگردان آن دیار بود بعضی افغانان علی رغم شیرخان باتفاق زمینداران عمده آن حدود او را بمدد زر و سرانجام داعیه سلطنت و لشکر تقویت داده بهادشاهی بالاستقلال برداشته تمام صوبه بنگاله و بهار بتصرف آوردند - بعد تقسیم ولایت بغام امیران که شیرخان فیر بتقاضای قابوی وقت زفانت سلطان محمود رفته بود بعضی محال صوبه بهار را در اقطاع او مقرر نموده عهد نامه نوشته دادند که بعد تسخیر جونپور که در تصرف چغته آمده بود صوبه بهار بالتام تعلق بشیرخان داشته باشد بعده - باتفاق بجونپور رفته امرای جنت آشیانی را هزیمت داده تالکهنو بتصرف در آوردند - جنت آشیانی از شنیدن غلبه افغانه طرف بهار از کالنجر خود را بمقابله سلطان

محمود رساندند چون نائز قتل از هردو طرف شعله آور گردید شیرخان بخدمت جنت آشیانی باظهار حق نمک و عبودیت موروثی فردوس مکانی پیغام داد که وقت جنگ بعد دست و پا زدن خود را بکنار کشیده باعث هزیمت و شکست فوج افغانه خواهم گردید و مطابق آن بعمل آورد - و سلطان محمود غارت خورده همه اسباب ریاست عاریتی برباد داده خود را به پناه زمیندار بیشه رسانده در گوشه منزوی گردید هوس سلطنت از دل بیرون نموده در اندک مدتی رخت هستی از دار فانی بر بست - و جنت آشیانی متوجه آگره شده میرزا هندی (۴۸) بیگ را که از دوستان شیرخان گفته می شد و در مصلحت جنگ و هزیمت دادن شریک بود بموجب قرار برای سپردن قلعه چنار نزد شیرخان فرستاد چنانچه در محل خود بقید تحریر آمده بعدر گذر آمیز جواب شنیده مراجعت نمود جنت آشیانی خود متوجه تسخیر قلعه چنار شدند شیرخان عرضه داشت مشتمل بر اظهار حقوق طرفین همراه قطب خان پسر خود فرستاد چنانچه بتحریر آورده چون رفتن حضرت طرف احمد آباد ضرور گردید شیرخان عرصه فرصت بمدد موافقت ایام خالی دیده از سرنو با حکام بنگاله و بهار جنگهای پیاپی نموده سلطان محمود بنگالی را با دیگر سرداران آن طرف زخمی ساخته هزیمت داده اکثر اطراف شرقی را بتصرف خود در آورد - درین ضمن فتح قلعه رهناس را که بتصرف هیچ پادشاه دهلی و بنگاله

نیامده بود برهنمائی تدبیر بخاطر آورده براجه هرکشن نام که حاکم موروثی آن قلعه فلک رفعت گفته میشد پیغام داد که بر من مغلیه زور آوردند و اگر این ملک بتصرف خاندان امیر تیمور در آید قلعه در تصرف تو ماندن محال است مرا چنان در خیال رسیده که چون مامنی برای نگاهداشتن ناموس و خزانه ندارم میخوام که اگر تو فرزندان و عیال مرا با زری که همراه بردن خلاف رای صواب است در قلعه جا دهی بخاطر جمعی بمقابل مغلان رفته شرفتنه آنها را از تعلقه ملک خود و تو دفع نمایم در صورت غالب آمدن تا باقی عمر مرهون احسان تو خواهم بود و اگر قضیه قسم دیگر رو داد مال و عیال من از دست تصرف و ملکیت و عبدیت چخته محفوظ خواهد ماند و ناموس و مال مرا از خود تصور نموده در ظل عظومت خود نگاه خواهی داشت - راجه اول از قبول ابا نموده آخر بطمع زر و مال که وبال جان و خانمان چندین هزار خاندان کهن سال گردیده بغیر از اطاعت شیروخان صرفه کار خود ندانسته فریفته غدر او گشته بفرستادن قبائل و اسباب و مال زیادتی ماذون ساخت

بدوز طمع دیده هوشمند * در آرد طمع مرغ و ماهی به بند شیرخان بعد از فرستادن اقسام تحف و هدایا برای هر یکی از کارپردازان راجه حتی دربانان باظهار آنکه مهم صعبا در پیش دارم نمیدانم مال کار چه رودهد شرم و ناموس مرا در حیات و بعد ممات از خدمت خود دانند امیدواریهای زیاده داده هزار دوی به تفاوت برده و زیست که برای سواری محل خاص و خواص و شاگرد

پیشه می باشد ترتیب داده در هر دولی دو جوان اسرد بلباس زنان و در چند دولی پیرزالان سال خورده و عمر باخته با رخت و زیور باشتهار مادر و جد و عمه که در صورت تفحص پرده از روی کار بر نخیزد نشاند و زیر پای هر جوان تیغهای آبدار گذاشته با گاون و کهاران و مزدورهای پراز بار و خریطهای زر که در نظرهای طامعان نمایان و فی الحقیقت همه مصالح جنگ و قلعه گیری بود پیش و پس دولیها جلوه داده داخل قلعه نمود و خود بشهرت رسانیدن عورات و رخصت شدن از دروازه ها با چندی از سواران پیکار جوی کار آزموده بوسر دروازه رسید و بعد تجسس چند دولی پیرزالان و جوانان ساده رو در بانان را برعایت سابق و لاحق راضی ساخت که دیگر با دولیها کج و کاوش زیاد ننمایند و همین که دولیها داخل دروازه دویم شدند جوانان ساده پرکار با حربهای پیکار باتفاق کهاران که اکثر از افغانان یک بهادر بودند و حمالان بار با چوبهای که در دست داشتند بر دروازه بانان ریخته و کشته در چشم برهم زدن دروازه را بتصرف آورده بر روی چشم براهان مرده فتح الباب و نمودند - و شیرخان که از موافق افتادن تقدیر با تدبیر در جامه خوشوقتی نمی گنجید نقاره زنان داخل قلعه گردید و باتفاق شمشیرکشان بجان راجپوتهای غافل افتاده بکشتن و بستن پرداختند حتی پیرزالان آنها زیاده از بعضی مردان جوان شرط رفاقت و تردد بجا آوردند - راجه بعد خرابی بصره از مال کار آگهی یافته سوی آنکه بوسیله فرار جان بسلامت برد دیگر چاره کار ندیده سراسیمه وار اخسوس کنان از راه غیر متعارف با چند هوا خواه بدر رفته رو

بگریز نهاد و چنان قلعه به چنین غدر و حسن تدبیر سرپا تذبذب
 بی‌تردد جنگ بچنگ افغانه در آمد - و بعد از چندین کارزار که با
 جنت آشیانی و امرای نامدار چغته نمود دفعهٔ حادثهٔ عظیم
 بران صاحب دیهیم یعنی جنت آشیانی که ذکر آن گذشت روداد
 که قلم سوخته زبان را بتکرار تذکار آن آشنا نمودن خالی از اثر ملال
 ندانسته بحاصل کلام حادثات آسمانی می پردازد - که جنت آشیانی
 بعد شکست مرهٔ آخری ارادهٔ پنجاب و کابل پیش گرفتند و شیر
 شاه بطریق مشایعت تالاهور تعاقب نمود - بعده که حضرت جنت
 آشیانی راه سند اختیار نمودند شیر شاه به بندوبست آن ملک
 پرداخت و اکثر افغانان بلوچ آن نواح آمده بشیر شاه رفیق گردیدند -
 و بعد ملاحظهٔ آن سرزمین قلعهٔ رهناس (49) را در آنجا احداث
 نموده خواص خان و هیبت خان نیاری را آنجا گذاشته طرف دهلی
 مراجعت نمود - می خواست که به تسخیر و نسق آگره و توابع آن
 پردازد درین ضمن خبر شنید که خضر خان منصوب کرده او که در بنگاله
 گذاشته بود دختر پادشاه بنگاله را بعقد خود در آورده طریقهٔ سلوک
 سلاطین اختیار نموده - دفع آن مادهٔ فساد را براراده دیگر مقدم داشته
 بآن طرف شتافت - بعد استیصال خضر خان قاضی فضیلت (50)

(49) این رهناس غیر اول است چه رهناس اول قریب سهسرام
 بوده است و رهناس ثانی در پنجاب غربی دریای جیلم می باشد *
 (50) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته نامش قاضی فضل نوشته
 اما در طبقات اکبر شاهی نامش قاضی فضیلت نوشته *

نام را که در السنه بقاضي فصيحت زبان زد بود بجاي خضر خان منصوب ساخته در سن نهصد و چهل و نه [۹۴۹] باگرة آمده از بزد و بمست آنجا فارغ شده سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه تسخير مالوه گرديد و گواليار رسيد - ابو القاسم قلعه دار منصوب کرد و جنبت آشياني و شجاع خان (51) امير شير شاه که بقصد تسخير و محاصره گواليار پيشتر رسیده بود آمده شير شاه راديدند - و بعد تصرف گواليار چون بمرحد مالوه رسيد ملو خان حاکم مالوه از راه اطاعت باستقبال آمده بعد تسخير مالوه فراري گرديد - و شير شاه حاجي خان را در مالوه گذاشته خود متوجه قلعه رنتهنبور گشت - و ملو خان باز با لشکر بر سر حاجی خان آمده مالوه را به تصرف خود در آورد - و شير شاه قلعه رنتهنبور را از منصوبان سلطان محمود بصلح گرفته خود را باگرة رسانيد - بعد انقضاي يك سال در آگرة خبر رسيد که پورنمل نام راجپوت بدعوي ارث علم بغی در نواح قلعه رای سين برافراشته و دو هزار دختر نارسيده و رسيد و هندو و مسلمان را رقاص نموده داخل محل خود ساخته شير شاه بقصد تنبيه او روانه گشته قلعه رای سين را محاصره نمود - هر چند خواست بران قلعه پورنمل دست نيافت - آخر چاره کار دران دين که بقول و عهد و امان قلعه را ازو گرفته بفتوای فضلا بر سر پورنمل تاخت - باوجودیکه پورنمل نظر بر عهد و پيمان غافل بود

(51) در يك نسخه اصل و تاريخ فرشته شجاعت خان و در

باقي نسخ اصل و تاريخ داودی و طبقات اکبر شاهي شجاع خان نوشته و هو الصحيح *

با چهار هزار راجپوت و فیلان مستعد جنگ شده اول زن و اطفال را کشته خیمه و خرگاه و همه مال و اقمشه را سوخته بهیئت مجموعی خود را بر سر شیر شاه زده چنان جنگ رستمانه نمود که خرمن عم چندین هزار راجپوت و افغانان بباد فنا رفت - و مکرر کار بهزیمت شیر شاه انجامید و قیلهای کوه پیکر از پا در آمدند آخر کار طعمه شه شیر افغانان گردیدند *

بعده شیر شاه که با گره آمده بقصد تسخیر مازوار روانه شد چون نزدیک راجه مالدیو راجه مازوار که پنجاه هزار سوار راجپوت داشت رسید تا یک ماه در سرحد اجمیر جنگ و مقابله روداد - بعده از طرفین آدم بسیار بکار آمدند و فتح آن دیار دشوار می نمود باتفاق زمینداران دیگر آن حدود که با راجه مالدیو که به غصب آن ملک را از جد و آبای آنها متصرف گشته بود عداوت باطنی داشتند خطوط هندوی مشتمل بر اظهار ساخت و خصوصیت بنام امرای مالدیو نوشته چنان تمهید بکار بردند که خطها بدست راجه آمد و راجه از امرای خود بدگمان شده در فکر فرار افتاد - درین ضمن گویند نام امیر نامی راجه که یک خط بنام او نیز بود و محرک پیش بودن راجه بیش از همه او میگشت و این معنی زیاده ماده و سواس راجه می گردید از راه اظهار عقیدت و اثبات تمهید شیرخان باوجود فرار اختیار نمودن راجه مقابل افغانه آمده چنان جنگ بی سردار نمود که چندین هزار تن را بی سر و سردار ساخت - و در هزیمت دادن لشکر شیر شاه که مکرر پس پا شده باز مقابله نمودند هیچ نمانده بود که دران محل گرمی دار و

گیر و متفرق شدن لشکر جلال خان جلوانی که بشجاعت و جلالت شهرت داشت از راه دور رسیده جلو ریز خود را بر سر راجپوتان زده هزیمت داد و فتح نصیب شیر شاه گردید - چون در مازوار سوای باجری دیگر جنس غله کم میشود شیر شاه بعد فتح مکرر می گفت که برای مشقت باجری ملک بدست آورده هندوستان را بباد داده بودیم - و راجه مازوار را که غدر شیر خان و نمک حالای امرای خود یقین گردید افسوس بسیار خورد - اما باز بر تصرف ملک قادر نگردید *

شیر شاه بعد تسخیر مازوار و نسق آن جا بقصد تصرف قلعه چتور لشکر کشی نمود آخر کار بمصالحه دارومدار کرده سکه و خطبه بنام خود قرار داده ملک برانای آنجا وا گذاشته بر سر قلعه کالنجر آمد - و راجه آنجا از شنیدن بدعهدی و غدر که با راجه پورنمل و دیگران از افغانان بعمل آمده بود محصور گردیده بجنگ پیش آمد و محاصره بامتداد کشید - روزی که کار بمردم قلعه تنگ گردید و امید فتح بصبح و شام انجامید و شیر شاه بر سر باروت خانه ایستاده تردد نموده حقهای آتش بار در اندرون قلعه می انداخت از اتفاقات و اثم قسم کلام ربانی که مکرر با جنت آشیانی در میان داده مرتکب خلاف آن گردیده بود یک حقه بر دیوار قلعه خورده برگشته میان باروت خانه و دیگر حقها افتاد و در چشم برهم زدن شیر شاه از صدمه آتش با چند امیر نامی دیگر سوخته گردید - چون پاره از اثر حیات بی ثبات مانده بود هر نفسی که می گذشت از دم واپسین غنیمت دانسته خود را بمورچال رسانده لشکر را تاکید

و ترغیب اخفای خبر خود و جهد در کار تسخیر می نمود - تا آنکه آخر روز دوازدهم ربیع الاول سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] خبر فتح قلعه شنیده و دیعت حیات نمود *

* بیت *

برو از خانه گردون بدر و نان مطلب

کین سیه کاسه با آخر بکشد مہمان را

سواي ایام خروج و سلطنت ملک شرقي پنج سال سلطنت هندوستان نمود - میان قوم خود در عقل و رای صائب و شجاعت امتیاز تمام داشت - آثار خیر بسیار گذاشته - گویند مابین راه بنگاله و تا اکبر آباد و ماندو و سنپت که مسافت بعید است برای مسافران مسجد و چاه پخته ساخته و در مساجد موزن و جازوب کش بمدد وظیفه مقر نمود - و در سراها طعام پخته و خام برای مسافریں و مترو دین مسلمین و هنود قرار داده جهت پختن آن غلامان و نوکران نگاه داشته بود - گویند آش پزان سراهای هند که به بهتیارة و بهتیاری زبان زد مردم هند گردیده اند از اولاد همانها مانده اند - و مقرر نمودن اسپان سرکار در سراها برای زود رسیدن اخبار مختلفه روزگار بدر بار بطریق داک از اختراع اوست - و مابین راهها اشجار میوه دار و درختان سایه دار برای آرام مسافران نشانده شهرت نیکنامی خود داده بود (ز آتش مرد) تاریخ وفات او یافته اند *

ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه

از سلسله شیر شاه

در وقتی که شیرشاه رخت هستی ازین سرای فانی بر بست
عادل خان پسر کلان او که ولی عهد بود در حضور نبود - در قلعه
رنتهنبور قیام داشت - امیران از ملاحظه فساد اهل عناد جلال خان
را که نزدیک توابع پنده بود بیلغار طلب داشته بر تخت نشاندند -
و مخاطب باسلام شاه که از کثرت استعمال زبان افغانان بسلیم
شاه معروف گردیده ساختند - و اسلام شاه بعادل خان برادر بزرگ
عریضه مشتمل بر تعزیت و اظهار عذر آنکه بسبب تجویز
امرا که شما دوردست بودید مرا طلبیده بر تخت نشاندند
ناچار قبول نمودم - خود را زود برسانید و مرا مطیع خود دانید -
فرستاد - و خود متوجه آگره گردید - و باز خطی به برادر کلان متضمن
بر انتظار مقدم شریف نوشت - عادل خان به قطب خان و عیسی
خان نیازی امرای حضور خطی نوشت که در آمدن من چه
مصلحت میدانند و به جلال خان نیز پیغام داد که اگر سه چهار امرای
معتبر آمده مرا تسلی داده ببرند باعث رفع وسواس خواهد گردید -
اسلام شاه چهار امیر حضور را نزد عادل خان روانه نمود - آنها نزد او رسیده
قرار و عهد نمودند که بعد ملاقات روز دویم رخصت او را با جاگیر هر
مکانی که خواهد بگیرند - بعد ملاقات که سر راه واقع شد جلال خان

در اظهار تپاک اتحاد زیاد نسبت به برادر بزرگ با کلمات عذ خواهی غدر آمیز بمیان آورده تا آگره همراه بودن تکلیف نمود - و روز داخل شدن قلعه آگره هرچند تمهید آنچنان بود که زیاده از سه چهار نفر همراه برادر نگذارند اما امیران همراه او بزور بازو و پهلوی جمع کثیر رفاقت نمودند - اسلام شاه چون دید که تمهید پیش نرفت برای دفع ظن بجایپلوسی در آمده گفت بنابر ضرورت تا امروز افغانه را باخود رام ساخته نگهداشتم الحال تخت و لشکر را بتومی سپارم و دست او را گرفته بزور برتخت نشاند - عادل خان که در اصل عیاش بی جوهر بود اراده رو با بازی برادر را دریافته قبول نکرده از تخت برخاست - و اسلام شاه را برتخت نشانده اول خود سلام مبارک باد بجای آورد - و امرا از سرنو بفرموده عادل خان شروط ایثار و نثار سلطنت بعمل آوردند - درین حین عیسی خان و خواص خان باسلام شاه عرض نموده جاگیر بیانه برای عادل خان مقرر کرده رخصت او حاصل نمودند - و عیسی خان و خواص خان همراه او مقرر شدند - بعد دو ماه غازی نام را با زنجیر طلا برای مقید ساختن عادل خان تعیین کرد و خواص خان مطلع شده غازی را گرفته همان زنجیر در پای او انداخته بحضور روانه نمود - بعده میان هردو برادر و امیران نزاع ظاهری و باطنی بطول انجامید و مکرر بمحاربه و صلح منجر گردید - و باوجود عادل خان شکست یافته طرف پتنه رفته چند گاه مفقود الاثر گشت - میان امرای همراه او که رفاقت عادل خان میسر نیامد و اسلام شاه جنگ و نزاع باقی بود - اگرچه تحریر تفصیل آن بطول کلام منجر میگردد اما مجمل این ذکر آنکه چون

خواص خان با جمعی از امرا طرف پنجاب رفته علم بغی برافراخته بود سلیم شاه بدلهلی آمده قلعه تعمیر کرده محمد همایون بادشاه را از سرنو از گنج و سنگ ساخته متوجه لاهور گردید - خواص خان با اعظم همایون و لشکری که مضاعف فوج اسلام شاه بود آمده بمقابلہ پرداخت - آخر خواص خان جنگ نا نموده طرح داده هزیمت نمود - اما دیگر نیازیان بعد حرکت مذبح شکست یافته متفرق شدند - اعظم همایون ازان میان شهرت صلح و ملازمت باده کس از لشکر خود جدا شده خود را بسلیم شاه رسانده قصد نمود که حربہ بر سلیم شاه انداخته کار اورا بسازد - آخر کاری نساخته خود زخم برداشته بدر رفت - و سلیم شاه عقب نیازیان فوج تعیین نموده بآگرہ مراجعت نمود - و از انجا بگوالیار آمد - و روزی عثمان نام بحضور سلیم شاه آمده شمشیری بر شجاع خان که امیر نامی بود بسبب عداوت قدیم انداخته بدر رفت - شجاع خان بشاره سلیم شاه دانسته از گوالیار برخاسته به مالوہ رفت - سلیم شاه تا ماند و تعاقب نمود و با شجاع خان و اعظم همایون و عیسی خان قریب بیست هزار سوار فراهم آورده بعد محاصره و محاربه نیازیان هزیمت یافتند - و مادر و عیال اعظم همایون اسیر گردیدند - و نیازیان طرف پنجاب آمده باز پناه به کهکراں بردند - سلیم شاه بآن طرف آمده دوسال با کهکراں و نیازیان مقابلہ داشت و نیازیان باز هزیمت یافته پناه بحاکم کشمیر بردند و اعظم همایون و سعید خان و شهباز خان بقتل رسیدند حاکم کشمیر سرهای آنها را نزد سلیم شاه فرستاد و سلیم شاه مراجعت نمود - درین اوان میرزا کامران

که بعد از مراجعت جنت آشیانی از ایران تا کابل هزیمت یافته بود چنانچه انشاء الله العزیز باحاطه قلم خواهد درآمد پناه بسلیم شاه آورد و سواي آبرو باختن و خفت فائده ندیده از انجا نیز فرار نمود - و سلیم شاه طرف دهلي روانه گردید - و خواص خان چون از طرف سلیم شاه که دران ایام بقتل و قید اکثر امرا میگوشتید متوهم بوده پناه بتاج خان حاکم سنبهل برد - و تاج خان سر اورا بغداد بریده نزد سلیم شاه فرستاد و خواص خان را در دهلي آورده مدفون ساختند - و از اولیا محسوب می نمایند - و بعد قتل خواص خان دنبال بسیار در نشستگاه سلیم شاه برآمد و دیگر عارضات بدني علاوه آن گردید تا ازین دار فنا رخت هستي بر بهمت - نه سال سلطنت نمود - مابین دوسرا از سراهای شیر شاه سراي دیگر ساخته بدستور پدر طعام پخته و خام مقرر نموده بود

* بیت *

درین زمانه بهار و خزان هم آغوش است

زمانه جام بدست و جنازه بردوش است

ذکر سلطنت مبارز خان که بعادل پادشاه عرف

عدلی شاه موسوم گردید

گویند سلیم شاه از پی بی بانی (52) نام منکوحه پسری داشت فیروز خان نام - و مبارز خان نام که برادر زاده شیرشاه و برادر زن سلیم شاه می شد صاحب داعیه بود سلیم شاه از وضع او واقف شده اکثر در خلوت بزن خود میگفت که اگر پسر خود را دوست میداری و حیات و سلطنت او را میخواهی رضا ده که برادر ترا از میان بردارم و اگر محبت برادرت بر فرزندت غالب است اختیار داری - زن برادر خود را از آن سری ظن بری دانسته راضی نمیگردید - بعد وفات سلیم شاه امرا بموجب ولی عهد بودن فیروز خان را بر تخت نشاندند - بعد دو روز مبارز خان با اخوان بقصد قتل فیروز خان بمحل درآمد مادر فیروز خان اطلاع یافته نزد برادر آمده هر چند بالحاج و زاری شفیع پسر گشته می گفت که مرا با پسر بگذار که بدیار دور دست رویم و الا بفرما زنده مقید ساخته نگاه دارند و آن قدر گریه نمود که از اشک او دامن مبارز خان تر گردید اما فائده نه بخشید * شعر *

(52) درین نام بسیار اختلاف است در تاریخ داودی ماهی در تاریخ فرشته بایی در طبقات اکبر شاهی و منتخب التواریخ بانی و در یک نسخه اصل مانعی و در دیگر بانی نوشته و الله اعلم به *

نفوس در آینده آهنی کند تاثیر

سخن نمی شنوی ظالم این چه سنگ دلیست

مبارز خان سنگ دل آن طفل را بکشت و خود را بمحمد شاه عادل مخاطب ساخته بر تخت دهلی جلوس نمود - عوام الناس باینکه عادل را بارتکاب آن خون بیگناه هیچ نسبت نبود به عدلی شاه زبان زد ساختند - و از آنکه بشهوت پرستی و عشرت رغبت تمام داشت و خود هم جوهر قابل سلطنت نداشت مردم اردال بی استعداد را پیش آورد - هیمون (35) نام قوم بقال ساکن قصبه ریواری که شکنه بازار بود بمده طالع و تقاضای گردون دون پرور وزیر صاحب مدار و مدار علیه مستقل عدلی گردید و خود باپری پیکران دل آرام بشرب مدام و شنیدن نغمه که همه خانه برانداز جان و ایمانند مشغول گشته چند گاه بتقلید صاحب همتان اوباش وضع گشته دیگر همت بیجا بجوش آورده زر وافر بمغنیان و مردم بی سوپا می بخشید و تیوهای پیکان را از یک توله طلا ساخته وقت سواری بخانههای مردم انداخته حکم نموده بود هر که آنرا می آورد ثلثان قیمت آنرا بدو میداد - و ظریفان خوش طبع هند باوجود انواع رعایت که در حق مسخره پیشگان بزه گوی می نمود عدلی را باند دهلی که بزبان هندی کور باشد نظر بر کارهای بی موقع او که کور باطنان مینمایند مبدل ساخته می گفتند - تا آنکه در نظر افغانان و همقومان او را وقار و اعتبار و بردباری سلطنت نماند و در هر گوشه

و کزار بحرفهای خفت آمیز زبان زد بی باکان گردید - و نسق و رونق پادشاهی نماند - و فتنه خوابیده از سر نو بیدار گشت - و امر اسرار اطاعت او پیچیده بطبل مخالفت نواختن پرداختند *

روزی در قلعه گوالیار دیوان نموده بعد مدت برآمده نشسته تغییر و تبدیل جاگیرات و خدمات برهنمونی هیمن می نمود - درین ولا فرمود که قنوج را از شاه محمد خرملي (54) تغییر نموده به سرمست خان سربنّی که از افغانان سگ فروش مشهور شده بود بدهند سکندر خان بن شاه محمد که جوان شجاع و بی باک بود گفت کار ما بجائی رسید که جاگیر مارا بسربنّیان سگ فروش بدهند چون گفت و گوبلند گردید پدر او که مرد هموار بیدار بود پسر را از تندی مانع آمد او در جواب پدر زبان طعن بیغیرتی که او را در زمان شیرشاه در قفس مقید کرده بودند دراز نمود سرمست خان که خود را در قوی هیکلي و پرولي از دلاوران روزگار محسوب مینمود مستانه وار از روی غرور برخاسته بازوی سکندر خان را گرفته به نصیحت مشفقانه پدرانه پیش آمده میخواست که او را بگیرد سکندر خان پیش دستی نموده بکاردی که در کمر داشت او را بیلک زخم از پا در آورد و کار چند کس دیگر که دران گرمی باعانت مقتول و منع او پرداختند نیز بساخت و طرف عدلي

(54) در جمله نسخ اصل خرملي نوشته اما در تاریخ داودی و خلاصة التواریخ هند و منتخب التواریخ بداوني و طبقات اکبر شاهي فرملي و در تاریخ فرشته فرملي نوشته *

پرداخت عدلی برخاسته خود را بحکم سرارساند بعده که سکندر خان چند امیر نامدار را از پا در آورد و غوغای عظیم برخاست از دست ابراهیم خان سور شوهر خواهر عدلی بمکان اصلی خود شتافت و شاه محمد خرملی را دولت خان لوهانی (۵۵) بکشت تاج خان کرانی که از امرای عمده بود ازین هنگامه بیدماغ گشته از همان مجلس برآمده نقاره زنان راه بنگاله و چنار اختیار نمود باوجود تعاقب نمودن عدلی مال و متاع و خزانه وافر بافیلان بسیار که در محالات خالصه و خاصه عدلی بود متصرف گردید - آخر هیمن خود را باو رسانده مغلوب ساخت *

درین ضمن ابراهیم خان یزنه عادل خان نیز اراده بغی نمود و عدلی اطلاع یافته میخواست که کار او را بسازد زن او که خواهر عدلی باشد اطلاع یافته او را خبردار ساخت و ابراهیم خان علانیه طبل مخالفت زده لشکر فراهم آورده طرف بیانه که حکومت مولوئی آنجا داشت رفته بتاخت و تاراج پرداخته عیسی خان را که بجنگ او تعیین شده بود شکست داده برسردهلی آمده به تسخیر در آورد و سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه تسخیر آگره گردیده اکثر بلاد آنطرف را بتصرف خود آورد - و عدلی که متوجه مقابله و دفع ابراهیم خان گردیده بود بعد نزدیک رسیدن ابراهیم خان بصلح و موافقت پیش آمده پیغام داد که اگر اعظم همایون و بهار خان سروانی و حسین خان جلوانی را با چند

امير فهميده کار نزد من بفرستي بعضي کلمات بآنها گفته و شنیده
 عهدها از طرفين بميان آرد و بوساطت آنها خود را بملازمت رسانده
 بالمشافهه معذرت بخواهد - عدلي بليخبراز بازي روزگا اميران نامي
 مذکور را که ارکان سلطنت او بودند نزد او فرستاد ابراهيم خان که
 نسبت بعدلي در وقار و سلوک و پرداخت حال امرا و رعایا نيکنام
 بود امرا را بزبان خوش وعدهای تلافی عهد عدلي از خود
 ساخت و استقلال سلطنت بهم رساند و عدلي برناموافقت ایام
 خود اطلاع یافته راه چنار بطريق فرار اختيار نمود - و بهمان حدود اکتفا
 کرده فرو کش ساخت - و ابراهيم خان خود را به سلطان ابراهيم
 شهرت داده به نسق سلطنت پرداخت - احمد خان سورحاکم پنجاب
 که خواهر دريم عدلي در خانه او بود برين خبر اطلاع یافته خود را
 از هم زلف خود کم ندانسته باتفاق هيبت خان و تاتار خان و ديگر
 امرا خود را سکندر شاه ملقب ساخته با ده هزار سوار از لاهور متوجه
 آگره گرديد - ابراهيم خان که کمال استقلال و تجمل بهم رسانده بود
 با پنجاه شصت (56) امير و هفتاد هزار سوار و دبدبه پادشاهي
 مقابل او روان شد سکندر شاه از راه صلح پيغام نمود که سمت پنجاب
 را با او گذاشته باقي ديار هند خود داشته باشد سلطان ابراهيم از
 غرور بصياري سپاه و امرا قبول ننمود و کار بمقابله و مقاتله انجاميد -
 سکندر شاه علم و علامت همراه خود با اميران ديگر که سردار فوج مقابل
 ساخته بود داده خود را با جمعی از جانبازان همراز همراه خود

بکناری کشیده چشم بر راه عطیۀ الهی بود - سلطان ابراهیم بعد محاربه بر لشکر سکندر شاه غالب آمده هزیمت داد و لشکر بر سر بهیر و خیمه هزیمت یافتها رسیده بتاراج و غارت پرداختند - و سکندر شاه غافل از جای خود حرکت نموده از یک جانب بابر ابراهیم خان در آمد و لشکر هزیمت خورده نیز خبر یافته خود را از طرف دیگر مخالف رسانده تا خبردار شدن ابراهیم خان اثاثۀ سلطنت او را با سپاه او برهم زدند و مردم بسیار را بقتل آورده هزیمت دادند - ابراهیم خان طرف سنبهل گریخت و سلطان سکندر متوجه دهلی و آگره گردید و با فتح و نصرت علم فرمان دهی برافراشت *

درین اوان خبر آمدن همایون پادشاه از طرف ایران و محاصره کابل و تنبیه برادران که بمدد خامۀ تیز رفتار به تسطیر آن خواهد پرداخت زبان زد خواص و عوام گردید - و هر طرف فتنه تازه برپا شد و سلطان ابراهیم از هیمون که درین وقت با لشکر فراوان متوجه دهلی از طرف عدلی گشته بود اول دفع سلطان ابراهیم را اهم دانسته محاربه نموده هزیمت یافته خود را به بیانه رساند - و هیمون آمده سه ماه بیانه را محاصره نمود - درین ضمن محمد خان سور حاکم بنگاله را هوس دعوی ملک گیری بخاطر رسید بر سر عدلی آمده به تسخیر آن حدود پرداخت - و هیمون از شنیدن آن ترک محاصره کرده خود را بجنگ محمد خان رساند - و سلطان ابراهیم تعاقب هیمون نموده هزیمت یافت بعده بر سر راجه رامچند والی تهته رفته بعد جنگ گرفتار گردیده ببادیۀ عدم شتافت - باقی ذکر عدلی بتحریر خواهد در آورد *

ذکر سلطنت سکندر شاه سورا از سلسله شیر شاه

سکندر شاه سور بعد فتح و ظفر بکمال سرور لوازم سور بجا آورد -
و امرای سور همقوم را فراهم آورده گفت که بزرگان گفته اند
دولت از اتفاق خیزد و بی دولتی از نفاق - سلطان بهلول لودی
و شیر شاه با اتفاق برادران بسلطنت دهلی رسیدند * بیت *
مورچگان را چو بود اتفاق * شیرژیان را بدر آزند پوست
سلطان ابراهیم لودی و عدلی برخلاف رویه بزرگان بمکافات بد سلوکی
و نفاق ورزیدن با برادران ملک و سلطنت را از دست دادند - الحال
من خود را قابل سلطنت ندانسته التماس دارم که هرکرا شما
قابل این کار دانسته باشید اختیار نمایید - مرا رفیق اطاعت دانید -
والا درین وقت که همایون پادشاه با لشکر جرار خونخوار قزلباش
رسیده ملک از دست رفته خود را متصرف شده تا کابل از سرنو
به تسخیر در آورده - بعد فراغ استیصال برادران متوجه دهلی خواهد
گردید - سلطنت به نفاق ماده خرابی خاندان لودی و سور خواهد
گشت - و بیخ و بنیاد افغانه ازین دیار کنده خواهد شد - همه امرا
باتفاق قسمها بمیان آورده باظهار رضامندی و اطاعت عهد و پیمان
نموده سکندر شاه را که پسر عموی شیر شاه می شد بر تخت نشاند
لوازم تهنیت و نثار بجا آوردند - اما در همان هفته بر سر مقرر شدن

اقطاع و منصب و خطاب گفتگوی عتاب آمیز بمیان آمد - رویه عذاب و نفاق منجر گردید - و خبر رسیدن محمد همایون پادشاه به معنایی ظفر و نصرت به پنجاب و گریختن تاتار خان از قلعه رهناس و حرکت نمودن هیمنون از طرف عدلی برای تسخیر دهلی چنانچه باحاطه بیان می آید زبان زد هر برنا و پیر گردید - و معارضه امرای پنجاب مشتمل بر رسیدن فوج مغلان و متصرف شدن تا سهرند و گریختن افغانان به پناه زمینداران لکھی جنگل رسید - و سکندر شاه با چهل هزار سوار تاتار خان را و هیبت خان را برای سد راه چخته تعیین نمود و بعده بمقابل شدن فوجها تاتار خان شکست فاحش یافته فیل و اسب و آبرو باخته تا دهلی بند نگردید - و سکندر شاه باوجود علم غلبه محمد همایون و نفاق قوم خود هشتاد هزار سوار را همراه گرفته با فیلان و توپخانه بی شمار متوجه مغلان گردید باقی احوال بر محل بذکر خواهد در آمد *

ذکر متوجه شدن محمد همایون پادشاه بعد از
هزیمت یافتن از افغانان از نفاق انگیزمی
برادران و رفتن طرف ایران نرزد بده دودمان
مصطفوی شاه طهماسب (57) صفوی

چون جنّت آشیانی محمد همایون پادشاه را از ناموافقت ایام و
شومی نفاق برادران بد فرجام چشم زخمی عظیم در ایام تسلط
شیر شاه چنانچه بزبان خامه داده رسید - با جمعیت معدود
که همه جا شیر شاه تعاقب کنان می آمد متوجه پنجاب شده
طرف کهکرفته مادر محمد اکبر را که از خاندان احمد جام
قدس سره بود بعقد در آورده عازم پنجاب گردید - بعد رسیدن لاهور
بمصلحت نفاق آمیز میرزا کامران از راه سند و کهکرتوجه
ایران و سمت قندهار گشتند و قصد داشتند که چون میرزا عسکری
که در قندهار است اگر برخلاف آنچه گذشته نفاق را بهمدمی
میرزا کامران باتفاق مبدل سازد باز لشکر فراهم آورده فکر استیصال
خصم بدسگال نموده آید - بعده که نزدیک قندهار شرف نزول

محمد همایون پادشاه (۱۱۶) سنه ۹۵۰ ثانیاً
 فرمودند میرزا عسکری بشهرت استقبال و اعانت برآمده باشاره
 میرزا کامران براراده شب خون و فکر فاسد کمر بست - حضرت
 جنت آشیانی براراده برادران اطلاع یافته قصد ایران نموده با معدود
 چند از امرای خانه زادان وفاکیش که بروایتی مجموع بهفتاد
 نفر نمی رسیدند و از عمدهای آنها که رهبر و بانی این سفر خیر
 اثر گردیدند بیرم خان بهادر ترکمان بود که از ایام عهد فردوس مکانی
 محمد بابر پادشاه همراه نجم ثانی که دفعه ثانی چنانچه بگذارش
 آمده از طرف شاه ایران منجمله کومکیان برای دفع شر از بکیه
 بدخصال همراه پدر رسیده در جنگ مغلوبه از بکان که قزلباس
 هزیمت یافته بیشتری با سرداران کشته و زخمی شدند بیرم خان
 نیز زخمی برداشته باز از آن روز سایه وار قدم از رفاقت دودمان
 صاحبقران برنداشت - و چندی از خواص و شاگرد پیشه مرحله
 پیمایی سمت مقصود گردیدند و نو نهال سرو جو بیار سلطنت پادشاه
 زاده محمد اکبر در همان سال قدم از کتم عدم بعرضه وجود گذاشته بود
 همراه بردن او متعذر دانسته با اتکه و انکه در اردو گذاشته بحافظ
 حقیقی سپرده والده محترمه اش را با چند دیگر از خدمه محل
 همراه گرفته اواخر سنه نهصد و پنجاه [۹۵۰] بامداد بدرقه فضل الهی
 ره نور سمت ایران گشتند و برادران حق ناشناس صد مرحله از
 مروت دور اطلاع یافته این معنی را نعمت غیر مترقبه و سرآمد
 آرزوی خود دانسته بر اثاث البیت ریخته بقاراج بردند - پادشاه زاده
 محمد اکبر را بقلعه قندهار رسانده باز نگاه داشتن آنجا مصلحت
 ندانسته بقلعه کابل آوردند - و حضرت جنت آشیانی بعد طی مراحل

بسرحد سیستان که داخل گرم سیر خراسان است رسیده از آنجا در قطعه نمیقۀ محبت اثر باظهار کمال شوق و اشاره از احوال پرمال و اراده خود بخط خویش نوشته پیهم مصحوب قاصد و همراه بیرم خان نزد شاه طهاس صفوی روانه ساختند - احمد سلطان شاملو حاکم سیستان خبر یافته بی آنکه حکم شاه باو برسد برادر خود را با بازخانه و دیگر سرانجام شکار و فواکه آن فصل باستقبال فرستاده خود نیز با تهیه ضیافت بخدمت محمد همایون پادشاه شتافت - و شاه مهمان نواز بعد از رسیدن بیرم خان و بمطالعه در آوردن خط آب دیده گشته بمهمان داری بیرم خان پرداخته باظهار شوق تمام بدین مضمون جواب نامه نوشت *

همای اوج سعادت بدام ما افتد * اگر ترا گذری بر مقام ما افتد و اظهار شوق زیاده نوشته از حضور امرای قاعده دان برای مهمان داری تعیین نموده فرمود که در هر منزلی سر راه از ماکولات و فواکه و ملبوسات و اهل نغمه و اسباب عیش و آنچه ما یحتاج بزم سلاطین میباشد با اسپان عراقی و جواهر سرانجام ضیافت و پیدشکش موجود نمایند - حتی که سوای نغمه سرایان خوش آواز از امر و انانت ایران سازنده و مغزیان هذد باهتمام تمام در هر منزلی حاضر و مهیا و تیار نمودند - چون بهرات رسیدند سلطان محمد میرزا پسر کلان شاه طهاس با شرف الدین اتالیق و دیگر امرای باستقبال رسیده در لوازم تعظیم و تکریم و سرانجام لازم و ملازوم سلطنت کمی نه نمود - و جنت آشپزانی سیرباغات و تفرج آب و هوای آن دیار که بر طبع اشرف بسیار موافق آمده نموده در سنه نهصد و پنجاه و یک

[۹۵۱] با شاه ملاقات فرمودند و بکمال گرمی و تپاک ظاهری و باطنی فراخور حال مهمان شرائط میزبانی بعمل آمد - گویند در مدت ملاقات از ملاحظه اثر انفعال از احوال افغانان بد مآل حرفی بزبان شاه نگذشت هرگاه خود جنت آشیانی ذکر سرگذشت یمیان می آوردند شاه بانواع تسلی پیش آمده نمیگذاشت که از آن ذکر کلام و کلمه ملال اثر بر زبان جاری گردد - مگر روزی شاه بتقریب استفسار سبب برهمزدگی ملک نمود - جنت آشیانی در جواب گفتند که نفاق برادران علاوه همه سرگردانی و قوت دشمن گردید - در انوقت بهرام میرزا برادر شاه بدستور بزرگان ایران که برادر خور و پسر خدمت والدین و مهمان سعادت دو جهان میدانند طشت و آفتابه گرفته خدمت می نمود - بعد فراغ برخلاف دستور دهند دست بسته می ایستاد - شاه اشاره به بهرام میرزا نموده گفت که طریقه و آداب سلوک با برادران و فرزندان نه چنانست که شما می نمایید - جنت آشیانی تصدیق قول شاه نمودند - این معنی بخاطر بهرام میرزا پارۀ گرانی نمود و در وقت مصلحت سرانجام مدد کلمه و کلام بی مددی باظهار مخالفت مذهب نسبت بجنت آشیانی بزبان می آورد - نزدیک بود که ماده انحراف مزاج شاه گردد اما جنت آشیانی طریقه ملایمت و فروتنی با همه اعیان شاه از دست نیداد - و سلطان بیگم خواهر شاه و قاضی جهان و حکیم نور الدین در تسلی و تقدیم خیر خواهی جنت آشیانی و رفع وسوسه بغایت میکوشیدند و روزی در خلوت بتقریب اظهار فرط محبت اهل بیت نسبت بهمه خاندان امیر تیمور صاحبقران

غازی این رباعی طبع زاد همایون پادشاه را نزد شاه خواندند * بیت *

مائیم ز جان بنده اولاد علی

هستیم همیشه شاد با یاد علی

چون سرولایت ز علی ظاهر شد

کردیم همیشه در خود ناد علی

و نیز تقریباً مذکور نمودند که ابتداء بظاهر علت غائی ماده غذاء بعضی امرای چغته و نفاق برادران خصوصاً میرزا کامران همین بود که پادشاه اختیار سلطنت باهل ایران داده در اظهار محبت اهل بیت افراط می نمودند - و باعث تقویت مذهب تشیع میگرددند - و بعد از تقدیم ضیافت در خور حالت سلاطین و شاهان که در اکبر نامه بشرح و بسط مذکور است شاهزاده محمد مراد را باتابگی بداغ خان قاچار و سرداران نامدار دیگر و ده هزار سوار قزلباش سواي کومکي خراسان و صحرا نشینان که موافق رویه ایران چون خدمتکار و عهده دار منازل آنجا را پیاده طی نمی توانند نمود همراه اکثر سوار فرا خور حالت عوض پیاده سوار می باشد - قریب به سی هزار سوار جمعیت فراهم آورده - بود و دیگر سرانجامی که لازم سفر در خور حالت و شان هر دو طرف بود موجود نموده خود مشایعت بجا آورده مرخص ساختند - جنّت آشیانی وقت رخصت قرار چنان دادند که بعد فتح قندهار را بشاهزاده محمد مراد توافع نمایند - و از راه تبریز و مشهد مقدس شده زیارت مزار شاه صفوی نموده و سعادت طواف روضه امام عالی موسی رضا علیه السلام و دیگر اولاد امجاد نبوی حاصل کرده

محمد همايون بادشاه (۱۲۰) سنه ۹۵۳ ثانيا

با كوكبه و دبدبه بتوابع گرم سير رسیده قلاع آنجا را بتصرف آوردند و قندهار را بعد محاصره شش ماه كه ميرزا عسکري آنجا بود اوائل ماه رمضان سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] فتح نموده موافق قرار داد بمردم شاهزاده محمد مراد سپردند - بعد از روانه شدن از آنجا خبر واقعه شاهزاده محمد مراد كه دوساله بود انتشار یافت - بعضی مردم فتنه جو مصلحت چنان دادند كه تا فتح كابل مال و عيال ما در قندهار باشد و سردار و قلعه دار قزلباش باظهار آنكه احوال كه قلعه حواله ما شده بدون حكم شاه احدي را در قلعه جا نمیدهم راضي بنگاه داشتن اطفال و ائقال همراهان ركاب نشدند - و این معني بر مزاج اشرف و اميران همراه گراني نمود - و بيرم خان و ديگر امرای ركاب با هم مصلحت نموده چنان قرار دادند كه بهر وجهي كه دانند قلعه را باز بتصرف خود در آرند - آخر كار قرار مصلحت بران یافت كه جمعي از مردم هند و مغليه همراه شتران گاه و هيمة داخل قلعه شدند - و پشتارهاي گاه بر سر گرفته چند روز آمد و شد نمودند - بعده روزي اسلحه درميان پشتارها پنهان ساخته داخل قلعه شدند - غافل دست باسلحه برده دروازه بانان را بقتل آورده دروازه بر روي لشكر كه نزديك قلعه بود را نمودند - قلعه دار هم ازین تمهيد جان بازان خبردار گشته صرفه در جنگ ندیده از قلعه برآمده راه عراق پيش گرفت - و جنت آشياني قندهار را به بيرم خان سپرده متوجه كابل شدند بعد نزول رايات حوالي قلعه ميرزا كامران جان بسلامت بردن غنيمت دانسته بغزنيان گريخت و ميرزا هندال كه بسعادت قدمبوس رسیده بون بتعاقب او مامور گرديد -

جنت آشیانی در سنه نهصد و پنجاه و سه [۹۵۳] (۵۸) بفتح و فیروزی داخل قلعه کابل گشته بعد حصول نعمت دیدار شاهزاده محمد اکبر و تقدیم شکر الهی بند و بست قلعه نموده محمد علی خان (۵۹) را در خدمت شاهزاده گذاشته در همان سال بقصد تسخیر بدخشان و دیگر بلاد موثری در آمدند - میرزا کامران که اول پناه بافغانان بوده به بی آبرویی از آنجا برگشته به بهکر نزد شاه حسین بنی عم رفته بود - از شنیدن متوجه شدن جنت آشیانی طرف بدخشان باز لشکر فراهم آورده بطریق یلغار آخر شب های تار خود را به پای حصار کابل رسانده انتظار صبح می کشید وقت را نمودن دروازه قابوی فرصت یافته داخل قلعه گردید و چند امیران جنت آشیانی را بقتل رساند و باریگر جنت آشیانی تشریف آورده در محاصره چند روز قلعه را از تصرف او بر آوردند همین دستور سه دفعه دیگر بدست یاری و مدد میرزا عسکری و دیگر میرزایان در غیبت جنت آشیانی به تسخیر کابل پرداخته فرار می نمود باوجود مکرر از راه صلح و ندامت مطیع گشته بعد عفو جرائم جاگیر و آبرو یافته باز بتمرد پیش آمده فرار نموده بتاراج زمینداران رفته ریش تراشیده گریخته بود آخر کار گرفتار گردیده محکول گردید و در سنه نهصد و شصت [۹۶۰] رخصت

(۵۸) در تاریخ فرشته نوشته که قلعه کابل دهم رمضان المبارک

سنه ۹۵۲ فتح شده و ماده تاریخ درین مصرعه آمده * ع *

بی جنگ گرفت ملک کابل از وی

(۵۹) در تاریخ فرشته محمد علی طغائی نوشته *

کعبه خواست - میرزا همدال که بتعاقب میرزا کامران مامور گشته باز برگشته بر حضرت شبخون زده بود مقید [مقتول] گردید - و میرزا عسکری قبل از محکول گردیدن میرزا کامران برخصت جنت آشیانی روانه بیت الله گردیده مابین راه شام و مدینه فوت گشت - و میرزا کامران نیز بعد از طواف بدو پیوست - و از میرزا کامران ابوالقاسم نام پسر و سه دختر ماندند که از آن یکی را به فخرالدین مشهدی و دو دختر دیگر را به بنی اعمام خود دادند - و از میرزا عسکری دختری مانده بود که بعقد سید یوسف مشهدی در آمد *

حاصل کلام بعد از دفع برادران و بند و بست ملک موروثی سمت کابل اگرچه متواتر خبر فوت سلیم شاه و اختلاف سلطنت میان افغانه و برهم خوردن نسق هندوستان و تسلط هیمون بر همه افغانه رسید اما جنت آشیانی دو دفعه طرف بلخ و سیستان و کشمیر تشریف فرموده جنگهای رستمیه که مکرر بدست مبارک شمشیر بر مخالفان زدند نمودند و خود زخم برداشتند باز طرف کابل توجه نمودند - و بسبب نمایی حاسدان نسبت به بیرم خان بطریق دریافتن صدق مقال غمازان طرف قندهار تشریف برده او را ازین تهمت بری یافته بموجب درخواست بیرم خان را در رکاب آوردند *

چون بتفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار باز می ماند بر سر مدعای اصل می پردازد - که در سنه نهصد و شصت و دو [۹۴۲] شاهزاده محمد حکیم میرزا را با منعم خان در کابل گذاشته متوجه تسخیر دهایی گردیدند - چون نزدیک پنجاب رسیدند از پانزده هزار سوارز یاده در رکاب همایون نبود - باوجودیکه خبر سکندر شاه و خبر

روانه شدن هیمون صاحب مدار عدلی با لك سوار و دو هزار فیل می رسید اصلاً اندیشه از بسیاری لشکر خصم بخاطر راه نداده مابین راه ملتان و پنجاب قلعه رهناس بنا کرده شیر شاه را با دیبال پور و دیگر بلاد که امرای افغانان با لشکر زیاد سد راه گردیده بودند مفتوح ساخته افغانان بسیار را بقتل آوردند - و لاهور که نزل رایات ظفر آیات گردید خبر رسید که تاتار خان و هیبت خان با سی و چهل هزار سوار تعیین کرده سکندر شاه باستقبال می آیند - بحسب التماس بیرم خان خود در لاهور توقف فرموده دفع آنها را به بیرم خان فرمودند - و بیرم خان نزدیک باب بجواره (60) بان تیره بختان که از شجاعان نامی بودند مقابل شده باوجود کمال قلت لشکر چنان تدبیر و شجاعت را کار فرمود که از اقبال و طالع همایون بمحض شب خون زدن که دیگر امیران را خبر نه نموده با نوکران خود بر سر آن جماعه تاخته تردهای نمایان بر روی کار آورد هزیمت فاحش در لشکر افغانه افتاد و فیل و اسب و اسباب بسیار بدست چغته آمد - بعد فتح و نصرت مراجعت نموده بخطاب خان خانان یار وفادار سرفرازی یافت - باز خبر رسیدن سکندر شاه با هشتاد هزار سوار و فیلان بیدشمار انتشار گرفت حضرت جنت آشیانی خود بدولت از لاهور برآمده شاهزاده اکبر را که دوازده سال از عمر آن نونهال گلشن عز و اقبال نشو و نما پذیرفته با تالیقی و هراوی بیرم خان بمقابل سکندر شاه که به سهند رسیده سد سکندر گردیده بود تعیین

فرمودند - بعد مقابله و مقاتله که از امرای نبرد آزمای چغته جانفشانیها بظهور آمد و چندین هزار سربى سرگردیدند نسیم فتح و فیروزى بر لشکر جنت آشیانی وزید و افغان بیدشمار گرفتار پنجه اجل گردیدند - و سکندر شاه هزیمت یافته با بقية السیف بکوهستان سواک گریخت و همیون از شنیدن آواز فتح چغته عنان عزیمت طرف شرفی تافت - و بیرم خان تاریخ این فتح را (شمشیر همایون) یافت - و جنت آشیانی شاهزاده محمد اکبر را باتالیقی خان خانان یار وفادار برای تعاقب سکندر بد اختر و دیگر افغانان طرف لکهی جنگل تعیین فرموده خود بهمرکابی فتح و نصرت متوجه دهلي گردیدند - و در ماه رمضان المبارک سنه نهصد و شصت و سه [۹۴۳] (61) داخل دهلي گردیده به نسق ملک برهم خورده پرداختند - و ابوالمعالی را حکومت پنجاب و سکندر خان [اوزبک] را ایالت آگره عنایت فرموده روانه ساختند - و علمی قای را برای بند و بست سنبهل و میرتهه مقرر فرمودند - و به تردی بیگ خان خلعت حکومت دهلي مرحمت فرموده می خواستند که خود بدولت متوجه آگره شوند - از بد مددی فلک ناپایدار بتاریخ پنجم ربیع الاول سنه مذکور (62) از بالای بام کبوتر خانه که وقت فرود آمدن متوجه شنیدن اذان گردیده بودند پا بدر رفت و از بالای زینهای بلند افتادند و یازدهم ماه مزبور وقت غروب آفتاب جهانداب آفتاب

(61) الصحیح شصت و دو *

(62) سنه نهصد و شصت و سه *

عمرش بمغرب زوال فرو رفت و طائر همایون بال روحش از قفس تن باشیانه جنت پرواز نموده بمکان اصل پیوست و تاریخ وفاتش (همایون پادشاه از بام افتاد) یافتند - در دهلي مدفون نمودند *

گویند بمرتبه بصلاح و تقدیم اوامرو مناهي الهي مي پرداخت که بی وضو نام خدای عزوجل بر زبان جاری نمی ساخت - و در صوم و صلوٰه و فرض و سنن و تلاوت قرآن تقید تمام داشت - با علما و شعرا صحبت داشتن و مباحثه نمودن دوست داشته فراخور حال هریک رعایت می نمودند - و طبع موزون داشت که در ایامی که بیرم خان را در قلعه قندهار نگاه داشته کابل را مکرر گرفته و استیصال برادران بدمال کوشیده چند بیتهای که از راه توجه باطنی به بیرم خان نوشت بطریق یادگار آن پادشاه عالی تبار بزبان قلم میدهد *

باز فتحی ز غیب روی نمود * که دل دوستان ازان بکشد
شکر لله که باز شادانیم * بر رخ یار و دوست خندانیم
دوستان را بکام دل دیدیم * میوه باغ فتح را چیدیم
روز نوروز بیرم است امروز * دل احباب بیغم است امروز
شاد بادا همیشه خاطر یار * غم نگردد بگرد یار و دیار
همه اسباب عیش آماده است * دل بفکر وصال افتاده است
گوش خرم شود ز گفتارت * دیده روشن شود ز دیدارت
در حریم حضور شاد بهم * به نشینیم خرم و بیغم
بعد ازین فکر کار هند کنیم * عزم تسخیر ملک سند کنیم
در تاریخ فرشته مذکور است که هر چند بر عالمیان ظاهر است که حضرت جنت آشنای برویه مذهب برحق امام اعظم رحمه الله

قائم بود اما از آنکه میرزا کامران با جنت آشیانی نزاع ملکی داشت و حضرت را میل محبت اهل بیت رسول الله نسبت جد و آباء بزرگوار خصوص امیر تیمور صاحبقران موافق عقیدت مشایخ سلف و واصلان حق بافراط بود و میرزا کامران طرف داری اعتقاد بعضی متکلمین متاخرین متعصب می نمود و خلاف مرضی حضرت بظهور می آمد برفاقت بیرم خان کلمات مطایبه آمیز در مقابل مکالمه میرزا کامران گفته می شد چنانچه در ایام اواخر شورش شیر شاه که جنت آشیانی به پنجاب تشریف آورده بودند وقت سواری همراه میرزا کامران بر قبرستانی عبور افتاد سگی را دیدند که بر سر قبر بول می نمود میرزا کامران را نظر بران سگ افتاد متوجه طرف جنت آشیانی شده گفت که ظاهر این ست که قبر افضی بود حضرت در جواب تبسم کنان فرمودند که آری آن سگ سنی است - و سوای آن اختیار زمام سلطنت بیشتر به بیرم خان و دیگر مردم ایران که همیشه در ایام سلف پادشاهان هند و دکن دخیل امور سلطنت بوده اند داده بودند - و نسبت خاندان این دودمان عالی نسب با سادات مشهود مقدس و دیگر مردم آن مرز و بوم می رسید این معنی نیز بر اکثر چغته و میرزا کامران گوارا نمی گردید حضرت را بطرف داری امامیه نسبت می دادند - و مجموعه ایام سلطنت بیست و پنج سال و عمر شریفش پنجاه و یک سال بود *

* بیت *

بدنیا دل نه بندد هر که مرد است * که دنیا سر بسر اندوه و درد است

ذکر سلطنت محمد اکبر بادشاه که بهشت واسطه

بامیر تیمور انار الله برهانه می رسد

از چمن اخبار سلاطین گیتی ستان چنان نسیم روایت
وزیده که جلال الدین محمد اکبر پادشاه غازی که در ایام
هزیمت جنت آشیانی در حصار امرکوت توابع تهته از بطن
ملکه نسوان حمیده بانو بیگم مخاطب بمربم مکانی که نسبت
شریف قدسیه آن بجناب ولایت مآب شیخ احمد جام ملقب
به ژنده پین می رسد شب یکشنبه پنجم رجب سنه نهصد و چهل
و نه [۹۴۹] بعرضه وجود آمده و تاریخ ولادت آن گوهر درج
صاحبقرانی که ندرت تمام دارد چنین یافته اند * بیت *

لله الحمد که آمد بوجود * آنکه از کون و مکان منتخب است
پادشاهی که ز شاهان جهان * اکبرش نام و جلالش لقب است
شب و روز و مه و سال میلاد * شب یکشنبه پنجم رجب است
بعد از رسیدن خبر رحلت حضرت جنت آشیانی ازین تنگنا
و سرای فانی بروضه جاودانی روز جمعه دوم ربیع الثانی سنه
نهصد و شصت و سه هجری [۹۶۳] که از عمر شریف آن پادشاه
اسکندر جاه سیزده سال و نه ماه شمسی و چهارده سال و چند ماه
قمری در گلشن همیشه بهار امید سلطنت نشر و نما یافته بود
در قصبه کلانور تعلق صوبه لاهور در طالع جوزا که بنظر سعد

صاحب طالع و دیگر نظرات سعد سعدین و نیرین از خانه دهم ریاست و یازدهم زینت افزای وقت بودند سریر آرای هند گردیدند و منابر عرش پایه مساجد از اسم نامی شریف سرفخر بر اوج برین رسانیدند

* بیت *

خطیب چرخ را گونا بخواند خطبه بر منبر

بنام خسرو غازی جلال الدین شه اکبر

و امرای ذوالافتدار آداب تهنیت و ایثار بجا آورده بعنایات اضافی نمایان و خطاب مفتخر و معزز گردیدند - اگر خواهد سوانح پنجاه و یک سال آن پادشاه سکندر اقبال مفصل بزبان خامه دهد در جلد کامل عللحه نگنجد هر که خواهد بر احوال آن خسرو گیتی ستان اطلاع واقعی یابد رجوع باکبرنامه و تاریخ بداونی عبدالقادر نماید - اما از واقعات عمده ملکی و مالی فقره چند بطریق انتخاب از تاریخ فرشته و تواریخ معتبر دیگر بتحریر می آرد - خان خانان بیروم خان که حقوق خدمت سه واسطه آن دودمان خصوص رفاهت سفر ایران و مقابله و مقاتله در حربهای معرب بر حضرت جنت آشیانی ثابت گشته بود بموجب وصیت والد بزرگوار منصب و کالت ضمیمه اتالیقی و سپه سالاری عطا فرموده خطاب خان بابا را بر القاب و عنایات دیگر افزودند و فرمودند که اختیار سلطنت و بندوبست عزل و نصب حکومت و ایالت و امارت بلاد و کشتن و بستن و بخشیدن خیر خواهان و بدخواهان این دولت ابد پیوند بعهده خود شناخته از احدی وسواس در دل خود راه ندهند - خان خانان در ابتدای سلطنت فرامین انتظام و نسق سلطنت بدلهلی و اگره و هم جا

فرستاده دران براي منع بعضي محصولات نامشروع که در ایام سابق میگرفتند درج نمود - چون هنوز سلطنت جنت آشیانی که از سرنو بتصرف ملازمان چغته در آمد مزاج نگرفته بود و مردم هنگامه طلب و زمینداران افساد پیشه گفت و گو داشتند که ازین سرای بی ثبات بعالم بقا شتافتند - افغانان خاندان لودی و سور و نیازی که میان هم مخالفت داشتند و از هر گوشه و کنار اطراف شرقی طبل سرکشی بلند آوازه ساخته علم سلطنت برافراخته خود را فرمان فرمای مستقل می دانستند - و سواي صوبه پنجاب منصوبان جنت آشیانی استقلال بهم نرسانده بودند از هر طرف هنگامه فوج کشی و شورش و حرکت افواج انتشار یافت - ابو المعالی که از سادات مشهور ترمذ و از مقربان چغته بود از مشاهده اختلال انتقال سلطنت بفکرفاسد افتاد - خان خانان براراده او اطلاع یافته اورا مقید ساخته حواله کوتوال نمود - ابو المعالی قابو یافته گریخت - کوتوال از ملاحظه باز پرس آن خود را هلاک ساخت *

و قبل از آنکه از استیصال سکندر شاه خاطر جمعی حاصل شود خبر رسید که هیمون بقال وزیر و صاحب مدار عدلی شاه باگره رسیده آگره را بی محاصره و جنگ متصرف گردید - و سکندر خان حاکم آگره از خیمه آمد آمد هیمون تاب مقاومت نیاورده از قلعه برآمد و بعده که فوج هیمون تعاقب نمود برگشته بمقابله و مقاتله پرداخت و قریب دوسه هزار کس از جمله فوج و بهیر و دیگر همراهان بقتل رسیدند و زخمی گشتند و در دریا وقت فرار غرق شدند - سکندر خان با معدود چند خود را بدلهی رساند

و تردی بیگ خان حاکم دهلی نیز از شنیدن خبر هیمون بفکر گرد آوری کومکي که در اطراف بودند پرداخت و در قلعه دهلی هم اگر محصور گردیده در پناه شهر پناه رعایا را بمدافعه آسیب خصم مامور می نمود و بحضور عرضه داشت ارسال میداشت تا رسیدن جواب با کومک استقامت می توانست ورزید - اضطراب نموده بمقابلۀ هیمون برآمده جنگ بی صرفه نمود - و باندک زد و خوردی که بمیان آمد هزیمت یافته راه اردوی معلی پیش گرفت - و هیمون دهلی را بتصرف در آورده در قلعه و اطراف حکام و عمال تعیین نمود - و روزی که باگڑه رسید پنجاه هزار سوار با او بودند - بعد تسخیر دهلی قریب لک سوار فراهم آمدند و بقصد مقابلۀ محمد اکبر پادشاه که بعد ازین بعرش آشیانی بذکر خواهد در آمد روانه سمت پنجاب گردید - و در همان حالت که خبر هیمون در لشکر عرش آشیانی انتشار یافت معا خبر رسید که خان زمان حاکم میرٹھه که از امرای عمده و متوسلان خان خانان بابا بود از شنیدن هزیمت حکام هردو پای تخت و تسلط هیمون تاب استقامت نیاروده روانه حضور گردید - باوجود پیهم رسیدن اخبار موحش اول به تنبیه افواج سکندر شاه که اطراف پنجاب سر بفساد برداشته بودند پرداخته خواستند باستیصال راجه رامچند نگر کوت که از سرکشان مشهور آن صوبه بود متوجه شوند - راجه مذکور نظر بر بهبود کار و عاقبت بینی خود و ملک و رعایای خویش نموده رجوع بخان خانان آورده بحضور رسیده ملازمت نمود - و بعنایات همان ملک و قلعه موروثی خود و دیگر نوازشات سر بلندی یافت *

درین ضمن از نوشتجات کابل بوضوح پیوست که میرزا سلیمان بنی عم عرش آشیانی از بدخشان با لشکر گران برای تسخیر کابل رسیده بود منعم خان حاکم کابل بعد از امتداد محاصره که مکرر از قلعه کابل برآمده دست برد نمایان برفوج خصم نموده تسلط خود ظاهر ساخت - آخر کار نظر بر تقاضای وقت بلطائف الحیل با میرزا سلیمان پدش آمده اورا راضی بدین ساخت که سکه و خطبه بنام او باشد و او به بدخشان مراجعت نماید - عرش آشیانی باوجود هنوز بسن حد بلوغ نرسیده بود ازین هجوم آلام اخبار ناخوش فرقه الم بخاطر نیاروده بسیر و شکار و پیکار خصم مشغول بودند - و باز روزی از سرنو خان خانان را در خلوت طلبیده فرمودند که ما شما را بجای هموی مهربان میدانیم - و در سلطنت اختیار اختیار شماست - و قسم بروح پدر بزرگوار و سر مبارک خود داده فرمودند که در همه امور جزئی و کلی متضمن بر صلاح دولت و سلطنت در بخشیدن زر و ملک و اجرای سیاست محتاج به پرسیدن ما و اذن حاصل نمودن نگشته در اجرای کار ملکی و مالی بکوشید - و در همان اوان که امرا سر رشته کار از دست داده از ملاحظه وضع روزگار و پیهم رسیدن اخبار کدورت افزا بفکرهای دور از انداز کار افتاده بودند و صلاح کار و مصلحت نیک درین می دانستند که بدستور عرش [فردوس] مکانی طرف کابل رفته بعد مزاج گرفتن سلطنت و فراهم آوردن لشکر متوجه تسخیر هند باید گردید و خان خانان بدین مصلحت تن نمیداد - درین حال تردید بیگ که از دهلی هزیمت یافته باعث استقلال هیمن گشته روانه حضو

گشته بود روزی که پادشاه بشکار رفته بودند بخدومت خان خانان رسید - خان خانان بحضور خود راه نداده بی آنکه بپادشاه اطلاع دهد و استمزاج حاصل نماید فرمود تردی بیگ را گردن زنید * نظم *

کسی را که دیدی تو در جنگ پشت

بکش گر عدو در مصافش نکشت

و این معنی باعث کمال نسق و توهم خاطر چغته و دیگر امرای هند و عجم گردید - اگرچه بعد مراجعت پادشاه خان خانان عذر خواه این جرأت گشته التماس نمود که نظر بر حلم و خداترسی آن حضرت که اغلب چنین تقصیر عمد او خواهند بخشید درین آشوب که کار سلطنت به سیاست رونق میگیرد صلاح دولت درین دانستم که او را بعزای رسانم - عرش آشیانی خان خانان را در بغل شفقت گرفته آفرین گفته و تحسین نموده فرمودند که مکرر گفته ایم اختیار اختیار شماست - از هیچ طرف و هیچ ممراندیشه در دل راه ندهید و گفته و اظهار حاسدان صاحب غرض را بخاطر نیارید و این مصراع خواندند * ع *

دوست کو دوست شود هر دو جهان دشمن گیر

اما ازین جرأت خان خانان بردیگر امرا و مقربان پادشاهی خصوص ماهم آغا که آنکه و مرضعه (؟) پادشاه بود گوارا نه نمود و تخم حسد ایرن در مزرعه دل پر نفاق کاشتند - بعده خضر خواجه را که از اولاد سلاطین کاشغر بود حاکم پنجاب نموده متوجه بمقابلۀ هیمون گشتند و بعد رسیدن سرهند خان زمان را که بخطاب امیر الامرا سرافرازی یافته بود با فوج خان خانان و دیگر امرا هراول نموده پیشتر رخصت فرمودند - و هیمون که بعد تسخیر دهلی و هزیمت دادن منصوران

جذت آشیانی با جمعیت لک سوار و هزار و پانصد فیل باستقبال عازم پنجاب بود از شنیدن توجه پادشاه سمت دهلی چند سردار نامی کارزار دیده رزم آزمای را با بیست هزار سوار بطریق هراول مقابل فوج پادشاه گیتی ستان مرخص ساخت - هردو فوج نزدیک پانی پت مقابل بهم رسیدند و جنگ عظیم در پیوست - بعد کوشش و کشش طرفین فتح نصیب خان زمان گردید - و فوج افغانان هزیمت یافته بغارت رفتند - و فیل و اسب بیشمار بدست مغلان افتاد همین که خبر بهیمون رسید هراس تمام در دل او و فوج او راه یافت و به آراستگی تمام که فریب پانصد فیل مست جنگی انتخابی را پیش رو داده با توپخانه جهان آشوب که عقب آن هر طرف که نظر کار میکرد جوق بر جوق فوج مسلح زره پوش درش بدرش زینت افزای فوج بودند ترتیب لشکر نموده متوجه مقابله خان خانان که هراول لشکر عرش آشیانی بود گردید - و ازان طرف بهادران ایران و توران و نام آوران با حربهای جان ستان بیمین و یسار و یلتمش و قول جابجا مقرر گشته از روی صدق و صفا نقدهای جان را برای نثار راه ولی نعمت بر کف اخلاص گذاشته تکبیر گویان از هر طرف حمله آور گردیدند - و مبارزان صف ربا و دلآوران نبرد آرما اسپان بجولان در آوردند و افغانان جلالت نشان نیز خود نمائیهای مرد ربا بروی کار آوردند و نائره قتال و جدال اشتعال گرفت * نظم *

ز غریدن ژنده پیلان مست * گره در گلوی هژیوان شکست
در آمد بغریدن آواز کوس * فلک بر دهان دهل داد بوس

بعد کوشش بسیار و کشش بیشمار که کار به هزیمت لشکر چغته

رسیده بود و هیمنون با جمعی از بهادران همدم و دلاوران همقدم از فوج خود برآمده خواست یکه تاز تا قلب گاه فوج منصور بتازد - و علم شهرت این فتح برافرازد - و غلغلۀ عظیم در فوج مغلان برخاست - خان خانان مقابل حملۀ او تاخت - و زد و خورد غریب بمیان آمد - ناگهان از خانۀ کمان اقبال تیموریۀ تیرجان ستان بحدقۀ چشم آن خیرۀ چشم رسید همان لمحۀ اسیر سر پنجه نبرد گاه چغته گردید - و افغانان و راجپوتان و میواتیان رو بفرار گذاشتند - و تمام فیلان و خزانه و جواهرخانه و دیگر اقسام مال و عیال بدست مغلان افتاد - و فیلان و توپ خانه بضبط سرکار در آمد باقی بغازیان معاف فرمودند - و خان خاندان هیمنون را دست بسته آورده نزد عرش آشیانی حاضر ساخته التماس نمود که بدست مبارک بقصد اجر غزا شمشیری بر فرق نحس آن کافر زنند - بعده خان خانان کار آن اجل رسیده را باتمام رساند - و فرمودند که سر اورا بریده به کابل روانه نمایند - و جسد پلید او بدروازۀ دهلی برده آویزند بعد این فتح نمایان صدای کوس شادی بلند آوازه ساخته در پانی پت مقام نموده به تداوی مبرهم لطف زخمیها پرداخته اکثر بندها را بعطای اضافه و خلعت و خطاب نواخته جایجا فوجها را برای ضبط ملک و مال و استیصال افغانان بدسکال تعیین فرمودند *

درین اوان خبر رسید که لشکر شاه اسمعیل بر سر قندهار آمده بدعوی تلافی آنکه امرای همایون قلعه را بموجب قرار و عهد تواضع نموده باز گرفته بودند در محاصره چند روز بتصرف خود آوردند - این نزاع اول است که بر سر قندهار میان شاه ایران و پادشاه هند رو داد *

درین ضمن خبر مصاف نمودن خضر خواجه خان حاکم لاهور که با حضرت جنت آشیانی خویشی وصلت نیز داشت با سکندر شاه و هزیمت یافتن بعرض رسید و علاوه بیدماغی قندهار گردید - پادشاه خود بقصد گوشمال آن افغانان بدمال عنان توجه طرف لاهور معطوف داشتند - سکندر شاه سراسیمه کار و بار خود گشته پناه بقلعه مال [مان] کوتا احداث کرده سلیم شاه برده محصور گردید - و فوجهای منصور رسیده بر محاصره قلعه پرداختند - امتداد محاصره بشش ماه کشید و مردم بسیار از طرفین کشته و زخمی گردیدند و ذخیره قلعه رو باتمام آورد - بعده سکندر شاه بعجز آمده التماس صلح و عفو تقصیر بدین شرط بمیان آورد که عبد الرحمن پسر کلان او با فیلان و آلات حرب و دیگر آنچه قابل نذر و ایثار باشد در رکاب آمده نوکری و جان فشانی نماید - و سکندر امان جان یافته رخصت بنگاله یابد - التماس او بدرجه قبول افتاد - بعده که روز بروز اختیار نظم و نسق سلطنت بقبضه اقتدار خان خانان میگردد و آن قدر در مزاج عرش آشیانی جا کرده بود که بشکار رفتن و در شکار گاه بودن و اندرون محل تشریف بردن بی صلاح و استمزاج خان خانان صورت نمی گرفت - این معنی ماده مزید عذاب و حسد معاندان و هم چشمان تنگ چشم می گشت - و شهاب الدین خان و احمد خان نیشاپوری و ادهم خان که پسر و خویشان ماهم آغا می شدند باتفاق بعضی امرای مقرب چغته همدم و همراز گشته هرگاه پادشاه را که ایام شروع شباب بود تنها می یافتند کلمات عداوات آمیز و فتنه انگیز بانواع دلایل گوش زد می نمودند - و عرش

آشيانى اصلا گوش بحرف آنها نمى نمودند - هم چنان در مجالس و محافل هرجا جمعى فراهم مى آمدند مضمون همين شكوه را مجلس مى ساختند - تا آنكه خيمه بخيمه و قهوه خانه اين حكايت شكايهت آميز لبريز دوست و بيگانه گرديد - و شجره معلونه حسد و غيبت را باييارى غمازي و نامايى كه گل سرسبد شيطان رجيم است پرورش ميدادند - آخر بوسيله هنگامه طلبان هرزه دراي بگوش خان خانان رسيد و باعث عالم عالم كدورت خاطر عقيدت اثر او گرديد - از اتفاقات در همان ايام عارضه بدنى علاوه الم روحاني او گشت و چند روز بخدمت پادشاه حاضر نتوانست شد - و در همين اوان حكم فيل بچنگ انداختن فرمودند - بعده كه فيلان كوه پيكر عفريت هيكل چند كله بريكدگر زدند فيل مغلوب كه باختيار فيلبان نمانده بود هزيمت يافته روبه بازار و خيسهاي خان خانان شد - و از صدمه گريختن آن فيل و ديدن فيل غالب بقصد تعاقب او و هجوم تماشاگران بجان و مال مردم بازار آفت پامال و دست برد تاراجيان رسيد - و غلغله و هنگامه غريب برپا گرديد - و نزديك بود كه آسيب بخيمه خوابگاه خان خانان رسد زرين معني گراني تمام بخاطر خان خانان روداد - و بگمان ظن بد كه آن نيز از نتايج توهم حسد و وسوسه ابليس پرفرو ويران كن خان و مان كهين است بحكم پادشاه و اشاره و مصلحت معاندان دانست - و بماهم آغا پيغام داد كه نمى دانم در عقيدت و رسوخيت و فدويت من چه خلل راه يافته كه بصلاح بد خواهان دولت پادشاه اشاره و حكم برگذاشتن فيلان طرف بازار فرموده باعث آزار و حيراني چندين

هندو و مسلمانان گردیدند - و نزدیک بود که تزلزل در خیمه ناموس این بنده بی تقصیر راه یابد - بعد عرض رسیدن بعضی مقربان فتنه جو شعله افروزی عداوت بدین مضمون نمودند که در مقابل آن همه بذل و فضل پادشاه بدین مرتبه سویی ظن بردن نه شرط عقیدت و نمک خواری است - عرش آشیانی اصلاً بخاطر نیاروده شمش الدین خان نام امید نامی را برای تسلی خان خانان باظهار تکرار قسم که اتفاقی فیل بآن طرف آمده مع فیل بانان هرچه خواهند بدان سزا رسانند فرستادند - و بعد نزول رایات بدلهی که اکثر از روی لطف و دلبری و خاطر جوئی و خوشی خان خانان توجه مبذول می فرمودند برای مزید تسلی و رفع ماده ملال نسبت (63) سلیمه سلطان بیگم که خواهرزاده حضرت جنت آشیانی می شد و بحسن صورت و سیرت و صفات حمیده چند که از احاطه تحریر بیرون است و موزونی طبع موصوف بود با خان خانان مقرر کرده بعقد ازدواج او در آوردند - این معنی زیاده از سابق بر خویشان و امرای چغته ناگوار نمود و مزید ماده رشک گردید - خصوص ملا پیر محمد نام شروانی که از فضایی کهن سال دکنی بود و ذکر او در سلطنت نظام شاهی بگزارش آمده و در عهد حضرت فردوس مکانی بسبب رواج مذهب تشیع میان نظام شاهی برای نمائی شاه مظاهر دکنی

(63) در تاریخ فرشته نوشته که در موضع جالندر ازدواج سلیمه

سلطان بیگم دختر میرزا نور الدین محمد خواهرزاده همایون پادشاه

به پیرم خان بحکم اکبر پادشاه واقع شد *

جلا وطن شده و بروایت بعضی مورخین ملا پیر محمد شروانی نیست بهر حال ابتداء آمده نزد خان خانان نوکر گشته داروغه کتابخانه گردید و در سفر ایران رفاقت نموده بدستگیری خان خانان در جرگه بندهای پادشاهی بپایه امارت رسیده بود با مدعیان خان خانان همدم و شریک شعله افروزی گشته ازین نسبت تازه که باوجود اختلاف مذهب بمیان آمد کلمات نامناسب بهم زبانی دیگران هر زبان می آورد *

درین حال گل تازه دیگر شگفت چون خالی از غرائب نیست به تفصیل آن قلم را رنجه میدارد شاهم بیگ نام جوان ساده روی بود که خالی از ملاحظت نبود چند روز در آغاز خوبی و جوانی منظور نظر جنت آشیانی گشته در سلک خواصان در آمده مورد عنایات گردیده بود - بعده که حسن صورت او بزشتی سیرت زبان زد خاص و عام گردید حکم اخراج او فرموده بودند - درینولا خان زمان که باوجود از طرف پدر به شیبانی خان از بلك پادشاه توران میرسید و از طرف مادر نسبت او بشرفای عراق منسوب میگردد که در وقت تاخت خراسان بقید یکی از اولاد شیبانی خان در آمده بود و در شجاعت سر آمد تهوور پیشگان آن عهد گفته می شد خانخانان متوجه تربیت و پیش آوردن او گردیده به پایه امیرالامرا رسانیده بود برخلاف رویه خان خانان که در همه مذهب میجوکید چندان طرفداری مذهب امامیه داشت که در مجلس او اصلا تقیه نبود - بدام عشق شاهم بیگ گرفتار گردید و روز بروز محبت و الفت او بر او زیاده می گشت تا اختیار

زمام عقل از دست رفت و او بمرتبه مفتون و واله او گشت که اکثر تواضع و سلوک که مخصوص سلاطین است نسبت او بجا می آورد و در خلوت او را بر مسند نشانده خود دست بسته ایستاده شده شاهم شاهم میگفت - محرمان این راز بوساطت ملا پیر محمد که مدام رخنه جوی زشتی افعال خان خانان و متوسلان او بود به پادشاه رساندند - و حکم طلب و اخراج شاهم بیگ شرف نفاذ یافت - و برخان زمان دل بداغ فراق او مبتلا ساختن دشوار گردید و بدفعیه و رفع آن گفت و گو می کوشید - و نصیحت خان خانان درین ماده نفع نمی بخشید - تا آنکه بتحریک ملا پیر محمد لشکر برخان زمان تعیین گردید و خان زمان براه نمائی خان خانان نظر بر مآل کار آن تبه کار را از خانه بر آورده برج علی نوکر عمده خود را برای رفع آن فساد و رسوائی و التماس عفو تقصیر در خدمت پادشاه نزد ملا پیر محمد فرستاده شفیع خود ساخت - ملا پیر محمد بدون عرض خفت زیاده بحال برج علی رسانده از بالای برج عمارت خود بزیور انداخت - و شاهم بیگ از خان زمان رخصت حاصل نموده خود را بجاگیر و تعلق حکومت عبد الرحمن نام که از جمله همدمان و هم زبان و دست گرفته شاهم بیگ بود رساند - و او باستقبال و تهیه ضیافت و مهمان داری کمر بسته سرگرم تردد گردیده شاهم بیگ را باعزاز تمام در خانه فرود آورد - و در ایامی که شاهم بیگ با خان زمان نزد محبت می باخت با عبد الرحمن نیز سرگرم نشاط و الفت بود - خان زمان لولی داشت آرام دل نام که با او هم محبت تمام بهم رسانده لکه بی او دل او آرام نمی گرفت - میان شاهم بیگ و آن

لولي نیز الفت بنهایت بهم رسید - از آنکه بوی عشق و مشک پنهان نمی توان نمود و عشق این طائفه که خانه برانداز چندین هزار خانه اند سواي ندامت و بدناسی و پشیمانی ثمره دیگر بار نمی آرد خان زمان بر ناز و نیاز هر دو معشوق بی باک اطلاع یافته از آنکه در خاطر داری شاهم بیگ نهایت می کوشید آن آرام دل را بدل و جان تواضع این آرام دل خود نمود - شاهم بیگ بعد وصال چند روزه بدعوی معشوقی شیوه عاشقی را موافق حوصله خود و حال و جمال خویش ندیده بعد الرحمن که او را نیز نظر رغبت بآن آرام دلها بوده بخشید - و عبد الرحمن آرام دل را بنکاج خود در آورده بعد ان شاهم بیگ مربی او گشته حکومت جاگیر او گرفته روانه ساخته بود - درینولا که شاهم بیگ مهمان او وارد گردید آن ملعونه که آخر کار چنین الفتها آماده انواع فساد دینی و جانی میگرد از گوشه در و بام باشاره حاجب و ابرو و گوشه چشم پیام محبت دیورینه بمیان آورده خود را آراسته بعشوه و دلربائی جلوه داد - چون بی حکم عبد الرحمن بمجلس حاضر شدن او متعذر بود باشاره و راهنمایی آن یار قدیم شاهم بیگ باظهار محبت زنجیره باف و بی تکلفی که میان یاران همدم فارغ از رعایت شریعت و غیرت می باشد تکلیف طلبیدن آرام دل دران بزم بمیان آورد - عبد الرحمن از قبول ابا نمود - شاهم بیگ بر سماحت برافزود - چون سر خوشی شراب خانه خراب نیز سزاول آن تکلیف بود بگفتگوی ناملایم انجامید و زبانه بر طعن بیوفائی مقابل چندان احسانهای ابله فریب دلارز گردید و کار به برآمدن شمشیر از غلاف کشید - چون سواران خان زمان

که برای رفاقت و رساندن شاهم بیگ همراه آمده بودند دران فساد رفیق گردیدند - و بفرموده شاهم بیگ عبد الرحمن را گرفته بسته ببحرمت ساختند - و موید بیگ که بقولی پدر عبد الرحمن و بروایتی برادر کلان او بود خبر یافته با جمع کثیر از اوباشان بر سر شاهم بیگ آمد و جنگ درگرفت و بزخم تیر اجل شاهم بیگ کشته گردید و عبد الرحمن و موید بیگ جان بسلامت بدر برده خود را به پناه ملا پیر محمد که بخطاب پیر محمد خان سرافرازی یافته بود برساندند خان زمان که سوخته آتش فراق یار مقتول گردید سر رشته عقل و دور اندیشی از دست داده بقصد کشتن هر دو برادر روانه گشت - موید بیگ از شنیدن آن باستصواب پیر محمد خان که قبائح خان زمان را از خان خانان جدا نمی دانست بآب و تاب تمام بعرض پادشاه رساند و خان زمان را خان خانان نزد خود طلبیده در دفع کوشید و در همان ایام از در هم اندازی غمازان فتنه جو از مصاحب بیگ خان ولد خواجه کلان که بسبب قرب موروثی خود در خدمت پادشاه و ادعای حقوق سابق سرطاعت بخان خانان فرو نمی آورد نسبت با خان خانان ادا های خارج سرزد و خان خانان متحمل آن نتوانست گردید و به پیروی نفس اماره بر قتل مصاحب بیگ خان مبادرت نمود این همه اسباب علاوه بیدماغی و سرمایه نزاع امرای دیگر گردید و بر خاطر عرش آشیانی نیز گرانی نمود *

خطرهاست در قرب شاهان بسی * که باشاه خویشی ندارد کسی بعده که از دهلی باگرا تشریف آورده به نسق اطراف پرداختند

پیر محمد خان که بمرض بغض و حسد دائم گرفتار بود و کمتر کسی را بی آبرو ریختن بخانه او راه بود اتفاقاً مریض گردید خان خانان برای عیادت بخانه او رفت از دربانان باظهار خبر نمودن ادای خلاف داب بظهور آمد خان خانان آزرده خاطر گردیده خواست که برگردد پیر محمد خان خبر یافته برآمده بمعذرت پیش آمده گفت که دربانان نواب را نشناختند خان خانان در جواب گفت تا حال که شما مرا نشناخته اید بر چویداران شما چه تقصیر لازم توان نمود - معذرا زیاده از یک دو آدم همراه خان خانان اندرون رفتن نتوانست و این ناخوشی علاوه غبار خاطر سابق و لاحق گردید - و کار بجائی کشید که ملا پیر محمد را بی منصب ساخته چند گاه در قلعه بیانه محبوس نمود آخر بالتماس بعضی روانه کعبه الله ساخت - و بجای ملا پیر محمد حاجی محمد خان سیستانی را مورد عنایات پادشاهی گردانیده استاذ عرش آشیانی مقرر نمود *

درین ایام چون مهم تسخیر قلعه گوالیار که بعد از تصرف حضرت فردوس مکانی از دست افغانه باز بتصرف راجه موروثی آن قلعه درآمده بود پیش آمد و مکرر فوجها تعین گردید کاری نداشتند خان خانان برای رفع ملال خاطر پادشاه اهتمام تسخیر قلعه مذکور بی آنکه دیگری رفیق گردد و خزانه پادشاهی بخرج آید بعهده خود گرفته بپای قلعه رفته تردد و سعی نمایان بکار برده بپامردی یورش و ضرب شمشیر آن قلعه را بتصرف اولیای دولت در آورد - هم چنان در ملک شرقی که از فساد و فوج کشی افغانان فتنه عظیم برخاسته بود و هیچ امیر برفتن آنصوب اقدام نمی توانست

نمود - خان زمان بامید خطا بخشي بذات خود فوج کشي براي
 تنبيه آن سرکشان نمود و جنگهاي صعب رو داد باوجود افغانان
 زياده مثل مور و ملخ بدعوي ارث سلطنت سور فراهم آمدند
 هرطرف که می تاخت از کشتهای پشتها میساخت - تا آنکه چند
 افغان نامي را از پا در آورد و تا کنار گنگ بآب ضرب شمشیر
 گرد روي مخالفان را شست و شوداده بتصرف قلمرو عرش آشياني
 در آورد - وهم چنان در تنبيه و تاديب ميواتيان که همیشه مفسدي
 و سرکشي پيشه آنها بود و استيصال ديگر سرکشان نواح دهلي و آگره
 کوشيده در سعي و تردد جانفشاني خود را معاف نمیداشت - تا آنکه
 از سرنو خان خانان مورد عنايات بي پايان گرديد - اما معاندان و
 حاسدان شب و روز در فکر برانداختن اعتبار و دولت خان خانان و
 ريختن آبروی او بودند و هر هفته و ماه تمهيد تازه بروي کار می
 آوردند - و آمد و رفت رسائل شاه ايران مصحوب تجار مع تحف و
 هدايا گوش زد پادشاه مي نمودند - تا آنکه ماهم اتکه و ادهم خان
 کوکه و احمد خان داماد اتکه باهم همدم و همراز گشته بخدمت حضرت
 شاه غوث رجوع آورده او را نيز بر بعضی قبائج خان خانان که ساخته
 و پرداخته آنها بود اطلاع داده شريك و معاون خود ساختند -
 درين اوان چنان مقرر شد که خان خانان را برای انتظام امور
 ملكي و مالي در آگره گذاشته عرش آشياني تهيه شكار چند روزه
 گرفته جانب سکندره برآمدند - و صيد افغانان و تفرج کنان کنار آب
 جمنا مي رفتند - تا بسکندر آباد از توابع دهلي رسيدند - درين ضمن
 ادهم خان و ماهم اتکه بعرض رساندند که حضرت مريم مکاني والده

آن حضرت عارضهٔ بدنی بهم رسانده اند اگر بطریق عیادت عنان توجه بدان طرف معطوف دارند بجاست پادشاه متوجه دهلی گردیدند شهاب الدین خان خویش ماهم اتکه که در دهلی حاکم بود باستقبال برآمده بعد ملازمت و ایثار و نیاز بجا آوردن ترسان و لرزان باتفاق دیگر همدمان اشک ریزان بعرض رساندند که خان خانان توجه حضرت بدلهی بالتماس ما دانسته مثل مصاحب خان و دیگران کار مارا خواهد ساخت - لهذا التماس رخصت کعبه الله داریم و در مزاج عرش آشیانی اگرچه ازین کلمات خانه برانداز نگرانی بهم رسید اما باز از راه لطف فرمودند بخان بابا بنویسند که ما بقلعهٔ دهلی بعیادت مریم مکانی باختیار و ارادهٔ خود آمدیم ظن تکلیف این معنی بر دیگران نبرند - بعده در خلوت شهاب الدین فغان برفاقت دم کشان بعضی مقدمات ساخته و پرداخته خود را با دیگر مذکورات وقوعی و غیر وقوعی درهم بافته باقسام قسم در مادهٔ خان خانان مع تمهیدات چند که ازان بوی نفاق و مخالفت او بمشام اهل خرد رسد بگذراندن شهادت دو سه رفیق همدم قسمی خاطر نشان عرش آشیانی نمودند که خاطر پادشاه را بالکل از طرف خان خانان منحرف ساختند - و کار بجائی رساندند که بعد ورود فرمان خان خانان در جواب عرش آشیانی بعنوان معذرت بیاد نمودن قسم مغلظه و همراه دادن کلام الله مصحوب حاجی محمد خان و دو نفر معتمد دیگر و زبانی آنها پیغام دادن که ازین مقوله که بعرض رسانده اند اصلاً بخاطر عاجز راه نیافته عرض داشت نمود - قبول نیفتاد بلکه حاملان عریضه و مصحف مقید و محبوس گردیدند - و صدای طشت بدناسی

خان خانان بسعی دشمنان چنان از بام افتاد که بگوش خاص و عام رسید - و ذکر این مقال در السنه دوست و بیگانه بگفتگو درآمد و سرگوشیهها بذکر علانیه منجر گردید - و ایام کامرانی بدشمن کامی مبدل گشت - و توجهات و عنایات پادشاه رو بتغزل گذاشت - و بعد تشریف آوردن عرش آشیانی باگروه خان خانان برای دفع غبار ملال ولی نعمت تسخیر مالوا را پیش نهاد خاطر بلا مدد و رفاقت دیگری نموده از پادشاه رخصت حاصل کرده بآن سمت لشکرکشی نمود و مبلغ کلی بخرج در آورد اما از بد مددی ایام و معاندان بد فرجام که بزمینداران اطراف آن مرز و بوم از زبان پادشاه خفیه احکام نوشته برهم کار گشتند فائده بظهور نیامد - باز بقصد تسخیر ماک شرقی مهم بنگاله بعهده خود گرفت باوجود سعی و تردد نمایان از ناموافقت امیران دور و نزدیک کاری ساخته نشد بلکه بدنامی دیگر که هرجا میروید عمدا کار سرکار را برهم میسازد عائد و علاوه گفتگوی سابق گردید و بهر کاری که اقدام می نمود بهیچ وجه روی بهبود بنظر نمی آمد تا آنکه اراده بیت الله را وسیله رستگاری از زبان بدگویان ساخته التماس رخصت بمیان آورد درجه قبول افتاد و مرخص ساخته میر عبد اللطیف قزوینی استاذ خود را نزد خان خانان فرستاده پیغام دادند که اولاً تقاضای ایام سن و ذوق سیر و شکار و عدم تجربه کار رجوع مدار سلطنت بآن خان بابا وا گذاشته بودیم الحال می خواهیم که خود بدولت متوجه کارهای خلق و سلطنت گردیم دوم شمارا هم که احرام کعبه الله بسته اید ادای حج بجهات واجب و لازم گردیده باید که دست از علایق دنیا کوتاه

نمایید - خان خانان از شنیدن آن پیغام و استماع احکام اطاعت امر
 نموده علم و نقاره و فیلان و اسبان زیاده مع اسباب تجمل و امارت
 مصحوب حسین قلی بیگ نوکر معتمد خود روانه درگاه معلی
 نمود و خود بسرانجام بیت الله پرداخت و بعضی اسباب زیاده
 نزد درویش محمد اوزبک که از خویشان خان زمان و دست گرفته
 بیرم خان بود و شیر محمد خواجه که او نیز دم از پرورش احسان
 خان معزی الیه میزد فرستاده راه کعبه الله اختیار نمود هر منزلی که
 می رسید از تاخت زمینداران و حکام که متوسل بمعاندان آن
 خان نیک فرجام بودند تصدیع و هرج زیاده میکشید تا آنکه متواتر
 خبر رسید که مخالفان باشاره مدعیان کمر بر اراده هلاک او بسته اند
 و اکثر همراهان نیز ترک رفاقت او نمودند - ازین وسواس که دامن
 گیر او گردید از منزل سانگانیروی کروهی دار الخلافت مراجعت
 نمود و بدین بدنامی که بحسب دل بستگی دنیا فسخ اراده حج
 نموده زیاده مطعون زبان هرزه درایان گشته نمی دانست که مآل کار
 بکجا منجر خواهد گشت - درین فرصت ملا پیر محمد بموجب نوشته
 همدان خود را برکاب عرش آشیانی رسانده از سرنو بعطای خطاب
 و اضافه منصب و فیل و نقاره سرافرازی یافت و برفاقت دیگر
 امیران برای تنبیه بیرم خان نامزد فرمودند بیرم خان که
 مکرر اراده سفر بیت الله نموده راه نیافته بقدم برگشتگی ایام
 مراجعت نموده متوجه پنجاب گشته بود که از راه قندهار و مشهد
 مقدس بعد زیارت مرقد حضرت امام رضا و نجف اشرف عازم
 بیت الله گردد از شنیدن تعیین ملا پیر محمد ناچار برای محافظت

جان و آبرو شروع بنگاه داشت سپاه نموده بفراهم آوردن جمعیت پرداخت و بقصد راه قندهار راه پنجاب اختیار نمود و بعد رسیدن پیر محمد خان نزدیک سرهند آنقدر شکوه بیرم خان و اراده بغی او بخدمت عرش آشیانی نوشت که آزدگی خاطر اشرف یکی بده منجر گردید بعده که عرصه بر بیرم خان تنگ گردید بخدمت پادشاه معروض داشت متضمن براینکه چون بموجب اظهار و آرزوی حاسدان حقوق خدمت دیرینه سه واسطه آن دودمان پامال تهمت کفران نعمت در خدمت ولی نعمت گردیده و معاندان در حلال دانستن خون رافضی فتوی داده اند برای محافظت جان که در همه مذهب واجب است می خواهم یمدد و رفاقت چندی خود را ازین بلیه نجات دهم و هم بدین هیئت که باظهار اهل غرض اسباب بغی آماده میدانند در خدمت آن خداوند هرچند نفس الامر اراده بدت الله باشد آمدن کفر میدانم و بر عالمی ظاهر است که در خاندان ما ترکان نمک بحر امی بظهور نیامده و لهذا راه مشهد اختیار نموده ام که بعد طواف روضه امام رضا علیه السلام و عتبات نجف اشرف و کربلا و خواندن فاتحه دران مکادهای شریف برای بقای عمر و سلطنت ولی نعمت از سرنو احرام کعبه الله بندم التماس آنست که اگر بذه را در جرگه نمک بحر امان واجب القتل میدانند یکی از بندهای بی نام و نشان را تعیین فرمایند که سربیرم را بریده بر سر سنان جلوه دهان برای تنبیه و عبرت دیگر بدخواهان دولت بحضور بیارد

گر قبول افتد زهي عزو شرف

و الاسرداري فوج سواى ملاى خارجي که از نمک پروردهاي نمک بحرام و اخراجي فدويست بدیگریکی از بندهای درگاه والا مقرر شود - از رسیدن عرضه داشت و اطلاع بر مضمون رقت فرموده پیر محمد خان را طلب حضور فرمودند و شمس الدین خان را بخان اعظم مخاطب ساخته بودند حاکم لاهور مقرر کرده وقت رخصت خفیه فرمودند که اگر اثر نافرمانی در بیرم خان مشاهده نمایند دفع فتنه او نیز بعهده خود داند اما چون ایام برگشتگی طالع و انتهای دولت بیرم خان که هر کمال را زوال است رسیده بود هر طرف که روی می آورد اگر همه برادر حقیقی و فرزند صلبی او بود از روز می تافت چندان مکروه خاطر و غبار ملال از طرف همدمان و محرمان و هم زمان قدیم باو می رسید و بد مددی چندان از دوستان نامی مشاهده می نمود که اگر خواهد موافق قول مورخین سلف عسری ازان بر صفحه بیان آرد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان میگردد - آنچه اسباب زیاد نزد درویش محمد خواجه و شیر محمد خواجه فرستاده بود که بروقت بکار آید تا وقت حادثه بتاراج تاراجیان در نیاید و برای همان یاران قدیم بماند کار بانجا برسانند که بآنها تواضع نموده خود را و آنها را از بدنامی زبانها نجات دهد بلکه نزد هر کدام که برای طلب بعضی اشیای ضروری یکی از محرمان را فرستاد در جرکه مجرمان آورده مقید ساختند و انکار امانت نمودند و عهده داران اسباب را چنان از میان برداشتند که نام و نشان ازان در میان نمانده

و هرجانب که بتوقع ملاقات و استفسار مصلحت رو می آورد ازو
رو می تافتند شمس الدین خان نیز به تبعیت همدمان حضور
سوی آنکه با بیروم خان پرخاش نماید و بزبان شمشیر حرف زند
صرفه کار ندانست

* بیت *

بقهر خدا چون کسی افتاد * همه عالمش پای برسر نهند
چربیند که اقبال دستش گرفت * ستایش کزان دست بوبر نهند
تا آنکه با فوج خان اعظم در ظاهر قصبه ماحی بجواره مقابل
نمودن ضرور افتاد باوجودیکه جمعی از همهران که بر آنها وقت کار
اعتماد بود جدائی اختیار نمودند دولت بیگ که آنقدر تیر روی
ترکش فوج بیروم خان بود با بعضی مردم مشهور دیگر کشته گردید
خان اعظم را هزیمت داد و بیروم خان باز با فوج ولی نعمت
مقابله و محاربه نمودن صلاح کار ندانسته طرف کوه سواک روانه
گردید عرش آشیانی بعد از شنیدن هزیمت اعظم خان بتحریک
بعضی مقربان متوجه لاهور گردیدند - درین اوان منعم خان از کابل
بحضور رسیده بمراتب و خطاب خان خانان سرافرازی یافت و
بقصد تنبیه بیروم خان متوجه لکھی جنگل گشتند - چون داخل
کوهستان شدند زمینداران آن زمین بمدد بیروم خان فراهم آمده
با فوج هراول پادشاه طرح جنگ اداختند - بیروم خان چون دید که
در هر صورت با ولی نعمت سواي اطاعت مردود هر دو جهان گردیدن
است زمینداران را ازان فصد فاسد مانع آمده و امان خواسته هر
دو دست خود بسته دستار ندامت در گردن انداخته در خدمت
پادشاه حاضر آمده سر بهای عرش آشیانی گذاشت و بهای و هوی

درد آلود بگریست - آن زبده دودمان صاحب قران نیز برقت سر
 اورا از راه لطف بدست مبارک برداشته دست شفقت به پشت
 او گذاشته خلعت خاصه مرحمت فرموده بزبان دربار گفتند که
 حق خدمت موروثی تو برماست اگر باز اراده نوکری داری سرکار
 کالپی و چندیری در اقطاع تو مقرر می نمایم و در صورتیکه در حضور
 باشی در همه باب از احوال تو غافل نخواهم بود و غم خواری
 خواهم نمود و اگر اراده بیت الله داری بعزت و آبروی تمام روانه
 خواهم ساخت - بیدرم خان در جواب التماس نمود که الحمد لله
 آنچه انتهای آرزوی انسان میباشد در بندگی حضرت فردوس
 مکانی و جنت آشیانی و در رکاب سعادت بعرضه ظهور آمده و
 درین تازگی همبن مراد دل و مرکوز خاطر بود که بعد دریاضت
 تجدید سعادت قدس بوس در حصول عفو جرائم رخصت کعبه الله
 حاصل نمایم نمیدانم که شکر این نعمت که بخواهش دل رسیدم
 بچه زبان و چه سان بجا آرم و مضمون این بیت بعرض رساند

* بیت *

ز انجا که لطف شامل خلق کریم تست

جرم نکرده عفو کن و ماجرا مپرس

امیدوارم که محض از فضل بی پایان قلم عفو بر جرائم و صفحه
 اعمال این سیه نامه تبه کار کشیده بمدد بدرقه فاتحه رخصت
 بیت الله مرحمت فرمایند - و پنجاه هزار روپیه مدد خرج راه مع
 دیگر لوازم سفر از روی لطف عنایت فرموده مرخص ساختند - عرش
 آشیانی بعد فراغ بند و بست اطراف و تنبیه بعضی مفسدان

متوجه آگره گشتند و بیرم خان در سنه نهصد و هفتاد و چهار [۹۷۴] (64) مع فرزندان و معدود چند که همدران رفاقت نمودند متوجه کعبه مقصود گردیده بعده که به بندر کهنابیت تعلقه احمد آباد رسید و در آنجا چند مقام اتفاق افتاد مبارک خان نام افغان که در جنگ هیمون پدر او از دست بیرم خان کشته گشته بود بر همنوینی معاندان خود را رسانده رفیق راه گردیده انتظار فرصت می کشید غافل خود را بر بیرم خان رسانده بیک زخم کار او ساخت و افغانان دیگر که در گوشه و کنار مددگار او بودند بر سر خیمه و خانه او ریخته آنچه یافتند بغارت بردند و در وقت دم واپسین همین کلمه بعد ادای کلمه شهادت بر زبان او جاری گشت که صد شکر در راه وای نعمت در سفر بیت الله بدرجه شهادت رسیدم - تاریخ کشته شدن او (شهید شد محمد بیرم) یافته اند و میرزا عبد الرحیم پسر چهار ساله بیرم خان و سلیمه سلطان بیگم و دیگر متعلقان با احمد آباد آمده بمدد بدرقه حاکم آنجا بحضور رسیدند و سلیمه سلطان بیگم را که شمه از اوصاف او بزبان قلم جاری گشته عرش آشیانی در حباله نکاح خود در آوردند *

بیرم خان از اولاد علی شیر ترکمان بهار لونی مشهور بود جد و آباء او پرورده نمک خاندان امیر تیمور بودند و خود خدمت سه پادشاه ازان دودمان نموده در شجاعت و سخاوت و اجرایی امور ریاست ضرب المثل آن عهد گفته می شد و طبع موزون

داشت و از اکثر علم با خبر بود خصوص در علم موسیقي موشکافي می نمود اگرچه بیرم خان بسبب رشک حاسدان که روز بروز بعالت مزید اختیار سلطنت در چشم همچشمان تنگ چشم خار حسد می خلید و کار به تعصب و نزاع می آنجامید و خونهای ناحق که لازم ملزوم مکنت و ثروت می باشد علاوه مکافات اعمال او گردید و پنداشت که در مقابل پاداش سیاست از اثر آه مظلومان قرب سلاطین آخر کار خود می سازد متهم به بغی ورزیدن گردید - اما بر عقلای ناموس خصوص که تاریخ طبقات اکبری از روی غور بمطالعه در آورده و از حسن عقیدت و ارادت که ترکان در حق ولی نعمت دارند واقف است میدانند که ازین سلسله نمک حرامی کم بظهور آمده - ظاهراست که خلاف عقیده بعضی که او را از اهل بغی می شمارند ازین تهمت ببری و پاک بود و از طرف پادشاه نیز در ماده او قصوري راه نیافته آری معاذان کار خود ساختند و در اندک فرصت همه بمکافات اعمال رسیدند چنانچه عنقریب باخاطه تحریر می آید *

القصة در سنه نهصد و هفتاد و شش [۹۷۶] (65) ادهم خان را برفاقت پیر محمد خان برای تسخیر مالوا تعیین فرمودند و باز بهادر فرمان روی مالوا که در عیاشی و فراهم آوردن اسباب عشرت شهرت تمام دارد و از خبر آمد آمد فوج پادشاه گیتی ستان باوجود آگاهی یافتن چنانچه در خلوت نشاط با روپ منی

نام که به طبیعت پدمنی بزبان خاص و عام موصوف بود و اشعار هندی بمضمون نازك ادا خوب میگفت و معشوقه او گفته می شد مشغول بود - وقتی از خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود - و با چندی از ناموس و جواهر بحالیکه قادر بر همراه بردن روپ متی نگردید طرف جنگل سرکار بیجاگیر (66) که کوهها و مکانهای قلب دارد و دران ایام داخل سرحد مالوا بود فرار نمود - و ادهم خان بی آنکه کار بکارزار افتد تمام خزانه و فیلان و اسپان و اسباب تجمل و مغنیهای حور لقا بدست آورد و بر احوال روپ متی اطلاع یافته رغبت ملاقات او بهم رساند و تکلیف وصال آن صاحب جمال بمیان آورد و روپ متی که عفت ضمیمه صفات دیگر داشت در ابتدا تا مقدور بعذر و جواب ملائم و نا ملائم پیش آمده میخواست که دفعیه نماید آخر کار دانست که بدون اطاعت امر چاره نیست باظهار عجز و سلوک مهلت یک روز خواسته غمل نموده بتجدید رخت و زیب و زینت و بانواع عطریات خود را معطر ساخته بشهرت ملاقات ادهم خان پرداخت - باختلاف روایات حاصل کلام آنکه قبل از آنکه دست تصرف احدی بدامن او رسد خود را مسموم ساخت - و ادهم خان از جمله اموال چند فیل برای پادشاه روانه ساخته باقی در تصرف خود داشته بقصد تسخیر باقی قلاع آن حدود روانه گردید - عرش آشیانی بر

(66) در یک نسخه اصل بیجاگیر و در منتخب التواریخ بدوانی

بیجاگیره و در تاریخ فرشته بیجانگر نوشته •

متصرف شدن آن همه زر و مال و جنس وافر اطلاع یافته خود
متوجه تسخیر همان قلعه که ادهم خان روانه گردیده بود گشتند و
بطریق ایلغار با چهار صد پانصد سوار مسامت یکماهه پادشاهان
که اول ایلغار عرش آشیانی همان بود در کمتر از هفته طی نموده
نزدیک قلعه کاکرون رسیدند - قلعه دار مع کلید برآمده ملازمت
نمود و لمحّه در آنجا توقف ورزیده ماحضری که قلعه دار حاضر ساخت
تناول نموده بعطای منصب و خلعت او را سر بلندی داده همچنان
جلو ریز خود را بادهم خان که هنوز در راه بود رساندند - و ادهم خان
نظر بر بحال ماندن آب و همه غنائم از نظر گذراند و ترسان و لرزان
به معذرت پرداخت و قلم عفو بر جرائم او کشیده خلعت عطا نموده
پیر محمد خانرا حکومت مالوا عنایت کرده باگرة مراجعت
فرمودند *

درین ضمن خبر رسید که شیر خان پسر عدلی شاه که
درین مدت مفقود الاثر بود سی هزار سوار فراهم آورده بملک
شرقی درآمده ماده فساد و آشوب آن فاع گردید - خان زمان و بهادر
خان برادر او برای دفع آن فتنه مامور و مرخص گردیدند - بعد
رسیدن بمقابل فوج افغانان که جنگ عظیم در پیوست دران
مصاف ترددات نمایان از هر دو برادر بظهور آمد و جمعی کثیر
با مردم نامی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند - شیر خان
هزیمت یافت و فیلان پرا از خزانه و مال و اقمشه وافر از هر جنس
بدست خان زمان آمد - و وقت ارسال داشتن عرضه داشت فقم
اصلا از ذکر غنائم دران درج نه نمود و همه را عوض خون بهایی

همراهان مقتول خود محسوب نمود - چون این خبر از زبان منہیان
بعرض رسید دانستند کہ خلاف داب ازو بظہور آمده - بشہرت قصد
شکار سمت کالپی برآمده بہمان طریق ایلغار خود را نزدیک لشکر
خان زمان رساندند - خان زمان اطلاع یافته ناچار باستقبال شتافتہ
از فیلان و دیگر غنیمت آنچه دران جنگ یافتہ بود پیشکش نمود - و
وکالت بہ خان اعظم مرحمت فرمودند - (67) و تودر مل کہ در پیشکاری
وزارت مامور بود بندوبست و پرداخت ملک کہ در مقدمات
مالی ازو بظہور آمده بر السنہ خاص و عام ہندوستان تا آخر زمان
ضرب المثل و مشیرکار و بار دیوانیان و امنای بیست و دو صوبہ
خواہد بود چند کلمہ ازان بزبان خامہ صدق بیان میدہد - در سواد
اعظم ہند مدار کار و بار و خرید و فروخت و جمعبندی محال و
تحصیل مال و علوفہ نوکران راجہا و پادشاہان بر پُل سیاہ بحساب
تنگہ بود اگرچہ زرسفید مسکوک می شد کہ آنرا تنگہ نقرہ می
نامیدند اما مخصوص انعام ایلچیان و مطربان بود و رائج عام
نبود و بجای نقرہ فروختہ می شد - تودرمل کہ از قوم کہتریان
بخطاب راجہ میان همقومان سربلندی و امتیاز یافت بنای
منصب و نوکری پادشاہی برین گذاشت کہ موافق وصول تنگہ
از دیہات و مواضع سکہ روپیہ بمقدار یازدہ ماشہ قرار داد فی روپیہ

(67) عبارتہ کہ ازین جا تا آخر سطر ۲۰ صفحہ ۱۵۸ مرقوم

است سیوای دو نسخہ اصل در دیگر هیچ نسخہ اصل یا دیگر

توازیخ مذکور نیست و نہ مناسبی بمقام دارد •

چهل دام موافق نرخ مس آن وقت و اجوره سکه پل سیاه که مراد از يك فلوس باشد مقرر کرده در تنخواه ملازمان پادشاهي جاري ساخت - و موافق همان جمع کل دیهات و قصبجات و پرگانات در دفتر ثبت نمود - این را عمل نقد جمع بندی نامید و بذای وصول محصول وضع دیگر برپای گذاشت - یعنی جنس حبوبات خریف و ربیع که از آب باران بعمل آید آن را بالمناصفه نصف سالم برای صاحب زراعت و نصف باقی در سرکار پادشاهي بضبط درآید مقرر نمود و هر جنسی که از حبوبات و بقولات و نیشکرو افیون و زرد چوب و غیره محتاج بآب چاه گردد که دران خرچ رعیت زیاده می شود ربع هر یک قطعه بر اخراجات و خرید و فروخت آن گرفته جنس غله را سیوم حصه و باقی جنس نیشکرو غیره که آنرا جنس اعلی نامند و خرچ آب چاه و نگاهبانی زراعت و درو نمودن نسبت بغله زیاد دارد بتفاوت چهارم و پنجم و ششم و هفتم حصه برای سرکار قرار داده باقی بخصه مزارعان مقرر نمود - و همچنان اگر خواهند محصول هر جنس را حد نیشکرو غیره نقد بگیرند موافق بمربع هر جنسی را فی تنکه (بیگه) که مراد از سه هزار و شش صد درعه شاه جهاني مطابق حاصل زمان حال است که آن نیز موافق درع آن عهد وضع کرده اوست زر نقد در دستور العمل ثبت نموده که آن را دهاره و دستور العمل راجه تودرمل نامند و لغایت حال در دفاتر قانون گویان همه صوبجات ثبت و جاریست - و رعایای سقیم حال را برای برداشتن زمین بخییر که مراد از اراضی نامزروع باشد و زمینی که بعد مزروع گشتن از ظلم مفسدان اطراف و حکام ظلم پیشه بدنام

افتاده باشد که دران نیز دهارة و دستور العمل مقرر کرده زر نقد
پيشگي براي خرج قلعه راني که آنرا تقاوي نامند دهانیدن موضوع
اوست - که يادگار گذاشته - اما بر عقلای باهوش تجربه کار ظاهر است
که الحال موافق تقاضاي وضع روزگار طريقه غور امور ملكي و رعيت
پروری و آبادي ملك و افزوني محصول از ميان برخاسته و عمال
اجاره دار که مبلغها خرج دربار داده بر سر محالات ميروند و بعات
وبال حال رعاياي مال گدار ميگردند و آنها را اصلا نظر بر آبادي
ملك و خرابي حال رعايا نيست و از انکه اعتماد بر بحال ماندن
سال ديگر بلکه تمام سال ندارند هر دو حصه محصول را فروخته
ميگيرند - و زهي خدا ترسي که بر همين ظلم اکتفا نموده کار بفروختن گاو
و اربه که مدار قلعه راني برانست نرساند - و باز بخرچ دربار و سه بندي
و نقصان تعهدي که نموده وفا ننمايد بساط باقي مانده رعايا را
حتي اشجار ميوه دار و زمين ملكي و موروثی آنها را بفروش
نيارد و تاخت و تاراج مفسدان آن نواح علاوه ويرانی ملک
و خرابی حال رعايا ميگردد - از انست که ده کروه بيست کروه زمين
نامزروع افتاده بجاي زراعت اشجار خار دار دامنگير مسامران و
نشر جگر جاگيرداران بي سرو پايه است بسيار پرگنه و قصبجات
سیر حاضی بمرتبه خراب و ويران از تعدي حکام بد انجام گرديده
که بيشه شير و مسکن سباع گشته - و آنقدر ديهات خرابه محض و
بي چراغ شد که نام آبادي راهها برخاسته - اگرچه از شامت
نفس و رعايا و تقاضاي ايام بد فرجام که روز بروز ملك
زياده ازین خراب شود و رعايا پامال جور و جفائي عمال بد مآل

گردند جاگیر داران گرفتار وبال آه عیال مزارعان مظلوم گردند اما ظلم و تعدی و بیداد حاکمان از خدای بی خبر بجائی رسیده که اگر خواهد عشر عشیر آن را باحاطه بیان آرد از سر رشته کلام دور می افتد - در صورتیکه یکی از عمال که فی الجمله اندیشه روز جزا داشته باشد و خواهد برخلاف دیگر ظلم پیشگان سختی و تعدی را جزو اعظم شیوه عاملی نداند و ترحمی بر حال رعایا نماید و در پرداخت حال رعیت مال گذار و افزونی محصول سال بسال و نیک عاقبت مال کار خود و فرزندان خود داند - مردم روزگار او را مطعون ساخته از جمله بیوفوفان نا کرده کار محسوب مینمایند - و اگر خدا نکرده سال را تمام نرساند و تغییر گردید خراب و پامال خرچ سه بندی و غیر ذلک گشته بوبال نقصان مایه و شماتت همسایه گرفتار میگردد - چنانچه مکرر بر مسود اوراق گذشته - حق سبحانه و تعالی همه بندهای عاصی را ازین آفت در پناه خود نگاه دارد بحق محمد و آله - دیگر ببايد دانست که کروری که آن نیز وضع کرده تودر مل است مراد از انست که هرگاه محال یک کرور دام که بقرار دوازده ماه در ضبط خالصه آمد برای تحصیل و گرد آوری مال آن هرکرا مقرر می نمودند به کروری موسوم می کردند - و کروریهای آن عهد همه صاحب فیل و فوج بودند و جمع کثیر را بفیض می رساندند - سر رشته سخن از کجا بکجا انجامید *

القصة عرش آشیانی که روز بروز آوازه گیتی ستانی او در ممالك محروسه هندوستان زبان زد هر برنا و پیر گردیده بود میخواستند

که بر راجه بهاریمل (68) که از راجه‌های نامدار و صاحب فوج بود و جد و آبایی او سر اطاعت پادشاهان سلف هندی فرود نیاورده بودند افواج ظفر امواج تعیین نماید راجه از شنیدن دبدبه اقبال عدو مال اکثری وکیل معتبر صاحب اختیار را بخدمت ارکان دولت فرستاده و حلقه اطاعت بگوش پند نبوش کشیده دختر خود را مع پیشکشهای لائق گذارند و از قبول آمد بر آبروی او افزود - بعده شرف الدین حسین را برای گوشمال راجه مالدیو و تسخیر ملک او که مراد از جد و آبایی جسونت باشند و از قدیم الایام منجمه راجه‌ای با نام و نشان هندوستان گفته می شدند و بسلاطین دهلی رجوع نمی آوردند و باستظهار سه قلعه جود پور و میرته (69) و سامان از سرکشان مغرور مشهور بودند مرخص فرمودند شرف الدین حسین بعد رسیدن نزدیک بقلعه جود پور که بالای دامن کوه واقع است و محصور گردیدن راجه به پیش بردن مورچال و دواندن نقب پرداخت در محاصره چند روز راجه مالدیو امان خواست و قرار یافت که برادر خورد او برای برآوردن فرزندان و عیال بوعده هفته در قلعه مانده فیلان و آلات حرب و ذخیره بتصرف مردم پادشاه واگذار - و تا خالی شدن قلعه جود پور راجه بقلعه ساملی که در دامن کوه قلب واقع شده رفته بماند بعد برآمدن راجه میان برادر راجه و شرف الدین حسین بر سر بعضی تکلیفات گفتگو بمیان آمد و

(68) در تاریخ فرشته نامش پورنمل نوشته *

(69) این میرته قلعه ایست میان ناگور و اجهیر *

باز کار به پیکار کشید برادر مالدیوزن و اطفال را زیر تیغ آورده با پانصد سوار برآمده جنگ بهادرانه نموده علف تیغ و هدف تیر و سنان دلاوران چغته گردید و سر مقتولان با فتح نامه بحضور رسید و شرف الدین حسین مورد عنایات بی پایان گردید *

باز بهادر که از مالوا فرار نموده خود را به پناه کوهستان بیجاگیر که سابق از توابع مالوا بود و الحال از عهد اعلیٰ حضرت شاهجهان تعلق بصوبه خاندیس گرفته رسانده چندگاه مانده بعضی از عیال و قدری مال که با خود برده بود دران کوه جایی قلب گذاشته خود را نزد حاکم برهانیپور برای درخواست کمک و فراهم آوردن جمعیت رساند - پیر محمد خان خبر یافته با فوج خود شتافته بعد سعی بسیار مال و عیال باز بهادر را بدست آورده همچنان به برهانیپور تاخت آورد - باز بهادر باتفاق فوج فرمان رومی برهانیپور که مدد حاکم برار نیز رسیده بود مقابل پیر محمد خان برآمد و هفت هشت گروهی برهانیپور جنگ در پیوست - از آنکه از عدم سلوک و سختی پیر محمد خان همراهان او بدل و جان رنجیده خاطر بودند بجنگ دل ندادند - و باز بهادر از هر طرف که باز صفت حمله می نمود سوار و پیاده فوج خصم را کنجشک واری می ربود - تا آنکه شکست فاحش در لشکر پیر محمد خان راه یافت - و تمام کارخانجات پادشاهی که همراه او بود بتاراج رفت - و مردم بسیار کشته و زخمی گردیدند و پیر محمد خان دست و پا باخته رو بهزیمت آورده تا کنار آب نربدا عنان نکشید و از اطراف بهیلان و مفسدان آن سر زمین بمدد باز بهادر رسیده بر فوج مغلوب تاخته سوار را پیاده و

پياده را بر هم مي ساختند - بعده که پير محمد خان قدم در آب نريدا گذاشته از صدمات غلبه فوج باز بهادر در سنه هفت جلوس غرق بحر فنا گرديد و کمتر کسي از همراهان او نجات يافت و باز بهادر با استقلال تمام آمده بمکان حاکم نشين خود رسیده از سرنوبه بند و بست ملک رفته خود پرداخت - عرش آشياني بعد از شنيدن اين خبر بيد ماغ گشته عبد الله خان اوزبک را براي تنبيه باز بهادر مع بهادران ديگر و فوج و سرانجام شايسته مرخص فرمودند - و بعد رسيدن عبد الله خان باز بهادر بگرد آوري فوج و نهيه جنگ پرداخته حرکت مذبحوي نموده آخر جنگ فرار اختيار نموده خود را بهمان کوهستان بيجاگير رساند (70) و عبد الله خان تا ماندو تعاقب نموده قلعه ماندو را نيز بعد محاصره چند روز بدست آورده قلعه دار تعيين نموده بر زمين مراجعت فرموده عرضه داشت فتح مع کليد قلعه ماندو بحضور ارسال داشت و مورد آفرين و عنايات بي پايان گرديد *

درين اوان ايلچي طهماس صفوي شاه ايران با نامه نامي بر اظهار محبت موروثي و عذر کدورت قندهار که بسبب نوکران نا دولت خواه طرفين بميان آمده بود و تحفه های ايران رسيد روز ملازمت دولک روييه نقد مع جواهر و خلعت و اسپ با ساز مرصع بايلچي عنايت نمودند *

بعد ازان که شمس الدين کوکه دروکالت و امور ملکي صاحب اقتدار گرديد رشک و حسد آن روز بروز چنان در ادهم خان با وجود

(70) در تاريخ فرشته نوشته که بکوهستان کمبل مير گويخت

رشته اخوت می افزود که بفکر بر انداختن نخل حیات او بدستور
 بیرم خان افتاد - هر چند بآتش زنۀ حقد و حسد سعی و تدبیرها
 بکار برد مفید نیفتاد - روزی در خلوت وقتی که خان اعظم تلاوت قرآن
 می نمود قابو یافته فرصت وقت را غنیمت دانسته به بهانۀ
 تعظیم نه نمودن اول زبان پیرخاش کشاد بعد از نماز بضرع شمشیر
 کار او تمام ساخت چون خانۀ که خان اعظم الی لکشته شد نزدیک
 محل و خوابگاه خاص واقع شده بود و قاتل ایستاده مستی و قرب و
 جوانی اصلاً متنبه ازان فعل شنیع نگشته هر چه استاده ماند و
 چهارطرف اندرون و بیرون محل آواز گریه و صدای هله آمیز بلند گردید
 وقت آرام عرش آشیانی خبر بگوش مبارک رسید بر قصه اطلاع
 یافته شمشیر در دست گرفته غضب آورد بر آمدند خان اعظم را
 کشته افتاده مشاهده نموده ادب خان را مخاطب بعتاب ساخته
 شمشیر از غلاف نیمکش بر آورده اشاره بقاتل نموده سبب این فعل
 شنیع استفسار فرمودند آن اجل رسیده خون گرفته ندانست که
 چه عذر گوید و بی ادبانه هر دو دست پادشاه باظهار رسوخیت
 گرفته شروع بقصۀ پر غصه گریه آورد - عرش آشیانی دستهای
 خود را از دست آن بدبخت جدا ساخته دو سیلی قائم چنان بر روی
 او زدند که بیخود شده افتاد بعده فرمودند که او را بسته بالای بام
 برده دو باره پائین انداختند و بجزای اعمال او رساندند - و بمکافات
 حسد سابق و لاحق کار او ساخت و ماهم آنکه نیز از غصۀ هر دو
 قاتل و مقتول رنجور گشته چهل روز ازان واقع نگذشته که ازین جهان
 انتقال نمود *

بی فائده بهر یک دم آب و دونان
 بر پیوسته جدل گشتند با هم دونان
 با آنکه کسی ز خوان او سیر نخورد
 یک کس نگرفت عبرت از وضع جهان

و در اندک فرصتی مدعیان بیرم خان بمواد دل نرسیده بدو رسیدند*
 درین اوان خبر فساد شاه ابوالمعالي رسید اگر خواهد سوانح او را
 مفصل برنگرد از ادعای اختصار نویسی باز می ماند مجمل
 بتحریر می آرد که شاه ابوالمعالي از سلسله سلاطین صاحب داعیه
 بود و نزد جنت آشیانی آمده بپایه امارت رسیده فکر فساد داشت
 بیرم خان از اراده او که بزشت کرداری مرکوز خاطر داشت او را
 آماده شورش دانسته مقید ساخته در محافظت او می کوشید
 تا قابو یافته از حبس گریخته بعد فتنه انگیزی و فساد زیان باظهار
 ندامت رخصت کعبه الله گرفته رفته باز بهندوستان آمده متوسل
 ببعضی مقربان خصوص شرف الدین حسین گشته در جرکه امرا
 درآمده بار دیگر سرمایه فساد گردید - باوجود مکرر از سر تقصیر او
 گذشتند هربار شرف ملازمت حاصل کرده از سرنو هنگامه فساد
 می ورزید تا آخر کار کار بجائی رساند که دوسه امیر نامی را بحیله
 و غدر کشته خود را به پنجاب رسانده چند گاه ماده شورش بود - بعد
 که افواج بر تو تعین گشتند از انجا فرار نموده خود را به کابل بخدمت
 میرزا محمد حکیم برادر عرش آشیانی رسانده قسمی جوهر ذاتی
 ضمیمه اخلاص بظهور آورد که شاهزاده را فریفته رشادت و حسن
 عقیدت خود ساخت و میرزا محمد حکیم بی حکم عرش آشیانی

همشیره خود را بعقد او در آورد - و آن بی سعادت مادر زن خود را که دخیل امور ملک رانی بود بتدبیر بد عاقبتی بکشت و زمام اختیار سلطنت آنجا را از طرف میرزا محمد حکیم بدست خود آورد و در فکر و منصوبه برانداختن میرزا محمد حکیم نیز بود میرزا سلیمان برین قصه اطلاع یافته خود را از بدخشان بکابل رسانده ابوالمعالی را بعد از جنگ بدست آورده در مکافات اعمال او بقتل رساند - عرش آشیانی برین خبر اطلاع یافته شکر دفع شر او بجا آورده فرمودند - که کرد که نیافت - درین ایام فولاد (71) نام غلام میرزا شرف الدین حسین وقت سواری پادشاه که از شکار گاه مراجعت نموده بودند از میان کمین گاه از دحام عام تیري برکمان نهاده به پادشاه رساند که ثلث تیر در شانه مبارک جا گرفت و قبل از برآوردن تیر آن تیر انداز خطا کار گرفتار آمد و بجزای کردار رسید گویند بعد دستگیر شدن او بعضی هواخواهان بعرض رساندند که اول ازو تحقیق باید کرد که این فعل شنیع ازو بگفته و راهنمایی که بعمل آمده در جواب فرمودند که در صورت تحقیق و استفسار مبدا از راه عداوت بدروغ نام یکی از خانه زادان عقیدت کیش ما گرفته مارا در حق او بد مظنه سازد حکم نمودند که فرصت حرف زدن نداده بقتل رسانند - و پادشاه بعد حصول صحت ازان زخم خود بدولت متوجه تسخیر بلاد جنوبی گردیدند و بعد رسیدن سرحد برهانپور میران مبارک شاه دختر خود را مع دیگر تحف و هدایا پیشکش گذرانیده مورد مرحمت

بادشاه گردید و حکومت مالوا را بقرابهار داده بآگره تشریف آوردند * چون قلعه آگره ساخته سکندر لودی که از عهد او بر آبادی آگره افزوده پای تخت خود گردانید بعده تا تیاری قلعه شاه جهان آباد تخت گاه پادشاه دهلوی گردیده بود از سنگ و خشت و آهک تیار کرده بودند - عرش آشیانی در سال یازده جلوس که سنه نهصد و هفتاد و سه [۹۷۳] (۷۲) هجری باشد شروع به بنای قلعه از سنگ سرخ و مسجد عالی از سنگ مرمر و عمارت دلنشین دیگر نمودند و در سنه نهصد و هشتاد [۹۸۰] رو باتمام آورد و یانگار خود گذاشتند بیست لک روپیه بخرچ آن در آمده و سه هزار درعه دورۀ قلعه و ارتفاع سی درعه و عرض دیوار حصار ده درعه و عرض خندق سی درعه و عمق دوازده درعه سکندری واقع شده اگرچه در السنه کهن سالان شهرت تمام دارد که اکبر آباد موسوم از عهد عرش آشیانی گشته اما آنچه از تاریخ شاه جهان نامه تالیف میرزا امینا ظاهر گشت تا عهد جلوس اعلی حضرت بآگره زبان زد بود صاحب قران ثانی مسمی باکبر آباد ساختند - درین ایام عبد الله خان اوزبک در مالوا ماده فساد و بغی گردید بعده که فوجها برو تعیین فرمودند تمام شهر و قصبجات را که لکها مال تجارت درانجا موجود بود و تیار می شد تاخت و تاراج نموده طرف احمد آباد فرار نمود از انتشار این خبر بعضی واقعه طلبان حرام خوار دیگر سرمایه شورش گشتند خصوص خان زمان و بهادر خان که حسب و نسب هر دو سابق

بزیان خامه داده هرچند که هر دو برادر در همه باب وضع امیران اختیار نموده بودند اما از آنکه پادشاه در حق امرای ازبکيه بدگمان و کم توجه شده بودند و از بعضی اطوار سابق خان زمان که بگزارش آمده شکای بودند و مکرر میفرمودند که این از نسل شیبانی خان ازبک که فخر خود مینمایند آنچه از شیبانی خان و دیگر ازبکان بفردوس مکانی الم و تصدیعات رسیده باید که اصل قوم ازبک را از قلم رو خود اخراج نمائیم و این معنی روز بروز ماده نزاع و فساد هر دو برادر که در مهم شرقی مامور بودند میگردید تا آتش فتنه بالا گردید و باتفاق سکندر خان و ابراهیم خان ازبک چندی دیگر از نمک بحرامان او باش وضع را با خود متفق ساخته سی هزار سوار توران و افغان فراهم آورده حق احسان و نمک ولی نعمت را فراموش ساخته طرف بلاد شرقی علم بغی برافراشته صریح طبل مخالفت نواخته خلل تمام در ملک انداختند - و پادشاه بسبب موانع چند که ذکر آن منافی اختصار نویسی میگردد اخبار موحدش را شنیده نا شنیده می انگاشتند - و تا خاطر جمعی از دفع بعضی ماده فساد دیگر اغماض میفرمودند تا آنکه قابوی وقت را از دست نداده بعدم شهرت مهم که گوشمال آن فتنه پژوهان را قابل فوج کشی و گرد آوری لشکر ندانستند بشهرت شکار فرمودند که سرانجام چند روزه بردارند - و با جمعی از امرای مخصوص و فدویان جان نثار که در رکاب سیر و شکار می بودند طرف رخنه شرقی متوجه شدند - و تفرج کنان و صید افغانان عنان توجه جانب صوبه بهار معطوف داشته یکبار بدستور مقرری ایلغار نموده بهمعنائی

اقبال اکبري با جمعيت قليل که قابل ذکر نيست غافل بر سر آن مدهوشان بادۀ غفلت رسيدند - و آن تيره بختان که مست نشاي غرور بودند بي ادبانه بمقابله شتافتند - بعد زد و خورد که بميان آمد از صدمۀ مدۀ طالع آن خسرو سکندر فرچنان مغلوب هراس گرديدند که التماس عفو تقصير را ميآنجي قرار صلح ساخته والدۀ خود را برای شفاعت بخدمت پادشاه فرستاده شعلۀ آتش غضب را فرو نشاندند - و بتقاضای وقت خطا بخشي را که خاصۀ خاندان صاحبقران است کار فرموده تقصير هر دو برادر را مع آن ملک بطريق اقطاع به مادر خان زمان بخشيدند - و مقرر شد که مادر او در حضور باشد - وقت مراجعت عرش آشياني هنوز به جونپور نرسيده بودند که خير فساد هر دو بدنهاد رسيد فرمودند که والدۀ او را محبوس وار حوالۀ حاکم جونپور نمايند - چون درين ايام خبرهاي ناخوش از کابل و اطراف پنجاب ميرسيد تنبيه آنها را موقوف بروقت ديگر داشته متوجه آگرۀ گشتند - خان زمان خود را بجونپور رسانده با حاکم آنجا محاربه نموده غالب آمده جونپور را با والدۀ خود بتصرف آورده حاکم آنجا را عوض والدۀ خود مقيد ساخت - عرش آشياني از شنيدن جرأت و شوخي آن خيرۀ چشمان بد عاقبت باز متوجه جونپور گشتند - درين اوان خبرهاي موحش کابل پيهم رسيد *

حاحل کلام ملائت انجام سوانح اينکه بعده که ميرزا سليمان از شنيدن استيلاي ابو المعالي خود را به کابل رسانده ابو المعالي را کشت و کابل را بتصرف خود آورده سکه و خطبه بنام خود نموده ميرزا سلطان را در کابل گذاشت و ميرزا محمد حکيم بتقاضاي وقت

جان بسلامت از دست او بدر بردن غنیمت دانسته خود را بکوهستان آن سرزمین رساند - بعده بگرد آوری لشکر پرداخته بر سر میرزا سلطان آمده کابل را متصرف گردید - میرزا سلطان خود را نزد میرزا سلیمان رساند فوج همراه گرفته برای تسخیر کابل بار دیگر کمر همت بست و نزدیک رسیده بمحاصره کابل پرداخت - و میرزا محمد حکیم از استحکام مورچال و برج و باره و گرد آوری ذخیره خاطر جمع نموده محصور گردید - و در دفع فتنه میرزایان بدخشان می کوشید - و حقیقت پیهم بحضور معروض داشت - و بعد رسیدن خبرهای ملال اثر عرش آشیانی فریدون خان کابلی را که خالوی میرزا محمد حکیم می شد بانوج حاکم پنجاب و امیران دیگر را بمدد میرزا محمد حکیم روانه ساخته بودند - و تا رسیدن فریدون خان میرزا محمد حکیم تاب مقاومت در کابل نیاورده خود را قبل از رسیدن فریدون خان بنیلاب رساند - بعده که فوج کومکي بدر پیوستند فریدون خان مصلحت داد که پادشاه بمهم خان زمان در اطراف بهارپا بند گردید و شما هم وارث ملکید تقاضای وقت و غیرت آنست که باتفاق کمر همت بسته ملک پنجاب را متصرف شویم و سرهند را حد خود سازیم و آینده چشم بر راه عطیه الهی باشیم - کابل که ملک مورثی شماست کجا می رود - و میرزا محمد حکیم بازی و فریب آن ابله فریب خورده روانه لاهور گردید - حاکم پنجاب باتفاق کومکیان محصور گردیده سراز اطاعت پچید - و اکثر همراهان فریدون خان ازو جدا شده رفاقت حاکم پنجاب اختیار نمودند - و فساد عظیم علاوه شورش شرقی گردید - بعده که مجددا خبر این واقعات بعرض آشیانی رسید عبد الرحیم بن بیرم خان

را مخاطب به منعم خان ساخته و بر مراتب منصب او افزوده جمعی از مردم کار طلب تجربه کار همراه او داده برای بند و بست آگره مقرر و مرخص نمودند - و مهم خان زمان را موقوف بر وقت دیگر داشته متوجه پنجاب شدند - و بطریق ایلغار همینکه نزدیک سرهند رسیدند میرزا محمد حکیم بمجرد آوازه ورود ریایات ظفر آیات تاب مقاومت نیاورده سراسیمه کار و بار نا کرده کاری خود گشته ناچار راه فرار طرف کابل اختیار نمود - از اتفاقات از مردمان بدخشان هیچ کدام در کابل نبودند و جمیعت هم موافق مقابله و محصور گردیدن در قلعه نبود - میرزا محمد حکیم بلا تردد تیغ و سنان ملک از دست رفته خود را متصرف گردید *

عرش آشیانی از شنیدن خبر مراجعت میرزا محمد حکیم میخواستند چند روز به بند و بست پنجاب و تسلی دل الم خورده مردم آنجا پرداخته متوجه تنبیه خان زمان گردند درین ضمن خبر آشوب تازه طرف مالوا بعرض رسید مجمل از تفصیل آن بزبان خامه میدهد که محمد حسین میرز و مسعود میرزا که با محمد سلطان و میرزا محمد زمان چهار برادر می شدند و با خاندان صاحبقران رشته بنی اعمام ذوی الارحام میرساندند چنانچه بغی و زبیدن محمد سلطان و میرزا محمد زمان در ذکر سلطنت فردوس مکانی و جنت آشیانی باحاطه تحریر آمده و مکرر قلم عفو بر جریده اعمال آنها کشیده شده بود درین ایام از شنیدن هنگامه اطراف شرقی و کابل با الخ بیگ میرزا و شاه میرزا که آنها نیز از همان سلسله صاحب داعیه بودند همدستان گشته مع پسران بغی و زبیده فتنه عظیم برپا نموده

قصبجات صوبه مالوا را بتاخت و تصرف آورده درمیان هم قسمت برادرانه نمودند - عرش آشیانی از شنیدن خبر این فساد تازه فسخ اراده توقف پنجاب نموده اول بفکر دفع فتنه و آشوب خان زمان بد پیمان پرداختن اهم دیگر مهم دانسته مساوت بعیده را بطریق ایلغار طی نمودند - که قبل از انتشار یافتن خبر حرکت آن پادشاه گیتیستان بر سر آن خفتگان بادیه غفات رسید و خان زمان اجل ناگهان بچشم عبرت بین مشاهده نمود - از آنکه راه فرار و در التماس عفو تقصیر بر روی خود مسدود یافت بجز آنکه در مکافات نمک بحرامی خود را بدم تیغ و سنان دهد چاره کار دیگر ندانست - و بعد کوشش لاحاصل طعمه شمشیر و هدف تیر بهادران رکاب گردید - و بهادر خان که زنده دستگیر شده بود به برادر خود پیوست - آری که کرد که نیافت - و که کاشت که ندرید - سرهای باغی پیشگان مقتول را بطریق هدیه برای میرزایان که تازه بعرضه بغی آمده بودند روانه فرمودند - و اکثر همراهان هردو بردار را که بقید در آمده بودند حکم فرمودند - که بر پای فیل بسته تشهیر نمایند تا بسرداران خود واصل گردند و تاریخ این فتح (مبارک فتح اکبر) یافته اند *

بعد فراغ استیصال مدعیان دولت سمت شرقی متوجه تنبیه میرزایان باغی گردیدند - در همان زودی از هیبت اقبال اکبری میرزا الخ بیگ که در بغی ورزیدن پیش قدم دیگر میرزایان بود بساط حیات در نورید - و دیگران تاب صدمات بهادران رکاب نیاورده آواره طرف احمد آباد و گجرات و خاندیس گشتند - و عرش آشیانی در سنه دوازده جلوس متوجه تسخیر چتور و تنبیه

رانا گردیدند - همین که رایت ظفر اثر نزدیک سرحد تعلقه رانا رسید رانا که بعد هزیمت دو لک سوار و پیاده از مقابل ده دوازده هزار سوار چغته هزیمت یافته مغلوب هراس گشته بفرزندان خود قسم گذاشته بود که بر روی دودمان صاحبقران شمشیر نکشند خود بعیال و اطفال خویش برآمده طرف کوهستان قلب که الحال بآبادی آدیپور موسوم گشته و مسکن اولاد آن رانا قرار یافته پناه برد - و جیپال (73) نام برادر صاحب مدار خود را با دیپال نام برادر او و هشت هزار سوار جرار و ذخیره بسیار و آلات حرب مع کارخانجات در قلعه گذاشت - و کار بمحاصره و پیش بردن مورچال و بستن دمدمه انجامید - و ایام محاصره بامتداد کشید و چندین دفعه در یورش و برآمدن راجپوتان بقصد شب خون بر مورچال پای جدال و قتل بمیان آمد و آدم بیشمار از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند و از ابتدای محاصره تا روز پرانیدن دیوار و برج یک طرف قلعه پانزده امیر نامی با جمع کثیر بدرجه شهادت رسیدند - در آخر یورش جیپال از گوله بدوق پادشاه بقول مشهور کشته گردید - و برادر او دیپال نام ناچار گشته دست از جان و مال و عیال شسته باتفاق همه راجپوتان شروع بجوهر نمودن زنان و فرزندان نموده چهار پنج هزار بل زیاد زن و مرد زیر تیغ آورده از قلعه برآمده بمقابله و مقاتله پرداخت - و جنگ عظیم در پیوست - و از راجپوتان همراه او بیشتری طعمه تیغ و تیرو سنان مغلان دلاوران چغته گردیدند *

گویند دران روز آنچه بشمار آمدند ده هزار آدم از زن و مرد هنود و مسلمین علف تیغ گشتند - و حکومت آنجا را بآصف خان مقرر فرمودند - و بعد آن لغایت حال آن قلعه ویران مطلق مانده و رانا و دیگران وطن خود در همان کوهستان قرار داده آبادی باسم آدیپور آباد ساخته می بود - مسود اوراق در ایاسی که همراه خلیفه سلطان شاهزاده ایران بطریق مهمان وار رفیق بود وارد ملک او گردید و بحسب تکلیف رانا برای ضیافت چند مقام نمودن اتفاق افتاد و با نوکران عمده رانا که برای استقبال و رساندن تا سرحد با تحف و هدایای مرسوله رانا آمده بودند از روی غور بحقیقت واریسیده و از اطوار مذمومه آنها واقف گشته - ملک وسیع پرحاصل که در طول از هشتاد کره زیاده و در عرض کم از هفتاد کره جریبی نخواهد بود - و جمع آن سواي مداخل سائر و راهداری و ابواب فروعی فوجداری و غیره که این هم مبلغ کلی می شود از محصول مال نقد فقط از کرور روپیه تجاوز مداخل دارد - و نوکران عمده او که در سال بیست هزار و سی هزار تا پنجاه هزار روپیه مقرری دارند آنها را باصلاح آن جماعه بیست هزار و سی هزار موافق همان مواجب می یابند - سده صد و چهار صد سوار همراه هریک از آنها تعیناتند - و در همان پرگنات که تنخواه نموده اند می باشند - در سال یکبار دو بار روز دسره یا شادی برای سلام رانا میروند - یا باستقبال و مشایعت پادشاهزاده یا امیرناسی که ازان راه عبور نمایند تعین می گردیدند - گویند رانا بخود را از اولاد نوشیروان میگیرد که بمرور ایام آتش پرستی آنها به بت پرستی مبدل گردیده اما

اصل ندارد - بهر حال از زميندار عمده در هندوستان نيست - از جمله نوكران موروثي رانا كه وطن در همان سرزمين از قديم الايام دارند سيد علي و سيد ولي نام بسيارند كه خود را سيد مينامند - وقتي كه از آنها ارکان دين و مذاهب پرسند سواي نام رانا و ملت رانا نمي دانند - و هرگاه رانا از بين جهان انتقال نموده بمكان اصل خود شتابد و خواهد كه پسر او بجاي او قائم مقام گردد - يكي از جماعه كوه نشينان سر و پا برهنه كه گويند خزانه رانا از قرن ها كرسي بكرسي حواله آن جماعه است كه در جنگل مدفون دارند و هيچ احدي را بران مكان اطلاع نمي دهند و هر سال و ماه و بروايتي هر روز بران خزانه مدفون مي افزايند او آمده سر انگشت خود را بكارد شكاف مي نمايد و قطره خون آن انگشت بر پيشاني آن وارث ملك مي مالد - بعد ازان ارکان دولت آداب مبارك باد بجا مي آرند - و آنها با پادشاهان نسبت دختر نمي نمايند *

القصة بعد فراغ تسخير قلعه چتور در سنه سيزده جلوس متوجه تسخير قلعه رنتهبور تعلقه سورجن حاكم آنجا گرديدند - بعده كه بمحاصره رنتهبور پرداختند باوجود در همين اوان خبر رسيد كه ميرزايان باغي پيشه از احمد آباد باز برگشته طرف مالوا آمده تاخت و تاراج مينمايند اصلا متوجه دفع فساد مالوا نگشته دست از محاصره برنداشتند - و راجه سورجن حاكم قلعه مغلوب هراس گشته فرار نمود - بعده قليج خان اندجاني و غياث الدين علي نخشبي را مع فوج شايسته براي تنبيه و دفع فتنه ميرزايان باغي تعيين فرمودند و خود متوجه اجمير شدند - بعد

رسیدن فوج طرف مالوا میزرایان دست و پای لاحاصل زده هزیمت یافته راه خاندیس اختیار نمودند - و عرش آشیانی بعد فراغ زیارت حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره و رساندن فیض بساکنان و خادمان آن مکان فیض نشان و تقدیم فاتحه و التماس فرزند طرف آگه متوجه شده و بسیکری هفده هیزده گروهی آگه که رسیدند بخدمت حضرت شیخ محمد سلیم چشتی که از مردمان والا مقام آنجا بود رفته درخواست فاتحه برای طلب فرزند نموده نذر نمودند که اگر خدا بدین امید کامیاب سازد هم اسم شیخ نمایند - و در همان زودی بمژده حمل و بارور گشتن فحل مراد مبشر گردیدند - و آن حجله نشین سراچه عصمت را که اثر ثمر آرزو در بطن او ظاهر گشته بود از راه مزید حسن عقیدت همراه پرور گیان حضرت شیخ نگاه داشتند - بعده که بمژده ولادت با سعادت آن نور حدیقه سلطنت و نور حدیقه خلافت که هفدهم ربیع الاول سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع میزان از مطلع فضل ایزد منان بر ساحت زمین جهانگیر گردیده کامروا گشتند بطریق استعجال خود را بخدمت شیخ سلیم رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن قدوره زمان خرمن خرمن و دامن دامن زر بمستحقاق و خادمان آن سرزمین رسانده مولود مسعود را بسلطان سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت آن نونهال گلشن جهانبنانی و گوهر درج اکبرشاهی (در شهوار لجه اکبر) یافتند - و پیاده بزیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی باجمیر که صدو بیست گروه عرفی مسامت دارد تشریف بردند - و قصبه سیکری را بسبب

فتحي که حضرت فردوس مگانی را با رانا سانگا دران مکان میمنت
 نشان رو داده بود مسمی بفتح پور ساخته مشتبّه برونق خلد برین
 آباد نمودند - و عمارات عالی گذاشتند - چون قلعه کالینجر که شیر شاه
 در هوای تسخیر آن سوخته درحالت نزاع بمراد دل رسیده مفتوح
 ساخته بود - و باز کفار بدعوی ارث بتصرف خود آورده بودند -
 عرش آشیانی همین که اراده تسخیر آن قلعه در دل راه دادند - راجه
 رامچند که دران قلعه حاکم مستقل بود کلید قلعه را مع دیگر
 هدایا پیشکش فرستاده مبارک باد ولادت پادشاهزاده معروض
 داشت - و در همان زودی از مرثده روح پرور تولد فرزند دیگر که
 مسی بسطان محمد مراد ساختند کل عیش و نشاط درچمن
 مراد شگفته گردید - و باز از سر صدق و صفا باجمیر تشریف برده
 زیارت نموده زرافه بخادمان وضعیفان و ارباب حاجت رساندند -
 و فرمودند که حصاری از گچ و سنگ گرد آن مزار سازند - راجه کلیان مل
 حاکم بیگانیر و چندر سین والد مالدیو آمده مع انواع تحف
 ملازمت نمودند - و دختر کلیان مل از جمله پیشکش داخل
 پرستاران خاص سرادق جاه و جلال گردید - درین اوان از نوشته
 اعتماد خان وزیر سلطان مظفر گجراتی که اکثر نظر بند (؟) و امیر
 صاحب مدار می بود و آخر با یکی ازان هر دو ساخته در دفع
 امیر دویم کوشیده فی الجمله در سلطنت اختیار بهمرساند معهذا
 در سلطنت و ملک خلل باقی ست و در حقیقت ملک گجرات
 بتصرف امرا در آمده چنانچه در ذکر حاکمان احمد آباد مفصل
 بگزارش در آمده و نسق سلطنت احمد آباد بسبب نفاق امرا

برهم خورده ملک صاحب ندارد و هر دو میرزای باغی پیشه که از صدمات فوج پادشاهی این طرف آواره شده اند در بهرونج و اطراف احمد آباد باتفاق بعضی مفسدان واقعه طلب علم بغی برانراشته اند باندک توجه و تعیین فوج این ملک بتصرف اولیای دولت خواهد آمد بعد عرض پیر محمد خان اتکه را بافوج شایسته پیشتر مقدمه الجیش مرخص فرمودند - چون بر سرحد راجه سروهی رسید راجه آنجا یکی از راجپوتان چوب زبان تهور نشان را بطریق رساندن پیغام و اظهار بعضی مطالب ضروری و عجز حال خود فرستاد - و او در وقت ادای پیغام جمدهز از نیام کشیده بر شکم خان مذکور رساند همرهان پیر محمد خان بر سر او ریخته دست بدست بسزای کردار او رساندند - و پیر محمد خان اگرچه باوجود رسیدن زخم کاری جانبر گردید اما از الم زخم که بعد مدت التیام پذیرفت جرأت بر رفتن احمد آباد ننموده بخدمت پادشاه مراجعت نمود - و عرش آشیانی خود بدولت و اقبال عدو مال عنان عزیمت طرف گجرات معطوف داشتند - دو سه منزل طی نموده بودند که بمزدۀ ولادت نونهال گلشن سلطنت پادشاه زاده دانیال مبشر گردیده بفال نیک گرفتند - و در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] بقصبه پتن احمد آباد رسیده حاکم آنجا را مستمال ساخته بی تردد تیرو سنان از تصرف گجراتیان بر آورده سید احمد خان را که از سادات باره بود فوجداری آنجا داده رایت ظفر آیت طرف احمد آباد برداشتند و نزدیک احمد آباد رسیدند - سلطان مظفر باستقبال شتافته شرف اندرز ملازمت گشته

مورد عنایات بی پایان و مخاطب بظفر خان گردید - بعده دیگر برادران سلطان مظفر که همه از سلاطین زادهای احمد آباد بودند سعادت قدمبوس حاصل کردند و سجدهات شکر نزول قدوم میمنت لزوم بآن سمت بجا آوردند - و بی آنکه کار بخون ریزی و فوج کشی انجامد ملک بتصرف آن گیتی ستان درآمده امیران عقیدت آئین جبین سای تهنیت گردیدند - و از جمله میرزایان هنگامه طاب بغی پیشه که آواره سمت بهرونچ و کهنایت بودند از شنیدن آوازه فتح اقبال اکبری سراسیمه کاروبار گشته میخواستند که فرار نمایند - عرش آشینای مطابق رویه یک تازی بطریق ایلغار بر سر میرزایان که قریب هزار و پانصد سوار داشتند از آنکه همراه عرش آشینای زیاده از دو صد سوار فرسیده بود میرزایان بشوخی و جرأت تمام اقدام بر مقابله نمودند و در مکان قلب سر راه پادشاه گرفتند و کارزار سخت و دار و گیر غریب بمیان آمد و بمرتب جنگ مغالبه گردید که از سیف و سنان کار بمشت و گریبان رسید - و هیچ نموده بود که چشم زخم بدشمنان آن جناب رسد - و مکرر حملهای مخالفان را بشجاعت ذاتی رد فرمودند - و راجه بهگوان داس که از عقب رسیده رفیق جانفشانی گشته بود بعد تردد بهادرانه با چند راجپوت بکار آمد - و پادشاه خود دو ترکش تیر بدست مبارک خالی نمودند - آخر کار نسیم فتح و فیروزی باقبال اکبری همعنان گردیده بر فوج پادشاه وزید - و ابراهیم میرزا و محمد حسین میرزا رو بفرار گذاشتند - چون قلعه بذرسورت در تعلقه گل رخ بیگم دختر میرزا کامران بود عنان توجه طرف بندرسورت معطوف داشتند - گلرخ بیگم از شنیدن خبر دبدبه

اقبال اکبري پسر خود را همراه گرفته از راه بکلانه طرف دکن فرار نمود - قلعه بندر مذکور بتصرف پادشاه گيتي ستان در آمد - (عجب قلعه گرفت) تاريخ آن يافتند درين ضمن ميرزا يان فرصت يافته پتن را محاصره نموده حال بر سيد احمد خان تنگ آوردند - و همين که تيغ آفتاب گيتي ستان از افق مشرق سر بر آورده بود آواز د رسيدن پادشاه در اقبال انتشار يافت - دست از محاصره برداشته سايه وار از گرد احاطه آن ديار معدوم الوجود گشته آواز دکن گشتند - و عرش آشياني خان اعظم را بصوبه داري احمد آباد با ديگر حکام تجربه کار کار ديده رعيه پرور در احمد آباد گذاشته در سنه نهضد و هشتاد و يك [۹۸۱] متوجه آگره گرديدند - و فوج برای تسخير بهکر تعين فرمودند - و ابراهيم حسين (۷۴) ميرزا خود را به پنجاب رسانده چند روز ماده فساد گرديده بزودي از دست بلوچان کشته شد - و سر او بحضور رسيد - فرمودند بر دروازه آگره آویزند - و در همان روزها مسعود ميرزا گرفتار شده آمده در قلعه گواليار مقيد گرديد *

در بين اوان که پادشاه در فتحپور تشریف داشتند بعرض رسيد که اختيار الملک گجراتي باتفاق محمد حسين (ميرزا) لشکر فراهم آورده آمده احمد آباد را محاصره نموده است - عرش آشياني ابتداء چند هزار سوار انتخابي همراه امرای عقيدت نشان رزم آزما پيشتر بطريق هراول رخصت فرموده بتا کيد اکيد بهريک فرمودند که اگر چه ما از

شما پیشتر خواهیم رسید اما تا مقدور شما هم خود را زود تر برسانید -
 از عقب بعد چند روز خود بدولت از فتح پور با چهار صد پانصد سوار
 انتخابی یکه تاز بهادر که پیشتر از امرای جان نثار و خانه زادان
 تجربه کار کارزار دیده بودند برشتوران ماده سوار نموده و خود
 پاره راه بر اسپ و پیشتر بر بهل و شتر سواری فرموده شب و روز
 طی مسافت نموده چهل روزه راه را که پادشاهان در سه ماه و
 چهار ماه قطع نتوانند نمود در نه روز طی فرموده بحوالی احمد آباد
 رسیدند - مابین راه هرجا که با امرا و لشکری که سابق مرخص
 فرموده بودند ملاقات می شد آنها باظهار خجالت غرق عرق
 انفعال گردیده برکاب می پیوستند - و باز تا احمد آباد در ایلغار
 بهم رگادی آن پادشاه ذوالافتداری نتوانستند رسید - و روزی که کار بمقابل
 و مقاتله افتاد، زیاده از سه هزار سوار در رکاب نبودند چون در همان
 دوسه روز جاسوسان اختیار الملک پادشاه را در فتح پور گذاشته بی اثر
 خبر حرکت کوچ آمده بودند بعده که آثار گرد فوج هم رکبان
 عرش آشیانی و غلغلۀ رسیدن لشکر تازه بگوشها رسید یکی از سواران
 فوج مخالف که برای آب دادن اسپ خود کنار آب متصل
 دروازه شهر آمده بود و در همان آن از سواران خان اعظم صوبه دار
 محصور برای آب خوراندن اسپ کنار آب آمد سوار اختیار الملک
 ازین سوار استفسار نمود که کدام سردار تعیین کرده پادشاه شما تازه
 رسیده - آن سوار در جواب گفت که جلال الدین محمد اکبر پادشاه
 غازی خود بدولت و اقبال رسیده اند - سوار آن طرف که بردایت
 بعضی مورخین محمد حسین میرزا خود بود بدو گفت زهی لاف

دروغ - خبرداران ما بیست روز است که پادشاه را در فتح پور بلا خبر اراده کوچ گذاشته آمده اند - سوار خان اعظم در جواب گفت آری چنانست که می گویند - اما امروز نه روز است که پادشاه شتر سواره از فتحپور بدینی سمت ایلغار نموده با شتر سواران یکه تاز بهادر انتخابی خود را رسانده *

بر منصف پیشگان با هوش ظاهر است که هیچ پادشاه بدین جرأت و این یاری طالع و مدد اقبال عدو مال نبوده که باوجود تحقیق خبر فوجهای سنگین مخالف و میسر داشتن آنکه اگر خواهد با یک سوار و چهار پنج هزار فیل که همیشه در فیلخانه سرکار موجود می بودند متوجه کارزار گردد - این همه جرأت نماید - که هر جا با چهل پنجاه هزار سوار کارزار باید نمود با جمعیت معدود که آنها نیز بسبب یلغار شب و روز و بیدار خوابی با کلفت و کسل تمام خمار آلود بیداری رسیده باشند که ادنی فوجدار پرگنه از عهده مقابله و پیکار او تواند برآمد چنان تهوری را کار فرماید - و بر عالمی ظاهر است که وقت اراده توجه پادشاهان از شهر بشهر دوسه ماه خبر کوچ و برآمدن پیشخانه و تیاری کارخانجات شهر بشهر انتشار می یابد - و آن خسرو گیتی ستان بدان چستی و چالاکي خویش را برساند که قبل از رسیدن خبر خود را با دوسه صد سوار برساند - بر خلاف فرخ سیر پادشاه که باوجود فراهم آوردن هفتاد و هشتاد هزار سوار و جمع نمودن همه امیران ایران و توران و راجهای نامدار و سالها بکار بردن منصوبه و تدبیر از عهده یک نوکر نتوانست برآمد -

تا بدام بلای او گرفتار گردید - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بگزارش خواهد در آمد * ع * ببین تفاوت را از کجاست تا بکجا القصه محمد حسین میرزا و امیران گجرات از چنین ایلغار نمودن آن نامدار انگشت حیرت بدنندان گزیده حوصله باختند - و چنان مقرر کردند که اختیار الملك بطریق فوج یلتمش با پنج هزار سوار نزدیک بدروازه شهر که خان اعظم از احمد آباک برآمده بمدد پادشاه نتواند رسید مستعد باشد باز هر طرف که ضرور داند خود را برساند - و محمد حسین میرزا با هفده هیئته هزار سوار خود و اختیار الملك و ده هزار پیاده تیر انداز و برقنداز حکم انداز بمقابله پادشاه پردازد - و فوجها بحرکت آمده باستقبال پادشاه شتافته اطراف فوج پادشاهی فرو گرفتند - و کوس و کرنای رزم وهای و هوی دلبران بلند آواره گردید - و زد و خورد غریب بمیان آمد - و بهادران جانباز و دلاوران یکه تاز با وجود چنان ماندگی و کسل مسافت بعیده از بسیاری لشکر خصم اندیشه بدل راه نداده داتهوری میدادند * نظم *

همه جنگ را تنگ بسته میان * بگردون برآورده گرز و سنان

بخون آب داده همه نیغ را * سنان بر جگر دوخته میغ را

بعده که اثر غلبه فوج مخالفان ظاهر گردید - و چندین از امیران پادشاهی شرط جان نثاری بتقدیم رساندند - و بسیاری گلگونه سرخروئی زخمهای نمایان حاصل نمودند - و نزدیک بود که چشم زخم بفوج پادشاه ذو الاقبال رسد - عرش آشیانی با خاصان جان نثار شیروار از قلب فوج ظفر موج برآمده چون فیل کوه ربابر محمد حسین میرزا تاختند - همین که پرتو همت اقبال اکبری برابر چشم میرزا

جلوه گر گودید - دل باختۀ هراس گشته عنان از معرکه گردانیده
 با فوج خود رو بفرار گذاشت - و بنهادان فوج پادشاهی بتعاقب
 پرداختند - در اثنای آن حال که گرم گریختن بود - اسپ محمد حسین
 میرزا سکندری خورده افتاد - و بدست مردم پادشاهی مقید گردید -
 و بخدمت عرش آشیانی حاضر آوردند - چند نمداری که در گرفتن
 و آوردن او باهم دعوی سبقت می نمودند - میان آنها گفتگو بنزاع
 انجامید - پادشاه از پرسید که راست بگو ترا که گرفته میرزا در جواب
 گفت راست این است هیچ کدام مرد آن نبودند که مرا بگیرند
 مگر کفران نعمت ورزیدن من و اقبال پادشاهی مرا دستگیر ساخت -
 و دران حالت که غلبۀ فوج میرزا ظاهر گردیده بود و پادشاه از فوج
 برآمده بمیرزا تاخته هزیمت داده بود تا گرفتار شده آمدن او
 عرش آشیانی برای دفع کسل یلغار و تردد ده روز در زیر سایه
 درخت آرام گرفتند - در لشکر اختیار الملک خبر مغلوب گشتن
 فوج پادشاه انتشار یافت - اختیار الملک بشعب تمام مکن خود را
 گذاشته بقصد مقابله و غارت فوج پادشاه و مدد لشکر خود به معذنی اجل
 خویش و اقبال پادشاه جلو ریز وقتی خود را رساند که تمام فوج
 عقب میرزا تاخته بود - و عرش آشیانی با دو صد و سه صد سوار
 زیر درخت سایه دار با دل بیدار در راحت بودند - از رسیدن اختیار
 الملک پادشاه خبردار گردیده مستعد مقابله گشته نقار چیان را
 که دل و دست آنها از کار رفته بود - بنواختن شاد یانۀ فتح مامور
 ساختند - و خان اعظم که با فوج خود در شهر محصور بود -
 باستعجال تمام برآمده از عقب اختیار الملک رسیده بکارزار و مدد

عرش آشیانی پرداخت - درین گرمی دار و گیر راجه جی سنگ که خود را بمدد عرش آشیانی رسنده بود باندک دار و گیر که بمیان آمد راجه نامی با چند نفر رکاب بکار آمد و اختیار المملک گرفتار چنگ اجل گردید و تمام فوج و بهیر گجراتیان و میرزا بغارت تاراجیان و بهادران پادشاهی درآمدند - و خان اعظم بملازمت عرش آشیانی رسید - و سعادت قدمبوس حاصل نموده شکر چنان فتح که کمتری از پادشاهان را روداده باشد بجای آورده بتقدیم آداب تهذیب پرداخت - و دیگر امرای عظام رکاب تسلیمات مبارک باد بجای آوردند و نثار گزافندند - اگرچه عرش آشیانی بر قطع شجر حیات میرزا راضی نبودند اما راجه رام سنگ راضی بنگاه داشتن ماده فساد نگردیده بقتل او مبادرت نمود - و خان اعظم را بدستور سابق در احمد آباد گذاشته متوجه آگره شدند *

بعد آرام گرفتن چند روز رایت ظفر پیکر طرف ملک شرقی برافراشتند - و بعد رسیدن بنواح حاجی پور پهنه ترددات فوج کشی و کارزار و محاربات رستمانه آنچه در تسخیر آن ولایت ازان پادشاه گیتی ستان که قلم ابطال برداستان رستم و اسفندیار می کشید بظهور آمد - و افغانان سور و لودی و نیازی بسیار را علف تیغ ساختند - اگر خواهد مجمل از تفصیل آن بگزارش آرد از سر رشته اختصار نویسی بیرون می افتد - هر که خواهد که اطلاع یابد باکبر نامه و تاریخ فرشته رجوع نماید *

حاصل کلام در سنه نهصد و هشتاد و چهار [۹۸۴] بعد قلع

ریشه فساد مدعیان خاندان این دودمان بعضی را بجزا و سزا برسانند

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بنام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند *

درین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گلرخ بیگم والدۀ او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعده فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه فضل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهزاده خانم دختر خود معزز و مفتخر ساختند *

درین سال از غیب در فراش خانۀ فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عملۀ کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامت می خود بجا آوردند *

و درسنه نهصد و هشتاد و هشت [۹۸۸] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعۀ خان جهان فساد عظیم درملک نو تسخیر در آمدۀ بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد ینگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشکر نیک گرفتند *

و درهمین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نویسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف بردن

پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی
گمراهان واقعه طلب بگرد آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر
لاهور طرف پنجاب رساده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان
بد عاقبت با اورفیق گشته خلیل عظیم در اطراف لاهور انداخته
اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر
رسیدن پیدش خانۀ پادشاه گیتی ستان بیانی پت بمیرزا محمد حکیم
رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعده که
سرهند مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن
میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور
وار بر سر دار عبرت جلوه گر سازند - و شاه زاده محمد مراد را هراول
ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک
کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته
تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند
رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده
بر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم
بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده
محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل
برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مرده فتح بکابل تشریف برده
اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -
میرزا محمد حکیم عریضه مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو
جرائم مصحوب ایلیچی فهمیده بخدمت عرش آشیانی فرستاده
مضمون این بیت بعرض رساند

• بیت •

سهر و خطای بنده گرش نیست اعتبار

معنی لطف و رحمت پروردگار چیست

قبول افتاد - وقت ملازمت نظر ترحم و عنایات بحال او درین
فداشته متوجه هند و سدن گردیدند - بعد از آنکه نزدیک آب
نیلاب مضرب خیام گردید فرمودند که قلعه در آنجا بنا نمایند
و مسمی به اٹک سازند - بعده که در سنه نهصد و نود و یک
[۹۹۱] آن قلعه مرتب گردید و پادشاه بلاهور شرف نزول فرموده
بودند قلعه داری آنجا بر اجه بهکوان داس عنایت فرمودند و متوجه
فتح پور گردیدند - بعد داخل شدن فتح پور در مزاج عرش آشیانی
انحراف تمام رو داد - و ماده فتنه و فساد واقعه طلبان گردید - و
برای تسلی و رفع گفت و گوی بیحاصلکن باوجود اثر تکیس و
نقاحت اکثر دیوان میفرمودند - و چون خود بسبب عارضه بدنی
مهم بنگاله نتوانستند نمود و دیگری را سزاوار این کار عمده ندانستند
شهباز خان کنبو را که در قید بود نظر بر جوهر ذاتی او از قید
بر آورده بعد عنایات سلطانی برای دفع فساد بلاد شرقی روانه
بنگاله ساختند •

چون ظفر خان گجراتی در ابتدای سال فتح احمد آباد
شرف اندوز ملازمت گشته بعطای منصب عمده و جاگیر لائق
سرافرازی یافته بود آخر باغواهی فتنه جوین بدعاقبت گریخته طرف
احمد آباد رفته علم بغی برافراشت - و روز بروز ماده خلل ملک
و خرابی حال رعایا میگراید - و بامداد نفاق حکام معزول و منصوب
که بتکریر و تفصیل آن نمی پردازد مهم او بامتداد کشید - و آشوب

عظیم در صوبه احمد آباد برپا گردید - آخر میرزا عبد الرحیم ولد
 بیرم خان مخاطب بمیرزا خان را بدان مهم مامور فرمودند - و درسنه
 نهصد و نود و دو [۹۹۲] با گجراتیان و ظفرخان محاربات
 صعب و کارزار صف بمیان آمد و چندین هزار سرو و سردار بزیرتیغ
 آمدند - و بعد کوشش و کشش بسیار که از طرفین بظهور آمد نسیم
 نصرت بر لشکر میرزا خان وزید - و ظفرخان خود را طرف جونه گره
 و جام رسانده بفکر خام فراهم آوردن لشکر از سر نو افتاده فساد تازه
 دران ضلع برپا نمود - میرزا خان با فوج شایسته بآن صوب شتافته بعد
 تردد نمایان ظفرخان را از انجا بدر ساخت - و بار دیگر آن سرمایه فساد
 با لشکر زیاد سراز بهرونج بر آورده با قطب الدین خان جاگیردار
 حاکم بروده و بهرونج مقابله نموده غالب آمده قطب الدین خان را
 کشته فوج او را غارت نموده خزانه که دران هر دو محال موجود بود
 بدست آورده و مبلغی از تجار و صرافان نقد و جنس بطریق قرض
 بزور گرفته سی هزار سوار فراهم آورده بقصد مقابله میرزا خان
 متوجه احمد آباد گردید - میرزا خان ده گروهی احمد آباد برآمده
 با او محاربه نمود - و دار و گیر غریب زد و خورد عجیب رو داد -
 و سه هزار آدم از هر دو طرف دران کارزار کشته و زخمی گردیدند - آخر
 فتح نصیب میرزا خان گردید - ظفرخان باز طرف جام شتافت و میرزا
 خان همچنان خود را به بروده و بهرونج رسانده منصوبان ظفرخان را
 اخراج و تاراج نموده عمال پادشاهی دران محل مقرر کرده با احمد
 آباد مراجعت نمود - و بار سیوم و چهارم نیز میان ظفرخان و میرزا
 خان مقابله و مقاتله رو داد - و هر بار ظفر نصیب میرزا خان گردید -

آخر ظفر خان بی پروبال گردیده چند بار آواره دشت ادبار بود - و میرزا خان بحضور رسیده مورد عنایات بی پایان و مخاطب بخان خاندان گشته باز برای ده فتحه و استیصال ظفر خان مرخص گردید - و در سنه نهصد و نود و سه [۹۹۳] امیران عمده دکن مثل برهان الملک و شاه فتح الله شیرازی بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت گردیده در جرگه بندهای پادشاهی در آمدند - و ده نمونی تسخیر دکن نمودند - شاه فتح الله مخاطب به عضد الدوله گشته مامور گردید که باحمد آباد نزد خان اعظم اتکه رفته باتفاق بتسخیر برهانپور و برار پردازند و برهان الملک را نیز بمنصب عمده و عطای فیل و جواهر مفتخر ساخته با عضد الدوله و خان اعظم رفیق ساختند - بعد رسیدن هر دو امیر باحمد آباد خان اعظم بتهییه و سرانجام مهم دکن پرداخته مصلحت دران دانستند که اول به تسخیر برار که دران ایام بتصرف نظام الملک بود پردازند - بعده که به ایرج پور که حاکم نشین آن صوبه است رسیدند - هنوز به بندوبست آن ملک نپرداخته بودند و چند روز توقف درانجا واقع شده بود که فوج نظام الملک بسرداری راجی خان و دیگر امرای برار و برهان پور از دو طرف رسیده چون مور و ملخ هجوم آوردند - و خان اعظم تاب مقاومت دران ملک نیابوده صرفه در مقابله و مقاتله با آنها ندانسته بدار و مدار پای اقامت ازانجا کشیده قسمی که انتشار فرار ظاهر کار بمیان نیاید بشهرت رسیدن خبر فساد احمدآباد براه سلطان پور نذر بار خود را باز بر سر تعلقه خویش برساند *

در سال نهصد و نود و چهار [۹۹۴] میرزا شاه رخ نبیرد مبرز

سلیمان بنی عم عرش آشیانی که در بدخشان فرمانروائی می نمود از تسلط اوزبکان و رفتن بدخشان بتصرف عبد الله خان اوزبک بخدمت عرش آشیانی رسیده در جرگه امرای ذوالاقتدار درآمد *

و در همان سال (۷۵) جشن طوی شاهزاده محمد سلیم با دختر راجه بهگوان داس ضمیمه جشن نو روزی عالم افروز گردیده بود که خبر واقعه میرزا محمد حکیم از کابل رسید و کنور مان سنگه ولد راجه بهگوان داس بحکومت کابل سر بلندی یافت *

بر طالبان اخبار ۱۰ پیر کهن ظاهر و هویدا است که تمام نسق و تسخیر هندوستان عشرت نشان یعنی بعضی بلاد دکن و صوبه احمد آباد و مالوا و بهکر و کشمیر و بیشتر ولایت شرقی و قلعبجات تعلقه زمینداران با نام و نشان خصوص اطاعت راجهای نامدار که حلقه اخلاص بگوش نمودن و بندگی و سر افکندگی بدین مرتبه اختیار کردن که باوجود کمال تعصب که هر قومی را با مخالفان ملت خود می باشد دختران خود را مسلمان نموده داخل پرستاران خاندان دودمان صاحب قران ساختن و بدان مفتخر گردیدن و بخدمات مامور گشتن و رسیدن صاحب کمالان ایران و توران و روم و در جرگه جان نثاران این سلسله عالیه داخل گردیدن و هندوستان را زینت تغیر و تبدیل از وضع سابق دادن مخصوص عهد سلطنت عرش آشیانی بود *

القصة میخواستند که خود عرش آشیانی بقصد تسخیر دکن

متوجه سمت جنوب گردند - درین ضمن خبر شورش افغانان
روشنائی که نزدیک کوههای پشاور با حکام پادشاهی به شوخی پیش
آمده قطاع الطریقی و راهزنی اختیار نموده بودند - و خبر فساد
کشمیر که در ذکر صوبه و سلاطین کشمیر مفصل درج گشته بعرض
رسید - و معا بظهور پیوست که والیان توران بقصد تسخیر کابل کمر
بسته لشکر کشی نموده اند بسبب تواتر رسیدن اخبار ناملائم متوجه
پنجاب شدند - و میرزا شاه رخ را با امرای عقیدت کیش دیگر
برای تسخیر کشمیر که بیشتر ماده فساد اطراف همان بود
مرخص فرمودند - و زین خان کوکه را با شیخ فیضی که از مقربان
خاص بود برای تنبیه افغانان مرخص نمودند - میرزا شاه رخ
که بکشمیر رسید محاصره و محاربه آنجا بامتداد کشید و ایام برف
و شدت سرما رسید و لشکر هندوستان تاب شداوند ایام یخ و برف
نیاورده بسیاری تلف شدند - لهذا میرزا شاه رخ بدون حکم صلاح دولت
و رفاه حال مسلمانان دران دانست که قرار صلح بدین شرط بمیان
آورد که محصول دار الضرب و زعفران که عمده حاصل آن سرزمین
است در سرکار پادشاهی بضبط در آید و لشکر دست از محاصره
بر دارد - بعد عرض خلاف مرضی بظهور آمد و میرزا شاه رخ مورد
اعتراض گردید - درین ضمن میرزا سلیمان جد میرزا شاه رخ بحضور
رسیده در جرگه مصاحبان و مقربان گشته شفیع نا کرده کاری میرزا
شاه رخ گردید *

وارانکه حکیم علی الاطلاق در هر عهده از حکمای مشهور
و صاحب کمالان مغرور آن عصر را بهمان بلا که خود را دران

فن چار دانگ میدانستند مبتلا ساخته هم آغوش مرگ نموده چنانچه افلاطون و دیگر حکمای کامل عیار بازار اسهال و هر مرضی که در علاج آن خود را سر آمد روزگار می شمردند در گذشتند - و راجه بیربل (76) که از جمله مقربان عمده محمد اکبر بادشاه صاحب السیف و القلم گفته می شد و در فهم و فراست و دانایی و رای صائب و بزرگه گوئی و حاضر جوابی نادر العصر آن عهد خود را میگرفت و عمری در پست و بلند تجارب روزگار بسر برده بود - در سنه هزار و یک [۱۰۰۱] (77) مطابق آغاز سال سی و یک جلوس غریب حادثه و چشم زخم برفوج عرش آشیانی که بسرداری راجه بیربل تعیین گشته بود رسید - مجمل از تفصیل آن در گزارش می آرد که بعده که زین خان و شیخ فیضی برای تنبیه افغانان روشنائی تعیین گردیدند هر چند شرط سعی و تردد بتقدیم رساندند بسبب کثرت افغانان که از مور و ملخ زیاده بودند فائده مرتب نشد - بعده کنور مان سنگه را با لشکر تازه بدان مهم مرخص ساختند و روز بروز مقدمه فساد آن قوم زیاد میگردد - تا آنکه راجه بیربل همراه سعید خان کهکر و فتح الله مخاطب بحکیم ابو الفتح که او هم از دانشمندان روزگار گفته می شد و جمعی

(76) در نسخ موجوده بیربل و بیربر هر دو نوشته و در تاریخ فرشته و اکبر نامه بیربل و در منتخب التواریخ بداونی و بعض نسخ آئین اکبر بیربر نوشته *

(77) بداونی و فرشته تاریخ قتل بیربل ماه صفر سنه ۹۹۴ گفته *

از امرای تجربه کار مع فوج ده هزار سوار و پیاده کارزار دیدند
 نبرد آزما بطریق سردار مستقل علاحدہ بمدد زرین خان و شیخ
 فیضی مرخص ساختند - از آنکه بیریل در فن شعر هندی و لطیفه
 گوئی و مشیر بودن در امور ملکی و داندائی در خدمت عرش
 آشیانی بسیار معزز بود و کمتر بر جدائی او از رکاب راضی می شدند
 و سرانجام آن مهم را موقوف برفتن او دانسته بودند وقت رخصت
 از راه کمال لطف دست بردوش او گذاشته تاکید بزود مراجعت نمودن
 بعد فراغ تنبیه آن جماعه بدسگال فرمودند - بعده که بیریل بدان مکان
 رسید در ابتدا ترددات نمایان و سعی جمیل او در تنبیه و تادیب
 آن جماعه بد عاقبت بظهور آمد و جمع کثیر از ان مفسدان را قتل و
 اسیر ساخت و مکانهای قلب آنها را بتاخت و تاراج درآورد - اما از آنکه
 مقابل غرور او نظر بر داندائی خود داشت در تقدیر چنان رفته بود که
 چشم زخمی که در تمام ایام سلطنت عرش آشیدنی فرسیده بود بلکه
 کمتر در محاربات رو داده که از جمله چهل پنجاه هزار نفر سوار و
 پیاده یک متنفس جانبر نگردیدند بر او گذشت - یعنی در عین
 ایام کوشش در پای کوتل کوهی که دره دشوار گذار پر از سنگهایی
 ناهموار نزدیک آن واقع شده بود جاسوسان خبر آوردند که افغانان
 جمعیت فراهم آورده قصد شب خون بر موج پادشاهی دارند -
 بیریل بعد شنیدن این خبر بی آنکه همراهان دور و نزدیک خبر کنند
 و پای مشورت بمیان آرد بقصد آنکه این سه چهار کوه دره کوه
 را طی نموده از ان مکان که ملاحظه شب خون زدن بود برآید آخر
 روز با لشکر و بهیر کوچ نمود - از اتفاقات یکی از افغانان جلد رو که

دران لشکر بطریق جاسوس بود بچالاکي تمام خبر بدان سرگروه آن
 کوه و سرداران آن گروه رساند - همینکه اول شب داخل دره گردید اولاً
 بسبب سنگ لایخ و نشیب و فراز در شب تار ترتیب فوجي که
 مقرر کرده بود برهم خورد - و پدر از پسر و نفر از آقا و سپاهي از
 سردار جدا افتاد - دوم افغانان از دست راست و چپ بالاي کوه
 و روبرو و عقب رسیده بزدن سنگ دست و فلاخن و انداختن
 پارچه سنگهای فیل ربا شروع نمودند - راه پیش رفتن و برگردیدن
 و تردد نمودن بند گردید و از تنگي راه و برخاستن آشوب و بر سر
 هم فراهم آمدن سوار و پیاده قیامت بر پا گردید از هرسنگي که
 فرود مي آمد و از اطراف متصل مي بارید دست و سرو پای
 سه چهار کس شکسته مي گردید و فریاد بجای نمی رسید و تمام
 شب سنگ بلا بر سر اجل رسیدگان مي بارید - تیر و گولي آن قدر
 مي رسید که از احاطه حساب بیرون بود و تا اثر دمیدن صبح اثر
 از حیات بلکه نام و نشان آن اهل ممات نماند سوای زین خان
 کوکه و حکیم ابو الفتح که دران قتل عام رفیق نبودند بلکه از حرکت
 لشکر راجه خبر هم بآنها نرسیده بود باقي تمام فوج از سپاه و
 مردم بهیر صغیر و کبیر همراه هشت نه سردار نامي مثل راجه
 بیربل و راجه دهیر (؟) و خواجه عرب بخشي فوج و حسن پني
 و ملا شیري مشهور که دران بلیه دار و گیر دیده بودند و غیره بقتل
 رسیدند و متنفسي ازان ورطه نجات نیافت و زین خان کوکه و حکیم
 ابو الفتح بعد آن چشم زخم درانجا استقامت نتوانستند نمود - و
 از اسباب و خیمه برداشته ایلغار کنان خود را بقلعه اٹک رساندند -

و مغضوب پادشاه گردیدند (و از مقولات راجه بیریل است که روزی محمد اکبر پادشاه تار یکی قبر پاک نموده اندیشه می نمود - راجه مزبور با وجود بودن قوم برهمین گفت در زمینی که جسد مبارک پرنور سرور کائنات مدفون باشد دران زمین تاریکی چرا خواهد بود) (۷۸) *

بعده راجه تودرمل را با لشکر گران برای تدارک و تلافی آن و تنبیه مفسدان مرخص فرمودند - و راجه تودرمل بعد رسیدن آنجا تدبیرات بکار برده و قلعهها ساخته بمروزیایم از اتمام مهم سرخ روی بر روی کار آورد - عرش آشیانی خواستند که بقصد تسخیر کشمیر خود بدولت متوجه شوند - محمد قاسم خان کابلی را با فوج شایسته بطریق هراول مرخص فرمودند - بعد رسیدن محمد قاسم خان طالع او یاری نمود که قبل از رسیدن او میان سلطان زادهای کشمیر و زمینداران آن دیار که همیشه آن ملک ماده شورش و نزاع بوده نفاق و نزاع تمام بمیان آمد و بیشتر از زمینداران تمن دار بمحمد قاسم خان رجوع آورده مع فوج خود بدو پیوسته بی قتال و جدال کشمیر را بتصرف ملازمان پادشاهی در آوردند - و اقبال اکبری باستقبال شتافته کار خود ساخت - اما بحسب نزاع اعیان کشمیر بعد تسخیر با محمد قاسم خان موافقت نیفتاد و بند و بست نتوانست نمود و بیشتری از مردم کشمیر بحضور باستغاثه آمدند - بنابراین حکومت آنجا را بسید یوسف خان مشهدی که دختر میرزا

هندال باو منسوب بود مقرر فرمودند - و زین خان اتکه را بحکومت کابل مرخص نمودند - و بعد رسیدن خبر بند و بست کشمیر در سده نهمد و نود و هفت [۹۹۷] خود بدولت برای سیر و تفرج لاله زار و شکار آن سرزمین همیشه بهار متوجه شدند •

و درین سال خبر فوت راجه تودرمل که مدارالهمام ملکی و مالی بود و کاردانی و بندوبستی که او در هندوستان نموده بر صفحه روزگار و دفاتر لیل و نهار یادگار مانده و سابق بگزارش آمده بعرض رسید - باعث ملال خاطر مبارک گردید • (۷۹)

چون بسبب مراجعت خان اعظم از برار و دکن بی نیل مقصود او را از احمد اباک معزول فرموده بودند درینولا باز بحکومت احمد اباک مقرر فرمودند و مخاطب بکولتاش خان نمودند - و کابل را بمحمد قاسم خان ارزانی داشتند - و شهاب الدین خان را حاکم مالوا ساختند - و خان اعظم با فرج شایسته برای تسخیر و تادیب راجه جونه گده که مکرر بر فوج رفته بود و سر باطاعت فرود نمی آورد و دم از انا الملکی میزدن رفته بعد محاربات صعب و کارزار رستمانه و کوشش و کشش بسیار مغلوب و منکوب ساخته آن ملک را که کنار دریای شور واقع است بتصرف پادشاهی در آورد •

چون مردم کشمیر را که مدام ماده شورش بوده اند با سید یوسف خان موافقت نیفتاد میرزا یادگار را بحکومت آنجا

مرخصی فرمودند و خود بدولت بلاهور تشریف آوردند *

بعد از آنکه عرش آشینانی از تسخیر بنگاله و مالوا و احمد آباد و کشمیر و بهکرو سند و اکثر زمینداران و راجه‌های نامدار هند خاطر جمعی حاصل نمودند از سرنو بفرستادن تسخیر، کهن افتادند - اول چهار ایلچی با وقار فهمیده کار بهمه زبان آشنا نزد والی برهانپور و برار و بیدر و احمد نگر روانه ساخته کلمات چند از روی نصیحت وعده و وعید آمیز نوشته پیغام نمودند - از آن جمله شیخ فیضی که علامه دبیران عهد بود هرچند آنچه شرط تبلیغ رسالت بود بتقدیم رساند مفید نیفتاد - و بار دیگر فرستادها جواب ناکامی شنیده مراجعت نمودند *

درین ضمن بطهور پیوست که یادگار میرزا که دختر یکی از زمینداران کشمیر را که صاحب فتن و ماده فساد بود بعقد خود درآورده علم بغی برافراشت - و امرای که برفاقت او تن ندادند با قاضی آنجا قتیل و اسیر ساخته - شیخ فرید بخشی که از اولاد جعفر کذاب و بسادات رضوی زبان زد و از شجاعان مشتهر بود برای تادیب او رخصت فرمودند - و او رفته بعد قتال و جدال غالب آمده یادگار میرزا را مقتول ساخته سر او را بحضور فرستاد عرش آشینانی بار دیگر برای سیرگل و لاله بهار کشمیر بهشت نظیر تشریف برده حکومت آنجا را از سرنو بسید یوسف خان مشهیدی مرحمت نموده بعد فراغ تنبیه بعضی مفسدان و بند و بست اطراف طرف قلعه رهناس تعلقه پنجاب رایت ظفر آیت برافراشتند *

درین آوان خبر کشته شدن مظفر خان عرف سلطان مظفر گجراتی که بعد چندین مقابله و کارزار که هر بار فرار اختیار نموده باز اقدام

بر محاربه خان خانان و خان اعظم می نمود آخر اسیر سر پنجه خان اعظم گردید و چون دانست که بخواری و زاری پا مال مکافات کردار خواهد گردید حربۀ پنهانی بهم رسانده وقت رفتن جایی ضرور بدست خویش خود را هلاک ساخت - بعرض رسید - و معا مزۀ فتح اودیسه و دیگر بعضی نواح بنگاله که مانده بود از روی عرضه داشت راجه مان سنگه با صد و بیست زنجیر فیل فرستادۀ او معروض گردیده باعث تفریح طبع عرش آشیانی گشت *

(۸۰) اگر چه عبد القادر مولف تاریخ بداونی که مدتی از

(۸۰) در یک نسخه بعضی این عبارت این چنین نوشته که - شیخ عبد القادر بداونی که امام محمد اکبر پادشاه گفته می شد در تاریخ بداونی تالیف خود چندین جا فقرات چند در حق محمد اکبر پادشاه نوشته که ازان صریح بوی تعصب و غرض نفسانی بمشام اهل حرد می رسد چنانچه بعد فوت او مضمون تاریخ بداونی بعرض جنّت مکانی جهانگیر پادشاه رسید و حکم مقید ساختن پسر او و تاراج نمودن خانه فرمودند و با وجود از صحافان مملکتی این معنی گرفتند که خرید و فروخت تاریخ بداونی نمایند زیاده از همه بداونی در دار الخلافه نزد صحافان یافته می شود و از شهرت این غضب سلطان قاسم فرشته و شیخ نور الحق دهلوی مولف تاریخ زبده و غیره که سه مولف در شروع عهد جهانگیر هم عهد بوده اند اصلاً قلم را بذکر این مقدمه آشنا نساخته اند اما مسود اوراق که سوای حق گوئی کار برضا جوئی میرو و وزیر

مقربان خلوت و امام عرش آشیانی و فاضل مقرری بود
 ظاهراً در عقائد دینی باتفاق دیگر فضایی آن عهد با شیخ فیضی و
 شیخ ابو الفضل پسران شیخ مبارک که از مقربان و محرمان خاص
 عرش آشیانی گفته می شدند اختلاف بهم رسانده بود - لهذا درباره
 هر دو برادر و جمعی که از جمله پیش آورد های آنها بودند و نزد
 پادشاه قرب و راه حرف زدن داشتند بعضی مذکورات خلاف
 عقیده اسلام بزبان داده - همچنان نسبت به بندگان عرش آشیانی
 نیز در چندین مقدمات کلمات نا گفتنی و نا نوشتنی دور از قبول
 عقل نوشته خواهد عشر عشیر آنها بتذکار در آورد از پاس ادب
 دور میداند اما از آنکه نقل کفر کفر نمی باشد چندین فقرات از
 نگاشته عبد القادر بزبان خامه میدهد - اولاً چون عقلای آن عهد
 همیشه در مجالس و مخاطب فیضی و ابو الفضل را مطعون
 خلاف طریقه متشرعین و پیروان دین می ساختند و بسبب اسم
 پدر آنها که مبارک نام داشت طعن عدم نجابت نیز می نمودند
 مضمون خطی که مبارک به پسران خود نوشته و از روی نصیحت
 کلمه چند دران درج نموده چون نقل آن خالی از طول کلام نیست
 خلاصه آنها می نگارد - بابای من از فضلی این عهد که همه جو
 فروش گندم نما اند و دین را بد دنیا فروخته تهمت آن بر ما بسته اند

ندارد بعد تجسس و تفحص بسیار آنچه از انتخاب تواریخ بداونی
 و غیره بر آورده بطریق آنکه نقل کفر کفر نمی باشد فقره چند بزبان
 خامه صدق بیان میدهد *

از گفته حرف آنها نباید رنجید - و از آنکه از طرف نجابت ما گفتگو دارند دل بتشویش نباید نمود - در ایامی که والد من ودیعت حیات نمود من بحد تمییز نرسیده بودم والدۀ من مرا در سایۀ عواطف یکی از سادات ذر الاحترام در کمال عسرت پرورش میداد - و تربیت من از طرف درس علمی و دیگر تادیب کمال سعی بکار میبرد - از آنکه پدرم مرا حسب فرمودۀ بزرگی موسوم بمبارک ساخته بود روزی یکی از همسایه‌های حسد پیشۀ آن سید والا نژاد که غمخواری و تیمارداری ما بیکسار می نمود مادرم را بکلمات درشت رنجانیده مرا بعدم نجابت مطعون نمود - والدۀ ام گریه کنان نزد آن سید والا مقام که از حسب و نسب پدرم اطلاع داشت رفته نالاش تعدی او نمود - و آن (سید) او را زجر و تو بیخ تمام فرمود - الحال الحمد لله که حق سبحانه تعالی ما و شمارا از فضل بی پایان خویش در سایۀ لطف و کرم پادشاه عادل و باذل فخرزمین و زمن بدین رتبه و پایه رسانده که فضایی عصر از راه همچشمی حسد میدارند و رشک میبرند - بعد اتمام این مضمون از ابتدای احوال شیخ مبارک می نویسد که در ابتدا بمرتبه از متکلمین صلاح شعار بود و از وجد و سماع انکار داشت از خانه که دران می ماند در صورت شنیدن صوت سرود و نغمۀ خانۀ همسایه اجتناب می نمود - و دران خانه ادای صلوة و توقف جائز نمی دانست - بعد چند گاه میل بتصوف بهم رسانده دم از وحدت وجود میزد - و کار بجائی رسید که لمحۀ بی غذا نبود - و چون دران ایام ابتدای آمد آمد فضلا و دانشمندان و سخن وران ایران و عروج دولت صاحب کمالان هر دیار بود - و آنها را باهم بسبب

قرنی که شیخ ابو الفضل و شیخ فیضی در خدمت پادشاه داشتند سرور کار همبزمی واقع می شد - و شیخ مبارک جویای صحبت دانشوران بوده از آنها گرمی بازار خود میدانست از اثر صحبت که با فضایی ایران سوای ملا عرفی که در همان ایام از شیراز رسیده با وجود آغاز بهار شهاب در فن شعر و مداحی پادشاه و گفتن قصائد و اشعار رنگین و دیگر همه کمالات بمرتبه تمام شهرت یافت و نزد پادشاه معزز گردید و باعث رشک هر دو برادر گشت و میان همدیگر سوء مزاج بهمرسید - گویند روزی عرفی وارن خانه ابو الفضل گردید و ابو الفضل قلم در دست گرفته در تحریر دیباجه قران که می خواست بلا نقط تصنیف نماید ببحر فکر فرو رفته بود عرفی پرسید که مخدوم در چه فکری در جواب گفت میخوام که اسم پدر خود بی نقط ظاهر نمایم عرفی گفت حاجت فکر نیست بزبان اصل خود ممارک بنویسید - این معنی پر طبع ابو الفضل نهایت گرانی نمود - باز روزی عرفی برای عیادت فیضی رفته بود نزد یک خوابگاه او سگ بچه چذد دید که فلادهای زربفت با زنجیر طلا در گردن داشتند پرسید که مخدوم زادهها بچه اسم موسومند فیضی گفت باسم عرفی در جواب از زبان عرفی برآمد مبارک باشد - گویند عرفی در عین شهاب بهار جوانی که سال عمر او از بیست تجاوز نموده بود مسموم گردید که با او موافقت نیفتاد میداشت - میل بمذهب تشیع بهمرساند - و با آنها اظهار همرنگی می نمود بعد چند گاه رغبت تمام بمطالعه کتب حکما بهمرسانده رفته رفته از مجتهدان و پیش قدمان دهریه گردید و پسران او راهنمای اکثر مقربان

پادشاه گردیده مطیع و منقاد خود ساختند - و مزاج عرش آشیانی را نیز در بعضی مقدمات چنان از راه برده بودند که در زبانها بمرتبه اتم متهم می ساختند - و چون خان اعظم کولکناش اتکه که اصل اسم او میرزا عزیز بود - و در نظم و نثر و اکثر علم از دانشوران و صاحب کمالان مشهور آن عهد گفته می شد و در خدمت عرش آشیانی از راه قرب مادر که مرضعه پادشاه بود نهایت گستاخانه سلوک می نمود - و در ریش تراشیدن و سجده نمودن خلاف امرای دیگر که اطاعت امر می نمودند بعمل نیارده ریش را دراز گذاشته بود - و مدام با مقربان حضور خصوص با شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی درین ماده نزاع دینی داشت - لهذا هر دو برادر و مقربان دیگر مانند او در حضور مصلحت ندانسته تجویز صوبه داری احمدآباد بعد تسخیر آن بمیان آورده او را از پادشاه جدا ساخته بودند - بعد انقضای چند سال بموجب درخواست والدۀ او فرمان طلب او از راه کمال لطف بدین مضمون صادر شد که چون والدۀ شما خواهش ملاقات شما زیاده از حد دارد باید که نائب در احمدآباد گذاشته زود خود را بحضور سراپا سرور رسانند - خان اعظم چون سر از اطاعت امر پیچیده بود در رفتن حضور دفعیه می نمود - باز فرمان اعتراض آمیز بدین مضمون صادر فرمودند که مگر ریش شما سنگین مینماید که در آمدن بخدمت هر دو قبلۀ خود تعلل می ورزید بعد ورود فرمان ثانی خان اعظم که از مدت بهانه طلب بود بعضی پرگنه و مکانهای مفسد پیشه را تاخت و تاراج نموده مبلغی کلی از نقد و جنس بدست آورده طلب سپاه را مفروغ ساخته با عیال

و اطفال ببدر که نبایت که از آنجا چهارات بهمه بذادر تردد می نمایند
آمده را کب جهاز گشته روانه کعبه الله گردید - بعده که بعرض عرش
آشیانی رسید فرمان استمالت نصیحت آمیز باین مضمون
نوشتند که بی حصول رضای دو کعبه دل بکعبه سنگ و گل رفتن
خلاف شرط عقل و رای اسلام است - خان اعظم در جواب گستاخانه
معروض داشته و اصلا پاس ادب و حق نمک را منظور نداشته پادشاه
را متهم بدعوی نبوت نموده فقرات لغو دران درج نموده که بتحریر
و تفصیل آن نپرداختن اولی - و مبالغه بدین مرتبه نموده که چون
شما را بدخواهان دین و دولت از راه راست برده بدنام راه بدعاقبتی
ساخته اند و نمیدانند که کدام پادشاه دعوی نبوت نموده مگر مثل
کلام الله برای شما نازل گشته یا معجزه مثل شق القمر از شما واقع
شده یا مثل چهار یار باصفا دارید که خود را متهم بدین بدنامی
ساخته اید - بذابران که عزیز کوکه نسبت بهمه خیر خواهان دیگر که
فی الحقیقه بدخواه آن جنابند فدویت دارد رو به بیت الله آورده
بدین قصد که آنجا مقیم گشته برای شما دعای رجعت براه راست
نماید - امیدوارم که مناجات این عاصی بدرگاه قاضی الحاجات اثر
بخشیده شمارا براه مستقیم باز آرد - و نیز در تاریخ بدوانی نوشته که
خان اعظم بعد رفتن بکعبه متبرکه از سلوک شریف بآنجا استقامت
نتوانست ورزید باز او بدین جناب خطا بخش و جرم پذیر رجوع
آورده در ریش تراشی و سجده و درهمه باب متابعت نموده - اگرچه
بر عقلا ظاهر و هویدا است که مقدمه دعوی نبوت درهمه صورت
خواه در ماده از عرش آشیانی و خواه نسبت بخان اعظم که آن

چنان گستاخانه بزبان قلم داده افتراي محض خواهد بود اما از مضمون خطي که آن بي سعادت از احمد آباد بوالي برهان پور در ماده عرش آشياني نوشته بود و بعد تسخير قلعه امير (اسير) کتبخانه حاکم برهان پور باموال ديگر بضبط در آمده - و در سنه اول جلوس جنت مکاني جهانگير بادشاه آن نوشته همچنان بمهر و خط خان مردود از ميان کتبخانه مذکور بر آمده از نظر جهانگير پادشاه گذشت - بعد مطالعه که همه مضمون مملو از کلمات لغو و فقرات لا يعني نسبت بعرش آشياني بود بدست خان اعظم دادند و فرمودند که بلند بخواند - و آن کم سعادت بي حجابانه با آواز بلند خواند و سامعان حضور برو لعن و طعن نمودند - جنت مکاني فرمودند که اگر نسبت حق شير با عرش آشياني در ميان نمي بود سزاور قتل بودي - و اکثفا بعزل منصب او نموده حکم فرستادن قلعه نمودند - در جهانگير نامه تاليف کامگار بيگ مخاطب بغيرت خان مفصل بدین ذکر پرداخته *

القصة بعد رفتن خان اعظم به بيت الله شاهزاده محمد مراد را با تاليقي صادق محمد خان صاحب مدار صوبه احمد آباد فرمودند - و مالوا را بشاه رخ ميرزا عنايت نمودند - و شهباز خان را به نيابت او روانه ساختند - درين اوان باز خبر فساد و غلبه افغانان روشنائي بعرض رسيد و آصف خان عرف ميرزا محمد جعفر را برای تنبيه آن جماعت بد عاقبت مرخص فرمودند - و از ترده آصف خان که محاربات صعب درميان آمد در اندک فرصت چهار صد پانصد سر و اسيران آن قوم بحضور رسيدند *

و درین سال سنه هزار و چهار [۱۰۰۴] (81) مژده رسیدن میرزا رستم بن سلطان حسین نبیره شاه اسمعین صفوی حاکم قندهار که بسبب هجوم و فساد مخالفان اطراف و اعتراض شاه ایران تنگ آمده بود، با کلید قلعه معروض گردید - و بعد رسیدن حضور و دریافت سعادت ملازمت بمنصب پنجبهزاری که معراج پایۀ دولت آن عهد بود و عطای حکومت ملتان و دیگر عنایات معزز و مفتخر ساختند *

و در همان سال خان خانان را مع فوج شاهزاده دانایل و دیگر امیران کار طلب نامی برای تسخیر دکن مرخص فرمودند - بعده که خان خانان بماندو رسید خبر مردن برهان شاه نظام الملک و لشکر کشی عادل شاه بیجا پور باحمد نگر و کشته شدن پسر برهان شاه و سر بر آوردن میان منجو نام که امیر صاحب مدار نظام الملک گشته بود و رسیدن عریضۀ او بخدمت شاهزاده محمد مراد در احمد آباد مشتمل بر التماس طلب برای تسخیر دکن و روانه شدن شاهزاده محمد مراد از احمد آباد بطریق استعجال بدکن در لشکر خان خانان انتشار یافت - و متصل آن نوشتجات میان منجو و دیگر حکام برهان پور و برار متضمن بر تاکید زود رسیدن بنام خان خانان نیز رسید - و خان خانان خود را بسرعت تمام به برهان پور رسانیده راجی خان والی اسیر را با خود رفیق ساخته تا رسیدن شاهزاده محمد مراد که با بیست هزار سوار نزدیک

دولت آباد رسیده بود بخدمت شاهزاده رسیده ملحق گردید - و منجو
و بعضی رفقای او که عرائض مشتمل بر طلب شاهزاده و خان خانان
فرستاده بودند بتسلیمی و استمالت چاند بی بی دختر نظام الملک
که فی الحقیقت دران ایام همان وارث ملک بود و در تدبیر و رای
صائب و سخاوت و شجاعت و عصمت در میان زنان نادره زمان
گفته می شد پشیمان از نفاق ورزیدن و طلبیدن شاهزاده گشته
باتفاق چاند بی بی برگرد آوری مصالح جنگ و فراهم آوردن ذخیره
قلعه و تسخیر قلوب امرا و زمینداران نواح پرداختند - و باز مصلحت
کار قرار بران یافت که چاند بی بی در احمد نگر استقامت ورزیده
در محافظت قلعه دولت آباد و احمد نگر کمر سعی بندد - و باتفاق
امرای عقیدت کیش در استحکام برج و باره پردازند - و منجو احمد
نام مجهول النسب را که برای نام وارث ملک قرار نموده بود
برداشته بسرحد بیجاپور رفته با بیجاپوری اتفاق نموده بعد گرد آوری
لشکر برای مقابله فوج پادشاهی تردد زیاده نمود - ازین خبر
خان خانان با قول (82) خود آمده بمحاصره قلعه احمد نگر پرداخت -
و چاند بی بی مردانه وار کمر همت بسته محصور گردیده چنانچه
باید در دفع ضرر قلعه و در سرانجام و اتمام کارزار می کوشید - و هر
تدبیری که لشکر پادشاهی در پیش بردن مورچال و کندن نقب
و بستن دمدمه بخرج مبلغهای کلی می نمودند چاند بی بی
در مقابل و برابر آن چنان تردد بروی کار می آورد که از زدن

توپهای پیاپی و شبها فرستادن لشکر برای شبخون و خراب نمودن دمدمه و نقب کمی نمی نمود - و آخر کار بسعی بسیار مور چال و نقب باروت زیر دیوار و برج قلعه رسید و مبلغ خطیر بران خرج گردید - آن شیرزن با تدبیر بنیروی عقل خبر داری بتلاش جاسوسان با هوش از مکان اندرون و بیرون نقب خبر یافته قبل از روز یورش مردان کاری متلاشی را فرمود که از اندرون بقیاس مقابل تا جایی رساندن باروت شگافه خریطهای باروت دو نقب بدست آوردند و برای احتیاط آن قدر مشک و کوزه های آب ریخته که بجای شراره آتش آب ازان طرف جوشید - و در تلاش سراغ دیگر نقب و سوراخها بودند - درین ضمن شاهزاده و خان خانان بقصد پرانیدن برج و یورش نمودن بافواج و مبارزان قلعه کشا سوار شده فرمودند که در نقبها آتش زنند زیر برجی که باروت بقدر پنجاه گز در طول دیوار پرید دران هنگامه دار و گیر بلند شدن دود و برخاستن صدای زلزله افزا و باریدن سنگ و آدم مرده که مثل کبوتر بآسمان رفته معلق زنان فرود می آمدند دلاوران کار طلب در انتظار پریدن برج و دیوار دیگر مستعد یورش بودند و از در نگرفتن آتش بنقبهای دیگر بحیرت افتاده در یورش چستی و چابکی که بایست بکار نتوانستند برد - درین فرصت آن زن مرده سیرت بدستور مردان نبرد دید که تجربه کار برقع پوشیده شمشیر حمائل نموده و شمشیر دیگر بدست گرفته برق کردار با مصالح تخته و چوب و بانس و سبدهای پراز گل و خریطهای کلان که همه را در عالم احتیاط موجود نموده چشم بر راه وقت بود بپای دیوار از پا در آمده رسیده بزبان خوش

و ریزش زرو و عده و وعید از زن و مرد کار گرفته بجلدی و چابکی تمام رخنه حصار را بند نموده توپهای خورد بران گذاشته سد راه آمد و شد و حائل آمدن لشکر گردید - و مغالان و بهادران رخنه جو باوجود حملهای پیاپی و یورشهای بی صرفه که آدم بسیار بکار آمدند و راه در آمدن و دخول نیافتند بعد تردد تمام روز بمکانهای خود شتافتند و همین که خسرو انجم سپاه پناه بحصار نیلگون گردون برد چاند بی بی بگلکاران و بیلداران جلد دست با مزدور بسیار در پای دیوار بر سرکار آورده خود بر اسب سوار شده مشعل بسیار روشن ساخته از خشت و گل و چونه و سنگ و لاش مرد ها هر چه بدست می آمد تا اثر ظاهر شدن سفید صبح در برداشتن دیوار و استحکام آن می کوشید و زر در دست و دامن مزدوران بطریق انعام می پاشید - و همان شب دیوار پنجاه درعه که از سه و چهار درعه عرض کم نخواهد بود و سه درعه بلند نمود - و بهمین دستور تردداتی که ازان زن سرا پا تدبیر در محافظت قلعه و دفع شر خصمان بظهور آمده درین اوراق مختصر بتکریر آن نمیتوان پرداخت - گویند چند روز که برو عرصه امید نجات تنگ گردید و اثر رسیدن کومک اطراف ظاهر نشد و غله و دیگر ذخیره قلعه رو باتمام آرد فرمود که گولهای نقره در توپ پر نموده بلشکر پادشاهی اندازند *

درین ضمن خبر روانه شدن سهیل خان حبشی نائب عادل شاه با هفتاد هزار سوار از بیجاپور انتشار یافت - و راه رسیدن رسد لشکر پادشاهی بند گردید - و گاه و هیمة دران نواح نماند - و کهی دور دست از آفت دست اندازی زمینداران و دکنیان نمی

رسید - بنابراین قلمت گاه و غله در لشکر بمرتبه شد که اسپان و بار بردار بسیار تلف شدند - و امرای چاند بی بی نیز تنگ آمده صلاح بصلح میدادند - لهذا طرفین بمصالحه راضی گشته پیام الصلح خیر بمیان آوردند - و قرار یافت که شاهزاده دست از مزاحمت و محاصره قلعه احمد نگر و دولت آباد و نواح آن بردارد و بتصرف چاند بی بی و بهادر شاه بنیر برهان نظام شاه وا گذارد - و صوبه برار با بعضی پرگنات احمد آباد بیدر تعلق بیاد شاهزاده محمد مراد پذیرد - و نظر بر دفعیه وقت انجام و قبول طرفین منعقد گردید - و شاهزاده محمد مراد و خان خانان رایست توجه طرف برار برافراشته بدانجا رسیده قصبه شاه پور آباد نموده عجالة پای تخت خود ساخته پرگنات بجاگیر امر را تنخواه کرده جهت آرام گرفتن بسپاه و چهار پا فرستادن اطراف بفاصله نزدیک پرداختند - و مصلحت نمودند که دختر راجی علیخان برهانیپوری بعقد شاهزاده محمد مراد درآوردند - از آنکه از طرف صلح دکنیان خاطر جمعی که باید حاصل نشده بود بلکه خبر رسیدن سهیل خان حبشی با لشکر گران شهرت تمام داشت در استمالت و خاطر جوئی راجی علی خان نهایت می کوشیدند - و با سه چهار هزار سوار نزد خود طلبیده در همه باب رعایت خاطر او مرعی میداشتند - و چون پادشاه زاده را با شهباز خان کمبو نائب صوبه دار مالوا که بطریق کومک با خود آورده بودند بر سر منع تاراج شهر احمد نگر در ایام پیغام صلح رنجش بمیان آمده بود - او بی رخصت شاهزاده بر سر تعلقه خود برخاسته رفت - و در همین آوان بتحقیق سنه ۱۰۰۵ که سهیل خان باتفاق امرای بیجا پور و چاند بی بی

مع فوج شصت هزار سوار و توپخانه عظیم که از ابتدای بنای رواج توپخانه دکن زیاده بر بلاد دیگر هندوستان بود از احمد نگر گذشته می آید - خان خانان باتفاق راجی علیخان و راجه رامچند و دیگر امرای رزم آزمای کار طلب و بیست هزار سوار برای مقابله فوج دکن از شاه زاده مرخص گشته متوجه پیکار و کارزار با سهیل خان گردید - و از آب گنگ که بزبان هندی گنگا زبان زد مردم دکن است گذشته نزدیک ناندیر کار بمقابله و مقاتله افتاد - و زد و خورد غریب بمیان آمد - و محاربه صعب روداد - و مکرر هراول هر دو طرف غالب و مغلوب گشته از آنکه راجی علی خان و رام چند در ابتدای یورش فرصت خالی نمودن توپخانه نداده فوج سهیل خان را برداشته بودند - و دکنیان فوج پادشاهی را بطریق فرار طرف خود بمکان دشوار گذار گذاشته باز برگشته از اطراف در آمده تا آخر روز جنگ را قائم داشتند - تا آنکه راجی علیخان و راجه رامچند با دوسه هزار سوار بکار آمدند - و مغالان بسیار کشته و زخمی گردیدند - و دکنیان زیاده نیز سینه را سپر بلا ساخته بدایه عدم شتافتند - آخر هزیمت بلشکر خان خانان افتاد و کار بجائی رسید که خان خانان با چند سوار معدود و نقارچیان نزدیک توپخانه خصم که در یورش اول بتصرف خود آورده بودند استقامت ورزیده قریب غروب آفتاب فرود آمد - باقی فوج مغلیه باهتمام فرار اختیار نمود و سرکشان قطار قطار شتر و استرو گاو پر از بار پیش انداخته راه پرگنات اطراف که خانهای اینها دران بود پیش گرفتند - و اکثری بسبب انتشار خبر کشته شدن خان خانان ترک رفاقت سردار نموده بطمع بدست

آوردن صندوقهاي سقرات گرفته سرخ و سبز پر از اشرفی بتعاقب
مغلان و شتران کارخانجات شتافتند - و سهیل خان با جمعی که با او
بودند بخاطر جمعی فتح نمایان خود را پرباده غرور نخوت ساخته
بعد غروب آفتاب در کنار رود خانه که مقابل توپخانه گوله رس بود
بی اطلاع حال خانخانان برای پایان رساندن شب و فراهم نیامدن
فوج در تاریکی بدون مشعل فرود آمد و خان خانان نظر بر توکل
حق از انجا حرکت نمودن مصلحت ندانسته آن شب را شب یلدای
نا امید دانسته در انتظار صبح امید بی آنکه بر احوال خصم اطلاع
داشته باشد لنگر اقامت انداخته ازابهای توپخانه را برای احتیاط
بجای مورچال قرار داد از اتفاقات مدد طالع اکبری چند مشعل
روشن نموده نزد سهیل خان آوردند خان خانان از روشنائی
مشعلها و بنظر آمدن کثرت ازدحام دانست که سهیل زحل سیرت
در مقابل آن شیر معرکه شجاعت جا گرفته چون اکثر توپ و
و زنبورک پر از باروت و گوله بود فرمود که دوهکله را طرف آن
سیه اختر مائل ساخته مجرا بسته آتش دهند هزرمندان آن فن
بعلاصت روشنائی که نشان غروب کوكب سهیل بود با آتش دادن
توپها شروع نمودند همینکه چند گوله جان ستان ناگهان پی در پی
در مجمع دکهنیان عقل و هوش باخته رسید یک دو نفر را
قالب تهی و بی سرو پا ساخت تزلزل تمام در جمیعت آنها
راه یافت - و بفکر تبدیل مکان روشنائی صبح امید را بتاریکی
شام مایوسی مبدل ساختند - خان خانان از اثر راه یافتن
توهم در دل مخالفان بنقارچیان فرمود که صدای نقاره و کرنا

بدستور شادیانه فتح بلند سازند - بعده که شروع بنواختن شادیانه نمودند صدای فرحت افزای آن بگوش مغلان و دیگر همراهان فوج پادشاهی که در گوشه و کنار غار و مغاک برای بسر بردن شب تار بامید صبح نجات پناه برده بودند رسیده جان تازه در قالب آن دل و جان باختگان دمید - و جمعی که بذات النعش وار متفرق بودند مانند خوشه پروین فراهم آمده بهوای صدای نقاره جوق جوق روانه شده بخدمت خان خانان رسیدند - بعد رسیدن آن جماعه باز خان خانان اشاره ببلند ساختن آواز کوس و کرنای شادی نمود بار دیگر دسته از سواران برهنمونی آن صدای روح پرور فرحت افزا خود را در خدمت آن سپه سالار رساندند - همچنان هر بار جمعی که می رسیدند غرش کوس و نفیر بلند آوازه گشته در گوش دکهنیان حکم هزار پا بهم رساند و عذاب روح آن جماعت میگردید - و برای مغلیه سرمایه سرور و شادی گشته رهبری بخدمت خان خانان می نمود - چنانچه تا بنزدیک رسیدن اثر صبح یازده دفعه تفسیر آیه نَصْرُ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ بگوش دل باختگان آن تیه سرگردانی رسید - و نقیبان سهیل خان نیز بفریاد نعره و بانگ وحشت افزا فوج ابقر متفرقه خود را می خواندند و دکهنیان از شنیدن آواز دهل فتح مغلان و صدای توهم افزای مردم خود متوهم گردیده تا مقدور گوشه و کنار اشجار پناه خود قرار میدادند معهذا قریب دوازده هزار سوار نزد سهیل خان فراهم آمدند - و نزدیک خان خانان قریب چهار هزار سوار مغلیه جمع شدند - خان خانان مصلحت دران دانست که هنوز تاریکی همرنگ حبشیان حائل

چشم دکهنیان است و سهیل خان نیز بر کمیت فوج مغلان اطلاع نیافته - بر خصم تیره روز در تاخت سبقت باید ورزید - و فرمود که صدای کوس رزم با نعره های جانگداز جوانان نبرد جو بلند سازند - تکبیرگویان جلوریز بر سر خصم تاخته در حمله اول فوج سهیل خان را از پیش برداشته بتعاقب پرداختند - و بزخم های پیهم که بسهیل خان رسید از اسب سرنگون افتاد - و هوا خواهان آن بد خواه سپر اجل او گشته نیم مرده او را برداشته از معرکه بدر بردند - و مغلیه دست از تعاقب برنداشتند - و از کشته ها پشتها ساختند - و دکهنیان آنچه بتاراج متصرف شده بودند از راه نیک معاملگی مضاعف آن واپس داده حتی بجان مضایقه روا نداشتند - و خان خانان بآوازه فتح و نصرت بکمال سرخروئی خود را بخدمت شاهزاده محمد مراد رساند - و مورد آفرین و عنایات گردید - بعد از چند روز از شعله افروزی آتش حسد محمد صادق خان شاهزاده را با خان خانان ملال خاطر بهم رسید - بحضور معروض داشت - بجای خان خانان سید یوسف خان مشهدی و شیخ ابو الفضل تعیین گردیدند - خان خانان بحضور رسیده بسبب رعایت خاطر شاهزاده چند روز مصلحه مغضوب بود - و سید یوسف خان و شیخ ابو الفضل باظهار حسن تردد قلعه پرناله و کپیرله و کاویل تعلقه نظام الملک بتسخیر در آوردند - و مورد تحسین و آفرین گردیدند - و در همان اوان بتقاضای مهمان کشی چرچ نیلگون سرونو نهال شاهزاده محمد مراد بباد مصرر اجل از پا در آمد - و دکهنیان از اطراف زور و هجوم آورده اکثر برگذات و قلعات تازه بتصرف آورده را باز متصرف شدند - و خلل تمام

در بندوبست مردم پادشاهی انداختند - و شیر خواجه که جاگیردار عمده گفته میشد بعد محاربه شکست فاحش یافته بحدوث تاراج رفت - و متواتر خبرهای آشوب دکن بعرض می رسید - و باعث ملال خاطر عرش آشیانی میگردد - تا آنکه باز خان خانان را باضافه خلعت و دیگر عنایات سرفرازی بخشیده جانان بیگم دختر او را بعقد شاهزاده دانیال در آورده هر دو را باتفاق بی نفاق رفیق ساخته صاحب اختیار نسق ملک و مهم دکن نموده روانه فرمودند - و سال دیگر که سال هزار و هفت هجری [۱۰۰۷] باشد انتظام مهم اطراف آگره و دهلی و پنجاب و مهم با رانای چتور بشاهزاده محمد سلیم مقرر و منصوب نموده خود با هشتاد هزار سوار رایت ظفر پیکر برای تسخیر دکن برافراشتند - و چون بعد کشته شدن راجی علی خان فاروقی والی برهان پور از بهادر دل (83) پسر او نسبت بخد متگاری و اطاعت که از پدر او بظهور آمد کوتاهی ظاهر گردید بخاطر رسید که تا قلعه آسیر و ملک خاندیس باحاطه تسخیر نیاید و بدون آنکه این پارچه سنگ را از میان برداریم بر صوبجات دیگر کمر بستن خلاف رای سلیم است - لهذا بشاهزاده دانیال و خان خانان فرمان صادر شد که خود را زود باحمد نگر رسانده بتسخیر آن پردازند - که ما بدولت متوجه تسخیر قلعه آسیر میگردیم - خان خانان در رکاب شاهزاده بموجب حکم بپای قلعه احمد نگر رسیده به پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن دمدمه پرداخت و دکنیان از اطراف مثل مور و ملخ فراهم آمده

بزن کهي و شوخي نمودن بر بهير لشکر شروع نمودند و چاند بي بي به بندر بست برج و باره و گرد آوري آلات جنگ و جذب قلوب سپاه و فراهم آوردن ذخيره آنچه شرط تردد و سرداري است بعمل می آورد - و عرش آشياني بعد نزديک رسيدن به برهان پور امرای قلعه کشاي کار طلب را براي محاصره و پيش بردن مورچال جا بجا مقرر فرمودند - و آنچه تردد در تسخير قلعه از بهادران جان نثار بظهور آمده و لشکر فاروقي هر آنچه در محافظت قلعه و از تاختهاي بهادرانه بر افواج پادشاهي چنانچه طريقه دلاوران بانام و ننگ است کوشيدند درين اوراق بنذکار آن مفصل پرداختن از سر رشته اختصار بيرون افتادن است - اگرچه در السنه شهرت تمام دارد که چهار پنج سال ايام محاصره بامتداد کشيد اما آنچه از تواريخ بتحقيق پيوسته در اوائل سنه هزار و هشت [۱۰۰۸] بمحاصره پرداختند و در آغاز سال هزار و دوازده [۱۰۱۲] قلعه بتسخير در آمد - گویند که در دریای تبتي متصل شهر برهانپور پارچه سنگ کلان بود بعده که بفرموده حضرت شيخ برهان الدين که از بزرگان دين آن عهد بودند بزرگان فاروقي بنای آبادي شهر برهان پور بنام آن پير دين گذاشتند شيخ فرمودند که تا اين پارچه سنگ بصورت اصل خواهد بود ملک بتصرف شما خواهد ماند همين که اين سنگ بصورت فيل تبديل خواهد يافت قلعه و سلطنت اين ولايت از سلسله شما بيرون خواهد رفت - عرش آشياني بعد امتداد ايام محاصره که شهر بتصرف آمده و قلعه مانده بود برگرفته مقتدای فاروقيها مطلع شده فرمودند تا سنگ تاشان چابک دست دست بدست آن پارچه سنگ را تراشیده

بصورت فیل ساختند - و این معنی نظر بر حسن عقیدت که در باره پیر خود داشتند باعث حوصله باختن سلطان بهادر گردید - و در فخر غله که باقی مانده بود در اب کرم افتاد - و تعفن بمرتبه گرفت که خوردن آن بر چار پایان دشوار گردید تا بآدمها چه رسد - و خبر نزدیک رسیدن تسخیر قلعه احمد نگر بسعی و تردد خان خانان نیز انتشار یافت - بهادر دل باخته سراسیمه کار و بار گشته بعد عهد امان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و خزائن و دفاتر بسیار سوای دولت فاروقیه بابت عهد آسا اهیر که بانی قلعه آسیر بود و ذکر او در سلطنت فاروقیان بگزارش در آمده زیر خاک مدفون بر آمد - و اقمشه و تحف بپیشمار بضبط سرکار در آمد - و شاهزاده دانیال و خان خانان که بعد ترددات نمایان و کوشش و کشش بسیار کار بر چاند بی بی تنگ ساختند در اکبر نامه و تاریخ فرشته بشرح و بسط درج است - و بروایتی چاند بی بی بعد از ملاحظه آنکه کار از دست رفته بتدبیری در هلاک خود کوشید که احدی واقعی بر احوال او مطلع نگردید - و اقوال مختلف درین باب زبان زد کهن سالان دکن گردیده بود - قلعه بتصرف پادشاهی در آوردند و بحضور سراپا سرور رسیده بعطای اضافه و فیل و جواهر مفتخر گردیدند - و از انتشار اخبار وزیدن نسیم فتح و فیروزی چغته در اطراف قلمرو هندوستان خصوص دکن ابراهیم عادل شاه والی بیجاپور عریضه تهنیت و پیشکش مع التماس قبول بیگم سلطان دختر برای شاه زاده دانیال با فراوان مال بحضور ارسال داشت بشرف قبول در آمد و جمال الدین حسین را برای آوردن

عروس مامور نموده روانه فرمودند *

درین ضمن خبر شورش پادشاهزاده محمد سلیم بعرض رسید - انتظار آمدن دختر عادل شاه نکشیده نظر بردفع فساد سلطنت عروس و ملک نوبتصرف درآمده جنوبی را به شاهزاده دانیال باتالیقی خان خانان سپرده در دکن گذاشته رایت مراجعت بفتح و نصرت طرف اگره برافراشتند *

برارباب خرد پوشیده نماند که ذکر بغي ورزیدن جنت مکانی جهانگیر پادشاه در ایام شاهزادگی محمد قاسم فرشته و دیگر مورخان که هم عهد جنت مکانی بودند در رعایت ملاحظه آن پادشاه باشاره اکتفا نموده مفصل بزبان قلم نداده اند - اما میرزا کامگار مخاطب بغیرت خان برادرزاده حمید الله خان که بتحریر احوال جنت مکانی کمیت خامه بجولان در آورده و نسبت بمعتمد خان در راست نویسی کوتاهی قلم را کسقر کار فرموده شمه از ایام بغي نمودن شاهزاده محمد سلیم باحاطه بیان آورده است - مجمل ازان می نگار - که بعده که در سنه هزار و هشت هجری [۱۰۰۸] رایت ظفر اثر عرش آشیانی برای تسخیر دکن برافراشتند پادشاهزاده محمد سلیم را مخاطب به شاهنشاهی ساخته تسلیم ولی عهد فرموده صوبه اجمیر را در تیول آن پادشاهزاده والا کهر عطا نموده بمهم استیصال رانای چتور نامزد فرموده راجه مانسنگه خسرپوره پادشاهزاده و شاه قلی خان که از امرای کار طلب نامدار بودند با امرای رزم آزمای دیگر در رکاب پادشاهزاده تعیین نموده بعنایت فیل و جواهر و لک اشرفی مفتخر ساخته رخصت

فرمودند - و صوبه بنگاله را که از راجه مانسنگه تغیر نموده بودند بدستور سابق بحال فرموده چنان مقرر فرمودند که راجه خود در خدمت شاهنشاهی بتقدیم خدمت پادشاهی کوشد - و جگت سنگه پسر کلان خود را یا هر کرا مناسب داند به نیابت بنگاله روانه سازد - و بعد رسیدن بحوالی اجمیر خود شاهنشاهی بسیر و شکار آن دیار مشغول گشته فوج دریا موج را برای تنبیه و گوشمال رانای بدسگال روانه فرمودند - و رانا از وصول موکب و دبدبه لشکر فیروزی اثر مکان خود را گذاشته چند محال پادشاهی را تاخت و تاراج نمود - چون از هر چهار طرف فوج هامون نورد نبرد آزما باطراف آن تبه کار درآمدند عقل و هوش باخته سراسیمه کار خود گشته بچمال دشوار گذار خود پناه برد - و بهادران یکه تاز داخل ملک او گشته هر جا اثر آبادی یافتند زیر سم اسبان پایمال ساختند - و در گردآوری و اسیری مال و عیال کفار پرداختند - و چندین هزار برده هندو نژاد آن بد مال در تصرف غازیان درآمدند - درین حال خبر شورش و فتنه زمینداران طرف بنگاله و غلبه مفسدان آن ضلع و شکست یافتن نائب راجه مانسنگه بعرض شاهنشاهی رسید - شاهزاده کنکاش قصد توجه بنگاله با امیران همراه در میان آوردند - بعضی امیران فتنه جو و واقعه طلبان هرزه گو مصلحت دادند که درین وقت که پادشاه بمهم دکن پرداخته اند و مسافت بعید چند صوبه عقب گذاشته منصوبه عظیم در پیش دارند اگر راجه مانسنگه را برای نسق بنگاله مرخص ساخته خود بمدد جوهر غیرت و برش تیغ شجاعت متوجه سمت آگرا شده پراگنات و محال سیر حاصل خالصه و جاگیر داران آن ضلع را

بتصرف خود در آورده بفراهم آوردن خزانه پردازند فرد موقوف خواهد بود - بتقاضای ایام شهاب و مصلحت خام احباب راجه مانسنگه را خلعت و اسب عطا فرموده طرف تعلقه او مرخص ساخته مهم رانا را موقوف داشته عازم آگره گردیدند - همه جا محال پادشاهی و جاگیر داران را بتصرف آورده نزدیک قلعه آگره رسیده شرف نزول فرمودند - قلیچ خان حارس قلعه که در تدبیر و منصوبه مشهور بود از قلعه برآمده مع نذرو پیشکش و اظهار عقیدت و اطاعت و قدویت ملازمت نمود - و آنچه شرط رای صائب بود بکار برده خود را چنان خیر خواه پادشاهزاده را نمود و برهنائی دفع بد نامی شاهنشاهی پرداخت که هر چند بدخواهان هر دو دولت در مقید ساختن قلیچ خان و تعیین نمودن قلعه دار دیگر بجد شدند شاهزاده بدان مصلحت هم داستان نشده او را خلعت بحال داشتن قلعه داری از طرف خود عطا فرموده بقلعه باز مرخص ساختند - و فرمودند که از هر طرف به بند و بست قلعه پردازد - و مریم مکانی والدۀ ماجده عرش آشیانی که پادشاهزاده را زیاده از فرزند ارجمند خود دوست می داشتند از شنیدن اغوای برهمکاران و بحال ماندن مزاج پادشاه زاده بقصد پند و نصیحت آن زببندۀ سریر و افسر از قلعه برآمدند - شاهنشاهی برین معنی اطلاع یافته از راه خجالت و ادب برکشتی نشسته با جمعی از مردم خاص راه اله آباد اختیار نموده لشکر را براه خشکی روانه فرموده ملاحان را بعطای انعام سرگرم کشتی راندن ساختند - و مریم مکانی آزردۀ خاطر گشته بقلعه مراجعت نمودند - و شاهنشاهی باله آباد رسیده همه محال پادشاهی را

بملازمان سرکار خود مع اضافه و خطاب عطا فرمودند - و همه جا حکام خود مقرر و منصوب نمودند - و صوبه بهار را بشیخ جیون کوکه خود با خطاب قطب الدین خان مرحمت فرمودند - و سرکار جونپور بلعل بیگ (۸۳) عنایت فرموده سرکار کالپی را بتم بهادر (۸۴) مرحمت نمودند - و سی لک روپیه نقد از خزانه پادشاهی که موجود بود بتصرف خود در آوردند - چون این خبر از نوشته اخبار نویسان و زبانی منہیان بعرض عرش آشیانی رسید و در تمام اردو خیمه بخیمه انتشار یافت و زبان زد خاص و عام گردید و متواتر بعرض عالی رسید - درین ضمن خبر انتقال پادشاه زاده دانیال که با عروس جهان بکام دل همبستر نگشته بصد حسرت ازین جهان فانی رحلت نمود نیز بعرض رسید - پادشاه از راه فرط محبت که از ابتدا نسبت بهمہ فرزندان بآن نمرشجر خلافت زیادہ داشتند خصوص از داغ فرزندان دیگر بانواع غم و الم مبتلا گردیده بودند براہنمائی عقل حوصله بردباری کار فرمودہ گوش بر حرف بر ہمکاران واقعہ طلب و ہرزہ دربان سراپا مطلب نہ نمودہ از جا در نیامدہ از راه لطف و شفقت پدرانہ فرمان عنایت آمیز نوشتہ مصحوب محمد شریف پسر خواجہ عبد الصمد شیدوین قلم کہ با پادشاه زادہ ہمدرس بود و باہم ہمبازی بودند روانہ نمودہ زبانی نیز کلمات لطف آمیز و نصیحت مملو از اظہار شفقت و محبت و اشتیاق دیدار و طلب حضور بکمال شفقت

و سرور موافق مضمون فرمان ارشاد و پیغام نمودند - بعد رسیدن محمد شریف شرط استقبال و تعظیم بجا آورده فرمان را گرفتند و بمطالعه مضمون قصد احرام حضور و قدمبوس بخاطر آورده با همدمان همراز مصلحت بمیان آوردند - آخر از بد مددی و مشورت برهمکاران ظاهر بین جرأت بر اقدام و رفتن حضور نمودند - و محمد شریف را آخر مرخص نساخته نزد خود نگهداشته وکیل السلطنت خود ساختند - باز که بتنازگی حقیقت سلوک آن نوباره گلشن سلطنت با محمد شریف بعرض رسید عرش آشیانی باوجود نزدیک اتمام رسیدن مهم دکن که اگر چندگاه دیگر در آن ضلع رایت ظفر اثر می افراشتند اکثر قلاع و بلاد نظام الملکی و عادلشاهی بتسخیر می آمد خان خانان و شیخ ابو الفضل را در برهانپور گذاشته کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه آگره گشتند - از شنیدن توجه عرش آشیانی باگره زیاده از سابق بغراهم آوردن فوج و ترتیب لشکر پرداخته خواجه عبد الله را خطاب عبد الله خان مع اضافه نمایان عطا فرمودند - همچنان اکثر از نوکران خود را که آثار شجاعت و کار طلبی آنها بود اضافه خطاب و جاگیر عطا نموده برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعده که عرش آشیانی اواخر سنه هزار و ده هجری [۱۰۱۰] در دارالخلافه نزل فرمودند شاهزاده با سی چهل هزار سوار و مصالح کارزار باشتهار ملازمت پدر بزرگوار عنان توجه طرف دارالخلافه معطوف داشتند - و در راه جاگیر بسیاری از امرای حضور بتاراج در آوردند - چون بجایگیر آصف خان رسیده در اثاوه شرف نزل فرمودند وکیل آصف خان لعل گران بها فرستاده آصف خان مع عرضه داشت

که باشاره عرش آشیانی فرستاده بود گذراند معه‌ذا مبلغی کلی از جاگیر او بوصول آوردند - و بهر هفته بل هر روز خبرهای ناخوش و عرضه داشت‌های فتنه افزای اطراف بعرض عرش آشیانی می رسید و امرای حضور که جاگیر در صوبه بهار داشتند خصوص آصف خان نالاش زیاده می نمودند و سخنان هرزه و کلمات فساد افزا بعرض می رساندند - و عرش آشیانی در جواب آنها سواي کلمه لطف آمیز و محبت و شفقت افزا در ماده فرزند ارجمند بر زبان نمی آوردند - بعد از آنکه فریاد از حد در گذشت و خبر قصد کوچ از آثاره بعرض رسید خلل عظیم در بند و بست سلطنت بهم رسید و عالمی در رجا و بیم سرگردان کار و باز خود گردید - و عرش آشیانی را خوشوقتی دیدار راحت آثار نور الابصار بوحشت و سوسه چگونگی مآل کار خود و آن سرمایه عمر و زندگانی مبدل گشت - فرمان قضا جریان بدین مضمون بنام آن قرة العین صادر فرمودند که اگرچه اشتیاق دیدار آن فرزند کامگار زیاده ازان ست که بتحریر آرد اما آمدن فرزند بدیدن پدر مشتاق بدین حشمت و شکوه بر خاطر محبت اثر شاق و ناگوار می نماید اگر مطلب از نمودن تجمل و غرض از عرض لشکر و سپاه است مجرای آن فرزند ارجمند بظهور آمد - مناسب آن ست که مردم زیاده را بجایگزین مرخص ساخته بدستور مقرری جریده رسیده دیده رمد دیده دل حرمان کشیده پدر را منور و خورسند سازد - و اگر از هرزه درائی بدخواهان وسواسی و توهمی که ازان اصلا بنسبت آن فرزند سعادت‌مند در دل ماراه نیافته بخاطر رسیده عنان مراجعت

طرف اله آباد معطوف ساخته و سوسه دیگر بالکل بخاطر نیاورده هرگاه نقش توهم از دل آن فرزند شسته و رفته گردد بملازمت شتابد - چون شاهزاده بعد نزول فرمان سرا پا لطف و شفقت بر مضمون اطلاع یافتند و باقی متردد خاطر گشته بآن شان و دبدبه بخدمت ولی نعمت رفتن و با آن همه لطف فرزند نوازی که در چنان حالت از هیچ پادشاهی و هیچ پدری در حق فرزند بظهور نیامده خلاف حکم بعمل آوردن نشان بی سعادت بی دانسته در اتاوه توقف نمودند - و عرضداشتی مشتمل بر عذر آنکه مرا بجز اراده قدم بوسی و آرزوی ملازمت اندیشه دیگر که بردل و زبان بدگویان و افعه طلب گذشته نبود الحال که چنان حکم رسیده اطاعت امر نمودن واجب دانسته چند روز از خدمت خداوند و مرشد و قبله خود جدا ماندن ضرور و لازم گردید - و کوس مراجعت بطرف اله آباد بلند آوازه ساخت - و دران زودی از روی کمال لطف و رای صائب و فرزند نوازی برخلاف دیگر سلاطین فرمان عطای صوبه بنگاله و آدیسه بطریق اقطاع و صوبه داری بالاستقلال بنام شاهزاده والا قدر صادر فرموده برفق و مدارا دران درج نمودند که همه جا مردم خود را تعیین نموده بضبط و نسق ملک بخاطر جمعی پردازد - و سوسه و دغدغه خلاف مرضی از دل بر آرد - شاهزاده شکر آن عنایات و عذر عدم قبول تعیین مردم خود بحضور معروض داشته سرداران و جمعیت از خود جدا نمودن مصلحت کار ندانستند - و در اله آباد چند گاه توقف فرموده آنچه دستور سلاطین و فرمان روایان می باشد در عطا نمودن منصب و اضافه و خطاب و نقاره و جایگزین مقرر نمودن

محالات امرای حضور بعمل می آوردند *

درین اوان خبر روانه شدن شیخ ابو الفضل از دکن بموجب حکم عرش آشیانی بقصد حضور از زبانی منہیان ظاهر گردید - از آنکه از مدت آن شاهزادۀ ذوالاقتدار را از بعضی اطوار ناهموار آن صاحب مدار اکراه و ناخوشی تمام در خاطر راه یافته بود - و گاه گاه در خلوت می فرمودند که هر دو برادر پدرم را از راه برده اند و میدانست که بعد رسیدن حضور در مادۀ آن سزاوار افسر و تاج طریقۀ بدخواهی بظهور خواهد آورد راجہ نرسنگ راو که وطن نزدیک گوالیار داشت بشہرت رخصت وطن مرخص فرمودہ خفیہ اشارہ نمودند کہ خود را قبل از رسیدن او رساندہ سر راہ برو گرفتہ بیخبر برو تاختمہ در قطع شجر حیات آن دہر پرست کوشد و راجہ موافق ارشاد و حکم بعمل آوردہ بطریق ایلغار بوطن قبل از نزدیک رسیدن او رسیدہ بر قابوی وقت خود را غافل بر سر او رساندہ کار او را ساختہ نام او از صفحہ دہر و جماعہ دہر پرستان برداشت - جنت مکانی در جہانگیر نامہ کہ خود بتحریر سوانح ایام فرمانروائی خویش پرداختہ اند بزبان خامہ دادہ اند کہ چون آن مقتدای ملحدان باعث بدنامی نام نامی عرش آشیانی گشتہ بود کار او را بدان تدبیر ساختم *

القصہ بعد عرض ہرچند در خدمت عرش آشیانی گرانی نمود افسوس زیادہ نمودند - اما در ظاہر تحمل را کار فرمودہ برہمنوی رای عقدہ کشا خدیجۃ الزمانی مہد علیا سلیمہ سلطان بیگم را کہ در دانائی و کاردانی و سخن سنجی سحر آفرین بود

برای تسلی و هدایت و دلجوئی فرزند ارجمند مع فیل خاصه فتح لشکر نام مشهور و خلعت و جواهر و دیگر تحف روانه ساختند و پیهم از ارسال انواع اقمشه و ماکولات و ملبوسات بطریق هدیه آن نور حدقه سلطنت را یاد و شاک می فرمودند و بمرهم لطف و عنایت و دوائی اقسام تدبیر دل رسیده فرزند را حکیمانه تداوی می نمودند - چون بیگم نزدیک رسید آن دره التاج بکوبه و دبدبه تمام برآمده آداب فرزند را بجا آورد - و بیگم به پیغام التیام آمیز و افسانه و افسون محبت انگیز از زبان پادشاه بذوازش خطا بخشی و جرم پوشی امیدوار ساخته زنگ کدورت و سواس از دل پیرهراس آن سلطنت اساس بصیقل پند و وعظ زدودند - و آن نیر سپهر جاه را با خود گرفته عازم حضور گشتند - از تکلیف شاه زاده والا مقام قرار چنان دادند که روز ملازمت حضرت مریم مکانی جدّه ماجده باتفاق خدیجه الزمانی سلیمه سلطان بیگم که دستگیری هر دو جدّه و مادر مهربان عذر خواه عصیان و جرائم باشد در پای عرش آشیانی اندازند - و در باب عفو تقصیرات که عرضه داشت نمودند درجه پذیرائی یافت - و بعد رسیدن نزدیک دار الخلافت حضرت مریم مکانی والدّه عرش آشیانی یک منزل رفته آن گوهر درج صاحبقرانی را تنگ در آغوس شفقت گرفته بهزاران اعزاز برفاقت مهد علیا بخانه خود آوردند - و بعد آن عرش آشیانی همانجا تشریف بردند و جدّه ماجده برخاسته برفاقت خدیجه الزمانی سر شاهزاده والا گهر عالیقدر بر قدم مبارک پدر بزرگوار انداختند - پادشاه بکمال لطف و شفقت سر فرزند عزیز تر از دل و جان را برداشته تا مدت در بغل

گرفته دیدۀ هجران دیده را از دیدار فرزند روشن ساختند - و رقت زیاده نمودند - از جمله پیشکش و نثار هزار مهر و هفت فیل قبول فرمودند و بعطای فیل و اقسام جواهر و مرصع آلات معزز ساختند - و دستار از فرق مبارک برداشته بر سر فرزند جگر پیوند گذاشته فرق اعتبار آن نور دیده را بر آسمان برین رساندند - و از سرنو نوید ولی عهدی بالاستقلال نمودن را سامعه افروز عالمیان ساخته حکم بلذن نمودن آواز شادیانه فرموده از صدای کوس عشرت افزا گوش بر همکاران منافق و هوا خواهان موافق پر ساختند - و بعد جشن و بزم بهجت افروز بانقضای چند روز مهم رانا بدستور سابق بنام آن زبده دودمان سلطنت مقرر فرمودند - و روز دسره مرخص نموده جمعی از امرای نامدار تعیین کردند - بعده که در فتح پور نزول واقع شد برای رسیدن خزانه و لشکری که همراه حکم شده بود چند روز مقام ضرور گردید و از تغافل متصدیان در سرانجام مطالب تاخیر رو داد و این معنی باز از سرنو ماده برهم خوردن مزاج و آشفتگی خاطر آن درۀ التاج گشت - و بخدمت بادشاه معروض داشتند که هرگاه متصدیان سرکار در سربراه نمودن و سرانجام دادن مصالح ضروری مهم تکاهل ورزیدند و این مرید که حکم آن مرشد و قبله را بجای حکم خدا میداند بموجب فرموده برآمده چند روز در انتظار بگذراند و اثری از سرانجام دام و درم بروی کار نیامد تقصیر غلام چیست - و بتحقیق فدوی عقیدت آئین رسید که مکرر بسماجت درخواست مطالب ضروری و شکوۀ متصدیان دولت مدار و کار پردازان کفایت شعار بمیان آوردن خود را سبک و بی اعتبار ساختن و بر سر چاه زبان هرزه در ایان انداختن

است - و بر عالمي ظاهر و هويداست که مهم رانا بآن وسعت ملک و جبال قلب بدون زر و لشکر و سرانجام تو بخانه خاطرخواه که در چهار طرف ماوای او محاصره نمایند صورت گرفتن متعذر - و هر بار سماجت و لجاجت بکار بران باعث ملال خاطر اشرف و خفت خود گردیدنست لهذا اراده و التماس دارد که این مرید را چندگاه بجایگزین مرخص فرمایند که در آنجا رفته بمصالح و سرانجام فراهم آوردن آن کوشیده بخاطر جمع در تقدیم خدمت ماموره پردازد - بعد عرض بخت النساء بیگم عمه شاهزاده بلند اقبال را با یک دو امیر محرم مامور فرمودند که رفته بتسلي آن دره التاج پردازد - فائده مرتب نشد - و هر چند آن حجله نشین سراق جاه و جلال در دلاسا و فهمانیدن برادر زاده بهانه جو کوشید بجای نرسید - ناچار آن پادشاه افلاطون منش نظر بر پاس خاطر آن گوهر بحر سلطنت طوعا و کرها برفتن اله آباد مرخص ساختند و از فتح پور کوچ نموده کوچ بکوچ بکوچه و شان خسروانه متوجه اله آباد شدند - هر چند بعضی هواخواهان ظاهر بین مصلحت خام عدم تقاضای وقت بمیان آوردند عرش آشیانی گوش بحرف بر همکاران نداده بلکه از راه اظهار کمال عنایات و شفقت موافق ایام زمستان و تقاضای سال برای آن تازه نهال گلشن عز و ناز نیمه آستین پوست روباه سفید که خالی از ندرت و تحفگی نبود با تحف دیگر پیهم برای دفع توهم شاهزاده جوان بخت روانه فرمودند - در جواب عرضداشت متضمن بر شکر عنایات عطیه مرشد و قبا به نوشتند - و بعد رسیدن بمسرحد اله آباد بهمین رویه سابق بتغییر نمودن جایگزینان عمده حضور پرداختند -

و فتنه جویان واقعه طلب در عرض رساندن و شعله افروزی هنگامه فساد تقصیر نمی نمودند - و پادشاه شنیده ناشنیده می انکاشتند - و عبد الله خان که نواخته و پیدش آورد شاهزاده والا نژاد بود چون گاه گاه در خلوت کلمات نصیحت آمیز بر زبان از راه عقیدت خاص می آورد مفید نمی افتاد - وقت یافته برخاسته بخدمت پادشاه روانه گردید - در همین آوان چون والده خسرو که همشیره راجه مانسنگه می شد سودای مزاج بهمرسانده بود و از اداهای خارج و اطوار ناهموار خسرو ناخلف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد خرم کلان بود و نظر بر عنایات و توجهات جد بزرگوار و پدر نامدار که نسبت بخسرو در حق آن غرغ جاه و جلال زیاده مبذول میگردد از راه حسد برخود هموار نمی توانست بود و در خدمت پدر گستاخانه و بی ادبانه سلوک می نمود - و عند الفرصت بخدمت جد بزرگوار طریقه غمازی از طرف شاهنشاهی بکار برده شعله افروزی عذاب می نمود و مادر او در منع آن می کوشید و فائده نمی بخشید علاوه مرض سودا گردیده بود - درین آوان روزی خود را از غصه اطوار آن فرزند بد عاقبت از انیون مسموم ساخت - و برخاسته رفتن عبد الله خان و واقعه والده خسرو معا بعرض شاهزاده نامدار رسید و باعث الم خاطر گردید - و در همان ایام کدورت اثر یکی از واقعه نگاران حضور شاهزاده را با یکی از خاصان امرد که خالی از وجاهت هم نبود و منظور نظر عالی بود تعلق سرشار روداد او را از راه برده با خود گرفته بطریق فرار راه دکهن اختیار نمود - بعد مرض مردم برای گرفته آوردن هر دو تبه کار تعیین گردیدند از چهار پنج مغزلی

مقید ساخته آوردند - فرمودند که هر دورا رو بروی شاهزاده پوست بکشند ازین ماجرا در حالت بعرض عرش آشیانی رسید - علاوه اینکه هر روز از زبانی جاگیر داران آن نواح نالش تعدی شاه زاده معروض میگردد بغایت بخاطر پادشاه که اصلا طبع مبارک بر چنان سیاست و ظلم راضی نبود نهایت گرانی نمود و فرمودند سبحان الله ما هرگز بپوست کردن گوسفند مذبح بوح بحضور خود راضی نشدیم نمیدانیم فرزند ما بدین مرتبه سختی قلب از چه راه بهمرساند - درین ضمن واسوختههای بیداد تاراج و تغییر نمودن جاگیر بعرض رساندند که در عالم افراط شراب خانه خراب که افیون با او ضم ساخته اند و مداومت می نمایند چنین افعال از نتایج آنست و در وقت حکم احدی را مجال و یارای عرض نمی باشد بعده بخاطر عاطر خطور نمود که خود بدولت متوجه اله آب گشته فرزند دلپذیر خود را بوسیله پند و دلجوئی باعزاز همراهِ گرفته بیدارند بدین قصد در سنه هزار و دوازده [۱۰۱۲] از دارالخلافه اکبر آب آورده بروکشتی سوار شدند - از اتفاقات کشتی بالای تبه ریگ آمده نشست چند آنکه ملاحان تردد و سعی نمودند فائده نداد تا آنکه کشتی دیگر آوردند و بران راکب گشته در منزل پیش خانه تشریف آورده نزل فرمودند و این معنی نزد اهل شگون میمون نمود و در همان شب و روز دیگر تا هشت نه پهر بمرتبه باران بشدت نازل گردید که خیمهای نصب شده بر روی آب حباب وار نمودار گشتند و سواي خیمهای دولتخانه و پیشخانه امرا دیگر هیچ جا در خورد و کلان استوار نماند و جمعی که از شهر بر نیامده بودند قادر بر برآمدن نگردیدند - درین ضمن خبر رو بشدت آوردن مرض

مریم مکاني که از چندگاه بعارضه جسمانی مبتلا بودند و اخبار ناملائم شاهزاده نامدار علاوه مکروه روحاني گشته بود و راضي ببحرکت پادشاه بآن صوب نبودند بعرض رسید - اول تمارض دانسته شاهزاده بلند اقتبال سلطان خرم را که در استوضاي جد بزرگوار و همواری دفع بدنامي پدر ذوالاقتدار همواره مي کوشید مامور فرمودند که نزد جدّه ماجده رفته بعد حصول سعادت عیادت بر احوال کم و زیاد گردیدن مرض واقعي مطلع گردیده آمده بعرض رساند - سلطان خرم بخدمت مریم مکاني رفته بعد دریافت احوال موافق مرضي جدّه مکرمه آمده بعرض رساند که اگر خواهند ثواب دیدار واپسین دریابند و خوشنودی حضرت مریم مکاني حاصل نمایند صلاح نیک عاقبتی دارین درین است که بر سر بالین آن سرمایه سعادت هر دو جهان حاضر شوند - عرش آشیانی بقصد طواف کعبه مرادات مراجعت فرمودند و دیدار دم آخرین والدّه ماجده دریافتند - و همان روز واقعه مغفوره مرحومه شد - ملول خاطر گشته سر و ریش و بروت تراشیده تغییر لباس داده دو روز در ماتم مانده روز سوم تبدیل رخت نمودند - و امرانی که در ریش تراشی و تغییر لباس رفاقت نموده بودند بهمه خلعت عنایت فرمودند - بعده که این خبر ملال اثر بشاهزاده سلیم رسید از شنیدن خبر هولناک و قصد پدر و غم واقعه جدّه که برای ولي نعمت علاوه الم جدائی آن نور دیده گردیده براهنمائی هدایت ازلي باراده و شهرت پرسه جدّه و التماس عفو جرائم متوجه حضور شدند - بعد رسیدن بخدمت پدر عالیقدر و حصول سعادت قدمبوس عرش آشیانی فرزند دلبد بجان پیوند را در

آغوش شفقت گرفته رقت بسیار نمودند - و الماس قیمت لك روپيه با پیشکشهای دیگر قبول افتاده دست شاهزاده گرفته متوجه حرم سرا شده کلمات عذاب شفقت آمیز بمیان آوردند - و فرمودند که از افراط باده پیمائي و اثر رهنموني همراهان بد عاقبت خلل در دماغ و مزاج شما راه یافته بهتر آنست که چند گاه در خلوت خانه بآرام بسر برند تا حکما بعلاج مزاج برهم خورده آن فرزند پردازند - بعد منزوي فرمودن والد ها و همشیر ها آمده بصیقل دلبري و پند و نصائح مشفقانه و امیدوار زود مطلق العنان گردانیدن زنگ ملال آن شاهزاده ذو الاقبال میزدودند - تا آنکه باز شفقت پدري و شفاعت و کفالت والده ماجده باعث زود بر آمدن بذروه اوج جاه و جلال از هاله کدورت انزوا گردید - و روز بروز بر عنایات و الطاف بالمشافه و غائبانه افزوده غبار ملال از چهره حال فرزند کامگار پاک نمودند - و خاطر وحشت گرفته و دل رمیده بی آرام جگر گوشه را بتداوي انواع تدبیر حکیمانه باصلاح آوردند - روزی بحسب التماس و آرزوي سلاطین نامدار قرار جنگ فیلان عفریت نژاد بمیان آمد - شاه زاده محمد سلیم که بعد ولي عهدی ملقب به شاهنشاهی گشته بود فیلي داشت گران پیاو نام که در نمو و تنومندي و جنگ ضرب المثل شده بود و خسرو را نیز فیل کوه پیکر آبروپ نام قوي هیکل بود که در روز مقابله خصم و معرکه جنگ هم سزک او هیچ فیل نمی توانست شد فرمودند که آن هر دو فیل کوه شکوه را با هم در جنگ اندازند - و رن تهمین نام فیل خاصه سرکار را که از فیلان ناسي گفته میشد و هیچ فیل هم نبرد او نمی شد مقرر کردند که هر

فیلی که اثر مغلوب گردیدن او ظاهر شود کومک او نماید - و این
فیل کومکی و چرخي و لوهه لنگر وضع کرده و اختراع محمد اکبر پادشاه
است - وقت رو برو بر آمدن فیلان خود در جهروکه نشسته سلطان
خرم را که بمحبب برداشتن بفرزندی و مشاهده کمال شعور و عقل
خدا داد از صغرس کمتر از خود جدا می نمودند نزد خویش
جا دادند و شاهنشاهی شاهزاده سلیم و خسرو اذن خواسته برای
تماشای فیلان بر اسپان باد پیمای برق کردار سوار شده استادند چون
فیلان گردون شکوه کوه پیکر بحرکت آمده آهنگ جنگ نمودند در
نظر تماشاگران از جنبش هردو کوه آسمان شکوه زمین به تزلزل
در آمد *

* بیت *

دو کوه آهني از جاي جنبید * زمین گفتي ز سرتاپای لوزید
بعده از چند کله که بر همدیگر زدند اثر غلبه فیل شاهنشاهی ظاهر
گردید فیلبان پادشاهی فیل خاصه رن تهن را بموجب ضابطه
مقررې خواست بمدد فیل خسرو رساند جمعی از نوکران هوا خواه
هرزه خوانان و شاگرد پیشه فیل خانه شاهنشاهی آواز ممانعت
بلند کرده شروع بزدن سنگ و کلوخ طرف فیلبان پادشاهی نمودند
و سنگی بر پیشانی فیلبان رسید و قطرات خون بر پیشانی او ظاهر
گردید خسرو بدمال که مدام در بدخواهی پدر میکوشید باتفاق
و اشاره فتنه جوان بدسگال از میان آن همه کثرت هجوم و ازدحام عام
خود را بخدمت عرش آشیانی رسانده زبان بشکوه بیمزه فساد آمیز
گستاخی مردم پدر نسبت فیلان پادشاهی کشود و گله زیاده
نمود و مجروح گردیدن مهارت پادشاه را بآب و تاب شاهد مقل

خود ساخت - عرش آشیانی که اثر خون نیز از دور مشاهده نموده بودند برهم خاطر گشته سلطان خرم را نزد شاهزاده محمد سلیم فرستادند و فرمودند نزد شاه بهائی خود رفته بگویند که شاه بابا می فرماید که هر دو فیل و فیلبانان از شما اند این همه طرفداری جانور برپاس ادب ما و آدم سرکار رجحان دادن از چه راه است - شاه زاده بلند اقبال بخدمت پدر عالیقدر رفته پیغام جد والا مقام و کلمات التیام آمیز بآئین خردمندان گزارش نمود - و شاهنشاهی نیز در جواب بآداب تمام عذر خواسته باظهار قسم سر مبارک گفتند که مرا ازین ادای پوچ خبر نبود و راضی برین جرأت بیجای آنها نبودم - شاه زاده خرم به بشاشت و خرمی و شگفته روی تمام بخدمت جد والا مقام رفته در دفع ماده ملال فساد انگیز کوشیده باصلاح گفت و گو از طرف پدر عالیقدر و از جانب خود بی تقصیری شاهنشاهی را بزبان عذر بیان بعرض رساندند *

درین ایام از واقعه دکهین معروض گردید که شاه زاده دانیال که تازه نهال جویبار سلطنت بود زیاده از یک سال با عروس عیش و کامرانی که تازه بعقد در آورده بود هم آغوش نبوده انصرصر باک اجل بروضه جاردانی شتافت عرش آشیانی را از شنیدن این حادثه جانکاه ناگاه و واقعه غم فزایی ناگهانی که در اندک ایام چنان دو سرو روان گلشن جهانبنایی از پا در آمدند و در عین شباب و جوانی ازین دار فانی بصد حسرت و ناکامی رخت هستی بر بستند غم و الم زیاد رو داد و عارضه جسمانی علاوه آلام روحانی گردید و روز بروز بر شدت حرارت تب و مرض مرگ که انبیا و اولیا و شاه و گدا ازان ناگزیرند

می افزود و معالجات سود نمی بخشید تا اثر زوال آفتاب حیات
 هربدا گردید - چون خسرو که دخترخان اعظم کرکلتاش باو منصوب بود
 و همشیره زاده راجه مان سنگه می شد و هر دو امیر که صاحب
 فوج بودند مربی او گفته می شدند بخیال محال باطل آنکه چون
 شاهنشاهی شاه زاده سلیم چند روز پا از جاده اطاعت بیرون گذاشته
 طریقه بغی اختیار نموده بود خسرو را بسلطنت باید برداشت و
 وارث تاج و تخت را بدست آورده مکحول و محبوس باید ساخت -
 افتادند - چون جمعیت شاهنشاهی دران روزها طرف احمد آباد و
 دیگر اقطاع متفرق گشته بودند نظر برینکه هر دو مدعی دولت از
 اعظم امرا و ارباب حل عقد امور جهان ستانی بودند از راه احتیاط
 و تقاضای وقت شاهزاده ولی عهد از بیمار داری و خدمتگاری پدر
 والا قدر دست کشیده ترک آمد و شد نموده بیرون قلعه در حویلی خود
 خانه نشین شدند و در همه باب شرط هوشیاری در دفع شر اعدا بکار
 می بردند - و شاهزاده خرم با دل قوی کمر خدمتگاری جد والا مقام
 بسته اصلا از کید بد اندیشان نفاق کیش و سواس بخاطر راه نمیداد -
 و شاهنشاهی از راه مهر پدری درین ماده دغدغه تمام بخاطر آورده
 بفرزند دلبند پیغام میدادند که بودن آن نور حدقه میان اهل نفاق
 خلاف رای صائب است - صلاح حال درین است که خود را ازان
 بخطر بگذار کشیده نزد این جانب رساند - آن نونهای حدیقه
 جهانبانی در جواب پیام میدادند که تا دم واپسین از پرستاری و
 تیمار داری جد بزرگوار دست نخواهم برداشت تا آنکه والده ماجده
 سلطان خرم برای همانیدن و بر آوردن فرزند کامکار ازان تهلهک رفته

از طرف پدر عالیقدر و خود هر چند ترغیب بر آمدن از قلعه نمود
و الحاح و مبالغه بسیار بدستوری که مادران را مهر در حق فرزندان
می باشد فرمود موثر نیفتاد - و بخدمت والدین جواب صریح داد
که تا اثر حیات شاه بابا باقی است دست از قدم جد والا قدر
برنخواهم داشت - آن حجله نشین پرده عصمت ناچار فرزند را در
کنف حافظ حقیقی گذاشته مراجعت نمود - و آخر ظاهر شد که بر
نیامدن شاهزاده بلند اقبال از قلعه محض حکمت الهی بود چا
که کسان خان اعظم و مانسنگه مسامح و مکمل بطریق جاسوس متفرق
بر سردرواز های قلعه انتظار بر آمدن نو نهال سلطنت می کشیدند
که هر وجه بدست آرند - تا آنکه مرتضی خان بخاری که بخشی پادشاه
و از خیر اندیشان شاهنشاهی بود امرای بسیار باو گرویدگی داشتند
با جمعی از دلاور پیشگان بمدد رفاقت آن شاه زاده وای عهد کمر
بستند - و میان نوکران خان اعظم نیز تفرقه اختلاف و نفاق افتاد و
طرف داری آن طرف منجر براجیه مانسنگه گردید - و خسرو بدمال
که از ابتدا با پدر نزاع ورزیده گستاخانه سلوک می نمود لغایت
آنروز هزار روپیه یومیه که سال سه لک و شصت هزار روپیه باشد
می یافت - و لشکر خانگی که مصالح آن فکر فاسد او تواند شد
نداشت و بعضی بندهای خیر خواه صلاح دولت درین دانستند که
راجیه مانسنگه را به پیغامهای وعده و وعید فهمانیده فی الحال صوبه
داری بنگاله بدستور سابق بر او مقرر و مسلم داشته همان روز خلعت
داده رخصت نمودند - و شاهنشاهی بعد خاطر جمعی از شر اعدا
روزی که شب دیگر آن روز وداع عرش آشیانی بود بقلعه آمده

در حالت احتضار پدر بزرگوار معادت همدمی دم واپسین دریافتند -
و بر سر دروازه‌های قلعه و مداخل و مخارج شهر مردم معتمد خود
تعیین نمودند - و شاه زاده خرم را که چهارده سال از عمر شریف آن
نونهال سلطنت در گلشن جهانبانی نشو و نما پذیرفته بود از طرف
استقلال و ثبات قدم در خدمتگاری جد والا قدر آفرین گفتند - در نیم
شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری
روح پر فتوح عرش آشیانی از قفس تنگ فزای عالم فانی
بدار القرار پرواز نمود *

جهان چیست بگذر ز نیرنگ او * رهائی بچنگ آر از چنگ او
مقیم نه بیند درین باغ کس * تماشا کند هر یکی یک نفس
بنجاء و یک سال و دو ماه سلطنت نمود *

پادشاهی بود با داد و عدل در کمال هوشیاری و تهوری فتح
نصیب که چندین بار با صد و صد سوار بطریق یلغار چنانچه
بنگارش آمده مسافت بعیده را طی نموده بر صف بیست هزار
وسی هزار (۸۵) زده فتح یافته و داناتی و حوصله و بردباری
ازان معلوم می توان نمود که با چنان فرزند تند مزاج بعد بغی
وزیدن چنین سلوکهای با تدبیر بکار برد که مکرر مرغ رمیده
قفس شکسته را باز بی تردد لشکر کشی و آدم کشی بدام
خود آورد - و باوجود از میرزایان بنی اعمام آن همه شوخی و نمک
حرامی در بغی وزیدن بظهور آمد باز طریقه جلالت را کار

نفرموده شفقت مله رحم از دست نداد - و از مفاتیح شمشیر آن
 گیتی ستان که بر قلعه‌های آسمان رفعت هندوستان صدای اذان بگوش
 پیران دین رسیده - و اکثر بلاد شرقی و جنوبی و شمالی و صوبه
 مالوه و احمد آباد و کشمیر و غیره از ترددات نمایان او که از صدیکی
 باحاطه تحریر آمده مفتوح گشته و بتسخیر در آمده - و راجه‌های سرکش
 و رایه‌های خود رای چتور و جوده پور را در ربه بندگان و اطاعت
 خود در آورده مطیع و منقاد ساخته - و چندین افغانان جهالت کیش
 بداندیش که بدعوی ارث ملک ماده فتنه و فساد گشته از هر طرف
 علم سرکشی بر افراشته بودند و دم استقلال میزدند همه را بزور
 بازوی اقبال بخاک ادبار افکنده خرمن هستی شان را بباد فنا در
 داد - و از جمله بناهای عالی که در بلاد هندوستان یادگار گذاشته یکی
 قلعه اکبر آباد است که با عمارات و باغات دیگر آن شهر را از سر نو
 رونق بخشیده - دویم قلعه اله آباد که با گردون ابد بنیاد هم اساس
 است - دیگر مسجد عالی فتحپور است که عمارت‌های دیگر بنا
 گذاشته ارست - و در تمام سواد اعظم هندوستان عمارات عالی و
 لباس‌های فاخره و منازل خوش و بساتین دلکش و دیگر مایحتاج
 لذت زندگی در عهد آن راضع آئین دولت و بانی نسق سلطنت
 رواج گرفت - و چندان مردم صاحب کمال و مستعد از شعرا و فضلا
 و حکمای ذوفنون از ترک و تاجیک و عرب و عجم با آواز و وسعت
 خلق و کرم و صیت غریب نوازی و هنر پروری آن خسرو انجم حشم
 در پای تخت هندوستان فراهم آمده بودند که در هیچ وقتی از
 واقعات پادشاهان سلف هند شنیده نشد *

نظام الدین هروی که در جرگه بخشیان محمد اکبر پادشاه در آمده بود تاریخی مشتمل بر ذکر تعداد سلاطین بیست و یک صوبه دکن تالیف نموده مسمی بتاریخ نظامی ساخته - دران تا سنه سی و هفت بذکر محمد اکبر پرداخته - اکثر در ذکر سلاطین دکن کلام او محل اعتماد را نشاید - و سوای قول محمد قاسم فرشته هیچ مورخی بذکر سلاطین دکن نپرداخته که در صحت کلام اعتبار داشته باشد - اما چون نظام الدین عمر در رکاب و بندگان محمد اکبر پادشاه صرف نموده قول او در ذکر سوانح سلطنت عرش آشیانی اعتبار تمام دارد - آنچه بتعداد امرای پنجهزاری که معراج دولت آن عهد بود پرداخته تا سال سی و هشت دوازده نفر بشمار آورده چنانچه بتفصیل ذیل بنگارش می آید *

[۱] اول میرزا شاه رخ بن میرزا ابراهیم که از بنی اعمام پادشاه میشد *

[۲] دوم میرزا رستم قندهاری که از جمله برادران پادشاه صفوی ایران می شود بسبب مخالفت برادر و تسلط ازبکان در قندهار استقامت نتوانست ورزید و رو بدین درگاه عالم پناه آورده در جرگه امرای پنجهزاری منسلک گردید *

[۳] سوم بیرم خان وکیل السلطنت مخاطب بخان خانان و عمو جان گردیده باز مغضوب گشته بدرجه شهادت رسید *

[۴] چهارم سعید خان برادرزاده جهانگیر قلی خان *

[۵] پنجم خان جهان خواهرزاده بیرم خان *

[۶] ششم امین خان کوا *

[۷] هفتم شجاع خان *

[۸] هشتم رسول خان که اول نوکر بیرم خان بود بعده در جرگه

بندهای پادشاهی در آمده بدین پایه ارجمندی یافت *

[۹] نهم شهاب الدین احمد خان *

[۱۰] دهم مهدی قاسم خان *

[۱۱] یازدهم راجه بهگوان داس ولد بهارمل *

[۱۲] دوازدهم راجه مان سنگه که صبیغه او بجهانگیر منسوب

گردیده بود *

سوی امرای چهارهزاری که تعداد آن بچهارده پانزده می رسید عبد المجید آصف خان را که ابتدا داخل اهل قلم بود اگرچه بلا قید منصب در جرگه امرای عظام نوشته اما صاحب بیست هزار سوار بزبان قلم داده - دیگر شیخ ابو الفضل و شیخ فیضی که از مستعدان نادر العصر آن عهد بودند و سکندر خان ازبک و عبد الله خان ازبک و محمد مراد خان و شاه بداغ خان و مظفر خان که بهایه وزارت رسید و پیر محمد خان را که اول نوکر بیرم خان بود بعده در زمره امرای مقرب در آمد بلا قید مراتب و منصب از جمله امرای کبار و مقربان گستاخ بتعداد در آورده - و راجه بیدریل هر چند پایه او از دو هزار تجارز نمنود اما از آنکه در لطیفه گوئی و عقل و فراست و حاضر جوابی و موزونی طبع نسبت بر شعرا و مستعدان هند گوی سبقت می ربود بمرتبه در دل بادشاه جای گرفته بود که در ماه و سال لکها از نقد و جواهر در وجه انعام بدو رعایت می فرمودند - و همه امرای دور و نزدیک

از ارسال تحف و هدایای گران بها بار سلوک مرعی می داشتند -
و تا حرم سرا در خلوت و وقت آرام در خلوتخانه راه داشت و از
امرای باره که در عهد محمد اکبر بادشاه بامارت رسیدند سید محمود
خان است که به پایه چهار هزاره رسید و سید احمد برادر او
بمنصب سه هزاره سرفرازی یافت *

اگر خواهد بذکر اولیا و مشایخ واصل بالله و فضلا و مستعدان
و شاعران ایران و توران که در آن عهد از شهرت کمال دوستی و گنج
بخشی آن پادشاه دریا دل جمع آمده بودند پردازد نسخه علحده
مرتب گردد اما بتذکار اسم بعضی از مشایخ و صاحب کمال
و شعرا مشهور می پردازد *

حضرت شیخ سلیم سیکری قدس الله سره که از مشایخ صاحب
ریاضت آن وقت بود کرامات و خوارق بسیار پادشاه مشاهده
نموده بودند مدت در مکه معظمه و مدینه منوره بسر برد بیست
و چهار حج گزارده اکثر ملجای دردمندان و مستمندان محتاج بوده -
ذکر سپردن والده ماجده جهانگیر بعد ظاهر شدن اثر حمل که ثمر
شجر دعای شیخ بود در خدمت و خانه آن برگزیده حضرت حق
سابق مجمل بزبان قلم جاری گشته باز بتقریب باحاطه بیان خواهد
در آمد - چنانچه اسم پادشاهزاده محمد سلیم تیمنا بهم اسمی شیخ
گذاشته شده و شهر فتح پور بسبب ارادت پادشاه در خدمت شیخ
آباد گشته - در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] برحمت حق
پیوست *

شیخ عبد الحق دهلوی از افضل الفضلای آن عهد و از

محدثان مشهور بود بکعبه الله رفته بعد ادای حج واجب مدت
مدید محض برای تحقیق صحت احادیث دران مکان بسر برده
صد کتاب از همه علوم عقلی و نقلی تالیف فرموده خصوص
شرح مشکوٰۃ و تاریخ مدینه که دران ذکر حضرت ائمه طاهریں
و ظلم و تعدی مخالفین باظهار کمال حسن عقیدت نموده و تکمیل
الایمان که مشتمل است بر ذکر عقائد از تالیفهای مشهور آن
واصل بالله زیاده از صد سال مرحله عمر طی نموده تا
اواخر عهد جهانگیر پادشاه بود - در صلاح و تقوی که لازمه علم با
عمل است ممتاز بوده در ادای فرغ و سنن تا دم واپسین دقیقه
فرو گذاشت ننمود گویند بعد مراجعت از کعبه الله اکثر بر زبان
صدافت بیان او جاری میگردد که تا به بیت الله رفته مدتی مقیم
گشته صرف اوقات برای تحقیقات احادیث نمودم ندانستم که
بیشتر احادیث مشهور وضعی است - مقبره ایشان در دهلی
نزدیک مزار حضرت خواجه قطب الدین واقع شده •

دیگر از واصلان حضرت خواجه باقی بالله دران عهد از مقتدای
زمان بوده صفات ذاتی و کسبی و خوارق ایشان زیاده ازان است
که بزبان قلم داده شود - اکثر درانرا گذرانده با مخلوق کم میجو شیدند
و از اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام داشتند نزدیک هکته شاه جهان
آباد متصل قدم حضرت رسول که سابق درانجا آبادی نبوده خانقاه
همانجا بود آسوده اند •

ملا عبد الله سلطان پوری که از فضلاء مشهور بود بخطاب
مخدم الملکی در لباس سرخ پوشی میان دیگر مشایخ امتیاز یافته

در فراهم آوردن مال دنیا کار او بجائی رسید که بعد واقعه اوسه کرور روپیه نقد سوای املاک و اقسام جنس از خانه او برآمد *

الحال بذکر شعراي آن عهد زبان قلم را شاداب می سازد *

عرفي شیرازی آن قدر طبع رسا داشت که در شروع ایام شباب از تحصیل علم و درس اکثر کتب متداوله فارغ شده قبل از آنکه بحد تکلیف شرعی رسد اشعار رنگین و قصیده های برجسته میگفت تا آنکه ابنای زمان برو حسد بردند و در پی خفت او شدند لهذا ترک وطن مالوف نموده عازم هندوستان گردیده سعادت ملازمت پادشاه حاصل نمود و در اندک مدت چنان مقرب و معزز گردید که آنچه مشهور است فیضی و ابو الفضل در عالم هم چشمی حسد برده او را مسموم ساختند از جمله اشعار او که در حمد گفته * بیت *

ای نه فلک زخوشه صنع تو دانه * در قصر کبریای تو عرش آشیانه
در تنگنای کوچه شهر جلال تو * وسعت گه زمانه کمین گاه خانه
نه توسن سپهر سراسیمه در درت * تا حکمت گرفته بکف تازیانه
ذات تو قادر است بایجاد هر حال * الا بآفریدن چون خود یگانه

شیخ مبارک ناگوری و هر دو فرزند ارشد او که از صاحب کمالان آن عهد بودند ذکر آنها مکرر بزبان قلم جاری گشته خصوص فیضی که خطاب ملک الشعرا یافته بود در اکثر علم کتاب تالیف نموده و تفسیر کلام الله بی نقط نوشته و در اخلاق هم نسخه بی نقط یادگار گذاشته از اشعار اوست

* بیت *

نظر فیض چو بر خاک نشینان نکن

مور را مغز سلیمان رسد از حشمت ما

میر فتح الله شیرازی از وطن بخد مت پادشاه رسیده بسبب
رشد کمالات صوری و معنوی کار او بجائی رسید که بتنقیص معاملات
دیوانی مامور گردیده از جمله مشاهیر گشت *

ملا عراقی مشهدی از مستعدان و شعرای مشهور گفته میشود
قریب یک لک و بیست هزار بیت مثنوی دارد از جمله اشعار
اوست *

شواری شد و از خواب عدم دیده کشودیم
دیدیم که باقی است شب فتنه غنودیم
قاسم گاهی که صد و بیست سال عمر بود این بیت از جمله
دیوان مشهور اوست *

چون سایه هم‌هیم بهرسو روان شوی * باشد که رفته رفته بکار آشنایی
خواجه حسن هروی که از صاحب کمالات و مقربان پادشاه بود
از زاده طبع اوست *

محبتی که مرا با تو هست می‌خواهم
همین تو دانی و من دانم و خدا داند
سید محمد جامه باف از سادات ستوده صفات و صاحب طبع
بود در رباعی شهرت داشت *

آن روز که آتش محبت افروخت
عاشق روش سوز ز معشوق آموخت
از جانب دوست سرزد این سوز و گداز
تا در نگرفت شمع پروانه نسوخت

میر حیدر معنائی در فن شعر و تاریخ موشگافی مینمود از
جمله اشعار اوست * رباعي *

زاهد نکند گنه که قهاری تو * ما غرق گناهیم که غفاری تو
او قهارت خواند و ما غفارت * یارب بکدام نام خوشداری تو

در وقت وفات محمد اکبر پادشاه زیاده از پنج هزار فیل که گاه قریب
شش هزار میرسید در فیل خانه او موجود بود و دوازده هزار اسب
در طوبله و هزار یوز در چیتة خانه داشت اما گویند هر چند
خواست هزار چیتة شود میسر نمی آمد یک دو یوز را
آفت میرسید. و بعد وفات او که عرض خزانه گرفتند ده کرویر روپیه را
اشرفی یازده ماشه و سیزده ماشه و چهارده ماشه سوای اشرفیهای
کلان که از صد توله تا پانصد توله هزار اشرفی در خزانه موجود بود
و دو صد و هفتاد و دو من طلای غیر مسکوک و سه صد و هفتاد من
نقره و یک من جواهر خامه که قیمت آن از سه کرویر روپیه تجاوز
نموده بود برآمد. دالک میوزة جابجا نشانند تصرف اوست *

ذکر سلطنت جنت مکانی ابو المظفر نور الدین محمد جهانگیر پادشاه که بواسطهٔ نهم بامیر تیمور صاحبقران غازی میرسد

مورخان مذاقت بیان سلف در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه
چنان روایت نمایند که چون عمر محمد اکبر پادشاه به بیست و
شش سال رسید حق تعالی فرزندی کرامت نمود در خدمت حقائق
و معارف آگاه حضرت شیخ سلیم ساکن سیکری که از درویشان
صاحب حال بود رفته بعد التماس فاتحه درخواست فرزند نموده بودند
بعد از آنکه آثار حمل بیکی از حجله نشینان سراچه عصمت ظاهر
گردید او را در سیکری بخانه شیخ فرستاده چشم براه عظیمه الهی
بودند - بعده که نور صبح ولادت آن نو نهال گلشن اقبال هفدهم ربیع الاول
سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع بیست درجه میزان از
مطاع فضل ایزد منان بر ساحت جهان جهانگیر گردید - عرش آشیانی
در آگوه بدین نوید روح پرور مبشر گشته خود را بسیکری بخدمت
شیخ رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن برگزیده زمان و زمین
و رساندن خرمن خرمن زر بمستحقان و خادمان درگاه مولود مسعود
را موافق قراری که در خدمت شیخ نموده بودند بهم اسمی شیخ
بسلطان محمد سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت با سعادت او (گوهر
درج اکبرشاهی) یافتند - و موافق نذری که نموده بودند پیاده بزیارت درگاه

خواجه معین الدین چشتی باجمیر تشریف بردند - و سیکری را مسمی
 بفقم پور ساخته شهر عظیم آباد نمودند - و مسجد عالی آسمان رفعت
 در آن مکان میمنت نشان بنا نهادند - چنانچه سابق نیز بذکر درآمده -
 بعد سپردن آن نوباره جاه و جلال بمکتب مولانا میرکلان هراتی را
 بمعلمی و قطب الدین خان آتکه را باثالیقی مقرر فرمودند - بعد از
 چند گاه میزرا جان پسر بیرم خان باین خدمت سعادت اندوز
 گردید - و چون شاهزاده قدم مبارک بسال هشتم گذاشت منصب
 ده هزار پنج هزار سوار عنایت فرمودند - و بعده که پانزده سال از نشو
 و نمایی نهال عمر شریف در گلشن جاه و جلال گذشت صبیحه راجه
 بهگون داس را که از راجهای نامدار دیار هند گفته میشد برای
 شاهزاده جوان بخت خواستگاری نمودند - و خود بدولت و اقبال
 در جشن طوی بخانه راجه تشریف آرزانی فرموده آن بانوی حجله
 عصمت را بعقد درآورده بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده
 سالگی که سنه نهصد و نود و چهار [۹۹۴] باشد دختر فرخنده
 اختر راجه اودی سنگه پسر راجه مالدیو که در حسب و نسب و
 دولت مورثی بر همه راجهای عالی تبار افتخار داشت بعقد آن
 گوهر بحر سلطنت و جهان بانی نیز در آورده خود بذات شریف
 و همه حجله نشینان سراچه عصمت رونق افزای خانه و کاشانه
 راجه گردیدند - و بخوررتبه و دستور سرور آرایان هند لوازم شادی
 بتقدیم رساندند - و همدرین سال فرخنده فال از دختر راجه بهگون داس
 صبیحه بوجود آمد موسوم بسطان بیگم گشت - و در سنه نهصد و نود
 و هفت [۹۹۷] از همان محل پسری متولد گردید موسوم بخسرو

ساختند - و در همین سال خجسته مآل دختر خواجه حسن ولد زین خان برای آن شاهزاده عالی نژاد خواستند - و او آخر سال بفرخی و فیروزی ازان حجله نشین سراچه عز و ناز پسر می مولود گشت سلطان پرویز موسوم گردید - و در سنه هزار [۱۰۰۰] هجری بتاریخ سلخ شهر ربیع الثانی بعد انقضای پنج ساعت شب پنجشنبه بطالع مبارک میوزان که بحساب اختر شناسان هند سنبله بود در دار الخلافت لاهور اختر سعادت اثر برج سلطنت و کامرانی از بطن صبیغه راجه اودی سنگه عرصه زمین را منور ساخت - حضرت عرش آشیانی آن تازه نهال گلشن سلطنت را سلطان خرم مسمی ساخته بفرزندی خود نسبت بدیگر فرزندان امتیاز بخشیدند *

نغمه سرایان بزم اخبار جهانگیری چنین روایت کنند که ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر پادشاه عرف شاه زاده محمد سلیم که (در شهوار کجه اکبر) تاریخ ولادت او سابق (۸۶) بزبان قلم داده در سال هزار و چهارده [۱۰۱۴] روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانی که سی و هشت سال از نشو و نماي نهال عمر شریف او در گلشن کامرانی و جهانبازی گذشته بود در دار الخلافت آگره براورنگ جهانبازی جلوس نمود - و خطبه جهانگیری بر منابر قلمرو سواد اعظم هند بنام نامی او خواندند - و زر سرخ و سفید از میمنت اسم آن زبده دودمان صاحبقران سرخ روئی تازه بهمرساند و ملقب بنور الدین جهانگیر گردید *

* بیت *

جوان شد بار دیگر عالم پیر * بعد شاه نورالدین جهان گیر
 بگیتی فتنها در خواب ازو شد * گل باغ بقا سیراب ازو شد
 بر ضمیر منیر دانشوران نکته سنج خورده گیر ظاهر باد که چون
 مولف اقبال نامه معتمد خان و میرزا کامگار مخاطب به عزت خان
 برادرزاده عبد الله خان که هر دو بزرگوار بتذکار احوال آن شهریار
 سمند تیز رفتار خامه را بر صفحه بیان بجولان در آورده اند و آنچه
 حضرت شاهنشاهی جهانگیر واقعات سلطنت خود را قلم بند
 نموده اند در چندین مقدمه در هر سه تالیف مختلف بنظر مسود
 اوراق در آمده و باهم موافقت نمی نمود و سواي آن میرزا عابد نام
 درویش صاحب کمال منزوی معمر که در اکثر صفات اسم با مسمی
 مشاهده شد بموجب اظهار او که همراه والده خود در صغرسن با اعتماد
 الدوله پدر نورجهان بیگم وقت آمدن از ایران هم سفر بوده و ایام
 شباب در رکاب ظفر انتساب صرف نموده و بعد از انتقال سلطنت دل
 از آرایش روزگار کنده در بندر سورت انزوا اختیار کرده بود در سنه هزار
 و صد و هفت [۱۱۰۷] هجری که با وجود زیاده از صد و پنج سال از مرحله
 عمر او طی شده بود تفاوت چندان در هواس خمسۀ او ظاهر نمی
 گردید و بر صدق اقوال و راستی کلام افعال و اطوار آن پیر و حق شهادت
 میدادند - با جامع این اوراق رابطه و داد بهمرسانده بود اکثر سرگذشت
 عهد آن پادشاه عادل باذل خصوص از ماده نزاع صاحب مدار
 آن سلطنت و منجر گردیدن به بی ادبی که از نوکر ناحق شناس
 مهابت خان بظهور آمد آنچه ازو مسموع نموده راوی ثقه دانسته
 بصندوق حافظه سپرده بامضمون هر سه جهانگیر نامه و شاهجهان نامه

میرزا امینا که از ابتدای ولادت تا ده سال از جلوس تالیف نموده و تقریباً در آن اکثر بذکر جهانگیر پادشاه نیز پرداخته بخاطر آورده موافق عقل ناقص خویش بطریق اختصار خوشه چینی نموده باحاطه تذکار می آید - امید که اگر اختلافی بنظر مطالعه کنندگان در آید بعد عیب پوشی حصه رسد زبان طعن دراز ننمایند *

اول حکمی که از عدالت پروری نمودند این بود که بعد جلوس فرمودن از چهار من طلا زنجیر عدالت بسازند و در آن شصت زنگ نصب نمایند یک سراو به شاه برج قلعه اکبر آباد و سر دیگر بر میلی که کنار دریا برای همین کار نصب نموده بودند قائم کنند و ندا نمودند که هر مظلومی که دست او بدامن طرفداران ظالمان نرسد بلا واسطه دست دادخواهی بران زنجیر زده صدای ناله و فریاد ستم بدستگیری زنگ بگوش آن پادشاه عدالت پزوه رساند - و در ابتدای سلطنت میرزا خان را که در ایام شاهزادگی دیوان بود خطاب وزیر الملک عنایت فرمودند و غیاث بیگ را مخاطب باعتماد الدوله ساختند - و آصف خان عرف محمد جعفر برادرزاده غیاث الدین که در ابتدا از ایران آمده در عهد محمد اکبر پادشاه دویستی شده قبول نموده به بنگالاه رفته باز بامداد طالع و یاروری بخت و رشادت ذاتی بپایه وزارت رسیده مخاطب بآصف خان گردیده بود از صوبه بهار آمده شرف اندرز ملازمت گردید - و شینخ فرید بخشی را که اصل از سادات بود میر بخشی نمودند - و راجه مان سنگه را صوبه داری بنگاله فرمودند - و دلار خان افغان را حکومت لاهور آرزانی داشتند و سلطان

پروریز را با تالیفی آصف خان بمهم رانای چتور که در عهد عرش آشیانی خود باین خدمت مامور گشته بسبب بعضی موانع در عقد تعویق افتاده بود مامور ساختند - و شمشیر و خنجر مرصع و اسب و فیل و خلعت انعام نموده فرمودند که محمد اکبر پادشاه غازی را عرش آشیانی مینوشته باشند - و حکم شد که جا بجا در بلاد و محال عمده تعلقه حکام احکام و فرامین منع شراب و میر بحری و راهداری و دیگر ابوابی که حکام در دست بتعدی می گرفتند و قطع شجر حیات دزدان و قطاع الطريق و غور رسی مظلومان و زیر دستان صادر فرمودند - و حکم شد هر جا که مسافر تاجر و مقیم مالدار فوت شود و وارث او حاضر نباشد مال او را امانت نگاهدارند و در صورت مفقود الاثر بودن وارث مال ترکه یت را صرف تعمیر و احداث مساجد و پل و مدرسه و سرای نمایند - در جهانگیر نامه که جنت مکانی خود تالیف نموده بزبان قلم داده که اگرچه طبع ما رغبت و میل بشراب دارد و خود هم میخوریم اما در منع آن تاکید زیاد نموده ایم و بدین تقریب کیف شراب را بر دیگر کیفیات ترجیح داده چند فقره نوشته اند *

آغاز سال اول جلوس مطابق غره فروردی موافق

یازدهم ذی قعدة سنه یکهزار و چهارده هجری

در اول سال جلوس و جشن نوروز عالم افروز نذر و پیشکش امرا معاف فرمودند - و خرمن خرمن زر و جواهر با انعام و بخشش در آمد - و در شروع این سال خسرو بدمال که از بدو حال در خدمت پندر بزرگوار چنانچه بگذازش آمده بی ادبها ازو سرزده و در ایام عارضه سفر آخرت عرش آشیانی بخمال و آرزوی خام ادعای

جهانبانی داشته بود درینولا هشتم ذی الحجه سنه احدی جلوس اول شب باتفاق و رفاقت جمعی از قلعه ارک آگره برآمده متوجه سمت پنجاب و لاهور گردید - بعد عرض نظر بر پیش بینی که زود شعله این فتنه را فرو باید نشاند خود بدولت رایت ظفر اثر بتعاقب او برداشتند - شیخ فرید بخاری میر بخشی را که مخاطب به مرتضی خان ساخته بودند همان ساعت بطریق هراول مرخص فرمودند - و شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را با شیخ علاء الدین دبیر شیخ سلیم که کوکه پادشاه می شد و بخطاب کوکلتاش خانی سرافرازی یافته بود و اعتماد الدوله عرف غیاث بیگ طهرانی را که ذکر او مفصل بزبان قلم خواهد داد و جمعی دیگر را در دار الخلافت گذاشته نهم شهر مذکور بقصد تعاقب خسرو کوچ فرمودند - و در همان روز میرزا حسن (۸۷) پسر میرزا شاه رخ که شریک مصلحت و رفیق او گشته بود، بسبب عقب ماندن گرفتار پنجه اجل گردید - حضرت بشکون خوب گرفتند - و حسن بیگ بدخشی (که خمیر این جماعه از بیوفائی سر رشته اند) (۸۸) بموجب حکم از لاهور عازم حضور بود با خسرو در خورده به بمحض تکلیف سمرقندی با سه صد (۸۹) سوار

(۸۷) در دو نسخه اصل و تاریخ تذکره السلاطین چغتای حسن

و در دیگر نسخ حسین نوشته *

(۸۸) این عبارت فقط در یک نسخه است *

(۸۹) در تذکره السلاطین چغتای نوشته که حسن بیگ با چهار صد

پانصد کس بدخشیان از کابل عازم ملازمت بود الخ

رفاقت نمود هر جا میرسیدند از مال تجار و مسافریں و مترددین و از محصول و خزانه محال پادشاهی و زراعت رعایا تاراج نموده متصرف شده و از تیر آه مظلومان اصلا اندیشه ننموده دیهات را می سوختند

• بیت •

آتش سوزان نکند باسپند • آنچه کند دود دل دردمند

دلورخان صوبه دار لاهور که روانه درگاه والاشده بود از شنیدن بغی خسرو مراجعت نموده بمحافظت برج و باره پرداخت - و عبد الرحیم دیوان لاهور که او نیز قصد حضور نموده روانه شده بود در راه به خسرو در خورد و او را بانسون از راه برده رفیق طریق گمراهی ساخت و او از شومی طالع یا خسرو رفاقت نموده مخاطب بملک الوزرا گشته دیوان آن برگشته ایام بد فوجام گردید - چون مرتضی خان پاشنه کوب می آمد خسرو بعد رسیدن نزدیک لاهور که دروازه قلعه بر روی خود بسته یافت باوجود فراهم آمدن ده دوازده هزار سوار که واقعه طلبان هرزه کار و فتنه جویان اطراف روزگار با او ملحق شدند دست و پا باخته دوسه روز دست و پای لا حاصل زده از ملاحظه مآل کار نائده در محاصره ندیده بمقابل مرتضی خان پرداخت و باندک زدو خوردی پای ثباتش از جا رفت - و دران معرکه از سادات بارهه سید جلال و غیره هفتاد نفر لشکر پادشاهی بکار آمدند - و قریب و چهارصد نفر از فوج خسرو کشته و زخمی گردیدند - و بعد هزیمت یافتن خسرو پالکی سوار می او با صندوقچه جواهر که زاد راحله ار همان بود بدست مرتضی خان افتاد و بخدمت جنت مکانی باعریضه فتح ارسال داشت بادشاه بعد

از اطلاع هزیمت آن خسروان مآل بطریق یلغار جریده خود را به مرتضی خان رسانده مورد عنایات ساخته شب در خیمه او گذراندند و راجه باسور را که از زمینداران عمده آن طرف بود بتعاقب خسرو مامور فرمودند - و خسرو بعد کنکاش از همراهان که افغانان مصلحت مراجعت آگره و بهار میدادند و حسن بیگ صلاح رفتن طرف شرقی خلاف رای صائب دانسته تکلیف روانه شدن سمت کابل نموده امیدوار بها میداد و میگفت چهار لک روبیه در قلعه رهناس بادگیر سرانجام ضروری موجود دارم پیشکش مینمایم - خسرو آن خزانه را دم نقد دانسته بمصلحت حسن بیگ همداستان گردید و ازین معنی افغانان که ماده فساد این کار بودند در ظهور خلاف خواهش آنها ترک رفاقت نمودند و تفرقه تمام بحال خسرو راه یافت - بعده که بآب چناب رسید چون حکم سر راه گرفتن بر خسرو بحکم همه طرف و معبرها رسیده بود وقت گذشتن از آب زمینداران آنجا مانع ملاحان گردیدند و ملاحان تن باطاعت خسرو نداده گریختند - همراهان خسرو بعد تگ و دو بسیار کشتی که ملاحان آن غافل بودند بهرسانده ملاحان را مجبور ساخته خسرو را با جمعی از خاصان بران سوار نمودند - ملاحان کشتی را عمدا بر سر ناپوی ریگ برده خود را بدریا انداخته بدر رفتند - خسرو خسروان مآل سراسیمه و حیران گشته در گرداب تفکر افتاد چون خبر بمیدر ابوالقاسم تمکین و هلال خان خواجه سرا که در گجرات لاهور بودند رسید بلا توقف شتافته خسرو را با حسن بیگ و عبد الرحیم و دیگر همراهان مقید ساخته بحضور معروض داشتند - زبانی شمس

نام توشکچی خبر دستگیر شدن آن بد فرجام بعرض رسید بخطاب خوش خبر خان و دیگر عنایات سرافرازی بخشیدند *

سلخ محرم سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] امیر الامرا عرف محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شریف قلم برای آوردن خسرو مامور گردیده بطریق استعجال رفته اورا با همراهان بحضور آورد - بعده که آن سرگشتگان بادیه ناکامی مسلسل با طوق و زنجیر از نظر گذشتند - فرمودند که عبد الرحیم را در پوست خرو حسن بیگ را در پوست گاو کشیده هر دو را با دیگر متابعان بر خر واژگون سوار نمایند و در نظر تماشاگران تشهیر دهند - حسن بیگ در پوست گاو چهار پهر نگذشته قالب از جان تهی نمود - و عبد الرحیم هشت پهر زنده مانده وقت گرداندن از راه غلبه جوع و بیغیرتی خیار از بازاریان گدائی نموده گرفته میخورد - و فرمودند که از دروازه باغ میرزا کامران تا در قلعه لاهور دو رسته نخل دار نشانده از وجود همراهان خسرو بارور سازند - بعده که دارها نصب نموده آن جماعه بد انجام را بر سردارها جلوه گر ساختند حکم شد که خسرو را برفیل با طوق نشانده از میان دارهای سرسرخ بگذرانند - و نقیدان دست راست و چپ فریاد می زدند که امرا مجرا می نمایند *

بعد این فتم چون خواهش سیرکابل در خاطر جا گرفته بود وجدائی شاهزاده والا کهر محمد خرم ناگوار می نمود حکم طلب شاهزاده بلند اقبال همراه خدیجه الزمانی سلطان سلیمه بیگم که شاهزاده عالی نژاد را بفرزندی برداشته بود فرمودند - و سلطان پرویز را که بمهم رانی چنور مرخص فرموده بودند و بعد فتور خسرو طلب حضور گشته

بود درین اوان رسیده ملازمت نمود - و دران مکان که خسرو از مقابل شیخ فرید هزیمت یافته بود فرمودند که قصبه آباد نموده مسمی بفرید آباد سازند - اگرچه شیخ فرید را قبل از مهم خسرو بخطاب مرتضی خان سر بلندی داده بودند اما چون از قبول آن بعد از آنکه از من خدمت قابل عنایت خطاب بظهور نیامده ابا مینمود بعد از فتح که مورد عنایات دیگر نیز گردید آداب تسلیمات خطاب بتقدیم میرساند •

بر ارباب هوش مخفی نماند که در زمان سلاطین سلف هندوستان اوائل عهد عرش آشیانی خطاب خانی و تبدیل اسم با لفظ خان بسیار کم اتفاق می افتاد مگر جمعی که از اولاد و احفاد سلاطین بودند بکلمه میرزا که بر سر اسم یا آخر اسم در دفاتر ثبت میکردید بر دیگر امرا فخر می نمودند - بعد برهم رسانیدن تسلط افغانان که با وجود بر افتادن دولت آنها و بعضی بسبب خانی قومیت که عطای منصب پادشاهی با آن ضم میکردید بر دیگران تفاخر مینمودند - عرش آشیانی بیشتری از عمد نوکران مقرب را بعطای خانی بر دیگران امتیاز بخشیده فرمودند که افغانان را بدون آنکه از طرف پادشاه مخاطب به خان گردند خان نه نوشته باشند - و اکثر مثل شیخ فیضی و شیخ ابوالفضل و میر غازی و دیگر از اهل فضل و کمال با کمال رتبه اعتبار و قرب مخاطب بخان نگردیدند - و بعضی با وجود رسیدن به پایه ایالت بدون آنکه از آنها تردد نمایان بظهور آید در قبول تبدیل اسم بمزید لفظ خان تن نمی دادند - بمرور ایام خصوص در عهد صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه خطاب

خاني براي مردم نامي صاحب پايه و مكننت رواج زياد يافت اما باز تا سنه بيست و پنجم جلوس خلد مكاني محمد اورنگ زيب مطابق سال هزار و نود و يك [۱۰۹۱] كه اعتبار منصب و خطاب و عطاى نوبت و طوغ و علم و ديگر لوازم جهانباني فى الجمله مانده بود و بدین مرتبه خاني از رتبه نيافتاده بود كه بدون قرب روشناسي و استعداد كمال صورى و معنوي بخطاب سرافرازي يابند - بعده كه خلد مكاني بهم استيصال كفار بد كردار دكهن متوجه گرديده بخجسته بنديك تشريف آوردند براي جذب قلوب مرهته و دكهنيان چنانچه انشاء الله تعالى مفصل بزبان خامه تيز رفتار داده خواهد شد در همه مراتب و اعتبار دولت هندوستان خلد پذيرفت - خصوص نسقي كه در پيش نياوردن افغانان و راجپوت و كشميري از نفرمودن خدمات عمده و نيفزودن برپايه منصب داشتن نماند - و در ايام سلطنت خلد منزل بهادر شاه كار بجائي رسيد كه درين محل بتكرير تفصيل آن نيرداختن اولي - و باقي اين داستان برمكان خود گزارش خواهد يافت - سر رشته سخن را باز بزبان قلم ميدهد كه درين ايام بعرض رسيد كه حسن خان شاملو حاكم هرات از شنيدن واقعه عرش آشياني و آشوب خسرو بي حكم شاه عباس بلا توقف خود را ببلااد گرم سير رسانده بعضي جاها را تاخته بقندهار رسیده محاصره نموده - و شاه بيگ خان قلعدار بمداغ (۹۰) پرداخته - از شنيدن اين خبر ميرغازي را

مع فوج شایسته برای مدد شاه بیگ خان تعیین نمودند - و میرزا علی اکبر شاهي را بحکومت کشمیر مقرر فرمودند - و قطب الدین خان کولکناش را بصوبه داری بنکاله مرخص ساختند *

دیگر پوشیده نماند که قبل از تسخیر بلاد مهالگ محروسه هندوستان که به تیغ گیتی ستان عرش آشیانی به تسخیر درآمد حکام که بشهرهای اطراف تعیین می شدند حاکم آن شهر می نوشتند - از عهد جنت مکانی جهانگیر پادشاه حکم شد صوبه و صوبه دار می نوشته باشند - بعد رسیدن خبر محاصره قندهار و رخصت میرغازی معروض گردید که حسن خان شاملو بموجب حکم شاه ایران که در منع محاصره بزجر نوشته بودند بر خاسته رفت - و حسن بیگ نام که بسزاولی برخیزانند حسن خان تعیین شده بود محبت نامه شاه مشتمل بر عذر جرأت بیجای حسن خان و اشاره متعاقب فرستادن تهذیب و تعزیت نامه مع ایلچی فهمیده کار و تحف و هدایا آورده مورد عنایات گردید - و قلعداری قندهار را به میرغازی مقرر فرموده شاه بیگ خان را از روی لطف طلب حضور فرمودند - پسران شاهزاده دانیال مرحوم همراه مقرپ خان از دکن آمده ملازمت نمودند -

درین اوان داروغه کتابخانه خطی بمهرخان اعظم عرف میرزا عزیز کوکه که در عهد عرش آشیانی قبل از رفتن بکعبه متبرکه بر ارجی علیخان حاکم برهان پور بطریقه داب نمک بحرامان کافر کیش چنانچه سابق از گستاخی او در جواب فرمان عرش آشیانی نیز بزبان قلم جاری گشته مشتمل بر شکوه و اظهار زشتی اعمال وای نعت نوشته بود و از اموال و کتاب خانه راجی علی خان بزا آمد گذراند آنرا طلبیده بمطالعه

درآورده از روی غضب بدست خان اعظم دادند - و فرمودند که بآواز بلند بخواند - از شنیدن آن امرای یمین و بسارلعن و طعن بسیار برو نمودند - هرچند از ظهور این تقصیر قابل سیاست بود اما نظر بر حقوق او و مادر او که الطاف عرش آشیانی در باره آن بی ادب مبذول می گردید و زیاده از فرزندان می خواستند و ناز و هرزه گویی او را شنیده ناشنیده می انگاشتند بعزل منصب و جایگزین معاتب ساخته در قلعه حبس فرموده جان بخشی نمودند *

ذکر سوانح سال دوم شمسی از جلوس مطابق

بیست دوم ذیقعدة سنه هزار و پانزده هجری

در جشن آغاز سال دوم از جلوس شاه زاده خرم بلند اقبال را به تسلیم عطای منصب هشت هزار و علم و نقاره و دیگر لوازم آن سرسبز و خرم ساختند و آصف خان را خلعت و زرات و قلمدان مرصع مرحمت فرمودند و خواجه ابوالحسن را بموجب التماس آصف خان به پیشکاری وزارت مقرر فرمودند و رایت توجه طرف کابل برافراشتند و تفرج کذان و شکار افغان وسط ماه صفر المظفر سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] در باغ متصل کابل شرف نزول فرمودند بعد سیر و انقضای چند روز باغی باسم جهان آرا دران مکان فیض نشان احداث نمودند - درین ایام خبر کشته شدن قطب الدین خان کوکلتاش و شیرافکن از دست یکدیگر در بنگاله که مجملی از تفصیل آن در اوراق آینده بر محل در ذکر نور محل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد رسید و باعث ملال خاطر گردید - در شروع سال هزار و شانزده [۱۰۱۶] از کابل متوجه

دار الخلافت آگره گردیدند - درین ضمن خبر واقعه میرزا شاه رخ صوبه دار مالوا که از بنی اعمام جنت مکانی می شد رسید - در اثنای راه عجب بایه ناگهانی بر جمعی از هوا خواهان خسرو از شامت نفس او گذشت تفصیل این اجمال آنکه نورالدین محمد و حکیم ابو الفتح و میرزا محمد ازبک و بداع بیگ ترکمان با هندی صاحب مدار اعتبار خان که خسرو در قید و اختیار او بود همدم و همراه گشته با هم عهد و پیمان بسته اتفاق نمودند که خسرو را از قید بر آرند و قریب چهار صد نفر اجل رسیده دیگر را که داخل جلوی رکاب بودند و با هندی مذکور توسل داشتند با خود همدستان نمودند و قرار دادند که وقت سواری قابورا کار فرموده قصد پادشاه نموده خسرو را بسطنت بردارند و ندانستند

• ع •

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

از اتفاقات یکی از آن جماعه را رنجشی با همدمان بمیان آمد و نزد شاه زاده خرم آمده بر حقیقت کار آگاهی داد و شاه زاده بعرض رساند و در همان ساعت آصف خان نیز اطلاع یافته معروض داشت و مقوی قول و اظهار شاه زاده گردید حکم طاب عمدهای آن جماعه نمودند از آن جمله میرزا محمد ازبک و بداع بیگ را بوعده و وعید تهدید آمیز تسلی عهد امان جان داده بر تعداد اسامی آن بدمالان واقف گشته همه را بردار جزا کشیدند - و شاه بیگ خان قلعه دار معزول قندهار آمده ملازمت نمود - بخطاب خاندوران و صوبه داری کلبل و تنبیه اصفهان سرکش اطراف آن حدود سرافرازی داده موخص فرمودند *

ذکر سوانح سال سیوم شمسی از جلوس
مطابق دویم ذیحجه سنه هزار شانزده هجری

در آغاز جشن سال سیوم جلوس که شرف نزول در حوالی
آگره واقع شد امرای دور و نزدیک شرف اندوز ملازمت گشتند بعد
داخل شدن حکم شد که جشن شروع سال سیوم جلوس و نوروز که بنای
جشن سوم سال غره فروردی روز نوروز عالم افروز که ابتدای سال شمسی
و سرمایۀ بهار عیش و کامرانی است باشادی طوی مبارک خود
که با صالحه بانوبخت قاسم خان عرب مقرر شده بود ضمیمه هم سازند
آنچه عطای اضافه و نقد و جنس به شاه زاده و امرا و صلحا و فضلا
و شعرا و اهل نشاط دران بزم بخرج آمد و خرمن خرمن و دامن
دامن زر سرخ و سفید بارباب حاجت رسید اگر خواهد بتحریر
تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند - آن نوعروس سراجۀ
عفت را بهادشاه محل ملقب ساخته بر دیگر پرده گیان حرم امتیاز
بخشیدند و خان خاندان عرف میرزا عبد الرحیم را به پایۀ پنج هزار
پنج هزار سوار رسانده بهمهم دکن مامور و مرخص فرمودند - و جمعی
از امرای دیگر را بادوا زده هزار سوار همراه او تعیین نمودند و ده لک
روپیه با فیل و عنایات دیگر عطا فرمودند - و مهابت خان را سه
هزاری دو هزار سوار و نقاره مرحمت نموده بهمهم رانای چتر
برفانت دیگر امرا رخصت نمودند - و دختر راجه جگت سنگه
پسر راجه ماسنگه را بعقد ازدواج در آوردند - از جمله آنچه راجه در
جهاز دختر خود داد سه لک روپیه مرارید و شصت فیل بود -
و تقصیر خان اعظم کوکۀ عرش آشیانی را بالتماس شاه زاده خرم

معاف فرموده بصوبه احمد آباد مرخص فرمودند •

ذکر سال چهارم شمسی از جلوس مطابق

چهاردهم ذی الحجه سنه هزار و هفده هجری

شاه زاده پرریز را بصوبه داری و مهم دکن باتالیقی سیف خان و فوج شایسته مامور و مرخص فرمودند خان خانان را و سیف خان باره را همراه او مقدر ساختند و بیست لک روپیه مدد خرج با ده فیل و دو صد اسب و دیگر جواهر آلات مرحمت نمودند و چون مهابت خان در مهم رانا کاری نداشت طلب حضور نموده عبد الله خان را بران مهم مامور فرموده مورد عنایات بی پایان ساختند - میرزا پرخوردار خاف میرزا عبد الرحیم که از خانه زادان موروثی بود بخطاب خان عالم سرافرازی یافت - اسلام خان را بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - درین ایام صبیح میرزا مظفر حسین که بواسطه چهارم نبیره زاده شاه اسمعیل صفوی می شد بعقد شاه زاده خرم در آوردند و از آن سال رابطه نسبت و خویشی صفوی ضمیمه خلعت و مواصلت معنوی پادشاه ایران گردید اما ثمر نتایج بعرضه ظهور نیامد •

ذکر سال پنجم شمسی از جلوس مطابق

چهارم ذی الحجه سنه هزار و هجده هجری

در شروع این سال حکم شد که نقاره بر سر پایت سه هزار و پانصدی مرحمت می شده باشد - درین اوان بعرض رسید که ولی محمد خان والی توران از جور امام قلی خان که فی الواقع از اثر ظلم خود او بر عایا بود بخدمت زبده دودمان مصطفوی شاه عباس صفوی

التجاء برد و بعد عنایات و مهمان نوازی شاه که خاصه آن برگزیده خاندان رسالت است بمدد سپاه برای تصرف ملک رفته موروثی او تکلیف فرمود درین ضمن نوشتجات بعضی امرای منافق و سرکرده ازبکان مشتمل بر طالع و اظهار اطاعت و وفات خود نزد او رسید ولی محمد خان فریفته نوشتنهای غدر آمیز آنها گردیده محتاج بگرفتن و بردن کومک نگشته بلکه لشکر قزلباش را مخمل دانسته باز مقابل امام قای خان به کشش شاهباز تقدیر شتافت و باندک زد و خورد که بمیان آمد گرفتار سرپیخته اجل گردید - درین سال از نوشته اخبار نویسان پتینه معروض گردید که در ایام حکومت افضل خان قطب نام مجهول فقیری در پتینه خود را به سلطان خسرو شهرت داده علم فساد بر افراخته جمعی را از واقعه ظلمان سرکار و اوباشان مادر آزار پدر بیزار فراهم آورده در فرصتی که افضل خان از پتینه طرف جایگزین رفته بود و بنارسی نام نائب افضل خان و غیاث بیگ دیوان در شهر بودند غافل با جمعی انبوه خود را بقلعه رسانده دربانان را با قلعه دار کشته قلعه را بتصرف در آورد بنارسی و غیاث بیگ تاب مقاومت نیاورده خود را بافضل خان رساندند بعده مع فوج بدقابل خسرو جعلی رسیده بعد محاربات و مقابلها که بمیان آمد آن فقیر دستگیر گردید و بجزای اعمال رسید حکم فرمودند که بنارسی و غیاث بیگ را مسلسل نموده لباس عورات پوشانیده سر و ریش تراشیده بر خر سوار کرده از پتینه تا حضور تشهیر کنان بیاورد و افضل خان را بعطای اضافه سرباندی بخشیدند - درین ایام از واقعه دکن بعرض رسید که مهم دکن بسبب نفاق و حسد

همراهان از خان خانان صورت انفصال یافتن متعذر می نماید و افواج بادشاهی مکرر از لشکر ملک عنبر هزیمت یافته و خان خانان بحال تباہ ببهراپور خود را رسانده و احمد نگر که در عهد عرش آشیانی بعد لشکر کشیها بتسخیر در آمده بود باز بتصرف دکنیها رفت. درین ضمن عرضداشت خان جهان لودی که در خدمت جنت مکانی از ایام شاه زادگی قرب و اعتبار زیاده داشت مشتمل بر التماس و درخواست سر لشکران مهم دکن بتعهد آنکه در مدت دو سال در استبصال سرداران بد سگال دکن سعی جمیله بظهور آرد بعرض رسید خان خانان را طلب حضور نموده خان جهان لودی را بجای او مقرر فرمودند باز خان اعظم را برفاقت خان عالم و فرید خان مع سی هزار سوار بطریق کومک بمهم دکن مامور نمودند *

ذکر سال ششم جلوس مطابق پنجم

محرم سنه هزار و بهشت هجری

در آغاز این سال یادگار علی ایلچی ایران با اسپان و تحف و نامه محبت آمیز مشتمل بر پرست عرش آشیانی و تهنیت سلطنت و عذر تاخیر تحریر نامه بسبب پیش آمدن مهم آذر بایجان و شروان رسید و لک روپیه نقد و پنجاه هزار روپیه را جواهر آلات و طلا آلات مع اسب با ساز مرصع و خلعت عنایت فرمودند - درین حال خبر حادثه که از طرف تاختن حداد بد نهاک با جمعی از افغانه بر کابل و تردد صوبه دار که بتحریر تفصیل ان نمی پردازد بظهور آمد معروض گردید - قلیچ خان را بصوبه داری کابل مقرر فرمودند *

درین ایام عشرت انجام خواستگاری نورجهان بیگم بمیان آمد اگرچه
 رشریح ابتدا و انتهای آن درگزارش بعضی مقدمات بتقاضای ایام و
 پاس ادب و رعایت هردو طرف چون مولف جهانگیرنامه را کوتاهی
 قلم کار فرمودن ضرور بود ترانه این نغمه در پرده مختلف بقانون دیگر
 نواخته اما بر مسود اوراق آنچه بعدتحقیق قریب بصدق ظاهر گشته
 و آنچه در تاریخ منهج الصادقین که مولف او محمد صادق تبریزی
 نوکرشجاع بود و بدستور سیرتالیف نموده بمطالعه درآمده باحاطه
 تحریر می آرد - گویند غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهرانی که از
 اعیان آن دیار بود و در عهد شاه طهماسب حکومت خراسان داشته
 ثانیاً باقی دار سرکار شاه گشته بود و از صدمات دیگر حوادث لیل و نهار
 کار او بکمال عسرت کشید و دل از وطن برداشته با دو دختر و یک
 پسر همراه قافله هند در عهد عرش آشیانی عازم هندوستان گردید
 مابین راه بار دیگر بروز حادثه روداد که آنچه داشت و نداشت
 بباد فنا رفت و تفرقه بحال او بجائی رسید که میان پنجم و شش نفر
 دو اشتر سواری و بار بردار داشتند که به نوبت سواری شدند چون زن غیاث
 بیگ حامله بود رعایت او در سوار نمودن زیاد می نمودند چون نزدیک
 قندهار رسیدند نو جهان در چنان ساعت محمود و طالع مسعود مولود
 گردید که همان روز رنج عسرت والدین بر راحت عیش مبدل گشت یعنی
 چون بعد تولد قادر بر غم خواری او نبودند و از کمال عسرت و تعب
 و مشقت راه شیر در پستان مادر او آنقدر که برای غذای او کفایت
 نماید بهم رسیدن متعذر می نمود دختر را در پارچه پیچیده بحافظ
 برحق سپردند وقت شب در قافله انداختند هنگام کرچ آواز گریه

طفل بگوش يکي از ملازمان ملک مسعود نام قافله باشي رسيد و برداشته نزد قافله سالار آورد بمجور ديدن روي آن طفل حق سبحانه تعالی مهر او در دل قافله باشي انداخت و رغبت تمام به پرورش او نمود از آنکه فرزند نداشت بفرزندی خود برداشت و از اینکه خلاف قافله هندوستان در قافله ايران بودن زن کم اتفاق مي افتد براي مرضعه او که جست و جو نمودند سواي مادر او نيافتند چون بعد طلوع اختر با سعادت او از مطلع اميد وبال حال والدين بفرح و شادي مبدل گرديد و نحوست هبوط بسعادت شرف تبديل يافت والده او را باعزاز طلب داشته براي هر يکي مدد سواي و رخت نموده در احترام آنها کوشيده بوعدهاي نيك انجام خوشوقت ساختند و بدستور دايه خانه بزرگان طفل نيك اختر را بجهت شير خوراندن بگذار او سپرده اطعمه و اشربه فراخور حال آنها مقرر نمودند بعده ملک مسعود که در خدمت عرش آشياني رز شناسي و آبرو داشت هميشه از ايران تحف و هدايا آورده شرف اندوز ملازمت ميگرديد بدستور هميشه بعد رسيدن دار الخلافت سعادت جبهه سائي آن آستان ابد بنياد حاصل کرده ارمغان راه آورد را گذراند عرش آشياني فرمودند که اين دفعه خلاف سالهاي ديگر تحفه قابل سرکار ما نياورد در جواب التماس نمود که کدام تحفه نزد ما کرباس فرودشان لائق اين درگاه آسمان بازگاہ ميتواند بود اما درين سفر دوسه جواهر بي بهاي جاندار آورده ام اگر نظر تربيت بر آنها افتد تا حال چنان ارمغان از ايران و توران به هندوستان براي پادشاهان سلف نيامده بعده غياث بيگ را با ابو الحسن بھر

او ملازمت فرموده در زمرة ملازمان پادشاه فلک جاه در آرد و روز
 بروز از مدد طالع و جوهر ذاتی رشدایشان بر مراتب منصب و عزت و جاه
 آنها موافق رتبه و پایه آن ایام می افزودند و زن قافله باشی که مادر
 بآمدن درون محل گشته بود همراه والدۀ حقیقی نور جهان در محل
 آمد و رفت می نمود و روزهای جشن و نوروز از مجرای بیگمان و
 دیگر خدمت محل کامیاب مزید عزت و آبرو و عطای نقد و
 جنس زیور می گردید - بعده که نور جهان بحد رشد و بلوغ رسید
 و آثار جوهر عقل و فهم ضمیمه حسن روز افزون ظاهر گردید گاه گاه
 مهر افزای دلربا میان جنّت مکانی و آن حجله آرای عزو ناز
 مشاطگی می نمود میل خاطر مبارک طرف او زیاده می گشت
 و تخم محبت نور جهان در دل آن خدیو جهان می کاشت تا روزی
 در گوشه و کنار محل وقت خلوت یافته بطریق ملاعبه دست آن
 سرمایه رعنائی گرفته بکنار لطف کشیدند نور جهان خود را کنار
 کشیده نزد بیگمان شکوه نمود و منهیان محل بعرض عرش آشیانی
 که در عدالت گستری بی همتای عصر بود رساندند از راه حزم و
 پاس ناموس زبردستان بر جنّت مکانی بیدماغی نموده بوالیان
 نور جهان فرمودند که آن گوهر ناسفته بی بها را بعقد ازدواج احدي
 در آرند غیاث بیگ بعرض رساند که ما بندها را در بارۀ خانه
 زادان چه اختیار است تا آنکه علی قلی نام ترک استجلو که سفره
 چپ شاه طهماسب صفوی بود و از حسب آب خورد بهندوستان
 رسیده در ملتان بخدمت خان خانان پیوسته خدمت می نمود
 چون جوان سپاهی کار طلب صاحب جوهر بود خان خانان متوجه

احوال او گشته تفقد زیاده باحوال او نموده غائبانه در زمره ملازمان پادشاهی در آورد و بعد رسیدن حضور منظور نظر عرش آشیانی گردید و نسبت صبیحه غیاث بیگ بحکم پادشاه عدالت اساس در همان نزدیکی بار مقرر نموده مخاطب بشیر افکن خان ساخته جاگیر صوبه بنگاله با تعلق خدمت آن طرف عطا فرمودند و در مهم رانا چند گاه در رکاب جنت مکانی بوده بجایگزین مرخص گردید - بعد از آنکه جنت مکانی سر بر آرای هذگردیدند قطب الدین خان کولکاتش کوکه را صوبه دار بنگاله نموده وقت رخصت در خلوت چند کلمه در صدد شیر افکن خان ارشاد فرمودند - شیر افکن خان از نوشته وکیل بر مضمون حکم از روی قیاس آنکه بوی عشق و مشق پنهان نمی ماند اطلاع یافته از راه غیرت همان روز بواقع نگار گفت من از امروز نوکر پادشاه نیستم و بحسب ظاهر ترک یواق بستن نمود بعده که قطب الدین خان به بنگاله رسید و مکرر مردم و نوشته برای طلب شیر افکن خان فرستاد او درآمدن تعلل و تجاهر ورزید تا آنکه قطب الدین خان خود را بتقریب ضرور طرف جایگزین و تعلق شیر افکن خان رساند و پیغام ملاقات نمود شیر افکن خان جریده با بکتر و شمشیر زیر نیمه آستین حمل کرده با معدود چند نزد قطب الدین خان رسید بعد ملاقات و احوال پرسشها قطب الدین خان هر چند خواست پیغامهایی ناملائم طبع شیر افکن خان را بزبان ملائم ادا نماید ملائم خاطر او نیفتاد و گفت و شنید کنایه آمیز و پند و نصائح فساد انگیز مشتمل بر اطاعت امر پادشاهان بمیان آمد که بتوفیریم آن قلم را رنجه نداشتن اولی آن بهادر شیر دل متحمل

کلمه و کلام ملالت انجام نگشته دانست که سوای کشتن و کشته شدن جان بآبرو بدر بردن محال است نیمچه که زیر آستین حمائل داشت کشیده بر شکم قطب الدین خان زد که با ردهای شکم از اسپ بهائین انداخت خواست که بدر رود کشمیری از همراهان مقتول خود را برسانده زخم شمشیر بر او رساند شیر افکن خان بعد برداشتن زخم کاری کار او را بساخت و ملازمان دیگر قطب الدین خان برو هجوم آورده بزخمهای پیدایی کار او ساختند - و روایت دیگر شیر افکن خان هر چند زخمهای کاری جان ستان بار رسیده بود با نیم نفسی که آن شیر باقی داشت بتقویت غیرت بقصد کشتن زن و خوشدامن ازان انبوه اسپ تاخته بدر رفته تا بدر خانه زنده رسید مادر نورجان که عاقله باهوش بود نظر برینکه شیر افکن خان مظلوم از جهان رود و آلوده خون ناحق زن و مادر زن نگردد در خانه بر روی او بست و فریاد و شیون آغاز نمود که نور جهان از شنیدن کشته شدن شوهر خود را بچاه انداخته جان داد ترا اندرون آمدن مصلحت نیست بیرون بعلاج زخمها باید پرداخت شیر افکن خان از شنیدن حادثه زن بروضه جاودانی شتافت - بر عقلا ظاهر است که اگر این حکایت تدبیر مادر نور جهان مقرون بصدق است هر چند بحسب ظاهر بینان نظر بر وفاداری خلاف پاس غیرت واقع شده اما از راه عقل و شرع که هیچ وجه ریختن خون زن جائز نبود و رفتن شیر افکن خان مظلوم از جهان بمراتب به از ظالم رفتن در دم واپسین بسیار تدبیر بجا بود که بکار برد - بعده بعرض جنت مکانی رسید بر کشته شدن کوکه که یادگار حضرت شیخ سلیم نیز بود بسیار متالم گشتند و حکم

طلب نورجهان بحضور نمودند بعد رسیدن نورجهان بحضور که قبل از ورود حکم متصدیان بنگاله مجبور ساخته روانه نموده بودند جنت مکانی خواهش مواصلت و مذاکحت او بمیان آوردند نورجهان باظهار شکوه و دعوی خون شوهر استادگی زیاده نمود و پادشاه بغضب گشته بدعوی کشته شدن کوکه نورجهان را در جرکه کنیزان مغضوبه در آورده محبت را بغضب مبدل ساخته در خدمت سلطان سلیمه بیگم مادر نسبتی خود سپردند بعد یک دو سال که میان طالب و مطلوب بنا خوشی و ناکامی گذشت باز بمرد طالع نورجهان در ریاض محبت جانان نسیم مودت وزید و از سرنو روزی در نظر مهر اثر جنت مکانی جلوه گر گردید و نهال پژمرده عشق کهنه سرسبزی و خرمی تازه پذیرفت و اختر ارج طالع از مشرق امید سرزد و موافق حکم شرع بعقد در آورده جشن ملوکانه نموده اول بغور محل ملقب ساختند باز بنورجهان پادشاه بیگم مخاطب نموده بر همه حجله نشینان سراچه عصمت و پردگیان حجله عفت امتیاز بخشیدند و رفته رفته تمام مهم سلطنت بدست و اختیار او داده شریک سکه بدین سجع ساختند

* بیت *

بحکم شاه جهانگیر یامت صد زیور • بنام نورجهان پادشاه بیگم زر و سواي احکام شرع و عدالت در همه کار و بار و امور ملکی و مالی بدون مصلحت او کارفرما نمی گردیدند - و دمی و لمحۀ از خود جدا نه نموده وقت دیوان و سواری فیل عقب پرده بلا فاصله باخود می نشاندند و فی الواقع عجب زن عاتله و فیض رسان و مجموعه

جوهر رشد و صاحب تصرف بود اقسام زیور و لباس زنان هند که در محل بادشاهی و امرای مغلیه تا حال رواج دارند همه وضع کرده اوست زیور و پیرایه سابق که بسیار کلفت و بدنما بود منسوخ ساخت مگر در بعضی بلاد دور دست میان شیخ زاده ها و افغانه مانده - چاندنی که نفس الامر عجب فرش عیب پوش خانه نامردان و گرد پوش فرش دوالمندان است و در شبهای مهتاب نمود خاص دارد وضع کرده همانست و عطر گلاب که اول مسمی بعطر جهانگیری گردیده و دیگر بعضی عطرهاي کم بها که برای مردم نامرد بر آورد قصر ف او و مادر اوست - اقسام جنس بادله که قسم سنگین آنرا بنام پادشاه و کارخانه موسوم ساخت رجس سبک که ازان تمام خلعت عروس و داماد مردم نامرد به پانزده و بیست روپیه تمام شود از راه دانائی بنام خود نور محلی وضع نمود - و دیگر تصرفهای بجای او که برای او و برای شاه و گدا بکار آید زیاده ازانست که بتفصیل آن توان پرداخت - حاصل کلام اکثر لذات هندوستان را او بعرضه نمود آورده و بمرتبه فیض رسان بود که هر سال جمع کثیر از مغلان بی سروسامان را روانه ولایت و مکه معظمه و کربلا و نجف اشرف می ساخت و چندین هزار دختر بی پدر و بیوهای بیگس را چهار و دیگر اخراجات از سرکار خود داده کد خدا می نمود بآن همه فیض رسانی و همتی که داشت بمرتبه کد بانو بود که روزی وقت گذشتن فیلان از نظر جلای فیلان از زربفتیهای ولایتی بسیار تحفه خوش بوته که همه دال و گل بریده بودند و هر گل ازان غیر مکرر بنظر جلوه میداد و از دیدن آن چشم خیرگی

می نمود در نظر بادشاه در آمد و بسیار مرغوب طبع گردید و پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت بخرچ در آمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض رساند که جلها تیار از محل خاص بر آمده از نورجهان پرسیدند که شما چندین زربفتهای تحفه برای جل فیلان بریده اید در جواب گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خریطهای عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود درینجا بصرف در آوردم - و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری و تبعیت امرو نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد از و سرنزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود نور جهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند *

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون مذمت گریبان گیر

نور جهان بیگم مخفی تخلص میکرد این دو بیت نیز به بیگم نسبت میدهند *

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بندۀ عشقم و هفتاک و دو ملت معلوم

زاهدا هرل قیامت مگن در دل ما

هول هجران گذراندیم قیامت معلوم

اما صد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که از شیر افکن داشت بعقد شهریار پسر جهانگیر بادشاه در آورده نظم بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد غرض آلود آنها که پای شیر مردان ازان می لغزد برای پیش آوردن شهریار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده نظر بر مآل کار بر هم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال بادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشویش در آورد و مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزع دینی و ملکی داشت آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنت مکانی و خود او رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اصل مطلب می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکهین عبد الله خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه سر کشان دکهین رساند و رامداس کچهواکه را از روی عنایت خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله خان کومک مهم دکهین بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام همراه خادمان محل بشکار قمرغه بر آمده شش صد و چهل آهو زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان چوگان بازی سر دهند و از آب و دانه آنها خبر بگیرند و صد آهو را

حلقه نقره در انداخته در همان شکار گاه سردادند - درین سال فرمودند که شبیه پادشاه را بر پارچه طلا بوزن یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر صورت شیري که مرکوب آفتاب باشد نمایان نموده بامرای مقرب و فدویان خاص دهند که باعزاز بر سردستار یا روی سینه بجای حوز جان نگاه می داشته باشند - وبصوبه داران اطراف احکام صادر شد که امرا در چهارکده نه نشینند و وقت نشستن دیوان فیل و اسب از نظر نگذرانند و فیل بچنگ نیندازند و بنوکران پادشاهی تکلیف چوکی نمایند و ملازمان خود را خطاب ندهند و بسیاست بریدن گوش و بینی و کور نمودن چشم اقدام نمایند و هرگاه بنوکران خود و ملازمان پادشاهی فیل و اسب انعام نمایند کجک برگردن و جلو برنش گذارند و حکمی و سندی که بنام بندهای پادشاه نویسند بر روی کاغذ مهر نمایند و وقت بر آمدن و نشستن نقاره نزنند و جلای اسب از پارچه سرخ نسابند و اسبها را بوته نقاشی نمایند این همه نسق جنت مکانیست که از آن بعضی تا حال بحال مانده *

ذکر سال هفتم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق

شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری

در شروع جشن نکمت افروز این نوروز و سال جلوس والدۀ نورجهان عطرگلاب بتصرف طبع خود کشیده گذارند پسند نموده بنام نامی خود مسمی بعطرجهای گدیری ساخته مالۀ مروارید بقیمت سی هزار روپیه انعام فرمودند - فی الواقع عجب قصر بجا نموده که هیچ بوی خوش بدان نمی رسد و از شمیم روح پروران مشام ملک

و جن و انس معطر میگردد قیمت عطر خوب جهانگیری تا اوائل عهد خلد مکانی عالمگیر محرر اوراق تا هشتاد روپیه توله یاد دارد که الحال بهشت و نو روپیه توله رسیده - درین سال عرضه داشت اسلام خان صوبه دار بنگاله و نوشته واقعه نگار که با سر عثمان مقتول مفسد مشهور فرستاده بود رسید که اسلام خان و شجاع خان برسر عثمان باغی پیشه که چندین امیر عمده ازو هزینه یافته بودند شتافته بعد چند دفعه جنگ و مقابله که شجاع خان را با فیل مست مقابل شدن و کارزار نمودن و زخم کاری برداشتن اتفاق افتاد و بیشتر از ملازمان عمدۀ پادشاهی بکار آمدند و لشکر هزیمت یافته بود بمدد طالع و اقبال بی زوال جهانگیری غالب آمده بذات واحد هر دو بهادر صفدر او را بقتل رسانده سر او را با سوهای جمعی از همراهان او بحضور ارسال داشته اند - ازین خبر جنت مکانی مشغوف خاطر گشته اسلام خان را که پنجهزاری بود شش هزاری ساخته بر مراتب دیگر امرا افزودند و شجاع خان بخطاب رستم خان معزز گردید و بهمرهان اضافه مرحمت فرمودند و بذام عبد الله خان بتجدید حکم بتاکید رفت که از راه کنار کوکن و ناسک داخل دکن شده باتفاق راجه رامداس بروز و تاریخ معین که در همان روز و تاریخ بامیر الامرا خان جهان و میوزا رستم و راجه مانسنگه که سابق صوبه دار باستقلال دکن و بمهم عنبر حبشی نظام المکی مامور بودند رسیده که با توپخانه و مصالح خود ها را مقابل عنبر رسانند و باتفاق بلانفاق به تنبیه دکنیهایی بد سرشت پردازند و از هر دو طرف با لشکر عظیم برسر خصم تازند

اما چون میان امرا و نوکران اتفاقی که نفاق را دران کار نفرمایند خیال محال و فکر باطل بود بعده که عبد الله خان بموجب حکم خود را بطریق استعجال بتعلقه حد ناسک و گلشن آباد رساند و ازراه غرور شجاعت که مآل آن خفت و ندامت است خواست که بلا رفاقت و شراکت خان جهان فتح آن مهم بنام او باشد و صرفه در خبر نمودن و طلب فوج و سرداران برهان پور ندید خلاف حکم و تدبیر پادشاه قصد آن نمود که فقط بنام او کوس شهرت تسخیر ملک نظام المکی بلند آوازه گردد با یازده هزار سوار که اکثر از بهادران رزم آزما و دلاران فبرود دیده بودند و هریکی از جماعه داران خود را از شیر ژیان روزگار می شمرد جلو ریز متوجه استیصال عنبر بد خصال^۲ گردید - ملک عنبر خبر یافته از عبد الله خان که فی الواقع از سپه سالاران فتح نصیب نامدار گفته می شد - حساب برداشته لشکر بیحساب با توپخانه عظیم که بسبب قرب و جوار کله پوشان فرنگ دران دیار زیاده از هندوستان مصالح توپ و تفنگ رواج یافته بود چندین هزار بان آتش فشان مقابل عبد الله خان تعیین نمود - و دکنیهایی قزاق پیشه یکه تاز خوش اسبه باستقبال فرج بادشاهی شتافته غافل چهار پنجم گروهی لشکر رسیده شروع بزدن کپی و تاختن اطراف فرج عبد الله خان نمودند و موافق دستور دکنیان که تن بجنگ صف نداده جنگ بگریز و قزاقی می نمایند اکثر اوقات از یمین و یسار لشکر در آمده دست برد نمایان می نمودند - و از چهار پای کپی هرچه می یافتند بتاراج می بردند - و آدم بسیار بقتل میفرساندند و شتران پر از بار قطار قطار وقت کوچ بدست

آن جماعه مي افتاد و گوش و بيني زن و مرد لشکر پادشاهي بریده
 سر مي دادند و روز بروز غلبه لشکر ملک عنبر مي افزود و مثل مور
 و ملخ فراهم آمده قوت مي گرفتند و چيره مي گشتند - و کار بجائي
 رسيد که نصف لشکر عبد الله خان بمعرض تلف آمد - و بي آنکه کار
 بجنگ صف کشد بيشتر مردم از گوشه و کنار فرار اختيار نمودند و
 روزي نبود که کومک ملک عنبر نميرسد - و چشم زخم تازه بفوج پادشاهي
 نرسانند تا آنکه عبد الله خان عاجز آمده از همراهان صلاح کار پرسيد
 هواخواهان مصلحت دادند که طرف احمد آباد مراجعت نموده
 بار ديگر با لشکر مستعد و توپخانه سگنين و فيلان جنگي ببايد آمد
 و تلافي بر روی کار بايد آورد - لهذا ناچار قرار بمراجعت دادند و
 لشکر هراول نزديک بدولت آباد رسیده برگريد - چون ملاحظه
 تعاقب نمودن دکهنياها که شهرت تمام دارد در دلها راه یافته بود
 علي مردان نام را که از صف آرايان مشهور گفته مي شد با فوج
 شايسته چندان نمودند - و دکهنياهای بد سگال از هر طرف فوج
 فوج نمايان گرديده زور مي آوردند همين که فوج علي مردان
 بمقابل آنها مي پرداختند فرار مي نمودند - و باز غافل
 از طرف ديگر نمودار می گشتند - و گاه بيگاه غافل و ناگاه
 بر بهير تاخته بغارت مي بردند - و در مقابله کار بر لشکر
 تنگ مي آوردند و در شبهای تاربان پيشمار از يمين و يسار
 فوج می انداختند - آخر کار روزي ده دوازده هزار سوار بر علي
 مردان تاخته از چهار طرف اورا بميان گرفتند - و علي مردان بعد
 ترود نمايان زخمهاي کاري برداشته دستگیر گرديد - نزد ملک

عابر بردند و در دولت آباد مقید گشته بعد چند روز درگذشت -
و مخالفان تا سرحد بکلانه تعاقب لشکر بشوخی تمام نموده برگشتند
و سرداران بوهانپور اگرچه بموجب حکم از شنیدن خبر روانه شدن
عبد الله خان از راه برار عازم دولت آباد گردیده بودند اما از حسد
آنکه آنها نیز دران مهم برفاقت عبد الله خان راضی نبودند و
عبد الله خان چنانچه بایست در خبر کردن نپرداخته بود لنگروار
کوچ مقام کزان می رفتند از شنیدن این خبر مراجعت نموده
خود را بخدمت شاه زاده پرویز رساندند *

بر عقلا ظاهر است که هر چند رای پادشاه صائب بود اگر
سرداران هر دو طرف اتفاق بی نفاق را کار می فرمودند اغلب
که کار پیش می بردند اما از رشک و عدم اتفاق نوکران نتیجه
برعکس بخشید - چون این خبر ملالت اثر بحضور رسید باز
انفصال استیصال عنبر بد خصال منحصر در فرستادن خان خانان
دانسته او را با خواجه ابو الحسن برای مهم دکن تعیین و مقرر
فرمودند - درین ضمن خبر فوت آصف خان جعفر (بیگ) و میر
غازی قلعه دار قندهار بعرض رسید و میرزا رستم بصوبه داری تهنه
مامور گردید - و در همین اوان شادی طوی پادشاه زاده خرم که
با عبیده اعتماد خان پسر اعتماد الدوله منعقد گشت بمیان آمد -
و در همین سال واقعه سلطان سلیمه بیگم که احوال او مکرر بزبان
قلم آمده روداد و باعث ملال خاطر جنت مکانی گردید - گویند
سلطان سلیمه بیگم که بانواع صفات آراسته بود طبع موزون نیز
داشت از جمله اشعار آبدار که قابل درج سفینهای صاحب طبعان

است این بیت بدو نسبت میدهند

• بیت •

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زین سبب حرف پریشان گفته ام

ازین مقوله لالی آبدار بسیار سفته *

ذکر سال هشتم شمسی از جلوس مطابق بیست

و هشتم محرم الحرام سنه هزار و بیست و در هجری

درین جشن جهان افروز حکم شد که دو محجر نقره بوزن

صد و بیست من که مراد از هر من سی آثار شاه جهانی باشد

تیار ساخته یکی را مطلا نموده هریکی را برای ایستادن امیران

در دیوان خاص و عام موافق پایه و اعتبار نصب و مقرر نمایند -

درین سال از غرائب روزگار جفت شدن شیرو یوز نر و ماده

یهمدیگر و بچه آوردن که هرگز شیرو یوز خانگی بچه نیاورده بعرض

رسید - درین اوقات جذت مکانی متوجه مهم رانا گشته بعد نزدیک

رسیدن بسرحد رانا رایت ظفر آیت جانب اجمیر برافراشته

شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که هشت هزار بود از اصل

و اضافه دوازده هزار شش هزار سوار نموده خان اعظم را که در

مالوا صوبه دار بود باتالیقی مقرر کرده با امرای دیگر و مبارز پیشگل

کار طلب برای گوشمال رانای چتور مرخص ساختند *

ذکر سال نهم شمسی از جلوس مطابق نهم

صفر المظفر سنه هزار و بیست و سه هجری

در جشن آغاز این سال اعتماد الدوله را از اصل اضافه پنجهزاری

دو هزار سوار فرمودند و اعتماد خان پسر اعتماد الدوله را سه هزار

هزار سوار نمودند و بموجب التماس همشیره‌ها و بیگمان خسرو را ماذون
 بمجرا ساخته بودند و بطریق نظر بند آمد و رفت می نمود از
 ملاحظه بعضی اطوار مذموم او که اکثر مغموم بخدمت پدر می آمد
 باز محبوس ساختند - درین سال همایون فال نو نهال زهره خصال
 گلشن شاهزاده خرم از صبیله آصف خان در چمن نشات بجلوه درآمد
 و مسمی بجهان آرا بیگم گردید میرزا فندهاری را که صوبه دار پتنه
 نموده بودند جمع کثیر از مردم تعلقه صوبه او بحضور آمده استغاثه
 ظلم و تعدی او نمودند از پتنه معزول ساخته طلب حضور فرمودند
 بعد رسیدن حضور حکم شد که اول بدلاسی دادخواهان پردازد
 بعده ملازمت نماید - عبد الله خان صوبه دار احمد آباد را بتاکید
 فرمان صادر شد که خود را نزد شاهزاده خرم بکوملک برساند و
 بعضی کومکیان دکن نیز مامور گشتند که با فوج شایسته با لشکر
 شاهزاده ملحق گردند جمله بیست هزار سوار همراه شاهزاده
 نامدار عالی قدر تعیین گشتند و شاهزاده بعد داخل شدن بحد
 تعلقه رانا محمد تقی بخشی خود را که آخر بشاه قلی خان
 مخاطب گردید با پنجهزار سوار بطریق هراول مرخص فرمودند که
 هر جا قصبه و معموره ملک رانا باشد بتاخت و تاراج آرد و بت
 خانه هر جا یابد مسمار سازد و خود همه جا در استیصال منصوبان
 رانا کوشیده مردم خود نشانده کوهایی فلک رفعت را که ملجای
 کفار بود بزیر سم مرکب نصرت اعتصام درآورد - از آنکه رانا جایی حاکم
 نشین خرد را که مراد از ادیپور باشد و بنا کرده ادیسنگه پسر رانا
 سانگا بود که با فردرس مکانی بابر بادشاه بالک سوار مقابله نموده بود

و بعد هزیمت پسر او میان دره و مکان قلبی که سه طرف آن کوه واقع شده شهر آباد نموده و دو تالاب با صفا و وسعت متصل آن آبادی ساخته و ازان سال تا زمان حال سلسله رانا ترک ماندن فلعه چتور نموده درانجا سکونت ورزیده بود گذاشته رو بکوهستان دشوار گذار پراز اشجار دیگر بطریق فرار آورده شاه زاده خود را بادپور رسانده چهار فوج اطراف ملک او تعیین نمودند و شش تهانه برای بند و بست ملک و رسیدن رسد مقرر ساختند و محمد تقی بخشی را مکرر با سرداران رانا کارزار صعب بمیان آمد خصوص بر سر مسمار ساختن بتخانها که ازان گروه داد دلیری و تهوی بظهور آمد بمرتبه پای ضلالت قائم نمودند که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند - و پیهم پسر ارشد رانا شبی با فوج کوه نورد جهان آشوب بطریق شب خون بر فوج هراول تاخت آورد و دران شب نیز از محمد تقی و همراهان او تردد نمایان بظهور آمد و بمرتبه قدم همت استوار نموده جوهر سردی و پردای بروی کار آوردند که بیشتر از راجپوتان کشته و زخمی گردیدند و در همین هنگامه عبد الله خان فیروز جنگ و دلاور خان کاکر کومکي احمد آباد رسیدند و تقویت بر لشکر اسلام افزود و خان اعظم عرف میرزا عزیز را که نظر بر قدیم خدمت و حقوق سابق و رسوخیت او نموده صاحب حل و عقد کنکاش شاه زاده مقرر نموده بودند بعده که کار از فوج کشی بصلح و رجوع رانا منجر گردید با وجود قرب مسافت با جمعیت قلیل رسید و روز ملازمت قانون عقیدت و بندگی را خارج آهنگ ساخته بمرتبه بد نواخت

و اداهای نفاق آمیز ازو سرزد که مغضوب گردید و مقید نموده بحضور نوشت بعد رسیدن حکم طلب او همراه مهابت خان روانه ساختند و بحضور که رسید در قلعه گوالیار محبوس فرمودند - حاصل کلام شاه زاده خرم باوجود عدم موافقت آب و هوا که بسیاری از مردم لشکر و نوکران نامی تلف و بیمار گشتند چنان عرصه زندگانی بررانا و کارپردازان و سرداران او تنگ نمود که پیغام عجز و التماس امان بمیان آورده اول خالوی خود را فرستاده شفیع جرائم ساخت بعده خود آمده برخلاف طریقه جد و آبا که هرگز ملازمت پادشاه و پادشاه زادها نه نموده اند ملازمت نموده هفت فیل با پیشکش دیگر گذراند - شاه زاده خلعت و شمشیر مرصع و دو فیل و پنجاه اسپ و صد و بیست خلعت بهمرهان او عطا نموده مرخص بخانه او ساختند - بعد ازان اورانا کرن پسرکلان صاحب تیکه را با تحف و پیشکش در رکاب شاه زاده بوالا خدمت پادشاه روانه نمود بعد رسیدن حضور شاه زاده را که دو ازده هزاری بود شش هزاری چهار هزار سوار اضافه مرحمت فرمودند - و همه همراهان از عطای اضافه معزز گشتند و کرن نیز مورد عنایات بی پایان پادشاهی گردید *

ذکر سال دهم شمسی از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق

نوزدهم (91) صفر المظفر سنه هزار و بیست و چار هجری

اعتماد الدوله را درین جشن شش هزاری نموده بعطای نقاره که

در حضور می نواخته باشد بلند آوازه ساختند این عنایت

در تیموریه مخصوص با اعتماد الدوله واقع شد و اعتقاد خان پسر اعتماد الدوله سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس نذر گذراند لک روپیه جواهر قبول افتاد و بخطاب آصف خان سربلندی داده تسلیم چهارهزاری دو هزار سوار فرمودند - کرن پسر رانا را پنج هزاره نمودند درین سال در گلشن نونهال سلطنت شاه زاده خرم از صیبه آصف خان فرزند بیعرصه وجود آمد مسمی بدارا شکوه ساختند - در همین ایام از واقعه کشمیر بعرض رسید که حافظ نام را از منزویان کشمیر که از چهل سال در عبادت خانه بتلاوت کلام الله و ادای صوم و صلوة بسر برده بود چون روز موعود سفر آخرت او نزدیک رسید بقاضی زاده آنجا که از مریدان عقیدتمند او بود خبر نمود که فردا بعد از نماز جمعه لبیگ حق را اجابت خواهم نمود باید که شما بدر حجره حاضر شده تاحجره خود را نشود قدم جرأت در خانقاه نگذرانید و کلام الله که تلاوت مینمایم هدیه نموده با هر چه در کلبه من بیابید فروخته خرج کفن و دفن نموده و آنچه بماند در راه خدا تصدق نمایید روز جمعه که قاضی زاده بموجب وعده رسید حجره را بسته یافت بعد از ساعتی خود را شد و آن مسافرا طریقت را بر سجاده نشسته تکیه نموده بخدا وصل شده یافتند آری دنیا از مردان خدا خالی نیست - از غرائب آن سال آنکه کشته شدن کشن سنگه خالوی شاه زاده خرم است تفصیل این اجمال آنکه گویند داس نام وکیل صاحب مداراجه سورج سنگه گوپال داس نام برادر زاده راجه را بسبب نزاع دنیای دین کشته بود کشن سنگه برادر زاده میخواست گویند داس وکیل را عوض قصاص

مقتول بقتل رساند سورج سنگه که با وکیل محبت وافر داشت دفعیه مینمود تا آنکه کشن سنگه با کرن نام برادرزاده خود و جمعی از راجپوتان بر سر خانه گوبندداس که در پناه سورج سنگه می بود آمد بعد بلند شدن شور و هنگامه دار و گیر که هنوز کشن در جست و جوی گوبندداس بود گوبندداس دران غلبه هجوم غیر معلوم کشته گردید سورج سنگه ازان غوغا خبردار گشته از خانه شمشیر گرفته برآمد و باتفاق جمعی راجپوتان بر سر کشن سنگه که پیاده شده تردد و جست و جوی مقتول نا معلوم می نمود ریخت و کشن سنگه و رانا کرن و جمعی کثیر را کشت و بقیه السیف کشن سنگه جنگ کزان ازان مکان برآمده بطریق استغاثیان روانه بارگاه شدند و راجه سورج سنگه تعاقب آن جماعه نموده تا بدر دولتخانه رساند و فتنه و غوغای عظیم پیش روی جهروکه برخاست و چند راجپوت دران میدان مقابل پادشاه کشته شدند بعد سعی بسیار دفع فساد گردید - در اواخر این سال مرده فتح خان خانان که شه نواز خان پسر او عنبر را شکست عظیم داد بمسامع عالی رسید مجملی ازان بزبان خامه شیرین بیان میدهد در ایلامی که شه نواز خان در بالا پور برار از طرف خان خانان بسر فوجی قیام داشت یاقوت خان و جمعی از امرای دکن از عنبر که دران ایام تسلط فساد و غلبه او زیاده از حد بود رنجیده و برگشته نزد شه نواز خان آمدند و راهنمای مقابل عنبر گردیدند و شه نواز خان از آمدن آنها نهایت مسرور و مشغوف گشته برای مزید اعتبار آن بی همتان و رساندن صدای مرده تقویت بگوش فدویان دور و نزدیک درگاه والا حکم نواختن

شادیانه نمود و بتهیة سواری پی کار آن سیه روی اجل گرفته با لشکر و توپخانه که با خود موجود داشت پا برکاب قتم و نصرت در آورد و محل دارخان و یاقوت خان و دانش خان و دلار خان را با جمعی دیگر از امرای نظام الملکی و خانه زادان کارطلب رزم افروز و توپخانه دشمن سوز بطریق هراول مقابل افواجی که از طرف عنبر در محالات چون مور و ملخ پراکنده بودند و تحصیل زر از برگزین پادشاهی می نمودند تعیین فرمودند و دکنیان از هرطرف فراهم آمده باستقبال فوج پادشاهی پرداختند بمجرد مقابله و مقاتله هزیمت در فوج دکن افتاد از شنیدن این خبر اخگر غیرت در سینه و جان عنبر بد اختر شعله در گردید و خود با دبدبه و شان تمام با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه آتش بار و پیاده بی شمار بقصد مقابل فوج ظفر موج شه نواز خان از دولت آباد برآمد و هر دو طرف با سپاه رزم پرست دامن همت بر کمر عزیمت بسته مقابل هم دیگر چون سیلاب دامن کوه می شتافتند تا آنکه همه فوج ملک عنبر باهم پیوسته بفاصله شش کوه که ناله قلب در میان حائل بود فوجها مقابل هم رسیدند یاقوت خان که از شیردلان آن بیسه و واقف کار آن ضلع بود و بر اطوار پیکار دکنیان اطلاع داشت پیش آهنگی نموده میدان جنگ جائی قرارداد که سراز ناله پرگل ولای کم عرض بر غنیمت گرفت و جمعی بر قندازان حکم انداز و تیراندازان قدر انداز و بهادران جانباز و دلاران یکه تاز اطراف رو بر روی ناله مقرر نمود و عقب آن جماعه فوج کومکي که به پشت گرمی هم دیگر از گولهای سوزان و بانهای آتش نشان و شمشیر

های جان ستان آتش چشم لشکر حریف توانند گرفت جابجا
 نصب کرده علم مقابله بر افراشت و دکهنیان بدروز دو روز درتدبیر
 آرایش فوج و توپخانه و آراستن فیلان مست و پیراستن و استمالت
 جوانان جنگ پرست گذرانده روز سیوم همین که تیغ دودمه آفتاب
 از غلاف مشرق بر آمده شعله افروز کوه و دشت گردید سپاه سرخ و
 سیاه زیاده از شمار مور و ملخ که اکثر غرق آهن باحر بهای فیل
 افکن بودند از دامن صحرائی خونبار نمودار گشتند بعده که جلوریز
 نزدیک ناله خون خوار رسیدند ازین طرف جوانان شیرنبرد یا تیر
 و کمان و سنان جان ستان مقابل حبشیهای تیره روز استقامت
 ورزیده شروع به تیرباران جگرددوز و زدن بانهای جان سوز نمودند و
 به پشت گرمی آنها برقندازان بی خطا بانداختن تفنگ شعله
 افروز پرداختند و ازان طرف نیز بان زیاده از شمار در هوا بغرش
 در آمد و از بسیاری غبار سم اسپان و دود توپ خانه مابین آسمان
 و زمین حجاب و پرده حائل چشم مبارزان جنگ جو و بهادران
 شعله خوگردید *

دولشکر بهم در کشیدند کوس * چو شطرنج از عاج و از آبنوس
 و بمدد باد هرتیمی که از کمان قضا از طرف مغلیه جدا میشد نصیب
 جان حبشی و دکهنیها می گردید و از ضرب گوله و تفنگ و صدمه
 بان بسیاری از سران سرو پا می باختند و درنشیب و فراز و تنگی
 راه جنان کار بران اهل فیلان تفنگ گردید که سوار و پیاده بی شمار
 بالای هم قطار بر قطار افتاد و هر که از آب جدا نمی گردیده سوای آنکه
 اجل دستگیری او می نمود فریاد رس دیگر بداد او نمی رسید و پای

اسپی که به دلدل فرو میرفت راکب آن خلاصی خود را که میسر می آمد از عطیۀ آلهی میدانست و هر تیری که با اسبان کچی و تازی میرسید برقص درآمده از چهار پا شدن سوار خود را زیر در پا می مالید و هر فوجی که از عقب بمدد دکهنیها میرسید از ملاحظۀ پامال گشتن فوج پیش آهنگ چون بخت خویش بر میگشت و ازین طرف بهادران اسپ برداشته از بالای سرو سینه و مرده و زنده نیم جان که بالای هم افتاده بودند میگذشتند تا همه فوج پادشاهی شمشیرها علم کرده نعره زنان بر تباہی زدهای ناله برآمد عنبر برگشته اختر مضطر گشته باوجود کشته و زخمی شدن بیشتر از همراهان و دلوران فوج با جلالت ذاتی که داشت خود را با جمعی از همدمان جانباز مقابل فوج فیروزی اثر رساند و عجب زد و خورد و غریب رستخیز بمیان آمد و چون کوه بالای سپاه ثبات قدم ورزیده داد تهوری و دلوری داده بمرتبۀ کرشش نمود که تزلزل تمام در لشکر مغلان راه یافت و نزدیک بود که چنان فتح نمایان به هزیمت مبدل گردد شه نواز خان و یاقوت خان چون سیل روان خود را مقابل عنبر رسانده بحملهای رستمانه آن بلای سیاه را از پیش رو برداشتند و عنبر ناچار فرار اختیار نموده تا دوات آباد بند نگردید و اسپ و فیل بسیار با سه صد شتر پیرازبان و بار و کارخانجات او با غنیمت بیشمار بدست بهادران افتاد و صدای کوس و کرنای فتح در فوج شه نواز خان بلند گردید و لشکر پادشاهی تعاقب و تاراج کنان تا که وکی که الحال به خجسته بنیاد اورنگ آباد مرسوم گشته رسیده بعد از سه روز از تاخت و غارت نمودن مامون ساختند و بعد

عرض شه نواز خان و یاقوت خان مع همه امیران مرود عنایات
پادشاهی گردیدند *

ذکر سال یازدهم جلوس مطابق غره

ربیع الاول سده هزار و بیست و پنجم هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان که چهار هزار و دو هزار
سوار بود باضافه هزار و هزار سوار و عطای نقاره سرافرازی
یافت و شاهزاده خرم بمزده تولد تازه نهالی گلش سلطنت
سلطان شجاع سرسبزی و خرمی پذیرفت - درین روزها از
عرضه داشت واقعه نگار احمد آباک بعرض رسید که عبد الله خان
صوبه دار برای نوشتن روی داد واقعی خانه زاد را بخفت از
خانه پیاده طلبیده اهانت تمام رسانده حکم شد که دیانت خان
رفته عبد الله خان را پیاده از شهر برآورده بعده بر اسپ سوار
ساخته بحضور بیارد و از صوبه داری معزول نمودند عبد الله خان
از شنیدن خبر وهیبت جهانگیری قبل از رسیدن حکم و سزاوار
پیاده از احمد آباک برآمده روانه حضور گردید و همه جا پیاده طی
منازل می نمود تا دیانت خان در راه باو رسید و بزور سوار نمود و
بعد رسیدن حضور بی منصب ساخته از مجرا ممنوع فرمودند
بعد از چند روز بالتماس شاهزاده خرم تقصیر معاف نمودند - درین
سال مرض وبا و طاعون که از پنجاب شروع شده تا دهلی و آگره
انتشار یافت هر روز در هر شهری بل در هر محله چندین هزار قالب
از جان تهی می گردید و کار بجائی رسید که فرصت کفن و دفن
نماند و از آنکه گفته اند که مرک انبوه جشنی است پرسیه و مات

از میان برخاست و تا هفت سال کم و زیاده گاه شدت می نمود و بعضی سال تخفیف می یافت اثر را با ماند و در خانه که اثر این بلیه آسمانی و علامت غضب ربانی ظاهر می شد اول موشهای نیم مرده از بالای گوشه و کنار بام یا از سوراخ آن خانه برآمده و بروی صاحب خانه چرخ زده می کردند و مقرر است که در هر شهری که مردم آنجا از شامت افعال خود بدین بلا مبتلا شدند جنس موش خورد و کلان دران شهر اصلاً نمی ماند و اقل مدت این مرض هفت هشت پهر و بیشتر در سه چهار روز فارغ می سازد و کم اتفاق می افتد که زیاده از سیزده روز بکشد هر که این سیزده روز منکوسه میگذرانند امید نجات ازین بلا بهم می رسد و تا مردن موش در خانه آشکارا نمی شد و اثر طاعون ظاهر نمی گردید بیشتر این آفت جان ستان برهنود و کنیز و غلام و مردم نامراد رو می داد شاید سبب این از غذای ثقیل که هنود و بیچاره نامرادان بی بضاعت میخورند دران قوم زیاده رو میداده است آنچه از علامت و سبب امتداد ایام این قهر الهی مولف اقبال ناصه زبان داده بلا تفاوت کم و زیاد مکرر اوراق درایامیکه خلک مکان بدکن نزول میفرمودند مشاهده نمود که از سنه هزار و نود و هفت در آلهه دکن هرگز اثر را دران دیار شنیده نشده بود شروع نمود تا هشت سال در برهانپور و خجسته بنیاد و بیجاپور و بندر سورت عالمی باین آفت بباد فنا رفت عجب حکمت آلهی مشاهده می شد هر چند کمتر کسی بعد از برآوردن طاعون جانبر می گردید اما از هزار یک دو زنده مینماید می بایست که عضوی از اعضای بدن او ناقص گردد مثلاً یک چشم

یا در چشم معیوب و کور میشد یا شل و لنگ میگردد و الا گنگ میگشت یا عقل زائل می گردید - درین سال شاه زاده خرم را بیست هزاری نموده ملقب بشاه خرم ساخته مامور بمهم دکن فرمودند و وقت رخصت دولتک رویه را مرصع آلات سوای عنایات دیگر عطا نمودند ازان جمله پرتله الماس و شمشیر از غذائیم فتح احمد نگر که بتصرف عرش آشیانی آمده بود و بجنت مکانی بخشیده بودند تیمنا بدست خود بر کمر شاه زاده خرم بستند و عبد الله خان فیروز جلک را با جمعی از امرای دیگر در رکاب شاه زاده مقرر و تعیین فرمودند و شاه زاده پرویز را از دکن بحضور نارسیده صوبه دار اله آباد ساختند - درین اوان رای صواب نما برین قرار گرفت که برای پشت گرمی و تقویت شاه زاده خود متوجه مالوا شدند و در ماه ذی قعدة رایت توجه بدان طرف بر افراشتند چون بتعلقه رانا رسیدند رانا شرف اندوز ملازمت گردیده پنجم زنجیه فیل و بیست و پنج اسپ با تحف دیگر بیدشکش گذراند از انجمله سه اسپ قبول نموده باقی بدو بخشیدند و بعد عطای فیل و اسپ و خلعت مرخص ساختند نبیره او در رکاب معادت مع هزار سوار همراه گردید بعده که رایت ظفر آیت به چاندور افتاد از زبانی کهن سالن آنجا بعرض رسید که پسر ناخلف غیاث الدین نصیر الدین نام که از کوتاهی سخن بتحریر بر احوال او نپرداخت از فرما رزایان مالوا پدر هشتاد ساله خود را بسبب کبر سن و امتداد انتظار مردن سه بار عمدا مسموم ساخت بعد علاج کارگر نیفتاد دفعه چهارم صریح پدر را اطلاع داده در خوردن زهر و علاج نمودن

مجبور ساخت باوجودیکہ پدر از شفقت پدری پسر را در تقصیر
 کہ از بی سعادتیی ازو سرزد وقت خوردن معاف نموده قلم عفو
 بوجرائم او کشیده بود - پادشاہ حق آگاہ فرمود قبر آن ملعون را
 شکافتم استخوان او برآوردہ در دریا بیندازند قدری ریزہ استخوان
 برآمد - درین ایام برای شکار مع محل تشریف بردند چہار شیر
 در بارہ بعرض رسید نور جہان الماس نمود کہ شکار ہر چہار شیر
 بمن وا گذارند و ہر چہار شیر را بگولہ تفنگ بی خطا بہم زد در
 انعام آن پونچھی الماس قیمت لک روبیہ عطا فرمودند - گویند
 قبل ازین شکار بیک دو سال روزی در شکار گاہ کہ محل قدیم و نور
 محل را ہمراہ داشتند و شیر قوی جثہ را قراولان در احاطہ بارہ در
 آورده بودند قبل از آنکہ متوجہ زن شیر شوند بر پادشاہ خواب معتاد
 غلبہ نمود و باستراحت پرداختند بندوق خامہ با فتیلہ روشن نزدیک
 مسند خاص گذاشتہ بودند و ہر دو محل با دوسہ خواص برسم
 پرستاران اطراف پادشاہ نگاہ میداشتند درین ضمن شیر از میان بارہ
 غریو کنان بر آمد از آنکہ در زمان قدیم تقید تمام بود کہ پردگیان
 حرم و پرستاران خاص سلاطین ہندوستان استعمال سواری اسپ
 و انداختن تیر و تفنگ می نمودند و نور جہان بیگم درین فن عاری
 بود ہمینکہ شیر از دور در نظر محل کلان در آمد بندوق را ہمچنان
 با جامکی روشن برداشتہ بر روی سینہ گذاشتہ ماشہ خوابانده
 چنان بر پیشانی شیر زد کہ شیر ابر صفت بغرش آمدہ یک نیزہ
 بالا جستہ بر زمین غلطید و از آواز تفنگ و غریدن شیر پادشاہ از
 خواب بیدار گشتہ شیر را بدان حال افتادہ و رانی را با بندوق

بخوش وقتی استاده دیدند و نور محل را دور لرزان و ترسان و گریزان
در یافتند بر رانی کلان آفرین گویان تنگ در آعوش شفقت گرفته
ازان روز بر مهریانی او انزوده و نور جهان بیگم را تشذیع نموده در باره
او کم توجه گردیدند - والده نور جهان که در فراست و عقل میان زنان
ممتاز بود به تدبیر و تمهید و سعی بسیار تقریبی به بیان آورده قول
حضرت امیر المومنین مرتضیٰ علی علیه السلام را که از جمله
صفات حمیده برای مردان نیک شمرده بدان ستایش نمایند و در
ماده زنان عیب شمارند شجاعت و سخاوت است خاطر نشان
جنت مکانی نموده باز بدستور سابق بر نور جهان مهربان ساخت -
و ازان روز نور جهان بیگم از راه جوهر غیرت بفکر استعمال بذوق
افتاده در اندک مدت مشق آن را بجائی رساند که چهار شیر قوی
هیمل را از پا در آورد - و در همین اوان از عرضه داشت شاه خرم و
واقعۀ دکن بعرض رسید که شاه بلند اقبال شاه خرم قبل از رسیدن
بآب نرود؛ علامی افضل خان را و راجه بکرماجیت را همراه وکلای
نظام المالکی و عادل خانی که بحضور رسیده همراه شاه خرم همراکب
بودند بطریق سفارت با نشان فرمان نوید نزول کرکبه کواکب شمار
ظفر اقبال و تهدید و وعده و وعید نزد ملک عنبر و عادل خان روانه
نموده دران درج فرمودند •

• بیت •

در شعله ز یک شمع دارم بچنگ • یکی نور صلح و یکی نار جنگ
بود نور صلح شبستان فروز • ولی نار جنگم بود خانه سوز
و فرمودند که هر دو اول نزد عادل خان روند عادل خان بعد نزدیک
رسیدن افضل خان و راجه بکرماجیت استقبال نموده باعزاز تمام بشهر

آورده بعد تقدیم مهمان داری قبول اطاعت امر و واپس سپردن بعضی محال که بخطا کاری از تصرف ملازمان بی جوهر پادشاهی برآورده بود نمود و بعذر نیز در باب انقیاد حکم آنچه باید نوشت و او در سرانجام روانه ساختن پیشکش نقد و جواهر و فیل و اسب و دیگر تحف فراخور حال خود و درگاه است - و نیز معروض گردید که صبیحه میرزا شاه نواز خان بن خان خانان را شاه والا قدر بموجب حکم بعقد خود در آوردند - از رسیدن هر دو مزدغه فرحت افزا جنت مکانی را سرور تمام روداد •

ذکر سال دوازدهم جلوس مطابق دوازدهم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری

در آغاز این سال سید عبد الله خان بارهه مع عرضه داشت شاه خرم مشتمل بر مزدغه آنکه از اقبال عدو مال بی زوال جهانگیری عائل خان و عذیر و دیگر سرکشان دکن حلقه عبودیت و اطاعت درگوش بند نیرش اذداخته بر قبول عذر تقصیرات گذشته التماس دارند و کلید قاعه احمد نگر و قلعهایی دیگر که عذیر متصرف شده بود فرستاده بتصرف بند های والا وا گذاشتند و ولایت از دست رفته باز بتصرف اولیای دولت روز افزون درآمد و مفسدان بی که دم استکبار میزدند از روی عجز و نیاز باظهار انکسار باج سپار و خراج گذار گشتند شرف اندرز ملازمت گردید - جنت مکانی را نهایت فرح و انبساط روی داد و حکم نواختن نقاره شادیانه فرمودند - و سید عبد الله خان را مخاطب به سیف خان نموده برای شاهزاده لعل بیش بها که مدتها زیفت افزای افسر فرق مبارک بود عنایت

محمد جهانگیر بادشاه (۲۹۲) سنه ۱۰۴۶

نمودند و فرمانی که بنام عادل خان صادر شد این بیت از زاده
طبع خود نوشتند •

شدی از التماس شاه خرم • بفرزندی ما مشهور عالم
بعد رسیدن فرمان به عادل خان یلک و پنجاه هزارهون و دولک
روپیه را جواهر و پنجاه فیل و پنجاه اسپ عراقی و عربی که
مجموع پانزده لک روپیه نقد و جنس باشد همراه افضل خان و
راجہ بکرماجیت روانه حضور نمود - و سرائی نقد و جنسی که خفیه
و آشکارا در ایام مهمانداری تواضع فرستاد های شاه زاده نموده بود
بهر یلک و دولک روپیه وقت رخصت به افضل خان و راجہ
بکرماجیت رعایت نمود - و راجہ بکرماجیت آن دولک روپیه را
یلک لعل بوزن سی و هفت مثقال که در بندر گوه نزد فرنگی بود
خریده از طرف خود برای شاهزاده خرم آورد - و افضل خان نیز از جمله
زرکه باو رعایت نمودند مبلغی را جواهر و تحف آن دیار برای سرکار
خرید نمود - و از نزد قطب الملک نیز بهمین دستور و بهمین کمیت
نقد و جنس که بقیمت پانزده لک روپیه میشوند رسیدند - و چون
بکرماجیت وقت آمدن از بیجاپور به بند و بست قلعه احمد نگر
پرداخته تار رسیدن قلعه دار از حضور کسان معتمد خود در قلعه گذاشته
بود جانسپار خان را بضبط نواح و قلعه داری احمد نگر تعیین فرمودند -
بعد از فراغ و خاطر جمعی از بند و بست دهکهن که جا بجا حکام
معامله فهم جز رس تعیین کردند خان خانان را صوبه دار برهان پور
و برار مقرر کرده شاه نواز خان را با دو هزار سوار برای ضبط ملک
مفتوحه بالا گهاٹ نظام الملکی منصوب ساختند خود بقصد ملازمت

پدر بزرگوار مراجعت فرمودند - و در ماندو شرف اندرز قدم بوس گردیدند - وقت ملاقات جنت مکانی بلا اختیار از جای خودش برخاسته چند قدم پیش گذاشته آن حاصل حیات خودش را تنگ در آغوش کشیده نزدیک خود حکم نشستن فرمودند و خوان جواهر و اشرفی بدست خود بر فرق شاه زاده والا نژاد تصدق نموده برای مستحقین افشاندند - و ازان روز کرسی بجهت نشستن شاه بلند اقبال که لغایت آن سال در دودمان صاحب قران بهیچ یک از فرزندان این تفقد مبدول نگردیده مقرر ساختند - و لعل قیمت لک روپیه که وقت ولادت جنت مکانی والدۀ عرش آشیانی رونما داده بود و مدت مدید از فرق جد و پدر بزرگوار آن شاه زاده ذو الاقدار اعتبار آن می افزود بدست خود با دو مروارید کلان آبدار بر سر شاه زاده گذاشته تسلیم سی هزاری و خطاب شاهنشاهی شاه جهان ولیعهد فرمودند - و شاه زاده نامدار بیست لک روپیه نقد و جواهر و دیگر تحف نذر و نیاز و پیشکش از طرف خود گذرانید - بعد ازان پیشکشهای عادل شاه و قطب الملک از نظر گذشت - بعد ازان بهرجی زمیندار بکلانه که از سعی فرستادهای شاه جهان در رکاب عالی آمده بود با مبلغ نقد و جنس ملازمت نمود - خلعت و جواهر و فیل عنایت نمودند - بعده پیشکش زمینداران چاوده و گوندوانه که تعلقه صوبه برار بود فیل و سه لک روپیه بعرض رسید - از جمله پیشکشهای والیان بیجاپور و حیدرآباد مع آنچه بفرستادهای شاه جهان رعایت نموده بودند و برای شاه زادهای جوان بخت ارسال گشته بود مجموع قریب پنجاه لک روپیه نقد و جنس بقیمت

درآمد - فیلی بود از فیلهایی سر حلقه عادل شاه مصممی به سرپاک که در حضور مبصران لک روپیه قیمت نمودند و چنان فیل در فیلهخانه سرکار نبود بسیار پسند و مرغوب طبع افتاد - خود بدو استن برو سوار شده اندرون غسلیخانه برده در همان مکان رو برو چند روز بستن فرمودند - و در لک روپیه از نقد و جواهر برای نذر جهان و دو سه لک روپیه برای دیگر بیگمان رسمیات ارمغان از طرف شاه جهان به میان آمد - و نور جهان بیگم جشن فتح کهن بآئین بندی که بایست نموده قریب سه لک روپیه جواهر و دیگر اشیای نفیس مع توره خلعت بشاهنشاه شاه جهان از طرف خود رعایت و تواضع نمود - و صوبه داری کابل به هادمت خان مرحمت فرمودند - بعده عنان توجه طرف سیر و شکار فیدان احمد آباد معطرف داشتند و تفرج کنان و مید افکنان تا بندر کهنبایت رسیده برجهاز سوار شده سیر دریا نمودند ده روز در کهنبایت تشریف داشته متوجه احمد آباد شده زیارت بزرگان نمودند - چون بعرض رسید که قوم سیوره که قوم بقال معتقد آنها اند بیشتر با زنان مریدان خود بدفعای می نمایند فرمودند که از شهر اخراج نمایند بعد یک و نیم ماه که در حوالی احمد آباد توقف واقع شد بسبب ناموائقت آب و هوا که چند روز انحراف مزاج پادشاه رو داد خاطر اشرف از هوای احمد آباد نفرت گرفت و بطبع مبارک پسند نیفتاد - و چنانچه مولف اقبال نامه از راه مزاج گرونی مکرر مذمت شهر احمد آباد زیاده از حد نوشت - و الا شهر احمد آباد شهر یست که نون مردم صاحب طبع با سلیقه بعد شاه جهان آباد در تمام ممالک محروسه هندوستان

مقابل آن معموره نیست - خصوص از وفور آرزایی اکثر اشیای
 ماکولات و فواکه و بهم رسیدن انواع و اقسام اقمشه نفیسه و تحف
 فریده بربلای ایران و توران و امصار جهان فخر تمام دارد و هر سال
 تجار لکها خرید از هر یک جنس ادنی و اعلی آنجا نموده باطراف
 و اکناف هفت اقلیم می برند - خر برزگ گرمه هفت ماه دران شهر
 می باشد در شیرینی و شادابی چهار قسم گرمه بهم می رسد که هر قسم
 آن یک دو ماه بوفور می ماند ازان جمله نزدیک شروع بر شکل قسمی
 از گرمه ببازار می آید که ناشپاتی نامند بیشتر بترکیب امروزی میان
 سبز می باشد در شیرینی و شادابی و لطافت مثل آن در هیچ شهر
 دیگر شنیده و دیده نشده بلکه جمعی که انصاف دارند و طرفداری
 وطن نمی نمایند از زبان آنها مسموع گردید که در ولایت ایران و
 توران نیز به ازان گرمه بهم نمی رسد - القصه جنت مکانی باوجود
 رسیدن موسم بهار و لاله زار که در احمد آبک لاله و کوکنار هزاره بسیار
 بوفور و کلان و بالیده می شود از احمد آبک متوجه مالوا گردیدند
 و راجه جام که از سرکشان آن ضلع گفته می شد از سعی و هیبت
 شمشیر منصوبان شاه زاده بلند انبال بعد کوچ سر راه رسیده مع
 پیشکش ملازمت نمود *

ذکر سال سیزدهم از جلوس مطابق بیست و سوم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان را هزار سوار اضافه عنایت

فرمودند - و در همین اوان میر جمله عرف میر محمد امین که در
 اول سفر از عراق آمده نزد قطب الملک گلکنده ملازم گشته اعتبار

زیاد بهم رسانده صاحب مدار دولت او گردیده بود بعده که سلطنت
 بسطان محمد برادر زاده او انتقال نمود نقش میر جمله در
 عهد او موافقت ننمود و نزد عادل خان بیجاپور رفت آنجا نیز
 بحسب مراد او صحبت گرم نشد بعده بایران رفته ملازمت
 شاه عباس نمود باوجود گذراندن جواهر و دیگر تحف هندستان
 که از لک روپیه قیمت آن زیاده بود از طرف شاه نفعی که آبروی
 او از آن حاصل گردد عائد حال او نشد بنابراین بامید تمام رو بدین
 درگاه که ملجای بزرگان هفت افلیم است آورده بحضور رسیده
 شرف اندوز ملازمت گردید - نه راس اسپ عراقی و نه تفوز زربفت
 و دو انگشتری یاقوت مع تحف دیگر مجموع قیمت پنجاه هزار
 روپیه گذرانده مورد عنایات بی پایان گردید - درین اوان نزلت دھو،
 که اصل دوحه است یعنی از آنجا راه مالوا و گجرات جدا میشود
 رسیده چند مقام زده به شکار فیلان حکم فرمودند - درین ایام خجسته
 فرجام در مقام مبارک منزل ولادت با سعادت گوهر افسر خلافت
 محمد اوزنگ زیب پانزدهم ذی قعدة یازدهم دی ماه الهی سنه
 هزار بیست و هفت هجری در طالع میزان اتفاق افتاد - و دوسه
 و بیست و هفت فیل قراولان پادشاهی و شاه بلند اقبال شکار
 زده آورده از نظر گذراندند - و از رسیدن خبر حدث و با و شدت طاعون
 که در آگره هنوز تخفیف نیافته باز با احمد آباد مراجعت فرمودند -
 و صوبه گجرات که در عهد عرش آشیانی در تیول جنت مکانی
 مقرر بود در جاگیر شاه جهان مقرر گردید و شاه کشورستان سه فوج
 بسرداری دلاوران رزم جو و بهادران آتش خو برای تنبیه و گوشمال

زمینداران مفسده پیشه آن ضلع و متمردان آن ملک که کراس و مواس خوانند و کولیان کنار دریای مهبی و سامرمتی که همیشه قطاع الطریقی شیوه آن گروه ضال بدسگال بوده تعین و مرخص فرمودند و راجه بکرماجیت کارفرمای شاهزاده بلند اقبال را مع شهباز لودی و جمعی از امرا برای تسخیر قلعه کانبره که ذکر آن بگزارش خواهد آمد تعیین نمودند و خود جنت مکاتی اواخر شهریور که فوج پنجاب از قطره فشانی رو بکمی آورد متوجه دارالخلافه آگره شدند - درین سال ستاره دنباله دار که سر او بصورت عمود می نمود در آسمان قریب دو سه هفته نمودار بود - و در همین ایام راجه سورجمل پسر راجه باسو که ذکر آن مفصل قابل تحریر نمیداند بغی و زبیده چندگاه ماده شورش و فساد بود بعد لشکر کشیها و شهادت سید صفی بارهه با جمعی از سادات دفع آن فتنه گردید چون مابین راه خبر امتداد شدت و با در آگره بعرض رسید رایت توجه طرف فتح پور معطوف داشته چندگاه دران مکان میمنت نشان توقف نمودند - درین اوان خان خانان سپه سالار از دکن آمده شرف اندوز ملازمت گردید و تسلیم منصب هفت هزاری که لغایت آن سال به هیچ امیر این مراتب در تیمور به عطا نشده بود فرمودند از جمله چهار لک روپیه نقد و جنس پیشکش یک لک و پنجاه هزار روپیه جواهر و غیره قبول نمودند •

ذکر سوانح سال چهاردهم از جلوس مطابق چهارم

ربیع الثانی سنه هزار و بیست و هشت هجری

سرانجام جشن این سال شاه بلند اقبال شاه جهان ترتیب

داده لك روپيه جواهر سواي نقد و جنس دیگر پيشکش نمود -
 و درين ايام خبر واقعه شهناز خان که در شروع بهار جواني از
 مرمر اجل خزاني و سموم تموز ناگهاني نهال حیات او از پا در
 آمد بعرض رسید بر جواني و شجاعت و کارداني او افسوس
 فرموده بجاي او داراب خان برادر خورد او را از اصل و اضافه
 پنجهزاري نموده بصوبه داري خاندیس و برار سرافرازی بخشیدند -
 درین ولا شاهزاده پرویز از اله آباد آمده شرف قدمبوس دریافت
 هشتاد فیل و یک لك روپيه گذراند و خان دوران از کبر سن
 استعفاي منصب و خدمت نموده هفتاد و پنج هزار روپيه برگذنه
 خوش آب در وجه خرچ سالیانه او مقرر فرمودند - و در همین
 سال که مرگ از سنه هزار و بیست و هشت [۱۰۲۸] باشد حکم
 فرمودند که مابین راه از لاهور تا تعلقه سرحد مالوا بفاصله یک کوه
 جریبي يك میل و مابین دو میل یک چاه بسازند و همه جا
 دو رسنه درختان سایه دار بنشانند و به زمینداران و حکام احکام
 تربیت اشجار صادر فرمودند - هر جا محال خاصه بود، برای ساختن
 سرا حکم نمودند و بامرا حکم فرمودند که در تعلقه محال جاگیر خود
 هر مکاني که قابل سرا ساختن باشد برای نزول مسافرین و مترددین
 سرای پخته و مسجد و چاه بسازند که برای آرام مسافران و سیاحان
 ربع مسکون بکار آید - و اکثر جاگیر داران عمده بموجب اشاره پادشاه
 و هم چشمی یکدیگر بنای خیر احداث سرا مابین هر چهار پنج کوه
 گذاشتند - بدیده قامل غور باید نمود که چون دزان ايام فرخنده انجام
 نیت انام بر اجرای امور اخروي متصرف میگردد موافق همان

خیر و برکت بود برخلاف زمان حال که کار ابنای روزگار بجائی رسیده که همگی همت برانهدام بنای دولت و بقاء دادن آبروی همدیگر می گمارند و ارباب مکنت و ثروت ابواب خیر و احسان بر روی ارباب حاجت بمرتبه مسدود ساخته اند که برای کشیدن تمام نعمتهای الهی طرف خود و خراشیدن دلهای محتاجان حکم تیشه بهم رسانده - لهذا اشجار میوه دار باغات و درختان سایه افکن راه که از سعی نیک فرجامان سلف پرورش یافته و باعث آرام مسافرین و متروکین و زینت قصبات و دیهات و حوالی معمورها بوده از شر ظلم حکام بد عاقبت و ارغ ستم لشکریان همه را بخرچ عمارت و مطبخ و چهارپا درآوردند - نام و نشان درخت در اکثر راه و اطراف آبادی نمانده همچنان سنگ و خشت سرا و مقبرها و مساجدیکه تعمیر طلبند برای نیکنامی و استحکام بنای سرای آخرت خود تیمنا و تدبر کرده بخرچ حمام و عمارات نواحداث که از زر اندوخته ظلم و رشوت رو با تمام نیازورده خراب میگردد آورده صرف مینمایند - درین سال برای سیر و تفرج کشمیر بهشت نظیر رایت توجه بر افراشتند به تهر که رسیدند شاه زاده پرویز را بصوبه اله آباد رخصت فرمودند - بالتماس خان اعظم خسرو را از حبس برآورده بطریق نظربند برای آمدن به هجرا ماذون ساختند بعده که بلاهور شرف نزل واقع شد بسبب نزدیک رسیدن موسم بهار و سیر گلزار کشمیر بدون آنکه تفرج باغات و عمارات لاهور نمایند در اواخر همین ماه الهی از لاهور کوچ فرمودند درین اوان خان عالم که با یلچی گری ایران رفته بود و به ازو هیچ ایلچی خدمت ماموره را سرانجام

نداده آمده ملازمت نمود اگر بتحریر تقدیم حسن خدمت خان عالم که در سفارت ایران بعمل آورده و عنایات شاه ایران که در حق او بظهور آمده مفصل پردازم بطول کلام منجر می گردد حاصل سخن بمرتبه شاه ایران را فریفته گردانی و جوهر رشادت و حسن خدمت خود ساخته بود که در خلا و ملا شاه بدون او آرام نداشت و اگر او بمجرای شاه برای موانع ضروری نمیتوانست رسید خود بدیدن خان عالم قدم رنجه می نمود و وقت برآمدن و رخصت از اصفهان شاه بمشایعت برآمد بعد ملازمت مورد عنایات گردید از اصل و اضافه تسلیم پنج هزار فرمودند - بعد ازان که بمنزل بابا حسن ابدال رسیدند بسبب تنگی و نشیب راه حکم فرمودند که سوی نورجهان بیگم باقی خدمت محل باتمام بهیر در آنجا چند روز توقف نمایند - درینولا مهابت خان بخدمت مرجوعه مرخص گردید - چون خبر رفتن رانای چتور بدار البوار رسید خلعت ماتمی مع خطاب رانایی برای پسر رانا مرحمت فرمودند - برای جشن کنار آب (92) فرحت افزای مقام شد *

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق پانزدهم ربیع الثانی سنه هزار و بیست و نه هجری چون آغاز سال جلوس جشن موافق سرانجام سفر نموده بعد دو سه مقام کوچ فرمودند نظر بر راهای قلب و کم عرض بودن راه بمعتمد خان مواف اقبال نامه اهتمام راه فرموده حکم نمودند که

بغیر از آصف خان که بامعذور چند بیاید دیگران را نگذارد - معتمد خان آدم جلد برای منع برداشتن خیمه خود از منزل روانه نموده گفت که اگر روانه شده باشند هر جا در راه آدم در خورد همانجا خیمه نصب نمایند چون خیمه را مردم او بار نموده روانه شده بودند مابین منزل بر بلندی استاده نمودند و پادشاه که بانور جهان متوجه منزل گشتند برف و باران گنده بهار و وزیدن باد گزنده شروع شد و رعد و صاعقه بشدت تمام بصدا آمده جنت مگانی را بیدوق ساخت - درین ضمن بمدد طالع معتمد خان خیمه او نمایان گردید پادشاه غنیمت دانسته با محل خاص دران خیمه فرود آمدند معتمد خان رسیده تسلیمات عنایات و آداب نثار بتقدیم رسانده ماحضری که توانست حاضر ساخت - شب آنجا بسر برده وقت کوچ خلعت خاصه که در بدن مبارک بود باضافه پانصدی مرحمت فرمودند - و حکم نمودند که مابین راه کشمیر در هر منزل عمارت مختصر که در وقت ضروری بکار آید بسازند - معماران چابک دست و کارداران با وقوف بگرد آوری مصالح و تیاری آن پرداختند - درینولا بعرض رسید که جمعی از قوم چگان کشمیر که خود را وارث ملک و از وزیرانهای آن سرزمین می گیرند و همیشه ماده فساد و آشوب بوده اند باتفاق راجه کشتوار سر از اطاعت مال گذاری پیچیده طریقه سرکشی و مفسدي اختیار نموده با منصوبان پادشاهی شوخی زیاده بکار بردند - دلاور خان را با ده هزار سوار برای تنبیه و گوشمال آن فرقه بد سگال تعیین فرمودند و بعد محاربات که تردد مردانه و جنگ رستمانه از مردم پادشاهی بظهور آمد و جمع کثیر

از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج ساخته راجه را مقید نموده بحضور آورده محبوس ساختند و جنت مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزگ گلزار آنجا نموده بر سر تالاب دل نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است محصول بیشتر آنجا برنج و زعفران است و غذای بیشتر مردم آنجا برنج گنده است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مونگ بر می آید و در زمان سابق در آنجا اسپ کلان و گاو و گاو میش کمیاب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می پزند شام بخرچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد کرته پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سائها کرته را بدستور زنار برهمنان از خود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند باوجود وفور آب که در هر سحله نهر آب جاریست زن و مرد آنها کم اتفاق می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن عوارت کثیف وضع و شریف آنجا از هر جا بگذرند کسی که تازه از پهلوی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در قلمرو سلطنت ما بهشت روی زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تشریف می بردند روزی وقت گذشتن از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف

فیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی زمین حضرت است - اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا و جوهر رشادت آراسته اند اما خهیر سرشت آن جماعه چنان از روز ازل از شرارت مخمر گردیده که برالسنة خاص و عام ضرب المثل گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند از روی توار یخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینماید و هرکرا بدین طائفه سروکار افتاده میداند که درین گروه شرارت و غیرت و صروت بچه مرتبت است مگر بطریق ندرت که نیک و بد در همه قوم یافته می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر که در عهد عرش آشیانی حاکم کشمیر بود سواری اسپ کلان و بذای عمارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیانی اول ذهال شاه آلو از کابل طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه کشمیر بد مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سرایا نشیب و فراز او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خوبیهای آب و هوای

همیشه بهار و طراوت سبزه گذار و دیگر خصوصیات آن سرزمین که
پنداری قطعه ایست از بهشت برین و در اکثر ایام درو بام و دشت
و خانه آن مکان جنت نشان پر از اقسام گل و ریحان و انهار روان
و تالابهای روح پرور که اطراف آن تا نظر کار بکند انواع گل هر فصل
جلوه گر است چنانچه عرفی گفته

• بیت •

هر سوخته جانی که بکشمیر در آید
گر مرغ کباب است که با بال و پر آید
• طغرا گوید •

دشت سبز و کو سبز و بام سبز و خانه سبز
باز از نوشد کدوی باده در میخانه سبز
آتش این سرزمین از بس بهار آلوده است
از هوای شعله میگردن پر پر اوانه سبز
وعده گاه جوش ریحانست اینجا در زینست
گر نماید در نظر پشت لب پیمانه سبز

در همان ایام گشت لاله زار و سید سبزه شاه زاده شجاع در چهار سالگی
از بلندی که نه درع ارتفاع داشت افتاد از آنکه حافظ حقیقی همه
جا و در همه وقت نگاهبان اطفال معصوم و کلان می باشد بالای
بالشت و زنده های فراش خانه رسیده از آفت صدمه محفوظ ماند
لکه صدقه بفقرا رساندند و هموزن شاه زاده اشرفی و روپیه تصدق
نمودند - درین اوان از واقعه نکین بعرض رسید که سیدی عنبر
بد اخترا از شنیدن توجه پادشاه سمهت کمشمیر قرار و عهد اطاعت
را فراموش ساخته بر ماک قدیم و جدید پادشاهی لشکر کشی

نموده تاخت آورده دست تعدی و غارت بمرتبه دراز ساخته که تا حوالی برهانپور آبادی نگذاشته و تاراج کنان فوج دکه‌نیاں از آب نریدا عبور نمودند و قلعه احمد نگر را محاصره دارند و شهر برهانپور در معرض خطر است و داراب خان مع همراهان که مکرر بر سر مخالفان تاخته بنگاه آنها را تاخت و تاراج نموده منصور نام حبشی را زخمی نموده دستگیر ساخته بود باز از غلبه آن تیره بختان که از مور و ملخ زیاده هجوم آورده اند صرفه در مقابله ندانسته از گهات رونکهره فرود آمده بمقتضای وقت و صلاح دولت خواهان در نواح بالا پور توقف نموده در دفع ضرر اعدا می‌کوشد و عرضه داشت صوبه دار برهانپور و غیره نیز رسید که عرصه بر بندهای پادشاهی نهایت تنگ گشته اگر بدستور ایلغار عرش آشیانی که در نه روز بمدد امرای احمد آباد خود را رسانده سایه لطف پادشاه یا شاه زاده بلند اقبال عدو مال شاه جهان بر سر مایان پرتو افکن گردد جان و آبروی بندها محفوظ خواهد ماند والا فدویان را برسم راجپوتان کار فرمودن و بعد قتل ناموس خود ها را بدم شمشیر مخالفان دادن ضرر خواهد گردید و بسبب خوابی ملک از کمی خزانة و عسرت حال سپاه نیز معروض داشته بودند - بعد عرض همان روز تفریق بیست لک روپیه بر خزانه احمد آباد و مالوا بسبب قرب جوار نموده مصحوب سزاولان شدید تیز گام احکام بنام متصدیان هردو صوبه صادر فرمودند و شاه والا قدر شاه جهان مامور بسر انجام رخصت و روانه شدن دکن بطریق استعجال گردید - و خود بادشاه اواخر مهر ماه از کشمیر کوچ بطرف لاهور و

دار الخلافت آگره فرمودند و برای تیاری عمارات سر راه که سابق بگزارش آمده حکم بنام بیوتات لاهور و سرکارداران صادر شد که زر و مصالح جا بجا برسانند - و بنایان چابک دست و معماران باوقوف بر سرکار تعیین نمایند - درین ضمن خبر رسید که زینل خان ایلچی ایران نزدیک رسیده حسام الدین خان را برای مهمانداری مع خلعت و سی هزار روپیه نقد باستقبال او روانه نمودند - بعد از کوچ در منزل دریم و سویم آن قدر برف و باران بشدت متواتر دو سه روز بارید که آدم و اسب و چارپایان بار بردار زیاده از شمار تلف شدند - ازان جمله بابا شیخ نام ابن یمین خدمتکار که افیون خاصه و آبدار خانه باو تعلق داشت ضائع و تلف گردید - از آنجا که کوچ فرمودند مابین راه مکانی که در ایام شاه زادگی مرغوب طبع گشته بود و شکار بسیار در آنجا نموده بودند حکم ساختن عمارات عالی نموده مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه علی الحساب برای تیاری آن تفخواه نمودند و آن معموره آباد ساخته مسمی بجهانگیر آباد فرمودند - بعد نزول لاهور خبر فرحت اثر فتح قلعه کانگره که سورجمل پسر راجه باسو که خود را راجه باستقلال آن ضلع دانسته با اتفاق زمینداران مفسد پیشه پنجاب طریقه سرکشی بدستور آبای خود پیش گرفته پرگنات اطراف لاهور را متصرف شده بود و در سال سیزدهم جلوس از احمد آباد شاه ظفر اقبال شاه جهان و راجه بکرماجیت را چنانچه گذشت بدان مهم تسخیر قلعه مذکور مامور نموده بود و راجه بکرماجیت باوجود بودن بلخانۀ عظیم و شهرت استحکام برج و باره آن که پادشاهان سلف مثل فیروز شاه و عرش آشیانی سعیدها برای تسخیر آن نموده

بودند و مفتوح نگردیده بود اطاعت امر شاه دین پرور و جنت مکانی را بر رعایت ملت و کیش خویش مقدم داشته تردادات نمایان بر روی کار آورده بتخانه را خراب و قلعه را مفتوح ساخت - بعرض رسید - و راجه را مورد عنایات بی پایان ساختند - زینل خان ایلیچی ایران بحضور رسیده ملازمت نموده اسپان و مروارید و تحف دیگر فرستاده شاه مع محبت نامه از نظر گذراند - و متصل آن لعلی بوزن دوازده مثقال که بر کلمگی نصب بود و اسم میرزا الغ و اسم شاه ایران کذده بودند از نزد شاه که نظر بر رابطه اخلاص فرستاده بود رسید - فرمودند که بران لعل اسم جهانگیر شاه بر کنند - و چون لعل از پدش میرزا الغ برآمد داخل پوشاک خاصه نمودند و پنجاه هزار روپیه به ایلیچی مع خلعت و اسب و مرصع آلات عنایت فرمودند - درین سال نسبت صبیۀ نورجهان بیگم که از شیر افغن خان داشت با شاه زاده شهریار که آخر مادۀ فساد روزگار گردید بمیان آمد و شاه زاده بلند اقبال شاه جهان را برای گوشمال سرکشان دکن مرخص فرموده یک کرور روپیه برای خرچ سپاه نقدی و کرور دام انعام با دیگر انعامات جواهر و فیل عنایت نمودند و حکم شد که خسرو خسران مآل را همراه برده قسمی که خاطر ازو جمع باشد نگاهدارند - و خان جهان لودی را صوبه دار ملتان نموده خود متوجه آگره شده عبد العزیز خان را قلعه دار قندهار نمودند و وسط اسفندار داخل آگره شدند *

ذکر سال شانزدهم جلوس مطابق بیست و

ششم ربیع الثانی سنه هزار و سی هجری

درین جشن نیز شاه زاده شهریار بمنصب هشت هزار و چهار هزار

سوار سرافرازی یافت درین اوان بعرض رسید که در سواد قصبه جالندهر چنان برق بصدای مهیب افتاده که دوازده ذره اطراف او اثر سوختگی و حرارت گرمی ظاهر بود و اثر گیاه و سبزه نماند بعده که زمین را شگافتند پارچه آهنی برآمد آنرا حکام سر بمهر روانه حضور ساختند - بعد عرض فرمودند که آنرا کار و شمشیر بسازند اما بمرتبه صلب و سخت بود که بعد داخل نمودن سیوم حصه آهن آهنگران باستعمال آوردند و شمشیر که همه آثار و علامت (93) جنوبی ظاهر بود ساخته شد داخل شمشیرهای خاصه نمودند * چون ذکر مقدمه غرائب روزگار بمیان آمده فقره چندی از نگاشته جنت مکانی که در جهانگیر نامه تالیف خود بزبان قلم داده اند و خالی از غرائب و شیرینی کلام نیست بتذکار آن می پردازد از آن جمله نقلی از طلسمات فرنگ در آن درج فرموده اند که مغلی عراقی تازه از ولایت آمده سرگذشت خود بعرض رسانده بود و همان نقل را محرر اوراق زبانی استاد خود میرسید محمد نام که از فضایی مشهور و مجموعه کمالات صوری و معنوی و ریاضی دان بی مثل و هم عهد جنت مکانی بود مسموع نموده که از زبانی همان مغل بلا واسطه شنیده بلا تفاوت نقل می نمودند بلکه در نظم بسته بودند حاصل مضمون آنکه عراقی یک دست بریده آمده ملازمت نمود ازو پرسیدند که دست تو در کدام جنگ افتاده عرض نمود که بدستم

(93) در اقبالنامه نوشته - بدستور شمشیر بهمانی و جنوبی خم

می شد و اثه خم نمی ماند *

در جنگ آفت نرسیده جنت مکاني فرمودند پس بعلت دزدی بریده اند التماس نمود که دستم ازین عیب نیز بری است حکم نمودند که آنچه بر تو ماحرا گذشت مفصل عرض نما بعد ماذون گردیدن بعرض رساند که اگرچه هرآنچه از نیرنگی روزگار بر من رو داده قابل آن نیست که در پیشگاه سلاطین مقرون بصدق گردد مگر آنکه افسانه محض تصور فرمایند اما اطاعت حکم لازم دانسته بعرض سرگذشت خود مبادرت می‌نمایم ما سه نفر دو برادر با پدر بعد از فراغ طواف بیت الله بارادۀ هذدوستان راکب جهاز گشتیم جهاز ما طوفانی شد و چند روز در جهاز بوده به بیم هلاک گرفتار بودیم در آن حال در بارود خانه آتش افتاد و جمعی از عملۀ جهاز و راکبان و همه اسباب و چادرهای کشتی سوختند و چند روز جهاز بصورت کچکول بی نوایان بروی دریا می گردید و اختیار ناخدا و معلم سوای آنکه بخدا نالند نماند و امید نجات ازان بلیه نداشتیم تا آنکه جهاز معیوب در جزیرۀ فرنگ اوقاد ازانکه جهاز شکسته شکار پرتگل می باشد و بتاراج می آرند جمعی از فرنگی بقصد غارت نمودن بالای جهاز آمدند درین ضمن فرنگی با لباس فاخره و مردم اهتمامی بر جهاز آمده دیگران را از دست اندازی و تاراج نمودن مانع آمده از مردم جهاز باظهار لطف و امید نجات استفسار نمود که میان شما سه چهار نفر از یک قبیله که باهم قرابت قریبه داشته باشند نشان دهید که می خواهم رعایت درباره آنها بعمل آریم پدرم ازین نوید مشغوف گشته گفت که ما سه نفرانیم پدر با دو پسر بعده نبض ما هر سه را حکیمه انه بدست گرفته بعد

ملاحظه و تامل بسیار ما هر سه نفر را با مال و آشنایی که داشتیم سالم از آفت بر آورده دیگر مردم جهاز را مرخص بتاراج نمودن ساخت و مایان را باعزاز تمام بخانه آورده از اقسام فواکه و اطعمه و اشربه حاضر ساخت هفته در مهمان داری کوشیده بعد ازان روزی برادر مرا از ماجدا نموده بدن او را شست و شوی داده فسون چند برودمیده اطراف او قنات کشیده بتفاوت دو سه ساعت نجومی پرده از میان برداشته رو بروی ما استاده کرده شمشیر بر گردن او زده همان لحظه سر او را بریده بجلدی تمام چادری میان ما و او حائل ساخت ما که بفریاد و فغان آمدیم بدلداری تمام در تسلی ما کوشیده گفت که این را نکشته ایم بلکه نسبت بشما و دیگر مردم روزگار مدتهای مدید زنده و خزانچی پادشاه خواهد بود و بعد دو سه ساعت نجومی پرده حائل را از میان برداشته او را زنده و سالم الاعضا بما نموده باز بدستور اول سر او را از تن بتیغ بیدریغ جدا ساخته و حجاب در میان گرفته بعد زمانی بهمان صورت بار اول در نظر ما نمودار ساخت همچنان سه بار بعمل آورد و هر دفعه آنچه در هیبت و صورت اصلی او تغیر بهم میرسید سرخی بود بسیار باثر هیبت و خشم که در چشمهای او هر بار ظاهر میگردد و از مشاهده آن زهره آب میشد بعد ازان او را از پیش ما برده در تسلی ما مبالغه زیاده نمود و باز نزد ما نیارزدند هرگاه احوال او می پرسیدم می گفتند او را خزانچی پادشاه کرده ایم دیگر ملاقات شما با او دست نخواهد داد مگر روز رخصت که شمارا نزد او خواهیم برد که هرچه از جنس و جواهر و طلا خواهید

بردارید هر جا که اراده دارید مرخص و روانه خواهم نمود تا آنکه التماس رخصت بمیان آوردم و ما را بمکانی بردند که چهار دیواری داشت و دو طرف آن دو دروازه مقابل هم نصب نموده بودند و برادرم شمشیر در دست با چشمهای خون آلوده بر یک در و بدر دیگر نموده در کمال هیبت استاده و اندرون حصار جا بجا از اقسام جواهر تراشیده و ناتراشیده و طلا و نقره خاک آلوده و صاف نموده بی آنکه در صندوق و جایی محفوظ نگاهدارند افتاده آن فرنگی حکیم دست ما گرفته همه جا نشان میداد و ترغیب می نمود که الحال شما از پسر و برادر خود رخصت حاصل نموده هر چه خواهید و توانید و در جیب و بغل و دامن شما گنجد از جواهر و طلا و نقره بردارید و سلام و داع بجا آورده چشم جواب نداشته مرحله پیمای منزل مقصود گردید ما گفته او را مقرون بصدق دانسته بخاطر آوردیم که چون از دیدار و ملاقات او محروم ماندیم بهتر آنست که مبلغ از جواهر و طلا گرفتن و خود را به وطن یا شهر دیگر رساندن و سرمایه تنعم همراه برین غنیمت باید دانست ما هر دو پدر و پسر هر چه توانستیم از الماس و یاقوت و زمرد و دیگر جواهر و طلا برداشته دامن و جیب و کنار پر ساختیم پدرم در برداشتن طلا بیشتر می کوشید و من از فراهم آوردن سنگ ریزه جهد می نمودم بعده که گران بار شده مقابل برادر استاده دست بفاتحه رخصت برداشته از دور و داع بی آنکه از جواب و حرکت بوقوع آید شده روانه شدیم همیشه ما هر دو نزدیک دروازه رسیدیم و یک قدم درون دروازه گذاشته بودیم که ناگهان چنان صدای هیبت افزای هوش ربا از عقب سر بگوش

ما رسید که دست و پای ما لرزید و نزدیک بود که قالب از جان
تهی نمائیم ما خبردار شدیم و عقب نگاه کردیم آن طلسم آدم
صورت را دیدیم که با شمشیر برهنه بر سر ما رسید پدرم که از ضعف
پدري قدم از در بیرون نتوانست گذاشت زیر تیغ بیدریغ آن تمثال
مهیب آمد و منکه یکپای خود بیرون در گذاشته بودم و پای دیگر
اندرون در بود بعد فراغ پدر بر من شمشیر برق کردار انداخت از
ترس جان عجز کنان دست بالا کردم شمشیر او دستم را پراند و
من بیرون در که حد طلسم بود خود را انداختم و آن ستمگر بمکان
خود برگشت و فرنگی که میزبان ما موافق حکم پادشاه خود بود
بعد خاطر جمعی از مهمان کشی امتحان طلسم را با خود گرفته
بالاش پدرم نزد پادشاه برده مجرای انتهای طبیعت طلسمی که
نموده بود یعنی هرگاه با پدر و برادر چنان سلوک نموده دیگری را
چه مجال که درم و دینار از آن مکان بیرون تواند برد نمود و مورد عذایات
پادشاهی گردید و بر دستم دوائی مالید که زود بحال آمد و قدری
از خون بهای پدر و برادرم داده مرا بر جهاز هندوستان راکب
ساخت - جهاز در مچھلی بندر حیدرآباد رسیده لنگر انداخت
دیگر جنت مکانی در تالیف خود نوشته که روزی جمعی از
بازیگران نیرنگ ساربنگاله بحضور ما بازی می نمودند از آن میان
یکی کمان و هفت تیر در دست گرفته تیر اول که بر روی هوا
انداخت تا آن تیر از بلندی سر به نشیب آورد تیر دیگر چنان
بچستی و چالاکي بچلّه کمان پیوسته از عقب آن روان ساخت که
بیکان تیر دوم در سوفا تیر اول نشست بهمین دستور تیر دیگر روانه

نمود تا هفت تير پيهم دنباله دار همدیگر گشته يك جا فرود آمدند -
 ديگر درج نموده كه ازان جماعه شخصي بياضي آورده اوراق يكرنگ
 سفيد نموده بخدمت ما گذراند ما هم كه ملاحظه نموديم همه
 اوراق سفيد نا نوشته بنظر آمدند باز آن بياض از ما گرفته دست بران
 زده بدست ما داد كه تمام ورقهاي آن سرخ بودند دفع ثالث رنگ
 ديگر در نظر ما جلوه گر گرديد همچنان هفت دفع بياض از نزد ما
 گرفته هر بار كه باز بدست ما ميداد رنگ ديگر مشاهده ميكرديم *
 از غرائب سوانح يكي از معمو رهاي كنار دريائي شرقي بعرض
 رسيد كه فقيري بر زن هندوئي صاحب جمال مشهور تعلق سرشار
 بهم رساند بمرو ر ايام در عشق او ترك خور و خواب نموده بدستوري كه
 صبر و قرار و عقل عاشق پيشگان بحال نمي ماند انگشت نما و رسواي
 زن و مرد آن ضلع گرديد بقصد ديدن معشوقه خود مدام بكنار دريا
 كه او براي آب آوردن مي رفت خود را مي رساند تا آنكه روزي
 بكنار دريا رسیده از ديدار محبوب كامياب نگشته لحه در انتظار او
 توقف ورزيد دران حالت يكي با او گفت براي شخصي كه آمده
 انتظار ميكشي قبل از آمدن تو براي بردن آب آمده بود پاي
 بلغزيد و در آب فرو رفت و غرق بخزنفا گرديد آن عاشق صادق
 بدون آنكه بصدق و كذب ماجرا پردازد بمجرد استفسار مكان و جای
 غرق شدن آن خود را دران دريائي خون خوار انداخته ناپديد گرديد
 و در همان حالت آن زن بر سر همان مكان رسيد و بر حقيقت ثبوت
 دعوي عاشق خود اطلاع يافته ازانكه گفته اند * بيت *

تا كه از جانب معشوق نباشد كشي

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید که بعده وارثان او چند نفر دریا نورن را اجوره داده دوسه کروه دریا را جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده بودند دست در بغل همدیگر بر آمدند *

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد جنت مکانی آمده باظهار عاشقی در یکی از هم قوم خود و تن ندان او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعده بعاشق او گفتند اگر در دعوی عشق ثابتی خود را ازین بلندی که ارتفاع زیاده از جرأت جستن آدم است بیفزاید و آن عقل باخته بلا تعلل خود را انداخته جان عزیز بیاورد *

دیگر آنکه شیرینی را با گوسفند یک قفس ساخته نزد پادشاه آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده بخون آن آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که قلم را از گزارش آن باز داشته بتکریر دیگر سوانح می پردازد

از وقائع مالوا بعرض رسید که قوج دکهنیهای بد عاقبت از آب نریدند عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان و جهانیان که خواجه ابو الحسن را با پنجم هزار سوار برای تنبیه آنها بطریق هرارل تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته در بهزیمت آوردند و ابو الحسن باشند کوب تعاقب نموده از آب

گذراند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون شاه والا قدر را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بیست و چهار بتکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک سال نهال عمر شریف در گلشن جهانبنایی نشو و نما پذیرفته بود کنار آب چنبل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند که دیگر لب بشراب نیالایند و ظروف طلای مرصع کارخانه را شکستن فرمودند و حکم شد که بمستحققات رسانند و شرابها را در آب چنبل بریزند *

* بیت *

حبذا شاهي که در عهد شباب * شد ز توبه همچو پیران کامیاب
الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که با نشئه جوانی و چندان ریاست و کامرانی و دستگاه عیش از خمار روز جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد *

القصه که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک شادی آباد قلعه ماند و شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران دکن رسید که فوج دکن زیاده از شصت هزار سوار با سزاران عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارند بعضی مقران رکاب التماس نمودند که اکثر کومکیان و جمعیت پادشاهی و مردم سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب حوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آوردن لشکر صلاح دولت است - آن شاه ذری اقبال نا شنیده انگاشته با شانزده هزار سوار که در رکاب

حاضر بودند از آب نزدیک عبور نموده و در همان کنار آب عبد الله خان که از کومکيان عمده بود با دو هزار سوار آمده بلسکر شاهزاده ملحق گردید و به ترتیب فوج بندي پرداخته عبد الله خان را هراول با دیگر دلاوران نبرد دیده نمودند و راجه بکرماجیت را برنغار و خواجه ابوالحسن را جرنگار قرار دادند چون از کنار آب تا برهان پور که چهار روزه راهست یک تاخت دکهنی پیش نمی باشد برای شب خون احتیاط تمام فرمودند - بعد رسیدن نزدیک برهانپور وملازمت نمودن خان خانان و داراب خان و دیگر متصدیان ومتعینان بعرض رسید که دکهنیان خیره سربار جود ورود مرکب چهار پنجم گروهی انتشار دارند و از راه کوتاه اندیشی شوخی می نمایند صلاح دولت درین است که غنیم قوت زیاده گرفته و فوجهای کومکی رسیده و به برسات دو ماه مانده فی الحال فوج دکهن را از پیش رو برداشته از آب پورنا گذرانده تا فراهم آمدن فوجهای اطراف دوسه ماه شدت برشکال کنار آب پورنا که از برهانپور چهارده پانزده کوه است چهاونی و توقف باید نمود بعده که بارش تخفیف باید داخل ملک مخالفان گشته به تنبیه آنها باید پرداخت - در جواب فرمودند آنچه شمایان کنکاش نیک بود بعرض رساندند هرچه ماهم نیک دانیم بعمل خواهیم آورد - بعد ازان بدیوانیان و بخشیان حکم نمودند که جمعی از منصبداران که جاگیر آنها بتصرف دکهنیان رفته و متعینند که جاگیر دور دست دارند از روی سرشته دفتر بی آنکه سند مطلوبه متصدیان تیار و رجوع نمایند شش ماهه از خزانة همراه و هرجا زر سرکار باشد سزاهای واقف کار همراه

تعیین نموده بار بابت طلب واصل سازند و محصلان گمارند که اسب و بار بردار و یراق هر که ندارد خرید و موجود نماید - و خود بدوالت تا ادای نماز عشا متوجه پرداخت حال سپاه بودند چنانچه در سه روز چهل لک روپیه بلشکر عائد گردید و سی هزار سوار بسرداری پنج امیر نامدار تجربه کار کارزار دیده مقرر نمودند - سه فوج بسرکردگی عبد الله خان و داراب خان و خواجه ابوالحسن امرای پادشاهی و در فوج بسرداری راجه بکرماجیت و راجه یهیم نوکران عمده خود قراردادند و اختیار هفت هزار سوار سرکار شاهزاده و اهتمام تمام فوج بر راجه بکرماجیت فرمودند باز همه را محکوم داراب خان ساختند - و چون در جنگ دکن تمام شورش و یورش بر چنداول عقب فوج می باشد قرار دادند که هر روز سرداری از آن پنج فوج بنوبت چنداولی نمایند و همه سرداران را بعنایت اسب و فیل و جواهر و خلعت فاخره خوشدل ساخته برای تذبیه و تادیب دکنیان مرخص ساختند بعده که فوجهای ظفر موج از آب تپتی به فاصله چهار پنج کوه ز برهانپور عبور نمودند در کوچ دویم و سویم یاقوت خان حبشی که سپه سالار نامدار عنبرگفته می شد با فوج جنگی سنگین ناگهانی بر چنداول که نوبت خواجه ابوالحسن بود تاخت آورده بمرتبه بشوخی قدم جرات پیش گذاشت که تزلزل تام در تمام لشکر انداخت - باوجود سه چند بودن فوج مخالف خواجه ابوالحسن با ملازمان رزم جو استقامت ورزیده چنان داد تهوری داد که قریب پانصد نفر دکنی کشته شدند و بسیاری زخمی و اسیر گردیدند و یاقوت خان رو بهزیمت آورد و غنیمت

وافر بدست مردم پادشاهی افتاد و از هم‌رهان خواجه ابوالحسن
الوردی بیگ ترکمان که ثانیاً بخطاب خانی مقتدر گردید و
شیر بهادر زخم برداشتن و تعاقب کنان از آب پورنا که چارده
پانزده کوره عرفی از برهانپور مسافت دارد گذشتند و نزدیک ملکپور
نزل نمودند - هنوز بهیر لشکر بعضی در راه بود و داراب خان و راجه
بکرماجیت برای ترتیب فوج بجهت فرود آمدن اطراف لشکر
می‌گردیدند که دلاورخان و آتش خان نظام الملکی با چارده پانزده
هزار سوار غافل رسیدند و از یک طرف بزدن بان بر لشکر و از طرف
دیگر بتاراج نمودن بهیر پرداختند و آشوب و غلغله عظیم انداختند -
سرداران پادشاهی مقابل دکه‌نیاں تردد نمایان بر روی کار آورده بعد
زد و خوردی که از هر دو طرف بمیان آمد و مردم زیاده کشته و زخمی
گردیدند دکه‌نیاں را از پیش رو برداشتند - باز بر کمر گاه بهیر زده
بار دیگر جمعی بکشتن داده دست اندازی نموده رو بفرار آوردند -
بعده که فوجها بر بالای گهات دیو آمدند داخل ملک نظام الملک
گزیده بتاخت و تاراج ملک پرداختند جمعی سرداران ملک
عزیز مثل یاقوت خان و دلاور خان حبشی و آتش خان و جادو راو
و بیسنک (?) راو و ساهوجی بهوسله و غیره اتفاق نموده یک در فوج
در مقابل سر فوجان پادشاهی چون سیلاب بلا تاخت آوردند و فوج
دیگر اطراف لشکر را فرو گرفته بزدن بان آغاز نمودند راجه بکرماجیت
استقامت مردانه ورزید و سید صلابت خان و سید علی و سید
مظفر که همه از سادات بارهه و دلاوران تهور پیشه بودند بمدد راجه
بکرماجیت رسیده کارزار رستمانه نمودند

یکی قلزم آهن آمد به موج * نهنگان دران جلوه گر فوج فوج
 بعده که از هر دو طرف تهوریها بر روی کار آمد و پتنگ (۹) را که دکنی
 نامی بود با جمع کثیر کشته گردید و سید علی بارهه و جمشید خان
 حبشی از طرف پادشاهی بکار آمدند و سید مظفر بارهه که آخر بسید
 خان جهان مخاطب گشته میان سادات بارهه علم شهرت برافراخت
 بعد بکار آمدن دو برادر زاده چهار زخم کاری برداشته از اسب
 افتاده عرصه کارزار را گلگون ساخت بعد ازان که مردم بسیار بکار
 آمدند و زخمی شدند دکنیها رو بفرار آوردند یاقوت خان چنانچه
 دستور آن جماعه است در عین فرار باز برگشته از طرف دیگر
 بر عقب فوج پادشاهی تاخت آورده از سرنو تنزل در فوج
 انداخت و بعد تردد نمایان که پنجم نوکر عمده پادشاهی و مردم
 شاه زاده با جمعی از جان بازان دیگر شرط فدویت بتقدیم رساندند
 و از طرف غنیم فیروز خان حبشی که سردار نامی عنبر بود با قریب
 هفت صد نفر کشته گردید و خیمه و خرگاه بسیار بتاراج رفت
 و دکنیان هزیمت یافتند همچنان هر روز قتال و جدال در میان بود
 تا آنکه اواخر اردی بهشت بشش گروهی که ترکی که بشهر خجسته
 بنیاد آورند آبک موسوم گشته رسیدند تمام شب غنیم اطراف لشکر
 شوخی نموده صبحی که سوار شد از هر طرف چندین هزار سوار با سرداران
 نامدار نمودار گشتند و بدستور قزاقان اطراف لشکر حمله آور گشته
 دست برد نموده رو بفرار آورده باز مقابل می شدند - و سر لشکران
 فوج ظفر موج از هر جانب بر آنها تاخته هدف تیر و سنان و علف
 تیغ ساخته سرازیر و تن از زمین جدا می ساختند عنبر سراسیمه

وار نظام الملک را که آقای مجبور او بود با خود گرفته اسباب و ائقال کارآمدنی برداشته پناه بزیر قلعه دولت آباد برده لشکر را برای مقابله که بطریق قزاقان اطراف لشکر شوخی نمایند و رسد وکهی نگذارند تعیین نموده و لشکر پادشاهی کهرکی را تاخته عمارات حاکم نشین را سوخته بعد سه روز متوجه محاصره دولت آباد گردید آن روز نیز جنگ عظیم با سرداران غنیم رودان و دران رستخیز از عبدالله خان که با سردار های نامی مقابله افتاد توده نمایان بروی کار آمد - و دکنی بیشمار علف تیغ بهادران گشتند چون قلعه احمد نگر بیامردی خنجر خان قلعه دار باوجود امتداد ایام محاصره بتصرف دکنیها نیامده بود و درین ایام شوخی زیاده نموده نظر بر آخر شدن ذخیره عرصه بر قلعه دار تنگ ساخته بودند مصلحت چنان قرار یافت که فوجهای ظفر انتساب متوجه احمد نگر شده جوهر حبشی داماد عنبر را که بمحاصره احمد نگر پرداخته بود تنبیه نموده از حوالی آن ضلع برداشته از ذخیره خاطر جمع کرده عنان توجه طرف ناسک و سنگمیر که ملک سیر حاصل آباد است معطوف دارند همین که فوجهای هامون نور روانه احمد نگر شدند خنجر خان قلعه دار خبر یافته تقویت بهم رسانده باستعداد تمام از قلعه برآمده بر جوهر حبشی تاخت آورده قریب دویست و پنجاه نفر را کشته و زخمی نموده دکنیها را هزیمت داده از نواح قلعه برخیزاند - افواج پادشاهی نزدیک مونگی پٹن کنار بان گنگا نصف راه رسیده براین خبر آگاهی یافتند - اما چون درین آوان غنیم از اطراف فراهم آمده بود که جوهر بی جوهر حبشی نیز بانواج خود همراه

آنها ملحق شد مابین راه وقت کوچ و هنگام شب شوخی زیاده می نمودند سرداران جان نثار برای تنبیه آن جماعه اتفاق نموده سه فوج ساخته چهار پنج هزار سوار بر سر بنگاه گذاشتند و باقی فوج بر سر دلاور خان و آتش خان که با بیست و پنج هزار سوار یک طرف صف آرا بودند تاخت آوردند - و از طرف دیگر عبدالله خان و راجه بکرماجیت و خواجه ابوالحسن تاختند - همچنان دو فوج عدو مال دو طرف دیگر خود را مقابل دکنیان خیره سر رساندند - سرداران دکن نیز مردانه وار باستقبال شتافته باهم آریختند و قتال و جدال غریب و رستخیز عجیب از هر طرف روی داد و از طرفین داد سعی و تلاش دادند و جلادتهای رستمانه بر روی کار آوردند و مکرر فوج دکنیها را برداشته به بنگاه آنها می‌رساندند - و فوجهای عنبر بعد هزیمت باز مستعد کارزار گردیده بمقابل می آمدند و سوار و پیاده بسیار کشته و زخمی می گردیدند و تمام روز نائره قتال شعله ور بود - و دران دار و گیر از خواجه ابو الحسن و راجه بکرماجیت ترددات نمایان بظهور آمد و زیاده از دوهزار کس از مردم غنیم کشته گردیدند و مردم پادشاهی نیز بسیاری بکار آمدند و زخمی شدند - بعد زد و خورد بسیار و دستگیر شدن یک دو سردار دکنیان رو بفرار آوردند و دو فوج علحده که بسرداری محمد تقی و دیگر مبارزان برای ضبط پرگنات صوبه خاندیس و برار شاهزاده والا تبار تعیین نموده بودند آنها نیز بعد تردد نمایان که مکرر بر سر آنها هجوم آورده مغلوب ساخته بودند آخر بتادیب آن کوته اندیشان پرداخته ملک رفته را از سرنو بضبط در آوردند - حاصل کلام عنبر

بد سرانجام از شکستهای پی در پی لشکر خود شکسته بال شده و بر
 خبر عزیمت افواج بحرامواج بجانب ناسک و ترمک اطلاع یافته
 وکلای معتبر نزد متصدیان شاه زاده جهان ستان فرستاده باظهار
 عجز و انکسار از روی خجالت و ندامت پیش آمده عذر و شکوه
 این معنی را که دفعه اول آن حضرت بهمم دکن توجه فرمودند
 عادل خان را مشمول عواطف و مورد عنایات ساختند و ناصیه اعتبار
 این غلام بی اعتبار و بنده خاکسار را قابل جبهه سائی شکر
 عنایات بنده پروایی و الطاف پادشاهانه ندانستند شفیع جرائم ساخته
 طلب عفو و مرحمت بمیان آورد - و التماس نمود که اگر قلم عفو بر جرائم
 این غلام کشیده شود تعهد می نمایم که من بعد سر از اطاعت نه
 پیچم و جرمه گذشته و پیشکش حال و آینده سال بسال بحضور
 ارسال دارم پنجاه لک روپیه عیاله حواله بندهای پادشاهی
 می نمایم و نیز مقرر می نمایم که محال چهارده پانزده لک روپیه
 جید سواهی ملک مفتوحه سابق متصل سرحد پادشاهی بمتصدیان
 سرکار وا گذارم و بدرقه همراه داده ذخیره بقلعه احمد آباد رسانم -
 شاه زاده خطا بخش جرم پذیر نظر بر خرابی ملک که گرانی غله
 و آفت کاه علاوه آن گشته بود التماسات عنبر بدرجه قبول آوردند -
 افضل خان را با عرضه داشت فتح و عرائض عنبر بحضور روانه
 ساختند - جنت مکانی از مطالعه عرضه داشت گل گل شگفته خاطر
 گشته افضل خان را مع فرمان سراپا عنایت و کلگی بابت شاه
 عباس مرخص فرمودند - وقت رخصت افضل خان را خلعت
 مع قلمدان مرع به نسبت دیوانی سرکار شاه زاده عنایت نمودند •

درین ضمن قاسم بیگ فرستاده دارای ایران با نامه محبت افزا و تحف و هدایا که ازان جمله اسپ سر طویله بابت فتح روم بود رسید و آن اسپ را با اسپان دیگر نیز برای شاه ولی عهد حواله افضل خان نمودند - چون در همین سال در مزاج پادشاه بسبب عارضه کوتاهی دم که بعد از برآمدن کشمیر ظاهر شد بعد معالجه کم گردیده بود باز بمرتبۀ عود و شدت نموده اختلال احوال بهم رساند که حکمای مزاج دان یونان و تجربه کاران هند در علاج آن عاجز آمدند - و سلطان پرویز از شنیدن آن خود را بی حکم بحضور رسانده مورد اعتراض گردیده بود درین ازان صحت کلی ضمیمه خوشفوتی فتح دکن گشت - و جشن وزن شمسی هرسال که مقرر است در همین ایام اتفاق افتاد - نور جهان بیگم التماس نمود که سرانجام هر سه جشن بعهده این پرستار باشد - بوکلا و متصدیان خود امر نمود که اسباب عیش و شادی چنان موجود نمایند که نزد نکته گیران بزم عشرت هیچ وجه دران نقص راه نیابد و از اثر محبت باطنی و سعی کار پردازان با هوش چنین می عشرت از خمخانه نشاط جوش زد که ازان نشئه فرحت بخش همه ارباب طرب و اهل حاجت و نظار گیان کامیاب و سرمست گشتند و زاهد و فاسق دوش بدوش مدهوش و هم آغوش گردیده رقص مستانه می نمودند

* بیت *

جلالهای زرین و خوش آهنگ * بپا بستند رقاصان گل رنگ
اصول تال با رقص آشنا شد * زهر سوچنک و بریط در نواشد
رباب و عود و ورد آمد بآهنگ * جهان از نغمه شد بر مطربان تنگ

مغني پيشگان دم ساز گشتند * بهار شعله آواز گشتند
 پكهارج هم نوای تال گردید * صدا در گنبد افلاك پیچید
 ز بس رنگین بتان رنگین ادا شد * سرا سر دستها گلدستها شد
 چنان نالید هر مطرب زبیداد * که آمد بند بند نی بغریاد
 و جهانی در جوش و خروش آمده لشکر غم و هم را بسزاولی گلبانگ
 چنگ و رباب از کوچه و بازار اخراج نمودند - و طرب مستانه وار
 بهر محله و خانه در آمده خانه بخانه اسباب شادی و بیغمی آماده
 ساخت * بیت *

طرب می خورد و رودر کوچه کرد * زبده مستی در هر خانه واگرد
 چندین هزار خلعت به بی نوایان بی سرو پا رسید و طبق طبق
 ز و گوهر بذل اهل طرب گردید تا با امیران و مقربان بارگاه چه رسد
 و از شنیدن آواز بزم روح بخش و آواز سرود دلکش حوران روضه
 رضوان بتماشا خرامیدند - چون جنت مکانی در ایام انحراف مزاج
 با خود عهد نموده بودند که چنانچه در باطن از معتقدان شیخ سلیم
 چشتی اند در ظاهر نیز از حلقه بگوشان آن جناب باشند حلقه مروارید
 در هر دو گوش انداختند - اکثر امرای حلقه بگوش تبعیت نموده
 گوشه های خود را از آویزه مروارید مزین ساختند * نظم *

اگر شه روز را گوید شب است این

بباید گفت اینک ماه و پروین

سلطان پرویز را رخصت بر تعلقه صوبه و جاگیر او فرمودند - و در
 وسط ماه ابلان متوجه کشته یر بهشت نظیر گردیدند - درینولا بعرض
 رسید که راجه جکت سنگه کچهواحه از متعیننه دکن مسافر الکه

سنه ۱۰۳۰ (۳۲۵) محمد جهانگیر بادشاه

عدم آباد گردید بعوض او جادو راو از سرداران عمده دکن بمدد توفیق بخدمت شاه زاده بلند اقبال ملحق گردیده در زمره ملازمان سرکار در آمد - اعتماد الدوله پدر نور جهان که از مدت بمرض مرگ مبتلا بود معروض گردید که در حالت نزع است و نور جهان بیگم بی تابي می نماید - جنت مکاني براي عیادت او قدم رنجه فرمودند - بعد از برخاستن پادشاه آن قدیم الخدمت بی توقف جان شیرین را نثار و پای انداز ولي نعمت نمود - جنت مکاني آب دیده گشته در تسلي نور جهان و دیگر فرزندان او کوشیده تمام متروکه خان مغفور را از خزانه و اسباب تجمل حتي نوبت نواختن حضور به نور جهان بیگم عنایت فرمودند - درین صورت نوبت نور جهان بفاصله نیم ساعت نواخته میشد - جنت مکاني براي سیر و تفرج قلعه مفتوحه کانکره عنان توجه معطوف داشتند و سیر کنان بر بتخانه نظر افتاد که شعله آتش از سر آن بت سر میزد و مسلمان وهنود ضلالت نشان آن مکان از خرق عادت آن بت دانسته فوج فوج بتمشای او می آمدند - بموجب رهنمائي و خاطر داشت بعضي گمراهان فرمودند که چتر طلا ساخته بر سر او مرتفع سازند - خواجه ابو الحسن از همراه شاه جهان بحضور رسیده بعد ملازمت از انتقال اعتماد الدوله بعطای قلمدان مرصع مفتخر گردید و خطاب بقول نه نمود - خسرو را که همراه شاه زاده شاه جهان داده بودند بقول عزت خان مولف جهانگیر نامه مسموم نمودند - چون فرمان روای ایران نظر بر اخلاص و رابطه خاص که با جنت مکاني داشت و امرای شاه برای مهم قندهار باظهار آنکه جنت آشیانی همایون

پادشاه بعد رفتن ایران از قندهار برادران و افغانان و ظهور آمدن کمال خدمت گذاری و مهمانداری از شاه و وقت رخصت همراه دادن قزلباش بسرداری شاهزاده محمد مراد چنانچه بگزارش آمده با پادشاه ایران عهد نموده بودند که بعد مفتوح گردیدن قندهار را تواضع شاه زاده محمد مراد نمایند و باوجود بعد فتح موافق عهد و قرار سپردن قلعه قندهار بمتوسلان شاهزاده بعمل آمد باز بعد از نا همواری قزلباش که برای نگاهداشتن بعضی وابسته‌های همراهان جنت آشیانی در قلعه تا تسخیر کابل مضایقه نمودند - و درین ضمن شاه زاده محمد مراد نیز ردیعت حیات نموده بود امرای هندوستان بدعا و تزویر باز قلعه را از تصرف قزلباش بر آوردند و بغض تلافی آن در دل سپه داران ایران جا گرفته بود تکلیف می نمودند - و شاه میخواست تا مقدور برای پارچه کوه دوستیها برنجش فوج کشی مبدل نکرد مصحوب ایلیچی موافق قول مشهور کهن سالن ثقه آن عهد کچکول مرصع از مروارید و فیروزه نزد جنت مکانی فرستاده باظهار ابرام امرای خود درخواست قلعه قندهار که ماده نزاع درمیان نباشد نمود - آصف خان و نور جهان در استرضای شاه مصلحت دفع مایه فساد دادند - بعده که جنت مکانی این معنی را بشاه جهان نوشته کنگاش بمیان آورد شاهزاده از راه عاقبت بینی آنکه اگر باز دیگر چنین تکلیف بمیان آید تا چند پاس محبت و خاطر داری میتوان نمود جواب نوشت - و مهابت خان نیز درین مشورت پادشاه زاده هم داستان گردید - در جواب شاه معذرت پاس آمیز نوشته روانه ساختند ،

ذکر سال هفدهم از جکوس مطابق نهم

جمای الاولی سنه هزار و سی و یک هجری

در آغاز جشن این سال که ماده شورش و فساد بود آصف خان را از اصل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار فرمودند - چهل هزار روپیه بزیل خان ایلچی ایران مرحمت نمودند - مهابت خان را که از کابل بحضور رسیده بود باز بکابل مرخص فرمودند - اول اردی بهشت داخل کشمیر همیشه بهار گردیدند - درین اوان بعرض رسید که شاه ایران بقصد تسخیر قندهار روانه گشته با قشون مقرری و لشکر کرمکی خراسان و دیگر اطراف ایران فراهم می آیند - از شنیدن این خبر فرمان طلب شاه زاده والا نژاد شاه جهان مصحوب زین العابدین نام بتاکید تمام روانه نمودند - و خبر نزدیک رسیدن شاه عباس بخراسان و قندهار برای تسخیر پیهم می رسید و قلعه دار قندهار برای طلب کومک معروض میداشت - تا آنکه خبر ورود شاه به قندهار و به تسخیر در آوردن قلعه بی آنکه ایام محاصره بامتداد کشد بعرض رسید - و عرضه داشت شاه جهان در جواب فرمان مصحوب زین العابدین نیز مشتمل بر اینکه این نیازمند مطابق حکم و مرضی از کشمیر به برهانپور بطریق یلغار قریب هزار کروه راه در اندک فرصت طی کرده رسیده با کمی جمعیت با چنان خوجهای دکن مقابله و مقاتله نموده در مدت فرصت کم مخالفان را گوشمال داده ملک یکصد و بیست و پنج کروز دام رفته را بضرب تیغ جهان ستان و اقبال جهانگیری تصرف آورده و پنجاه لک روپیه از نظام الملك بطریق پیشکش سابق بوصول آورده و ده لک روپیه

از زمینداران این ملک جرمانه گرفته و خس و خاشاک وجود مخالفان را در اندک مدتی رفت و روب واقعی داده - الحال که این مرید خیرخواه را برای مهم قندهار طلب فرموده اند نظر بر استرضای خاطر عاطر بلا توقف از برهانپور آمده عازم حضور گردید از آنکه لشکر هنوز از یورشهای پیاپی دکن نیاسوده و ایام برشکال رسیده و عبور لشکر از گل مالوا درین ایام خالی از کساله نیست در نواح ماندو تا انقضای شدت بارش توقف نموده همینکه ستاره سپیل طلوع نمود کوچ بکوچ خود را میسرساند - اما التماس دارن که چون این مهم عمده پیش آمده و با همچو شاه عباس که از شجاعان یکه تاز مشهور است سروکار افتاده کارهای که ازو در تسخیر بعضی بلاد روم و توران و دیگر اطراف بظهور آمده بران شاه جم جاه پوشیده نیست برای مقابله چنان نهنگ دریای غیرت که همه قشون او جان در رکاب و راه ولی نعمت فدا نمودن سرمایه عبادت می دانند و سرو سامان لائق و سرانجام شایسته و استقلال و اختیار تمام مطلوب است - امید وار است که صوبه پنجاب که سر راه قندهار واقع شده و برای اذوقه ما یحتاج لشکر که پیهم روانه نمایند بودن کسان عقیدت کیش داران ضلع ضرور بجاگیر این نیازمند عنایت فرمایند - رسیده بعد عرض حکم شد که از صوبه پنجاب بیشتر محال در اقطاع شاه ولی عهد مقرر نمایند *

درین زمان بدستیاری فلک شعبده باز و روزگار فتنه پرداز رنگ فساد تازه ریخته شد تفصیل این اجمال آنکه چون قبل ازین شاه جهان پرگنه دهول پور را در جاگیر خود درخواست نموده

نظر بر حسن خدمت و اختیار خود و عنایات پادشاه پیش از رسیدن خبر پذیرائی دریا نام افغان را برای ضبط این محال تعیین نموده بود و همان پرگنه قبل از رسیدن عرضه داشت شاه زاده بموجب تجویز نور جهان بیگم به تیول شهریار داماد بیگم مقرر گردیده - و شریف الملک نام از طرف شهریار بآن دیار رفته بتصرف خود آورده بعد رسیدن دریا بر سر دخیل و عمل محال گفت و گوی بجدال و قتال انجامید - و تیری از کمان فتنه جوی روزگار بر چشم شریف الملک رسید - بعد رسیدن خبر خمیر مایه فساد باعش رنجش بیگم پیش از پیش گردید - ماده اصل نزاع آنکه چون در حضور حل و عقد امور خلافت باختیار نور محال بود از آنکه حب ریاست بای بدیشتن مردان را چنان از جامی برد که پدر و پسر بر قطع شجر حیات هم دیگر سعی می نمایند و در صورت ولی عهد بودن و روز بروز بر استقلال شاه زاده بلند اقبال افزون یقین نور محال بود که بعد واقعه ناگزیر پادشاه در اساس دولت او اختلال تمام بهم خواهد رسید - و نسا را در باره داماد محبت خاص می باشد - بدین فکر فاسد افتاد که شهریار را پیش آورده در تربیت و استقلال او کوشد - و تا مقدور چنان سعی بکار برد که آخر کار سلطنت برقرار گیرد و دامن دولت کامرانی از چنگ او بیرون نرود - درین باب جمعی از هواخواهان خود را بوعدها رفیق و معاون خود ساخته در باب مهم قندهار قسمی خاطر نشان جنت مکانی نمود که باوجود بودن دیگر فرزندان شاه جهان را از راه دور که آنجا نیز مدام مهم ضروری در پیش است طلبیدن و بدین خدمت مامور

ساختن خلاف رای مواف است - و تجویز این مهم را بنام شهریار
 بمیان آورد - از آنکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار
 را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میرزا رستم صفوی که مدت
 در قندهار کامرانی نموده واقف آن سرزمین است اتالیق و صاحب
 اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب خزانه بود و
 اموال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل
 خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جاگیر پنجاب و
 دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در تخواه شهریار
 مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هر جا رسیده
 همان جا توقف نمایند - و کومکیان همراه را زود روانه حضور سازند
 که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعینه دکن سزاوالان
 تعیین شدند و شهریار را بمنصب دوازده هزار و هشت هزار سوار
 سرافرازی داده و باتالیقی و هزار و میرزا رستم صفوی مرخص
 ساختند - و میرزا رستم پیشتر برای تهیه بعضی سرافجام روانه لاهور
 گردید - و جنت مکانی اعتقاد (94) خان را در کشمیر گذاشته و راجه
 کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران زار و
 شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعده که فرمان و احکام
 فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفته خاطر و مکرر گشته افضل
 خان دیوان خود را با عرضه داشت مشتمل برین مضمون روانه حضور
 نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبله

خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسرالدنیا
والآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما
ظاهر است که پای غرض و حسد که بمیان آمد پای مردان افلاطون
منذش میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معرفی و بزبور
رشلک و غرض آراسته اند چه رسد *

* بیت *

چراغ کذب را کافروزدش زن * بجزاشک دروغش نیست روغن
ازان روغن چراغی چون فروزد * بیک ساعت جهانی را بسوزد
خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی بر رای زنان
عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که
ملک رفته پرفتنه دکن را دو بار بشمشیر اقبال جهانگیری بتسخیر
در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از
فرمان نه پیچیده ام و باز سواي فدویت و اطاعت منظور نیست
در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت
داشت سرگرانی فرمودن و باعث شماتت دشمنان گشتن و بگفته
منافقان و اهل عناد جاگیرهای نیازمند را تغییر نمودن و بدان
نا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق نمودن و غور و تأمل
را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -
اگر چه شاه ولی عهد را سواي آن مطلب غرضی نبود که بهر چه
غبار ملالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور محل
بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب
و آزر از میان برداشته نگردد و کار ببدنامی بغي ورزیدن و
فج کشیها نکشد اما اراده بعضی کوتاه اندیشان برهمکار که متوسل

شهریار بی عیار و بیگم بودند اینکمه در پیش آوردن رتبه جاه و اعتبار
 شهریار در ارتفاع غبار ملال و نزاع کوشند - چون آصف خان را
 بسبب دامادی شاهزاده ذوالقادر طرف دار شاه جهان پنداشتند
 در افروختن نادر فساد از آتش زنه عذا اهل غرض میان خواهر
 و برادر نیز مادی ملال خاطر بهم رسید - و آصف خان از راه عقل و
 دانائی مهر سکوت بر لب و زبان زده گوش بحرف هرزه درایان
 نداده وقت تذکار این کلمات خود را کنار می کشید - و افضل خان
 بعد رسیدن حضور و رساندن عرضه داشت و پیغام هر چند سعی نمود
 فائده مرتب نگردید - و بدون نیل مقصود برگردید - و ازینکه حکم
 مراجعت دکن بنام شاهزاده صادر شده بود او در جواب التماس
 نمود که یک بار بحضور رسیده بعرض حال و بی تقصیری خود
 پرداخته باز بدانچه مامور گردد بعمل خواهد آورد - این معنی نیز
 بر بغی و عدم اطاعت خاطر نشان پادشاه نمودند - و بعضی مفسدان
 هنگامه طلب مصلحت کار درین دانستند که چون مهابت خان
 و آصف خان را با هم سوي مزاج است و دشمن دانا و سپاهی
 مزاج گرفته صاحب فوج است بحضور طلبیده همراه شاه زاده پرویز
 مقرر نموده برای مقابله شاه جهان تعیین باید نمود - و فرمان و نشان
 بیگم بجهت طلب مهابت خان پیهم صادر گردید - و مهابت خان را
 پایه عذا از عقل و دانائی نور محل تعجب بر تعجب می افزود که
 چگونه با این همه جوهر شعور و غور در امور ملکی سرشته عاقبت
 اندیشی را از دست داده باعث انتشار فساد در سواد هند گردیده
 میخورد عالمی را بشویش آرد - بلکه بگمان آنکه شاید این همه تهمید و

ساختگی برای استیصال من باشد در قبول این مهم دور از عقل تعلل می نمود - و در جواب نوشت که اگر برای برهم زدن دولت و آبروی شاه جهان که احتیال خلل عظیم در سلطنت می رود کمر بسته اند باید که آصف خان را از حضور خود جدا نمایند تا من جرأت در آمدن نمایم - این معنی را نیز قبول نموده آصف خان را فرمودند که با گره رفته آنچه از خزانه طلا و نقره غیر مسکوک باشد و جذس جواهر تفریق نموده بحضور بیاید - و بمهابت خان حکم ناطق بتاکید پیهم صادر شد که پسر را در کابل گذاشته بحضور بیاید - و سلطان پرویز را بسزادلی محمد شریف وکیل برای مقابله شاه جهان فرستادن طلب حضور نمودند - و درین ایام که مزاج پادشاه از غلبه آزار ضیق النفس بحال نبود مکرر حکم برای مراجعت شاه جهان بدکهن رفت - بعد از التماس آنکه بدون رسیدن حضور و دیدن قدم مبارک خفتی که مدعیان صاحب غرض بمن رسانده اند برخورد گوار نمی توانم نمود معارفت نمی نمود - و نور محل باتفاق واقعه طلبان هنگامه جو دلیل اثبات بغی و سرکشی شاه جهان بعرض می رساند - و ملال بر ملال خاطر پادشاه می افزود - لهذا موسوی خان را که در سخن شناسی و زبان فهمی بی نظیر بود نزد آن گوهر درج سلطنت روانه ساختند و پیغامهای مشفقانه نصیحت آمیز نمودند و فرمودند - اراده ظاهری و باطنی شاه زاده را واقف گشته زود مراجعت نماید - درین ضمن مهابت خان بحضور رسیده ملازمت نمود - در همین اوان عرضه داشت اعتبار خان که از منصوبان نور محل در آگوه بود رسید - مشتمل برینکه شاه جهان با مصالح بغی از ماندو

گذشته و نوشته آصف خان نیز با عریضه داروغه خزانه و دیوان
معروض گردید - که درین هنگامه اخبار فساد افزا برآوردن خزانه
از قلعه آگره مصلحت نیست - و ذکر بغی و زردن شاه جهان که
در گوشه و کنار بایما و اشاره بود در هر کوچه و بازار و محافل
آشکارا انتشار یافت - و بعد رسیدن موسوی خان نزد شاه جهان
باتفاق قاضی عبدالعزیز در جواب آورد و زبانی التماس نمود
مضمون آنکه آرزوی غلام بی تقصیر همین است که غیار ملای
که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی بیگم برخاطم عاطر
جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد - و پرده ادب و آزم از میان
برداشته نگردد - و جاگیرهای مرا بحال فرمایند - و الا یکبار بحضور
رسیده بعد حصول سعادت قدسبوس عرض حال و بی تقصیری
خود نمایم مطلب دیگر ندارم - فائده نه بخشید - و قاضی عبدالعزیز
فرستاده شاه جهان را بار عرض نداده حواله مهابت خان نمودند -
درین هنگامه ارباب غرض بوساطت مهابت خان بعرض رساندند
که محرم خواجه سرا و خلیل بیگ و فدائی خان میرتزک و
ذوالقدر خان معروف معتقد خان وکیل با شاه جهان مراسلات
درمیان دارند - اگرچه مهابت خان برای قتل هر پنج نفر مصلحت
داد اما فدائی خان و ذوالقدر خان قسم کلام الله را شفیع
بی تقصیری خود ساخته از قتل نجات یافته محبوس گردیدند -
دیگران را حکم کشتن فرمودند - و جنت مکانی کوچ بکوچ متوجه
دار الخلافت گردیدند - و خان جهان و دیگر امیر از جا بجا بموجب
طلب بحضور رسیدند - حکم شد که باقی محال جاگیر از شاه زاده

والي عهد تغيير نموده بشهر يار و ديگران تنخواه نمايند - و عبدالله خان
نيز با جمعي از سادات بارهه از نزد شاه زاده برخاسته بموجب حكم
بحضور رسيد - و فوج براي مقابلۀ شاه باغی بسرداري عبدالله خان
بطريق هراول سلطان پرويز تعيين فرمودند - و تا رسيدن پادشاه
بدهلی آصف خان و نوازش خان پسر سعيد خان با راجهاي
نامدار و امري ذو الاقتدار ديگر از اطراف رسیده ملازمت نمودند -
بعده خبر تعيين فوج به شاه جهان رسيد خواست از فوج جدا شده
جریده خود را بخدمت پدر رسانده عذر تهمت خواسته پردۀ حجاب
از میان بردارد - باز بسبب برخاستن غبار فساد زياد چند هزار
سوار بسرداري داراب خان و راجه بکر صاحبیت و راجه بهيم براي
احتياط سر راه عبد الله خان گذاشته خود متوجه دکن گرديد *

ذکر سال هیجدهم از جلوس و جشن نو روز جهان افروز

مطابق بیستم جمادی الاولی سنه هزار سي و دو هجری

چون تهیه بزم جشن سال هیزدهم جلوس سنه هزار و سي و
دو [۱۰۳۲] هجری برزم مبدل گشت و بعرض رسيد که شاه جهان
از شنيدن مقید گردیدن قاضي عبد العزيز و تعيين افواج فوج براي
مقابل عبد الله خان گذاشته خود براه غير شارع روانۀ دکن گرديد -
به تجويز بيگم عبد الله خان را با خواجه ابو الحسن و لشکر خان و
و نوازش خان و ديگر امرا که مجموع بيست و پنج هزار سوار طومار
فوج بندي شد تعيين فرمودند - بعده که فوجها در سرحد مالوا مقابل
بهيم رسيدند همين که صف کارزار بياراست هنوز صدای داروگیر بلند
نشده بود که عبد الله خان با فوج خود برآمده بلشکر شاه جهان

پیوست - بکرماجیت که هراول بود بخوشوقتی آنکه این مزده را خود بداراب خان رساند عنان را معطوف داشته عبد الله خان را بجای خود قائم نمود - درین آن گویا تغنگ از غیب بدر رسید و از اسپ افتاد - باوجود آنکه بسبب کشته شدن راجه بکرماجیت و پیوستن عبد الله خان بلمشکر شاه جهان انتظام هر دو فوج از هم کسبخت باز از سرداران طرف شاه جهان تردد نمایان در حمله اول بطهر آمد - و از مردم لشکر پا شاهي زبردست خان شیر حمله باجمعی از سادات بکار آمدند - و سید هاشم باره زخم برداشته دستگیر گردید - و زود هر دو لشکر از هم جدا گشته متفرق گردیدند - چون مهابت خان قبل از رسیدن خبر مراجعت شاه جهان از راه تدبیر و تدویر از قاضی عبد العزیز بشاه جهان نویسانیده بود مشتمل برینکه پادشاه می فرمودند که مهابت خان را مقرر نموده همین که خبر معارفت شاه زاده بدکهن برسد محال جاگیر بدستور سابق بحال می نمایم - و شقه بمهر خاص فرمان دستور نیز بدین مضمون صادر گردید - شاه جهان که اصلا دل نهاک فساد نبود و پیش از ورود نوشتجات متوجه دکهن گردیده بود - هر چند اتمام بر گفته و نوشته مدعیان دولت نداشت و مقابله و مقاتله با پدر کفر می دانست برای اثبات حجت بطریق استعجال در طی مسامت مراجعت کوشیده در جواب اظهار اطاعت امر معروض داشت و بموجب تکلیف نور محل و هنگامه طلبان دیگر پادشاه بعد رسیدن دهلی متوجه اجمیر گردیدند - و درین اوان شاه زاده پرویز بحضور رسید - درینولا معروض گردید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاه رخ که

در احمد آباد بر سر جاگیر بود برادران غافل برو تاخته بقتل رسانیدند - فرمودند قاتلان را بی جاگیر ساخته محبوس سازند - و حکم نمودند که شاه زاده پرویز را به هراولی و اتالیقی مهابت خان و جمعی دیگر از امرا بتعاقب شاه جهان تعیین نمایند بیست لک روپیه برای سپاه مع عنایات دیگر مرحمت نموده مرخص ساختند - داور بخش پسر خسرو را از تغیر شاه جهان صوبه احمد آباد باتالیقی خان اعظم مقرر و مرخص فرمودند - و آصف خان را صوبه دار بنگاله نمودند - اعتبارخان که در اهتمام برج و باره قلعه آگره پرداخته بود بوسیله نور محل از اصل و اضافه شش هزاری نمودند - درین سال والده ماجده جنت مکانی ازین تنگنای سوری فانی بروضه جاردانی شتافت - درینولا بعرض رسید که میان عبدالله خان و صفی خان دیوان احمد آباد محاربه غریب روداد و عبد الله خان هزیمت یافت تفصیل این اجمال آنکه چون شاه جهان نیابت صوبه داری احمد آباد از انتقال راجه بکرماجیت بنام عبد الله خان مقرر نمود بعد رسیدن وفادار نام خواجه سرا نائب عبد الله خان با احمد آباد که حکم روانه نمودن کهتر داس منصوب کرده بکرماجیت مع خزانه احمد آباد و تخت مرصع و پرتله الماس که حسب فرموده شاه جهان برای ارسال حضور تیار نموده بودند نزد شاه جهان با خود آورده بود و صفی خان دیوان احمد آباد منصوب کرده پادشاه که همزلف شاه جهان می شد و بنام او بر شاه جهان در باب روانه نمودن تخت و پرتله مع خزانه حکم فرستاده بودند نظر بر بغی ورزیدن شاه جهان و فدویت

خود در خدمت ولي نعمت ناهر خان نام و ديگر مردم نامي
 متعینه احمد آباد خفيه با خود رفيق و همراه ساخته بشهرت روانه
 شدن نزد شاه زاده از احمد آباد برآمده بفراهم آوردن جميعت
 پرداخت محمد صالح نام که صاحب فوج و از فدویان شاه جهان
 بود برین اراده مطلع گشته کهتر داس را اطلاع داده با هم اتفاق
 نموده خزانه ده لک روپيه اشرفي و پرتله مرصع با خود گرفته قادر
 بر همراه گرفتن تخت نگشته تا خبر یافتن صفي خان نزد شاه جهان
 روانه گردید - صفي خان بمدد تدبیر و ديگر امرا غايل بشهر درآمده
 وفادار نائب عبد الله خان را بدست آورده تخت مرصع را شکسته
 طلاي آن را با زر خزانه که داشت و توانست بهم رسانده بسپاه
 داده به نسق شهر از طرف پادشاه پرداخت عبد الله خان خبر
 یافته از شاه جهان رخصت خواسته از غرور شجاعت و بنظر نیاوردن
 صفي خان محتاج بکومک و فراهم آوردن لشکر نگشته بطريق
 ایلغار تاخته خود را تا بروده چهل گروهی احمد آباد رساند و
 ندانست که خمار غرور ندامت است و گفته اند

• ع •

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

صفی خان باتفاق ناهر خان با جمعی که داشت از احمد آباد
 برآمده تا بروده باستقبال عبد الله خان شتافت - و بعد
 شکست که بر فوج عبد الله خان افتاد و دو دفعه باهم کارزار
 نمودند و هر بار عبد الله خان هزیمت یافت - صفی خان تا
 سلطان پور تعاقب نموده بخفت تمام لشکر خصم را بتاراج در آورد -
 و عبد الله خان خود را بحال تباہ نزد شاه جهان رساند - و صفی

خان حقیقت بحضور معروض داشت - بعد عرض صفی خان را که هفت صدی بود سه هزارى نموده مخاطب بسیف خان فرمودند - و ناهر خان را نیز از نهصدی سه هزارى نمودند - زهی خواهش الهی که عبدالله خان بآن شهرت شجاعت که از آرزو نام او شیر در بیشه آرام نمی گرفت - از صفی خان که چندان سرو سامان نداشت و عدم وجود او نزد عبدالله خان مساوی بود چنان هزیمت فاحش یابد و بعاث مزید آبرو و ترقی صفی خان گردد - و اغلب که این اثر شامت آن باشد که باوجود از نملک پروردها و پیش آردهای جنت مکانی بودن و بروقت کار زار بفوج شاه جهان پیوستن چنین نتیجه بخشید - القصه بعده که شاه جهان از ماندو گذشته خبر تعیین شدن و روانه گردیدن سلطان پرویز و کشته شدن بکرماجیت شنید رستم خان را که از نملک پروردهای قدیم شاه جهان گفته می شد - و از سه بیستی بیایه پنجهزاری رسانده بود با جمعی از امرا سد راه هراول فوج پادهی تعیین نمود - رستم خان قبل از رسیدن افواج سلطان پرویز در نامه و پیام با مهابت خان ساخته بدو پیوست - باقی فوج و سرداران خود را نزد شاه جهان رساندند - و شاه جهان از گذر اکبر پور عبور نموده کشتیها جمع ساخته پراز گاه و هیمه نموده سوخت - و سرداران ملاح را مقید ساخته با خود گرفت - و بیرم بیگ بخشی را بر سر آب که ایام برشکال رسیده بود با جمعی از فوج نگاه داشت - و خود را به برهان پور رساند - نزدیک برهان پور که رسیدند قلعه آسیر را بتدبیر و منصوبه سلطانی بتصرف آورده

راجه گوبال سنگه را بقلعه داري آنجا مقرر ساختند - درينولا نوشته
خان خانان که بمهابت خان نوشته در آن اين بيت درج
نموده بود *

مد کس بنظر نگاه ميدارند * ورنه بهریدمي زبي آزامي
بدست يکي از ملازمان شاهي افتاده از نظر شاهجهان گذشت -
بعد مطالعه خان خانان را طلبیده بدست او دادند - چون سواي عرق
خجالت که بر چهره حال او پيدا گشت جواب ديگر نداشت
فرمودند که با پسران متصل دولخانه نظر بند باشند و موافق فال
قال او که گفته اند *

مزن فال بد کار در حال بد

همان مد نفر برو نگهبان مقرر ساختند - و بعضي خدمه محل
را باسباب زيادتي در قلعه آسير گذاشته درسد حوالي برهان پور
دائرة فرمودند - چون سلطان پرويز و مهابت خان کنار آب رسیده
کشتي موجود نيافتند و دريا در طغيان و گذرها بند بنظر آمدند
مهابت خان به بحر فکر و تدبير فرو رفته از راه منصوبه بازي
بخان خانان باوجود اطاع بدنام و نظر بند گشتن او خطي نوشت
که ازان بوي ساختگي نيابد - و منجر بظن بد نسبت بخان خانان
نگردد - و دران درج نمود که بر عالمي ظاهر و هويداست که
شاهزاده جهان و جهانيان را سواي اطاعت پدر و رفع فساد مطالب
ديگر منظور فيست و مدعيان دولت که بر همکار گشته گرمي هنگامه
بازار خود درين در هم اندازي دانسته اند بجزاي اعمال خواهند
رسيد من اگرچه در آمدن مجبورم اما در اصلاح حال ما که

باعث امنیت خلق الله باشد کوشیدن بر خود و همه مسلمانان واجب میدانم - اگر خاطر نشان شاهزاده بلند اقبال نموده یکی از معتقدان هواخواه معامله فهم را بفرستند که بعضی مذکورات باهم در میان آورده در دفع نائزۀ فساد و عذاب که پای قتال و جدال از میان برخیزد فیما بین پدر و پسر زیاده از سابق آمیزش بمیان آید و نور محل هم نادم گشته راضی گردد و جاگیرات شاه جوان بخت باضافۀ آن بحال نمایند بهتر خواهد بود - و ازین معنی کلمات صلح آمیز بکفالت قسم و پیمان کلام ایزد مذان بسیار دران بذکر در آورد - و چنان تدبیر و تدویر بکار برد که آن خط بدست شاه جهان افتاد و بمطالعۀ خاص درآمد - شاه جهان که خواهان اصلاح کار و رفع فتنه بود ادعای مهابت خان را موافق خواهش خود دانسته برای حجاب و وکالت این کار به از خانانان دیگری را ندانسته او را استمالت نموده قسم کلام الهی را کفیل بمیان آورده هر دو پسر او را نزد خود نگهداشته نزد مهابت خان روانه نموده مقرر فرمودند که خانانان این طرف آب مانده بنای عهد و قرار استوار سازند - بعده که خانانان نزدیک بآب گذر اکبر پور رسیدند و میان مردم خبر صلح انتشار یافت مردم بیرم بیگ که بر معبرها برای محافظت مقرر بودند از شنیدن خبر مصالح خاطر جمعی حاصل نموده در بندوبست گذرها سهل انکاری نمودند - و بعد فرود آمدن خانانان و بمیان آمدن رسل و رسائل صلح مهابت خان وقت آخر شب فرمود که یک طرف آب جمعی از مردم بازار و سواران ناکاه بامشعل و صدای تفنگ و آواز دار و گیر آثار تردد عبور بظهور آرند - و فوج بیرم بیگ

را بآن طرف کشند و از جانب دیگر چهار پنجم هزار سوار جانباز بر اسپان دریا تاز موار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود خود را بآب زنند و تا مردم بیرم بیگ بر خود جنبیدن و بقصد مقابل و سد راه گردیدن فراهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از آب گذشته خود را بخان خانان رساندند - و سر رشته اختیار تردد بدست بیرم بیگ ماند - و راه برهان پور اختیار نمود - و خان خانان نظر بر قابوی وقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور نموده ناخورده انکاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا دل ازین خبر آگاهی یافته در توقف برهان پور مصلحت ندانسته سراسیمه وار راه گلکنده بقصد ملک بنگاله اختیار نموده از شدت باران و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر از نوکران شاهي و پادشاهي ترک رفاقت نموده به مهابت خان و لشکر سلطان پرویز پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته کارخانجات را گذاشته خود را ببرهان پور رسانده چند منزل دیگر تا سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنت مکاني برهزیمت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهلي خاطر نفرت داشت و بمزاج آب وهوای کشمیر موافقت نموده بود باوجود تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عنان توجه اطراف کشمیر بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان بسبب هوا خواهی شاه جهان در بنگاله خلاف مصلحت دانسته طلب حضور نمودند - و بعض رسید که شاه جهان بعده که بسرحد

گلکنده رسید قطب الملک خدمتکاری در فرستادن هدایا و تحف و گزاردن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله مردم عمده که ترک رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسون سید جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار بقتال انجامید و از هر کدام تود بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست همدیگر کشته گردیدند *

ذکر سال نوزدهم از جلوس جهانگیری مطابق بیدست

و نهم جمادی الاولی سنه هزار و سی و سه هجری

بعده که خبر رفتن شاه جهان بسمت بنگاله بتحقیق پیوست بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراع بند و بست دکن خود را بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگوه گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به تهیه روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود خود را در مقامات مابین سرحد حیدر آباد برساند - مهابت خان قاضی عبدالعزیز شاهي را که در قید داشت مردکار دانسته از قید برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجابت را بسیار بائین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

رسانده عادل خان را زباده از سابق مطیع و منقاد ساخت - و قرار یافت که ملا محمد لاری که مدار علیه و فهمیده کار و شجاع نامدار بیجا پور گفته می شد با پنج هزار سوار آمده مهابت خان را دیده تا خاطر جمعی از فساد شاه جهان در برهانپور مقرری بماند! - و نوشته ملک عنبر مصحوب علی شیر نام مشتمل برین مضمون رسید که اگر تا رفع فساد بند و بست دکن حواله غلام نمایند تعهد میدهم که اگر فتور در مقدمه ملکی رو دهد جواب آن بعهده خود لازم دانم - مهابت خان نعلی دکن با اختیار ملک عنبر گذاشتن صلاح کار ندانست و به بند و بست اطراف پرداخته جا بجا تهانه نشانند - چون سلطان پرویز از شنیدن رسیدن ملا محمد لاری بیرونها مقام نموده بود بعد آمدن ملا محمد که مبلغها از نقد و جواهر و جنس اقمشه و غیره بملا محمد از طرف مهابت خان رعایه بعمل آمد همراه برده ملازمت شاه زاده پرویز فرموده پنججاه هزار روپیه و فیل و شمشیر و خلعت از طرف شاه زاده دهانند و حکومت برهانپور به پسر مکندرای مقرر نموده جادو رای را با آدی رام و جمعی دیگر کومک همراه پسر مکنند رای تعیین نموده بعد همراه گرفتن پسر ملا محمد لاری و پسر جادو رای و برادر آدی رام را بطریق یرغمال که به هندی اول گویند پسر مکنند رای را به تبعیت ملا محمد سفارش نمود - نام بردها را در برهانپور گذاشته حقیقت بحضور معروض داشته مرحله پیمای سمت سملک شرقی گردید - بالجمله بعد ورود موکب شاه جهان بمملک بنگاله جنگهایی که با ابراهیم خان صوبه دار که خالوی نور محل می شد و مرد معتبر

بود و دیگر منصوبان پادشاهی روداد و مردم نامی از هر طرف کشته و زخمی و اسیر گردیدند - و خزانهای اندوخته چندین سال پادشاهی و امرا به حادثه تاراج رفت و بتصرف شاه جهان درآمد - اگر خواهد مفصل بزبان خامه دهد موجب تطویل کلام است -

مجموعه می نگار که از روی نوشته اخبار نویسان بعرض رسید که بعد رسیدن شاه جهان بطرف ضلع بهار و حصار مردمان ابراهیم خان صوبه دار و احمد بیگ برادرزاده او و محمد صالح جابجادر تعلقهای خود ثبات قدم ورزیده تردد های مردانه و کارزارهای رستمانه بظهور آوردند - باوجود پیغامهای لطف آمیز شاه جهان بابراهیم خان که در رفتن حضور و رفاقت و متابعت بانواع امیدواری و دلبری مختار ساخت ابراهیم خان از راه فدویت پاس نملک و بزدگی قدیم را از دست نداده در جان و مال نثار نمودن برای ولی نعمت سرمایه آبروی خود دانست - و بعد تردد و کوشش بهادرانه که اکثر همهرهان او بکار آمدند و بعضی فرار ورزیدند و دوسه دفعه بمقابله و مقاتله عظیم پرداخت کار بجائی رسید که بعضی از هواخواهان ابراهیم خان جلوی اسپ او را گرفته خواستند از آن معرکه برآرند راضی نشده مآل کار نقد حیات بخزانة سی لک روپیه و جواهر که داشت در کار پادشاه نثار نمود - و محمد صالح و احمد بیگ بعد زخمی شدن و سرشته اختیار از دست رفتن معرفت عبد الله خان شاه جهان را دیدند - و سوای فیلان و کار خانجات امرای پادشاهی از بسیار طلا و نقره آلات و جواهر وافر که از زرو مال جاگیرداران دیگر فراهم آورده بودند بتصرف متصدیان شاه جهان آمد - که آخر دست

بدست ازان جا هم بحدوثه تاراج رفت چنانچه عنقریب باحاطه تحریر خواهد در آمد - و نیز معروض گردید که داراب خان پسر دلان خان خانان که لغایت آن روز در قید بود شاه جهان او را از قید بر آورده بعد قسمهای شدید که ازو گرفت صوبه دار بنگاله ساخته زن و فرزندان او را و خان خانان را نزد خود نگاه داشت - و راجه بهیم را طرف پتنه برای بند و بست روانه ساخت و خود نیز بعد از فراغ نسق اطراف متوجه پتنه شد - مخلص خان و غیره که از طرف سلطان پرویز در پتنه بودند قبل از رسیدن راجه بهیم استقامت نورزیده بی آنکه کار بکارزار افتد ملک و خزانه را حواله راجه بهیم نمودند - بعده که شاه جهان وارد پتنه گردید همه منصبداران و حکام آنطرف رجوع آورده مطیع و منقاد گردیدند و سید مبارک قلعه دار رهناس هراس خورده کلید قلعه را با خود گرفته آمده ملازمت نمود *

کلمه چند از وسعت و خصوصیات قلعه مذکور موافق نگاشته میر محمد امین عرف میرزا اسینا مولف ده ساله شاه جهان نامه بزبان قلم می دهد - قلعه رهناس سمت غربی بهار پتنه بر فراز کوهی که سر به بنگاله کشیده واقع شده دورش از پائین شانزده کوه و محیط قلعه دوازده کوه جریبی است چهارده دروازه دارد که بعد تسخیر شیر شاه چهار دروازه مفتوح می باشد و مابین دو دروازه قریه آباد است و سه چشمه سرشار دران قلعه مدام جاریست و سه تالاب چشمه خیز دارد که همیشه مالا مال از آب زلالست و از کشت و زراعت مواضع اندرون قلعه چندان غله حاصل

مي شود که ساکنان آن جا محتاج بنذخيره بيرون نديستند هم چنان از وفور گاه و بسياري چراگاه که اگر سالها کار بمحاصره افتد محصوران آن قلعه از طرف غله و گاه و علف مستغنی اند - راجه مان سنگه در ايام صوبه داري خود عمارتهاي عالي و باغ روح بخش و نشيمنهاي دلکشا دران قلعه احداث نموده الحاصل قلعه بدین وسعت و رفعت و استواري و فراواني افزوده شايد در تمام دکن که هشتاد و نود قلعه نامي دارد یک دو قلعه يافته شود يانه - کوتاهي سخن عبد الله خان را باله باس و دريا افغان را باوده روانه ساخته خود چند روز در پتنه مانده بعده بيرم بيگ را در پتنه گذاشته پيشتر متوجه شدند *

الحال فقره چند از سوانح دکن بتحریر مي آرد - چون عنبر و عادل خان باهم نزاع موروثي داشتند و هر کدام وقت ورود سلطان پرويز در برهانپور چنانچه بگذازش آمده خواهش سپردن بنذوبست دکن بعهده خود نمودند و ملک عنبر بسبب وا گذاشتن اختيار بعادل خان ملال خاطر بهم رسانده در ايام فتور و آشوب آنچه مال و عيال نظام الملکي بود از کهرکي بقلعه دوات آباد فرستاد خود براي وصول زر ذمه قطب الملک که هر سال بنظام الملک مي رساند طرف گلکنده و قندهار روانه گرديد وجه مقرري هر سال را از قطب الملک بوصول در آورد و مراجعت نموده به بندر رسیده مردم عادل خان را که دران جا بودند هزيمت داده بندر را تاخته خود را به بيجاپور برسر عادل خان رساند - چون فوج عادل خان همراه ملا محمد لاري به برهانپور رفته

بود صرفه در برآمدن از بیجاپور ندیده محصور گردیده نوشتجات مع دو دکمینی سخن دان نزد ملا محمد و سربلند رای صوبه دار برهانپور فرستاده بهمه منصوبان پادشاهی تملق برای طلب فوج و کومک نوشت و درج نمود که این غلام سیه قام برمن زور آورده چشم آن دارم که همه بند های پادشاهی در امداد و معاونت من کوشند - درین اران عنبر اطلاع یافته او نیز به سربلند رای و دیگر همراهان او نوشت که من هم از غلامان درگاه فلک جاه پادشاهم میان من و عادل خان عداوت قدیم است و مدام با من بد عهدی و تعدی می نماید مرا نسبت بهیچ یک از سگان آستان پادشاه خصومت و نزاع نیست مرا باو و اورا بمن وا گذارند - چون مهابت خان رفت رفتن سربلند رای را باطاعت و تبعیت ملا محمد لاری سفارش زیاده نموده بود همه متعینند خود را برفاقت ملا محمد لاری روانه بیجاپور نمود - و خنجرخان قلعه دار احمد نگر که از شجاعان مشهور بود نیز خود را بهمد عادل خان و رفاقت فوج پادشاهی رساند بعده که فوجها نزدیک بیجاپور رسیدند عنبر چون ظلمت آخر شب از حوالی بیجاپور رو بفرار آورد و بفکر تلافی و منصوبه بازی پرداخت و لشکر پادشاهی و ملا محمد غالب آمده تعاقب نموده امان و فرصت نمی دادند - هرطرفی که عنبر رو می آورد می تاختند و او بعجز پیدش آمده پیهم عریضه مشتمل بر التماس عفو تقصیر کرده و نا کرده می فرستاد - تا آنکه بمیدان حوالی احمد نگر رسیده میدان قابو برای جنگ بدست آورده صف کارزار بپاراست - و رزم طلبان هر دو طرف با فوجهای آراسته

و فیلان جنگی مست و توپخانه جهان سوز بمقابل پرداخته نخست میان مردم عادل خان و عنبر جنگ آغاز شد - و فوج حبشی بهیئت مجموعی چون بلای سیاه بر لشکر ملا محمد یورش نمود - و حملهای یکه تاز بر یکدیگر آوردند درین ضمن گولۀ قضا بر ملا محمد خورد و از اسب برگردیدن او و هزیمت خوردن لشکر همان بود همه سرداران فوج پادشاهی و بیجا پور عذران بر عذران راه فرار اختیار نمودند - درین حالت فوج تازه که بمدد عنبر رسیده بقصد عقب فوج هزیمت خورده خود را رسانده بود بدان انبوه مغلوب دو چار شد - و از یک طرف فوج عنبر تاخت آورده سوای آنچه از سوار و پیاده بی شمار زیر تیغ آمد پنج امیر و نوکران عمدۀ پادشاهی و عادل خانی دستگیر گردیدند - و خنجر خان قلعه دار احمد نگر زخم برداشته جان بسلامت بدر برده خود را بقلعه رساند - از جمله امرای که مقید گردیده بودند فولاد خان را که از نوکران عمدۀ بیجا پور بود و با عنبر عداوت همچشمی داشت زیر تیغ بیدریغ آورد - باقی امرای را بطوق و زنجیر در آورده بالای قلعه دوات آباد فرستاد - و بروایتی گویند ملک عنبر امرای دستگیر گشته را فرمود که نزد او بسته حاضر آرند - امرای پادشاهی را جدا نموده مخاطب و معاتب ساخته گفت که بی آنکه از شما تردیدی ظاهر شود یا یکی از شما یان کشته و زخمی گردد بمحض کشته شدن یکی از نوکران بیجاپور که راه فرار اختیار نمودند کجا این شرط پاس نام و ننگ خود و حق نمک آقا بود که بظهور آرند - بعده فرمود که هر یکی را روزی او صد کپره (۹) بزنند از ان میان اول شخصی را که برای کپره

زدن آوردند شاعری بود لطیفه گو پانصدی منصب داشت همین که خواستند او را کپره زنند بفریاد آمده گفت که شنیده بودم ملک عنبر عدالت پیشه و منصف است اما غلط بوده والا کجا شرط عدالت است جمعی که دولت دو هزار و سه هزار داشتند باشند جرمانه آنها صد کپره باشد منکه پانصدی باشم بهمان جرمانه معاتب کردم - عنبر را این سخن خوش آمد و کپره زدن موقوف نمود - بعده بتاخت و تاراج ملک عادل خان پرداخته قلعه شعله پور (شوالپور) که از ابتدا همان قلعه مایه نزاع ملکی گردیده بود تاراج نموده احشام آنجا را زیر تیغ آورده از بند و بست آن طرف خاطر جمعی حاصل کرده متوجه تاخت ملک پادشاهی گشته و تا ملکه پور و نواح برهانپور آثار آبادی نگذاشت - چون این خبر ملال اثر بعرض خدیو زمان رسید باعث کمال کدورت خاطر عاظر گردید - بعد از فراغ سیرالائ زار کشمیر عنان توجه طرف لاهور معطوف فرمودند *

باز بدکر سلطان پرویز و مهابت خان عنان خامه را معطوف میسازد - بعده که شاهزاده پرویز روانه بنگاله می شد چون از طرف خان خانان بسبب بودن فرزندان او در خدمت شاه جهان خاطر جع نبود و صبیغه بیوه او که در عقد شاه زاده دانیال آمده بود و در مقدمات مالی و ملکی از جمله نسای صاحب رای و با تدبیر گفته می شد فرمود که خان خانان را با همه تبعه و لحقه ذوالاقتدار او نزدیک خیمه خاص نظر بند نگه دارند - از آن میان میان فهم غلام صاحب مدار خان خانان که در شجاعت و رای صیانت و اختیار کار و بار زبان زد خاص و عام بود

از راه جوهر غيرت تن بدان خفت قيد نداده بجنگ كمر بسته
 مع پسران و همراهان كشته گرديد - بعد رسيدن بسرحد بنگاله نوشتجات
 مهابت خان با حكام شاه زاده مشتمل بر وعده و وعيد تحديد آميز
 و ترك اطاعت و اعانت و رفاقت شاه جهان بنام زميداران و حكام
 پادشاهي رسيد - و تمهيدات و تدابيرات ديگر از مهابت خان بكار
 رفت - سلسله نسق و بندوبست شاه جهان برهم خورد - و زميداران
 صاحب فواره و كشتي جنگي كه بعضي مجبور در قبضه اختيار
 متصديان شاه جهان در آمده بودند و جمعي كه برضا و رغبت
 اطاعت شاه والا قدر را سرمايه سعادت ميدانستند بيشترى از
 تمهيدات و تحديدات مهابت خان و احكام پادشاهي از اردو
 گريختند - و ملاحان از بالاي كشتيها خود را بدريا انداخته فرار
 نمودند - از آنكه مدار زيست سكه و لشكر آن ملك و رسيدن رسد
 و غله و همه ماكلات و ملبوسات و تراد جنگ بر فواره و كشتي
 است و تمام عملة كشتي بلشكر سلطان پرويز پيوستند عرصه بر
 لشكر شاه جهان بمرتبۀ تنگ كردند كه بي آنكه پاي جنگ و كار
 زار بميان آيد جوق جوق سپاه و كاسبان بازار بر خاسته رفتند - و از
 جمله سي چهل هزار سوار كه با شاه جهان فراهم آمده بودند ده هزار
 سوار كه بيشتر از آنها نيز در فكر فرار بودند بماندند - و اتفاق نزول لشكر
 در جنگل پراز اشجار خار دار واقع شد - شاه جهان با چار گشته فرمود
 كه چار ديوارى گرد لشكر كشند - و راه رسيدن غله بالكل مسدود گرديد
 تا آنكه فوج سلطان پرويز مقابل رسيده اطراف را محاصره نمود -
 بعد گذشتن چند روز در محاصره كه روز بروز حال لشكر تباه مي

گردید و باقی سپاه دل بکار زار نمیداد بلکه سرداران عمده نیز تن بطرح جنگ انداختن نداده می خواستند بصلح و مدارات پیش آیند - راجه بهیم و شیرخان تهوڑی را کار فرموده مقابل فوج شاه زاده پرویز برآمده خود را به توپ خانه آتش بار پروانه وار زده جنگ مردانه و تردد رستمانه که بشرح و بیان نیاید نمودند - خصوص راجه بهیم بدست خودش مشیر زنان مع همراهان جانباز یک تاز صف فوج را از هم دریده خود را تاغول سلطان پرویز رساند - و درین مابین هرکه مقابل او آمد به شمشیر و سنان از پا در آورده تارسیدن مقابل سلطان پرویز چندین امیر و مبارز نامی را از خانه زمین بزمین سرنگون ساخت - و نزدیک بود که فوج چهل هزار سوار پادشاهی برهم خورد - مهابت خان فرمود که فیل مست مقابل او آوردند راجه بهیم و شیرخان با جمعی از راجپوتان بران بلای سیاه حمله آورده بضرب های شمشیر و برچهی خرطوم او را انداختند و فیل را خواباندند - و هر بار که برقلب گاه لشکر حمله رستمانه می آورد بی اختیار صدای آفرین از هر دو لشکر بلند آوازه می گردید - تا آخر کار مهابت خان خود با چندی از بهادران نامدار مقابل او آمد - راجه بهیم با وجود برداشتن زخمهای کاری هم نبرد مهابت خان گردیده بعدتر در بهادرانه از اسب افتاد - بعده که بقصد بریدن سر او نزدیک او رسیدند باز بمدد جوهر غیرت برخاسته حریف خود را دریافته کار او ساخته تادم واپسین شمشیر از دست نیفداخت - و شیرخان نیز با جمعی از راجپوتان دیگر شرط فدویت و جان بازی بتقدیم رساند - بار بازار کارزار چنان گرم گردید که در سه تیر بجیب

جامه و سه چهار تیر با اسپ سواری خاصه شاه جهان رسید - و از جمله دوازده هزار سوار قریب پانصد سوار همراهان عبد الله خان و بعضی دیگر هوا خواهان جان نثار ماندند - شاه جهان مکرر خواست که کلمه شهادت و استغفار بر زبان آورده خود را بر قلب لشکر خصم زند عبد الله خان مانع آمد و بقصد مکرر شاه جهان کار بجائی کشید که عبد الله خان باتفاق بعضی هوا خواهان جلوی اسپ گرفته گستاخانه از روی درشتی فدویانه سد راه گردیده گفتند که جد آبای حضرت مثل فرخوس مکانی بابر پادشاه چندین دفعه با ده بیست سوار از معرکه کارزار برآمده خود را بکنار کشیده باز کامیاب گردیده اند اگر حیات باقیست سلطنت خانه زاد و همراکب است - و شاه جهان را با چند نفر جریده ازان تهلکه بر آوردند - و تمام خزانه و فیلان و کارخانجات و توپ خانه بحادثه تاراج رفت و بتصرف مردم سلطان پرویز آمد - و چون در همان ایام ولادت شاهزاده محمد مراد بخش اتفاق افتاده بود آن نو نهال سلطنت را با بعضی خادمان محل بقلعه رهناس رسانده زیر سایه فضل ایزد متعال سپرده محل خاص را همراه گرفته بقصد دکن زمام سمند خوش خرام را باختیار توکل الهی وا گذاشتند - از نوشته مهابت خان حقیقت بعرض جنت مکانی رسید و بر حال شاه زاده والا قدر افسوس زیاد نمودند و چون نیز معروض گردید که شاه جهان بعد از صدمات بنگاله عذاب عزیمت از سرنو سمت دکن معطوف داشت حکم تعاقب مع سزاول بنام سلطان پرویز صادر گردید و فرمان رفت که مهابت خان را برای بندوبست ملک برهم خورده بنگاله

نگاه داشته خود بلا توقف مرحله پیمای سمت دکن گردید - و بنام سر بلند رای صوبه دار برهانپور حکم صادر گردید که تا رسیدن سلطان پرویز در صورت رسیدن شاه جهان محصور گردیده بمحافظت شهر پردازد و جرأت جنگ ننماید - چون شاه جهان وقت سپردن صوبه بنگاله بداراب خان زن و فرزند او را همراه گرفته بود بعد این حادثه قبائل او را همراه شاه زاده نو نهال محمد مراد بخش در رهتاس گذاشته بداراب خان نوشت که چون نوشته ملک عنبر و دیگر سرداران دکن مشتل بر طلب و انتظار ما رسیده زود خود را برساند که باتفاق روانه شریم - داراب خان از ناموافقت ایام و کوتاهی عقل بعد رهای نامسموع دفعیه نمود تا آنکه خبر روانه شدن شاه بلنداقبال طرف دکن برآه قدیم شنیده بعده که سلطان پرویز صوبه بنگاله بمهابت خان مقرر کرده متوجه تعاقب شاه جهان می گردید برای طلب داراب خان نوشتجات روانه ساخته نزد خود طلبیده بمهابت خان اشاره نمود که زیر تیغ کشید - و عبد الله خان نیز بعد مایوس شدن از رفاقت داراب خان پسر کلان داراب خان را که حواله عبد الله خان بود بدون فرموده شاه جهان ره نورد بادیه عدم ساخت *

واقعۀ خان اعظم کوکه درین سال بعرض رسید خان اعظم از مستعدان روزگار و یکمالات صوری و معنوی آراسته بود و در نظم و نثر دستگاه تمام داشت - درین ایام خانه زاد خان پسر مهابت خان را که به نیابت پدر در کابل بود بموجب التماس مهابت خان از کابل طلبیده نزد پدرش روانه ساختند - و خواجه ابو الحسن را صوبه دار کابل نموده احسن الله پسر او را مخاطب به غضنه خان نموده به

نیابت پدر مقرر کرده بعد عنایات دیگر روانه کابل باستقلال نمودند *

ذکر سال بیستم از جلوس جهانگیری مطابق دهم

جمادی الاخری سنه هزار و سی و چهار هجری

بعد فراغ جشن جلوس رایت ظفر آیت طرف کشمیر

همیشه بهار برافراشته همه جا سیدرکنان و شکار افکنان در عمارات نو

احداث سر راه بلا حرج بار بردار که خیمه و فرش مطلوب نبود

و فرشهای ملوکانه موجود بود نزول فرموده نزدیک تالاب دل

که از مکانهای فیض نشان کشمیر است رسیده دیمه بجای مرتفع

نمودند هر جا که نظر کار می کرد دشت و کوه و صحرا و بام و

خانهای شهر و گلهای اقسام و سبزه زمرد فام جلوه گر بود - آنچه در

صفت آب و هوا و سبزه و نغمه و وفور فواکه و باغات پر از گل و

ریاحین آن مکان بهشت نشان که شعرا و سیاحان و مورخان بزبان

خامنه صدق بیان داده اند از صد یکی باحاطه بیان نمی توان آورد -

و قطع نظر از آنکه در صفت باغ و بهار و لاله زار آن سرزمین شعرای

هفت اقلیم سخنان آبدار برشته بیان کشیده اند ملا طغرای مشهدی

تعریف خزان آن جا را بدین رنگینی ادا نموده * بیت *

کشمیر بود فصل خزان عالم نور

بر طالب فیض دیدنش هست ضرور

گوئی که باین باغ چمن ساز قضا

آورده نهال شعله از گلشن طور

و دیگر گفته *

* بیت *

ز غربال اشعار زر پیخته * بصحن چمن اشرفی ریخته

القصه بعد تفرج سیر و شکار و فیض رساندن بمردم مستحق و بصاحب کمال آنجا عنان مراجعت طرف پنجاب معطوف داشتند - چون بمنزل بهمبر رسیدند آدم بسیار از برف و سرمای بی هنگام و وزیدن باد گزنده که حکم زمهریر بهم رسانده بود تلف شدند - از اختلاف هوای بالای کوه و پائین آن مکان منزل بهمبر عجیب نقل می نمایند - که در عین تیر ماه الهی که زمین و آسمان کوره آهنگر می گردد و پائین کوتل گرمی و شدت حدت هوا موافق موسم تابستان است که مسافر را برهنه خوابیدن در عذاب گرما میدارد و همین که بالای کوه برآمدند از سرمای لحاف خواب نمی توان نمود - چنانچه در تعریف آن منزل طغرا می نویسد - تا بمنزل بهمبر نرسیده معنی آیت لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة نفهمیده - بعد ورود رایت ظفر آیات به لاهور از نوشته واقعه نگار برهانپور بظهور پیوست که از انتشار خبر مراجعت شاه جهان از سمت بنگاله بعد هزیمت و نزدیک رسیدن بسرحد برار یاقوت حبشی و ملک عنبر بقصد اعانت شاه جهان با لشکر گران رسیدند و برهانپور را محاصره نمود - و سر بلند رای بقتال و جدال و دفع شر آن جماعه بدسگال پرداخت - و بعد رسیدن شاه جهان که جلو ریز رسیده باتفاق فوج نظام الملکی سه دفعه بقصد تسخیر قلعه ارگ برهانپور یورش نمود و هر بار با صوبه دار و دیگر مردم پادشاهی مقابله و مقاتله عظیم روی داد - و بعده که نزدیک میدان قلعه ارگ صدای دار و گیر بلند گردید از شاه قلی خان و سر بلند رای و غیره تردد نمایان بظهور آمد و شیر انداز خان و شاه بیگ

خان و دیگر جمعی از مردم نامی شاه جهان کشته و زخمی گردیدند و از طرف مردم پادشاهی لودی خان و بابا میرک و بسیاری از راجهوتان بکار آمدند - باوجود مفتوح ساختن دروازه قلعه بسبب رسیدن تیر بچشم سید جعفر بخشی و افتادن او از اسب هزیمت بلشکر شاه جهان افتاد - و بیرون شهر دایره نمودند - درین ضمن عارضه بدنی علاوه تصدیعات روحانی شاهزاده گردید - و درین اوان خبر نزدیک رسیدن سلطان پرویز انتشار یافت لهذا ترک محاصره نموده متوجه تعلقه نظام الملکی گردید - بعد عرض فرمان عنایت آمیز مع خلعت و اضافه هزاری بر چهار هزاری و خطاب رام راجه که خطاب پادشاهان سلف دکن بود برای سر بلند رای مرحمت فرمودند - درینولا عرضه داشت خان جهان لودی و فدائی خان مشتمل بر رسیدن از احمد آبک بدکن بموجب حکم و رسیدن شاهزاده پرویز بطریق ایلغار بعرض رسید - و معروض گردید که عبد الله خان بخان جهان پیغام داده که از ظهور عصیان نمک حرامی و رفاقت شاه جهان نادم و پشیمانم التماس عفو جرائم و پیوستن به سلطان پرویز دارم

* ع *

گرفبول افتد زهی لطف و کرم

بعد عرض این مصرع در جواب خواندند

* بیت *

باز آی هراچه هستی باز آی

گر کافر و گبرو بت پرستی باز آی

این درگه ما درگه ناامیدی نیست

صد بار اگر توبه شکستی باز آی

درین روزها میرزا دکنی پسر میرزا رستم صفوی را مخاطب بشاه نواز خان ساخته بر مراتب منصب افزوده عنایات دیگر پادشاهی مبذول حال او فرمودند - درین اوان طهمورث و هوشنگ پسران شاه زاده دانیال از شاه جهان جدا شده بحضور رسیدند - بعد ظهور عنایات دیگر نسبت همسری بهار بانو بیگم صبیحہ خود به طهمورث و هوشمند بانو صبیحہ خسرو با هوشنگ مقرر نموده سر بلندی بخشیدند - چون فساد انگیزان طرف کابل خصوص سرکشی و مفسدی حداد بد نهاد مکرر بعرض می رسید و خواهش دریافت آب و هوای آن طرف داشتند در وسط اسفندار بقصد سیر و شکار و گوشمال مفسدان آن کوه سار عنان توجه بآن طرف معطوف فرمودند - در کوچ دویم و سیوم افتخار خان با احمد بیک پسر حداد بد نهاد که سرمایہ فساد و شورش کابل گشته بود و اگر بالتفصیل ابتدای بغی ورزیدن و انتهای قتل رسیدن او که مآل کار باغی پیشگان بد عاقبت است پردازد از سر رشته سخن دور می افتد رسید - و شکر این عطیہ آلهی بجا آوردند و سر او را با گره فرستاده حکم فرمودند که همه جا تشهیر کنان برده بر سر دروازه شهر بیاورند *

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس جهانگیری مطابق

بیست و دوم جمادی الاخری سنه هزار و سی و پنج هجری

سیدہ کمیت خامہ تیز رفتار بتذکار فتنہ تازه که درین سال

بعرض ظهور آمده و در قرنهای مدید چنان ماجرای شگرف بر

سلاطین سلف نگذشته بجلان می آرد - چون بعرض رسید که

مهابت خان از سلطان پرویز جدا شده صاحب صوبہ بنگالہ گشته

دران ملک زر خیز سیر حاصل ماند تمام محالات جاگیر داران
 بی تقصیر و صاحب تقصیر را با فیلان و زر بسیار بتصرف آورده و
 بر سکنه آن طرف ظلم و تعدی زیاد نمود - و محالات خالصه را نیز
 متصرف گشته دیوانیان و متصدیان پادشاهی را بیدخل ساخته
 دامی و درمی بحضور نفرستاد و کلاهی امرا و جاگیر داران
 فریاد تعدی او در حضور نمودند - آصف خان که از سابق سوخته
 آتش حسد او بود و الحال بمدد تمهید نور محل چنان صدمه
 بشاه جهان رسانده و خزانه بی شمار و جواهر و افر با کل کارخانجات
 بتصرف خود در آورده و باز در ایدای سکنه آن ضلع می کوشد -
 از آنکه جنّت مکانی در شنیدن شکوه مظلومان گوش شنوا
 داشت و در عدالت و غور ستم رسیدگان کد و جهد تمام می نمود
 همه تقصیرات و تعدی و مردم آزاری مهابت خان را خاطر نشان
 پادشاه نمود - بعد عرض عرب دست غیب را که از شجاعان
 ضابط گفته می شد برای تحقیقات برداشت که بر تحقیق تصرف
 مهابت خان از محال پادشاهی و ظلمی که بر زیردستان نموده
 و آوردن مهابت خان بحضور مع خزانه و فیلان مقرر و منصوب
 گردید - بعد رسیدن عرب دست غیب نزد مهابت خان و غور
 مقدمات خدمت ماموره و مکالمه که با او بمیان آمد مهابت خان
 فیلان پادشاهی را همراه سزاوار مذکور داده و خود مهلت چند روز
 در خواسته سوای فوج مقرری که داشت چند هزار راجپوت
 انتخابی نو نگاه داشت - و فرزندان عمده آنها را بطریق یرغمال با
 خود گرفته روانه دهگاه معلی گردید - و عرب دست غیب قبل از

رسیدن مهابت خان با فیلان بحضور رسیده حقیقت را آنچه دریافتہ آمده بود بعرض رساند - بتفاوت یک دو ماه مهابت خان نیز با لشکر آراسته بارو رسید - درین ضمن چندین هزار داک خواه از ستم رسیدگان آن دیار و وکلای جاگیر داران و امرای نامدار گروه گروه و فوج فوج بحضور رسیده باغوای آصف خان بفریاد دادداد وقت سواری و معتاد آرام پادشاه را بی آرام می ساختند - بعد عرض رسیدن بمهابت خان حکم شد که اول بدلائی و ادائی حق ستم رسیدگان و مظلومان پرداخته و ادای مطالبه پادشاهی نموده بعد ازان ملازمت نماید - اگرچه نور محل که همه آتش افروخته او بود میخواست در همواری و اصلاح مقدمه کوشد اما چون جنت مکانی بمرتبه در عدالت گستری و غور فریاد ستم رسیدگان تقید داشتند که با همه تعلق سرشار که با نور محل بهم رسیده بود و هیچ مقدمه امور ملکی و مالی بی صلاح او صورت نمی گرفت همین که ذکر استغاثه ستم رسید بمیان می آمد نور جهان را یارای طرف داری احدی نبود - و مکرر فرموده بودند که تمام مدار سلطنت از تو الادار مقدمه غور مظلومان مرا معذور دار - و در همان اوان خواجه برخوردار نقشبندی داماد مهابت خان که دختر خود را خلاف ضابطه آن عهد بی عرض و اذن پادشاه بدو نسبت نموده بود آصف خان قبیح غرور او را درین ماده بعرض رسانده بدان تقصیر برخوردار نا برخوردار را گرفته بحضور آورده گره خاردار فرموده بخفت و خواری تمام پا برهنه بزدان فرستادند و فرمودند - که از جواهر و فیل و دیگر اسباب جهاز هر چه باو داده تحقیق نموده بضبط در آزند - و محصلان شدید

سنه ۱۰۳۵ (۳۶۱) محمد جهانگیر بادشاه

گماشتند که بعد ادای حق مظلومان مغلوب و جاگیرداران معذور بدفتر دیوانیان و مستوفیان مهام کفایت انجام رجوع آورده محاسبه تصرف و مطالبات چندین ساله سرکار را فارغ سازد - آصف خان اگرچه بر خفت و خواری چنان مدعی قوی که در شجاعت و تدبیر و تدویر مشهور بود کمر بست و چنیزین اراده عمده را سبک گرفته آن چنان دشمن عظیم را بچشمی کم دیده در فکر تلافی افتاد - اما موافق آن اراده احتیاط و بندوبستی که بایست و مصلحتی که ضرور مطلوب بود در گرد آوری و تدبیر آن نکوشید و ندانست *

ستیزه بجائی رساند سخن * که ویران کند خان و مان کهن لهذا از خمار غرور آنچه کشید و کار بجائی رسید که آنچه سواي سلطنت و فساد عظیم که در ملک بهم رسید بمرتبه خفت بخود او عائد گشت که داخل تواریخ از غرائب لیل و نهار روزگار گردید - حاصل کلام ملالت انجام ایکه مهابت خان بعد ظهور این مکاره که همه از اثر مکافات اعمال پیش انسان می آید مغلوب و منکوب گشته مغموم و مهموم روز بشام می آورد و در فکر منصوبه انتقام شب بروز می رسانید - تا آنکه کنار آب بهمت که پل برای عبور لشکر بآسانی بسته بودند و برای گذشتن لشکرو کارخانجات مقام واقع شده بود یک روز قبل از روز کوچ پادشاه امرا و لشکر موافق دستور شروع بعبور نمودن نمودند - و همه ارکان دولت و امرای ذو الاقتدار و منصب داران نامی حتی آصف خان و فدائی خان و خواجه ابوالحسن که مدار علیه سلطنت بودند از آب گذشتند و در

خدمت بادشاه سوای نورمحل و صادق خان بخشی و میر منصور بدخشی و شجاع خان و مقرب خان و معدود چند از عهده داران و خواجه سرایان و خواصان مثل خدمت پرست خان و جواهر خان و عرب دست غیب و فصیح خان دیگری نماند - و آصف خان که با همه دانائی با چنان مار زهر دار پنجه گرفته با زهر مار را فکر نمود مار بازی را باز بچند سرسری دانسته ولی نعمت را تنها گذاشته از آب گذشته در عالم آب بعشرت محبوبان پرداخت غرائب داشت - مهابت خان که چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بود بی خبری میر وزیر و خطای تدبیر مطلع گشته لشکر را خفیه آخر شب اشاره فرمود که بی صدا و ندای شهرت مسلم و آماده شوند و جمع باشند با هفت هشت هزار سوار که با خود داشت سوار شده قریب دو هزار سوار بر پل تعیین نموده فرمود که از آن طرف نگذارند که سوار و پیاده بیايد - و ازین طرف هر که رود مانع نگردند و خود با چهار پنج هزار سوار بخیمه بادشاه روانه گردید و نشان اسباب تجمل را همراه فوجی که بر سر پل تعیین نموده بود بشهرت عبور از آب روانه ساخت - و بجماعه داران تاکید نمود که در صورت یورش فوج ازان طرف پل را آتش دهند و نگذارند که کومک تواند رسید - و خود نزدیک دولتخانه رسیده فرمود که اطراف خیمه را فرو گیرند - و خود با جمعی از خاصان قدم جرأت اندرون بارگاه گذاشت - خواصان و خواجه سرایان باری دار خبر دار گشته سرا سیمه وار رو بخوابگاه پادشاهی آوردند - و جنّت مکایی را که اکثر از خمار شب اول روز در آرام خواب می بودند بمالش پا بیدار ساختند -

و از نیرنگی روزگار و رسیدن آن نابکار آگاهی دادند - چون تا رسیدن نزدیک خوابگاه چندین عهده دار و پرده دار که آواز ممانعت بلند ساخته بودند از پا در آورده بود پای استقامت دیگران بلغزید - و اطراف متفرق گشتند - پادشاه با چشم خواب آنود خمار زده شمشیر در دست گرفته برخاسته دیدند که مهابت خان با جمعی رسید و با ولی نعمت چهار چشم گردید - آواز بلند نموده بانگ بر زدند که ای مهابت نمک حرام چه قسم آمدن است - آن غدار که مهابت پادشاه در دل او راه یافت باظهار مکر و غدر شروع بآداب ملازمت و ثنا خوانی بدستور مقرری کرده زبان بعذر شکوۀ مدعیان و آرزوی شوق قدم بوس کشاده مردم همراه را دور رو بردی تخت استاده کرده خود عجز کزان نزدیک رسیده قدمبوس نموده سه بار گرد پادشاه گردیده بزبان نیاز پرده راز برداشته دست بسته استاده التماس نمود - که چون بدخواهان دولت مرا مغضوب قرار داده از سعادت آستان بوسی محروم ساخته بودند وقت یافته برای عرض حال آمده ام امیدوارم که بعد اثبات تقصیر که بموجب حکم در رکاب شاه زاده شمشیر زده جان فشانی نموده ام بحضور خود میاست فرمایند - اما بدشمنان بیدین وا نگذارند - جنت مکانی مکرر دست بقبضه شمشیر برده خواستند جلالت و تهووی را کار فرمایند و آن نمک حرام بی ادب را بسزا رسانند - میر منصور بدخشی بزبان ترکی مانع آمده عرض نمود که وقت تحمل و امتحان حوصله و بردباری پادشاهان باوقار است - به تسلی او باید پرداخت - بعده دست از قبضه برداشته بتقاضای وقت بدلبری او

پرداختند - چون راجپوتان اندرون و بیرون فرو گرفته بودند و هر ساعت می افزودند دست خواصان و عهده داران از تردد خدماتی که بدان مامور بودند کشیده می گردید - و آن غدار به چاپاوسی و تملق زبانی باظهار رسوخیت زیاده می پرداخت - و عرض نمود که وقت سواری و شکار شده - طشت و آفتابه برای روی شستن بیازند و پوشاک خاض حاضر سازند - بعد فراغ رو شستن قصد نمودند که خود را بوسیله تبدیل رخت خواب نزد نور محل رسانند و با او مشورت تدبیرکار نمایند - آن بی سعادت مانع آمده التماس نمود که بیرون رخت عوض نمایند و زود سوار شده غلام را در رکاب بگیرند که بمردم واقعه طلب قسم دیگر ظاهر نشود - ناچار بتکلیف و سماجت او رخت و جواهر پوشیده متوجه سواری گردیدند - و نور محل از نیرنگی روزگار خبردار گشته رنگ رو و هوش باخته افوس کنان دست حیرت بر سر و زانو زنان تردد دیگر بخاطر او نرسیده سوای آنکه به تغیر وضع و تبدیل رخت و سواری که جواهر خان ناظر و دیگر خواجه سربان را فرمود همراه سواری نباشند بهر وجه خود را آن طرف پل که بموجب ارشاد بانی فساد راجپوتان مانع رفتن آن روی آب باحدی نمی شدند رساند - و باصف خان و دیگر امرای هوش و عقل بباد داده شروع به تشنیع و تندید و زجر نمود - برادر بی خبر را زیاده سرزنش نمود و گفت - وای بر عقل و نمک خوردن شما که چنان وای نعمت را چنین تنها و غافل گذاشته و بدشمن سپرده بباید - و بفکر تدارک و تدبیر کار افتاد - بعده که مهابت خان دست پادشاه را گرفته تسلی

کنان از خیمه برای سوار شدن برآورد و اسپ و فیل سواری خاصه را هرچند عهده داران خواستند برسانند از هجوم و ممانعت مردم مهابت خان نتوانستند - و اسپ خود را مهابت خان حاضر ساخت - جذت مکانی از راه غیرت بران اسپ سوار نشده اسپ سرکار طلب فرمودند و سوار شدند - و اطراف راجپوتان مجرا کنان فرو گرفتند - چند قدم نرفته فیل خود را مهابت خان آورده بالتماس و سماجت بران سوار نمود - و دو راجپوت مسلح هر دو طرف پادشاه نشاند - درین وقت داروغه فیل خانه که ماده فیل سرکار را آورده دست و پای زیاده زده خود را نزدیک رسانده تلاش داشت که بران سوار نماید باشاره آن بد عاقبت مع پسر از دست راجپوتان بقتل رسید - و مقرب خان داروغه خواصان به سعی بسیار که زخمی الف دار بر پیشانی او نمودار گردید و قطرات خون و عرق تود از پیشانی او ریزان بود خود را بالای حوضه رسانده برای مگس زدن نشست - و مهابت خان فرمود که یراق ازو جدا سازند - و خدمت پرست خان عهده دار که شیشه و پیاله معتاد همراه داشت بعد از صدمات پهلوی راجپوتان کنار حوضه را قائم گرفته بود لمحّه آویزان بوده بهر وجه خود را جانمود - و مهابت خان فیل سواری برطرف خیمه خود برده بادب تمام اهتمام کنان ثنا گوین عذر خواهان فرود آورد و فرزندان خود را با نذر و نثار حاضر ساخته بر دور خدیو زمان گرداند - بعده که تفحص حال نورجهان پرداخته از بدر رفتن و رسیدن نزد برادر اطلاع یافت دست افسوس برهم سائیده بر غفلت خود و هموهان تشذیع زیاد نموده وسواس تمام بهم رسانده بتقاضای

مصلحت و سراسیمگی که نمی دانست چه کند و مآل کار بجای
منجر خواهد گردید پادشاه را باز سوار نموده از آنکه خیمه پادشاهی
بتاراج برده بودند و خیمه شهر یار برپا بود همان جا برده باعزاز
فرود آورده به تسلی و دلبری تمام کوشیده دست بسته استاد - و
مردم او اطراف فرو گرفتند - درین وقت شجاع خان که از راه فدویت
با عدم تعلقه به چپقلش و سعی تمام خود را نزد جنت مکانی
رسانده بود باشاره آن مست باد ناکامی از دست کافران شهید
گردید - اگرچه آن غدار مکار بآن همه کاردانی و کامیابی سرشته
هوش از دست داده بود و چون حوصله باختگان هر دم و هر لحظه
همدم فکر و خیال تازه می گردید - اما جنت مکانی را چنان دل و حوصله
تدبیر بجای بود که هرچه می گفتند و می فرمودند خالی از رای
صواب نبود - و بالهام غیبی و فکر صائب خود را موافق کردار و اطوار
آن بد کردار و تقاضای روزگار و می نمودند - و فرمودند که خوب کردی
مرا از دست آن رافضی بد کیش با اختیار خویش گرفتی - و دست
آن بد خواه دولت را کوتاه ساختی - و او هم هر دم باظهار عقیدت و
فدویت دم میزد و معذرت می خواست و تخت طلبیده بدستور
مقرری بران نشانده شراب معتاد حاضر آورده خود برسم بند های
عقیدت کیش خدمت می نمود - نور محل بعد رسیدن نزد برادر
و امیران بعد از آنکه قیل و قال و سرزنش بمیان آمد قرار مصلحت
چنان یافت که فردا همین که خورسراز افق برآرد مهد علیا
نورجهان بیگم را برفیل سوار نموده همه اتفاق کرده شمشیر انتقام از
نیام برآورده بران بدنام ناکام تاخته ولی نعمت را خلاص نمایم -

اگرچه نور محل این مصلحت را بسبب بودن پادشاه باختیار دشمن چنانچه باید نه پسندید اما از ملاحظه آنکه بعدم جرأت خود مطعون نگردد و فکر صائب به ازان بخاطر نمی رسید چار ناچار قرار بران یافت و راضی شد - خبر این مصلحت که بجنّت مکانی رسیده برهنمائی مهابت خان بتاکید تمام در تسلی نور محل و آصف خان و امرای دیگر و منع آن تدبیر پیغام فرمودند - و باز مقرب خان و صادق خان بخشی و میر منصور بدخشی را فرستادند - و در ممنوع ساختن اراده آنها مبالغه فرمودند و گفتند که هرگاه من این جا باشم شما را در مقابل جنگ نمودن و تیر و بندوق بروی من انداختن نه رای صواب - و از طرف من که بآرام تمام درینجا ام و سواس ننمایند - و انگشتی خود را بدست میر منصور فرستادند - و مهابت خان زبانی صادق خان بآصف خان پیغام داد که از شومی اختیار سلطنت که شما داشتید و خود را فلاطون وقت می دانستید کار ولی نعمت شما باینجا رسید - الحال صلاح دولت و بهبود کار و حال شما درین است که چند گاه کار وزارت و خدمتگاری پادشاه بمن ناکاره واگذاشته شما به پنجاب یا جاگیر خود رفته به نشینید - نور جهان و آصف خان پیغام پادشاه را بموجب گفته مهابت خان دانسته ممنوع نگشتند - و قرار دادند که اول فدائی خان که خود را از شجاعان جلالت پیشه می گرفت با جمع بهادران یکه تاز رفته جوهر خود را بروی کار آرد - و بعد سر زدن آفتاب فدائی خان کنار آب آمد - راجپوتان پل را آتش زده مستعد کار زار گشتند - و دلاوران از بسیاری آب و تیر باران رو برو اندیشه نا نموده اسبان بآب زدند و

فدویانه شنواری کرده مقابل دولتخانه برآمدند - و جمعی که اجل آنها دامن گیر گردید بآب فرود رفتند - و بعضی را که صدمه تلاطم دریا به پایان برد با نیم جان برآمده بغوج نتوانستند پیوست - از جمله فوج قریب هفتاد نفر جلالت پیشه پیش قدمی نموده خود را مقابل فوج مهابت خان رسانده چندی را انداخته ازان میان بعضی کشته و زخمی گردیده باوجود بکار بردن حمله رستمانه استقامت نتوانستند ورزید - و تا پیوستن فدائی خان برگردیدند فدائی خان هم چون دانست که کاری پیش نمی رود - رفتن همان بود و برگشتن همان روز دیگر که اواخر جمادی الاخری آن سال باشد آصف خان باتفاق همه امیران مهد علیا را بر فیل سوار نموده و نور جهان دو ترکش و دو کمان و بندوق با فتیله روشن نزد خود گذاشته بدلاسا و رغبت همراهان پرداخته از راه پایایی که تحقیق نموده بودند و بعضی جا کودالها داشت داخل دریا شدند - و همه جان نثاران مستعد کارزار گردیده نقد های جان را بر کف اخلاص گذاشته از سرو جان گذشته در رکاب بیگم خود را بآب زدند - وقت عبور بسبب آنکه راه قلب بود و دوسه غار و آب عمیق داشت عجب حرج و مرج بر لشکر گذشت و سلسله انتظام فوج از هم گسیخت - و هر فوجی طرفی و هر امیری جائی بعد تصدیقه صدمات زیاد از آب سر بر آوردند - آصف خان و خواجه ابو الحسن و ارادت خان که از عماري نور محل جدا شدند همین که گذار دریا رسیدند فوج مهابت خان و راجپوتان جهالت نشان با فیلان جنگی مقابل آمده سد راه گردیده بآب درآمده شروع بتیر بازان و

زدن گوله تفنگ نمودند - هنوز آصف خان و خواجه ابو الحسن بایگم در آب بودند که جلوی سپاه از مدمات تیرو بان و گوله بندوق که متصل هم می رسید برگشت و بعضی که دلاوری را کار فرموده پیش آهنگی نموده از آب گذشتند بسبب یراق و تر شدن رخت خود را جمع نتوانستند نمود شمشیرها علم کرده با فوج مهابت خان کارزار مردانه نمودند چون کومک نرسید از ضرب تیرو سنان بیشتر زخمی و کشته گردیدند باقی متفرق شده جان بدر بردند - و راجپوتیه که خود را برابر و مقابل سوار می مهد علیا رسانده بودند از زخمهای شمشیر و برچهی سرو بدن جوانان پر خون و روی آب را گلگون ساختند - و جواهر خان ناظر محل و ندیم خوجه بیگم و بیشتری از مردم روشناس در پای فیل نور محل کشته و غرق بحر فنا گردیدند - و فیل و شتر و اسب و آدم بسیار از مدمات همدیگر در آب می افتادند و بی زک و راحله راه سفر آخرت اختیار نموده بر یکدیگر سبقت می کردند - درین حالت رستخیز که یاد از جزع و فزع روز جزا و محشر می داد تیری در عمار می بیگم که دختر شیر خواره شهریار را بادایه او با خود گرفته بود رسیده بر بازوی آن دختر خورد و آن ضعیفه را مضطرب ساخت و اندرون عمار می رنگین گردید و نور محل تیر از بازوی او بر آورده بدلاسا و به بستن زخم او پرداخت - و دو زخم شمشیر و چند زخم برچهی راجپوتان بر خرطوم فیل و مهات فیل نور جهان بیگم رسید و فیل از زخمهای پیایی آن طرف دریا برگشت و فیلبان از سبب زخمهای خود و اضطراب فیل را نتوانست داشت و فیل در آب

عمیق افتاد و چند غوطه خورده بزور شنزاری از آب برآمد و از آن تهلکه نجات یافت و از عماري صدا و فریاد و اوایل بلند گردید - و خواجه ابوالحسن که اسب او از تیر باران رو برو در آب بپای می نمود و دو سه زخم بدو رسیده بود بآب عمیق افتاد و اختیار عنان از دست او رفت از زمین سرنگون گردید چون دران حالت قاش زمین را گرفته بود آفت بدو نرسید و از مدد ملاح نور محل از آن گرداب بلا بر آمده بساحل نجات رسید - و فدائی خان بتفاوت دو تیر پرتات از آصف خان و خواجه ابوالحسن بفرود و پامردی تمام برآمد - و ابوطالب پسر آصف خان و اله یار و شیر خواجه و بسیاری از جان بازان پائین تر از فدائی خان عبور نمودند - و فدائی خان با جمعی دلاوران و ملازمان پادشاهی و نوکران جلالت پیشه خود مقابل فوج خصم پرداخته چندی را بضرب شمشیر و تیر و سنان انداخته زخمی ساخته باقی راجپوتان را از پیش رو برداشته تردد رستمانه بکار برده جنگ کنان خود را تاخیمه بادشاه رساند - فوج مهابت خان بمقابله و مقاتله پیش آمدند و صدای دار و گیر بلند گردید - همراهان فدائی خان دست و بازو به تیر اندازی کشادند و چپقلشها در دفع اعدا بکار بردند - چون تیرهای فدائی خان اندرون خیمه روبری نشیمن پادشاه می رسید مخاص خان خود را حائل مقابل و بلاگردان جنت مکانی ساخته بود - درینولا مهابت خان بعرض رساند که جرأت و بی ادبی پاجی را مشاهده نمایند که رو بروی ولی نعمت تیر میزند و ملاحظه مآل اندیشی اصلا ندارد - بعده پادشاه مکرر پیغام سعی جنگ نکردن بفدائی خان فرستادند و او ناشنیده انگاشته

مستانه وار میکوشید - تا آنکه عطاء الله داماد فدائی خان و سید مظفر و وزیر بیگ باجمعی شرط جان نثاری را بتقدیم رساندند و چندی زخمی گردیدند و بخود فدائی خان واسپ او سه چهار زخم تیر رسید - و هرچند دست و پا زد که خود را باجمعی اندرون تواند رساند و کاری تواند ساخت از هجوم فوج مهابت خان که پی هم بمدد هم میرسیدند و بکومک فدائی خان احدی خود را نتوانست رساند و حکم منع جنگ پی در پی می رسید ناچار پا از کار زار کشیده از اردو بر آمده باز بزور بازو و شنواری از آب گذشته خود را به رهتاس پنجاب که فرزندان او در آنجا بودند رساند - و عیال و ناموس در تعلقه زمیداران که با او محبت دیرینه داشت گذاشت و خود جریده طرف دهلی شتافت - و آصف خان که می دانست که * ای باد صبا این همه آورده تست * انتقام از او خواهد کشید خود را با تگ که جاگیر او بود رساند - و شیر خواجه و اله یار و بسیاری از نوکران پادشاهی نظر بر پاس آبرو هر طرفی متفرق شده راه خود گرفتند - و خواجه ابوالحسن و ارادت خان و معتمد خان مولف اقبالنامه و جمعی دیگر عهد و پیمان امان و آبرو بمهابت خان بمیان داده رجوع آورده ملاقات نمودند - اگرچه نقصان دیگر بآنها نرساند اما بعد ملاقات آنقدر هزّه و لایعنی و کلمات نالائق و رکیک خفت افزا در برابر آن جماعه گفت که بدتر از کشتن و کشته شدن بود - همه را دیوس و نامرد و از زن کمتر مخاطب و معاتب ساخت - چون آصف خان خود را با قریب دوسد و پنجاه نفر مع اقربا و نوکران بقلعه آتلک رسانده بود اول

فوج راجپوتیه برای محاصره بطریق ایلغار روانه ساخته بعده خود از بندوبست حضور که نور محل را بموجب خواهش پادشاه همدم و رفیق شب‌های الم ساخت نصف جمعیت را در خدمت مجتذت مکنی نگاهداشته با باقی فوج خود را بآصف خان رساند و باز دگر تردیدی جمعی که آصف خان با اعتماد آنها پناه بدانجا برده بود با مهابت خان رفیق گشتند - و آصف خان را با ابوطالب پسر او و خلیل الله پسر میر میران بدست آورده به بیحرمی تمام پیش آمده مقید ساخته با خود بحضور آورد و در همان اوان عبد الخالق خوانی را با محمد تقی بخشی شاه جهان که در برهان پور بدست آورده با خود داشت و خواجه عبدالصمد و ملا محمد که هر دو فاضل و مصاحب آصف خان و صلاح شعار بودند حواله راجپوتان نمود که بتیغ بیدریغ شهید ساختند - از انجمله ملا محمد که از فضلا و صلحای مشهور و حافظ قرآن بود و اگر بدر میرفت کسی را باو کاری نبود اما از آنکه او را مظلوم از جهان رفتن و آن ظالم را شریک خون او گشتن سرنوشت بود بگمان آنکه مهابت خان را بآن مرد ملا چه کار فرار اختیار ننموده گرفتار پنجه اجل گردید - گویند اول در فکر کشتن او نبود فرمود که زنجیر در پای او اندازند و وقت زنجیر نمودن طوق و زنجیر دو بار خود بخود باوجود خوب قائم نمودن از پای او برآمد و چون مدام آن بزرگ در تلاوت قرآن و خواندن اوزاد مشغول بود و در آن حالت نیز لب‌های او در حرکت یافت آخوند را بدعوت و دعای سحر و افسون خواندن معاتب ساخته حکم قتل نمود - هر چند قاضی رکاب و بعضی

همدمان باظهار خوبیهایی ملا زبان آشنا نموده شفیع گشتند زیاده بغضب آمده برشهادت او اقدام نمود - زهی سختی و شقارت قلب آن چه نویسم از حوصله و بردباری جنت مکان که با چنان مدعی بدعاقبت از راه عاقبت بینی دران ایام ملالت افزا که آخر بمدد فضل الهی سرانجام کار بخیر منجر گردید برفق و مدارا پیش آمدند و از آنکه گفته اند (مصرع) مرغ زیرک چون بدام افدند تکتامل بایدش *

* بیت *

چو در طاس رخسندۀ افتاد سور * رهانندۀ را چاره باید نه زور
هرچه از کلمه و کلام بآن بد فرجام بر زبان الهام بیان جاری میگردد
موافق و مصلحت مزاج گوئی او بود - و نور محل نیز بتقاضای
وقت و صلاح دولت رهنمائی می نمود و می گفت تا توانی
زبان به شکوه برادرم آشنا ساز و بگو - هرچه شد از حسد و ناتوان
بینی هر دو برادر و خواهر می دانم ترا و مرا درین باب که آنچه
نبایست بعمل آمد تقصیر نبود و مهابت خان هم در برابر سلوک
پادشاه بتملق و اظهار فدویت و عبدیت پیش آمده طریقه
خدمتگاری از دست نمیداد و آن سریر آرای هند را بر تخت بدستور
مقرری نشانده خود بدستور دستوران گستاخ کاردان نزد تخت سردیوان
استاده بعد عرض مطالب و وقائع اطراف بلاد از زبان پادشاه جواب
داده حکم می نمود و احکام امنیت و اجرایی حکم سلطان باطراف
حکام نشین دور و نزدیک روانه می ساخت - و پادشاه باظهار لطف
حکم و تکلیف نشستن می فرمودند و عمدا گاه اطاعت امر مینود
و گاه پاس ادب را کار می فرمود - اما بسبب نشستن هر دو راجپوت

پیش و عقب حوضه که از بوی عرق انگوزه و گنده دهان کافران مزاج
عنبر سرشت جنت مکانی منغص میگردد گاه گاه برای تبدیل و
تخفیف بودن هر دو بدسرشت می فرمودند - تا آنکه بیک نفر
راچپوت که عقب حوضه بنشیند منجر گردید و کوچ بکوچ متوجه
کابل گردیدند و بشکار و مزار بزرگان گاه گاهی تشریف می بردند و همه جا
و همه وقت سایه وار از قدم آن ظل الله جدائی اختیار نمی نمود
تا آنکه اوائل خورداک داخل حویلی کابل شدند و همراه آن بدمال
بفاتحه فردوس مکانی و بنی اعمام و تفرج باغات و عمارات و
شکار سواری می فرمودند - درین اوان ایلیچی توران با نامه و
هدایای نذر محمد خان رسید و قیمت تحفه که آورده بود پنجاه
هزار روبیه بعرض رساندند *

درین ضمن بمدد روح پرفتوح صاحب قرانی و تمهید
نور محل عجب اختلال در استقلال مهابت خان روداد - تفصیل
این اجمال آنکه چون در همان نزدیکی ایام رساله نواحداث احدیان
بتجویز نورجهان بعرصه آمده بود مردم جلالت پیشه انتخابی
تازه نگاه داشته ازان جمله جمعی را تعینات قراولان برای محافظت
شکارگاه از دست اندازی افغانان بدسگال نموده بودند - روزی بعضی
از راجپوتان ناهموار که از غرور مهابت خان احدی را وجود نمی
دانستند در چراگاه شکار اسپان و جارپایان بار بردار خود سر داده
بودند - احدیان و قراولان مانع آمدند - آنها ممنوع نگردیدند - گفتگو
بنزاع فساد آمیز منجر گردید - یک در احدی کشته و زخمی گردیدند
و همه احدیان و قراولان اتفاق نموده بر دیوان استغاثه نمودند

مهابت خان گفت هرکرا بشناسید و نشان دهید بسزا رسانده آید - مستغیثان که طرفداری متصدیان درین جواب صریح ظاهر میشود مطمئن خاطر نشدند و بهیئت مجموعی بشورش آمدند دران هنگامه اشاره از طرف نورمحل بآن جماعه رسید باهم اتفاق ورزیده برسر راجپوتان که نزدیک فرود آمده بودند ریختند و شور و غوغای عظیم برپا شد و جنگ درگرفت - هرچند که راجپوتان سپاهی نژاد قوم دیگر را مقابل خود نمی گرفتند اما از آنکه چندان مست باد و غرور گردیده بودند که احدی را بخاطر نمی آوردند و سواي شمشیر و برجهي حربی دیگر نداشتند و میان احدیان کمانداران قدر انداز بودند و قراولان حکم انداز که همه سوخته بیداد این جماعه ضلالت کیش گشته بهانه مي طلبیدند بعد بلند گردیدن نائز قتل راجپوتان بدسگال مغلوب گردیدند - و عجب کشاکش بمیان آمد - و ازدحام عام رفیق و معاون فرقه اسلام گردیدند تاخیر رسیدن بمهابت خان قریب هزار راجپوت که اکثر جماعت دران مشهور و نوکران روشناس مهابت خان بودند کشته و زخمی گردیدند - و جمعی کثیر دیگر از معاونان آنها بجزا و سزای اعمال رسیدند - و کار بجائی کشید که چهار صد پانصد نفر راجپوت وقت فرار از دست احدیان و قراولان که در اطراف غار و کنار مغاک روپوش بامید نجات شده بودند بدست افغانه هزاره افتادند - که دست بدست مانند گوسفند در بغل گرفته بدستوری که دارند از کوتل هذوکش گذرانیده فروختند - و از رگ پا معیوب ساخته چوپانی فرمودند - مهابت خان بعد فراغ واقعه خبردار گشته چون حوصله باختگن سراسیمه وار سوار شده خواست خود را بمدد راجپوتان

رسانده بتلافی کوشد درین حین دیگر مردم پادشاهی جوق جوق و فوج فوج خود را بکومک احدیان و قراولان رساندند - و افاغنه هنگامه جو زیاده از شمار فراهم آمده رفیق ملازمان پادشاهی گردیدند - بعضی از هواخواهان مهابت خان نظر برآنکه قابوی وقت از دست رفته و منصوبه بازی برگشته جلوبی اسپ مهابت خان را گرفته باظهار خیرخواهی مانع آمدند - مهابت خان نیز نیرنگ بازی روزگار و روی گرمی بازار کارزار قسم دیگر دیده از شنیدن خبرهای موحش رنگ رو باخته صوفه در مقابل شدن ازدحام ندانسته تقاضای وقت را از دست نداده مراجعت نمود - و خود را به پناه دولت خانه پادشاهی رساند و کوتوال خان و خلیل الله خان و جمال محمد خواص را با جمعی از مردم بیگم برای دفع و منع نائز فساد تعیین نمود - و روز دیگر سردیوان ظاهر ساخت که ماده فساد قاسم خان برادر خواجه ابوالحسن و بدیع الزمان خویش او بوده اند و وقت اشتعال نائز جدال مردم خود را بکومک فرستاده اند هر دو را بخفت تمام سر و پا برهنه از خانه طلبیده مقید ساخته خانهای آنها بضبط و تاراج در آورد اما در تسلط او خلل پذیرفت و هرچند خواست از احدیان تلافی و تدارک آن واکشد بعمل نتوانست آورد - مگر آنکه در یک دو ماه رساله آنها را برطرف فرمودند •

درینو از واقعه دکن بعرض رسید که عنبر صاحب اختیار نظام الملک درس هشتاد سالگی درگذشت - شاه جهان از شنیدن واقعه او و فساد مهابت خان و غلبه سلطان پرویز بحضور از بی تقصیری خود و التماس عفو جوامع کرده ناکرده معروض

سنه ۱۰۳۵ (۳۷۷) محمد جهانگیر بادشاه

داشت - بعد عرض فرمودند که اگر قلعه رهناس و اسیر بمردم پادشاهی سپارد و سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب را بحضور روانه سازد التماس او درجه پذیرائی خواهد یافت - لهذا هر دو شاه زادۀ گراسی قدر را روانه حضور ساخته هر دو قلعه را بملازمان پادشاهی واگذاشته خود از راه سلطان پور و ندر بار روانه گشته از گذر اکبر پور عبور نموده بماندو بطریق ایلغار رسیده حقیقت معروض داشت *

اوائل شهر یوز از کابل رایت توجه طرف هندوستان بر افراشتند درین اوان بظهور پیوست که شاه جهان بعد رسیدن بجمیر راه تهیه اختیار نموده *

الحال چند کلمه از تدبیر نور محل که در مطلق العنان گردیدن خدیو جهان بکار برده می نگارد - که اولاً از وقوع جنگ و فساد بموقع راجپوتان و احدیان که هرگز چنان خانه جنگی زیر گردون بوقلمون شنیده نشده بسیاری از غرور آن مخمور بادۀ ناکامی کم شده بود درم مزاج گونی بدمستی که از طرف پادشاه دربارۀ برادر و خواهر گوش زد او می شد روز بروز غبار دل پر کینه او شست و شو می یافت و اکثر می فرمودند که اگر محبت ظاهری نور محل که برهم زن ملک و جمعیت من گشته میان من و فرزند دلبد ارشد من نزاع انداخته اختیار دهم از دستم نمی رود روی شوم هر دو نمی دیدم - و بعضی اوقات می فرمودند که نور جهان در فکر استیصال تست از خود با خبر باش - ازین کلمات و تقریب که هر روز بگوش او می کشیدند تسلی بخش

خاطر او می گردید - و احتیاط احاطه راجپوتان گرد دولتخانه کم می شد - و بیگم جا بجایه عمال و خواجه سریان سر راه تعلقه جاگیر خود و شهریار که از کاروان و رازدان میدانست پیغام و نامه نوشت - و بعضی را در خلوت طلبیده زانی خاطر نشان نموده گفت که بقدر مقدور سپاه جلالت پیشه کارزار دیده انتخابی تجربه کار بیش قرار متفرق بشهرت سبندی نوکر نموده بهر روز بار و بفرستند که از همدیگر دور و اطراف پراکنده فرود آیند تا آنکه قریب دوسه هزار سوار جرار کار آزما که همه را اشجع روزگار توان گفت بخاطر جمعی تمام عمال محال جاگیر سر راه نوکر نموده چنانچه در زبانها شهرت نیابد متفق فرستادند که بفاصله دور و نزدیک در مثلها که نام و نشان پیدا نکرد با لباسهای کسوف بشهرت جماعه بیکاران و تلاش نوکری فرود آوردند - و تا فراهم آوردن آن جماعه پادشاه باشاره بیگم بی آنکه از اصل تمهید مقدمه اطلاع یابد بمهابت خان بعد اظهار رسوخیت و فدویت او و نمک حرامی و بد خواهی دیگران و تمهیدات دیگر در خلوت گفت که درین هنگامه بعضی واقعه طلبان تابینان خود را برطرف ساخته اند اگر بدیدن محله امرا پروازی بد نخواهد بود - مهابت خان قبول نموده جا بجایه نقیبان و سزاولان نقید تاریخ و روز تعیین نمود که امرا محله دهند - نقیبی که برای خبر رساندن نزد متصدیان نور محل آمد و به نور جهان ظاهر ساختند بیگم در جواب از روی درشتی پیغام داد که اگر چه ما را به سپاه و محله چه کار و چه نسبت آنچه پادشاه بما می دهد برای خرج انعام از باب نشاط و زیفت و آرایش ما و محل نشینان

ماست - مع هذا معجسه دعي من کمتر از دستار سي درعي
 ديگر مردان نخواهد بود - ازین مقوله عمدا کلمات غيرت افزا که ازان
 بوی ساختگی نياید گفته فرستاد - مهابت خان از شنیدن اين
 جواب حرفهای لغويز زبان آورده زياده تعيد در محله گرفتن
 نمود و بر همه توابعان و منصوبان نورجهان سزاوار تعيين فرمود تا
 آنکه روزي که گذشتن مردم بيگم از نظر مقرر گشت قرارداد که طرف
 دست راست همه مردم قدیم با لباس فاخر زرین پوش خوش
 يراق با ندري که همراه محله می باشد از تحف و جنس اعلی
 گرفته استاده شدند و طرف چپ نوکران يکه چين بهادر جديد با
 رخت سپاهيان و يراق درهم شکسته غير معلوم بنام امرای گم نام
 ديگر استادند - و وقت شب خديو جهان بمهابت خان باظهار اخلاص
 گفته بودند که فردا محله نورجهان ست از قلقچيهای او خون را کنار
 و دور داشتن لازم و ضرور دانسته احتياط تمام نداید - آن رموز فهم
 بدسرشت نیز خيريت خود درين دانست که نسبت پرورهای
 ديگر عنان کشان همراه سواري می آمد - همين که فيل سواري
 پادشاه میان هر دو گروه فوج نور محل رسيد و نقيدان برای مجرای
 سپاه طرف يمين بنام محله مردم بيگم فرياد بلند نمودند و پادشاه
 و مهابت خان و همهرهان او متوجه آن جماعه گرديدند و زرق و برق
 لباس آنها چشمهای حاسدان را خيره ساخت - يکبارگی جوانان
 تهور نشان جانب يسار با شمشيرهای آبدار و سنان سينه گذار و تيرهای
 جگر دوز از جا جسته بچستی و چالاکي که بایست در چشم برهم
 زدن کار راجبوت و فيلبانی که منصوب نموده آن بدسگال بود ساختند -

و جنت مکانی را از ملاحظه شر آنها مامون نمودند - و در همان گرمی و جلدی فیلبانی که همراه آن سپاه مصلح و مکمل چشم بر راه قابو بود خود را بالای فیل رساند تا مهابت خان و مردم او ازین فتنه خبردار شده متوجه طرف چپ گشته خواستند در تلافی کوشند سپاه قدیم طرف راست اطراف فیل آمده باتفاق جانبازان جدید فیل پادشاه را حلقه راز فرو گرفته دست و بازو بدفع اعدا کشادند - مهابت خان برماجرای کار و تبدیل وضع روزگار خبردار گشته دانست که کار و اختیار از دست رفته و جان در پی تلافی برباد دادن شرط عقل نیست درین ضمن از غلوی عام امرای دیگر نیز در رکاب پادشاه جلو ریز حاضر آمده کمر بجان فشانی بستند - مهابت خان دران حالت از میان لشکر خود را کنار کشیده چنان بدرزد که سایه او هم خبردار نگردید - و راجپوتیه و دیگر همراهمهات خان متفرق گشته فرار اختیار نمودند و بی آنکه قتال و جدال بمیان آید پادشاه گردون بارگاه از چنگ چنان دشمن قوی تجات یافتند - دران حالت جنت مکانی از مریم زمانی برای تعین لشکر و تعانب او مصلحت پرسیدند و نور محل گفت زنهار بدین فکر نیفتاده او را بگذارند هر جا خواهد رود بلکه از ربانی پادشاه مصحوب بلند خان خواص باظهار لطف و اخلاص پیغام بدان بد انجام دادند که بسیار عاقلانه و بجا گردید که خود را از شر مردم بیگم کنار کشیدید بهتر آنست که شما پیشتر از آب بگذرید - و مهابت خان از آب رهاست گذشته فرود آمد و خیمه پادشاهی در همان گل زمین میمنت قرین نصب نموده شدیانه شادگامی بلند آوازه ساختند - و آخر روز افضل خان را نزد مهابت خان

فرستاده پیغام دادند که آصف خان را با ابوطالب پسر او و پسران
دانیال که باختیار آن بدخصال بودند بگذارد. - تقصیر ترا معاف
فرمودیم - خود را بتعاقب شاه جهان رساند - مهابت خان هردو پسر
دانیال را باعزاز حواله افضل خان نموده درباب آصف خان عذر
خواست که چون از طرف بیگم مطمئن خاطر نیستم تا گذشتن از
لاهور از سپردن آصف خان و پسر او مرا معذور دارند - جنت مکانی
از جواب او بیدماغ گشتند - اما تقاضای وقت از دست نداده باز
مکرر افضل خان را فرستاده از طرف خود و بیگم قسم کلام الهی
درمیان آوردند تا سه چهار منزل بآمد و رفت پیام بدفع الوقت
گذرانده آخر آصف خان را نزد خود طلبیده ازو نیز قسمهایی مشدد
گرفته اسب و خلعت و فیل تراوغ نموده نزد پادشاه فرستاد - اما
ابوطالب را چند روز دیگر تا خاطر جمعی از وسوس تبیین فوج
نگاه داشت بعده او را نیز باعزاز مرخص نمود *

اوائل ماه ابان نزدیک لاهور نزول رایات ظفر اقبال واقع گردید -
از آنکه شاه جهان باوجود امر پدر هردو گوهر درج سلطنت را روانه حضور
ساخته و هردو قلعه رهناس و آسیر را موافق حکم بمردم پادشاهی
چنانچه بگذارش آمد وا گذاشته برای حصول مرئی پدر و نور محل
خود را تا اجمیر رسانده بود آخر معلوم شد که هنوز گرد و غبار و کدورت
ملال از آینده ضمیر بیگم بر طرف نگشته و کم توجهی پادشاه باقی سع
و ماده فساد حضور از میان برنخاسته لهذا رفتن بخدمت پدر
مصلحت ندانسته راه تهته بارانده ایران و هرجا اتفاق افتد اختیار
نمود - و گذشتن شاه والاقدراز اجمیر بقصد تهته از روی نرفته واقعه

نگاران بعرض رسید - بعد داخل شدن لاهور خلعت صوبه داری لاهور
 بآصف خان و وزارت بدستور سابق بخواجه ابوالحسن عنایت
 فرمودند - و افضل خان را خانسانان مقرر نمودند - و میرجمله را
 بخدمت میربخشی سرافرازی بخشیدند درین ضمن بعرض رسید
 که مهابت خان از طرف شرقی متوجه جنوبی گشته تا از کجا
 سر بر آرد - چون خبر رساندند که بیست لک روپیه از محصول
 جاگیر مع فیلان و دیگر اموال مهابت خان از طرف بنکالا می آید
 نزدیک دهلی رسیده صفدر خان را با دیگر جمعی از امرا و هزار
 احدی برای آوردن زر مذکور تعیین فرمودند - در منزل شاه آباد مردم
 پادشاهی بخزانہ رسیدند - مردم مهابت خان خزانہ را بشاه آباد در
 آوردند - و بپنگ استقبال نمودند - صفدر خان سرای را سوخته جمعی
 را کشته و زخمی ساخته خزانہ را بدست آورده روانه حضور نمود
 بعد عرض صفدر خان را با همان فوج و جمعی دیگر برای تنبیه
 و تادیب مهابت خان مامور و تعیین فرمودند *

درین سال ملال مال بعرض رسید که سلطان پرویز که تعاقب
 شاه جهان می نمود ازین کلفت سرای فانی بدار القرار جاودانی
 رحلت نمود - و عرضه داشت خان خانان مشتمل بر قبول
 تعاقب و تنبیه مهابت خان رسید و بمعرض پذیرائی درآمد -
 درین ضمن عرضه داشت مهابت خان مبذی برالتماس عفو
 مقصدرات و تعاقب نمودن شاه جهان بعرض رسید - از واقعه
 دکن نیز معروض گردید که یاقوت حبشی که بعد از واقعه عنبر
 علم شهرت برافراخته بود بامنصوبان پادشاهی شرط اطاعت و دولت

خواهی بجا آورده - درینولا از نوشته اخبار نویسان تهته ظاهر گردید که شاه جهان با چهار صد سوار طرف تهته رسیده اراده سمت ایران داشت - و شریف الملک حاکم تهته بمقابل شاه جهان برآمده باوجود قلت جمعیت شاه جهان تاب مقاومت نیاورده هزیمت اختیار نموده بشهر درآمده محصور گردید - شاه جهان متوجه شهر و دست اندازی نگردیده بسبب شنیدن واقعه پرویز و عارضه بدنی خود و موانع دیگر متوجه سمت دکن گردید - درین اوان آصف خان بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافت - از واقعه دکن بعرض رسید که فتح خان پسر عذیر بموجب اشاره نظام الملک بافوج سنگین بقصد تاخت ملک خاندیس و برار روانه گردید و خان جهان لودی از تغیر سربلذد رای بصوبه داری خاندیس و برار مقرر گشته بدفع شر آن پرداخته - و لشکرخان را در برهانپور نائب گذاشته درینولا خبر رسیدن شاه جهان از راه احمد اباد بدکن و فرود آمدن حوالی جنیرنزا یک ناسک بعرض رسید - وقت رفتن به تهته از راه اجمیر مسافت چهار صد و پانزده کروزه جریبی را در چهار ماه بهفتاد کوچ و پنجاه مقام طی نموده بود - در وقت مراجعت برآه احمد آباد مسافت دو صد و شصت کروزه را در چهل کوچ و ده مقام طی نموده - و نیز ظاهر گردید که مهابت خان بقصد شهرت تعاتب خود را بدکن بشاه جهان رساند - اما بعد رسیدن باظهار رسوخیت و فدویت و عذر مافات ایام گذشته - پرداخته و در همین اوان معروض گردید که خان جهان لودی به تنبیه و تادیب امرای نظام الملکی رفته

بود بعد رسیدن مقابل حمید خان حبشی که یکی از نوکران ۱۰۴۰
 نظام الملکی بود و زنی داشت مکاره که بعاشقی بعقد در آن
 در استرضای او بمرتبۀ می کوشید که کار او بدیوسی کشید - و آن
 فاجره بانظام الملک بمرتبۀ رشتۀ الفت را استحکام داده بود که
 بیرون شوهر او و اندرون خود صاحب اختیار گردید - و باقی کر
 رشادت او بزبان خامه خواهد داد - آن ملعونه باخان جهان برفاقت
 شوهر ساخته در ارسال هدایا و تحف و نامه و پیام مودت التیام چنان
 بذای دوستی و پدر خواندگی قائم نمود که از اثر افسانه و افسون
 بازار رزم و فوج کشی به بزم و یکجہتی تبدیل یافت - و چهار پنج لک
 ہون و دو سه لک روپیہ جواهر بخان جهان داده ملک از دست
 رفتہ نظام الملکی کہ بعد از کشتہ شدن چندین ہزار آدم و خرچ کردہا
 بتصرف عرش آشیدانی و جنت مکانی آمدہ بود خرید - و آن افغان نمک
 حرام نظر برفساد ایام طمع نمودہ فروخت - و عوض محصول یک دو محال
 محنت چندین سال دو پادشاه و دو سه شاہزاد ہاے نامدار و
 امرای ذوالاقتدار و کردہا کہ در تسخیر آن دیار صرف گشتہ بود
 را بکان از دست داد - ہمہ حکام حکم خان جهان را رد سپردن ملک
 بفرستادہای نظام الملک قبول نمودند و اطاعت وزیدند الا خنجر
 خان قلعه دار احمد نگر حکم و نوشتہ خان جهان را رد نمودہ جواب
 داد کہ بدون حکم پادشاه کلید قلعه بسر من وابستہ است اما برگذات
 تعلقہ مال محال نواح احمد نگر بتصرف منصوبان نظام الملک
 در آمدہ - گویند آن مکارہ تباہ کارچون زنہای مردم عمدہ را کہ بحسن
 صورت و زشتی سیرت شہرت داشتند برای تسخیر دل نظام الملک

۱۰۳۵ هـ باخود هم بزم و همدم مسکن عشرت می ساخت - و بعد
عبدالکفاف نام در سرانجام امور ملکی می پرداخت - زمام
ملک و سپاه چنان یکف اقتدار او برده بود که وقت سوار شدن
بودن عمدۀ دیگر در رکاب و پای فیل او پیاده رفته عرض مطالب خود
و بادشاهی می نمودند - تا آنکه چون میان عادل شاهیه و نظام الملکی
مدام عداوت شدید و فوج کشی بود در ایام اقتدار او و شوهر او خبر
رسید که عادل شاه با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه جهان
آشوب برای مقابله می آید - نظام الملک به تهیه جنگ برآمدن
پرداخت - آن غداره گفت که سر فوجی و اختیار این جنگ بمن
واگذارند - اگر از اقبال پادشاه بر خصم غالب آمدم تا قرنهای بر زبانها
جاری خواهد بود که یک زن نظام الملک با پادشاه بیجاپور مقابله
نموده هزیمت داد - و در صورتیکه خدا نکرده قضیه بر عکس شود
خواهند گفت که پادشاهی زنی را مغلوب ساخت و باز بتدارک
می توان پرداخت - نظام الملک را حرف او مقرون بصواب نمود
و محبوبۀ نازنین خود را مامور بسر لشکری فرمود - و او به ترتیب
لشکر و آراستن فیلان کوه پیکر و تسلی و استمالت پیکار پیشگان رزمجو و
گرد آوری دلاوران شعله خو پرداخته و توپ خانه عظیم آراسته خود
یراق بسته بر رخ نقاب مرصع انداخته بر فیل گردون شکوه سوار شده
امیران را بزبان خوش و لطف امید ها داده باظهار وعده و تهدید
و وعید سرگرم کارزار ساخته کوه بسیار از مرصع و طلا و نقره موافق دستور
نکهن که بعد ظهور تردد برای دل خوشی سپاه انعام می نمایند تیار
نموده وقت سواری باخود گرفته در مقابله فوج خصم آمده اقدام

بگاززار و آراستن صفوف نموده هر ساعت با امرای یمین و یسار
 دلبری و ترغیب نموده تهوری می نمود و از هرکه اثر شجاعت و
 جلالت و تردد ظاهر می گردید کمره مرصع و طلا فراخور زیاده از رتبه
 بدو رسانده موقوف بر امید نسیمه نمی گذاشت - و همراه از شیرینیه
 سبدها پر کرده داشت که باگروهایی نقره موافق دستور دکن
 برای جذب قلوب پیداهای توپخانه پیهم می رساند و باعث
 دلگرمی سپاه میگردید تا آنکه فوج عادل شاه را از پیش رو برداشت
 و بحملهای مردانه آن زن مرد ادمن چند هزار مرد مقتول
 و اسیر گردیدند - وزن صف شکن بفتح و نصرت بخدمت
 نظام الملک رسیده بیشتر از پیشتر معزز و محبوب گشت - الحاصل
 خان جهان لودی از زنی بازی می خورده چنان ملکی را
 بقلیلی که بخرچ انعام یکروزه پادشاهان هندوستان وفا ننماید
 از دست داده خود را نزد ولی نعمت و عالمی مطعون ساخت *

درین آوان ابو طالب پسر آصف خان را بخطاب شایسته خان
 مخاطب ساختند - درین سال خان خانان ولد بیرم خان که از
 نامداران بی همتای روزگار بود بعد انقضای هفتاده و دو سال
 از مرحله عمر و دیعت حیات نمود و باعث ملال خاطر عاطر گردید *

سابق مقرر بود که پادشاه صورت خود را بر پارچه طلائی مدور بوزن
 یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر شبیه شیرینی که بران آفتاب
 سوار باشد سکه زده با امرای مقرب خاص می بخشیدند که بر
 چیره بسته باعث افتخار خود و زیب دستار می داشتند - و
 بعضی در گردن انداخته بر روی سینه بجای حرز جان نگاه میداشتند -

درین سال حکم فرمودند که شبیه را کلان تر از پنج توله طلا ساخته
 بامرایی مخصوص مقرب می داده باشند - درین اوان از نزد
 امام قلی فرمان فرمائی توران خواجه عبد الرحیم ایلچی که از خاندان
 مشهور ملک بود با محبت نامه مشتمل بر اظهار مدد برای جنگ
 ایران در تلافی دعوی آن اصلاح و فساد می که میان شاهنشاهی و
 شاهزاده ولی عهد بمیان آمده بود رسید - درین روزها مهابت
 خان که از مدت گرد خیال رانا بحال تباہ سرگردان بود بشفاعت
 ندامت و اعتراف تقصیر بامید عفو جرائم عرائض پی در پی
 بحضور ارسال داشته التماس نمود که بحضور آمده بعد شرف ملازمت
 و تسلیمات خطا بخشی بمهم شاه جهان بدستور سابق کمر جهد بسته
 روانه گردد - پادشاه جرم بخش خطاپوش التماس او را مقرون باجابت
 فرمودند - بعد رسیدن مهابت خان بحضور و روانه نمودن بدکن
 در اوائل ماه اسفندار متوجه کشمیر همیشه بهار گردیده و سیرکنان
 و شکار افکنان آخر ماه مذکور بآب چناب رسیدند *

ذکر جشن سال بیست و دوم خاتمه جلوس جهانگیری

مطابق (۹۵) دوم شهر رجب سنه هزار و سی شش هجری

اول روز جشن این سال بعرض رسید که مکرم خان حاکم بنگاله
 بر کشتی با ساز عشرت سیر و تفرج دریا می نمود از صدمه بادتند
 کشتی برگردید و مکرم خان با جمعی غرق بحر فنا گشت - نزد
 اهل شگون آن خبر نامیمون افتاد - فدائی خان را بعد از قبول

ده لک رو پیه پیشکش و نذر که هر سال در سرکار بادشاه و نور محل
می رسانده صوبه دار بنکاله مقرر فرمودند - بعد رسیدن بکشمیر
مرض دائمی رو بشدت آورد و صحت بدن بانحراف مزاج مبدل
گردید روز بروز برکسل طبع می افزود و علاج حکمایی حاذق سود نمی
بخشید و مرض بامتداد کشید و از سواری فیل و اسب که بسیار
رغبت داشتند ماندند و اثر رجوع در هر بن مو ظاهر گردید - هر چند
که خود را بسیر سبزه و گل مشغول می نمودند دل رغبت نمی
نمود - و از همه ماکولات و مشروبات حتی افیون که رفیق سالها بود
طبع نفرت کشید و سوای چند پیاله شراب هیچ چیز خواهش نمی
شد - و علامات سفر آخرت ظاهر گردید - درین ضمن شهریار بی عیار
که بدو سه مرض مبتلا گردیده موی ریش و برت بپاک داده بود
بتقاضای مصلحت ظاهرها خواهان بدخواه باوجود منع نور جهان
بیگم برای رفتن لاهور بقصد علاج سماجت زیاده نموده مرخص
گردید - و داور بخش پسر خسرو را که نور محل حواله شهریار نموده
بود و از بی رشدی و بی جوهری بار سنگین دانسته از خود جدا
نموده در حضور گذشت بازادت خان سپردند - و از کشمیر کوچ طرف
لاهور فرمودند - بمنزل راجور که نزول واقع شد در راه پیاله شراب
خواستند بر لب نهاده که از گلو فرو نرفته برگرداندند - تا رسیدن
بدولت خانه کار بنزع کشید - وقت چاشت اواخر ماه صفر
سنه هزار و سی و هفت [۱۰۳۷] هجری بسفر آخرت پرداختند

چرخ را جام نگون دل کز می عشرت تهی ست

باده از جام نگون جستن نشان ابلهی ست

درین وقت از اندرون و بیرون آثار رستاخیز محشر ظاهر گشت و نور جهان بیگم از وقوع این حادثه جهان در چشم او سیاه و تباہ می نمود - هر چند برادر را برای فکر تکفین و تدفین و مصلحت ملکی طلبید آصف خان بعدرهای مختلف بدفع الوقت پرداخت - و باتفاق اعظم خان و جمعی از امرا که بآصف خان همراز و دمساز بودند داور بخش پسر خسرو را از قید بر آورده بمژده سلطنت که خواب و خیال محض بود مبشر ساختند - چون او میدانست که این سلطنت بی اعتبار دو سه هفته خون بهائی بیدش نیست باین امر بی اختیار راضی نگشته اضطراب و انکار بسیار نمود فائده نداد و بعهده و سوگند تسلی او نموده بتقاضای مصلحت چون گوسفندی که عوض جان مریض برای تصدق بیرون آرند بر تخت نشانده چتر بر سر او گردانده شرط نثار و مبارک باد بتقدیم رساندند - نور جهان بیگم که لاله وارد دل سوخته نقش واژگون فلک بود چار ناچار نعلش رفیق آخرت را باخود همراه گرفته با هزاران ناله زار و دل بیقرار به لاهور آورده در باغ خود مدفون ساخت و آصف خان از منزل بهنبر بنارسی داس نام را که در یلغار رفتن ید بیضا می نمود مهر خاص انگشت خود را از عدم فرصت حواله نموده نزد شاه جهان بتاکید اکید روانه ساخت - و آنچه بایست گفت زبانی پیغام داد - و بسرعت رسیدن و اول نزد مهابت خان رفتن و باز باتفاق او ملازمت شاه جهان نمودن و سزاوی نمودن برای زود روانه شدن شاه جهان مبالغه که باید نمود - چون نور جهان برای سلطنت شهریار از اضطراب بیقراری بسیار داشت و همشیره دوم که

درخانه صادق خان بود شوهر او نیز با نورجهان همراز گفته می شد آصف خان چوکی بدر خانه هردو همشیره فرستاده راه آمد و رفت امرا و نامه و قاصد بفرستاده بود - شهریار غافل از بازی روزگار بوده در لاهور بعد از شنیدن خبر واقعه جنت مکانی خود را چون سلطنت بازی میر و وزیر اطفال پادشاه موسوم ساخته از ناموافقیت تقدیر غافل گردیده بتصرف خزانه لاهور دست سخاوت و بخشش دراز نموده از جمله نود لک روپیه که موجود بود هفتاد لک روپیه برای جذب قلوب امرا بصیغه انعام و علوفه پیدگی نوملازمان و مساعد در هفته اول که بدو هفته ایام فرمان روائی او نکشید بخشید - پسر دانیال را که با او بود برای مقابل فوج داور بخش و آصف خان سرفوج ساخته تعیین نمود - و ازان طرف آصف خان داور بخش را با کوکبه و دبدبه شاهي و تجمیل پادشاهی برفیل نشانده خواجه ابو الحسن را و مخلص خان را با سادات باره هراول نمود و از آب لاهور گذشته مقابل و مقاتله رو داد - هنوز صدای دار و گیر بلند نگردد که فوج شهریار فرار اختیار نمود - بعضی خود را بقلعه لاهور رساندند و جمعی بفوج داور بخش پیوستند و شهریار نزدیک در قلعه ایستاده چشم بر راه مرده فتح بود برخبر برگشتگی طالع خود مطلع شد - از سراسیمگی سراز پای خویش نشناخته راه قلعه ارك اختیار نموده محصور گردید - و فوج داور بخش بگرد حصار آمده بمحاصره پرداختند و روز دیگر همین که علم زرافشان خاور از مطلع مشرق با تیغ فتح و نصرت نمایان گردید اکثر مردم درون و بیرون قلعه از دور و نزدیک امان طلبیده نزد آصف خان آمده ملحق شدند - اختصار کلام آنکه شهریار را چون سرخ پرو بال کنده

از قفس قلعه ازک بر آورده نزد داور بخش آوردند و مثل گناهکاران
ملازمت فرموده محکوم ساخته بقفس زندان اجل محبوس
نمودند - و پسران دانیال را نیز بر صورت شهریار ساخته یار و رفیق او
گردانند - و یمین الدوله آصف خان حقیقت را بخدمت شاهنشاه
زمان شاه جهان صاحبقران نوشته روانه ساخت - و بنارسی داس که
از بهنبر رخصت شده بود مسافت بعیده را تا بقلعه نظام الملک
به بیست روز طی نموده موافق ارشاد آصف خان سر راه بخانه
مهابت خان رفته بر سرگذشت اطلاع داده و مهابت خان همان
زمان بنارسی داس را با خود گرفته بدر حرم سرا رفته خبر اندرون
محل فرستاده مخبر ساخت - همین که شاه جهان صاحبقران بیرون
تشریف فرمودند بنارسی اول مهر سکه یمین الدوله را گذرانده داب
ملازمت و تعزیت و تهنیت را بآئین رسولان آداب دان بتقدیم رساند -
حضرت صاحبقران اشک ریزان استفسار احوال نمودند - و بساعت
سعید باتفاق اخترشناسان هند و فرس که برای سرانجام زیاده از هفته
توقف نشد اواخر ربیع الاول سنه هزار و سی هفت هجری بطریق
استعجال از راه احمد آباد براهبری ظفر و اقبال مرحله پیمای منزل
مقصود گشتند - و بآصف خان فرمان از روی عنایت مشتمل بر رسیدن
بنارسی و بدولت و فیروزی متوجه شدن طرف دارالخلافه مصحوب
امان الله بدآک روانه ساختند - و باوجود اطلاع تقصیرات خان جهان
لودی که در برهان پور صوبه دار بود جان نثار خان را مع فرمان لطف
آمیز نزد او روانه فرمودند - و آن بی سعادت از توهمی که بسبب
ظهور نمک بحرامی خودش دامگیر گردید و براهنهائی دریاخان

رهیله و آقا افضل دیوان دکهن که برادر او دیوان شهریار بود و بر احوال شهریار برگشته طالع و نور جهان بیگم اطلاع نیافته بود، بجواب ناصواب پرداخته در جواب فرمان عرضه داشت نیز نائمه جان فثارخان را آزرده خاطر ساخته روانه نمود.

• بیت •

چو تیره شود مرد را روزگار

همان او کند کش نیاید بکار

و بدان نافرمانی و عدم اطاعت فرمان اکتفا نذموده فرزندان خود را در برهان پور همراه سکندر خان لوحانی گذاشته باجمعیت خود و بندهای پادشاهی مثل راجه گچ سنگه و غیره که در رفاقت آن بی سعادت مجبور و معذور بودند طرف ماند و آمده اکثر قصبه و محلات مالوا را بداخت و تاراج آورده بعضی جا عاملان و منصوبان خود گذاشته طبل مخالفت و بغی را بلند آوازه ساخته به برهانپور مراجعت نمود - و حضرت صاحب قران چون بمنزل و معبرگذر بابا پیازی رسیدند عرضه داشت شیر خان عرف ناهرخان مشتمل بر اظهار اطاعت و فدویت خود و اراده فاسد سیف خان بنابر ملاحظه تقصیر سابق و از راه خجالت سلوکی که با عبد الله خان نموده بود رسید لهذا فرمان سعادت عنوان مشتمل بر تفویض صوبه داری احمد آباد بنام او که بعد نائب گذاشتن و بذسق آنجا پرداختن سیف خان را نظر بند ساخته، بحضور بیاراد صادر فرمودند - و خود بکنر بابا پیازی از آب نربدا عبور نموده در منزل سنور شرف نزل فرموده برای جشن وزن مبارک حکم مقام نمودند و چون همشیره کلان نواب قدسیه ممتاز محل در خانه سیف خان بود و خاطر

مبارک قدسیه بآهمشیر خود محبت وافر داشتند از طرف ناهمواری و خبر بیماری سیف خان خاطر جمع نبود شفیع سیف خان گردید - بموجب التماس بیگم خدمت پرست خان را فرسودند به شیرخان پیغام رساند و خویشدار باشد که نظر بند ساختن سیف خان بضرر جانی او منجر نگردد *

درین منزل و جشن عالمی که بفیض رسید دلیر خان بارهه آمده شرف اندوز ملازمت گردید و خبر عقید و محکول گردیدن شهریار و پسران دانیال از روی عرضه داشت شیرخان که بموجب نوشته صرافان لاهور رسیده بود بعرض رسید - بعد رسیدن سیف خان که کار بقصد هلاک نمودن خود رسیده بود بشفاعت نواب قدسیه قلم عفو بر جرائم او کشیده گشت و مورد عنایات بی پایان گردید و از مرده جان بخشی بیماری سیف خان در آن واحد بصحت مبدل گشت و شکر این عطیة الهی که در خیال و وهم او نمی گذشت بجا آورد - چون موکب همایون بمحمود آباد دوازده کروهی احمد آباد نزول فرمود شیرخان باتفاق عیسی خان و میرزا ولی شرف اندوز ملازمت گشت شیرخان را بمنصب پنج هزار و صوبه داری احمد آباد سر بلندی بخشیدند و عیسی خان بپایه چهار هزار و دوهزار سوار و حکومت تنه مفتخر و معزز گردید و خدمت پرست خان نزدیه بین الدوله مع فرمان بدست خاص مشتمل بر اینکه هرچه کردی مستحسن افتاد اما اگر نظر بر امن و دفع آشوب شهریار را با پسران دانیال که ماده فساد و فتنه اند روانه شهر عدم سازی قرین مصلحت هواخواهان ملک

و سلطنت خواهد بود فرستادند * بیت *

سروارش ملک تا بر تن اسم * ترن ملک را فتنه بر آهش است
بعد رسیدن فرمان قضا جریان بلاهور آصف خان مطابق حکم بعمل
آورده به بیست و دویم جمادی الاولی نام بردها را آواره صحرائی عدم
ساخته ریشه حیات مخالفان دولت را بر انداخته خطبه نام نامی
صاحب قران ثانی شاه جهان زینت بخش منابر ساخت - بعده
که رایت ظفر توام نزدیک سرحد رانا رسید رانا کون که در ایام شاه
زادگی در رکاب عالی شرط جان فشانیها بجا آورده بود بسعادت
زمین بوس رسیده مورد عنایات گردید و بعد رسیدن موکب جاه
و جلال ظفر اقبال باجمیر پیاده بر مزار حضرت خواجه معین الدین
چشتی قدس الله سره العزیز تشریف آرزائی فرموده مبلغ خطیر
بخادمان و مستحقان آن درگاه رسانده فرمودند که مسجد سنگین
آنجا بنا نمایند و بکار پردازان امر شد که بنایان چابک دست و
معماران باوقوف مع مصالح حاضر و موجود سازند و محاللات
صوبه اجمیر بموجب درخواست مهابت خان بجایگزین او مرحمت
و مقور فرمودند و جا بجای برای محافظت و نگهداری زراعت و
حفظ مال و ناموس رعایا و زبردستان و تنبیه زبردستان قدغن
خدا ترس حق شناس تعیین فرمودند *

اواخر جمادی الاخری سنه مذکور بدار الخلافت آگره بفرخی
و فیروز شرف نزول واقع شد و عالمی از مشاهده جمال کامیاب
گردید *

ذکر سلطنت ابوالمظفر شهاب الدین صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه غازی که بده واسطه بامیر تیمور صاحبقران می‌رسد

از چمن اخبار سلاطین کامگار و گلشن آثار خواقین نامدار
چنان نگهت روح پرور بمشام سامعان این خبر ورزیده که چون
ابوالمظفر شهاب الدین صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه
غازی که بده واسطه بامیر تیمور صاحب قران گیتی ستان اذار الله
برهانه می رسد چنانچه بحیز تحریر در آمده در دار الخلافت شرف
نزل فرمودند و هفتم جمادی الاخری مطابق بیست و پنجم بهمن
ماه الهی سنه [۱۰۳۷] هزار و سی و هفت بعد انقضای یک و نیم
ساعت رمالی رونق افزای تخت سلطنت هذ گردید - از سرنو
منابر فلک منزلت مساجد بخطبه نام نامی سامعه افروز جهانیان
گشتند - و زر سرخ و سفید سرخ روئی تازه از اسم شریف خاقان
زمین و زمان بهم رسانید و از تهذیب این نوید فرحت افزای
سرایا امید نسیم مسرت و دلخوشی جان تازه در قالب ساکنان
بحر و بر عرصه پر وسعت هندوستان بهشت نشان دمیدن گرفت
شه گیتی ستان جمشید ثانی * سرافرازی ده تاج کیانی
خدا خوانده ازان شاه جهانیش * مسخر شد زمین و آسمانش
از طغنه کوس شادی عدو مال بی‌زوال و برقص آمدن رامشگران

زهره مثال و نغمه پردازی مغنیان حور تمثال که چون طائرسان
بهشت عنبر سرشت بجلوه خرامیدن در آمدند زمین و زمان
لبریز عیش و نشاط گردید *

وزان جشن فرح بخش و طرب خیز
همانان شد زمین از عیش لب ریز
نه تنها ساز عشرت شد طرب ساز
که برگ عیش عالم شد خدا ساز
جهان ام—روز داد خور می داد
ز مادر گوئی آن دم خور می زاد

بعد تفهیم اداب تسلیم و نثار امیران بشیستان محل خور می
تشریف بردند - ابتداء نواب قدسیه ارجمند بانو بیگم مخاطب به
ممتاز محل خوانهای سیم و زور و طبقاتی پرواز لعل و گوهر برسم
مبارک باد بر فرق همایون افشاند عالمی را از نزول و نثار آن کامیاب
ساخت - بعده جهان آرا بیگم و همه پردگیان سرادقات سلطنت شرط
نثار و تهنیت بجا آورده صفحه ایوان فلک وسعت را بحر و کان زر و
گوهر ساختند - دولک اشرفی و دو (شش) لک روپیه بمهد علیا ممتاز
محل و یک لک روپیه بنواب قدسیه جهان آرا بیگم و بروشن آرا
بیگم و ثریا بانو بیگم مرحمت فرمودند - و سالیانه مهد علیا دو (ده)
لک روپیه و در ماه جهان آرا بیگم صبیحه کلان هفتاد هزار روپیه حکم نموده
مخاطب به پادشاه بیگم ساختند و دیگر حجه آرایان گلشن سلطنت
را پنجاه پنجاه هزار روپیه مقرر فرمودند - و چهار (چهار و نیم) لک
روپیه برای پادشاه زادهای جوان بخت دارا شکوه و شجاع و اورنگ

زیب که در لاهور بودند به بیگم صاحبده سپردند - و یک لک روپیه
 بهادشاه زاده والا نژاد محمد مراد بخش که در حضور بود عنایت
 فرمودند - و اول دیوان بعضی بدعتیهای نامشروع مثل سجده
 نمودن در مقابل عنایات و در وقت آب نوش جان فرمودن و
 بجای تاریخ ماه عربی سال هجری ماه و سال شمسی آلهی بقیده
 سنه جلوس اکبری نوشتن ممنوع نموده عوض سجده زمین بوس
 چهار تسلیم مقرر فرمودند و تاریخ ماه عربی و سال هجری را از
 سال و ماه جلوس مقدم داشته ماه الهی را با سال مطابق آن
 قرار دادند - و در باره فضلا و دانشمندان صاحب کمال و فقرای
 صاحب حال فرمودند که وقت ملاقات شروع بدعاء مسنون سلام
 علیک می فرموده باشند - و وقت رخصت بخواندن سوره فاتحه
 اختتام نمایند و سکه روپیه و اشرفی یک طرف بکلمه توحید و اسم
 خلفای راشدین و طرف دیگر بنام نامی شرف زینت پذیرفت -
 و در مقابل آن قرص بی سکه مهر و ماه رواج اختیار افتاد - و اسم
 نور الدین جهانگیر پادشاه را با لقب جنت مکانی بتکریر آوردن
 مامور فرمودند - به یمین الدوله آصف خان فرمان عنایت آمیز
 مشتمل بر مبارکباد مخاطب بعمومی بجان برابر آصف خان با باقی
 القاب نوشته طلب حضور فرمودند - و مهابت خان را مخاطب
 بخان خانان سپه سالار مهابت خان ساختند و بمنصب هفت
 هزار و هفت هزار سوار سه اسپه و دو اسپه و چهار لک روپیه نقد
 و دیگر مرصع آلات مع فیل و اسپ خاصه با ساز طلا ممتاز فرمودند -
 اگر بتفصیل اسم و منصب امیران و عطای انعامات پردازد اختصار

سخن بطول کلام منجر میگردد لهذا هر جا ضرور داند بتحریر و اظهار اسم امرای ذو الاقتدار خامه را رطب اللسان خواهد گردانید - و نام نامی را به اعلیٰ حضرت و صاحب قران ثانی و آنچه بزبان خامه فصاحت بیان بی اختیار جاری گردد بتسطیر آن قلم را شاداب رقم خواهد ساخت - قاسم خان بصوبه داری بنگاله مقرر گردید و صوبه بهار از تغییر میرزا رستم صفوی بخان عالم و صوبه کابل بشکر خان مفروض فرمودند - و صوبه پنجاب و ملتان بنام منصوبان یمین الدوله آصف خان مسلم داشتند و صوبه برهانپور بتقاضای مصلحت بخان جهان لودی مغضوب بحال فرمودند و صوبه مالوا بمظفر خان و کشمیر باعتقاد خان و صوبه اوده به باقر خان و اله باد بجهانگیر قلی خان بدستور سابق برقرار داشته تغییر و تبدیل راه ندادند و دیگر خدمات صوبه داری و قلعه داری و فوجداری و عمال جا بجا هر که بودند برای بحالی و استقلال او حکم صادر گردید - هر سه پادشاه زاده که در لاهور بودند بموجب حکم با یمین الدوله بحضور رسیدند و محمد سراد بخش مع بیگمان و پرورگیان حرم باستقبال رفته بخدمت حضرت اعلیٰ آوردند - و اعلیٰ حضرت از راه شفقت بی اختیار برخاسته هر یکی را در بغل مرحمت گرفتند و تا مدت در آغوش لطف داشتند و هر کدام نذر و نثار گذراندند - و یمین الدوله که بعد از گذراندن بیست هزار اشرفی و یک خوان جواهر و دو هزار روپیه قدمبوس حاصل نمود - سر او را برداشته بهر دو دست به سینه مبارک ضم ساخته بآغوش نوازش در بر گرفتند و بعطای خلعت و اسب و فیل و جواهر آلات که ازان جمله یک پرتله

سنه ۱۰۳۸ (۳۹۹) شاه جهان بادشاه

قيمت لك روپيه بود كه جنت مكاني در جلدوي فتح دكهن
بخشیده بودند مقتخر ساختند - و منصب هشت هزاري هشت
هزار سوار دو اسبه سه اسبه و خدمت وكالت و لقب عمو آرزاني
داشتند - و شايسته خان خلف كلان ارشد يمین الدوله بمنصب پنج
هزارى چهار هزار سوار سرافراز گردید - و دران روز سي امير
باضافه ي نمايان و عنایات بی پایان سربلند گردیدند - و ارادت خان
مير بخشى را بتجويز يمین الدوله مسند وزارت و قلمدان مرصع
مرحمت نمودند و صادق خان را خدمت مير بخشى عطا فرمودند *

ذکر جشن سال دویم از جلوس و نوروز عالم افروز

مطابق سنه هزار و سي و هشت هجرى

درین جشن سایبان فلک تمثال مسمی بدلبادل كه در
طول و عرض و رفعت بر آسمان زیاده سري مي نمود و عرصه
زمین متحمل ثقل آن نمي گردید و حكم چرخ فراخ دامان
ديگر بهم رسانده بود بخروج مبلغ خطير و فرصت ایام كثیر باهتمام
كار فرمایان فراش خانه كشمير زينت تيارى يافته با فلک
برین دعوى همچشمي داشت حكم باستاده كردن آن نمودند - و در
عرصه دو ماه كه چندین هزار فراش بدستيارى فيلان قوي هيكل
شب و روز تردد مي نمودند ايستاده نداشتند نمود و از ايستاده
شدن آن زمین و آسمان را آرایش تازه رو داد - و همه اسباب سرور و
كامرانى زينت سرانجام پذيرفت - و از هر طرف پري رخساران
حور مثال رونق افزای بزم عشرت گشتند و مغنيان خورشيد لقا و
لوليان گلزار از آتش شعشعه رخسار گلزار بگرم نمودن دف كف

کشدند - و رامشگران ماه سیدما از صدای چنگ و مردنگ بهم آوازی
بزم بربط و تال و بهم آهنگی رباب و موسیقار گوش زهره چنگی را
چون تار طنبور گوشمال دادند

* بیت *

ز رقص شاهدان لاله رخسار * نم از بهر اصول آمد بگلزار
ز آتش گاه مینا شعله سر زد * خرد چون دود از محفل بدرزد
از بیدستی تا هفت هزاری بعطای خلعت و اضافه و اسپ و فیل
و جواهر سرافرازی یافتند - و فضلا و فقرا و شعرا و ارباب طرب درخور
قسمت کامیاب گشتند و لشکر خان را صوبه دار کابل فرمودند -
پنجاه لک روپیه بمهد علیا و بیست لک روپیه نقد و جواهر و
ز یور به بیگم صاحب یعنی جهان آرا بیگم و پنج لک روپیه بشاه
زادها مرحمت شد - جمله درین جشن عالم افروز یک کرور و شصت
لک روپیه از آن جمله سی لک بامرا باقی بخدمه محل و شاه زادها
بعطا در آمد - خواجه عبد الرحیم که از سادات و خاندان مشهور
گفته می شد از جانب امام قلی خان والی توران آمده پنجاه هزار
روپیه سواي عنایات دیگر یافت - چون عبد الله خان فیروز جنگ
در مکافات اعمال نکوهیده آخر کار از مدت گرفتار زندان کم عنایتی
گشته بود خواجه مذکور شفیع جرائم او گردید و از سرنو مورد عنایات
بی پایان گشت و منصب پنج هزار و پنج هزار سوار و پنجاه
هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - یاقوت حبشی دکن که خود را
هم چشم عنبر بد مال می گرفت چون رو بدین درگاه آورده شرف
اندوز ملازمت گردید بعطای منصب سه هزار و خلعت و
اسپ و فیل و نقاره سرافرازی یافت - مهابت خان خان خاندان از

تغییر خان جهان لودی صوبه دار دکن مقرر شد - و خان جهان لودی را بصوبه داری مالوا مامور فرمودند و بمهابت خان حکم نمودند که خان زمان پسر خود را عجله روانه دکن سازد - خواجه عبدالرحیم باجل طبعی رحلت نمود پسر او را مورد عنایات فرمودند - دریاخان لودی که در ایام شاه زادگی قولا و فعلا ازو تقصیر و ادای خارج سرزده بود چون روی ندامت بامید شفاعت باین درگاه آورد قلم عفو بر جرأت افعال او کشیده بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و عطای خلعت و اسپ سرافراز نمودند - خواجه ابوالحسن از اصل و اضافه بمنصب پنج هزارى پنج هزار سوار سربلندی یافت - نذر محمد خان را اگرچه در ایام شاه زادگی بآن جناب ارادت خاص بود اما از آنکه اکثر در عالم نشئه شراب اختیار خود نداشت در ایام اختلاف سلطنت باغواي کار پردازان بر سر کابل فوج کشي نموده نواح آن را مکرر بتاخت و تاراج در آورده از ترک و تازیهای بیجا تزلزل تمام در کابل انداخته اذیت و خرابي تام بحال سکنه و رعیت آنجا رساند و باوجود مانع آمدن امام قلی خان برادر کلان او نام امنیت در آن طرفها نگذاشته هر جا از هر جنس که یافتند از ماکولات و حیوانات زنده و مرده و ملبوسات و غیر آن آنچه که بدست جفاکاران خونخوار آمد دست رد بران نگذاشته باوجود هزیمت خوردن مکرر بطریق قزاقی در اذیت سادات و شرفا و صلحا و علما و مشایخ آن دیار می کوشیدند - و سه ماه بر محصوران و رعایای مال گذار کمال صعوبت گذشت - و ظفرخان و یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و غیره و حاکمان و کومکیان کابل و اطراف در دفع ضرر آن

جماعه کوشیده گاه غالب و گاه مغلوب می گردیدند - آنچه از تعدی آن جماعه بر مسلمانان روداده اگر بتفصیل آن پردازد باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید بعده که حضرت اعلیٰ به تعدی آن جفاکاران اطلاع یافته خواجه ابوالحسن مشهیدی مخاطب بلشکر خان را برای تنبیه آن جماعه روانه کابل فرمودند - و از عقب خان خانان مهابت خان را با دیگر امرا نامزد نمودند - بسرهند نارسیده خبر فرار ازبکان مردم آزار رسید حکم شد که در سرهند توقف نموده با باقی منصوبان پادشاه زاده ها و خدمه محل که از لاهور بحضور طلب گشته اند همراه شده مراجعت نمایند *

بر دانشمندان نکته سنخ ظاهر باد که سهند را سابق سرهند می نوشتند و فی الواقع تا سهند در سلطنت غزنویه بود یعنی بتصرف سلاطین غزنوی بود اسم سرهند اسم با مسمی گفته می شد بعده که فرما رویان ممالک محروسه هندوستان سر اطاعت و فرمان بری درگاه آسمان توامان نهادند بلکه نام و نشان دیگر فرمان فرما نموده و تا آن طرف کابل و قندهار در قلمرو لا یزال سلطنت همد در آمد حضرت اعلیٰ فرمودند که سهند می نوشته باشند - و لشکر خان که بعد رخصت هیچ جا توقف نورزیده شانزدهم محرم بکابل رسید بعد عرض رسیدن لشکر خان و خبر فتح و فرار ازبکان یک لک روپیه مصحوب قاضی زاهد روانه کابل ساختند که بسادات و شرفا و صلحای غارت زده برسانند - و باوجود مزد فتنه و فرار ازبکان ناهنجار از شنیدن تعدی که بر مسلمانان آن دیار رفته بود بسیار اثر ملال بر چهره پادشاه حق آگاه ظاهر گردید - گویند دوسه برابر

محصول یکساله بلخ و بدخشان سوای آنچه که غارتیان بردند
بتصرف محمد خان در آمده بود *

چون تقریب جمع و حاصل توران و هند بمیان آمده لازم
آنکه آنچه از جمع و محصول ایران و توران و هندوستان مولف
بادشاه نامه بزبان قلم داده و هرچه از روی دفاتر تحقیق
مسود اوراق گردیده تخمینا بتحریر در آمد و محصول تمام ایران
آنچه از مال پیشکش سوای عشاری که آن مقرر نیست قریب
دو کرو و پنجاه لك روپیه می شمارند که مراد از هشت لك
و دوازده هزار تومان عراق باشد و با وجه عشاری دو کرو و
هفتاد و پنج لك روپیه که قریب هشت لك و نود هزار تومان
باشد کم زیاد می شود - اگر تومان سی روپیه هندوستان که پنجاه
عباسی گویند اما در تحصیل سی و پنج عباسی از رعایای مالگذار
می گیرند - و در ایران چون جمع هر ساله مال مقرر است اختلاف
آفت کم زیاد چندان دران راه نمی یابد برخلاف جمع هندوستان که
در یک سال لکها بهزارها و هزارها بصد دو صد منجر می
گردد بهر حال تمام محصول ایران بجمع سه چهار صوبه از جمله
شش صوبه دکن نمی رسد و محصول محال بلخ و بدخشان آنچه
نوشته از سی لك روپیه تجاوز نمی نماید که يك کرو و بیست
لك خانی باشد برابر محصول يك صوبه کم حاصل هندوستان و
و تنخواه يك امیر زیاده از آن است که محصول بیست صوبه
هندوستان در عهد حضرت اعلی هشت ارب دام که مراد از هشت
صد کرو دام باشد و حاصل آن بیست کرو روپیه می شود نوشته

اند - و بعد آن لغایت زمان حال که عهد مبارک محمد شاه پادشاه باشد قریب سه ارب دام از صوبه بیجاپور و حیدر آباد بضبط درآمد - و جزیه که جمع کمال او به پنجاه و دولک روپیه رسیده بود باز در عهد خلد منزل رو به تغزل گذاشته مزید بران شده - اگر در دفاتر که مطابق آن تنخواه می شود و دیگر هم بر دامهایی سیر حاصل و پرگذاشت ویران صوبه احمد آباد و دیگر صوبجات افزوده شده اما آنچه بسبب ویران و خراب شدن ملک برصول در می آید بتحریر آن زبان خامه را آشنا نمودن اولی - مگر انشا الله تعالی در ذکر سلطنت خلد منزل شاه عالم بتقریب بعضی رویداد شمه از احوال ملک و مال و حال رعایا و سپاه و تجار و زحاران قلم خواهد داد * چون در ازمنه سابق که پادشاهان سلف دیوان عام می نمودند برای استادن بندهای پادشاهی سایه سر که مانع آفتاب و باران تواند شد نبود حکم شد که عمارت عالی مشتمل بر چهل ستون که وقت نشستن دیوان عام برای تابش آفتاب و رحمت نزول رحمت بکار امیران آید در قلعه دار الخلافه آگه و در دارالسلطنت لاهور و دار السورور برهانپور بسازند و موسوم بخاص و عام گردانیدند - بعد تیار شدن چتر کرباس عرش اساس خاص و عوام حضور طالبای کلیم در صفت آن گفته * بیت *

این تازه بنا که عرش همسایه اوست

رفت حرفی ز زینه (95) پایه اوست

باغیست که هرستون سبزش سرریست

کسایش خاص و عام در سایه اوست

امام قلیخان والی توران در زمان حیات جنت مکانی عریضه مشتمل برین مضمون ارسال داشته بود که چون شاه عباس بمدد فرصت قلعه قندهار را بتصرف خود آورده اگر پادشاه زاده جهان و جهانیان یعنی شاه جهان صاحبقران ثانی که بگفته غرض گویان متهم بعدم اطاعت گردیده بهمم تسخیر قندهار مامور گردد ما هر دو برادر باتفاق رفاقت نموده بعد تسخیر قندهار برای تصرف آوردن خراسان کمر بسته آن بلاد را نیز بتصرف اولیای دولت خواهیم آورد - از جمله آن ولایت مفتوحه هرچه شما یان عنایت خواهند فرمود بدان قناعت خواهیم نمود و مدام در امداد و اعانت ملک قدیم و جدید خواهیم کوشید - باز خواجه عبد الرحیم درین آوان از توران بحضور رسید - با وجود آن تاخت و تاراج که از نذر محمد خان و برادر او در کابل بظهور آمد بار دیگر همان مضمون را موافق انداز حوصله خود بزبان قلم داده بود - چون خواجه عبد الرحیم ازین جهان بآن جهان منزل نمود تحریر جواب آن در تعویق افتاد - و درین آوان نظر بر طریقه جرم پوشان بسیار بخش کم پذیر برای رفع حجاب مقدمه کابل جوابی بعبارت متضمن بر چشم پوشی و اظهار تلافی و عذری که دستور و آئین بزرگان می باشد مع لك و پنجاه هزار روپیه نقد و دیگر عنایات مصحوب حکیم محمد صادق (96) و خواجه

محمد صادق (97) پسر خواجه عبد الرحیم مغفور روانه ساختند و بیست هزار روپیه برای مجاوران روضه حضرت صاحبقران فرستادند *

فکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو

بندیده از حضور و مهم فرمودن بر او

چون نرسنگه دیو پدر چهار سنگه (98) بندیده از ایام شاهزادگی حضرت جنت مکانی تا زمان حال در جرگه ملازمان رکاب سعادت اندوز بود و چهار سنگه در آواخر عهد جنت مکانی بسبب برهم خوردن بعضی نسق سلطنت رویه بغی اختیار نموده در ملک پادشاهی دست درازی کرده بتاخت و تاراج مسافران اقدام می نمود و خزانه وافر اندوخته رعایای خود را نیز پایمال ظلم و تعدی می ساخت درین ایام که در فکر استیصال آن بدمال بودند خبر بجهنم اصل گردیدن او رسید - نرسنگه دیو از شنیدن این خبر بحکم آنکه

* بیت *

بد گهر با کسی وفا نکند * اصل بد در خطا خطا نکند

نظر بر رویه بزرگان بد کردار خود و ملجا و ماوای پراز اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار و پشت گرمی خزانه بیشمار در اواخر سال جلوس نیم شب معه همراهان بدسگال از دار الخلافت اکبر آباد بر آمده راه ابدار اختیار نمود - و بمجرد فرار نمودن طریقه مفسدان مردم آزار را شعار نکبت دثار خود ساخته بدست اندازی ملک

(97) در پادشاهنامه محمد صدیق نوشته *

(98) - ن - چهار *

و مال رعایا و مسافران پرداخت - چون بعرض رسید حکم شد که خان خانان مهابت خان سپه سالار با ده هزار سوار و پنج هزار بندوقچی و پانصد بیلدار و تیردار از راه گوالیار تعاقب آن سرگشته دشت ادبار نمایند - و سید مظفر خان باره و اسلام خان و دلاور خان و سردار خان و راجه رامدراس و نظر بهادر و ده امیر دیگر برای خراب و پایمال نمودن وطن و استیصال آن آواره وادی ناگامی تعیین فرمودند - لک روپیه با دیگر عنایات بمهابت خان مرحمت نمودند - و بهمه دیگر امیران رعایت و عنایت پادشاهی مبذول حال گردید - بخان جهان لودی صوبه دار مالوا نیز حکم رفت که با همهران خود و کومکیان آن صوبه بمدد مهابت خان برسد - و بهارت سنگه بندیل که بر سر وطن ارث آن مرز بوم شوم بآن نمک بحرام عداوت داشت نیز بر تعیین گردید - و عبد الله خان فیروز جنگ را مامور فرمودند که از طرف کالپی بمملک او در آید - و بهادر خان روهیله را حکم نمودند که با جمعی از بهادران رزم طلب و ده هزار بندوقچی و بیلدار و تیردار بسیار از جانب شرقی بگوشمال او روان گردد - و جمعی از فوج یمین الدوله با نوکر عمده او نیز سردار علاحدہ مقر کرده تعیین فرمودند - و خود بهمراکبی دولت و نصرت بشهرت شکار رایت علم بر افراشته رخ دولت خانه بآن دیار نمودند - و بعد وزود بفتح پور جشن وزن سال قمری سال سی و نهم از عمر شریف انعقاد یافت - اول ربیع الثانی مطابق آذر ماه الهی مجلس عشرت و نشاط پادشاهانه آراسته گردید - و آن نیز جهان تاب فلک سلطنت در پله میزان عشرت طراز شرف نزول نموده زر و گوهر را

آبروي دو بلا بخشيد * * نظم *

از دولت وزن شاه فرخنده سير * زر گشت عزيز و آبرو يافت گهر
در پله ميزان چو در آمد گوئي * خورشيد نشست در افق تا بکمر
آنچه از زينت و آرايش محفل فردوس مشاگل و پيرايش بزم داد
و دهش در ماده امرا و ارباب استحقاق و اهل طرب بظهور آمده
خامه مقطوع اللسان در تحرير تفصيل آن قاصر است - بعد فراغ
متوجه سير و شکار سمت قلعه گواليار گشته چون حوالي قلعه شرف
نزول رايات ظفر آيات گرديد اندرون قلعه تشریف برده تفرج
مکانهاي آنجا نمودند- همين که برمکان محبوسان عبور واقع شد بر احوال
زندانيان ترحم نموده چند نفری که حبس دائمي آنها شرعا و عرفا
واجب و لازم بود نگاهداشته باقي جمع کثير که از مدت مدید
دران عذاب شديد گرفتار بودند حکم خلاص آن جماعه فرموده آزاد
ساختند *

از واقعه کشمير بعرض رسيد که از جمله غرائب مخلوقات
ليل و نهار روزگار بحکم خالق ارض و سما در خانه حسن محمد نام
صبیه تولد يافت روز هفتم بزبان آمده بفصاحت بيان بوالدين
خود بطريق پند و اندرز گفت که بلیه عظيم بر مردم اين شهر
نازل شدني است مردم شهر را از روي تاکيد بگويد که براه خدا خير
و تصدق بسيار نمايند - دويم آنکه در خانه باقر نام کشميري فرزندی
متولد شده که اصلا راه بول و غايت ندارد *

و فوجهاي صحرا نورد شیر نبرد که برای استیصال جهجار
بد سگال تعیین شده بودند بعد رسيدن نزديك قلعه احداث

کرده آن بد کردار امیران شیرشکار بمحاصره آن حصار پرداختند و همت بر قلع ریشه شجر شقاوت آن نابکار گماشتند و از هر طرف بهادران شیر جنگ و پندلگ صولتان شیر جنگ سر نه بیدند آن بد عاقبت گذاشته تیشه بیدخ اجل اشجار حیات او گردیدند - و دبدبه نزل مرکب همایون بگوالیار علاء تقویت بهادران قلعه کشا و دل باختن آن شقی خسران مآل گردید - و وکیل زبان فهم برای عفو جرائم ر خطا بخشی فرستاده معروض داشت که اگر صفحه اعمال این سیه نامه بآب دجاء عفو شست و شو یابد من بعد قدم جرأت نافرمانی را پیدش نگذارم - درین ضمن بعرض رسید که عبد الله خان و بهادر خان رهیل و بهار سنگه بوسیله کمند همت قلعه ایرج را که ملجای آن غول دشت ادبار بود مفتوح ساختند - و قریب سه هزار کافر را بقتل رساندند - بعد عرض رسیدن بندهای جان نثار بعنایات پادشاهانه و بهار سنگه بندیل و بنوازش نقاره سرافراز و بلند آوازه گشتند - و چون عمده های لشکر بحضور رسیدند بشفاعت آنها التماس عفو جرایم تقصیرات چهار سنگه بعز قبول در آمد و او را دست بسته آورده ملازمت فرمودند هزار اشرفی نذر و پانزده لک روپیه و چهل فیل بطریق جرمانه گزاند و از جمله چند محال مفتوحه که بطریق غصب در تصرف آن بد سگال بود موافق تنخواه چهار هزاری چهار هزار سوار در جاگیر او را گذاشته باقی بعدد الله خان و خان جهان لودی تنخواه نموده همه در سرکار ضبط نمودند *

ذکر جشن سال سیوم از جلوس مطابق سنه هزار و سی و نه
جشن آغاز جلوس سال بهجت افروز عالمی از خباص و عام
ارباب حاجت کامیاب مقاصد گردیدند و در عیش و نشاط بر روی
صغیر و کبیر آن سرزمین کشودند *

دهان شیشه می باز کردند * بقلقل عیش را آغاز کردند
چون مهابت خان خانان که صوبه دکن باو مقرر فرمود بصوبه داری
دارالملک دهلی مامور گردید - ارادت خان وزیر را بصوبه داری
دکن مقرر فرمودند و قلمدان مرصع وزارت را بافضل خان خانسامان
مرحمت نمودند و خانسامانی بمیر جمله مقرر شد چنگیز ولد عنبر
حبشی که بحضور رسیده بود بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار
و خطاب منصورخان سرفرازی یافت *

از سوانح کابل بعرض رسید که بامیان نام قلعه که میان بلخ و
کابل واقع است و بتصرف ازبکان درآمده بود بنده های
پادشاهی آن سرزمین از تصرف آنها بر آورده بتقاضای مصلحت
مسمار نمودند - بحری بیگ ایلیچی ایران که با نامه تهنیت
جلوس بطریق استعجال از نزد شاه ایران بدون هدیه رسیده بود بعد
ملازمت بست هزار روپیه و جیغه و خلعت مرحمت نمودند - چون
اکثر بادشاهان سلف هند خصوص محمد اکبر پادشاه غازی که
تا شش هزار فیل فراهم آورده بود در آرزوی بهمرساندن فیل سپید
که ازان بجز نام نشان نمی دادند عمر بپایان رسانند و نیافتند درین
ایام بمدد طالع صاحب قرانی خواجه نظام نام تاجر که طرف بنادر
پیگو و آچمی رفته بود آنجا چهاره فیل که هنوز رنگ آن مایل

بخاکستري نا مشخص بود بحسب اتفاق بدست آورده در کمال
لاغري نظر بر ندرت رنگ او خریده اراده هندوستان نمود و دوازده سال
آن فیل نزد او ماند و روز بروز رنگ او مانند اثر صبح صادق از سیاهی
مائل و مبدل بسفیدی می گردید تا آنکه بلون بلور و کافور از همه
عیب بری برآمد چون سید دلیرخان که در جاگیر او مدتی آن تاجر
قیام داشت بران اطلاع یافته آن جانور کمیاب گران بها را بقیمت
خاطر خواه خریده بطریق پیشکش روانه درگاه والا نمود نهایت
پسند افتاد و مجرای او شد و موسوم بگجبت [99] ساختند -
روزی که بران خود بدولت سواری فرمودند طالبای کلیم این رباعي
را بدیهه گفته بنظر گزrand

* رباعي *

بر فیل سفیدت که مبینادگزند * شد بخت بلند هرکه او دیده فکند
چون شاه جهان بر در آمد گویی * خورشید شد از سپیده صبح بلند
خان جهان لودی که اسم او بیدم بود در ایام سلطنت جنت مکانی
بمدد تقاضای طالع از پایت ادنی بمرتبه اعلی رسید در ایام شورش
حضور و دکن که صوبدار آنجا بود حق نسک قدیم ولی نعمت را
منظور نداشته چنانچه سابق باحاطه تحریر در آمده با نظام الملکیان
ساخته ولایت بالاگهات را که از پنجاه و پنج کور دام جمع داشت
و بعد بخرچ آوردن کوررها خوانه دو پادشاه و بکار آمدن لکها از
مردم سادات و شرفای هر دیار مفتوح ساخته بودند و بطمع شش
لک هون از دست داده بود و وقت عزیمت حضرت اعلی از

دکهن بدار الخلافه که فرمان طلب مشتمل بر اظهار عنایات و عفو
تقصیرات مصحوب جان نثارخان بدستخط خاص صادر گردید و لغو
تکلیف رفاقت از روی لطف نمودند در جواب کلمات لا یعنی و لغو
برزبان آورد و در تقسیم آداب فرمان گرفتن نیز مقصر گردید و علاوه
آن تدبیر ظرفی دیگر کار فرموده از برهانپور بمالوه آمده بعضی
محالات را تاخات و تاراج نموده بمحاصره ماند و پرداخت بعد
رسیدن خبر و مرده جلوس حضرت اعلیٰ بر تخت دار الخلافه که
بهلول و غیره امرا همراه او نظر به مال اندیشی متفرق شدند دست
از محاصره برداشته به برهانپور شتافت و بعد این همه تقصیرات
عریضه متضمن بر تهذیب جلوس و ندامت افعال ایام گذشته که
از راه تیره بختی و ضلالت ازو صادر شده بود بحضور ارسال داشت
هرچند که حضرت صاحب قرانی می دانستند که از راه ناچاری
که زبان و دل او باهم اتفاق ندارند عذر خواه گردیده باز از راه خطا
بخشی و جرم پوشی صوبه برهانپور و برار بر او چندگاه بحال داشته
بعده که مهابت خان را بصوبه دکهن مامور فرمودند او را بصوبداری
مالوا سرفرازی بخشیدند چون بکومک مهم چهار سنگه بنذیل مامور
گردید بعد از فراغ فتح بحضور رسید اصلا حرف کم التفافی بر زبان
نیاورند بلکه چندان لطف بر حال او مبذول فرمودند که نزد ظاهر
بینان کینه خواه این معنی بسیار غریب نمود اما از آنکه گفته اند
الخیابین خایف مدام نظر بر تقصیرات زیاده از اندازه تحمل سابق
ترسان و لرزان می بود و لشکری نام پسر مخلص خان که با پسران
آن بد سرانجام همدم و هم بزم گردیده گاه گاه بطریق مطایبه بل

اظهار دوستی بر زبان می آورد که با این، تقصیرات از دام تدبیر
پادشاهان غافل ماندن و از اندیشه انتقام آن فارغ بودن از طریق
حزم و دانائی بیرونست امروز فریاد است که جزای اعمال ناصواب
عاید حال شما یان خواهد گردید پسران خانجهان برین مذکور اوز
اطلاع دادند و آن پیر کهن کار بران خلاصه تذکار مطلع گردیده
متوهم گشته در بحر فکر دور از کار فرو رفت و ترک رفتن در بار
و مجرای نموده در خانه منزوی گردید و قریب هزار سوار تجربه
کار کارزار دیده انتخابی بدر خانه خود نشاند پادشاه برین معنی
اطلاع یافته اسلام خان را برای تسلی او فرستاده سبب توهم زیاد
استفسار فرمودند در جواب انحراف مزاج حضرت را در باره خود
و نظر بر مال آبرو که در قوم افغانان و همه صاحب عزت ان
و مال فدای آبروی می توان کرد ظاهر ساخته عذر خواه گردیده
التماس نمود که یا خط آزادی جان بخشی که توفیق رستگاری
بندهای قدیم می باشد عطا شود یا حکم شود که سر بریده خود
را بر سر نیزه نموده بخدمت بفرستم حضرت فرمودند که برای
نجات او امان نامه بمهر یمین الدوله بار بدهند بعد ظهور این
عنایات چند روز بدستور سابق بمجرا میرفت باز از گفته
مصاحبان برهم کار که بدین مضمون دلفگار خاطر نشان او نمودند که
همه عنایات و الطاف برای آبداری تیشه قطع شجر حیات تست
و رسواس و هراس آمیز بیدش از پدش در دل آن بداندیش راه
یافت و در سرانجام تهیه فرار افتاد آصف خان برین معنی اطلاع
یافته بعرض رسانده برای چوکی نشانیدن بر در خانه او التماس

نهود فرمودند که تعیین چوکی بدون تحقیق و ثبوت تقصیر باعث خفت اوست درین ضمن آنچه که فیلان و اسپان و جواهر داشت نوشته بطریق نذر و پیشکش که در سرکار ضبط نمایند فرستاده و چند فیل و جواهر قبول نموده باقی را معاف فرمودند اما آخر از توهم غضب سلطانی که نمونه قهر الهی است و خطاهای او زیاده از اندازه قبول عقل در عالم خطا بخشی و جرم پوشی بود شبی از شبها بعد انقضای دو ساعت نجومی با سایر متعلقان صغیر و کبیر که بعضی را بر فیلان و برخی را بر اسپان برقع پوش سوار نموده جریده خانه بدوش گشته معه دوهزار سوار افغان جرار که اکثر آن از خویش و تبار و یکجان و دو قالب بودند و دوازده نفر فرزندان و داماد و دوصد سهصد پیاده و شاگرد پیشه هوا خواه قدیمی از آگره نقاره و طبیل زنان برآمده مرحله پیمای تبه حیرانی گردید پهرشب بعرض اعلی حضرت رسید پادشاه همان ساعت خواجه ابوالحسن و خدمت پرست خان عرف رضا بهادر رسید مظفر خان باره و نصیر خان و غیره قریب بیست امیرنمای و راجهای نامدار برای تعاقب او خلعت داده مرخص فرموده سزاولهای شدید برای برآوردن تعیین نموده از دیوان برنخواستند بعده که عمل یازده گهمی شب که مراد از فرصت چهار گهمی از ابتدای وقت عرض رسیدن تا رساندن خبر و برآمدن امیران از دروازه شهر باشد برآمدن محمد رضا بهادر میرانش و غیره هفت هشت امیر و دوسه راجه معروض گردید و برای برآمدن دیگران تاکید و تهدید و وعده و وعید آمیز نموده اندرون محل تشریف بردند *

برضه میرمنیر هوشمندان ظاهر باد که سرانجام و اطاعت امر نوکران
 مرشد پرست و پرداخت پادشاهان خانه زاد پرور و کد و تقید در امور ملکی
 در زمان سلف بدین مرتبه بود که از وقت عرض رسیدن تا برآمدن امیران
 از شهر که هر چند اسپان زیر زمین و شتران و فیلان زیر بار سرانجام سفر
 و تهیه سرانجام جنگ موجود باشد در فرصت سه چهار گهری بر
 برآمدن نظر بر رویه آن زمان حرفیست که عقل در قبول آن
 تردد تام دارد و شاهد صدق اینمقال محال انتقال آنکه صبح روز
 دیگر بعد برآمدن شش گهری روز که خان جهان لودی روی کنار آب
 دهل پور که هر ده کوه عرفی از اکبر آباد است رسیده در تردد
 و گذراندن فرزندان و قبایل بود که ناگهان گرد سیاه رسیدن لشکر
 ظفر اثر از عقب نمودار گردید و آن سیل کوه فنا بنظر غیرت پذیر
 او در آمد و عمل یک پهر دو گهری کار بمقابل و مقاتله کشید و
 خان جهان لودی چون اختراجهت برگشته طالعان بعد از گذراندن
 مال و عیال معاودت بقصد مقابل فوج پادشاهی نموده ثبات
 قدم ورزیده بعضی مکانهای قلب کنار دریا را مورچال قرار داده
 سد سیلاب فوج دریا موج گردید و لشکر پادشاهی که هر امیری
 با خاصان معدود و جمعی از احدیان و برقندازان رسیده بودند
 و باقی امیران و فوج چون سیل روان از پی هم دوان اسپ تاخته
 می آمدند مقابل گشته بمقاتله و کارزار پرداختند و بهادران رزم
 طلب ندهای جان را بر کف اخلاص گذاشته بجهت نثار کار
 و لینعمت پیش قدمی بر یکدیگر می نمودند خصوص خدمت پرست
 خان یعنی رضا بهادر بهادر پیشه بامردم توپخانه و خواصخان بهتی

و مرحمت خان بخشی اعدیان و سید مظفر خان بارهه ابتدا دست و بازو به تیراندازی کشودند و از هر دو طرف باران نیسان تیر به بارش درآمد و دلاوران جنگ جو و مبارزان رزم خویکه تازیهای مردم مردانه و جانبازی رستمانه بهم چشمی همدیگر بعرضه ظهور آوردند و خدمت پرستخان که تیر روی ترکش و از بندهای جان نثار مقرب بود بزخم تیری که بر پیشانی او رسید باوجود سرخوئی حاصل نمودن از جوی خونی که بر چهره عقیدت آئین اودوان گردید وزخم کاری بود تا دم واپسین تردد های نمایان بظهور آورده نقد جان را نثار راه مرشد و قبله برحق نمود چون شعله پیکار دران بزم کارزار بلند گردید و از افغانان رزم جو چپقلشهای مرد را بر روی کار آمد و هریکی از مبارزان هر دو طرف مرگ را بچشم خود مشاهده نمودند بلکه سر را بیداد فنا دادن مطاع بی اعتبار زیر پا افتاده دیدند راجه بیتهداس و پرتیراج با جمعی از راجپوتان و دیگر تهور پیشگان بدستور فدویت کیشان هندوستان از اسپان فرود آمده بران کوه اندیشان شجاعت نشان حملهای نمایان آورده زخمی گشتند و خواص خان بهتی و مرحمت خان شرط تهوی بجای آورده باعث قطع شجر حیات چند نفر افغانان با نام و نشان گردیدند آخر کار زخمهای کاری برداشته در معرکه افتاده صفحه زمین را گلزار ساختند و سید محمد نبیره سید مظفر خان بارهه که جوان نونهال گلشن شجاعت بود بانورده سید بارهه که هریکی خود را از بهادران جلالت نشان میگرفت در نظر جد نامدار نقد هستی در راه ولینعمت بباد نیستی در داد و باظهار شجاعت

ارثي هاشمي شرط جان سپاری را بتقدیم رساند و سید مظفر خان خود با پنجاه نفر از همراهان زخمهائی شمشیر و تیرو سنان که زینت افزای چهره مردان جلالت نشانست برداشته برای اثبات محضر سرخروئی بمهر و نشان سیف حیدر کرار رسانید و دو برادر راجه بیتهلداس با چند راجپوت و قریب هفتاد مغل احدی دست از جان شسته گوی نیکنامی از میدان روده بچوگان شمشیر لودیان سرو جان شیرین نثار نمودند * بیت *

نیاسود لشکر زخون ریختن * ز دشمن بدشمن در آویختن

پرتیپیراج راتهور را باخود خان جهان سروکار مبارزت افتاد و هریکی بزخم نیزه همدیگر مجروح ساخته سرکم نیاورده از کوتاهی اجل از یک دیگر سالم جدا شده جان بسلامت بردند و دو پسر خانجهان باسم عظمت خان و حسین خان و شمس خان دامادش با دو برادر محمد خان و محمود خان نام که نبیره های خان عالم لودی می شدند و هر پنج پنجه شیر زیان را روز نبرد رنجه میداشتند و در سرکه مصاف فیل دمان را امان نمی دادند معه شصت تن افغان که آنها اکثر قرابت دور و نزدیک بخان جهان داشتند بعد جوهر نمودن عیال و ناموس که عبور آنها از آب متعذر بود کشته گردیدند چون در وقت دار و گیر و چپقلشهای که با فرزندان خان جهان در میان بود خان جهان بموجب قسم دادن و ابرام آن مقتولان فرصت یافته با چند سریت و دوزن که از آب گذرانده بود و جمعی از عورات دیگر جماعتداران و هفت نفر پسران و خویشان قریب و جمعی از افغانان دیگر که زنان اکثر آنها خود را بآب زده غرق بحر فنا گردیدند از دریای

چندل عبور نموده تخته های کشتی را که قبل از رسیدن لشکر پادشاهی آن طرف آب برده بودند شکسته راه راست گذاشته مرحله پیمای دشت حیرانی گردید باقی همه بهیر صغیر و کبیر معه مال و عیال بزوال و بال تاراج و اسیر گشتن و کشته گردیدن در آمدند - بعد اتمام جنگ و کشته شدن جوانان با نام و ننگ و گذشتن خان جهان از آب فدائی خان و خواجه ابوالحسن و معتمد خان و رای راو و خان زمان و راجه جی سنگه و غیره امرا و فوج عقب مانده پیهم رسیده باهم ملحق شدند چون بیدار خوابی شب و ماندگی راه و ضرور گردیدن فکر تکفین و تدفین بندهای پدش قدم جان نثار و خبر گرفتن راهی که خان جهان اختیار نمود و موجود نیافتن کشتی همه علاوه سبب توقف ورزیدن کنار آب گردید و جمعی که زخمهای کاری داشتند نیز مانع قصد عبور گردیدند ناچار باقی روز و تمام شب کنار آب بصد هراس و دل پرتاب بسر برده در تلاش کشتیها و مدفون ساختن کشته ها و تدای زخم سپاه نیم جان شب را بپایان رساندند روز دیگر بعد دو پهر عبور میسر آمد و میان خان جهان و امیران پادشاهی که از آب گذشته تعاقب نمودند هفت پهر تفاوت حایل گردید و همه جا سراغ جویان از راه گوالیار و چندیری تعاقب کنان مرحله پیمای گردیدند تا آنکه از گوندوانه برار هر دو فوج سربر آوردند چون خان جهان از راه بندیل کهند گذشته برد راجه و راجپوتان آنجا در همه باب شرط خدمت و رفاقت روز بیگسی بجا آورده تا گوندوانه رساندند و بعد رسیدن سرحد گوندوانه راه تعلقه نظام الملک که خان جهان

سوخته آتش رعایت مردم همان دیار بود اختیار نمود و از کوه نشینان صحرا نور ان مرز بوم هرکه در میخورد و برهبری باخود می گرفت و با رعایت انعام نقد و جنس نموده و منت احسان ادا قبول کرده برای پی غلط گرفتن سپاه عقب رهنمونی می نمود و هوجا لشکر پادشاهی می رسید براهای پراز اشجار و جنگلهای دشوار گذار سرگردان می ساختند سید مظفر خان و خواص خان و راجه پرتیراج و غیره زخمهای کاری داشتند و لاعلاج برای علاج در دهول پور توقف ورزیدن لازم گشته بود حقیقت بحضور معروض داشت و از روی فضل طلب حضور شدند و بعطای خلعت و اضافه و آفرین سرخرویی تازه حاصل نمودند و بهلول میانه و سکندر لوهانی که بانی رهنمونی تقصیرات خان جهان گشته بود وقت برآمدن از دکن ترک رفاقت نموده بودند درینولا با و پیوسته معاون او گردیدند *

چون بحری بیگ ایلچی شاه عباس از ایران مراسله محبت آمیز آورده هنوز مرخص نگشته بود که خبر واقعه انتقال شاه ازین سرای فانی بروضه جاودانی و قایم مقام او شدن شاه صفوی رسید بعد رسیدن این خبر بحری بیگ با مرخص ساخته از طرف خود میر ترک را جریده بدستوریکه بحری بیگ آمده بود ازین طرف نیز نامه باعزاز مشتمل بر تهنیت و تعزیت بطریق استعجال روانه ایران نمودند *

نقل نامه بطریق اختصار بتحریر می آرد

شکری که بازای آن عطیه گرای نامتناهی و سپاسی که در برابر

این نعمت عظمی الهی زبید هیچ زبانی و عنوانی بیان نمیتوان نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جم جاه خلد آرام گاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع ولایم گشته و مانند آن سزاوار تاج و تخت بر سریر دولت صفوت فشیسته امید از کرم واهب بی منت آن است که این جلوس میمنت لزوم را بران صفوة دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و درستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - چون از قدیم الایام الی الان بمقتضای تعارف ازلی که ممد و معاون رابطه لم یزلیست میان خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده بمودای الحب یتوارث از سلف بخلف این عطیه گرانی از سابق بلاحق این مواظبت عظمی بارث می رسید لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاه رابطه دوستی بعد برادری بود - و میدان این نیازمند درگاه اله و آن پادشاه والا جاه خلد آرمگاه در ایام خجسته فرجام پادشاه زادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود که آن جنت بارگاه را بمنزل عم بزرگوار خود می دانست و آثار محبت و علامات مودت موروثی که رشک علاقه اخوت و ابوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مرکوز بود که هرگاه واهب العطايا نودت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند بآن رضوان دستگاهه دقیق از دقایق

دوستي نامرعي نگذاشته آن چنان محبتي ورزد که خواقين زمان از تصور آن مستغرق بحر تاسف و رشک گردند - چون اعلى حضرت جنت مكاني بحكم قضای آسماني بروضة جاوداني شتافتند و نوبت خلافت باین نیازمند درگاه الهي رسيد و عرصه مرزبوم هندوستان را از لوث وجود ناپاک مخالفان بآب شمشير خون فشان پاک ساخت و تمام مملکت وسیع هندوستان که قبل ازیں چندین پادشاهان داشته اند و سیاهان روی زمین آنرا سه ربع ربع مسکون شمرده اند بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد الحمد لله و ثم الحمد لله و شکر لله و ثم شکر لله می خواست یکی از معتقدان آگاه و منتسبان درگاه آسمان جاه را برسم سفارت بطریق رسالت بحضرت آن عم قدسي منزلت روانه سازد درین اثنا خبر واقعه هایل و حادثه نازل رحلت آن شاه جمجاه از دار فنا بعالم بقا رسيد و جراحت کلفت قصه پر غصه جنت مكاني را تازه ساخت تا آنکه بامداد مژده جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون اقتدار بر سریر سلطنت آن عم بزگوار و استقرار آن شاه جمجاه بر مقرر دولت آن جلد آرامگاه لشکر غم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور گردانید - و کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی مبدل گردید رجاء واثق و امید صادق از کرم عمیم چنان است که هم چنانکه این جلوس همایون را برین نیازمند درگاه الهي مبارک ساخته آن جلوس میمنت مانوس را نیز بران کامگار نامدار مبارک گرداناد و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق سازد - چون شاه جمجاه را اعلى حضرت عرش آشیانی بجای فرزند

و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بمنزله برادر میدانستند این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار میخواند بمقتضای این نسبتها آن نور حدیقه دودمان صفوی را بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر دوستی‌گزین مرکوز داشت که در ایام سلطنت و خلافت نسبت بآن عم سلیمان جاه از قوه بفعل آورد انشاء الله تعالی نسبت بآن فرزند کامگار نامدار بظهور خواهد آمد - چون عم غفران مال بحری بیگ را از روی استعجال بجهت اطلاع اوضاع و استعلام احوال فرستاده بودند او را بزروری رخصت نموده مانیز سید صحیح النسب و معتمد پسندیده حسب میربرکه را برسبیل استعجال برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوی باتفاق روانه آن صوب فرمودیم که بعد از ادای مراسم تهنیت و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت آن معتمد را از احوال خجسته مال خود کماینبغی آگاه سازند - و هرگونه امری که باعث مزید افتدار و هر نوع کاری که بموجب زیادتی استقرار شاه والا جاه در امور سلطنت آن دیار باشد این نیازمند را اشاره نمایند که از قوه بفعل آورده بعالمیان نسبت دوستی بآن فرزند ظاهر سازد - آن معتمد را زود مرخص نموده بارجاع مهمات و اعلام مرغوبات که درین بلاد بهم میرسند گلشن محبت و چمن مودت را نصرت و خضرت بخشند ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب سعادت دوجہانی باد *

از واقعه صوبه کابل و عرضداشت لشکرخان ناظم بعرض رسید

که افغانان ضلالت آئین اصلا با حکام شریعت نمی پردازند و بنسبت پدر گمراه خود که یکی از الحاد پیشگان بیدین بنای بدعتهای مذموم دران مرزبوم گذاشته رفته انرا استغفر الله باعتقاد باطله خود بجای آیه و حدیث دانسته طریقه الحاد را شعار خود ساخته رویه ملحدان مباه پیشه اختیار نموده پیروی همدیگر مینمایند یعنی زنان را بمجرد آنکه گاری مذبح ساخته مجلسی از هم مشربان فراهم آورده پخته خوراندند بیعقد بتصرف و طی درمی آرند - وقت طلاق سه سنگ ریزه بدست زن داده از خانه بدر می سازند و زنان بیوه را داخل متروکات میت شمرده وارثان را در نکاح آوردن و بدیگری هبه نمودن و بیع و شرا کردن جایز و مختار میگردانند و هر مسافر اجل رسیده که دران سرزمین وارد گردد و بدست آن نساس صفتان حق نا شناس افتد دستگیر نموده شکار حلال و کار مباح دانسته بملکیت خود در آورده از بیع و شراء آن وجه معاش می سازند - و از متروکه میت دختر و اولاد نسارا بی نصیب می نمایند و در قتل و قطاع الطریقی صلحاء آنها سنت و رویه جد و آبا برهمدیگر سبقت نموده اینمعی را جوهر رشد و کمال و اظهار رشادت میدانند - ازین مقوله آنچه در باره آن غول نژادان دون نهاد بدبنیاد در پادشاه نامه درج گشته اگر بتحریر همه خصایل آنجماعه بدسگال پردازد محمول بطریقه عبارت آریان تعصب پیشه خواهد گردید - حاصل کلام آنکه بعد عرض حکم محکم قضا شیم صادر شد که حکام توره و شریعت در صلاح و ترویج آن بزجر و تنبیه کوشند و بعد شهادت تاکید که کار بفساد و هنگامه منجر گردد بمروار ایام

آن بدعتهای بدنام از میان آن انام کم شد اما کم نشد - چنانچه تا حال آثار آن بدعتهای مذموم دران قوم باقیست *

چون بعرض مقدس رسید که خان جهان لودی خود را نزد نظام الملک بدولت آباك رسانده و خواجه ابوالحسن و دیگر امرا که تعاقب او نموده بودند بسرحد بکلان رسیدند باعانت زمینداران آنجا استقامت ورزیده هرچند بنامه و پیام نصایح آمیز خود و احکام جهان مطاع دکهنی های معذورالعقل که همیشه تیشه ندامت و بد مالی پریای نخل خیال محال اندیشی خویش زده ثمره ناکامی چیده اند برای بدر ساختن آن مغضوب بارگاه سلطانی آگاهی میدهند فائده مترتب نمیگردند - و با وجود ذخیره سرکشیهای سابق از گوشمال روزگار حریف آزار که همه وقت نقش مراد نمی آید غافل گردیده بذخیره چند روز قلعه مغرور اند و اطاعت امر و نهی چنانچه باید نمی نمایند - از شنیدن آن آتش غضب سلطانی شعله افروز گردید و در ساعت محمود و طالع مسعود یعنی غره ربیع الاخری سنه هزار و سی و نه با عالم عالم سپاه رایت ظفر آیت جانب سرزمین جنوبی برافراشتند و کوچ بکوچ از آب نربدا گذشته همینکه داخل سرحد خاندیس شدند سه فوج بسرداری ارادت خان و شایسته خان معه اعظم خان و راجه گچسنگه که مجموع باهر سه سردار پنجاه هزار سوار می شد تعیین فرمودند و باز ارادت خان را بر کن لشکر و امیران هر سه فوج حاکم ساختند - و اوایل ماه جمادی الاخری داخل برهانپور گردیده آن شهر را بدارالسور موسوم کردند خواجه ابوالحسن که بدست آوردن خانجهان لودی مامور بود

بحضور رسیده ملازمت نمود و حقیقت پناه بردن خان جهان
به نظام الملک و اعانت دکهنی بعرض رسید *

ذکر سوانح و جشن سال چهارم مطابق

سنه هزار و سی و نه (چهل) هجری

آغاز سال چهارم از جلوس میمنت مانوس مطابق سنه هزار
سی و نه هجری جشن سراپا سرور و بزم عالم افروز به ترتیبی که
هر سال کارپردازان در سرانجام اسباب عشرت آن مجلس بهشت مثال
اعتماد بلیغ بکار می بردند منعقد گشت و در هر کوچه و بازار ساز
خرمی آماده گردید و امیدوار و شعرا و صلحا و ارباب طرب از فیض
ذخیروها اندوختند و اهل نغمه و نشاط مامور گردیدند که بگوزن طنبور
و گلبانگ چنگ و رباب لشکر غم را خوار زار نموده اخراج نمایند
* نظم *

مغنی ز طنبور شد گرز دار * نگردد چرا فوج غم خوار زار
پداله بچشمک زدن گشت گرم * ز جوش ادا بسته شد راه شرم
برون تاخت از شیشه گلبانگ می * خموشی گریزان شد از بندنی
بیست لک روپیه نذر و پیشکش بیگمان و امیدوار از نظر گذشت
و مضاعف آن بانعام درآمد و دوازده لک روپیه سالیانه از اصل و
اضافه مهمل علیا مقرر فرمودند هفت هزار سوار منصب دار واحدی
بهمراهی راو رتن و وزیر خان بجهت تادیب سرکشان تلنگانه تعیین
نمودند - رحیم خان داماد عنبر حبشی و بهروز خان نظام الملکی آمده
شرف ملازمت حاصل کردند اولین را پنج هزار و دو هزار سوار و
دو یمین را دو هزار سوار منصب معه خلعت و دیگر انعامات

گذاشتند و آتش داده باستقلال تمام نقاره زنان روانه سند کهپر که
 وطن و جاگیر قدیم و جدید پدر و شوهر او بود گردید و هر چند متصل
 تسلی نامه نظام الملک برای معاودت او رسید اعتماد بران ننموده
 از سر نو سرانجام در جاگیر نموده روانه درگاه والا گردید و بواسطت
 اعظم خان جگدیو بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و پتنگ را و
 نبیره او سه هزارى هزار و پانصد سوار و عطایى یک لک و سی هزار
 روپیه و بحالی جاگیر وطن سرافرازی یافت - خان جهان لودی
 از راه تدبیر سرا پا خطا بامیدنجات خود که پادشاه را سراسیمه اخبار
 موحش اطراف نماید نوشتجات فساد افزا بافغانان و راس الروس آن
 جماعه که در کوهستان و جبال کابل و حسن ابدال همیشه سرکشی می
 نمودند فرستاده اشاره بر بر افراشتن علم بغی نمود و ندانست کوه از
 وزیدن تند باد بحرکت نیاید و نهنگ از تموج موج ترک دریا
 نذماید - چون نوشتجات فساد آمیز او بسرگروهان آن قوم رسید افغانان
 خلیلی و مهمندی و داود زئی و یوسف زئی و لودی و رهیل و غیره
 از هر طرف چون مور و ملخ فراهم آمده ما بین پیدشاور و اطراف آن
 شیوه بغی و سرکشی و طریقه غارت و آدم کشی که جوهر ذاتی آن
 بد نهادان دوزخ است اختیار نموده بقصد تسخیر قلاع پیدشاور و
 دیگر بلاد مادی فساد گردیدند - بندهای عقیدت سرشت پادشاهی
 کمر همت بردفع آن قوم فتنه پزوه بسته چند گاه بسبب غلبه آن
 تبه کاران محصور گردیده در دفعیه مضرت آنها کوشیده آخر نظر بر
 شوخی زیاد آن ستم گاران تیره روزگار ناچار بقصد پیکار و مقابله آن
 ستمگس صورتان بد مآل برآمده از میمنت اقبال لاپزال پادشاه عدو

مال آنها را از مقابل برداشته هزیمت فاحش داده دست بافغانان
کشی کشاده و مانع از دمار روزگار آن گروه ناهنجار برآوردند - چون
خبر فتح گوشمال آن فرقه بد سگال بحضور رسید برعالمیان ظاهر
گردید که تدبیر انگیختن آن فساد عظیم و آوازه فتنه پریم خیال
باطل بود و سوای منجر بافغان کشی گردیدن حاصل دیگر نداد -
بغرض رسید که دیانت خان قلعه دار احمد نگر که از بندهای جان
نشان بود در وقت فروختن ملک مفتوحه تعلقه نظام الملک که
خان جهان لودی شش لک هون گرفته دست ازان ولایت برداشت
قلعه دار مذکور دست از قلعه برنداشته چندین هزار دکهنی را در
ایام محاصره طعمه گولگ توپ و تفنگ ساخته بود ازین حصار بند
حیات فانی بقلعه نجات جاردانی شنافت - حضرت افسوس نموده
جان نثار خان را بجای او مقرر فرمودند - سادات خان و شرزه خان
و نواجی سه سردار نامی نظام الملکی بحضور رسیده ملازمت نموده
در جرکه بند های پادشاهی در آمدند خواجه ابو الحسن که برای
تسخیر ملک تلگانه نامزد شده بود چون آثار گرانی و کم آبی دران
ضلع ظاهر شد و خرابی رسانیدن فوج نظام الملکی و در آمدن
افواج پادشاهی علاوه آن گردید عرصه زندگانی بر لشکریان تنگ شد و
کار بجائی رسید که نانی بجائی بهم نمی رسید و لشکر عاجز آمده
بفکر تفرقه افتادند - خواجه مذکور حکم فرمود که در دیهات ویران
حسب و جو چاه های غله که دران ملک مدفون می سازند نمایند
و در کوه و جنگل های پر از اشجار که رعایا با مال و عیال و غله
یلک ساله رفته ملجأ و پناه خود ساخته اند بر آنها تاخته تا بیست

گروه سی گروه رفته در گرد اوری غله کوشند - درین تردد غله فراوان
 با دیگر ماکولات و اجناس بدست مردم لشکر افتاد - درین ضمن
 خبر رسیدن فوج نظام الملک انتشار یافت خواجه ابوالحسن
 با بهادران یکه تاز و مبارزان جانباز مقابل فوج دکنیان که محل دار
 خان و غیره هفت هزار سوار بودند رفته کارزار صعب نموده بعد
 بکار آمدن و کشته شدن جمع کثیر از هر دو طرف فوج دکن را
 هزیمت داده غنیمت بسیار آوردند - چون خبر ناموافق سرداران
 که هر کدام نظر بر پایۀ مراتب و اعتبار بهم دیگر سر فرود نمی
 آوردند باعث برهم خوردن انتظام لشکر و شوخی خصم می گردید
 بعرض رسید - یمین الدوله آصف خان را سر لشکری هر سه فوج دکن
 فرمودند و عبد الله خان را که سابق سر فوج مقرر نموده مرخص
 ساخته بودند بفردا پور نا رسیده بسبب عارضۀ بدنی با تفاق سید
 مظفر خان بحضور مراجعت نمود - درین ضمن بعرض رسید که از
 اعظم خان و دیگر امرا تردد نمایان در تنبیه خان جهان لودی
 بظهور آمد مجملی از تفصیل آن بتحریر می آرد - گویند اعظم خان
 که در ایام برشکال در پرگنۀ بیرو مقرب خان دکنی در جاننه بسر
 برده در انتظار قابو و فرصت وقت بودند از شنیدن مقرر شدن سر
 فوجی یمین الدوله رک غیرت اعظم خان بحرکت آمده و از جای
 خود با فوج دریا موج بقصد گوشمال عدو بد سکال روانه شده
 بطریق ایلغار شب و روز طی مسافت نموده وقت صبح غافل
 در حالتی که خان جهان لودی و دریا خان در موضع راجوزی
 اسباب تجارت غارت کرده آورده بسپاه قسمت می نمودند رسید

مقرب خان معه فوج نظام الملک که برای مدد خان جهان نزدیک
 فروز آمده بود از شهرت رسیدن فوج پادشاهی رنگ رو و حوصله
 باخته راه فرار اختیار نمود بعده چهار طرف لشکر خان جهان را فرو
 گرفتند - بهادر خان پسر دریا خان که با پدر عداوت شدید داشت
 و هراول فوج اعظم خان بود باتفاق راجه جیسنگه و راجه بیتهداس
 و انی رای و دیگر راجپوتان رزم جو حمله آور گردید و از عقب
 سپه دار خان و خواص خان و سردار خان و مرحمت خان
 بخشی احدیان و اهتمام خان داروغه توپ خانه بهیئت مجموعی
 دست و بازو به تیر اندازی و برقندازی و بان کاری کشاده هنگامه
 دار و گیر را بلند آوازه ساختند خان جهان ازان نزول بلای ناگهانی
 خبردار شده کمر بسته و نا بسته بسراسیمگی تمام زنانرا بر فیلان و
 اسپان سوار ساخته خود را با رفقا به پشت اسب های زین شده و
 نا شده رسانده جنگ کنان طرف کوه و غارها فرار اختیار نمود -
 اگرچه سپاه مغلیه بغارت و تاراج اسباب و قماش پراکنده شده
 پرداختند اما سرداران تجربه کار دست از تعاقب خان جهان و
 افغانان برنداشته بلکه متوجه فراهم آوردن لشکر که بتاراج مال
 مشغول بودند نگشته سزاول های شدید برای گرد آوردن آنها تعیین
 نموده خودها با جمعی که همراه مانده بودند در پی افغانان شتافتند
 و بهر که میرسیدند سراز تن جدا و زین از آدم خالی می ساختند و
 بهادر خان که بجای آب تشنه خون پدر بود دریا دریا گویان دران
 دریای بی سرو پایان غوطه زده بهادرها بروی کار آورد و باتفاق
 اهتمام خان و نرهداس جهاله پاشنه کوب بالای قلعه کوه برآمده

چیقلمشهای رستمخانه و ترددات بهادرانه نمود خان جهان دید که سیلاب بلای آسمانی از سرکوه نیزگذشت فیل سواری عیال خود را از روی اضطرار باجمعی از افغانان طرف سیوگانو که فراز کوه در راه واقع است روانه ساخت و خود در غول ایستاده بهادر خان برادرزاده خود را که اشجع روزگار گفته می شد و در شجاعت با بهادر خان همسنگ زور بود بمقابل او فرستاد و بهادر خان که افغانان همراهی و بغارت پرداخته بودند و با معدود چند رسیده بود نظر بر قلت جمعیت از اسب پیاده شده بدستور مبارزان جان باز بهم نبرد می هم اسم که مرهمت بست و بکار آتش بار پرداخت و زد و خوردی که در آن هنگامه از بهادر خان و دیگر همراهان او بظهور آمد اگر بتحریر تفصیل آن پردازد محض ابطال داستان رستم داستان می تواند گردید - آخر بکوشش بسیار که چندین راکب و مرکوب را از همدیگر جدا نمودند دو زخم تیر و یک زخم شمشیر بر رو و پهلو خورده محض سرخروئی را بهم رساند و نر هرسنگ جهاله و غیره بلا فاصله رسیده داد مبارزت داده با جمعی از راجپوتان نقد جانرا نثار کار وای نعمت نموده گوی نیکنامی از میدان جلالت ربودند و بعد کشته شدن راجپوتان که عجب آشوبی در عرصه کارزار بظهور آمد بر سر دیگر بهادران رزم جو افغانان هجوم و زور آورده حشر نشر قیامت آشکار ساختند

* بیت *

بسا زهره شیر مردان گداخت * صدا بر لب کوهساران نواخت
عرصه کارزار برامیران پادشاهی تنگ آمد سپه دار خان و خواص خان
و مرحمت خان پشته کوه را پناه ساخته بضرب تیر بمدافعت خصم

پرداختند راجه بهار سنگه از عقب خود را رسانده بمدد بهادر خان که از رسیدن زخم های کاری و تردد نمایان عرصه حیات برو تنگی می نبود پرداخت - درین ضمن اعظم خان ازین زد و خورد آگاهی یافته خود را رساند راجه جی سنگه و بیتلهلداس و راجه انوپ سنگه و غیره راجپوتان عمده که طرف دیگر از سردار دور افتاده بودند نیز خبر شنیده رام رام گویان با نیز های جان ستان رسیدند و بازار رزم بمرتبه گرم گردید که تا سه ساعت نجومی کار بکوته یراق کشید و پدر و پسر و دو برادر توام میان هم بر خون ریختن هم دیگر گوی سبقت از یک دیگر می ربودند - هرکرا زخم کاری می رسید آرزوی زخم دیگر نموده قدم جرأت بقصد سربازی پیش می گذاشتند تا آنکه بهادر خان از طرف خصم از زخم های پیاپی از پا در آمد و خان جهان نیز ثبات قدم از دست داده عنان را طرف فرار معطوف داشت - و همه افغانان رو بهزیمت آوردند - بهادر خان که از بسیاری زخم افتاده بود چون رمقی باقی داشت بمدد غیرت از جای خود برخاسته باز روی بلمشکر پادشاهی دست بشمشیر برده حملهای مردانه نموده اخر بزخم گولۀ تفنگ افتاد راجپوتی آمد که سر او را جدا سازد جمده را از کمر بر آورده چنان افتاده بر راجپوت انداخت که گوش او بباد داد راجپوت زخم خورده دست از او برداشت سر او را جدا ساخته با انگشتی دست و یراق او نزد اعظم خان آورد اعظم خان سر او را برای آویختن بر سردروازه قصبه سپرد و انگشتی که اسم او دران بود بحضور روانه نمود و باقی اسلحه و انگشت های مقتول بهمان راجپوت بخشید - چون از تاختن مسامت سی

کروه راه اسپان نعل انداختند و سم ستوران فرسودند و سواران را از بلخوزی و بی خوابی و کسل شب و روز راه رفتن طاقت حرکت نماند برای آرام گرفتن فرود آمدند - خان جهان این توقف فوج بادشاهی را غنیمت و از مدد طالع خود دانسته معه عیال و ناموس پیشتر مرحله پیمای گردید قریب سه صد نفر افغانان درین مابین مقتول و زخمی گردیده از خان جهان جدا شدند و اعظم خان درویش محمد نام را با جمعی برای تعاقب خانجهان تعیین نموده خود هم بلا فاصله از عقب روانه گردید و کار بر خانجهان بدین مرتبه تنگ شد که فیلی که بران عیال او سوار بود راه نمی رفت عوارث را فرود آورده برقع پوش نموده بر اسپان نشانده فیل سواری ناموس او با عیال و ناموس دیگر افغانان و جمعی از افغانان که پابند قبیلۀ عقب ماندند بدست مردم پادشاهی افتادند و اسیر گشتند و بعد حایل شدن شب تا روز آوردن افغانان بجایای قلب و تنگنای غار هر دو لشکر مانده و عاجز گردیده گرسنه و تشنه هرجا که رسیدند مثل بیهوشان افتادند - گویند اگرچه اعظم خان را کنار رود خانه برای فرود آمدن جا میسر آمد اما چندان ماندگی و کسل تردد بر سپاه اثر کرده بود که بعضی دور تر آب لنگر اقامت انداختند از تعب کوفت راه تا کنار آب رفتن و دم آبی آشامیدن بر آنها شاق گردید و تشنه شب را بصبح آوردند و چندی از تشنگی هلاک شدند - و بعد صبح دست از تعاقب برداشته طرف بنگاه مراجعت نموده به بهیر رسیدند - چون همه حقیقت بعرض پادشاه حق شناس رسید نسبت بحال همه رعایت و عنایت اضافه و

خلعت و اسب و فیل و جواهر بظهور آمد *

درین اوان ساهو بهوسله پدر سیوا که داماد جادورای مقتول و سیوا نواسه او می شد بعد از کشته شدن جادورای از نظام آزاده گشته رو بدین درگاه آورد و از پونه و چاکنه که در جاگیر او بود باعظم خان نوشته بامید بندگی امان نامه و فرمان طلب درخواست نمود - بموجب نوشته اعظم خان فرمان قضا جریان بنام او رسید و آن رگ و ریشه فساد که درشش صوبه دکن بدستور حرام خواران آن قوم تا زمان حال ماده فساد مالی و جانی سلسله آن بد سگال نکوهیده خصال روز افزون است و آنچه ظاهر می شد تا باقی آبادی سرزمین دکن قلع و قطع شجر فساد آن ملعونان متعذر - چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان بشرح و بسط بتحریر اصل و نسل و سبب طغیان و زیدن آن بد اصل قلم را بجولان خواهد در آورد - با خویشان دو هزار سوار بحضور رسیده بمنصب شش هزاری پنج هزار سوار و عطای خلعت و اسلحه مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و انعام دولک رویه سرفرازی یافت و همه همهران او بمنصب و هشتاد هزار رویه نقد مرحمت کردند و بر اعتبار او افزودند و احکام تنبیه رسانیدند خان جهان لودی جا بها بنام حکام و زمینداران و سرداران بتاکید تمام معه سزاولان صادر فرمودند *

ذکر تیره بختی باقی ایام خان جهان لودی

خان جهان و دریا خان خرد را به بیجاپور رساندند - انجا هم از صدمات افواج پادشاهی و عدم توجه رفاقت بیجاپوریان توقف

نقوانستند ورزید و باز بدولت آباد بامید پناه نظام الملک روانه گردیدند اعظم خان از شنیدن آن که سابق اراده تسخیر و تصرف ملک نظام الملک در خاطر او بود باوجود گرانی غله و کم یابی کاه از کمی باران آن سال که تفصیل قصه پر ملال آن بزیان خامه سوخته زبان داده خواهد شد متوجه دولت آباد گردید - نظام الملک مال و عیال خود و سپاه و رعایا را اندرون قلعه دولت آباد جا داده فوج سنگین برای مقابله فوج پادشاهی تعیین نمود و بر سر کتل که جای قلب و برای دکهنی ها مورچال خاطر خواه بود مقابله و مقاتله رو داد بعد از زد و خورد بسیار و کشته شدن آدم بیشمار هر دو طرف دکهنی ها هزیمت خوردند و جمعی قتیل و اسیر گردیدند - بعده که فوج پادشاهی داخل ملک نظام الملک شد اعظم خان شروع به تنخواه نمودن پیرگنات و محالات بامرا نموده گماشتهای جاگیرداران و منصوبان دکهنی را از هرجا خارج نمودن فرمود - و قلعه منصور گده که احداث کرده منصور نام یکی از غلامان نظام الملک بود و دیگر قلاع را که اگر بذکر تفصیل محاصره و تروید قلعه کشانی و جانبازی بندهای پادشاهی باوجود ظهور آمدن شرط قلعداری محصوران مفتوح گردیدند پردازد از سر رشته انتظام اختصار نویسی گسسته می گردد - و بضرب گول توپ و تفنگ و قوت سه پنجه اقبال تیموریه بتسخیر در آوردند و محصوران بعضی مقتول و مغلول جمعی بقول امان خواستن و قلعه سپردن مامون گشتند - خالجهان لودی از ملاحظه مغلوب گردیدن نظام الملک موصدمیات فوج دریا موج پادشاهی و اثر بلای قحط و وبا که

از بایه ناگهانی آسمانی دران ملک روی داده و از هرطرف چون صدای نفسی نفسی روز محشر بگوش هوش باخته او رسید با مال و عیال و جمعی که رفیق روز بیکسی با او مانده بودند برآمده بقصد سمت شمالی راه کتل انتور که از راه های قلب مشهور است فرو آمده از دهرنگاون و جویره (101) شده سرحد سلطانپور و تعلقه اداس طرف چپ گذاشته از آب نربدا عبور نموده بعد عرض حضرت اعلیٰ عبد الله خان را که زیرکوة فردا پور و سید مظفرخان را که در حضور بود و هر دو بعد از بیماری صحت یافته بودند مامور فرمودند که بلا توقف و اهمال در پی خصم بدسگال شتابند - و سرفراز خان و درگا داس و مادهو سنگه و یکه تاز خان و جمعی از امرا با دو صد گرز بردار شجاعت پیشه شدید شیر شکار مرخص گشتند - و حکم شد که دو گرز بردار نزد عبد الله خان رفته از راه سلطان پور و بیجا گره سزاولی نموده از آب نربدا بگذرانند - و دو دو گرز بردار همراه هر یکی از امرای نامدار مامور گشته مقرر فرمودند که همه را بکنار آب باهم ملحق سازند - عبد الله خان و سید مظفرخان در سرحد بیجا گره بهم پیوسته کوچ بکوچ طی مسافت مینمود - چون بسرونج مالوا رسید خبر یافتند که خان جهان دو روز قبل از ورود لشکر ظفر اقبال عدو مال آنجا رسیده دو حلقه فیل از فیلان پادشاهی که آنجا بودند گرفته از صدمات تعاقب لشکر پادشاهی استقامت نورزیده پیشتر مرحله پیما گردید - چون وقت

عزیمت خان جهان از حضور بدکهن عبور بتعلقه بکرماجیت پسر
 چهار بندیله واقع شد بکرماجیت شرط ضیافت و اعانت و بدرقه
 همراه دادن بجا آورده مغضوب بارگاه آسمان جاه گشته بود - این
 دفعه که باز بامید دستور سابق بآن سرحد رسید بکرماجیت که در
 تلافی تقصیر گذشته انتظار مید جستة سابق میکشید بعد شنیدن
 خبر نزدیک رسیدن آن سرگشته وادی حیرانی که هیچکس را چنین
 روز ندامت نصیب مباد با فوج خود سوار شده بقصد شکار تاخت
 و تاراج و دستگیر ساختن آن صید افکار خود را نزدیک آن برگشته
 روزگار رساند قضا را خان جهان از شنیدن اراده او ازان سرحد تند و
 جلد معه عیال که پایند و بال جان او بود گذشت و دریا خان که
 نیم کروه عقب خان جهان بطریق چنداول میرفت مقابل بهم شدند
 و هر دو گرم دار و گیر گردیدند بعد کشته شدن افغانان و راجپوت
 طرفین گولۀ تغنگ قضا بر پیشانی دریا خان خورد و کشتی حیات
 دریا را حباب وار غرق بحر فنا ساخت - راجپوتان که از پیش رفتن
 سردار خبر نیافته بودند دریا خان را خانجهان تصور نموده بودند سر
 او را بریده بتاراج مال و عیال و قتال همراهان او پرداختند - خانجهان
 آنروز فرصت یافته جان بسلامت بلا تردد بدر برد - همراهان
 دریا خان شرط غیرت و جانبازی را کار فرموده بعضی ناموس خود
 کشته قریب چهار صد افغان با پسر دریا خان غرق دریای خون و
 هلاک گردیدند و قریب دو صد بندیله کشته شدند و بکرماجیت سر
 دریا خان را با پسر او بحضور ارسال داشت و در جلدوی ان بعطای
 خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازه گردیده - و خانجهان

از کشته شدن دریا خان که همدم و همراز و محرم یارنای خود میدانست غرق دریای حیرت و سرگردانی گشته باید که پرنم سراز قدم نشناخته بطریق یلغار مرحله پیدما گردید - چون پانزده کروهی سذرده رسید از آنکه همراهان خان جهان و ستوران از یلغار چند روزه مانده و کسلمند و زخمی گردیده بودند و خانجهان را نیز از تردد راه و فکر آبروی ناموس و غیرت نام هوش بباد داده بود یکرز بالتماس پیدل اجل مقام ضرور گردید - درینضمن سید مظفر خان بارهه که بجاذبه شجاعت ازلی همه جاییش قدم بود چون بازیکه تاز و بلای سرنوشت رسید و خانجهان خبر یافته بحالتیکه خدا نصیب هیچ بذه خود نسازد چاره کار درین کار دید که پانصد سوار لائق کارزار که مددگار و یار بیکسی توان گفت با خود نگهداشته باقی سواران زخمی را همراه خزانه و بهیر تاراج گشته که مانده بود یکمزل پیشتر روانه ساخت و خود مقابل سید مظفر خان آماده کارزار و جان سپاری گردید و عجب مقابله و مقتله رستمانه از هر دو طرف رو داد که سیدان بارهه مقابل شمشیر افغانان که هر یکی چون سد سکذر ثبات ورزیده داد شرط نمکخواران آخر روز میداد پروانه وار بران شعله کوه زده جوهر شجاعت بر روی کار آوردند و از افغانان نیز چپقلش های مردانه مرد ربا بظهور آمد که سادات بارهه افرین گفتند و بحملهای هاشمی و حیدری که در مقابل افغانان جانباز نمودند هر طرف که خانه زین خالی میشد مضاعف آن سرو جان طرف دیگر بباد فنا میداد و شمشیرها از غلاف بلا مدد دست بر آمده جوهر برش فذتی را بر روی خصم بعرضه نمودار میگشت * بیت *

چو برق از رگ ابر بهر مصاف * برون گشت شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار * که شد تیغ ها جفت مقرض وار
شیرزاد خویش خان عالم دران گرمی هنگامه رسیده تحفه جانرا نثار
راه کار وای نعمت نمود و درگا داس راجپوت نیز بهم چشمی او
بعد دست و پا زدن بهادرانه رخت هستی بباد فنا داد بعده که
خانجهان اکثر همراهان را زخمی و پای برکاب سفر آخرت دید خصوص
محمود خان پسر او که بمدد غیرت افغانی و جانبازی حرکت
مذبوح مینمود نفس او چون دم آه سحر خیزان چشم بر راه دم
واپسین اجل بود طعمه تیغ سادات گردید - پسر دایم خانجهان ار
گوی تیغ زخمی شد و از تردد کارزار مانده و خود و خانجهان
نیز زخم نمایان برداشت ناچار ثبات قدم ورزیده بر عایت پاس
ناموس اصلا بهیچ چیز مقید نگشته فیلان و اسپان و همراهان زخمی
که تاب سواری نداشتند در آنجا گذاشته مرحله پیمای باکیه حیرانی
گردید بلکه بعضی اسباب کار آمدنی و چارپایه معیوب عمدا
میداداشت که بهادران غنیمت دوست برای بدست آوردن آن
دمی و نفسی مشغول گردند - و افغانان اجل رسیده آن تفرقه را
غنیمت و فضل الهی میدانستند که جان سالم بدر توانند برد - بست
زنجیر فیل بدست شیران فیل گیر و باقی فیلان و اسپان خوب و
توپ و علم بتصرف امر سنگ زمیندار بهاندون آمده با فیلان دیگر
بحضور رسیدند - خانجهان که با مردم بقية السیف و همدان چند
بقصبة کالنجر رسید قلعداران آنجا سر راه برو گرفته اکثر رفقای او را
زیر تیغ آورد - و حسن خان پسر خانجهان با جمعی اسیر گردید و

خانجهان از آنجا نیز جریده بقصد جان بدر برون تا تالاب سندرهمه
عنان نکشید در آنجا خاك اجل دامنگیر و نفس گریبان گیر گردید
و دل بمرگ داد - همدمان و همزمان را چند بار قسم های شدید برای
جدا شدن داد و در جان برون مختار ساخت - چند نفر جانرا عزیز
داشته ترك رفاقت نمودند و جمعی را که حق نمک دیرینه و
رعایت وفاداری از نقد جان عزیز نه نمود ترک رفاقت نه نمودند -
هر یکی بزبان اخلاص بیان گفتند که اگر سر برود از سر پیمان
نرویم - درین ضمن سید مظفر خان با مدهو سنگه و دوسد گرز
بردار چون بلبه آسمانی بر سر آن اجل گرفته ها رسیدند و
ان سرگشته برگشته طالع با عزیز خان نام پسر که از همه عزیزتر
می داشت و تا دم واپسین رضا بمقابل شدن او نمی داد
پیداده شده با چند افغانی که مانده بودند دو فیل را پناه و مورچال
ساخته با فوج مقابله و مقاتله آغاز نهادند - مدهو سنگه و گرز
برداران پیش آهنگی نموده حمله اور گشتند و خان جهان چون
شیر تیر خورده زخم رسیده غرش کنان نه نکرد رستمانه پرداخت *

* بیت *

خرامیده شیران بگشت آمدند * نهنگان ز دریا بدشت آمدند
دران عرصه شوی برانگیختند * که در چشم محشر نمک ریختند
ز بوند گیهای شمشیر کین * لب زخم بر تیغ گفت آفرین
و آن از جان سیر آمده خون گرفته در عرصه کارزار هیچ وجه
کوتاهی ننموده داد مردانگی میداد تا طناب عمرش به تیغ اجل
بریده گشت و به برچهی مدهو سنگه از پا در آورد و باوجود زخم

دیگر که پیایی رسید باز بعد از افتادن خود داری نموده نشسته تا دم واپسین از دوست و دشمن آفرین شنیده در جواب محاربه حریف کوتاهی و پهلوی خالی نموده تا رسیدن سید مظفرخان بدست یاری حربه جان ستان بعالم بقا شتافت - گویند شاه قلی نام گز بردار سرور از تن جدا ساخت - از جمله افغانان که همراهی او از اکبر آباد کرده بودند دیگر جمععی که آمده بار ملحق شدند سوای چند افغانان که در راه بسبب رفاقت عیال دستگیر شدند سی نفر دیگر زنده مانده بعد فراغ کار او جان بسلامت بدر بردند دیگر همه طمع تیغ و تیر و سنان و گول و تفنگ سوزان گردیدند و تادم واپسین بلکه بعد از ارتحال و انتقال خان جهان از تنگنای سوای بیوفا بتقدیم وفاداری شرط جان سپاری بجا آوردند * بدیت *

نیا سود لشکر زخون ریختن * ز دشمن بدشمن در او بختن

سر سرداران زیر گرز گران * چو سندان نزدیک اهنگران

و دران روز نبیره سید مظفرخان با بدست و هفت نفر جان باز شرط جان فثاری بجا آوردند و چندی از سادات و راجپوتان بخال و خط زخم نمایان گلگونه غیرت آرایش چهره ساخته علم شهرت بر افراشتند - عبدالله خان که بعد از اتمام کار گفتگو بر سر تقسیم سرها و تصرف نمودن اسپان و یراق مقتولان میان گرز برداران و بعضی سادات کشیده بود رسید - و لشکر فراغ این هرج و کساله زبان را آشنا ساخت و سرخان جهان با همراهان و پسر او همراه گرز برداران و خواجه کامگار مؤلف جهانگیرنامه روانه بارگاه آسمان جاه ساخت و جان جهان نام پسر خان جهان که زنده خود را کنار کشیده نزد زن

دریا خان رفته پناه آورده بود زن مذکور او را گرفته بود مصحوب جلال برادر خورده بهادر خان بمعرفت یکه تاز خان روانه درگاه اعلی ساخت - بنام خدای را سری که با چندین هزار سران سرکله می زده باشد و از چنان ادنا پایه به چنین مرتبه اعلی رسیده پادشاه زاده را بغرور جاه و مرتبه و شجاعت بخاطر نمی آورد چنانچه ابتدا مایه نزاع و کم توجهی حضرت بحال او از غرور و تبخت و خود سری آن افغان جهالت نشان گشته درین ضمن آه دود آلود کدام دل رنجیده و تیر آه عرش گذار کدام ستم کشیده در ایام حکومت رانی هرچهار صوبه دکن که با دو پادشاه دعوی همسری داشت کار گرگشته باشد الحال بدین بی اعتباری و خواری بر سر سنان برای عبرت دیگر خود کامان غافل از درگاه منتقم حقیقی جلوه کنان شهر بشهر شهید می یابد * بیب *

کجا این سرو اعتبار سنان (102) * مگر از پی عبرت دیگران سر یرا که بودی ز صندل بدر * زمانش بیداری پراز کاه و گرد و فتنی که حضرت اعلی کنار دریا بر کشتی نشسته سیر دریا و تفرج آب تپتی برهانپور می نمودند خواجه کامگار آن سر را بنظر پادشاه آورد - حضرت شکر دفع فساد بجا آورده حکم نواختن شاد یانه فرمودند - آوردند سرو همه بندهای جان نثار که دران پیکار و کارزار سبقت از یلک دیگر رفته بودند باضافه و خلعت و اسپ و فیل و جواهر سرفرازی یافتند - چون سر دریا و سرخان جهان

پدیم و بتفاوت سهل از نظر گذشت طالبان این قطعه تهنیت
بدیهه گفته بنظر گذراند * قطعه *

این مزده فتح از پی هم زیبا بود

این کیف دوبالا چه نشاط افزا بود

از رفتن دریا سر پیرا هم رفت

گویا سر او حباب دریا بود

و پسند طبع دشوار پسند افتاد فاعتبر و ابا اولی الابصار وک زبان
و سامعه افروز صاحب سروان پند نیوش گردد *

ذکر قحط سال دکهین که بسال غم موسوم گردید

چون رزاق عباد بعد از ظهور کمال بی اعتدالی در وفور عصیان ورزیدن
و اقسام قبایح که انسان صورتان ابلیس صغت در درگاه خطابخش
جرم نیوش می نمایند و هر دم و هر لحظه در عالم جوانی بعد از
ایام جهالت آنچه ازین عاصیان نامه سیاه افعال فبیحه بظهور می آید
و از بیسوران سیاه نامه هر چه نافرمانی و زشتی اعمال سر می زند
اگر مخلوقات روی زمین را روزی ده بار بانواع سیاست و بلیات
مبتلا ساخته باتش جلالت بسوزاند و احیا سازد و باز جزای
کردار او را درین دیر مکافات بکنار او گذارد از صد یکی تلافی بظهور
آمدن محال محال محال - اما هرگاه نافرمانی از حد گذشت جذب
قهر الهی بوسیله نازل بالای قحط و وبا و دیگر عقوبات خبردار می
سازد چنانچه ابتدا در سال هزار و سی و نه از وفور رحمت که
بزحمت روان نعمت بند های عاصی مبدل گردید آفت آب
زدگی برگ سبز زراعت و بیخ نباتات را چنان تباه ساخت که

دران سال اصلا حاصل آن بعمل نیامد و ثمرشامت بندهای مغضوب درگاه الهی از دکن تا احمد آباد غافل پیشگان بادیه غرور را خبردار ساخته فی الجمله گوشمال داد اگرچه غربای بی بضاعت را تنبیه بظهور آمد اما متکبران با ثروت و مال داران با نخوت که خان جهان را پر از انبار غله و نقد وافر و ذخیره همه ماکولات درخور طول عمل مقابل کوتاهی عمل گنج در گنج انداخته داشتند و بر حال دیگران رحم نداشتند از ان گوشمال و زیست سراپا ملال چندان بهوش نیامدند - و در سال هزار و چهل که تاریخ آن سال سراپا قهر جبار حقیقی سال غم یافته اند از ابتدای تیر ماه الهی آخر مهر ماه این چهار ماه ایام برشکال که سبب پرورش اطفال نباتات و نشونمای سبز پوشان مهد زمین است چنان امساک باران روداد که برای پارچه ابر سفید و سیاه چشمهای گرسنه چشمه‌ها مبتلا بجوع سیاه و سفید میگردید لکه ابر ظاهر نمیگردید - و بمرتبه آسمان بر زمین بخل ورزید که قطره شب نم بر زمین نرسید از نائره قحط و غلا که از بد ترین بلا و بلیه آسمانی است سموم گرسنگی و بی برگی خرمن هستی بی بضاعتان را بباد نیستی داده دایه بی رحم ابر را بر اطفال نباتات چنان سنگ دل ساخت که تا انقضای موسم رضاع زراع و پرورش نباتات و حبوبات قطرات مطرات را از سرستان سحاب باز گرفت

* بیت *

چنان آسمان بر زمین شد بخیل * که لب تر نکردند زرع و نخیل
از صفحه زمین و زمان نام نان چنان بی نام و نشان گردید که در

دكان خبازان و طبلة عطاران بجز گازبان از خوردني و دوا كه گاه گاه
اهل دل را ميسر مي آمد ديگر چيزي كه آرايش تخته نان بايان
تواند شد ديده و شنیده نمي شد *

نشان از ابر باران آنچنان رفت * كه گفتي برج آبي ز آسمان رفت
هوا گر قطره ابري جلوه ميداد * بدی بي آب همچون كاغذي باد
اگر يك قطره آبي آتشين بود * چو آب آبله پرده نشين بود
بجز زبان خشك كه بكام گرسنه چشمان چسپيده بود سوخته ناني
در نوز یافت نميگرديد و غير از چشمه چشم گرسنه چشمان كه از
آتش جوع در جوش بود يكي در باز نمودار نبود - الحاصل آفت
قحط سالي بكمال شدت منجر گرديد - و فياد و فغان بي نوايان و
جوش و خروش بي بضاعتان بفلک برين رسيد و شمار موتي از
احاطه حصر و عدد در گذشت - و طريقه كفن و دفن از الكه دكهن
مرفوع القلم گرديد - و عزا و نوحه بمزده نجات يافتن از بليته جوع
بشادی و مبارك باد مبدل گشت و ساكنان آن ديار را عزم غربت
چون احرام كعبه بستن واجب شد - و فوج فوج از مستمندان بي
بضاعت و جوق جوق از صاحب ثروتان حوصله باخته روبه ديار
شرقي و شمالي گذاشتند اما از كم قوتي و بي مايگي سواي كچكول
گدائي توشه زك و راحله بر نميداشتند و اكثري از ضعف و ناتواني
بمنزل اول نا رسیده بخدا ميرسيدند - و در هر گوشه و كنار شهر و صحرا
سواي كله و استخوان آدم بجای تخم غله و ديگر حبوبات كاشته
نمي يافتند *

ز بس در كوچه فرش مرده افتاد * نشان از كوچه تابوت ميداد

بسان شیشه ساعت دودنیا * پراز خاني شد از موتی و احیا
از نگاه تذب گرسنه چشمان قرض ماه در کاستن و از دود آه حسرت
نگاهان شعاع آفتاب در رنگ باختن ضرب المثل گردید * بیت *

نظرها قرص مه را کرد تاراج * بنان شب فلک هم گشت محتاج
ز تنگی گرفتیر و گرغزی بود * بخوان رزق او غم خوردنی بود
از مردم ثقه آنوقت آنچه مسود اوراق در همان سرزمین مسموع نموده
و از کهنه دهقانان کهن سال شنیده و هرچه مولف بادشاه نامه
نوشته اگر تفصیل آن نکاشته آید محمول بعبارت پردازی و اغراق
خواهد گردید مجمل می نگار که کار مردم در آدم خواری بسماع
جگرخوار منجر گردید مادر و پدر مهربان خوردن گوشت جک و گوشه خود
برای خلاصی جان او از عذاب جوع و مامون گردیدن خویش از خوف
هلاک نسبت آدم خواران بی باک از افعال حسنه می پنداشتند -

اگر خوان رسمیات شادی که در میان نبود و ماکولات دیگر بطریق
ندرت میر و وزیر بخانده همدیگر میفرستادند از ملاحظه گرسنه چشمان
دایم الصوم که خود را چون بلای ناگهانی بران خوان میزدند ببد رقه
شمشیر و سپر که بر سر حامل آن حایل نموده سپر در سپر می
یافتند - از آفت دست برد و هجوم آنجماعه محفوظ میداشتند - اگر
تنگدستی بدست گرسنه مستی تنها می افتاد از سر گوشت خون
آلود حلال او نمیکذشت و نان بایان استخوانهای بوسیده وقت شب
اورده از آسیا گذرانده قدری آرد گزدم نور کهنه تلخ شده و هرچه
میسر آید داخل نموده نان پخته بطریق تحفه و هدیه برای
مالداران می بردند - تا آنکه کجه آنها نزد حکام گل نموده و گوشت

مردۀ خشک شدۀ آدمي بدست هرکه افتاد بآب تر نموده بروغن پیده چشم و شعلۀ آتش دل خود کباب ساخته تناول مي نمود - اهل بازار با خادمان مزار و قبرستان همدستان شده بر سر بيع و شراء گوشت مردۀ تازه و سال خورده گفتگو بکوتوال و ارباب عدالت ميرساندند و تنبيه مي يافتند گویند - روزي ضعیفۀ مویه کنان و موکنان قضیه نزد قاضي آورد که فرزند و جگر پارۀ خویش را از غلبۀ آتش جوع خود بملاحظۀ شدت اضطرار همسایه که همیشه همکاسه بودیم خود بذبح و اکل آن راضي نشده بهمسایه تواضع نموده بمذبح ساختن و پختن آن ماذون ساخته گفتم مرا هم بقدر فرو نشاندن آتش جوع لقمه خواهي داد آن بیدمروت دور از انصاف مرا از پارچۀ استخوان و ریزۀ گوشت جگر گوشۀ ام متمتع نداشت و از فلت کم يابي کاه انسال چه نویسم که اگر بواي خلال ریزۀ کاه مطلوب میگردد بوزن شعشعۀ طلا بتلاش بهم ميرسید - چنانچه شاعري گراني و کميابي علف رابدين حسن ادا بيان نموده *بيت* بهوش باش که رندان که فروش ترا * بجاي کاه مبادا که زعفرانت دهند و از جنس بقولات چه شرح نمايم که هم وین زمره و زبرجد بجد و کد تمام دست بهم میداد - شهرها از بيرون رفتن متوطنان مورثي و بهلاک شدن هزارها که هر روز از هر محله و بازار خالي ميگرديد بويرانه منجر گرديدند - و در هر کوچه و محله بجاي اب باران غم مي بارید - و بسال غم چنانچه تاريخ قحط آن سال بذکر در آمده موسوم گرديد - پادشاه حق اکاه براي جاري نمودن لنگر در هر شهر و قصبه هاي مشهور خصوص برهانپور مامور فرمودند که چه از سرکار

پادشاهی و چه از طرف یمین الدوله و دیگر امرای نامدار در رسانیدن مبلغهای خطیر بسیار بمحتاجان تاکید بکار برند - چون اکثر پیرگدات دکن خصوص صوبه خاندیس و بالاگهات از افت قحط سالی ویران مطلق شدند از انجمله برگذنه نذگانو و باهل و سلطان پور و غیره محالات متصل دامن کوه یک قلم رو بویرانی آورده بودند سی و چهل کرور دام تخفیف داده از اصل جمع دامی کم نمودند و سواي ان دیوانیان دکن تا مدت دامهای محالات ویران شده دکن را تخفیف می دادند از جمله آن سلطان پور که چهل سال ویرانه محض بود و در صوبداری خان جهان بهادر و دیوانی حقیقت خان و گذگارام نام عامل بعد تخفیف تام بآبادی آن کوشیده و رعایای اطراف را آورده آباد ساخت - حاصل کلام در چنان ایام ملالت انجام اعظم خان بحسن تردد جانبازی بهادران که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن تحصیل حاصل است قلعه دهارور را که در باری او شهر کلان مشهور آباد بود و لک ها مال به بیع و شرا در می آمد مفتوح ساخت و جمع کثیر دران یورش بکار آمدند هفت (103) فیل و هشتاد اسپ نظام الملک و جواهر و انرو مال زیاده از حساب از اندرون و بیرون قلعه بدست اعظم خان آمد و آنچه بتاراج رفت رفت گویند هیچ کس از لشکریان نبود که صاحب زیور و مروارید نشده باشد و برای اکثر مردم نکبت قحط سالی بعیش مالداري مبدل گردید و بجای ظرف گلی ظروف چینی و غوری باستعمال درآمد و طلا و نقره

بنصف قیمت به بیع و شری رسید - بعده که خبر تاراج شدن و بدست مردم آمدن از جواهر و افر باعظم خان رساندند فرمود که از جنس جواهر و مصالح توپ خانه و چارپای قیمتی و چاهای غله هر جا که باشد بضبط سرکار در آورند باقی را به سپاه و تاراجیان واگذارند و جدۀ مادری نظام الملک با جمعی از خویشان آن خاندان و جمع کثیر اسیر گردیدند از آن جمله چند مرد و زن با نام و نشان را نگاهداشته با عریضۀ فتح نامه بحضور روانه ساخت باقی اسیران را ازاد نمود بعد عرض اعظم خان با همراهان بعزایات پادشاهی معزز و مفتخر گشته برای تنبیه دیگر مخالفان و امداد لشکر پادشاهی که قلعه قندهارک را محاصره داشتند روانه گردید •

درین ضمن خبر رسید که رندوله خان که از امرای با نام و نشانست باشارۀ عادل شاه برای رسالت و پیغام مصاحبه و درخواست قلعه قندهارک نزدیک رسیده اعظم خان مقام نموده خلف صدق خود ملتفت خان را با یاقوت خان حبشی باستقبال او فرستاده باعزاز نزد خود طلبیده بعد ملاقات و ادای پیام صحبت التیام از کلمه و کلام او ظاهر شد که چون رندوله خان با ده هزار سوار همراه فروهک خان پدر خود برای حراست ملک عادل شاهیه مقرر است و سابق با عادل شاه صلح باین شرط شده بود که بعد اعانت فوج پادشاهی که در استیصال نظام الملک کوشد از جمله قلاع نظام الملک پنج قلعه با بعضی تعلقه طرف کوکن باو عنایت نمایند معینا عادل شاهیه در باطن نمی خواستند که استیصال نظام الملک بالکل شود و در معارنت افواج

بادشاهی کجدار و مریز بعمل می آوردند الحال التماس دارند که از جمله قلاع موعوده قلعه دهارور را منجمله آن پنج قلعه که در عهد نامه بشرح بیان در آمده بعادل خان عنایت فرمایند و الا عهد شکنی ماده دل شکستگی خواهد گردید اعظم خان در جواب گفت اولاً وعده عطای قلعه ها که موقوف بر اعانت و مدد شما در تادیب نظام الملک بود اصلاً بظهور نیامد و وقت تسخیر قلعه دهارور نیز بالکل اثر معارفت ظاهر نگردید درینصورت درخواست شما و اظهار طلب ایفای عهد بیجا و بیهوده است و صلاح کار در تلافی گذشته که عذر خواه تغافل سابق تواند گردید در اینست که چون فوج عدو مال برای تنبیه بقیة السیف مخالفان پایان گهات متوجه شده شما را باید که درین نواح با فوج شایسته کمر جهد بسته چشم بر راه و گوش بر آواز آوارگی لشکر نظام الملک باشد که هرگاه آن هزیمت یافتگان از چنگل شیران فیل شکار چون آهوان دشت ابدار جسته و خسته آواره این سمت گردند سر راه بر ایشان گرفته جوهر تردد، خود ظاهر سازید بعد ظهور خدمات پسندیده از طرف شما برای قلعه مفتوحه بحضور التماس نموده خواهد شد و درجه پذیرائی خواهد یافت - القصه اعظم خان رزدوله خان را طرف نازدیر مرخص ساخته خود بقصد معاونت تسخیر قلعه قندهار روانه گردید نظام الملک که بر اینمعنی اطلاع یافت صلاح کار خود دران دید که با عادل خان مصالحه بشرط دادن قلعه شولاپور که از ابتدا میان هر دو ماده نزاع موروثی همان قلعه بود نماید و عهد و پیمان اتفاق را تازه سازد لهذا رسولان چرب زبان فرستاده نفاق را باتفاق مبدل ساخت و

برای مدافعه لشکر پادشاهی هم عهد و پیمان گردیدند - بعده که بر مقرب خان و بهلول خان نظام شاهیه از صدمات افواج قاهره عرصه تنگ گردید بقصد فرار خطی برزدوله خان مشتمل بر اظهار اتحاد سابق و لاحق بچاپلوسی نوشتند - درین ضمن نوشته اعظم خان نیز رسید مبنی برین که مخالفان اراده آوارگی به بالاگهات دارند طریقه هواخواهی درین است که مطابق قرار سر راه بر آنها گرفته امید وار نتایج باشند - رندوله خان که از سبب صلح و صلاح هر دو عمده دکن بر قرار خود بحال بود در جواب عذر دفعیه آمیز نوشت و در معاونت نظام الملک کوشیدن گرفت عازم خان حقیقت را بحضور معروض داشت - بعد عرض سردار خان را با سه هزار سوار و سید دلیر خان را با سائر احدیان که همراه خواجه ابوالحسن بودند و خواص خان و رشید خان نزد اعظم خان روانه ساختند و اعظم خان بعد رسیدن کومک بتاخت و تاراج قصبه پیرینده تعلقه عادل شاه پرداخت و بازارها را آتش داده عمارت ها را سوخته بتسخیر قلعه متوجه گردید و در اندک فرصت دیوار حصار از ضرب گوله و صدمه فیلان کوه هیکل بتزلزل در آورده کار بر محصوران تنگ آورد و احاطه اول قلعه را مفتوح ساخت درین ضمن محصوران توپ کلانرا پراز آهن پاره و پل سیاه نموده جانب لشکر آتش دادند و چند نفر کار آمدنی و چار پا ازان هلاک شدند و برای باقی مردم لشکر که از گرسنگی فاقه و لاغری چار پایان بجان آمده بودند و فی الحقیقت قوه حرکت و تردد در آنها نمانده بود و از کهی سوای نام و نشانی پیدانبرد دستاویز پس پا شدن بدست آمد و محصوران

از مشاهده آن تقویت تازه بهم رسانده از اندرون برآمده مردمیکه دران حصار داخل شده بودند پاره را بقتل آوردند و جمعی با جان سلامت برآمدند ملاصت فرار را بربر بادان جان اختیار نمودند - و بعد از محاصره چند روز دیگر عازم خان نظر بر سختی که لشکر از طرف قحط و نرسیدن رسد و قوت لایموت حیوان ناطق و غیر ناطق میکشید و پوست خشک بر قفس استخوان انسان و جانوران مانده بود تسخیر قلعه را بروقت دیگر موقوف داشته از پای حصار قلعه برخاست و خود را بدهارور رساند - آصفخان از بالا گهات و سید مظفر خان و عبد الله خان از مهم خان جهان بحضور رسیده دوازدهم شعبان سنه مذکور شرف ملاصمت دریافتند - سید مظفر خان را بخطاب خان جهان از اصل و اضافه پنج هزارى پنجهزار سوار مفتخر ساختند و عبد الله خان باضافه هزارى هزار سوار و عنایات دیگر مع برادری و همراهان سرفرازی یافت و هریکی در خور پایه کامیاب گردید و احکام عتاب و عنایت امیز در باب تنبیه افواج نظام شاهي و تسخیر قلعه جا بجا صادر شد و فوجها مع توپ خانه روانه گردید *

ذکر سوانح و جشن سال پنجم از

جلوس مطابق سنه هزار و چهل هجری

هفدهم شعبان المعظم جشن جلوس سال پنجم منعقد گردید حکم شد که وجه خرچ آرایش و دیگر لوازم بزم و نشاط بمستحقان جان بلب رسیده و گرسنه چشمان از جان سیر آمده رسانند - رشته بی نوائی عالمی که از قحط و غلا بانواع بلا گرفتار بودند بریده گشت و در قالب پوست و استخوان کهنه برنا و پیر مستمندان

جان تازه بهم رسیدن گرفت - محمد علی رسول ایران با نامه شاه صفی ملازمت نموده خلعت و تاج قزلباشی و جیغۀ مرصع و خنجر الماس و دو خوان طلا و پاندان مرصع معه نه پیدائۀ ارگجه که قیمت جمله بیست هزار روپیه باشد عطا فرمودند و ارمغان شاه ایران سه تفوز اسپ معه دیگر تحف آن بلاد بقیمت سه لک روپیه از نظر گذشت - و همان روز پنج لک روپیه با جواهر و افرو و فیلان کوه پیکر فرستاد قطب الدملک بعرض رسید *

از وقایع صوبۀ اله باد معروض گردید که ابدال نام کافر بد فرجام که قلعه و حصار متعدد در جنگل پراز اشجار احداث نموده علم طغیان بر افراشته مردم آزاری و قطاع الطریق می نمود بسعی و تردد قلیچ خان بعد امتداد کشیدن محاصره و بدرجۀ شهادت رسیدن جمعی از بندهای پادشاهی قلعه مفتوح گردیدند و قریب هزار کافر زیر تیغ غازیان اسلام درآمده راه دارالبوار پیمودند - و زیاده از هزار نفر صغیر و کبیر زن و مرد را آن شقی جوهر نموده خود قابو یافته آواره دشت ناکامی گردید - و مال و اسباب زیاد بتاراج لشکر اسلام در آمد و جا های قلب توابع آن را آتش زدند و آن کفر آباد را باسلام آباد موسوم گردانند و بتخانها را مسجد ساختند •

دیگر از فتوحات آن سال تسخیر قلعه ستونده است که از سعی سپه دار خان بعد تردد نمایان مفتوح گردید و مقدم مفسد پیشۀ آنجا خود را سید میگرفت امان خواسته بتجویز سپه دار خان بمنصب سه هزار سوار سر افرازی یافت - نصیر خان

که سال گذشته بقصد تسخیر قلعه و قصبه قندهار شرط سعی بجا آورد
 بسبب بعضی موانع دست برداشته موقوف بر سال آینده داشته
 بود درینولا باتفاق شهباز خان و غیره بطریق ایلغار جلو ریز بر قصبه
 مذکور رسیده باوجود خبردار شدن و تردد نمایان نمودن مخالفان که
 سرافراز خان و سمندر خان و سیدی سرور حارثان قلعه و قصبه از
 سرهاندن توپ و تفنگ و دیگر آلات آتشباری از اطراف قلعه کوتاهی
 نذمودند - بهادران کشور گیر و دلاوران قلعه کشا بانواع تدبیر و سعی
 تهوریها بکار برده اول قصبه را بتصرف والا در آوردند و قریب شش
 هزار مرد و زن صغیر و کبیر دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر
 با مال وافر و دیگر اشیا که از سرکار خاصه نظام الملک در آنجا بود
 سوای امتعه واقمشه تجار و رعایا بتصرف مردم پادشاهی در آمد و
 مال و مبلغهای خطیر بتدارج رفت - و سرافراز خان حارث آنجا
 بهزاران هراس جان بسلامت بدر برده خود را بنظام الملک رساند
 و نصیر خان اسیران را ازاد ساخته همت بتسخیر قلعه گماشت - بعد
 ترددات نمایان و محاصره چندگاه که نقب ها بپای حصار رسیده در
 فکر پرنمودن باروت بودند که لشکر کومکی دکهنی ها بسرداری
 رندوله خان و بهلول خان رسید معینا که از جمله نقب ها یک
 نقب زیر برجی که ملجاء رفقنداران محصوران بود آتش داده
 پانصد نفر پرانده بودند مردم قلعه به پشت گرمی کومکیان که از
 چار طرف بر مورچال ریخته صدای دار و گیر بلند ساختند آشوب
 قیامت برپا شد از زیر و بالا متصل هم گولگ توپ و زنبورک و حقه
 آتش بار و بان شور افشان و سنگهای فیل ریا نازل شدن گرفت و

تزلزل عظیم در لشکر افتاد بیت

ز تیر دلبران پیکار تیز • زمین لاله خیز آسمان لاله ریز
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته با وجود
 هجوم چنان خصم و باریدن تگرگ گولۀ آتش که از بالا و
 پائین میرسید حملهای صف ربا و نبرد های مرد از ما نموده
 مخالفان را از پیش رو بر داشته و مصلحت کار دران دید
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش رعد توپ و بارش گولۀ
 آتشین هوش تهمتنان روزگار میبرد از جمله نقب های باروت
 فرش شده که سه نقب مصالح آتش زدن آن موجود شده بود
 آتش دهقان - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج
 زردوله خان یلغار نموده بود رسید و بحضور اعظم خان نقب هارا
 آتش زدند و جمعی زیر دیوار آمدند و برخی همراه برج
 با مصالح آن پریدند - باوجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تردد
 یورش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تازه رسیده اعظم خان
 محصوران بمرتبه سدره گردیدند و بممانعت دفع حمله یورش
 پیش آمده چنان شرط قلعداری بجا آوردند که جای تحسین
 و آفرین خویش و بیگانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و
 در تردد طرفین ظلمت شب حایل یورش گردیده و تمام شب مزاحم
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند
 و مردم پادشاهی در پر نمودن نقب های دیگر از باروت بروز آوردند
 صبح که تیغ دودمۀ آفتاب جهان تاب برای تسخیر ربع مسکون
 نور افشان گردیده سراز برج مشرق بر آورد و مردم قلعه باه

مصلحت نمودند آخر فردا روز هم این قلعه ها به تسخیر قلعه کشا خواهند در آمد و همه کشته تیغ قهر و سیاست خواهیم گردید صلاح کار درین است که امان طلبیده کلید قلعه را حواله نمایم و خود را از بلای اسیری و طعمه تیر و سنان محفوظ داریم - پس هفت نفر فهمیده کار بر روی پیغام امان و سپردن قلعه نزد سرداران فرستاده کلید قلعه را سپردند - ده زنجیرفیل و صد و شانزده توپ که از جمله چهار توپ فامی باسم غیری کلان و غیری خورد (104) و بجلی و سلک ضبط بودند با اسباب دیگر بضبط اولیای دولت قاهره در آمد *

دیگر از مدد طالع صاحب قران ثانی - آنکه چون بعد فوت ملک عذر نظام الملک فتح خان پسر کلان عذر را که سپهسالار صاحب مدار نظام الملک گفته می شد از سوئی ظن که خراب کن دیر کهن و خاصه کامروایان الکة دکن است غافل گرفته محبوس ساخت و بجای او تقرب خان که از غلامان عمده او بود سپه سالار و خواصخان حبشی را وزیر خود نمود بعده که از تقرب خان موافق چشم داشت بظهور نیامد و دکنی های دیگر که موافق رویه بزرگان برهمکار که همیشه بانی استیصال سلاطین خود گردیده اند حسد بکار بردند باز فتح خان را از قید برآورده صاحب مدار سلطنت ساخت - ازین معنی تقرب خان رنجیده خاطر گشته رجوع باعظم خان آورده بمنصب شش هزاری شش هزار موار و عطای لک رپی و دیگر انعامات سرافرازی یافت - صد و چهل نفر دیگر که همراه او از مردم با نام و نشان آمده بودند

همه در خور پایه منصب و خلعت یافتند - بعده که اعظم خان بقصد
 بسر بردن ایام برسات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید
 با وجود پیغام مصالحه بمیان آمدن از طرف زندله خان و دیگر امرای
 بیجا پور همینکه سه چهار منزل قطع نموده شد روزی بر سر کوهی که
 بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دبه جنگ در گرفت
 و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گرفت و کومک از هر دو
 طرف میرسید و نایره جدال و قتال افروخته تر میگردد جمع کثیر
 از طرفین کشته و زخمی گردیدند درین ضمن قریب هفت هزار سوار غنیم
 بسرداری زندله خان و غیره سه چهار امیر نامی ناگهانی رسیدند
 و مردم بقیه السیف کوهی را در میان گرفته بزد و خورد پرداختند و
 بمرتبه غلبه دکهنی ها ظاهر شد که شهباز خان با پسر خود از اسپان
 پیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شصت نفر دیگر در راه
 ولینعمت نثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان
 با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه زخم کاری برداشته علم
 جان افشانی در معرکه کارزار برافراشته بیهوش گشته افتادند - و جمع
 کثیر دیگر از منصبداران و احدیان و برق اندازان کشته و زخمی
 گردیدند حاصل کلام احادی ازان و رطه سالم نجات نیافت و اکثر مردم
 زخمی نامی را که دکهنی ها می شناختند برداشته دست بدست
 بطریق تحفه و هدیه نزد سرداران خود بردند - اعظم خان از شنیدن
 این هنگامه جلوریز خود را رساند و فوج دکهنی ها راه خود گرفتند
 اعظم خان را که نظر بر کشتگان و زخمیان افتاد انسوس کنان برای
 تیمارداری و محافظت زخمیان باقی مانده امر نموده مراجعت کرد -

اگرچه در تدارك اين چشم زخم تاخت و تاراج بسيار و اسير گرفتن
بيشمار در ملك و تعلقه بيجا پور نموده شد اما فايده بحال كشتگان
و زخميان نداد بلكه روز بروز زياده ماده فساد و فوج كشي و آدم
كشي بيجا پور و نظام الملكي علاوه فرياد و شدايد قحط سالي دكهن
ميگريد *

ذكر واقعه ممتاز محل بيگم

هفدهم ذي قعدة سال حال ملكه قدسي صفات ممتاز محل
كه روح جان پرور و همدم و محرم بستر حضرت اعلى بود بدر زه
كه بعد امتداد ده پهر صبيحه متولد شد از اين منزل فاني بروضة
جاوداني بهزاران حسرت شتافت - از اين واقعه جان گاه كوه كوه
غم در دل پادشاه راه يافت و در تعزيت آن محرم و همدم ديرينه
مدتها با سينه پراخگر و ديده پراختر بسر برده ترك ملبوسات رنگين
و عطريات و جواهر پوشيدن نمودند و در جشن وزن و جلوس نغمه
و سرود شنيدن را صداي نوحه و ماتم تصور مي نمودند و هرگاه
ياك مي آمد اشك ريزان گشته آه پردرد كشيده بدين زمزمه زبان
را آشنا مي ساختند *

زندگي بهر ديدن يار است * يار چون نيست زندگي عار است
و هرگاه كه بر سر مزار آن ملكه ملكي صفات ميرفتند دريا دريا لولوي
آبدار از چشم گهربار بر سر قبر آن مرحومه مغفوره مي افشاندند و
اكثرا مي فرمودند كه ديگر لذت سلطاني بلكه مزة زندگاني نمانده و
بي نظاره ديدار آن دلدار غمگسار همه نشاط بكدورت و غم مبدل گشته -
و هرگاه در حرم سرا تشريف ميبردند اشك ريزان قدم گذاشته باديده

پر نم همانوقت مراجعت مینمودند و میفرمودند که دیدن روی
 احدی خوش نمی آید - زهی سعادت مند زنی و خوشحال مودی
 که در ایام حیات با هم چنان نزد محبت بازند که ایام فراق وجدائی
 بر آنها چنین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از همدم و
 رفیق صاحب غم خصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت
 افزای همدیگر خواهند بود نیست - در خانه داری بیست و یکسال
 چهارده فرزند تولد شد از انجمله هفت گل گلشن سلطنت باقی
 ماندند چهار پسر و سه دختر یک کرور روبیه در خزانه مغفوره بر آمد
 آنرا با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف
 بچهار پادشاه زاده تقسیم نمودند *

اعظم خان و تقرب خان از بالا گهات آمده شرف اندوز ملازمت
 گردیدند - درینوقت بعرض رسید که فتح خان پسر عذیر بعد از خلاص
 شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در تلافی محبوس گردیدن
 خود موافق دستور ملک حرامان دکن نظام الملک را غافل ساخته
 از روی دغا و تدبیر گرفته محبوس خود ساخت و حقیقت این
 حسن خدمت بخدمت حضرت اعلمی معروض داشت و خود
 را یکی از بادهای مطیع عقیدت کیش و غلامان خیر اندیش
 آن درگاه وانمود - درین اوان معروض گردید که خواجه ابوالحسن
 با لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکال در دامن کوهی
 نزدیک ناله که آب بسیار کم داشت چنانچه بخرچ لشکروا
 نمی نمود فرد آمده بود - نهم شهر یورماه الهی از بارش سه روزه
 که پیهم واقع شد بمرتبه آب ناله طغیان نمود که لشکر را فرصت

تبدیل مکان نداد - و از بالای کوه سیلاب های کوه ربا فرود آمده تمام دامن کوهسار فرو گرفت و لشکر را هیچ طرف راه گریز نماند ناچار دست از همه اسباب برداشته هرچه توانستند برداشت مع عیال و ناموس که بر فیلان و اسپان سوار بودند خودها شنا کزان با هزاران هراس و خواری ازان آب خون خار جان بسلامت بر آوردند و دیگر مردم لشکر که بار بردار و سواری نداشت و در آب دست و پا زدن نمی توانستند معه زن و فرزند و آنچه داشتند زان راحله کعبه با خود گرفته از راه نزدیک بدریای شور پیوستند - از خزانة خواجه ابوالحسن زیاده از یک خریطه اشرفی و پنج خریطه رومیه فرصت برداشتن نشد تا به بیجارگان بی سر و سامان که سوای یا بوی خشک شده قحط دیده نداشتند چه رسد •

همدرین روزها از واقعه اودیسه بعرض رسید که در همسایگی پروازش خان باره باروت فروشی خانه داشت در انبار باروت او آتش از غیب افتاد و خان مذکور با جمعی که در دیوان خانه باو هم بزم بودند از صدمه باروت معه آن خانه پریدند *

ربیع الاولی جشن وزن قمری سال چهل و دریم بدستور هر سال انعقاد یافت - نصیرخان را بعطای مراتب ماهی که در دکن ازان عمده تر مراتب نمی باشد سرفرازی بخشیدند - و از سلاطین دهایی اول کسی را که ماهی عنایت نمودند همین بود - چون فتح خان پسر عنبر حبشی نظام الملک را که در محبوس خانه داشت خفه نموده روانه دار البقا نمود و جمعی از امرای دیگر مثل خواص خان و عبدالله خان معلوم که نظام الملک

اورا دخیل مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مخاطب بشمشیرخان و اعتماد راو و دیانت راو و غیره دوازده نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوس نمود و حقیقت را به تمهید آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رضا جوئی آن جناب بامید نتیجه آن نموده ام بحضور معروض داشت و درج نمود که پسر ده ساله او را برای مصلحت قائم مقام پدر تا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمک حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بتقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز خیر بیدماغی داشتند در جواب نوشتند که ما هم باقی ملک نزدیک بتسخیر رسیده را نظر بریتیمی و مظلومی پسر او بحال داشتم اما جواهر بیدش قیمت و فیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سازد و خلعت معه کپوره مرصع که اسلحه مخصوص کهنی هاست و یازده اسب برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاولان شدید روشناس برای آوردن جواهر و فیلان نظام الملک تعیین فرمودند *

ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجا پورو فتوح قلعات چون عادل شاه از راه ناعاقبت اندیشی با نظام الملک بر قلعه شولاپور مصالحه نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان را یکسو گذاشته بود آصف خان را با امرا و راجهای نامدار که به تحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است برای تنبیه او مرخص ساختند - خبر ارتحال اسد خان در لاهور و جهانگیر

قلی خان ولد اعظم خان در جونه گذه بعرض رسید *

جشن وزن شمسی سال چهل و یکم بدستور مقرری منعقد گردید - آصف خان که نزدیک قلعه بهالکی رسید قلعه دار آن جا یک روز دست و پا زده راه فرار اختیار نمود و تمام اسباب و ذخیره قلعه سوای آنچه بباد حادثه تاراج رفت مبلغ خطیر واصل سرکار گردید چون بتقاضای مصلحت ملکی چنان قرار و حکم شده بود که هرچه قلعه عادل شاهیه بتسخیر در آید حواله متوسلان فتح خان که در آن ضلع اذن نمایند آن قلعه را حواله منسوبان او که در قلعه اوده گیر بودند نمودند و از آنجا کوچ نموده نزدیک قلعه گلبرگه رسیدند - بعد سیر اطراف آن مصلحت در محاصره او ندانسته متوجه بیجاپور شدند - مابین راه رزاق الله نام از اعیان عادل شاه با نوشته و پیغام صالح باظهار ندامت و اعتراف تقصیرات گذشته و التماس عفو جرایم مع قبول پیشکش لائق رسیده ملاقات یمین الدونه نمود از آنکه رزق الله نام مردم کم زبان بوده بمجرد رجوع مصالح در تن دادن التماس او مصلحت نبود رسول مذکور مایوس مراجعت بیجاپور نمود *

شمه از وقائع حضور آنکه - پادشاه زاده محمد شجاع که برای رساندن تابوت واند ماجده بدار السلطنة رفته بود رسانده آمده ملازمت نمود - چون فتح خان حبشی در ارسال جواهر و فیلان تکامل ورزیده بود وزیر خان را برای تنبیه و گوشمال آن بدمال مرخص فرمودند - و تقرب خان دکنی را که با فتح خان از قدیم ایام عداوت داشت با ده هزار سوار و چند امیر دیگر همراه

دادند - چون آصف خان به پای قلعه بیجاپور رسید و بتواری قلعه گیری پرداخت افواج عادل شاهي از اطراف بطریق قزاقان گریز پا نمودار شده خود را بر فوج پادشاهي می زدند - هرگاه بهادران قلعه کشا بر آنها حمله می آوردند رو بفرار می نهادند *

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرای معتبر محیل بیجاپور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدویت خود نسبت به بندهای پادشاهي و تسلی آنکه درین زودی قاپوی یافته یکی از دروازه ها را نموده لشکر اذرون خواهم گرفت بمیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خون را شب جریده فرستاد که نزد یمین الدوله آمده قسم های مغلظه خورده عهد موافقت و وانمودن دروازه بر قاپوی وقت نموده رفت و هر روز هفته بعدرهای مختلف می گذاردند و بوی صدق ان مقال و راستی آن پیام بمشام منتظران موعود نمی رسید - و سوای آن مصحوب شیخ دبیر نام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بمیان آمد و مدت در دفعیه گذشت آخر معلوم شد که همه تدبیر و تزییر عادل شاه است و آصف خان در تنگ آوردن محصوران و در اندن نقب ها و مورچال بیشتر از سابق کوشیده - بعده مصطفی خان علانیه نزد یمین الدوله آمده پیغام اظهار زدامت و قبول پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خرابی و ویرانی ملک که از دست اندازی و پایمالی و غارت لشکر ظفر پیکر باقی در ملک و مال رعایا نمانده نمود - آصف خان باتفاق بی نفاق همه امرا کنکایش بمیان آورد بقبول چهل لک روپیه که

فی الحال نظر بر حال و احوال ملک و رعایا در سرکار عاید ساخته
تعهد اطاعت آینده نوشته بدهند مقرر گشت - و تعهد و عهد نامه
از هر دو طرف مسوده نموده بهادر خان و یوسف خان و غیره را
در جنگ کهی چنانچه بتحریر آمده زخمی از میدان برداشته
برده بودند طلبیده سپردند - و شیخ عبد الرحیم نام را که از معتمدان
یمین الدوله بود با خود برد که تعهد معه مبلغی از جمله چهل
لک روپیه همراه او ارسال دارند - و موسی الیه را دو روزه در قلعه
مهمان نگاهداشته روز سیوم بعد از دفع الوقت که متعاقب همراه
مردم خود تعهد و مبلغ ارسال می داریم خالی برگردانند - روز
دیگر دو نفر چرب زبان حراف معتبر نزد یمین الدوله آمده پیغام
بعضی استدعا رساندند - آصف خان آنرا نیز قبول نموده وقت
بر خاستن پارچه کاغذی زیر مسند گذاشته رفتند مضمون آنکه یاران
که برای مذکور صلح آمده بودند عمده مطلب آن بود که احوال
سپاه و اسبان و عسرت لشکر که از سبب باقی ایام قحط و نرسیدن
غله عسرت تمام عائد حال سپاه گشته بود بجز پوست و اسلحان
در تن و بدن حیوان ناطق و غیر ناطق پیدا نبود در یابند -
بعده که بر حقیقت لشکر آگاهی یافته پیش هیچ اسپ پرکاه
ندیدند و بوی ماکولات و درد هیچ مطبخ بمشام و نظر آنها در نیامد
رفته از قرار برگشته رفی سبق را واژگون خواندند و صلاح دادند که
آخر سپاه تنگ آمده بر خاسته خواهند رفت - لهذا بعد از غدر دفعیه
می نمایند - ما را چون بندی باطنی باین درگاه است از اصل
کار خبردار ساختیم • حاصل کلام آخر چنان شد که از گفتگوی غدر امیدز

ناثره قتال و جدال و ترداد یورش روز بروز زیاده می گردید و ایام محاصره بامتداد کشید * و در مدت ایام ترداد چهار جنگ نمایان که دکنیهها از اندرون و بیرون قلعه هجوم آورده گاه غافل و گاه خبردار ساخته برسر لشکر ریخته داد شجاعت می دادند رو داد - چون رسد غله نمی رسید و اثرگرانی باقی بود و هر جا که در آن نواح غله و خرمن گاه سرکار عادل شاه و فروختنی بود هر چه توانستند بقلعه برده بودند - باقی را پاک سوخته اثری از آذوقه جان دار نگذاشته بودند و گاه گاه مشمت گاه که برای اسپان میسر می آمد اسپان از ملاحظه آنکه اگر تمام شود باز میسر نخواهد آمد بنگاه آن قانع می شدند همه اسپان از لاغری قادر بر حرکت یلک قدم اگر همه براه عدم نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران دید که دران سال خود را طرف ضلع آبک بیجا پور رسانده هم چارپا و آدمیان را از عذاب برآرد و هم بخرابی و غارت ملک پرداخته در تلافی حیل بازی دکنیهها پردازد - لهذا از انجا کوچ نموده راه کنار دریا اختیار نمود - و طرف رای باغ که الحال بمرتضی آبک موسوم گشته و بسیار سبز و خرم آبک بود خراب و تاراج کنان مرحله پیما گشتند - هر جا زمین کشته و زراعت بنظر می آمد در چشم برهم زدن بصورت نا کشته می ساختند و بسم اسپان از سرفرو بقلبه رانی آن می پرداختند و خانهها و قصبه و بازار آبک را بمرتبه ویران می نمودند که قابل نکشت و کار می گردید - و در اسیر نمودن زن و مرد صغیر و کبیر رعایا و روانه ساختن آنها بدشت عدم و ناکامی تقصیر نمی نمودند - بهر حال بدین حال محال آبک تعلقه بیجا پور را

بصورت دیگر معمورهایی غیر مسمی میگردانند تا آنکه موسم برسات رسید و اثر آبدی در آن ملک نماند و گاه و دانه در آنجا یافت نمی شد متوجه ملک بادشاهی گردیدند - و از شولا پور گذشته چهارونی نمودند •

از رویداد حضور آنکه بعد تعیین وزیرخان چنانچه گذشت ابوالفتح نام فرستاده فتح خان مع عرضه داشت مشتمل بر روانه شدن عبد الرسول پسر آن نابکار ستمگار با جواهر و فیلان و التماس موقوف نمودن تعیین فوج رسید و حکم توقف وزیرخان صادر گردید - و بعد رسیدن عبد الرسول مع سی زنجیر فیل و نه اسب و جواهر بقیمت هشت لک روپیه خلعت و کلاه مرصع و یک زنجیر فیل مرحمت نمودند و مورد دیگر عنایات گردید •

ذکر سوانح و جشن سال ششم از جلوس مطابق

سده هزار و چهل و یک هجری مشتمل

بر نمودن مراجعت از برهانپور بدار الخلافه

جشن آغاز جلوس سال ششم اواخر ماه شعبان سده هزار و چهل و یک باهتمام کار پردازان بآئین هر سال باقسام آرایش زینت گرفت و سلاطین و امرا ادا ب تسلیمات بگذراندن نذر و پیشکش بجا آوردند و هریکی در خور پایه و قسمت کامیاب و کام روا گردید و جمعی از شعرا و صلحا بفیض رسیدند مجموع پنج لک روپیه پیشکش و نذر از نظر گذشت - بیست چهارم رمضان سده هزار و چهل و یک (۱۰۴۱) از برهانپور متوجه دار الخلافه اکبر آباد شدند عبد الرسول پسر فتح خان را مرخص فرموده صوبه دکن به یمین

الدوله مقرر نمودند - چون بسبب اختيار نمودن جدائي از ركاب قبول نمود مهابت خان را طالب حضور و بصوبه دارى دكهن مامور فرمودند - و بنام آصف خان حكم رفت كه خان زمان را در دكهن بر سر كار گذاشته خود را قبل از رسيدن مهابت خان بحضور رساند - نصير خان را صوبه مالوا مقرر نمودند و به پنجاب كوچ و هشت مقام كنار اكبر باد رسيدند - يمين الدوله از دكهن آنجا رسيده با پسران و همراهان ملازمت نمود - براى ساعت هشت مقام نموده غره ذى الحجه داخل دار الخلافت شدند - عبد الله خان ولد خان جهان را كه بسبب كبر سن التماس صوبدارى بهار نموده بود مقرر فرمودند - مهابت خان از دهلى رسيده بعد ملازمت روانه دكهن گرديد - در مجلس فاتحه انقضاى سال مهدي عليها لك روپيه بمستحقان ذكور و انات بطريق بالمنصفه رساندند و هر سال همين مبلغ را براى ارباب استحقاق بنام آن مغفور مرحومه مقرر فرمودند *

درينولا مرزده فتح هوگلى بندر شرقى كه از تصرف فرنگيان بضبط بندهاى پادشاهى در آمد بعرض رسيد - تفصيل اين اجمال بطريق اختصار آنكه فرنگيان در هوگلى كه از راج محل بنگاله بيست كروه واقع است بسبيل تجارت مسكني داشتند - در ايام سابق پارچه زمين براى نگاهداشتن اقمشه و بودن خود التماس نمود - در آنجا حصار پخته با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد خانه كه كليسا گویند بنا نهاده بمرور ايام قدم از جا نه اطاعت بديون گذاشته بمضرت حال مسلمانان آن ديار و ايندي مسافران پرداختند - و روز بروز در استحكام آن مكان ميكوشيدند - از جمله

افعال شذیع آن قوم اینست که در همه بذار کنار ساحل که دارند از مسلمانان و هندو رعیتی که آباد می سازند دیگر ضرر مالی و جانی بآنها نمیرسانند مگر آنکه همین که یکی از باشندگهای آنجا باجنل طبیعی درگذشت و ازو فرزند نابالغ ماند آنرا با مال او در سرکار خود بضبط در آورده وارثان خود سال را خواه سید خواه برهمن باشد نصرانی و مملوک خود می نمایند چنانچه تا حال در بذار کون دهر و کنار دریا که قلعه و حکومت دارند معمول آن گروه شقاوت پزوه است - و باوجود علم این ظلم از طمع بهمرسانیدن قوت مسلمانان و هندو همه قوم در تعلقه آنها رفته آب و می شوند - دیگر فقیر را در مملک خود راه نمیدهند اگر نادانسته فقیری در آنجا وارد گردید اگر هندو باشد آن قدر بایذایی او میکوشند که زنده خلاصی او متعذر است و فقیر مسلمان را بعد حبس و تصدیع دادن چند روز خلاص می سازند - و مسافری که ازان راه عبور نماید و تنباکو در وقت تفحص اشیای او برای محصول برآید در تنبیه او و خفت تقصیر نمینمایند - چرا که تنباکو را اجازه داران مقوری میفروشند و مسافر همان قدر که بخورد همراه بردارد و معبد خانه آنها برخلاف بتخانه هندو بحسب ظاهر در کمال صفائی که شمعیهای کافوری بروز آنجا می سوزند بنظر آمده - صورت حضرت عیسی و مریم را علی نبینا و علیهما السلام باعتقاد فاسد خود بچندین صورت از چوب و رنگ و روغن بزیانت تمام ساخته اند - اما در کلیسای انگریز که آنها نیز نصرانی اند صورت بطریق اصنام نمی باشد - مکرر اوراق مکرر دران مکان و بذار وارد گشته با علمای آنها صحبت داشته مذاکرها نموده - حاصل کلام و

بي اعتدالي آن جماعه بعرض رسيد قاسم خان را صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - وقت رخصت خفيه براي استيصال آن قوم و تسخير آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسيدن آنجا بمرور ايام و تدبيرات صائب بمحاصره و تسخير آن پرداخته بعد سعي بسيار که بتحرير تفصيل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر ميگردد بدست ياري نواره و لشکر کشي از راه خشکي و دريا به پیکار آن مدبران پرداخته در محاصره سه ماه بنائي هستي غرور آن جماعه را با قلعه از پا در آورده و قريب پنجاه هزار نفر از رعاياي آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گرديدند - و ده هزار نفر از فرنگيهها و رعايا بمعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگي اصيل و جمعي که بجبر نصراني گرديده بودند به اسيري در آمدند - و قريب ده هزار کس از رعاياي بيگانه و محبوسان آن جماعه آزاد گرديدند - و زياده از هزار مسلمانان از لشکر پادشاهی دران محاصره و کارزار بدرجه شهادت رسيدند *

لشکر بخان از صوبه کابل آمده ملازمت نمود - چهار هزار اشرفي و لک روپيه مع چند اسب پيشکش گذراند - و صوبه داري دهلي مقرر گرديد *

ديگر از فتوحات غيبي عهد آن شهنشاه کشور کشا تسخير قلعه کالنه است که با هفت پرگنه نظام الملکي که شش لک روپيه محصول آنوقت داشت و الحال بسرکار کالنه صوبه خاندیس در دفاتر نرشته مي شود بلا تردد تير و سنان بتصرف در آمد - مجاهدي از تفصيل آن مي نگارد که بعد ظهور ظلم و تعدي فتح خان

که همه امرا و منصوبان دور و نزدیک نظام الملكی ازو نفرت اختیار نمودند و به تزلزل درآمدند محمود خان حارس قلعه کالنه چند روز سر از اطاعت فتح خان پیچیده آخر کار از ملاحظه جان خواست که بوسیله ساهو بهوسله پدر سوای مقهور که تمام ضاع کوکن در جاگیر و تصرف او بود با فتح خان رابطه تام داشته باطاعت آن ظالم درآید خان زمان پسر سهابت خان که به نیابت پدر در دکن بود ازین معنی اطلاع یافته بمیر قاسم قلعه دار فتح آباد سرکار آسیر که قرب جوار کالنه واقع است خطی نوشت که محمود خان را رهنمونی سپردن قلعه به متوسلان درگاه پادشاهی نماید - میر قاسم آنچه بایست دزین ماده بمحمود خان نوشت - و بعده که بحسب طلب محمود خان بقلعه کالنه رفت بوجوه تسلی او نموده وعده و امید ها بهیان آورده فرمان پادشاهی بنشان آنکه کف دست بر فرمان وقت سپردن فرمان زند طلبیده قلعه را بتصرف والا مع محالات آن در آورد - محمود خان را منصب چهارهزاری دو هزار سوار و پنجاه هزار روپیه نقد مع منصب دو پسر او عطا فرمودند - چون خبر واقعه قاسم خان که بعد از سه روز از مفتوح ساختن قلعه فرنگ ازین جهان رخت بملک ممات کشید بعرض رسید بجای او اعظم خان مقرر گردید *

درین اوان حاجی محمد جان قدسی از ایران آمده قصیده غرا گفته ملازمت نمود بانعام و منصب و خطاب ملک الشعرا سرافرازی یافت *

درین سال کریمه سلطان صبیحه سلطان پرویز بعقد دارا شکوه

در آمد هفت لک روپيه جهاز آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان و آتش بازی و جوش و خروش اهل نغمه و رامشگران حور تمثال چه شرح دهد - اعدام خان ترکمان از عادل شاه رنجیده خاطر گشته بحضور رسیده بعطاي منصب و خطاب قزلباش خان و بیست هزار روپيه نقد سرافرازي یافت - محمد معصوم کابلی بمنصب هزار و پانصدي و خطاب اسد خان مفتخر گردید *

از واقعه صوبه بهار بعرض رسید که هفتاد و شش بتخانه نواحیات مسمار و مصالح بناء مساجد شد *

چون در ایام تشریش انتقال سلطنت جنت مکانی نذر محمد خان چنانچه بذکر در آمده با از بکن بیدک بتاخت و تاراج کابل و اطراف آمده در استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا تقصیر نموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انتقام سواي لطف و مدارا و تدارک بر عکس بعمل نیارزیدند - بعده که نذر محمد خان وقاص حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سرایا لطف و یاد بود لک روپيه و تحف هندوستان همراه دادند - کدخدائی پاکشاه زاده محمد شجاع با صبیغه رستم میرزا صفوی بمیان آمد و لکها بازبایطرب و مستحقان بی بضاعت رسید - و از خرچ مبلغها که بصرف چراغان و آرایش بذدی تمام شهر و آتش بازی در آمد چه شرح دهد که تحصیل حاصل است *

درین سال محمد علی بیگ که از نزد غفران پناه شاه عباس با سوغات قیمت سه لک روپيه آمده بود رخصت فرموده جمله یک

لك و پنجاه هزار روپيه نقد و ديگر عنايات مرصع آلات و غيره با و رساندند و همراه او صفدرخان را بطريق سفارت مع چهار لك روپيه سوغات و نامه محبت عنوان متضمن بر تعزيت و تهنييت و بر سرگذشت خان جهان لودي و دريا خان و فتح هشت قلعه دكهن و تسخير بندر هوگلي از تصرف نصرائيان و پند و نصائح در باب منع سياست زياد بائيني كه پدران بفرزندان نويسند كفايه و صراحت درج نموده نزد شاه صفي فرمان رواي ايران روانه ساختند زباني نيز كلمات بعضي پند و اندرز در ماده خدا ترسي از طرف خون ريزي ناحق كه دستور و روپيه شاه ايران شده بود خصوص از سفاكي شاه صفي كه زياده از جد و آباي او اشتها يافته بود پيغام نموده مرخص ساختند - چون ايام عرس مهدي عليا بميان آمد حكم شد كه مبلغ شش لك روپيه براي اخراجات مسجدر نقره و قناديل طلا و ميذا و ديگر لازمات مع لك روپيه مقرري مستحقان از خزانه بدهند - درين ايام اثروبا و طاعون در شهر ظاهر گرديد و روز بروز زياده مي شد بعهده از قلعه مع خدمه محمل برآمده كنار دريا نزول فرمودند بعد از چندگاه رو بتخفيف آورد كه باز مع حشم و خدمه محمل داخل قلعه ارك دارالخلافت شدند *

جنگ نمودن پادشاه زاده محمد اوزنگ

زيب با فيل كه بحسب اتفاق رو داد

درين سال بدستور هر سال جنگ فيلان كوه تمثال زير جهروكه حكم فرمودند و بخاطر عالي چنان گذشت كه همه پادشاه زاده هاي گرامي قدر سوار اسب شده سير جنگ فيلان نمايند - و پادشاه

زادهٔ فیل افکن و شیرشکار محمد اورنگ زیب اسپ خود را نزد یکتربغیلان آورده از مستی باد و جوانی و شجاعت از هر دو فیل مست که باهم آمیخته بودند اصلاً توهم و اندیشه بخاطر راه نداده هر ساعت اسپ را پیشتر میبرد تا آنکه یکی از آن هر دو فیل کوه ربا برپادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار با حوصله از جای خود نجنبید و به مقابل آن بالای سیاه استاد

* بیت *

بمردی ز جایک سرمو نشد * ز پیش چنان بیل یک سونشد
ز تمکین سرشته ز بس پیکرش * نه جنبید جز نبض از پیکرش
با وجود آنکه هنوز مرحلهٔ عمر او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود
بتایید فضل حافظ حقیقی بازوی جلالت موروثی را کار فرموده
بضرب برچهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثال پرداخته پیشانی آن
دیو نژاد فلک هیکل را مجروح ساخت * بیت *

بتکلیف فطرت دلیری نمود * به سنی که تکلیف بروی نبود
درین سن اگر بودی افراسیاب * همی گشتی از دیدن فیل آب
از مشاهدهٔ آن حال نظاگیان ملکوت مهر از لب سکوت برداشته
بهزاران آفرین زبان کشادند و از چهار طرف چهار قل برای دفع چشم
زخم او خوانده برد میدند - و آن عفریت نژاد دندانها از خوردن
زخم زیاده خشمناک گشته با وجود سر دهن چرخي و دیگر آتشبازی
و انداختن گرز و زدن کجک و دیگر اقسام حربه پادشاه زاده را مع
اسپ بیدریغ زیر دندان در آورده و آن نونهال گلشن کامرانی بمدد
همت تهوری و شجاعت موروثی از اسپ جدا شده باز همان لحظه

بچستی و چالاکي تمام دست بقبضه شمشیر نموده بار دیگر بر فیل کوه پیکر حمله آور گردید و پادشاهزاده محمد شجاع از ملاحظه آن حال باوجودي که از هجوم و ازدحام خلأق که بالاي هم مي افتادند باد راه ترديد نبود و از دود آتشبازي آدم آدم را نمیدید خواست که خود را نزد برادر والا قدر رسانده مدد نماید - چون نزدیک رسیده از زور بازو صف ازدحام بردرید از صدمات و آتش فشاني اطراف اسپش چراغ با گردید و او نیز از بالاي اسپ افتاد - درین وقت راجه جیسنکه خود را بفیل رساند اگرچه از رم نمودن اسپ او نیز نزدیک بود که بیفتد اما بهر وجه خود را نگاهداشته برچهي چند متواتر بر فیل زد و معاگرز برادران و دیگر بندهاي جلوی خاص زیر صدمه گوز و حربهاي دیگر گرفتند درین ضمن فیل حریف او برو حمله غلبه آمیز آورد باز آن فیل دیو صورت عفریت سیرت از صدمات اطراف مغلوب و هراسان گشته رو بفرار آورد - هر دو شاه زاده محض از فضل حافظ بیهمال از چنگ آن بلای ناگهان نجات یافتند - و پادشاه گردون وقار از محفوظ ماندن هر دو پادشاهزاده نامدار هزاران شکر بدرگاه کردگار بدل و زبان بجا آوردند و هر دو گوهر درج سلطنت را تنگ در آغوش شفقت گرفته فرمودند که پادشاهزاده محمد اورنگ زیب را باشرافي بوزن در آرند و به پنج خریطه اشرفي سنجیده بدویشان و مستحقان رسانند *

چون فتح خان پسر عنبر حبشي چنانچه بتحریر در آمده بهبود کار خود در اطاعت پادشاه ملک سپاه دیده عبد الرسول پسر خود را بحضور فرستاده کار پردازان پای تخت را رسیده عفو جرائم

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی محال نظام الملک را که بساهو نظر بر تقاضای وقت عطا فرموده بودند باز بار بدستور سابق مرحمت و بحال نمودند - و ساهوی واژ گون بخت آزرده خاطر گشته نزد عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد تازه گردیده درخواست مدد برای تسخیر دولت آباد نمود و لشکرگران و مصالح قلعه گیری از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - از آنکه دران ایام بسبب انقضای سالهای قحط و اختلاف وضع روزگار ذخیره در قلعه نمانده بود و فتح خان میدانست که امری نظام الملک بسبب خونریزی و سختی سلوک او با او وقت محاصره رفاقت بلانفاق نخواهند نمود از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوهم خاطر گشته عریضه بخدمت خان خانان مهابت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور بسلسله جنبدانی ساهوی سیاه رو و اراده سپردن قلعه دولت آباد به بندهای پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود - خان خانان برین مرزده خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را با جمعی از بندهای درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب خود نیز مرحله پیدا گردید - خان زمان چون دو منزل دولت آباد رسید خبر رسیدن فوج ساهو بر سر راه باراده باطل حائل گردیدن شنید لهراسپ برادر خورده خود را با دلیر همت و دیگر همراهان برای مقابل شدن سران بیجا پور تعیین نمود - و خود هم ترتیب فوج نموده برای پیکار آن فوج مستعد گردید بقصبه پهلومری (105) نارسیده

گرد سپاه بیجا پور ظاهر گشت و اول با لهر اسپ بعده با خان زمان پای دار و گیو بمیان آمد و بعد زد و خورد مردانه که از هر دو طرف جمعی کشته و زخمی شدند فوج دکن هزیمت خورده هفت کوه آن طرف دولت آباد رفته. فرود آمدند - دو کوهی که ترکی خان زمان نزول نموده سرداران بیجا پور نظر بر مآل اندیشی با فتح خان پیغام و مصلحت به میان آوردند و موافق رویه بد عهده و پیمان شکنی آن قوم با هم صلح باین شرط نمودند که فتح خان سه لک روپیه بساهو باچند سراسپ برساند و آنها ذخیره قلعه و غیره بمدد خود بالای قلعه رسانند و از بالا و پائین بر لشکر پادشاهی گوه توپ و تفنگ و سنگ باران و تیر و سنان باریدن گرفت - خان خانان از شنیدن این خبر چون ماز بر خود پیچیده خان زمان را نوشت که برای تسخیر قلعه و تادیب بیجا پوریان کمر همت بسته به بستن مورچال و کندن نقب پردازد و بر لشکر عادل خان تاخته از پای قلعه برخیزانده نگذارد که ذخیره بالای قلعه رسانند و خان زمان بعد رسیدن نوشتجات خان خانان خود را بنظام پور رسانده بفکر برداشتن لشکر دکنی و تردد پیش بردن مورچال پرداخت و بسواری مکرر هرجا اثری از لشکر بیجا پوریان می یافت علف تیغ و طعمه تیر و سنان می ساخت - فتح خان مصلحت دران دید که خیریت خان بیجا پوری را که از امرای صاحب راي دکنی گفته می شد با شش صد سوار اندرون قلعه گرفت و مکرر فوجهای طرفین بر یکدیگر روز و شب تاخت می آوردند آخر دکنیها هزیمت یافته ازان نزدیکی برخاستند و

خان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج بیجاپور تعیین نمود و دیگر سرداران را برای دواندن نقب و پیدش بردن مورچال باججا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیری کار فرما گردید اگرچه قلعه گردون اساس دولت آباد که نه قلعه پایه پدایه از سنگ خارا مدور یک لخت تراشیده و سر بر فلک برین کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید یا از تردد مصالح محاصره قلعه و زینه و یورش و نقب رساندن تسخیر آن باحاطه قبول عقل در آید اما از آنکه خالی شدن قلعه از ذخیره بمدد طالع و اقبال پادشاه عدو مال قلعه کشا باعث امید مفتوح گردیدن و تقویت دل‌های بهادران قلعه گیر گردیده بود امرای جان نثار دران محاصره مصدر تردد نمایان گردیدند و علی الرغم همدیگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معاونت چرخ خونخوار سبقت جویند و یاقوت حبشی که اول غلام نظام الملک بود بعده بقصد نوکری پادشاهی رجوع آورده در زمره بندهای این درگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه روئی خود را برعایت بازگشت جانب حق نمک قدیم بصرخ روئی مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود افتاد و نتیجه او بر روی کار آمد از آنکه گفته اند که سیاهی روز ازل بشستن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید سیاه روئی او گردید ثبات قدم نتوانست ورزید و مثل غلامان گریز پا از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خویش رسانید و جنگ‌های

که در شبانه روز بر سر رساندن رسد غله بقلعه میان هر دو فوج رو میداد آدم کشي بميان مي آمد و همچنان براي ممانعت رسيدن غله بلمشکري پادشاهي افواج ببيجاپوري شوخي نموده سر راه مي گرفتند و بر مورچال مي ريختند و مردم را ضائع مي نمودند و ترده نمايان دران قتال وجدال از هر طرف بظهور مي آمد و جانهاي شريف بباد فنا ميرفت تا کجا بشرح تفصيل آن توان پرداخت - درين ضمن کهيلوجي نام دکهني که او نيز از مدت رو باين جناب آورده بدولت پنجهزاري پنجهزار سوار رسیده بود بدستور ياقوت از لشکري پادشاهي برخاسته داخل فوج عادل شاه گرديد - و از پيوستن او دکهنيها مستظهر گشته شبي بقصد رساندن چهار صد گاو رسد بر قلعه بر سر لشکر پادشاهي شورش عظيم آوردند و بهلول خان که سردار عمده فوج بيجاپور بود و نبيرهاي ياقوت و غيره از چار طرف در مورچال ريخته صداي دار و گير بلند ساختند و امتداد جنگ تا دوپهر روز انجاميد و سرها چون گوي غلطان زير نعل اسپان بهادران مي غلطيد و کار بجائي رسيد که خان خندان و همه سرداران سوار شده قدم بعرضه کار زار گذاشته مقابل دکهنيها صف آرا گشتند و از گرد سپاه موافق و مخالف ابر آسا آسمان ديگر نمودار گرديد و خورشيد از ميان نا پديد گشت * بيت *

زگرد سپاه آسمان گشت ميخ * همه گرز باريد و پولاد تيغ
غبار زمين بر هوا راه بست * عذاب سلامت برون شد ز دست
دران نبردگاه دوسه سردار مثل جگناته راتهور و غيره و جمعي از
راچپرتيه و بعضي مسلمانان روشناس نقد جان در باختند آخر

بہلول رو بفرار آورد و شاکیانہ نصرت طرف خان خانان بنوازش درآمد و اسپ و آدم بسیار دکھنیا قتل و اسیر گردیدند و فوج پادشاهی بلا فرصت بر سر بہیر مخالفان تاختند و درانجا نیز محاربه صعب بمیان آمد و غنیمت وافر مع انبار غلہ کہ برای رساندن بالائی قلعه فراهم آوردہ بودند بدست لشکریان افتاد و آنچه نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان کہ مورچال لشکر را از فوج خالی شنید فرصت وقت را از دست نداده از قلعه برآمده بر مورچالی کہ نقب آن تا پای حصار قلعه رسانده بودند رخت و شور و غلغلہ عظیم پریدم بلند گردید و خان خانان از شنیدن آن مع بہادران جان باز یکہ تاز خود را رساند و از ہر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی جلوریز رسیدند و از صدای نفیر و گرنای زہرہ گداز و آواز سم ستوران تیز رفتار و ہای و ہوی جوانان جان نثار افسون فرار بران دکھنیہای حیلہ ساز دمیدند و فتح خان افتان و خیزان خود را بقلعه توانست رساند و پارہ اسباب مورچال بغارت رفت - چون چند روز کہی بر لشکر نرسیدہ بود بل از جنگ شب و روز لشکریان را فرصت زیر، از پشت اسپ فرود آوردن نمیدادند تا بآوردن کالہ و ہیمہ چہ رسد خان خانان خان زمان را با فوج گران بجهت آوردن کہی روانہ ساخت و دو ہزار سوار برای قراولی ما بین راہ کہ از رسیدن فوج ناگہان خبردار باشند نگاہ داشت - لشکر بیجا پور از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند و با فوج قراولان جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و کشش چندی از ہر طرف کہی بلشکر رسید چون نقب طرف خان زمان از

باروت انداخته شده بود زهم شوال قرار یافت که وقت صبح آتش دهند - و فرمودند که همه سرداران مع بهادران جانباز برای یورش حاضر شوند - عمل و فعله مورچال جلدی نموده هنوز که اثر تاریکی بود و برای یورش فوج و مردم آبرو طلب بر سرکار نرسیده بودند باروت را آتش دادند و بارجود پریدن بیست و هشت درعه دیوار بسبب تاریکی که برخاستن غبار علاوه آن تیرگی گردید و از نرسیدن مردم کار طلب قلعه کشا احدی جرأت داخل شدن نمی نمود و محصوران خبردار شده از گوله تفنگ و حقه آتش و بان آتش فشان گشته با مصالح چوب و تخته و هرچه بدست آمد به تردد بستن راه پرداختن خان خاندان از مشاهده آن خود کمر همت برای یورش بست و با همراهان خواست خود را بدم باریدن سنگ و آتش زند امرای دیگر مانع آمده غیرت را کار فرموده نزدیک بصبح از هر طرف هجوم آورده با جمعی از مغلان و راجپوتان و مبارزان جان سپار و قلعه کشایان شیرشکار حمله آورده سینهها را سپر بلا ساخته بر محصوران تاخته بعد بکار آمدن جمعی داخل حصار شهر پناه که به عنبر کورت مشهور بود شدند و آن جماعه جمع کثیر را بکشتن داده فرار اختیار نمودند و خود را بخندق مهاکوت رساندند - و مردم پادشاهی به نسق و بندوبست مورچال اندرون حصار پرداخته حویلیهای عنبر و یافوت را ملجا و پناه خود ساخته راه تردد را بر محصوران دست و پا باخته از سابق تنگ تر ساختند و آنچه ذخیره آتش بازی اندرون آن حصار یافتند متصرف شدند - و مگر توپهای آن بر مستحصان قلعه دویم بستند - اگرچه هشت قلعه

دیگر بمرتبه استحکام برج و باره داشت که کمند و هم بر اطراف او
 بند کرده خیال محال میزدمود اما چون از عدم ذخیره خوردنی و
 محتاج دیگر بمرتبه کار بر قلعه نشینان تنگ بود که اکثری پوست
 بی گوشت و استخوان چار پایان حلال و حرام را قوت لا یموت خود
 می ساختند - خان خاندان بمدد اقبال پادشاه کمر همت بر تسخیر آن
 بسته بود القصه درین هنگامه دار و گیر سیاهی سه چهار هزار
 سوار غنیم برای شورش انداختن و فوج پاشاهی را بخود مشغول
 ساختن نمودار گردید - و هزار سرباز (106) غله مع دوسه هزار پیاده
 برقنداز و تیورانداز با لباس سیاه در شب تاریک بر شیر حاجی رسیده
 غلها را نزدیک در پیچ متصل خندق انداخته چون برق و باد رو
 بگیریز آوردند و مردم قلعه هجوم آورده جمعی را حائل آب و آتش
 و تیور و سندان ساخته و بعضی را مقابل فوج اندرون حصار داشته خود
 را برای آوزن غله رساندند - و خان خاندان که پیشتر برین تدبیر و اراده
 دکنیه مطلع شده جمعی از سوار و پیاده را بیرون خندق تعیین
 نموده در کمین داشته بود میان هر دو گروه نائرة قتال و پیکار شعله ور
 گردید و مردم پادشاهی غالب آمده ذخیره مفت بدست آوردند -
 و بعده که بهادران جان نثار از سرنو بفکر رواندن نقب و فراهم آوردن
 اسباب قلعه گیری پرداختند و از عسرت و کسالت فاقه حال بر
 احشامیان قلعه تنگ گردید رعب و هراس تمام در دل فتح خان
 راه یافت و اهل و عیال خود را با احمال و ائقال بالای قلعه سیوم

مسمی بکالا کوت روانه ساخته خود با جمعی از همدمان روز سختی در مها کوت ماند درین حال خیریت خان بیجاپوری و غیره که بطریق مدد در قلعه آمده بودند و از عسرت جان بلب آنها رسیده بود پیغام خفیه نزد خان خانان برای امان جان و راه یافتن نزد عادل شاه فرستادند خان خانان بجان مذت داشته جواب داد که اگر نوکری پادشاهی اختیار نمائی بمنصب لائق سرافرازی خواهی یافت و اگر پدش عادل خان بروی نامه و خلعت برای آقاي تو میدهم - پس خیریت خان وقت شب قابو یافته با دو صد نفر خود را نزد خان خانان رساند و خان خانان در خلوت ضیافت خورائیده صبح آن خلعت و محتاج ضروری راه باو داده و خلعت و نامه عادل شاه مع فرمانی که بدستخط خاص مشتمل بر عفو تقصیرات عادل خان و اراده توجه پادشاه ظرف دکهی رسیده بود سر دیوان خوانده پیغامهایی وعده و وعید سراپا امید و بیم از طرف خود و حضرت اعلیٰ بر زبان آورده حواله او نمود - بعده که خیریت خان نامه و خلعت برای عادل شاه گرفته روانه بیجاپور گردید خان خانان مشغول تردد تسخیر قلعه گشت - درین ضمن خبر رسید که غنیم از شنیدن روانه شدن مصالح قلعه گیري مع خزانه از برار و برهانپور خود را بر سر راه رسانده لهذا خان زمان را برای تنبیه و گوشمال آن جماعه تعیین نمود و مابین راه وقت رفتن و مراجعت نمودن همه جوافواج غنیم یمین و یسار خان زمان را داشتند و هر روز محاربه و قتال بمیان می آمد و گاه گاه چنان کار بر لشکر پادشاهی تنگ می آوردند که یک در کوره راه جنگ کزان تا شام طی نمودن دشوار

میگردید - و از هر دو طرف مردم بسیار بکار می آمدند - بعده که خان زمان بخزانة و ذخیره نزدیک رسید از اتفاقات همان روز قریب پانزده هزار سوار 'شجاع پوری و نظام الملکی دیگر با فوج دکن ملحق گردید و از هر طرف مدد برای غنیمت می رسید و لشکر عظیم مثل مور و ملخ که تعداد آن نزدیک یک سوار و پیکه می شد فراهم آمدند و اطراف فوج پادشاهی را فرو گرفتند و بکار زار در آمده صدای دار و گیر بفلک برین رساندند و ولولۀ رستخیز عجیب بر پا گردید - خان خانان از شنیدن غلبۀ دکهنیها فوج دیگر برای مدد تعیین نمود و از هر طرف عرصۀ کار زار بر یکدیگر تنگ ساختند و سرهای بیشمار بر زمین غلطان گردید و زمینهای آن دشت از خون مبارزان رزم پرست لاله زار گشت

* بیت *

دو لشکر بهم در خروش آمدند * دو دریای خونی بجوش آمدند
تو گفתי هوا لاله بارد همی * ز پولاد ها ژاله بارد هدی
اگرچه بمدد اقبال شاهدشاهی خزانه و ذخیره بلا آفت بلشکر رسید
اما نقصان مالی و ضرر جانی بسیار بحال مردم عائد گردید *

درین اوان خبر رساندند که مرابی پندت که از نوکران عمده و وزیر صاحب السیف و القلم عادل خان است با فوج سنگین رسیده با لشکر سابق ملحق گردیده چند گروه زمین را سوار و پیکه زیر بار آورده مقابل رسیده - خان زمان با فوج گران و توپخانه دشمن سوز در برابر فوج دکن برآمده از سردادن بان و تفنگ و انداختن تیر بازار کار زار گرم ساختند - و دکهنیها با هیئت مجموعی از هر طرف با بهالهای جان ستان فوج فوج نعره زنان جلو ریز رسیده چپقلشهای مردانه و

حمله‌های رسته. آنه صف ربا نمودند بعد زد و خور، بسیار و کشته شدن سوار و پیکار، بیدشمار کار بر فوج پادشاهی تنگ آوردند و نزدیک بود که هزیمت بر لشکر خان زمان راه یابد - خان خانان خبر یافته دلیر همت را درون حصار گذاشته خود با همراهان شیرشکار عازم کارزار فوج دکن گردید و بعد مقابل شدن هر دو فوج دریا موج و بهم پیوستن سرداران صف شکر که اگر قلم را به تحریر تفصیل آن رنجه دارد سر رشته انتظام سخن از هم می‌گسند محاربات صعب بمیان آمد و غبار دار و گیر بچرخ برین رسید و از هر طرف سردارهای نامی با چندین هزار آدم جان شیرین بپاک دادند - ازان جمله راجه چندراوت و غیره سه سر فوج نامدار پادشاهی دران کارزار بکار آمدند - و هر ساعت شعله جدال و نائز قتل اشتعال میگرفت و از جمله حبشیان بدرو و دکنیهای ددخو یا قوت حبشی مشهور که بذکر در آمده و از سپه سالاران نام آور بود با جمعی از قبیل و نبیره خود مرحله پیمای بادیه عدم گردید و برای سفید روئی بیرون بردن جسد آن سیه رویان از معرکه حبشیان و دکنیان بیدشمار بالای کشتهای مزبور کشته گشته پشته جسد گردیدند آخر قادر بر بردن لاش سربازان خود نگردیدند و هر طرف پشتهها از کشتهها نمودار گردید

* بیت *

دولشکر چو مور و ملخ تاختند * نبردی چنان در جهان ساختند
جگر تاب شد نعره‌های بلند * گلوگیر شد حلقه‌های کمند
گویند چنان جنگ قیامت آشوب در دکن کمتر داده کوتاهی سخن
تا پهر شب صدای نفیر دکنیها و آواز کوس و کرنای هیبت افزای

بهادران رزم پرست سامعه افروز مبارزان آن دشت و بوم بود بعده از هم جدا شده لشکر بادشاهي از ملاحظه غدر فوج دکن جلوی اسپان بدست گرفته باقی شب را بصبح امید آخر نمودند - چون خسرو زیرین کلاه غلغله افکن انهدام فوج اختران گردید آن بد اختران باز از هر طرف نمودار گشته دست و پا زده راه فرار اختیار نمودند - و خان زمان پاره تعاقب نموده اسپ و آدم و اسلحه بسیار بدست آورد و خان خانان بفتح و فیروزي داخل حصار مفتوحه گردید - چون نقبها زیر حصار قلعه دویم تیار و پراز باروت شده بود مي خواستند آتش دهند باوجود بعضي مردم احشام که بدام عبرت گرفتار بودند باتفاق فتح خان پیغام امان جان بمهلت یک شب بمیان آوردند - خان خانان قبول نه نموده نقب را آتش داد یک برج مع پانزده درعه دیوار پرید فدویان جان نثار پروانه وار خود را مقابل بارش گوله توپ و تفنگ و حقه بان که از بالای مهاکوت میزدند زده بحصار وارد آمدند - و خان خانان نیز با بهادران دیگر داخل احاطه قلعه دویم شده حکم بستن مورچال و تردد تسخیر قلعه سیوم همان روز نمود - از انتشار خبر وحشت افزای فتح حصار دوم مراری پندت و دیگر سرداران عادل شاه و نظام الملکی بار دیگر بقصد پیکار سوار شده فوج خود را رگشتند همینکه خان زمان با بهادران خون آشام برای مقابله آنها معرکه آرا گردید حرکت مذبح برای دنع بدنامي نموده بعده که دانستند که کار قلعه از دست رفته بدل افسردگی تمام لجام اسپان برگردانیدند - درین ضمن محل دار خان قلعه دار ترمک نظام الملکی که از بیداد فتح خان دل آزرده مي بود پیغام سپردن قلعه

بخان خانان فرستاد خان خانان در جواب نوشت اگر مي خواهي
نتيجه حسن خدمت از تو بظهور آيد مال و عيال ساهوي بدسگال
دران جبال نزديك بيضاپور متصل قلعه تعلقه تست بايد كه خود
را غافل آنجا رسانده بتصرف در آري و از ثمر اين نيكو خدمتي
بهره فراوان اندوزي - محل دار خان خود را با همراهان بر سر آن ستاره
سوختگان رساند مال وافر مع عيال و دختر ساهو مع مبلغ يك لك
و پنجاه هزار هون و چهار صد اسپ و چهار فيل بدست آورد و از غارت
و تاراج متفرقه همه همراهان متمتع گرديدند و حقيقت بخان خانان
معروض داشت - خان خانان چو گل شگفته از خوشوقتي در جامه
نگنجيد و آفرين به محل دار خان نوشته مع خلعت و اسپ و جيغه
روانه ساخته بحضور خود طلبيد - و فتح خان از اين خبر دشمن
كام خود را باخته و از صدمات اين فتوحات دل از دست داده
عبد الرسول پسر خود را مع پيغام عجز و نياز و اطاعت قبول
سپردن كليل قلعه فرستاده مهلت يك هفته مع قول امان براي
بر آوردن عيال خواست خان خانان التماس او را قبول نموده نظر
بر كمال عسرت و پويشاني او دو لك و پنجاه هزار روپيه مع فيلان و
كهاران پالكي و ديگر بار بردار همراه عبد الرسول كه مخلع ساخته
مرخص نموده فرستاد - و بعد از برآمدن فتح خان نوزدهم ذي حجه
سال هزار و چهل و سه هجري كه پنجاه و هشت روز مدت ايام
محاصره كشيدن آن قلعه نه حصار كه چرخ دوار چنان قلعه مطبوع
با رفعت نديده مفتوح گرديد و خطبه بنام نامي ابوالمظفر شاه
جهان بادشاه غازي خواندند و نظام الملوك كه از صغرس در حبس

فتح خان بود مع دیگر وابسته‌ها بتقید بندهای پادشاهی در آمد -
گویند از جمله نه قلعه دولت آباد پنج قلعه بر روی زمین نمودار
و چهار دیگر مدور از سنگ مصفا بر سر کوه است پنجهزار و پانصد
درعه شاه جهانی که مراد از یک کوه و عشر جریبی باشد دوره
دارد و ارتفاع آن صد و چهل درعه است - در ایام سابق بنام دهاراگیر
و دیوگیر زبان زد بود بعده که سلطان محمد تغلق چنانچه بذکر
در آمده قلعه را با اکثر توابع آن ضلع و دکن به تسخیر در آورد
ساکنان دهلی آباد کرده خود را ویران مطلق نموده به پای این
قلعه آورده آباد ساخته مسمی بدولت آباد ساخت - از آنکه شهر
و عمارتی که بجزیر و ظلم آباد و تیار شود عاقبت بخیر نمی باشد
و از زود ویران و خراب میگردد در اندک مدت رخنه و فساد در
مآک نو بتسخیر آمده سلطان محمد تغلق افتاد - بلکه شهر و ملکهای
قدیم موروثی از ظلم و سفاکی او از دست رفت جمعی را که
از دهلی به تکلیف و جور آورده آباد ساخته بود همه بجان‌بند
حب وطن مالوف برخاسته رفتند سلطان علاءالدین بهمنی نیز
بعد از جلوس خود آن مکان آباد شده تظلم را قابل سکناي خود
ندانسته گلبرگه را موسوم باحسن آباد ساخته پای تخت خود نمود
و شهر دولت آباد ویرانه محض گردید و سوای قصبه کهرکی آبادی
نماند و دولت آباد اسم قلعه بزمینها جاری گشت و بهمان نام
در دفاتر سلاطین دکن موسوم گردید - تا آنکه در عهد سلطنت
حضرت اعلی بعد تسخیر در آمدن در ایام صوبه داری پادشاه زاده
محمد اورنگ زیب باهتمام زمین العابدین خوانی بتفارت مسافت

هفت کوره قلعه آبادی عظیم بهمرساند و مسمی بارزنگ آباد گشت و الحق درین عصر از طرف وفور آب و اعتدال هوا و رنگیني رسته و بازار پراز اقسام میوه و فواکه شهر مثل او دیگر در دکن نیست مگر در صوبه تلنگانه فرخنده بنیاد حیدر آباد خجسته بنیاد اورنگ آباد دعوی همچشمی می نمود که آن هم الحال ویران محض گشته حاجی محمد جان قدسی در تعریف قلعه گفته * بیت *

حصاری که مثلش ندیدست کس * بود قلعه دولت آباد و بس
فلک را رخ از رفعت پایه اش * کبود است از پرتو سایه اش
بود مملکت را عروس این حصار * که پایش بود از شفق زرنگار
بیست و ششم ذی الحجه مرده دلکشای فتح قلعه بعرض
حضرت اعلی رسید و خان خانان مع همراهان مورد انواع عنایات
گردید و نصیر خان را خطاب خان دوران و هزاری و هزار سوار اضافه
عطا فرمودند و خان خانان خان دوران را مع مرتضی خان برای
محافظت قلعه نگاهداشته قلعه دار تبین نموده خود بقصد تادیب
دکنیهایی خیره سر عازم ظفرنگر گردید و مقابله و مقاتلهایی
سخت بالشکر دکن بمیان آمد و ماناجی سردار مشهور بیجاپور
کشته گردید و عادل شاهیه مغلوب هراس گردیده پیغام صلح بمیان
آوردند و مراری که مدار علیه بیجاپور بود فرهاد نام پدر زندوله خان
را برای پیام مصالحه نزد خان خانان روانه ساخت آن سپه سالار
تجربه کار گفتار آنها را از پایه اعتبار و صدق خالی دانسته فرستاده
را بار نداد بنابراین سرداران دکن از صلح سایوس گردیده باز اتفاق
نموده بامید استخلاص قلعه دولت آباد که شاید از عدم گرد آوردن

ذخیره کاری توانند ساخت و هنوز که مردم پادشاهی از راه و بیراه واقف نشده اند ترده ترزیر آمیز آنها پیش رود جلو ریز تا نظام پور رسیدند و مورچالها بسته بمحاصره پرداختند خان خان از شنیدن این خبر با رسد غله باستعجال تمام طرف قلعیان مرحله پدما گردید و خان دوران انتظار کومک خان خانان نکشیده و نظر برفت جمعیت خود نه نموده از قلعه برآمده مقابله نمود و حملهای رستمانه و تردهای مردانه بکار برده خصم را از گرد قلعه برداشت اما دکنیها باز اطراف قلعه انتشار نموده گاهگاه شوخی می نمودند تا آنکه خان خانان بارسد غله رسید و ده هزار گاو ذخیره همه اشیاء بالای قلعه فرستاده خود متوجه برهان پور گردید و خان دوران نیز بموجب رسیدن حکم مرتضی خان را قلعه دار مستقل ساخته خود را بصوبه داری خویش بمالوا رساند - درین ایام بعرض رسید که بعضی قلاع تعلقه بکلانه و کنار ساحل که فرنگیان داشتند از ملاحظه آمد آمد قلعه کشایان دست و پا باخته قلعه را خالی نمودند و سیدی فولاد و سیدی مفتاح نظام الملکی که با سه هزار سوار و پیاده در آن ضلع بودند راه فرار اختیار نمودند و راجه بهاری که حارس نواح بکلانه از طرف بادشاهی بود تعاقب نموده فیل و عیال سیدی فولاد را با چهار صد زن و مرد فرنگی با تصویرهای اصنام که در کلیسهای نصای می باشد بدست آورده بحضور ارسال داشت و فرنگیان بعضی بشرف اسلام در آمدند و باقی علف تیغ گردیدند فتح خان مع نظام الملک و اموال و انیال که از قلعه دولت آباد همراه محبوسان رسیده بود حکم شد که اموال در سرکار بضبط در آرد و

نظام الملک را در قلعه گوالیار که از خویش و تبار سابق او نیز در آنجا بودند بفرستند و فتح خان را دولک رویه سالیانه مقرر کرده از جمله اموال که ما یحتاج ضروری او بود بدو معاف فرمودند چون لغایت حال بادشاهزاده دارا شکوه و محمد شجاع بمنصب سرفرازی نیافته بودند محمد شجاع را به تجویز خان خانان عوض هفت صد و پنجاه رویه یومیه منصب ده هزاره پنجهزار سوار عطا فرمودند و روانه دکن ساختند بخاطر بادشاه خطور نمود چون دران ایام مقرر بود که بادشاه زاده را تابعدار مامور نسازند منصب عطا نمی نمودند باوجود پادشاه زاده دارا شکوه پسر کلان را نسبت بهمه پسران بمرتبه عزیز میداشتند که از خود جدا نمودن بر خود گوارا نمی توانستند نمود بعد از منصب یافتن بادشاهزاده محمد شجاع برادر کلان را بعطای منصب بلند آوازه ساختن لازم گردید خلاف دستور بی آنکه بخد مت مامور فرمایند بمنصب دوازده هزاره شش هزار سوار و عنایات دیگر لوازم منصب سرفرازی دادند و محمد شجاع را بعطای خلعت و اسپ و فیل مع ساز طلا و نقره و دیگر عنایات مفتخر ساخته سید خان جهان و سید عالم بارهه و راجه جی سنگ و راجه بیتهل داس را مع دیگر امرا همراه داده بعطای اضافه و انعامات سر بلندی بخشیده بدکن مرخص ساختند و بتجویز منجمان فرمودند که بر سواری رتبه از حضور نوبت زنان روانه گردد - درین سال صادق خان میر بخشی ودیعت حیات نمود بادشاهزاده محمد اورنگ زیب را مامور فرمودند که رفته جعفر خان پسر کلان صادق را بحضور بیارند و بتسلیم وابستگان دیگر پردازد و بحاکم صادق خان اسلام خان را

میر بخشی نمودند - بخان دوران حکم صادر شد که نائب در صوبه
مالوه گذاشته خود در رکاب پادشاهزاده محمد شجاع رفاقت نماید
و بنام زمینداران برار و بالاگهات حکم رساندن مصالح قلعه گیری
صادر فرمودند *

ذکر سال هفتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و دو هجری

جشن آغاز سال هفتم بدستور هر سال ترتیب یافت محکدار
خان دکنی نظیر بر حسن تردد او چنانچه گذشت بمنصب چهار
هزاری دوهزار سوار و عطای اسپ و فیل و شمشیر مرصع و بیست
هزار روپیه سرفرازی یافت اول ماه شعبان مطابق وسط بهمن ماه
الهی متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و هر منزل سیرکنان و
شکار اگندان و داد دهان نزول نموده قدغن چنان مقرر کردند که اگر
بوته زراعت بدست تاراجیان یابند دست آنها راقطع نمایند و بصاحب
مال از وجه قیمت او مضاعف بدهانند و برای تحقیق و جریب نمودن
زراعت که بحسب ضرورت بسبب عبور لشکر و افواج و بهیر از تنگی
راهها پایمال واقع شود امین خدا ترس جز رس ضابط مقرر کردند
که اراضی پیدوده وجه نقصان از سرکار برعایا عائد سازند و دران
عهد مطابق حکم بعمل می آمد بحرف و صوت نمی گذشت
بیست و سویم شهر مذکور بدارالملک دهلی رسیده بعد زیارت
بزرگان بلا توقف طرف لاهور مرحله پدما گشتند چون ششم رجب
بدارالسلطنه لاهور شرف نزول فرمودند و یمین اندوله آصفخان که
بخرج بیست لک روپیه عمارت عالی طیار ساخته بود بالتماس

او دران مکان تشریف بردند و شش لک روبیّه از جواهر و دیگر اجناس و نقد پیدشکش نمود بعد نظم و نسق ملکی و ملاقات میان محمد میر که نقد کمالات صوری و معنوی او بسکته قبول دلها رسیده بود و رعایت نمودن مبلغ خطیر بخدمه و مستحقان خانقاه از لاهور که تا بیست و پنجم ماه مذکور درانجا توقف واقع شد طرف کشمیر کوچ فرمودند و باوجود از ملاحظه تنگی راه کشمیر بادشاهزاده‌ها را با آصف خان و دیگر امرا حکم شده بود که بمرور و خاطر جمعی از کتلها عبور نمایند بعد از آن خود روانه شدند و نسبت بسفرهای دیگر باشاهان لشکر بسیار آسوده گذشت باز خالی از هرج و تصدیع نبود چنانچه از جمله اشعاری که محمد جان قدسی درماده راه پرتعب کشمیر گفته چند بیت نوشته می شود

* بیت *

معاف الله ز راه پیر پنجال * که مثلش دیده کم چرخ کهن سال
 سراپا گشته حیرت چرخ والا * که ره این کوه را چون رفت بالا
 بود مشکل گذشتن زین ره تنگ * درین ره راه رونقشی است برسنگ
 گروهی دست از جان برفشانده * درین ره چون گره بر تار مانده
 ز قطع ره بسر غلطیده یکسر * چنان کز رشته بگسسته گوهر
 الحاصل هیجدهم ذی حجه در منزل بهشت مشاکل خان پور که
 پنج گروهی کشمیر فرسوس نظیر است شرف نزول فرمودند و در تلافی
 رنج راهها که اسباب عیش و تنعم مهیا گردید دیگر دران مکان تهنیت
 نشان همه روی زمین پر از لاله و ریاحین و اشجار سراپا بهار و اثمار
 رنگین و انهار و چشمه‌های زلال و شیرین بنظر می آمد اگر خواهند
 بصفت و فور فواکه و گلزار و سبزار آن قطع زمین زبان خامه را شیرین

سازد یا بوصف رود و سرود و نغمه پردازي دلبران شوخ شنگ آن
معدن راگ و رنگ پردازد سرشته انتظام اختصار کلام بحال نمي
مآند افصح الشعرا عرفي اگرچه در تعريف آن سرزمين در آبدار
بسيار سفته اما درين بيت عالم عالم مضمون درج نموده * بيت *

هر سوخته جاني که بکشمير در آيد

گر مرغ کباب است که بآبال و پر آيد

و از جمله اشعار ملا طغراي مشهدي در وصف گل و لاله زار آن
مکان جنت نشان چند بيت بتحرير مي آرد * بيت *
گل و سنبل درين گلشن بباشد * بهار اينجا بهشتي آشنا شد
شفق سر جوش رنگ لاله زارش * فلک يک پشته سبز از بهارش
نداند مرغ اين گلشن رميدن * نگردد سبزه اش سير از دميدن
کشیده کوهها از سبزه خاک * بجوش سبزه و گل سر بر افلاک
بجاي قلعه کوهش رسیده * که رنگ از چهره رفعت پریده
ز موج لاله از بس خورده پهلو * بود راهش بصد بار يکي مو
ز طغيان گل و سنبل بگلگشت * نه کوهش مي شود معلوم ني دشت
زمين گل آسمان گل بحر و بر گل * نمآند در عدم گوني دگر گل
سرود و حسن اينجا هم عنانند * گل و مي هر دو جنس يک دکا نند
ترنم ريز هر سو خوش خرامي * بپاي نغمه در سير مقامي
بمضطرب ني دل اينجا بسته دارد * که يکدم بي لب او برنيارد
حاصل کلام حضرت اعلى در هر هفته و هر صبح و مسأله باغهاي
دلکشي آن سر زمين سير و تفرج مي نمودند و بکار بزم نشاط مشغول
بودند درين اثنا بعرض رسيد که اهلينه پادشاه زاده محمد شجاع

صبیه میرزا رستم صفوی بعد از تولد شدن دختر بروضة جاردان شتافت از بر، معنی سیر و شکار آن مکان ناگوارا نمود و دختر را مسمی به دلپذیر بانو بیگم ساختند - بعده که پادشاه زاده محمد شجاع داخل دارالسرور برهانپور گردید چون قلعه پرینده که از اعظم قلاع نظام السلکی گفته میشد و اعظم خان در محاصره آن تضييع اوقات نموده کاری نساخته برخاسته بود و بعد آن عادل شاه آن قلعه را بمبلغ سه لک هون که بآقا رضوان قلعه دار آنجا داده خریده بتصرف سیدی فرجام نام فرستاده خود وا گذاشت و توپ ملک میدان را که در پرینده بود به بیجا پور طلب داشت گویند که بدان کلانی و خوش ساخت تویی دیگر کم شنیده شده و آدم مسلح بفراغ دران توپ می نشست و این توپ در ابتدا در قلعه احمد نگر بود از تبدیل وضع روزگار سیدی عنبر از احمد نگر بقلعه پرینده فرستاده نگاهداشت بعد رسیدن پادشاه زاده محمد شجاع به برهانپور که خان خانان آمده ملازمت نموده اول همین مصلحت قرار یافت که لشکر برای تسخیر قلعه پرینده تعیین نمایند پادشاهزاده نظر بر ایام جوانی و ناکرده کاری خود بدون سرانجام معقول قلعه گیری با خان خانان و خان زمان متوجه تسخیر قلعه مذکور شد و به ملکپور رسیده خان زمان را با دیگر امرا و راجه جیسنگه بطریق هراول مع مصالح قلعه گیری رخصت نموده امر فرمودند که مابین راه همه جا که تعلقه بیجا پوری باشد بتاخت و تاراج در آورند و جایجا تهانه مقرر کرده روانه ساختند درین ضمن خبر رسید که ساهو بهوسله یکی از خویشان نظام الملکی را که دریگی از قلاع محبوس بود

بدست آورده با جمعی از واقعه طلبان ماده فساد ساخته نواح ظفر
نگر را تاخته خواص خان را با سه هزار سوار برای تنبیه او تعیین نموده
فرمودند که بعد از اخراج از ملک چمار کونده را که وطن بهوسله
گفته می شود تاخت و غارت نماید درین اوان شهرت یافت که
زندوله خان با مراری و غیره چهار سردار عمده و فوج سنگین از طرف
شاه بمدد قلعه پریزده رسیدند و خان زمان که نزدیک قلعه رسیده
بود از شنیدن خبر فوج دکهنیها یک گروهی قلعه کنار ناله کم آب
لنگر اقامت نموده به بستن مورچال و کندن نقب مردم تعیین
فرموده خود بفوج بندی برای مقابله پرداخت و قبل از رسیدن
کومک بیجاپوری مردم قلعه گاه بیگاه برآمده بر مورچال ریخته دست
برد نمایان می نمودند درین ضمن روزی گوی تفنگ برچشم
سیدی فرجام بد سرانجام قلعه دار در وقت نگاه کردن از سوراخهایی
حصار رسید کار او را تمام ساخت و قلعه دار لاحق دیگر فرستاده عادل
شاه نارسیده بقلعه دار سابق پیوست - بعده که پادشاهزاده بدرگنده بدر
رسید خان دوران از مالوا بهمد رسید با جمعیت شایسته رفیق و هم
مصلحت کار گردید اوائل رمضان پادشاهزاده سه گروهی قلعه رسیده
دائره نمود هنوز خیمها برپا نه نموده بودند که فوج غنیم از
اطراف نمودار شده بشوخی و زدن کهی پیش آمدند و روز دیگر
که غلبه فوج خصم برکهی رسید خان خانان از شنیدن مغلوب
گردیدن لهراسپ پسر خود با حکیم خوشحال که همراه کهی بودند
مع خان زمان مستعد کار زار گردیده چون بمیدان رسید جمعیت
غنیم بمقابل آمد و بعد ترده سرداران فوج پادشاهی دکهنیها جنگ

بگریز نموده خان خانان را طرف فوج کلان خود کشیدند و تا خان خانان خبردار گردید اطراف او را فرو گرفته کار برو بمرتبۀ تدبیر آوردند که زنده از آنجا برآمدن محال می نمود همچنان چار طرف خان زمان را فرو گرفتند چون خان دوران در ابتدای شهرت شورش بر فیل سوار شده در مکان خود استاده جاسوسان برای خبر و تحقیق نمودن قابوی ریختن بر سر اعدا تعیین کرده انتظار خبر واقعی میکشید بعد از شنیدن غلبۀ خصم که سه فوج ساخته یک فوج بر سر خان زمان رسیده برو عرصه تدبیر آورده و قریب ده دوازده هزار سوار غنیم خان خانان را محاصره نموده اند هیچکدام بمدد هم نمیتواند رسید و یک فوج کومک غنیم اطراف فوج پادشاهی را دارد و جمع کثیر از مردم همراه خان خانان با راجه موهن داس بکار آمدند خان دوران خبر یافته جلو ریز خود را بمدد خان خانان رساند وقتی رسید که فوج دکن بر سر جمعی که بکار آمده و زخمی افتاده بودند هجوم آورده می خواستند از میان فوج برداشته ببرند و بعضی غیرت طلبان با نام و ندک چون شیرژیان دران دریای خون غوطه زده راه آن جماعه گردیده بودند خان دوران دران حال رسیده هنگامی کار زار گرم ساخته چپقلشهای صف ربا بکار برد و هائی و هوی مردان و نعره های زهره شکاف مبارزان بپرخ برین رسید

• بیت •

ز بس نعره کامد برون از کمین * فرو افکند آسمان بر زمین
خان دوران خود را بر مقتولان رسانده جمعیت مخالفان را از اطراف بنات النعش ساخته نعش مرده ها را با زخمیان نیم جان از میدان

برداشتنه بر اسپان بسته بمدد خان خانان عزان تافت و خان خانان تقویت یافته ازان تهلکه جان بر گردید و از دست برد مبارزان صف شکن و حمله شیردلان فیل افکن خصم رو بفرار آورد درین ضمن که پادشاه زاده از شنیدن آن جنگ مغلوبه سوار فیل شده رو بمعرکه آورده بود خان دوزان و خان خانان رسیده خبر هزیمت مخالفان رسانده مانع آمدند و پادشاه زاده بر حقیقت اطلاع یافته زبان بآفرین خان دو ران کشاد و هر روز فوج دکهنی بشوخی تمام پیش آمده بر موچال و کهی میریختند و مردم پادشاهی بکار می آمدند و کهی گاه سالم و گاه نصف بلشکر میرسید روزی از روزها که کهی بار کرده رو بلشکر روانه شده بودند و فوج غنیم اطراف کهی را محاصره نموده از هر دو طرف جنگ کزان می آمدند یکبار بان آتش بار بر شتر پراز گاه رسیده بمدد باد رو برودر گرفت و از شعله آن بشتران دیگر رسید تا خبردار شدن اکثر از فیلان و شتران سراپا شعله آتش گشته سوختند و شور و غلغله عظیم برخاست غنیم فرصت غنیمت دانسته بر باقی جانور و آدم کهی دست یافت و غالب آمده نگذاشتند که پراز گاه به لشکر برسد خان خانان خبر شنیده سوار گردید و کار بجائی رسید که پادشاه زاده نیز سوار شد خان خانان شنیده متصل هم مردم دوانده مانع آمده پیغام داد که هر جا رسیده ازد فیل سواره استاده باشند تا خبر مابندهای جان فشان برسد غنیم از شنیدن سواروی پادشاه زاده و خان خانان و نمودار شدن نشانها پراز شتران را کشته و بعضی را ریسمانهای بار آنها بریده با خود گرفته فرار نمود چند فیل و شترهای هیمة و جانوران نیم سوخته را

برگردانند و باز هر روز شوخی می نمودند و کار بر لشکر پادشاه زاده تنگ آوردند تا آنکه روزی خان خانان مصلحت نمود که آخر شب فوج پادشاهی سوار شده غافل خود را بر بنگاه دکهنیها رسانند از سبب مخالفت سرداران و حسد میان هم خبر بغنیم رسید و تا رسیدن فوج پادشاهی که بهر روز برآمده نزدیک بنگاه آن جماعه رسیدند دکهنیها بهیر را بار کرده بدستوری که تا زمان حال دارند چند سردار با بهیر روانه ساختند و باقی فوج آراسته در مقابل افواج پادشاهی مستعد کارزار گردیدند بنابر آن آنچه مرکز خاطر بود صورت نبست مگر آنکه پاره گاوان غله که از سنگینی بار مانده بودند با چند شتر و گاو کهی که بیخبر از کهی برگشته بودند بدست مردم پادشاهی افتاد وقت مقابله که راجه جیسنگه را با فوج بیجا پوری مقاتله رو داد و کارزار صعب بمیان آمد مودهوجی نام سردار نام آور دکهنیها که از سابق زخمی بود با معدود چند اسیر سر پنجه تقدیر گردید - درین اوان خبر رسید که کاکا پندت نوکر عمدۀ خان خادان با رسد غله نزدیک لشکر رسیده و فوج دکهنیها برای سد راه او گردیدن سوار شده اند خان خانان بشاه زاده گفت که همراه کاکا پندت آن قدر جمعیت است که از عهدۀ دکهنیها براید اما دریذوقت که فوج آنها به دور رفته بر بهیر آن جماعه سواری باید نمود و در فکر تعیین فوج شدند پادشاه زاده فرمودند که ما خود هم سوار می شویم می خواهیم سیر فوج دکهنیها نمایم لهراسپ را مع جگراج و غیره سه چهار امیر در بنگاه گذاشته با باقی فوج بر بهیر خصم سواری نمودند دکهنیها خبر یافته بدستور اول بهیر را بار کرده چهرها

را آتش زده خود مستعد کارزار گشتند و بعد رسیدن فوجها جنگ
 صعب بمیان آمد اگرچه از طرفین مردم بسیار کشته شدند اما از
 طرف مخالفان جمع کثیر اسیر و قتل گردیدند و مراری پندت زخمی
 شده از اسب افتاد باز دکه‌نیه‌ها از معرکه بدر بردند بادشاهزاده به
 بنگاه خود مراجعت نمود از آنکه میان خان خانان و خان دوران که
 هر دو سردار صاحب داعیه بودند نفاق بمیان آمده بود و خان دوران
 اکثر حرفهای سبک اینکه من خان خاندان را از چنگ اجل
 رهایی داده‌ام جان و آبروی بباد رفته‌ام اورا بخشیدم بر زبان می‌آورد
 و روز بروز زیاده‌ماده نزع میگردید و سپاه نیز از سختی سلوک
 خان خانان شاکی بودند هر تدبیر و منصوبه که خان خانان می‌نمود
 خبر بمخالفان می‌رسید و آنها در مدافعه میکوشیدند و سعی
 در تسخیر قلعه فائده نمی‌بخشید هر چند کوچک سلامت و نقب
 پیش می‌بردند محصوران بران اطلاع یافته از اندرون در خرابی آن
 میکوشیدند با وجود پراندن یک طرف باره برج که باره باروت از
 اندرون قلعه دزدیده بودند فائده مترتب نشد و از کمی‌گاه و هیمة کار
 بر لشکر تنگ گردید چار پای سواری و بار بردار از بی‌علفی
 و تاخت غنیم بسیار تلف شدند لهذا پادشاه زاده بمصلحت
 خان خانان از پای قلعه برخاسته متوجه برهان پور شد - در مدت
 محاصره هفت ماه که اوایل ماه ذی حجه دست از محاصره
 برداشتند آدم و جانور بیدشمار ضائع گشتند و تا نزدیک رسیدن
 برهان پور دو بار غنیم نزدیک قصبه بپرمودار گردید و دست و
 پای نمایان زده بعده که جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند

دکهنیهها بمکان خود رفتند *

چون مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد شجاع ناکام بعرض رسید پادشاه زاده را با خان خانان و دیگر همراهان مغضوب ساخته طلب حضور نمودند *

اواخر ربیع الاول بعد از فراغ سیر باغات کشمیر متوجه لاهور شدند - بمنزل بهنبر که رسیدند بعرض رسید که مسلمانان این سرزمین که بجز کلمه توحید خواندن که پی بمعنی آن هم نه برده اند از راه و رسم اسلام بیخبرند و بکفار دختر میدهند و نسبت دو طرفه میزنمایند در منع آن حکم تهدید آمیز صادر شد - و بعد رسیدن سرحد پنجاب جمعی استغاثه نمودند که بعضی کفار شدید دختران و زنان مسلمین را بجبر در خانه انداخته در خرابی مساجد کوشیده اند - حکم شد آنها را مقید ساخته اگر توبه نموده بشرف اسلام در آیند بعقد جدید عورات را بآنها واگذارند والا بقتل آورده خانه و مال آن جماعت بضبط در آورند و مساجد را بدست همان طائفه بتعمیر در آرند و بتخانهای آنها را مسمار سازند *

درین اوان خبر رسید که خان زمان از خان خانان رنجیده بحضور رسیده و متصل آن خبر واقعه مهابت خان خان خانان از آزار ناسور معروض گردید (زمانه آرام گرفت) تاریخ یافتند ازین مقوله تاریخ مدح و ذم صاحب طبعان بسیار گفته اند *

ذکر سال هشتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و چهار هجری

جشن آغاز سال هشتم از جلوس منعقد گردید و هریکی

موافق پایه و نصیبه خود بفیض رسید - پنجم جمادی الاخری داخل دار السلطنت لاهور شدند سرکار بیجاگده و ندر بار و بعضی محال سرکار هاندیه که متصل سرحد مالوا و احمد آباد کنار آب نربدا و تپتی بود حکم شد که داخل صوبه خاندیس نمایند و سابق برای صوبه خاندیس و برار یک صوبه دار مقرر می شد فرمودند دو صوبه دار نمایند و صوبه بالا گهات نظام الملکی تازه مفتوح گشته را که تا سرحد کنار دریا و ساحل کوکن بجمع یک ارب و بیست کرور دام بود برخان زمان پسر خان خانان مقرر فرمودند و صوبه برهان پور را که بعضی از محال پایان گهات برار داخل نمودند بعهده خان دوران مقرر ساختند پادشاه زاده محمد شجاع از دکن آمده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را که پانصد روپیه یومیه داشت بمنصب ده هزاری چهار هزار سوار مع لازمه منصب عنایت فرمودند - چون فساد ساهو در ملک تازه مفتوح گشته دکن متواتر بعرض میرسید تجویز فرستادن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بدکن بمیان آوردند بخان دوران و خان زمان احکام صادر شد که خود را تا رسیدن پادشاه زاده بصوبه دکن رسانده در تغذیه و استیصال نظام شاهیه گوشند چنانچه بعد از عرض رسیدن استیلای دکنیان بلا فاعله خبر رسیدن خان دوران از مالوا به برهانپور و تعیین نمودن افواج برای گوشمال نظام شاهیه و بعد محاربات صعب منکوب و مغلوب ساختن و از پای قلعه سرخیزاندن آن گروه معروض گردید *

هفتم شعبان المعظم از لاهور کوچ سمت دارالملک دهلی فرمودند و سرسواری بدیدن زبده حق آگاهان روشنی ضمیر میان محمد میر

و دیگر بزرگان رفته و فاتحه استمداد از مزار برگزیدگان دین حاصل نموده راییت توجه بمنزل مقصود برافراشتند - وسط رمضان باغ کنار دهلی را از نزول رایات رونق دو بالا بخشیدند - مرده تولد فرزند در خانه دارا شکوه بعرض رسید مسمی بسلیمان شکوه ساختند و بعد زیارت قبر جنت آشیانی و دیگر مزار بزرگان متوجه دارالخلافه شدند - چون سه چهار جشن ضمیمه بهم اتفاق افتاد اولاً تخت مرصع که مجملی از خرج مبلغ و جواهر آن بزبان قلم خواهد آمد و ساعت جلوس بران روز نو روز مقرر شده بود دوم عید سعید فطر رسید سوم بزم طرب افروز ولادت شاه زاده سلیمان شکوه ضمیمه آن گردید روز دوم عید داخل دارالخلافه اکبر آباد شده طرح جشن انداختند و بکارپردازان حکم آرایش بزم بهشت مشاکل نسبت بهر سال زیاده فرمودند از انجمله یک اسپک مخمل زرباف که بخرچ يك لك و ده هزار روپیه در مدت سه سال در کارخانه احمد آباد تیار شده بود موافق اندازه آن دیگر فرش و ما یحتاج آماده گردید از بساطهای زرین و آئین بندی رنگین در و دیوار شعشه طلا گشت و تخت مرصع بخرچ يك كرور روپیه که صد و سی هزار تومان عراق باشد و در مدت هفت سال اتمام یافته بود از انجمله چهارده لك روپیه را طلبا بقی جواهر بیدش قیمت دران بکار برده بودند رونق افزای آن بزم گردید - محمد جان قدسی در تعریف تخت گفته *

* بیت *

زهی فرخنده تخت پادشاهی * که شد سامان بتایید الهی
فلک روزی که میگردش مکمل * زر خورشید را بگداخت اول

رساند گر فلک خود را بپایش * دهد خورشید و مه را رو نمایش
 دهد شاه جهان را بوسه برپای * ازان شد پایۀ قدرش فلک ساي
 چو تاربخش زبان پرسید از دل * بگفت (اورنگ شاهنشاه عادل)
 چون پادشاه خورشید منزلت بران تخت فلک رفعت جلوس نمود
 از اطراف نغمه پردازان حور مثال و رامشگران پری تمثال باصول
 گوناگون برقص در آمدند و سلاطین و امرا بهزاران زبان شکر گوین
 تسلیمات تهنیت بتقدیم رساندند و جیب و دامن مراد عالمی
 مالمال گردید شعرا و صلحا و ارباب طرب خرمن خرمن زر ذخیزه
 اندوختند و مهر و ماه برای نظاره جشی آن خسرو خورشید کلاه
 سر از دریاچه مشرق بر آورده در مجمر فلک سپند اختران سوختند
 و بدین ترانه مترنم گردیدند *

جشنی بهز دل فروزی * اختر همه در سپند روزی

ایام بدل نشاط افروز * همچون شب عید و صبح نور

و فلک بهزاران زبان میگفت *

همین بس وصف این فردوس آئین * که باشد جلوه گاه خسرو دین
 بدوق جشن نو روزی نقاره * گلو از صوت بلبل گشت پاره
 نفیر و کرنا گشتند دمساز * سرود زیر و بم شد هر طرف ساز
 آنچه پادشاه زاده و یمین الدوله و دیگر امرا بانعام درآمد و هر آنچه
 نذر و نثار از نظر گذشت در تحریر تفصیل آن قلم را رنجه نداشته
 بدین اکتفا می نماید که از ساعت تحویل تا روز شرف نوزده روز
 دست و دل آن پادشاه دریا دل در ایثار زر و گوهر حکم بحروکان
 داشت و فقیری نماند که صاحب نصاب نگردید و غنی نبوه که

ذخیره سالها برای عیال نیندوخت *

ذکر خرابی نجابت خان در قبول مهم سری نگر

نجابت خان فوجدار دامن کوه ولایت پنجاب عرضه داشت نمود که اگر مهم زمیندار سری نگر به بنده مقرر شود دو هزار سوار سه بندی مرحمت فرمایند ملک آن حدود بتصرف والا می آید یا پیشکش لائق از مرزبانان آن مزر و بوم میگیرم - التماس او بدرجه قبول در آمد - اگرچه بعد رسیدن بسرحد آن ولایت تردد نمایان نموده قلعه حاکم نشین آنجا را با مکانهای قالب دیگر بتسخیر در آورده سر راههای کتل را باوجود آنکه زمینداران بسنگ و گچ گرفته بر قندازان حکم انداز آنجا گذاشته بودند بعد رسیدن نجابت خان از سم اسپان بهادران آن راه مسدود مفتوح گردید - و مرزبان فرار اختیار نموده رو بکوهستان آورده وکیل زبان دان نزد نجابت خان فرستاده بقبول پیشکش ده لک روپیه برای ارسال حضور و یک لک و پنجاه هزار روپیه به نجابت خان پای صلح بمیان آورد - نجابت خان ناتجربه کار بی آنکه از بندوبست و احتیاج ضروری خاطر جمعی حاصل نماید بشرط ادای زرمذکور در مدت بیست روز نگهداشتن وکیل تا حصول زر قبول نمود - وکیل قدری طلا آلات و ظروف نقره و سنگ ریزه که با خود آورده بود بقیمت یک روپیه داده برای تنم دو نفر مفلوک بی نام و نشان را لباس فاخره پوشانده عوض خود تا واصل ساختن باقی نزد سرکار نا کرده کار گرو گذاشته راه صحرا گرفت و برای بند نمودن رسد غله راهها را چنان مسدود ساختند که تردد قاصد دشوار گردید - و از نرسیدن رسد حال لشکر روز بروز تباه میگردد و تا رسیدن ایام بوسات

بعضه داشته‌های سراپا غدر گزراشته دام و درم دیگر نرساند و کار و عرصه بر مردم بمرتبه تنگ گردید که گردۀ نان بقصر آفتاب ایام بر شکل و زمستان دم همچشمی میزد - و شب و روز باران فرصت چشم و نمودن نمی داد - و از هر طرف سیلاب دوان برای و بال جانوران و آدمهای فاقه کشیده می رسید و هر جاکه تهنه بادشاهی گذاشته شده بود مخدولان گاه بیگانه چون بلای ناگهان ریخته دمار از دماغ روزگار آن جماعه بر می آوردند - تا آنکه نجابت خان باهم مصلحتان جان خود بسلامت از انجا بر آوردن غنیمت دانسته بفکر تدبیر بر آمدن ازان تهلکه افتاد - درین ضمن خبر رسید که گوجر نام را که در قلعه گذاشته پیش آمده بود با جمع کثیر کشته گردید و سوار و پیاده بیشمار همه جا سر راهها را بند نموده اند - حاصل کلام ملالت انجام نجابت خان تمام لشکر و توپخانه و اسباب تزک و کارخانجات بباد فنا داده خود بهزار دشواری و تغییر وضع با معدود چند جان بر گردیده از انجا نجات یافته - و عیال و ناموس مردم که از ملاحظه تیغ خونفشان مفسدان رو بغار و انبوهی اشجار گذاشته بودند بدست تبه کاران آن دیار افتادند - بعد از عرض نجابت خان را بی منصب نمودند و از تغیر او میرزا خان بن شاه نواز خان مقرر گردید و حکم شد که وجه پیشکش مقرری را از نجابت خان باز یافت نمایند •

ذکر مهم چهار سنگه بنديله

چون چهار سنگه بنديله را بعد وقوع تصدیرات قلم عفو بر جرائم او کشیده همراه خان خانان روانه دکن نموده بودند و آن بد بنیاد بعد از چند گاه از خان خانان رخصت وطن در خواسته بکرماجیت نام

پسر خود را بجای خود نگهداشته بمسکن مرروئی رسیده مفسدی قدیم اختیار نموده بهیم نراین زمیندار گدازه را بغدر و عهد حيله آمیز از وطن طلبیده مع توابعان بقتل رساند همه سرانجام و ده لک روپیه خزانة اورا مع قلعه متصرف شد - بعده پسر بهیم نراین که در حضور بود برین ماجرا مطلع گردید و حقیقت بعرض رسید حکم نصاب آمیز مشتمل برهنمایی بازگشت از راه خطا و مسترد ساختن مال بهیم نراین بوارثان مکرر بنام آن برگشته طالع صادر گردید اما فائده نداد - و بکر ماجیت پسر او نیز بموجب اشاره پدر از دکهین برخاسته روانه گردید - خان دوران در برهان پور بفرار او اطلاع یافته تا مالوا تعاقب نمود و بعد رسیدن بآن تبه کار و مقابله و مقاتله بمیان آمدن زد و خورد عجیب رو داد - و اکثر همراهان طرفین کشته و زخمی گردیدند و بکر ماجیت خود دو زخم برداشته جان بدر برده نزد پدر رسید - بعد از عرض رسیدن عبداللہ خان بہادر و سید خان جهان و خان دوران کہ بعد از تعاقب او بمالوا رسیده انتظار حکم میکشیدند با چند امیر دیگر تعین گردیدند و صوبہ مالوا بدستور سابق بخان دوران مقرر فرموده صوبہ برهان پور بالہ وردی خان مرحمت کردند و برار بخان زمان ضمیمہ بالاگہات نمودند - و آن مفسد کہ از روانه شدن افواج اطراف اطلاع یافت و کیل خود را بحضور روانه ساخته خان خانان آصف خان را شفیع جرائم خود نمود و التماس طلب یکی از بندگان حاضر کہ دست او گرفته بدرگاہ آن پادشاه خطا پذیر حاضر سازد بمیان آورد - حضرت اعلیٰ سندر کب رای را کہ از شعرائی پای تخت هند بود بسبب هم جنسی نزد او روانه فرمودند

و ارشاد فرمودند که اگر محال سرکار سانوا را (۱۰۷) که سی لک روپیه جمع دارد بعهده بندهای پادشاهی نماید و بکرماجیت پسر خود را بحضور فرستاده خود نزد خان زمان بدکهن بدستور سابق برود قلم عفو بر جریده اعمال او کشیده گردد - سندر کب رای که نزد آن تبه کار رسید بعد از سوال و جواب غدر آمیز آن فتنه انگیز دانست که مطلب او تا سر انجام یافتن استحکام مکانهای قلاب دفعیه است - بغرور جنگل پر از تراکم اشجار خاردار و گذرهای دشوار گذار قدم برآه اطاعت نمی گذارد - بی حصول مطلب برخاسته بحضور آمد - و پادشاه از راه مزید احتیاط باوجود تعیین امرای نامدار صاحب فوج پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را که برای دکهن مستعد ساخته بودند بسرداری تمام فوج بهمم آن کافر فاجر مقرر فرموده بتاکید مرخص ساختند و هزار سوار اضافه مع دیگر عنایات عطا فرمودند و شایسته خان و رستم خان دکهنی و دیگر امرا همراه پادشاه زاده تعیین شدند - دوازده لک روپیه نقد و جنس پیشکش زمینداران بنگالا فرستاده صوبه دار آن ضلع از نظر گذشت - حکیم مسیح الزمان عرف حکیم مظفر که از کعبه الله معاودت نموده بود متصدی بندر سورت به نیابت بیگم صاحب که بندر سورت مع مال و سائر در جاگیر و انعام نواب قدسیه عطا فرموده بودند مقرر فرمودند و سه هزار پانصد سوار منصب سابق بحال نمودند - وسط شهر ربیع الثانی سنه هزار و چهل و پنج هجری متوجه دکهن گردیدند - میرک حسین

خوافي را بعنوان سفارت با تحف قيمت لك روبيه و دو هزار اشرفي نقد نزد نذر محمد خان روانه ساختند - تاريخ توجه دفعه ثاني صاحب قران ثاني بدكن بعرض رسيد * ع *

بپادشاه جهان اين سفر مباركباد

شمه از ترددات عبد الله خان و ديگر امرا كه در مهم چهار معروض گرديد بزبان خامه تيز رفتار ميدهد - كه اميران نامدار چون متوجه استيصال آن نابكار شده قبل از رسيدن پادشاه زاده نزديك قلعه آوندچيه كه مكان مطبوع سير حاصل بود و جنت مكاني آن پرگنه را در جلدوي كشتن ابو الفضل به نرسنگه ديو پدر چهار بطريق وطن مرحمت نموده بودند رسيدند - چندين هزار بيلدار و تبردار براي بریدن اشجار و هموار نمودن راههاي دشوارگذار مقرر نموده هر روز نيم كروه راه مسافت طي مينمودند - و چهار نا هنجار با پنج هزار سوار و برقنداز بيشمار در قلعه آوندچيه نشسته سوار و پياده بسيار اطراف تعين نموده بود كه از يمين و يسار براي سدره مبارزان نامدار در پناه اشجار و گوشههاي غار نشسته بانداختن تير و تفنگ سپاه اسلام راکشته و زخمي مي ساختند و ازان جماعه نيز هر روز جمعي بدا رالبوار مي پيوستند چون به يك ونيم كروهي آوندچيه رسيدند بكملة اول راجه ديبي سنگ هرارل كه دعوي ارث قلعه چهار داشت بعضي مورچال آن بدخصال بتصرف مبارزان در آمد - جمعي كثير قتيل و اسيرگرديدند ترس و هراس تمام در دل آن بد اساس راه يافت و با بكر ماجبيت پسر و عيال و مال آنچه از زر سرخ و سفيد و حواهر توانست باخود گرفت برداشته جمعي از برقندازان بسمداري

يکي از راجپوتان آنجا گذاشته طرف قلعه دهاموني که مکن بسيار قلب و بنا کرده پدر او بود روانه گرديد - بهادران قلعه کشا بران اطلاع يافته شاديانه آثار فتح نواخته تزلزل تمام بگوش دل باختگان آن مرزو بوم انداختند - و به تردد دوسه شبان روز قلعه را مفتوح ساختند و هزار پاي صداي اذان دين محمدي بگوش کافران آن ديار رساندند و بموجب اشارت پادشاه آن قلعه را به راجه ديبي سنگه سپرده کليد قلعه را بحضور ارسال داشتند - و با سرانجام جنگل بري طرف دهاموني روانه گشتند - و در فرصت دو روز بآن مکن رسیده شروع به پيش بردن مورچال و کندن نقب نمودند - هرچند که سنگ لاج آن سرزمين بمرتبه صلب واقع شده که سواي آهن فولاد دران سنگ ناخن گير نميگرديد - اما بهادران کوه کن چنان کمر همت بستند که در اندک فرصت کار بر محصوران تنگ آوردند - و مع هذا مخدولان در تردد اذاختن گوله توپ و تفنگ و حقه آتش و بان و سنگ صد من و دو صد من کمي نهموده مردم بسيار شهيد شدند و شب و روز باران آتش برفوج پادشاهي ميباريد - آخر شبی بدستياري زينه - آسمان پايه و کمندهای هوش ربا مبارزان جان باز قرار بر يورش دادند - جهار دل باخته بهوش آمده براي طلب زنهار ميانجي فرستاد - هنوز گفتگوي بنياي صلح بگوش سرداران نرسیده بود که بهادران رهيله و نظر بهادر بهادری را کار فرموده از طرف جنوبي بکمند جانبازي خود را بقلعه رساندند و دروازه قلعه را آتش زدند - جهار سنگه سراسيمه وار از حصار برآمده در شب تار راه ادبار پيش گرفته خود را به پناه اشجار جنگل انبوه رسانيد - اگرچه

صدای داروگیر و تردد محصوران برطرف شد اما چون خبر تحقیق فرار آن تبه گران نداشتند قرار برآن دادند که بعد از طلوع نیر اعظم بقلعه در آیند - غارت پیشگان که سیماب وار برای در آمدن قلعه بیقرار بودند گوش بحرف سردار ها ننموده از هر طرفی که راه یافتند بقلعه در آمده در تاخت و تاراج نمودن پیش دستی را غنیمت دانستند - خان دوران برین معنی اطلاع یافته با جمعی بقلعه در آمده باهتمام منع غارت دست و زبان کشاکش و جابجا مردم شدید بتاکید اکید و تهدید تعیین نمود - درین اوان ازکنار برجی آواز بلند گردید که جمع کثیر در آنجا بامید بدر رفتن فراهم آمده فرصت فرار نیافته انتظار تیغ اجل می کشیدند - علی اصغر ولد محمد جعفر که از بندهای تردد طلب و روشناس بود بخاندوران گفت که من رفته آن جماعه را مقید ساخته می آرم خان دوران هر چند بعدر شب تار در منع کوشید آن جوان نشنیده بهمعنائی اجل خود را در آنجا رساند - قضا را در آنجا باروت خانه مملو از باروت بود که سر او را وقت یورش و زده بودند و جمعی از تماشاگران و تاراجیان با مشعل دران مکان در آمده تردد می نمودند در همان آن که آن نوجوان از عمر سیر آمده بدان مکان رسید گل مشعل در باروت خانه افتاد تمام برج را به هشتاک گز دیوار و قریب در صد نفر که آنجا بودند با آن نوجوان و همراهان او چنان پراند که در میان مردها تقریق صورت نمودن دشوار نمود - و از افتادن برج و دیوار از صد نفر زیاده راجپوتیه که بیرون قلعه در پای برج بودند نیز تلف شدند - روز دیگر که خان دوران خان در ضبط اموال و تفحص خزانه مدفون پرداخت و جابجا مردم تعیین نمود برای او خبر

آوردند که چاه پراز زر مسكوك و ظروف نقره و غيره در جنگل يافته شد و خان دوران از شنيدن آن خود را بر سر چاه رساند و براي پيدا كردن چاههاي ديگر بجست و جو پرداخت در سه چاه ديگر كه براي غله مي سازند زر مدفون يافتند - بعد از تفرقه شدن و بغارت رفتن زر بسيار دو لك و پنجاه هزار روپيه مع بيست من ظروف نقره واصل سركار گرديد و معلوم شد كه در چاههاي ديگر نيز زر مدفون ساخته باشند بعد عرض حكم شد كه سيد خان جهان در انجا مازده به بند وبست آنجا و تحقيق خزانه چاههاي ديگر پردازد - و خان دوران و عبد الله خان با باقي امرا بتعاقب چهار خود را رسانده قتيل و اسير سازند - و نيز ظاهر گرديد كه چهار خود را بشاه پور كه گدهي قائم بود و سابق همان مكن حاكم نشين بود رسانده در فكر بر آمدن طرف گوندرانه و ديوگده كه از برارست بنايران هر دو سردار متوجه شاه پور شدند - و در همان زودي خبر فوت زميدار گوندرانه و رسيدن فوج پادشاهي معا به چهار رسيد و دل و حوصله باخته توپهاي قلعه را شكسته و نا بود ساخته عمارات را از باروت پرانده تمام اثاث البيت را كه در همراه گرفتار آن عاجز بودند آتس زده هرچه توانست از جواهر و زرنقد و ظروف طلا و نقره و عيال و اطفال برافيال و اسبان راهوار بار و سوار نموده مع دوهزار سوار طرف ديوگده وقت شب برآمد عبد الله خان و خان دوران خبر يافته خود را اندرون قلعه شاه پور و جورا گده كه متصل هم بودند رسانده بقيه النار را بضبط خود در آورده اذان محمدي خوانده بتخانه هارا مسمار ساخته آن قلعه را حواله مردم معتبر نموده جمعي از راجپوتيه در انجا گذاشت -

و از احوال چهارخبر یافت که زیاده از هفت هشت کروه طی مسافت
 نمیتواند نمود - باوجود تفاوت پانزده روز هر دو سردار تعاقب نمودند
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اگرچه از شنیدن خبر فتح و فرار چهار
 خود را بطریق یلغار رساند اما چون میان عبد الله خان و دیگر
 افواج پادشاه زاده تفاوت بسیار واقع شد در دهامونی برای آرام
 لشکر و نسق آن حدود چند روز مقام و توقف نمودند و فوج عدو
 مال تعاقب آن بدسگال گرفته یلغار کنان هر روز هفده هیجده کروه
 گاه بیست کروه طی مسافت می نمود تا آنکه بسرحد راجه
 چانده که با سرحد گوندوانه و دیو گده متصل است رسیدند خبر
 یافتند که چهارخبر کهوهی از اینجا فرو آمده بود از شنیدن خبر نزدیک
 رسیدن فوج اسپان را گاه و دانه نداده پیشتر مرحله پیما گردید - فوج
 پادشاهی باوجودی که آن روز بیست کروه طی مسافت نموده
 بوده آرام نگرفته بتعاقب پرداخته وقت غروب آفتاب نزدیک آن
 خون گرفتگان رسیدند و آنها خبر یافته آنجا بند نتوانستند گردید - از
 رسیدن فوج خونخوار باز برای افتادند - بهمین دستور همه جا پاشنه
 کوب رسیده دست از عقب برنداشته هر دو لشکر شب و روز یلغار
 می نمودند - تا آنکه بفوج پادشاهی خبر رسید که فیلان و شتران پر از
 بار خزان و خالی که نمیتوانستند رسید سر بصره داده سراسیمه وار
 طی مسافت می نمایند - لشکر پادشاهی از شنیدن این خبر
 خواستند که بتفحص و غارت فیلان پردازند - خان دوران و عبد الله خان
 مانع آمده پابند طمع فیل و خزانه نگردیده افتان و خیزان که اکثر
 نعل اسپان افتاده بود دست از دنبال خصم بد خصال برنمیداشتند

تا آنکه کار بمشت و گریبان رسید - چهار را فرصت ونا نمود که بدستور کفار غیرت شعار بجوهر نمودن زن و فرند پردازد در عالم اضطراب دو جمدهر بزنی کلان رانی پارتی نام زده و یگان یگان شمشیر بدیگر زنان و عیال و اطفال خود و همراهان رسانده در راه انداخت و همه با پسر خورد سال بکر ماجیت بدست مردم پادشاهی آمدند - و چهار یک دو مقابله بافوج نموده جنگ ناگزیر از ننگ نام نموده عم بهادر خان را با چند نفر کشته و زخمی ساخته و از خود جمعی بکشتن داده فیلان و شتران بسیار پر از بار گذاشته خواست جان خود را با چند فیل که از عیال خورد سال و مرصع آلات و اشرفی دران بودند بتعلقه گلکنده رساند - خان دوران محمود بیگ خوانی را برای گرد آوری فیلان و مال و عیال که مابین راه گذاشته میرفت گذاشته خود دست از تعاقب برنداشته تا آنکه باقی فیلان مع جواهر آلات و عورات بدست مردم پادشاهی آمد و اثری از چهار و بکر ماجیت پسر او نیافتند ناچار برسر تالابی رسیده چون جان در اسپان نمانده بود و آدمها جان باب رسیده طاقت حرکت نداشتند آنجا فرود آمده خواستند تاخبر تحقیق رسیدن چهار آرام گیرند - درین ضمن خبر کشته شدن چهار مع بکر ماجیت رسید و در همان آن گوندهای آن سرزمین که در جنل وقت فرار با چهار و بکر ماجیت دو چارگشته بر احوال پرمال آنها اطلاع یافته با هر دو هم نبرد گشته کشتند - و سردای پدر و پسر را بطریق نذر و پیشکش نزد سرداران پادشاهی آوردند - و بروایتی خبر کشته شدن هر دو آورده خان دوران را در آن مکان بردند و خان دوران سر هر دو

بریده با انگشتریهای نام آن بد مآلان آورده گوندها را مخلع ساخته نقد و اسب داده مرخص ساخت و سرها را مع عرضداشت فتح مصحوب بهادر بیگ نام روانه حضور گردانید *

* بیت *

چو بد کردی مباحش ایمن ز آفات

که واجب شد طبیعت را مکافات

در سرای شهپور تعلقه مفتوحه چهار نزل واقع شده بود که سرها مع عرضه داشت از نظر گذشت - و فرمودند که بر دروازه سرای بیاویزند - و آنچه زر نقد و طلا و نقره آلات مع جواهر از جاها در ابتدا و بعد ازان در راهها وقت فرار چهار بدست بندهای پادشاهی آمد سوای آنچه تلف شده مبلغ یک کرور روپیه داخل خزانه سرکار گردید - و سوای آن عبدالله خان وقت مراجعت پنج لک روپیه و یک لک روپیه را جواهر و دیگر جنس مع دو فیل نامی از راجه چانده گرفته بحضور معروض داشت - و هر سال یک لک روپیه و بیست و پنج فیل بطریق پیشکش مقرری بر ذمه زمیندار چانده نمود که هر سال برساند *

ذکر جشن و واقعات سال نهم از جلوس مطابق سنه

هزار و چهل و پنج هجری *

غره جمادی الاخری آغاز سال نهم از جلوس مطابق سنه هزار و چهل و پنج موافق سرانجام سفر آرایش جشن ترتیب یافت - بعد از فراغ جشن کوچ فرموده سیر تالاب و عمارتهای احداث نموده نرسنگ دیو پدر چهار نموده شکار کتان طی مسافت نمودند - درین ضمن بعرض رسید که بعضی جاهای غیر معلوم پراز خزانه

مدفون چهارست - اسحاق بیگ را برای تحقیق آن تعیین فرمودند
هرجاکه خانه سنگ بنظر می آمد باشاره چشم تمام چشم دست بدست
مسمار میساختند - عمارات آن سرزمین را بی آنکه احتیاج بگل و
چونه افتد از سنگهای مربع و طولانی که پنداری که سنگ تراشان
بمدد تیشه ساخته اند از محض قدرت الهی بشمار دزان سرزمین
افتاده می سازند - اگرچه از آفت باد و باران و سیلاب و آتش
محفوظ می باشد اما وقت خراب و مسمار ساختن محتاج بکلنگ
و بیل نمیگردد - از جمله تعلقه چهار یک برگنه چهره که نهصد ديه
و هشت لک روپيه جمع داشت بضبط در آورده خالصه مقرري
ساختند - و بند های پادشاهی که برای تعحص خزانه مدفون رفته
بودند از چاهها و جاهای غیر معلوم دیگر مبلغ شصت لک روپيه از
سعي مردم پادشاهی و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب سوای زري
که سيد خان جهان بر آورده زیاده از کرور روپيه واصل سرکار نموده
بود بر آمد - و روانه قلعه اکبر آباد ساختند - و پادشاه زاده محمد
اورنگ زیب بحضور رسیده ملازمت نمود - و باتفاق از راه سرونچ
متوجه دکن گردیدند - چون از اداهای خارج عادل شاه غبار ملال بر
خاطر عاظر پادشاه بود و امداد نظام الملک علاوه آن گردید و
نیز مکرر بعرض رسید که در حیدر آباد خطبه بدستور ایران خوانده
می شود و نام شاه ایران در خطبه داخل مینمایند - فرمودند که اول
برای اثبات حجت یکی از بندهای پادشاهی زبان دان سخن فهم برای
ارشاد و نصیحت آن هر دو مغرور باده غفلت روانه ساخته از فرمان
و پیغام وعده وعید آمیز خبر دار سازند - لهذا مکرمت خان را با فرمان

و قبضه دهب و پرتله مرصع بدستور ساز دکن روانه بیجاپور نمودند -
 و فرمودند که بالمشافه به عادل خان بگوید که هنوز آتش قهر
 سلطانی شعله ور نگردیده اگر ساهو را با دیگر مفسدان نظام الملکی
 از نوکری خود برطرف و از ملک بیجاپور اخراج فرماید و دست
 از قلعات نظام الملک و توپ ملک میدان و دیگر توپهای آن قلعات
 بردارد و محلات آن حدود را بتصرف بندهای سرکار واگذار و بدستور
 سابق در ادای پیشکش اطاعت ورزد بیشتر از پیشتر متوجه احوال
 و پرداخت او خواهیم گردید - و الا افواج دریا امواج با فیلان کوه شکو
 بسرداری بهادران قلعه کشا و مبارزان صف ربا دران دیار رسیده
 داند - و نیز پیغام نمود که اگر موافق فرموده و ارشاد بشاه راه هدایت
 قدم گذارد از راه ترحم قلعه شولا پور را که سرمایه آرزو و ماده نزاع
 بانظام الملک است و ملک کوکن کنار ساحل تا بندر جیول من جمله
 تعلقه نظام الملکی که نه لک هون محصول است باو عنایت خواهیم
 فرمود - و تا بقای حیات اولاد ما او بدو تعلق خواهد داشت و
 مطابق همین مضمون در فرمان پند و اندرز سرپا امید و بیم درج
 فرمودند - و بزبان فلم دادند که اگر خاف آنچه بزبان خامه و پیغام
 گهر سنخ درآمده بظهور آید آنچه خواهد دید از خود خواهد دید -
 و بمکرمات خان امر شد که در صورت قبول انداختن حلقه اطاعت
 بگوش پند نبوش زود بحضور معروض دارد - که فرمان مع نتیجه عهد
 و پیمان امان بار فرستاده شود - و بهمین دستور فرمان مع که مرصع
 پرکار برای قطب الملک همراه میر عبد اللطیف که از تربیت یافتهای
 تیز هوش حضور بود روانه فرمودند - کلمه چند از انتخاب فرمان

که بنام قطب الملک صادر گردید بزبان قلم میدهد - ایالت و امارت
 پناه - ازادت و عقیت دستگاه - خلاصه امجد کرام - سلاله اکارم عظام - نفاذ
 خاندان عز و علا - عضاده در دمان مجد و اعتلا - زبده مخلصان صلاح اندیش -
 خلاصه متخصصان سعادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر
 آداب خیرخواهی - جوهر مرآت صفا و صفوت - فروغ ناصیه دولت
 و رفعت - سزاوار عاطفت بیکران - المخصوص بعنایه الملک المنان -
 قطب الملک بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - که
 چون ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام و مروج دین مبین حضرت
 سید انام صلی الله علیه و علی آله و اصحابه و سلم و موید و مروج
 مذهب اهل سنت و جماعتیم بر ما واجب است که هر جا حکم
 اشرف ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را
 جاری سازیم و آثار بدعت و ضلالت را محو فرمائیم و بعرض ما رسیده
 که در ملک آن قطب فلک شوکت سب اصحاب کبار که آیات
 قرآن مجید دلالت صریح بر فضل ایشان میکنند و اخبار و آثار
 صحیح شهادت میدهد بر علو درجات آنها و مع هذا قرابت قریبه
 با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم دارند مینمایند و آن
 ایالت پناه در منع آن نمی کوشد و بسزای اعمال نمیرساند - بنابراین
 از روی ارشاد حکم میفرمائیم که از ملک خویش این امر قبیم و
 فعل شنیع را بر طرف گرداند و اگر بدبختی از بی سعادت بی مرتکب
 این امر شود بسیاست رساند و الا بر ما لازم است که در تسخیر آن
 ملک سعی نمائیم و مال و اهل آن ولایت را بر خود حلال دانیم
 و خون آنها را هدر شناسیم و بعرض رسیده که خطبه بنام فرمانروای

ایران خوانده می شود هرگاه آن ایالت پناه دعوی عقیدت و مریدی
 باین جناب داشته باشد بوالی ایران چه رجوع دارد باید که بعد
 این نام فرمان روی ایران در خطبه مذکور داخل نسازد و خطبه
 دران دیار بنام نامی ما مزین باشد و مبلغ کلی بابت پیشکش
 ما که آن ایالت و شوکت دستگاه را باید داد زود ادا نماید و ما
 نظر بر صدق اعتقادی که پدر آن ایالت پناه سلطان محمد قطب
 الملک مرحوم بخدمت ما داشت و خدماتی که ازو بوقوع آمده
 همه عنایات پادشاهانه بحال او مبذول می فرمائیم و بشرط قبول
 اطاعت مذکوره و ادای مطالبات مقرر می نمائیم که بعد ازین
 ضرری بآن ملک از اولیای دولت ما نرسد لهذا معتمد کار آگاه ملا
 عبد اللطیف را که از بندهای دو شناس این درگاه است پیش
 آن ایالت پناه و شوکت دستگاه فرستادیم باید که آنچه زبانی
 او ارشاد شده مطابق آن بعمل آرد و پیشکش را مع جواهر و فیلان
 قابل درگاه چنان روانه سازد که در جشن نوروز عالم افزوز در دولت
 آباد از نظر اشرف بگذرد و اگر از قبول احکام جهان مطاع انحراف
 ورزد افواج دریا امواج برای استیصال آن ولایت تعیین خواهد گردید *

خان دوران و عبد الله خان با پیشکش نقد و فیلان چهار
 و راجه چانده و غیره رسیده ملازمت نمودند و ابستهای چهار
 که زانی پارتی از زخمهای کاری در گذشته بود و زخمهای دیگران
 التیام پذیرفته مع درگا پسر خورک و درجن سال نبیره او بنظر
 گذشت هر دو را مسلمان ساخته اول را باسلام قلی و دومی را بعلی
 قلی مسمی گردانیدند و زنان را نیز بقلیقین کلمه شهادت مشرف

ساخته داخل پرستاران مشکوی گردانیدند - و خان دوران را خطاب بهادری مع خلعت و چار قمب طلا دوزی و شمشیر و خنجر مرصع و اضافه دو هزار سوار که اصل و اضافه پنجهراری پنج هزار سوار باشد عنایت فرمودند - و همچنان عبد الله خان و همه همراهان بعنایات بادشاهانه و اضافهای دمایان سرفرازی یافتند و بعد نزدیک رسیدن برهان پور داخل شهر نشده در کراره که از مکانهای با صفا و شکار گاه مشهور دار السرور است نزول اجبال فرمودند دو روز سیر و شکار آنجا نموده بیست دویم شعبان متوجه دولت آباد شدند - در مدت بیست و هشت روز بدولت آباد رسیده بتفاوت دو کوره کنار حوض قتلو شرف نزول فرمودند خان زمان صوبه دار بالا گهاٹ آمده شرف ملازمت حاصل نمود چون ساهوی ضلالت آئین بوجود مقید بودن نظام الملک در گوالیار برای هنگامه فساد و شورش واقعه طلبان طفل مجهول النسب را از قبيله نظام الملک بهمرسانده دستاويز معرکه آرائی ساخته لشکر فراهم آورده بعضی از محاللات و قلاع دور و نزدیک آن ولایت را در هنگام فرصت که بزبان خامه داده شده بتصرف در آورده ماده شوریدگی ملک و تقریف مال و حال رعایا گشته بود خان دوران بهادر و بهادر خان و خان زمان و شایسته خان را مع بیست و چهار امیر روشناس کار طلب با چهل و هشت هزار سوار آن عهد که اکثر موجودی بودند برای تادیب و تنبیه مفسد مذکور مقرر و مرخص نمودند وقت رخصت ارشاد فرمودند که اگر عادل خان بمده طالع باعانت فوج پادشاهی و گوشمال آن تیره بخت پردازد ضرر بمملک او نرسانند والا ولایت بیجاپور را نیز بتاخت و تاراج در آورند و از

جمله افواج مذکور بیست هزار سوار بپردازی خان زمان و رفاقت سید شجاعت خان و بهادر خان و هیله و غیره فوج بندی نموده فرمودند که طرف احمد نگر شتافته اول چمار کونده را که وطن ساهو است پایمال سم اسپان مبارزان ساخته طرف کوکن رفته آن ولایت را از تصرف ساهو بر آورند - و شایسته خان و اله وردی خان را باتفاق سید عبدالوهاب خاندیسی که از مبارزان مشهور و بهادران یکه تاز روزگار گفته میشد برای تسخیر قلعه جنیر و ناسک و توابع آن تعیین فرمودند - و خان دوران را حکم شد که مابین قندهار و ناندیر که سرحد بیجاپور و گلکنده گفته می شد استقامت ورزیده بعد تسخیر قلعه اود گیر و اوسه بتاخت و تاراج ملک بیجاپور پردازد و هر سه سرفوج را بعطای خلعت و شمشیر و خنجر و جمدهر مرصع و اسب و فیل معزز ساخته مرخص فرمودند و خود اندرون قلعه دولت آباد تشریف برده هیر نمودند *

اوائل شوال فرخ فال عرضه داشت شایسته خان رسید که از اقبال عدو مال قلعه رام سیج از ترده احمد خان نیازی بتصرف اولیای دولت در آمد و معا بعرض رسید که یک پسر و برادر چهار که در وقت فرار از پنجگه شیران بیدش شجاعت بدر رفته دران جنگل انبوه مفقود الاثر گردیده بودند دستگیر مردم قطب الملك گردیده بحضور رسیدند بادشاه هر دو عرض خجسته فال چنین را برای تسخیر باقی قلعه بفال نیک گرفته شکر الهی بدل و زبان بجا آوردند و آن هر دو اسیر پنجگه تقدیر را که از قبول اسلام سرپیچیدند بزر تیغ در آوردند - چون بتازگی خبر نفاق و عدم

اطاعت بیجاپوری بعرض رسید سید خان جهان را با سپه دار
 خان و رستم خان و غیره بندهای جان نثار پادشاهی با فوج ده
 هزار سوار برای خرابی و تاخت و تاراج ملک بیجاپور بکومک
 خان دوران مرخص ساختند و بخان زمان و همه سرفوجان احکام
 صادر شد که از هر طرف تاخت و تاراج کنان داخل سرحد ملک
 بیجاپور شوند و اول به تنبیه رندوله خان که از سرداران نامی عادل
 خان گفته می شد پردازند - و نیز خفیه حکم صادر نمودند که در
 صورتی که عادل خان از خواب غفلت بحال آمده باظهار اطاعت
 رجوع آرد دست از تاخت و تاراج کشیده بحضور برگارند - از
 عرضه داشت شایسته خان بعرض رسید که قلعه نادرک به تسخیر و
 برگزات نواح آن بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - ملا تقی فرستاده
 حیدر آبادی مطابق حکم روز جشن نوروز با قدری جواهر و پنجه
 فیل کوه شکوه و دیگر تحف که قیمت جمله یک لک و شصت
 هزار روپیه می شد مع عرضه داشت تهنیت سال نوروز رسیده
 ملازمت نمود - مجموع در جشن نوروز بیست لک روپیه پیشکش
 پادشاه زاده‌ها و امرا و قطب الملک و راجه چانده از نظر گذشت *

چهارم ذی قعدة میر ابوالحسن و قاضی ابوسعید از نزد عادل خان
 مع قدری جواهر و مرصع آلات و عرضه داشت مشتمل بر اظهار کمال
 عجز و ندامت و خجالت افعال گذشته و قبول اطاعت آینده رسیده
 ملازمت نمودند - نرسنگه دیو پسر بکر ماجیت از بقية السیف همراهان
 چهار که بامید جان بدر بردن بر اهنمائی و رفاقت بهادر نام
 افغان از راه چانده نزد بهلول بیجاپوری می رفت هر دو دستگیر

پسر اله وردی خان گردیده بحضور رسیدند نرسنگه دیو را بشرف اسلام در آوردند و بهادر را بقتل رساندند *

حقیقت مکرمت خان که نزد عادل خان مرخص گردیده بود آنکه بعد رسیدن بیجاپور حاکم آنجا استقبال فرمان نموده مکرمت خان را باعزاز شهر در آورده اگرچه در ظاهر آنچه باید باظهار اطاعت و تقدیم خدمت کوشیده اما از اطوار او چنان ظاهر گردید که در خفیه رویه امداد مخالفان برخلاف ظاهر از دست نمیدهد مکرمت خان حقیقت را مکرر بحضور معروض داشت و چنانچه بتحریر در آمده فوج برای پایمال و خراب ساختن ملک بیجاپور تعیین نمودند و آنچه انجام کار او کشید بزبان خامه خواهد داد *

دو کلمه از سلوک قطب الملک نگاشته می آید که بعد رسیدن عبد اللطیف بحیدر آباد بکمال اظهار ارادت و عقیدت شکرگوبان و ثنا خوانان استقبال فرمان نموده حاجب را باعزاز تمام شهر در آورده بتهدیه اسباب پیدشکش پرداخته روز جمعه خود بجامع مسجد رفته امر نمود که خطبه را بتذکار آسامی سامی اصحاب کبار و نام نامی پادشاه عوض اسم شاه ایران بخوانند و گل طلا و نقره وقت بردن اسم پادشاه اسلام نثار نمود و سکه بنام شاه جهان صاحب قران ثانی زده روپیه و اشرفی تازه سکه و دیگر تحف و جواهر بحضور ارسال داشت و این آرزوی دیرینه پادشاهان سلف دهلی بر آمد - اله وردی خان که به تسخیر قلاع طرف کوکنر رفته بود از عرضه داشت او ظاهر شد که قلعه چانده و رودوله و جهوله

و کهنتر و راجدهیرو هنوزت و دهر ب و غیره بیست و پنج قلعه که از قلعه های قلب و ملجای خودشان و منسوبان نظام الملک بود بعد از تردد نمایان و ضرب شمشیر قلعه کشایان بتصرف بندهای پادشاهی در آمد و شایسته خان بجهت ضبط محصول و محال تعلقه آن قلعات خود متوجه شد و مبلغ دوکرور و شصت لک دام سیر حاصل مثل پرگنه سنگمنیر و گلشن آباد و چاندور و انگوله و غیره هفده پرگنه بضبط دیوانیان سرکار در آورده و پسر و قبائل ساهو با جمعی دیگر از وابسته های نظام الملکیه اسیر و دستگیر شدند و یک پسر ساهو سیوا نام خود را با جمعی بقلعه قاب میان دریا رساند شایسته خان را طلب حضور نموده مورد عنایات بی پایان ساختند - و تردیدی که از خان دوران بهادر و همراهان او بظهور آمده آنکه بعد رسیدن بقندهار کمر همت به تسخیر قلعه اوسه و اودگیر که قلعه سرحد منازع فیه بود بست - درین ضمن حکم رسید که تاخت و تاراج نمودن ملک بیجاپور را برتسخیر نمودن قلعات مقدم دارد و نیز خبر تعین شدن و رسیدن سید خان جهان و خان زمان برین کار انتشار یافت - خان دوران مطابق حکم بهیر و اسباب زیادتی را کنار آب بهنورا گذاشته بامردم خوش اسپه یک تاز غافل بطریق ایلغار جلوریز بر قصبه کلیانی که از بلاد آباد مشهور بود تاخت - و قریب دو هزار آدم صغیر و کبیر آنها را طعمه تیغ و تیر و سنان ساخت و زن و مرد خورد و کلان زیاده از شمار اسیر نمود - آنچه از اموال و اقسام اقمشه تجارت و اثاث البیت خانه هندوان و مسلمانان و مواشی بدست سپاه در آمد و بحادثه غارت رفت قلم را

بذکر تفصیل آن آشنا نساختن اولی و بعد فراغ خرابی کلیانی بر
 قصبه نراین پور که یک و نیم کره‌هی از کلیانی واقع است و
 از مال تجار مالامال بود و سکنه آنجا نیز بدر بدن جان و آبرو بر
 همراه گرفتن مال مقدم داشتند شتافته بهمان دستور بقتل و غارت و
 اسیری پرداختند - و هیچ سوار و پیاده نبود که از آن غارت کامیاب نگردیده
 بل از بسیاری مال غنیمت و یلغار هیچ سوار و پیاده یافته نمی شد
 که از انداختن بار زیاده خود را سبکبار نساخته باشد و باوجود از
 سنگینی بار زیاده از یک دو کره طی نتوانستند نمود و شب در راه
 گذرانده صبح آن اسباب تاراج را بر سر صاحبان مال که باسیری گرفتار
 آمده بودند گذاشته مرحله پیمای گشتند و خود را بموضع بهالکی که
 نزدیک تر از آبادیهایی دیگر بود رسانده بهیر را همانجا طلب نمودند
 و غله و کنجهای گاه و هیمه از اطراف آن قدر بدست آمد که در فراهم
 آوردن آن تا یک هفته آدم و چارپایان عاجز آمدند باز از آنجا که
 جریده سواری نمودند طرف مکه آباد ویدر وهرجا که آبادی بنظر آمد
 در چشم برهم زدن دست خوش لشکریان گردید وهرجا که تاختند
 ائراز آبادی نگذاشتند و بهر مکان که رسیدند ذخیره‌های همه آشیا
 بدست آوردند و لباس برای ستر عورات مستورات نگذاشتند چنانچه
 در سه چهار روز پنجاه قصبه و دیهات معمور بحادثه تاراج رفت - درین
 ضمن سرداران بیجاپور باسم بهلول خان مشهور و یاقوت خان مغرور و
 خیریت خان که برای مقابله با فوج پادشاهی از بیجاپور مامور شده
 بر آمده بودند رسیدند و بمجرد نمودار شدن سیاهی لشکر دکن راجه
 جیسنگه هراول فوج با بعضی مبارزان بهادر پیشه بمقابله خصم اسپان

برداشتند و بعد از زد و خورد بسیار دکنیها راه فرار اختیار نمودند و لشکر پادشاهی از آنجا کوچ نموده اسباب غارت و اسیران را با بهیرو جمعی از مردم کارآزما روانه نازدیر ساخته بعزم تاخت و تاراج نواح بیجا پور با فوج جهان آشوب سواری نمودند هر جا میرسیدند معموری را آنجا بویرانی مبدل می ساختند و فوج غنیم گاه گاه سر راه جاوریز سیده شوخی نموده اسپ و آدم ضائع ساخته جمعی از مردم خود را بدم تیغ و سنان داده برق کردار فرار می نمودند تا آنکه لشکر پادشاهی از گلبرگه گذشته بقصبه هیرا پور که از معمورهایی پر از مال تجارت بود رسیده در طرفه العین بخاک سیاه برابر ساختند و جنس اتمشه و طلا و نقره و زر مسکوک مع اسیر بسیار بدست آوردند روز دویم که در کنار آب بهنوره متصل هیرا پور فرود آمدند دسته دسته فوج دکن نمودار شده از هر طرف آغاز جولان دادن اسپان مقابل مبارزان جنگ جو نمودند ازین جانب نیز بهادران یکم تاز جان باز مقابل برآمدند و از طرفین داد مردانگی دادند و هوساعت فوج غنیم زیاده می شد و کار بمکاریه صعب کشید و سرهای سران بسیار بخاک و خون آغشته گردید و هر لحظه عرصه دار و گیر گرم تر میشد و نعره های و هوی مردان با صدای کوس غلغله افکن سطح زمین و زمان گشت و رستخیز عظیم روداد و از طرفین تردد نمایان و کار زار رستمانه بعرصه ظهر آمد

* بیت *

چو لشکر بلشکر در آمیختند * قیامت ز گیتی بر انگیزند
نفیر از دلیران بر آمد باوج * ز هر گوشه میرفت خون موج موج
آخر بعد از کوشش و کشش بسیار فوج دکن راه فرار اختیار نمود و فوج

پادشاهی تعاقب نموده تاراج کندان تاده دوازده کروهی بیجا پور رسیدند -
 درین ضمن نوشته مکرمت خان رسید که بیجا پوریان تالاب شاه پور را
 که برای لشکر بیرون همان آب بود شکستند و مردم بیرون را اندرون
 گرفته به بندوبست برج و باره پرداختند تا چند کروه بیجا پور فخری
 کاه و غله و آب نایاب گردیده خان دوران از شنیدن این خبر فسخ
 اراده طرف بیجا پور نموده اطراف دیگر را پامال لشکر ساخته نواح
 کملا پور و شولا پور را مع هر دو قصبه تاخته مال و اسباب بیحساب
 بدست آورده تا سرحد ملک قطب الملک ویران و بیچاره ساختند
 درین اوان حکم حضور رسید که چون عادل خان بعد خرابی بصره که
 پنداری این مثل برای او موضوع گشته از خواب غفلت بیدار شده
 میر ابوالحسن و قاضی ابوسعید را با اطاعت نامه و تحف بحضور
 ارمال داشته التماس عفو جرائم نموده دست از تاخت و تاراج
 ملک او بردارند * شعر *

هرچه دانا کند کند نادان * نیک بعد از قبول رسوائی

خان دوران بموجب حکم بعمل آورده متوجه تسخیر قلعه اوسه
 و اوگیر که سابق به نظام الملک تعلق داشت گردیده *

فقره چند از تردد سید خان جهان می نگار

چون سید خان جهان بقلعه سرادهون که بر سر راه بیجا پور
 بود رسیده محاصره نمود و سه روز عنبر نام قلعه دار انجا بموقع
 توپ و تفنگ زدن پرداخته آخر مغلوب هراس گردیده قلعه را
 از دست داد و خود با جمع کثیر اسیر گردید و بعد ازان تا قصبه
 کانتی تاخته تهانه خود نشاند و قلعه کانتی را مفتوح ساخته

مقصودان را علف تیغ گردانیده مال بسیار مع فخریه و توپ خانه بدست آورده قصبه دیوگانو را نیز بتصرف در آورد - چون از اینجا کوچ نمود فوج بیجا پور بمقابل رسید و محاربه صعب بمیان آمد و بر چنداول و بهیر عقب زور آوردند و بازار دارو گیر گرم گردید و از صدمه سم ستوران و نعره های زهره شکاف بهادران زمین بر خود بلرزید دران روز از شه نواز خان که بمده چنداول رسید ترداد رستمانه بظهور آمد

* بیت *

دلیران جنگی دران رستخیز * سنان بهر خون ریز کردند تیز تمام روز جنگ مغلوبه بود که غالب از مغلوب جدا نمی گردید وقت غروب افتاب از هم جدا شدند دران جنگ رندوله خان که سردار بانام و ننگ دکنیها بود زخم کاری برداشته بر زمین افتاد و همراهان او دست بدست برداشته بردند و مردم بسیار از هر دو طرف بکار آمدند و جمعی از مبارزان بگلگونه زخم سرخ روئی حاصل نمودند گویند تا ده کروه آدم کشته و زخمی افتاده بود و بعد آنکه سید خان جهان بدهاراسیون رسیده برای تیمار زخمیان چند مقام نمود خبر رسید که رندوله خان باوجود التیام نگرستن زخم باز مقابل لشکر پادشاهی نمودار گشته - سید خان جهان با همراهان بمقابله شتافت تمام روز معرکه کارزار گرم بود و پدر رندوله خان چپقلشهای نمایان نمود جمعی از طرفین کشته و زخمی شدند آخر هر دو لشکر از هم جدا گشتند - سید خان جهان باز بدهارا سیون مراجعت نموده بعد توقف چند روز که زخم سپاه التیام گرفته بهیر را جای محفوظ نگاهداشته طرف گلبرگه بتاخت و تاراج

آمد و جمع کثیر کشته و زخمی شدند آخر کار سید خان جهان خود از قول برآمده باغذیم مقابل شده نبرد، رستمانه نموده خصم را مغلوب ساخت همچنان تا بیرو دهارور که بارادۀ چهارونی ایام برسات قطع مسافت می نمودند هر روز غذیم مقابل می شد و بغلبه و شوخی تمام گاه بر هراول و گاه بر چنداول کار تنگ می ساخت و بعضی وقت بر قول زده دست برد نمایان نموده چون برق پیران بدر میزدند و بسیاری از مردم را ضائع و زخمی می ساختند و مبارزان میدان رزم و آزرم پرستان معرکه نبرد در مقابل شرط جانفشانی بتقدیم رسانده هربار آنها را هزیمت میدادند تا آنکه در دهارور استقامت ورزیدند *

کلمۀ چند از تردد خان زمان بر صفحه بیان می آرد - که اول بموجب حکم باحمد نگر آمده بعد گرد آوری آذوقه بهیر را آنجا گذاشته بتعاقب ساهوی برگشته طالع پرداخت و بعد ترددات نمایان ساهورا از آن ضلع برآورد و ساهو خود را بملک عادل خان رساند - چون حقیقت بعرض رسید حکم شد بتاخت و تاراج ملک بیجاپور بدستور خان دوران و سید خان جهان پردازد - خان زمان بعد رسیدن حکم بنگاه خود را با اسباب زیاده همراه بهادر خان جای محفوظ گذاشته داخل ملک عادل خان گردید - هر جا که میرسید از آبادی که مانده بود نشان نمی گذاشت و همه جا بالشکر بیجاپور نبرد کنان در خرابی و ویدانی آن ضلع و بوم می کوشید و قصبۀ کولاپور را محاصره نموده بعد تردد نمایان مفتوح ساخته جمع کثیر را قتل و اسیر نمود *

درین ضمن خبر رسید که جمعی در نشیب و فراز کوه جوار آن ضلع فراهم آمده اند مال و عیال و مواشی بسیار دارند جمعی را بر آنها تعیین نموده که همه را بتاراج در آورده اسیر و دستگیر ساختند - اچنانچه ازان جمله دو هزار مرد و زن صغیر و کبیر بفروخت رسید - بعده تهانه در کولپور گذاشته متوجه بیجاپور گردیده کنار دریای کشنا گنگا رسید - ساهوی مفسد پیشه بانوج خود و بیجاپور بغلبه تمام نمایان گشته تا آخر روز جنگ بگریز می نمود - خان زمان شاه بیگ خان را با جمعی از راجپوتیه بر بهیر خود جای محفوظ گذاشته برهبری جاسوسان نصف شب سوار شده بر سر بهیر دکنیها روانه شد - ساهو خبر یافته بهیر را بار نموده بمکانهای قلب روانه ساخت خود سر راه فوج خان زمان گرفت و عجب دار و گیر و ستحیز عظیم بمیان آمد - آخر دکنیها فرار نمودند و پاره اسباب بدست مردم خان زمان آمد همچنان تا مرچ جنگ کفان که هر روز فوج بیجاپور بر سر راه آمده شوخی می نمود رسیده بتاخت و تاراج آن قصبه آباد پرداخت - بعده معموره رای باغ را بیچراغ ساخت و سواي نام باغ آبادی دران ضلع نگذاشت و همه جا مقابله و مقاتله نموده بکنار آب بهنوره رسیده چند روز توقف نمود - درین اوان حکم رسید که چون عادل خان بربقه اطاعت در آمده دست از خرابی ملک او برداشته خود را بحضور رساند *

درینولا بعض رسیده که قلعه انکی تنکی و غیره چهار قلعه سر بفلک کشیده توابع دولت آباد از سعی فوج منصوب کرده خان

خانان آصف خان مفتوح گردید *

درین ضمن وقاص حاجی که سابق از نزد محمد خان بحجابت آمده بمبلغ کلی متمتع گردیده بتوران معاودت نموده بود از نزد محمد خان آزرده شده پنهانی دل از یار و دیار کنده بامید بزدگی این درگاه بحضور رسیده مورد عنایات گردیده بمنصب هزاربی هشت صد سوار و بیست هزار روپیه نقد هر افزایی یافت - چون عادل خان از خواب غفلت بیدار گشته مکرر التماس طلب شبیه مبارک پادشاه و امان نامه و پنجه فرمان عفو تقصیر نموده بود حکم شد که شبیه مبارک را مع پنجه و عهد نامه و قبضه دهب مرصع مصحوب محمد حسین همراه ابوالحسن وقاضی ابوسعید فرستاده عادل خان روانه سازند و شبیه اقدس را در خانه زمرد گران بها گذاشته با امان نامه منقش از پنجه زعفران مع فرمان عنایت عنوان که مضمون آن بطریق اختصار بتدرک القاب نوشته می آید به عادل شاه فرستادند - عرضه داشتی که درین ایام بدرگاه خلایق پناه ارسال داشته بود رسید و از نظر اشرف اقدس گذشت چون از فحوائی آن عرضه داشت و فور اخلاص و اختیار اطاعت و صدق ارادت آن عدالت و شوکت پناه مفهوم گردید و همان مضمون از عرضه داشت مکرمت خان نیز بذروه عرض رسید و بتحقیق پیوست که هرچه بآن مورد الطاف فرمودیم قبول کرد و بطریق اطاعت و انقیاد اختیار نمود بنابراین تقصیرات گذشته آن مهبط اعطاف را بعفو و اغماض مقرون ساختیم و مجددا در مقام عنایت و مرحمت نسبت بان عدالت مرتبت

در آمدیم اگرچه پیش ازین هم ما بدولت و اقبال بواسطه اخلاص و خدمات عادل خان مرحوم نمی خواستیم که از ما نسبت بآن امارت و ایالت دستگاه اصلا بی عنایتی بظهور آید و خرابی بملک آن حشمت مآب راه یابد اما چون مردم کوتاه اندیش که بداندیش آن امارت مرتبت بودند بر اهنمائی که ندامت انتهای آن باشد باعث شدند لازم شد که بدین قدر خرابی ملک و مال آن عدالت پناه راضی شویم بهر حال چون از آن راه خطا بشاهراه هدایت برگشت و در هر باب هرچه فرمودیم قبول کرد مابدولت نیز تمام ملکی که از عادل خان مرحوم بان عدالت مرتبت رسیده بدان زبده مخلصان مرحمت فرمودیم و از ملک نظام الملک هم قلعه شولا پورو غیره محال مع متعلقه آن که ما از عادل خان مرحوم گرفته به نظام الملک و ملک عنبر داده بودیم و قلعه پرینده و پرگنات نواح آن و بعضی محال کوکن که بنظام الملک متعلق بود باقلعجات آن حدود و پرگنه چاکنه که مجموع پنجاه پرگنه بجمع بیست یک هون می شود بآن شوکت پناه مرحمت فرمودیم و مقرر نمودیم که تا وقتی که آن عدالت پناه و اولاد و احفاد آن حشمت دستگاه بشرطی که در ذیل این فرمان عنایت عنوان که بمذکره عهد نامه است مرقوم گشته عمل نمایند انشاء الله تعالی هرگز ضری از ما و فرزندان برخوردار کامگار نامدار عالی مقدار و از اولیای دولت قاهره ما بملک آن عدالت پناه نخواهد رسید و این معنی نسلا بعد نسل و بطنا بعد بطن و قرنا بعد قرن برقرار و پایدار خواهد بود و بیست یک روپیه پیشکش که نقد و جنس بعد

معاف نمودن مطالبات باقی که قبول نموده زود برساند و چون درهرباب آنچه بامارت پناه ارادت و عقیدت دستگاه عمده کارم عظام سلاله امجد گرام زبده مخلصان صلاح اندیش قدوه متخصصان سعادت کیش قطب الملک حکم شده بود که از روی کمال اخلاص و بندگی قبول نمود و از زمره مبتدعان بد اعتقاد برآمده در سالک فرقه ناجیه اهل سنت و جماعت درآمد و بروشی که خطبه را در ممالک محروسه باسامی سامی خلفای اربعه راشدین و القاب نامی مامزین ساخته میخوانند خوانده و وجوه درهم و دینار را بنام نامی مامزین و زیئت داد و قریب پنجاه لک رویه پیشکش که بعد از جلوس برو مقرر فرمودیم ارسال داشت این معنی مقتضی آن بود که آن قطب فلک ایالت را رعایتی فرمائیم بنابراین مقرر فرمودیم که از جمله چهار لک هون که هر سال به نظام الملک حسب الحکم اشرف میرساند دو لک هون را بسرکار واصل سازد باید که آن عدالت پناه هم که عمده دنیاداران دکن و راس روس آنها و بجای برادر کلان آن قطب فلک ایالت است اصلا و مطلقا در رسانیدن ضرری بملک آن قطب فلک شوکت نشود و متعرض محال متعلقه او نگردد تکلیف دادن چیزی از نقد و جنس نه نماید و بار سال هدایا و تحف که در میان بزرگان شمایان بود اکتفا نماید و این معنی را نیز از جمله شرطهای این قرار داند - چنانچه ما مقرر نمودیم که ساهو و ریحان شولا پوری و دیگر نوکران معتمد آن عدالت دستگاه را درین درگاه راه نباشد - و هیچ یک را بقول و پیمان نزد خود طلب نه نمائیم - باید که آن عدالت پناه

فیز هیچ بنده این درگاه را در ملک خود راه ندهد و نوکر ننماید - و
 ظاهر است که چون ساهو جایی دیگر راه ندارد بآن عدالت مرتبت
 رجوع خواهد آورد ماهم مافون میسازیم که نوکر نماید اما باین شرط
 که قلاع ترمک و غیره که در تصرف او مانده حواله بندگان
 پادشاهی نماید - درین صورت سواهی مصالح توپخانه مزاحم حال و
 مال و احوال عیال ساهو و همراهان او نخواهیم گردید و اگر ساهو از
 راه برگشته طالعی بسر کشی پیش آید تا مقدور سعی نموده بسزا
 رساند یا از تعلقه حدود خود اخراج نماید و هیچ یلک از نوکران
 نظام الملک را نزد خود راه ندهد و اگر نوکر نمودن ضرور داند نام نظام
 الملکی بر آنها اطلاق ننماید و زود مکرمات خان را مع عهد نامه
 و پیشکش روانه درگاه سازد ماهم خدا را شاهد ساخته عهد کردیم که
 این قرار همچو سود سکندر بحال ماند و عهد نامه را بدستخط پنجه
 خاص مزین ساختیم و فرمودیم که خلاعه این امان نامه را بر لوح
 طلا که در ثبات حکم لوح محفوظ خواهد داشت کنده منقش
 گردانیده نزد آن عدالت پناه روانه سازند باید که بحکم آیه *لَنْ شُكِرْتُمْ*
لَا زَيْدُنْكُمْ وَ لَنْ كُفِّرْتُمْ آن عذابیه لشدید * شکر این عطیه را بدل و
 زبان بجا آورد *

عرضه داشت عادل شاه

عرضه داشتی که عادل شاه در جواب ارسال داشته اگرچه مضمون
 آن قابل تحریر نیست اما غزلی که در آخر آن درج نموده
 پنداری که عندلیب گلشن شیراز حافظ قبل ازین بسه صد و چند
 سال این غزل را محض برای عادل شاه گفته بود و خالی از

لطف نبود بزبان قلم میدهد * غزل *

جوزا سحر نهاد حمائل برابرم * یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم
شکر خدا که از مدد بخت کارساز * گامی که خواستم ز خدا شد میسر
گردید نام شاه جهان حرز جان من * و ز این خجسته نام بر اعدا مظفر
شاهامن اربعرش رسانم سریر فضل * مملوک این جنابم و مسکین این درم
گربار ورت نمی شود از بنده این حدیث * از گفته کمال دلیلی بیارم
بر من فتاده سایه خورشید سلطنت * اکنون فراغت است ز خورشید خاورم
نامم ز کار خانه عشاق محو باد * گر جز محبت تو بود شغل دیگرم
ای شاه شیرگیر چه کم گردد ار شود * در سایه تو ملک قناعت میسر
عهد الست من همه بامهر شاه بود * در شاهراه عمر ازین عهد نگذر
غرغ صفر این سال عبد اللطیف با چهل لک روپیه نقد و
جواهر و مرصع آلات و صد فیل و اسبان رسید و عرضه داشت و عهد
نامه قطب الملک از نظر گذشت *

تعهدنامه عبد الله خان

تعهدنامه مرید موروثی نیک خواجه و مخلص و فدوی بلا اشتباه
عبد الله قطب الملک آنکه چون بندگان اعلی حضرت خاقانی ظل
سبحانی خلیفه الرحمانی سلیمان مکانی صاحب قران ثانی که هزاران
جان گرامی فدای نام نامی آن حضرت باد از روی کرم این ناحیه
محقر را بشرط ذیل نسلا بعد نسل و بطنا بعد بطن باین نیازمند
درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند این مرید موروثی از صدق
اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید که همواره درین ملک
خطبه چهار یار با صفا را چنانچه اسم سامی هر یک ازان

اکابر دین صریحادران مذکور شود مزین بنام نامی و لقب گرامی
 بندگان حضرت خاتانی در جمیع ایام جمعه و عیدین لایق قطع میخوانده
 باشد و هرگز پیرامون روشی که سابق میخواندند نگردد و پیوسته بر زر
 سرخ و سفید سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کذده فرستاده اند
 میزده باشد و نیز قبول نمودم که دو لک هون را که هشت لک
 روپیه می شود از جمله چهار لک هون بابت نظام الملک
 سال بسال بلا عذر و اهمال بسرکار خالصه شریفه واصل سازم و
 هشت لک روپیه از جمله سی و دو لک روپیه که تا آخر سده
 هشت بطریق بالمقطع برین نیازمند درگاه منقطع شده بود و باقی
 مانده نیز با دو لک هون سالیانه بدرگاه معلی بفرستم و بعد
 ازین همیشه با اولیای دولت عظمی از صمیم قلب یک رنگ و
 بامخالفان از ته دل دشمن و مخالف باشم و در حضور مولانا شیخ
 عبد اللطیف بر قرآن مجید دست گذاشتم و قسم یاد کردم که خلاف
 آنچه تعهد کرده ام از من سر نزنند اگر خدا نکرده مصدر خلاف آن
 گردم اولیای دولت قاهره در انتزاع ملک من محق خواهند بود و
 طریقه عهد اولیای دولت که صوبه داری دکن باشد آنکه چون همچشمان
 بسبب پیش قدمی این نیازمند در قبول اطاعت و بندگی درگاه
 جهان مطاع بامن کمر عداوت بسته اند اگر احياناً بعد از معاودت
 ریایات عالیات بمستقر الخلافت از ناعاقبت بینی دست تطاول
 بملک نیازمند دراز نمایند ایشان در دفع شر آنها ممد و معاون
 من باشند و اگر بسبب اغماض صوبه دار عادل خانیه بتعدی ازین
 عاجز مبلغی بگیرند آن مبلغ درین هشت لک روپیه پیشکش

هر ساله مجرا باشد تحریر شهر فی الحجه سنه ۱۰۴۵ هجری *
درین سال بمدد اقبال آن پادشاه زیاده از دو کروڑ روپیه بابت
اموال جهار و زمینداران گونده وانه و پیشکش حکام دکن و چهل قلعه
که محصول توابع آن قریب یک کروڑ روپیه می شد بدست آمد

* بیت *

شاهها بختت کشور اقبال گرفت * تیغت زعد و ملک و سرو مال گرفت
چل قلعه بیک سال گرفتگی که یکش * شاهان نتوانند بچل سال گرفت
بعد از رسیدن مکرمات خان از بیجا پور مع پیشکش نقد و جواهر
و فیلان و عریضه عادل شاه مشتمل بر التماس طلب بعضی تعلقه
کوکن نظام الملکی موافق قرار و عهد و عرض آنکه بران خورشید
ضمیر پنهان نیست که رعایای هراس خورده ملک این غلام در
پاداش کم خدمتی این بنده سراپا تقصیر و بفرار آورده اند باوجود
تشریف داشتن آن خدیو جهان ستان که تا درین دیار بخیر و خوبی
جلوه گر اند و باوطنان خود نخواهند گذاشت و بدین آبادی که
آینده از عهده ادای پیشکش و ملک داری توان برآمد متعذرو
فیل سواری نزد فدوی نموده امیدوارست که بعطای یکی از
فیلان سواری خاصه بنده خود را سربلند سازند - همه ملتسمات و قبول
افتاد - حکم شد که عهد نامه بر لوح طلا کنده و با فیل دل سوبها
نام برای عادل خان روانه نمایند و نیز مقرر شد که قلعه پرینده
و شولا پور و چاکنه تا کنار ساحل دریای کوکن که بذریع جیل و
راجه پوری و غیره توابع آن باشد چهارده محال در عهد نامه او درج
نمایند و بدستوری که در امان نامه قطب الملک بزیان قلم آمده

شرائط بشهادت خدا و رسول نوشته بفرستند و صوبه داري هر چهار صوبه دکن با تيول آن ضلع بنام پادشاه زاده با فرهنگ محمد اوزنگ زيب مقرر فرمودند و خلعت و دود اسب و دو فيل و شمشير و جمدهر مرصع و دولك روپيه نقد عنایت نمودند - و خان زمان را با کومکيان در خدمت پادشاه زاده همراه داده بيستم صفر المظفر مطابق غره امرداد سنه هزار و چهل و پنج هجري از دولت آباد کوچ فرمودند و از گهات تونداپور عبور نموده به برهانپور رسیده در کراره که محل خانه نشاط و شکارگاه باصفا و فضاست نزول نمودند و براي انقضای ايام برشکال بشدت دو هفته در انجا مقام نمودند - وسط ربیع الاول از انجا کوچ فرموده بطريق استعجال کوچ بکوچ طبي مسافت نموده آخر شهر مذکور از آب نريدا گذشته نزديک قلعه ماند و رسیده چند مقام نمودند تا تمام لشکر از آب گذر اکبر پور عبور نمود - جوهری که همراه عبد اللطيف رفته بود بعرض رساند که قطب الملک انگشتری ياقوت قابل سرکار دارد حکم شد باو بنويسند که آن انگشتری را بحضور ارسال دارد قطب الملک انگشتری ياقوت را که دوازده سرخ وزن و پنجاه هزار روپيه قيمت داشت و بسيار خوش رنگ و بي عيب بود فرستاد و پسند افتاد و پنجاه هزار روپيه من جمله پيشکش که باقی مانده بود دران محسوب نمودند و شبیه خود را که در خانه مرصع گرفته بودند با عهد نامه و فيل سواری خاصه ظفر نشان نام برای قطب الملک بموجب التماس وکیل او روانه فرمودند *

درينولا بعرض رسيد که قلعه اودگیر و اوسه که فتح نشده بود

بسعي و تردد خان دوران بعد محاصره سه چهار ماه كه سيدى مفتاح قلعه دار اودگير و بهوجراج حارس اوسه امان خواسته و اميد وار عنايات بادشاهي گشته كليدهاي قلعه را فرستاده مفتوح گرديد و بموجب تجويز خان دوران سيدى مفتاح بمنصب سه هزارى و پانصد سوار و بهوجراج هزارى و پانصد سوار سرفرازي يافتند و خان دوران مع همراهان مورد عنايات خاص گرديد *

غره جمادى الاخرى نزديك اجين شرف نزول فرمودند و براي جشن جلوس چند مقام حكم نمودند *

ذكر جشن سال دهم از جلوس مطابق

سنه ۱۰۴۶ هزار و چهل و شش هجري

جشن آغاز سال دهم موافق سرانجام سفر منعقد گرديد و هريكي موافق پايه و مراتب و مطابق قسمت كامرواى مطالب و فيضياب نقد و جنس گشت بعد فراغ از راه اجمير متوجه مستقر الخلافه شده زيارت حضرت خواجه معين الدين چشتي قدس الله سره نموده سيركنان و شكار افگنان متوجه منزل مقصود گرديدند - درين ضمن از عرضه داشت خان زمان بعرض رسيد كه قلعه جنير و غيره كه در تصرف ساهو مانده بود بعد تردد نمايان كه تفصيل آن طول دارد بتسخير در آمد و ساهو بامان در آمده اگرچه براي بندگانى درگاه بادشاه رجوع آورده اما خانه زاد قبول نموده بنوكري عادل خان رهبري نمود - و نظام الملك لباسي را كه ماده فتنه و شورش بود با توپخانه و اسباب بسيار آنچه در قلعه يافتند در سركار بضبط در آوردند و ساهو را ازان ملك بالكل اخراج نمودند

خان زمان خود را نزد بادشاه رساند خان دوران بعد از فراغ تسخیر قلعه اودگیر و اوسه چون بغوش او رسید که قطب الملک فیل نامی با سم گجموتی دارد که در اخفای آن وقت بودن عبد اللطیف کوشیده بحضور نوشته حکم گرفتن فیل مذکور طلبیده آن فیل را بسعی و تجسس تمام مع مبلغ بیست و پنجهزارهون دیگر بدست آورده بر سرزمیندار دیوگره آمده در خرابی ملک او و بتصرف در آوردن مکانهای قلب و تسخیر قلعه حاکم نشین آن ضاع کوشیده باوجود رسیدن مرزبان چانده بمدد گوشمال واقعی بهر دو داده قلعه را بتسخیر در آورد و بعد گرفتن یک لک روپیه نقد و صد و هفتاد فیل با تحف دیگر و مقرر نمودن چهار لک روپیه پیشکش هرساله قلعه او را با سپرده طرف کالی بپیته که کنار دریای نریدا تعلقه صوبه خاندیس واقع است آمده از زمیندار انجا نیز مبلغ نقد و جنس و فیل گرفته بحضور معروض داشت *

هیچدهم شعبان داخل قلعه اکیر آباد گردیده حکم جشن فتوحات ضمیمه جشن وزن شمسی سال چهل و ششم فرمودند و اکثر امرای رکاب و بندهای دور و نزدیک باضافهای نمایان سرافرازی حاصل نمودند و صلحا و فضلا و شعرا و ارباب طرب خرمن خرمن زر ذخیره اندوختند و مغنیان حور مثال و رامشگران پری رخسار به ترنم و جلوه در آمدند - چون بعد ممنوع ساختن سجده بزمین بوس و چهار تسلیم مامور فرموده بودند درین جشن زمین بوس را که بسجده شبیه بود نیز منع نموده همان چهار تسلیم مقرر فرمودند *

درین ایام فرحت انجام يك لك و شصت هزار روپيه مرصع آلات و غيره بطريق ساچق بخانه شه نواز خان صفوي فرستاده صبيۀ اورا براي پادشاه زاده محمد اورنگ زيب كه از چنگاه نام زد بود خواستگاری نمودند - و درهمین روزها انحراف مزاج پادشاه روداك و چنگاه باعث اختلال احوال امرا و رعایا گردید بعد علاج حكما و تصدق لكها از نقد و جنس كه بمستحقان و درماندگان رسید مرض بصحت كامل مبدل گردید - روز جشن غسل پادشاه زاده‌ها و بیگمان و امرا لكها تصدق و نثار گذراندند - از آن جمله بیگم صاحبه تخت مرصع هشت پا كه مبلغ دولك و پنجاه هزار روپيه بران خرچ شده بود از نظر گذراندند - درین جشن خان دوران از دكهن آمده ملازمت نمود و دوصد فیل و هشت لك روپيه پیشکش زمینداران دكهن گذراند - و فیل قطب الملك را كه مبلغ يك لك روپيه برای یراق آن از طرف خود خرچ نموده بود پیشکش نمود نهایت پسند فرموده هزارای هزار سوار اضافه مع عطایای نقد و جنس دیگر بخان دوران عنایت نمودند - سیدی مفتاح را بخطاب حبش خان سرفرازی دادند - و اسمعیل نبیره عادل خان را كه در قلعه اودگیر بدست آمده بود وظیفه مقرر نموده در قلعه نگاه داشتند. جمله سی لك روپيه سواي بعضي جنس كه بقیمت در نیامد درین جشن پیشکش از نظر گذشت *

گویند روزی در نهم عشرت افزای آن پادشاه ذكر سكندر ذوالقرنین بمیان آمد كه هرگز از و فعلی سرزند كه جاي حرف باشد - حضرت اعلی فرمودند كه اگر باعتقاد مورخان كه بنبوت نسبت میدهند

نظر نمایند جای ایراد ندارد والا رفتن سکندر نزد نوشابه که بصورت ایلچی رفته بود کمال خطا از بظهور آمد نزد دانشمندان فعلی که اگر نقش واژگون آرد و ندامت تمام بخشد بلا ضرور اختیار نمودن از آئین خرد مندی دور است - دیگر آنکه در نامه بدارا نوشت * ع *
شد آن مرغ کو خایه زرین نهاد

پدران خود را بمرغ نسبت دادن خلاف داب بزرگان است - همچنان در همان روزها روزی بتقریب ذکریکی از دیوانیان صوبجات که حقیقت سختی اودر حق خلق الله باظهار امانت و جزسی بعرض رسید فرمودند که کار و بار روزگار ببل بعضی مقدمات دینی بی مسامحه و مصالحه پیش بردن متعذر است چنانچه در زمان خلافت حضرت امیر المومنین شاه مردان علی مرتضی علیه السلام که نظر حق بین ایشان محض در اجرای احکام شرع متین بود در بعضی امور که نظر برفساد زمان اغماض نمودن ضرور بود فرمودند این معنی ماده شورش گردید و کار بمقابله و شهادت رسیدن چندین هزار اصحاب سید مختار کشید - درین ضمن دیگر مذکورات آنچه بمیان آمد درین مختصر زبان خامه را جرات تحریر آن نیست
مفصل در شاه جهان نامه درج است *

غره ذی الحجه پادشاه زاده محمد اورزنگ زیب برای کدخدائی از دکن آمده ملازمت نمود - و نظام الملک لباسی که مقید گشته بحضور رسیده بود همراه نظام الملک سابق ملبوس گردید *
از واقعه دکن بعرض رسید که خان زمان ازین سرای فانی بآن
جهان رخت اقامت کشید *

درین سال حسینی نام را شمشیر و متکلی مرصع بقیمت پنجاه هزار روپیه و نامه مشتمل بر رویداد فتح دکن و استیصال چهار بدکردار و دیگر اخبار فرحت آثار مع نقشه قلعه دولت آباد که فی الواقع زیر طاق نه رواق مثل آن قلعه مطبوع سیاحان ربع مسکون نشان نمیدهند نزد شاه صفی شاه ایران روانه ساختند *

در همین سال جشن کدخدائی پادشاه زاده محمد اورنگ زیب باصبیغه مرزا شاه نواز خان حکم نمودند و سطنی حجه ده لک روپیه بپادشاه زاده والا گهر مرحمت نمودند که در مایحتاج جشن کدخدائی صرف سازد - بیست و دویم این ماه از خانه میرزا شاه نواز خان صفوی حذا بالوازم آن آوردند و از گل افشانی آتشبازی و دیگر آرایش عرصه کم وسعت زمین رشک افزای سپهر برین گردید - و از نغمه مطربان حوز لقا و رقاصی رامشگران فرحت افزا شور آتش حسد در دل زهره چنگی بر افروخت * بیت *

برقص شاهدان لاله رخسار * نم از بهر اعمول آمد بگلزار
نفیر و کرنا گشتند دمساز * سرود زیر و بم شد هر طرف ساز

در دویم وقت سواری شهرگشت که پادشاه زاده جوان بخت بخدمت پدر بزرگوار آمد خلعت و چارقب و دو تسبیح لالی بپوش بها و شمشیر و چمدن و پرتله مرصع و دو اسب و دو فیل با یراق طلا و مینا و نقره عطا نموده سهره مروارید بدست خود بر سر پادشاه زاده بستند و بخانه شاه نواز خان رخصت فرمودند در تعریف و وصف چراغان و آتشبازی و آرایش دیگر که هنرمندان در سرانجام تزیین آن کوشیده بودند چه سان پردازد که محمول

بعبارت آرائي نگردد - پادشاه خود براه دريا بر کشتي نشسته بمنزل شاه نواز خان آمده آن بزم نشاط را زيب و روشني دو بالا بخشيدند و عقد آن دو گوهر بحر سلطنت بکابين چهار لک روپيه بسته گرديد - و از صداي نغمه سرايان سحر پرداز و دست افشاني رقاصان خوش آواز که دران بزم دلکش سامعه افروز عالمي گرديد جهان جهان نسيم فرحت و نشاط بر دل جهانيان وزيد * بيت *

دل افروز جشني شد آراسته * درون و برون هر دو پيراسته

سراپردهاي مکمل کلاه * کشيدند بر دوره جشن گاه

بزرگان درگاه بر خاستند * عروسانه جشني بر آراستند

و همه بندهاي قدیم و جدید خلعتهاي فاخره از هر دو طرف يافته تسليمات مبارکباد و عطاي خلعت و ديگر عنايات بجا آوردند *

چون بعرض رسيد که پرتوي راج نام طفلي از اولاد چهارچار نکوهيده کردار که در معرکه کارزار وقت فرار گريز آمده بودند ساد فساد گرديده جمعيت فراهم آورده آواره نواح وطن گشته دست تعدي در خرابي بعضي دهات و آزار زير دستان دراز نموده - خان دوران را فرمودند که به تنبيه و قطع شجر حيات و قلع ريشه فساد آن بد نهان پرداخته بصوبه داري خود بمالوا برود - و شايسته خاں را از انتقال خان زمان بصوبه داري دکن و تعلقه نظام الملکي مقرر نموده فرمودند که خود را تا رسيدن پادشاه زاده محمد اورنگ زيب رسانده بنسق آن ضلع پردازد *

ديگر از وقائع اين سال بگوشمال رسيدن پرتاب سنگه زميندار طرف شرقي است که از اطاعت سر پيچيده در جرکه راهزنان خسوان

مآل داخل گردیده بود بعرض رسید - بعبد الله خان فیروز جنگ امر شد که با کومکیان صوبه بهار رفته به تنبیه آن تبه کار پردازد فیروز جنگ باتفاق دیگر همهرهان شیرچنگ خود را بحصار آن بد کردار رسانده بمحاصره پرداخت - و پرتاب سنگه نظر بر استحکام حصار و زیادتای مصالح بمدافعه پیش آمد و در هر هفته و ماه مردم بسیار از هر دو طرف کشته و شهید می شدند - چنانچه دو پسر محمد یار بیگ که از شجاعان مشهور روشناس بودند باجمعی بکار آمدند و بعد محاصره شش ماه قلعه مفتوح گردید و چند روز در حویلی حصار ارك پرتاب در کمال تصدیع بی آبی محصور مانده آخر بعجز و زینهار در آمده همراه زن و فرزند بر آمده عبدالله خان را دید - بعد عرض حکم شد که پرتاب را بمکافات کردار او آواره دشت عدم سازند و زن او را باسلام در آورده بعقد نبیره خود در آورد - و سی و شش فیل و پنجاه اسب و اقمشه که بعد تاراج رفتن آنچه بسرکار بضبط در آمده بود بحضور رسید *

درین سال پادشاه زاده دارا شکوه را سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزار هفت هزار سوار باشد و پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب و محمد شجاع را دو هزار سوار که از اصل و اضافه دوازده هزار هفت هزار سوار باشد اضافه مرحمت نمودند و هر یک را آفتاب گیر عنایت فرمودند - چون بمسبب امساک باران که سه ماه ایام برشکال اصلا نبایرد گران می غله رو داد و ماده تشویش عالمی گردید و مکرر از باب عدالت با صلحا و فضلا و عام و خاص برای طلب باران بیرون شهر رفتند بعد رحمت الهی نزول نموده

رحمت خلق الله برحمت و فرحت مبدل گردید - میرجمله میربخشی که در عهد جنّت مکانی از نزد قطب الملک بایران رفته باز مراجعت نموده بعد از ملازمت خاندان امیر تیمور در زمره امرای عظام درآمده بود و از سادات و اعیان ایران گفته میشد ازین جهان بآن جهان انتقال نمود - و معتمد خان را که بخشی دریم بود بجای او مقرر فرمودند *

ولایت بگلانه که مشتمل است بر سی و دو پراگنه سیر حاصل و در اعتدال هوا و وفور اشجار سایه دار پراز اثمار کنار انهار و اقسام فواکه که بکشمیر باج نمیدهد و مابین بندر سورت و دولت آباد بتفاوت شصت کروه عرفی واقع شده و زمیندار آنجا بهرجی نام از پنجاه و دو واسطه متعلق بود (؟) پادشاهزاده نامدار محمد اورنگ زیب وقت رخصت دکن برای تسخیر آن که ملهیر و غیره نه قلعه نامی پای نام اوست بحسب القماس خود مامور گردید و بانواع عذایت معزز ساخته مرخص فرمودند *

تبت ولایتی است مشتمل بر بیست و یک پراگنه کم حاصل که در طول و عرض بصوبهای سیر حاصل باج نمیدهد و متصل سرحد کشمیر واقع است و سی و هفت قلعه باو تعلق دارد و از لک روبیه چیزی زیاده محصول دران ایام ازان مرز و بوم بهم نمی رسید و اکثر زمین آنجا سنگ لاخ و ناکاره واقع شده و جوی آب دارد که از ریگ آن بدستور ملک آشام قریب دو هزار توله طلای کم عیار سواي محصول مذکور واصل خزانه حاکم آنجا میگردد و از انگور و خربزه شیرین و زرد آلو و شفتالو و دیگر فواکه وفور دارد -

و در عهد جنّت مکانی هاشم خان ولد قاسم خان حاتم کشمیر بآن دیار لشکر کشی نمود سواي آدم کشی فائده حاصل نگردید - درین سال بموجب حکم از تردد ظفر خان حارس کشمیر که بتحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است بتسخیر حضرت اعلی در آمد - متصدیان پادشاهی همگی دو لک روپیه مع عیال و اموال مرزبان آنجا بضبط سرکار در آور دند باقی بحدانّه تاراج رفت *

چون خاتمه جلد اول شاهجهان نامه که مراد تا آخر سال دهم جلوس مطابق سنه [۱۰۴۷] سنه هزار و چهل و هفت هجری باشد بذکر اولیا و فضایی آن عهد نموده فقره چند از انتخاب احوال ارباب حال و مستعدان آن وقت بر صفحه بیان آوردن لازم است *

سید محمد رضوی که اصل بزرگان این خاندان از بخارا است و مولدش احمد آباد گجرات به پنج واسطه بمظهر انوار ولایت مظهر اسرار هدایت شاه عالم بخاری که مرقد مبارک او نیز در احمد آباد است می رسد - و نهضت شاه عالم قدس سره به بیست و یک واسطه با امیر المومنین امام المتقین حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام منتهی میگردد - بانواع فضل و خوبی صوری و معنوی موصوف بود و دو بار با اعلی حضرت قبل از ایام جلوس ملاقات واقع شده - و سید جلال خلف الصدق خود را بجهت تهنیت پادشاه بدار السلطنت فرساده بودند سال هشتم جلوس از جهان فانی بروضه جاودانی شتافتند تاریخ ولادت خود را خود ازیر مصر ع املح الشعرا شیخ سعدی رحمه الله علیه یافته اند *

من و دست و دامان آل رسول

و میفرمودند که من بدین تاریخ مبشر شده ام *

سید جلال گرامی خلف سید محمد مذکور است با حسن خاق و حسن سیرت آراسته بود و بر اکثر علوم عقلی و نقلی استحضار تمام داشت و بموزنی طبع که گاه گاه مضامین رنگین و معانی دلنشین بر زبان معرفت بیان شان جاری میگرددید موصوف بود چنانچه این شعر از زاده طبع ایشان است * شعر *
در نخوت و کبر لا علاجم چکنم * با آنکه اسیر احتیاجم چکنم
میروم ز نیاز و ناز دلبر نکشم * من عاشق معشوق مزاجم چکنم
تاریخ ولادت شان (وارث رسول) یافته اند ابتدا در هند که نشو و نمای این طبقه عالیه شد سید جلال ملقب بمخدوم جهانیانست که پرتو ظهور شان در بلده آنچه از آفتاب زیاده اشتها دارد و سید برهان الدین معروف بقطب عالم که دبیر مخدوم جهانیان باشد بسبب ناموافقیت پادشاه آن عهد در گجرات آمده در قصبه تیوه سه کرههی احمد آباد سکونت اختیار نمودند و همانجا آسوده اند *

دیگر سید محمد مشتهر بشاه عالمند که بیرون شهر احمد آباد مزار ایشان است و اوصاف سلسله او در ذکر سلاطین احمد آباد مسطور خواهد گردید *

میان میر که شنادر بحر حقیقت و غواص لجه معرفت بود وطن گرامی ایشان سیهوان از تعلقه ملتان است - در ایام شروع شباب بدار السلطنت لاهور آمده چهل سال چنان انزوا اختیار نمودند که هیچ احدی را بر احوال ایشان اطلاع حاصل نبود بعده که بمروار ایام

اطوار خفیه آن بزرگوار بر ملا انجامید باز بمرتبه از ملاقات دنیا پرستان و آرایش دنیای دون اکراه داشتند که از رجوع طائفه آنان نفرت تام می نمودند بل از دیدن صورت اهل ظلمه بری الطبع بودند و تا بقای عمر تاهل و تعلق اختیار نه نمودند * بیت *

غلام همت آنم که زیر چرخ کبود * زهرچه رنگ تعلق پذیرد آزاد است
دو دفعه پادشاه بدیدن آن واصل بالله تشریف بردند و میان میر
اصلا متوجه تعظیم و تکریم که بعضی فقرا و مشایخ را باهل دول و
سلاطین می باشد نگردیدند و ازین معنی حضرت اعلیٰ بعیار
مشغوف گردیدند *

ملا شاه بدخشی از بدخشان بلاهور آمده از خدمت میان
میر سعادت اندوز معرفت گردیده بدستور پیر بزرگوار در آمد
و رفت بر روی مردم روزگار بسته بودند - و ایام سرما در لاهور
و فصل گرما در کشمیر بسر میبردند - آخر بسکیم پیم از منزویان
مقرری کشمیر گشته مشهور گردیدند *

دیگر خواجه خواند (108) محمود دبیر خواجه علاء الدین عطار
که از زمره دانایان اسرار الهی محسوب میتوان نمود در اوان سلطنت
عرش آشیا نی از توران بکابل و از انجا بهندوستان بهشت نشان
آمده شرف ملازمت پادشاه دریافته بکشمیر رفته اقامت ورزیده
انجا خانقاه عالی بنا نموده از طرف پادشاه چند موضع در وجه
مدد معاش یافته همان جا مرحله عمر طی نمودند *

شیخ ناصر که اصل اسمش ناصر محمد است پیرایشان مسمی^۱ بشیخ ناصر ساخت - از اصحاب وجد و حال و ارباب دانش و کمال بوده در گجرات اقامت داشتند - در سیاحت مدت سیر نموده در ایام پادشاهزادگی چند گاه در رکاب بسر برده اند - در آن روزها هم در صیف و شتابه و جامه پنبه دار با نیمه آستین پشمین که آن نیز خالی از پنبه نبود می پوشیدند - و مدام اسلحه پوش می بودند - بعده که منزوی گردیدند با وجود امداد یومیه و اسب و فیل که از پادشاه بایشان میرسید همه را صرف فقرا و محتاجان نموده خود بصکرا رفته گاه و هیمه آورده فروخته وجه قوت خود می نمودند - و گاه بود که بخوردن بیمه گاه و برگ اشجار قناعت می نمودند - امور عجیبه و غریبه بهیاری از آن برگزیده اطوار مشاهده می شد مثل ساختن ماهی از چوب و در آب بشنا آوردن و مروارید از قطره آب ساختن و اشرفی و روپیه از سفال بجلوه نمود دادن اغلب که در جفرو تکسیر و تسخیر و علم ریاضی ضمیمه ولایت دست تام داشت - روزی در مجلس جشن که ارباب طرب در نغمه سرائی بودند بوجود در آمده در آن حالت آب برای خوردن طلبیده دمی خورده بدیگران دادند هر که از آن تبرکات یک دو قرت خورد عمل و آب نبات گلاب آمیز بذائقه او معلوم گردید - از غرائب دیگر آنکه راجه بکر ماجیت با وجود بیگانه بودن از آئین دین بعرض رساند که من روزی شیخ را در ایام جوانی که اصلا موی سفید در ریش نبود غافل مشغول نماز دیدم که موی سیاه ریش ایشان بسفیدی مبدل شده و سر از تن جدا گشته ایستاده نماز ادامی نمودند - درین ضمن دارا شکوه وقاضی محمد اسلام بعرض رساندند

که بحضور ما کوزه سفال را به پرو بال در آورده پرواز نموده از نظر غائب شدند - ازین مقوله حکایت در شاه جهان نامه بسیار درج نموده که از کوتاهی قلم بتحریر آن نمی پردازد *

دیگر ملا میر از جمله صاحب کمالان هروی خراسانی ست که در عنفوان جوانی از وطن به هندوستان آمده باز احرام کعبه الله بسته از زیارت حرمین سعادت اندوز گشته بعد از مراجعت بخدمت ملا عبد السلام لاهوری رسیده کسب علم عقلی و نقلی نموده بر کتب حدیث عبور بسیار نمودند و از مشاهیر مشایخ گردیدند - و چند گاه در خدمت پادشاه و پادشاه هزاده بطریق ملازمان و مصاحبان خلوت بسر برده بسفر عاقبت بخیر آن جهان شتافتند *

دیگر شیخ عبد الحق دهلوی که در کمالات صوری و معنوی و تحصیل علوم عقلی و نقلی خصوص تفسیر و حدیث در تمام هندوستان ثانی نداشت صد کتاب از تالیف او در اکثر علوم نوشته شده از انجمله شرح مشکوٰۃ در حدیث اعتبار و اشتها تمام دارد - و از حفظ کلام الله و طواف بیت الله نیز سعادت جاودانی حاصل نموده بود - و در مکه معظمه و مدینه منوره در عهد اکبر پادشاه مدت برای تحقیق احادیث و صحت آن بسر برده - آخر بعد از صد سال از مرحله عمر طی نموده بروضه رضوان شتافت *

شیخ نور الحق خلف ارشد او مولف تاریخ زبد نیز از فضایی نیک سیر آن عهد بود مزار هردو در دارالخلافه دهلوی است و آغاز ظهور هردو بزرگ از عهد محمد اکبر بادشاه بود چنانچه بذکر در آمده *

ذکر جشن سال یازدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و هفت هجری

جشن شروع سال یازدهم از جلوس بهزاران زیب و زینت بدستور هر سال رونق افزای زمین و زمان گردید هر یکی درخور قسمت و پایه بغیض رسید - و معروض گردید که مرشد قلی خان فوجدار متعز که بر یکی از مرزبانان سرکش تاخته بود از رسیدن گولی تفنگ قضا جان بجان آفرین سپرد بجای او اله وردی خان مقرر گردید - چون جمعی از مفسده پیشگان بد مآل در پرگنه جدوار علم طغیان برافراشته بودند اصالت خان را مع شیخ فرید ولد قطب الدین خان بخشی احدیان برای تنبیه او مقرر فرمودند - و بعد رسیدن فوج و محاصره دادن حصار و ملجای آن تبه کاران که جمع کثیر از هر طرف مع پسر جانسپار خان کشته گردیدند محصوران مغلوب و دستگیر گشتند *

آمدن علی مردان خان بهند

از فتوحات عمده غیبی این سال گرویدن و آمدن علی مردان خان و تسخیر قلعه قندهار است - مجمعی از تفصیل آن بزبان قلم میدهد - که قلعه قندهار از سنه چهل جلوس محمد اکبر بادشاه بعد از التجا آوردن میرزا مظفر صفوی بتصرف خاندان امیر تیمور درآمده بود و در ایام سلطنت جنت مکانی شاه عباس که کمال رابطه محبت و واد باین دودمان داشت زینل بیگ را برفاقت خان عالم که از هندوستان بسفارت رفته رسالت را بآئین شایسته سرانجام داده هر دو بادشاه را از خود راضی و شاکر ساخته مراجعت کرده بود ایلچی نموده نزد جنت مکانی

روانه ساخت - و در نامه و پیام زبانی برای در خواست قندهار بطریق تواضع در عالم دوستی و وادتکلیف بمیان آورد - بعده که جنت مکانی درین باب با وزیر و دیگر امرای با تدبیر مصلحت بمیان آوردند جمعی صلاح دولت داران دیدند که هرگاه محبت دیرینه در دادن قلعه که مخارج آن مداخل را احاطه می نماید قائم می ماند چه مضایقه و بعضی برخلاف آن راهنمونی نمودند - بعده که درین ماده بحضرت اعلی که در دکن تشریف داشتند نوشته مصلحت خواستند در جواب نوشتند که هرچند در تواضع نمودن این حصار جز زیادتیی التیام موردی شاه مدعی دیگر مرکز خاطر نیست اما ظاهر بیدان دور و نزدیک این معنی را حمل بر عجز و فروتنی خواهند نمود - جنت مکانی این مصلحت را پسند نموده جواب عذر پذیر با ایلیچی دادند - چون دانستند که شاه عباس از رسیدن جواب یاس رگ غیرت بکمرکت آورده فوجها برای تسخیر قلعه قندهار تعیین خواهد نمود از راه عاقبت بیدنی بخان جهان لودی صوبه دار ملتان نوشتند که خود را بطریق کوملک بپای قلعه قندهار برساند - خان جهان از راه قوب ادعای فرزندی در رفتن خود بقندهار تکامل ورزیده قلعه داری آنجا را بنام عبدالعزیز خان که از وابسته های عزیز او بود درخواست نموده مقرر کرد که بروقت ضرور خود را بکوملک رساند و زینل بیگ ایلیچی حقیقت را بشاه نوشته ترغیب بر قصد تسخیر قندهار نمود و شاه خود را بقندهار رساند - عبد العزیز خان بعد از محصور بودن یک و نیم ماه که خان جهان بکوملک نرسید و دران ایام چنانچه بنگارش درآمده بسبب نور جهان بیگم ماده نزاع میان جهان گیر و حضرت

اعلی که دفعه ثانی بدکن رفته بودند رویداد بمیان آمد قلعه را بشاه عباس داده برآمده ملازمت نموده مرخص گردید - و شاه دسنة هفده جلوس جنّت مکانی مطابق سال هزار و سی و دوهجری گنجعلی خان را بحراست قلعه قندهار مقرر نموده بصفاهان مراجعت نمود بعد ودیعت حیات گنجعلی خان علی مردان خان خلیف او قلعه دار و ناظم آن ولایت گردیده - بعده که حضرت اعلی سریر آرای هندوستان شدند خارخار تسخیر قندهار در دل آن پادشاه ذی وقار خطور می نمود - و بسبب پیش آمدن مهم بنذیل و خان جهان لودی و مکر تشریف برکن بدکن کمر عزیمت بدان صوب نترانستند بسمت - بعد مراجعت از دکن دفعه ثانی بسعید خان صوبه دار کابل حکم صادر شد که چون اراده روانه نمودن یکی از پادشاه زادهای برای تسخیر قلعه قندهار مرکوز خاطر است باید که یکی از بندهای پادشاهی را که کار آزموده سخن فهم باشد بدست آویز ضروری آن ضلع سمت قندهار روانه نماید که خفیه خود را نزد عای مردان خان رسانده تا مقدور او را بر جوع آوردن باین درگاه بامیدهای ترقی مرتبه و جاه رهبری و استمالت نماید - سعید خان ذوالقدر خان را بدین کار مامور نموده بقندهار روانه ساخت - و موسی الیه خود را بعلی مردان خان رسانده بچندین وجه فهمانیده از فیض بدشمار وعده و وعید بسیار استمالت بمیان آورد - علیمردان خان بعد تقدیم ضیافت بجواب رعایت پاس نملک و حق بندگی موروثی آن طرف را زبانی عذر خواسته ذوالقدر خان را مرخص نموده جواب نامه را موقوف بر فرستادن همراه یکی از معتمدان خود نمود - و علی بیگ نام را با نامه و سوغات نزد ظفر

خان عرف ابو الحسن که سابق بنیابت پدر صوبه دار کابل بود و با علیمردان خان را بطه و داد و رسل و رسائل محبت آمیز در میان داشت فرستاده باز در خط ازین مقوله هیچ درج ننموده زبانی نظر بر طریق موفیان عقیدت نشان ایران باظهار آنکه باز چنان پیغام بمیان نیاید نمود بعده که حضرت اعلی ازان جواب آشفته خاطر گشته در اواخر سنه ده جلوس حکم بر آوردن پیشخانه بقصد تسخیر قندهار نمودند و تعیین افواج بمیان آمد - علی مردان خان برین معنی اطلاع یافته باستحکام بروج و باره پرداخته قلعه خورد دیگر بر فراز کوه آن قلعه احداث نمود و حقیقت را بشاه صفی نوشته طلب کمک بمیان آورد - شاه صفی که اصل سفاکی در سرشت او بود و بعضی امیران ظلم پیشه بدخواه که در ظاهر خود را خیر خواه مگیرفتند و با علیمردان خان انحراف مزاج داشتند مزاج شاه را از چذد امر از راه حسد که خانه بر انداز چندین هزار خانه دیر کهن است برگردانده در تجویز قطع شجر حیات آنها بودند از رسیدن عربضه علیمردان خان چنان خاطر نشان نمودند که در عالم شرب مدام بر آشفته تر از سابق گشته علیمردان خان را مطعون بر جبین و گرمی بازار باظهار مزید اعتبار خود نموده در دل اراده قتل او مصمم نمود - و اغلب که خبر آمد و رفت پیغام هندوستان نیز بگوش او رسیده باشد - اول حکم طلب محمد علی پسر علیمردان خان نمود علیمردان خان بمجموع ورون حکم پسر را مع تحف و پیشکش لائق روانه اصفهان ساخت - مع هذا سوي ظن شاه بحسن ظن مبدل نگردید و بسیاوش نام امیری که سابق در مشهد مقدس فرستاده بود در ظاهر نوشت که خود را مع سر انجام و سپاه خراسان بکومک

قندهار رساند و خفیه پیغام نمود که بعد رسیدن بعلي مردان خان پيام نمايد که بعضي مذکورات زباني ارشاد رفته و خود را بقلعه رسانده او را مقيد ساخته مع مال و عيال روانه حضور سازد يا سراو را بریده بصفاهان ارسال دارد - بعده که سیاوش از مشهد روانه قندهار شده موافق ارشاد شاه بعلي مردان خان از رسیدن خود بطریق کومک و رساندن پیغام زبانی نوشت علیمردان خان از شنیدن اخبار وحشت افزا متوهم گشته بدنامی رجوع آوردن بحضرت اعلي برخود گوارا ساخت - بسیاوش نوشت که آمدن تو بقندهار بوجوه موافق مصلحت نیست و مکرر نوشته و پيام بمیان آمد تا آنکه طشت این گفتگو از بام افتاد و جواب درشت و صاف بسیاوش نوشت - و سیاوش حقیقت را بشاه معروض داشت - و علیمردان خان بسعيد خان صوبه دار کابل و عوض خان قاقشال که در غزنین بود و قليچ خان حاکم ملتان نوشتجات مشتمل بر اظهار رجوع و عقیدت خود و طاب کومک فرستاده بخدمت پادشاه نیز عرضه داشت نموده همراه خط سعيد خان ارسال داشت - و صوبه داران و فوجداران بعد رسیدن نوشتجات علیمردان خان بجنس حضور روانه ساخته انتظار جواب نکشیده هر یکی برای اظهار مجرای خود مع جمعیت روانه قندهار شدند - عوض خان که از غزنین بسبب قرب جوار قبل از همه امیران رسیده بود علیمردان خان باعزاز بقلعه در آورده اواخر شوال سنه هزار و چهل و هشت سکه و خطبه بنام نامي شاه جهان نموده نه اشرفي و نه روپیه مسکوک اسم صاحب قران ثانی مع عرضه داشت و کلید طلا همراه اهد بیگ ملازم خود روانه بارگاه

ساخت - و قاضي آنجا را كه با سياوش همداستان گشته بود بقتل رساند - چون عرضه داشت اول علیمردان خان همراه عريضه و ملازم سعيد خان بحصور رسيد در جواب بنام همه صوبه داران و حكام حكم زود خود را رساندن صادر شد - و لك روپيه مع خلعت و خنجر و شمشير و چيغه مرصع و غيره عنايات براي علیمردان خان و چهار لك روپيه بطريق مساعدت براي خرج ضروري بسعيد خان و همراهان او عنايت نموده قلعه داري بنام قليچ خان ناظم ملتان كه از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار سرافرازي يافت مقرر فرموده فرامين صادر نمودند - و سعيد خان را مختار ساختند كه آنچه داند بهمراهان علیمردان خان از طرف سركار رعايت نمايد و از راه احتياط پادشاهزاده محمد شجاع را بايدست هزار سوار طرف كابل مرخص نموده ده لك روپيه نقد و ديگر انعامات عطا فرمودند - و حكم نمودند كه تا كابل رفته چشم بر راه اخبار طرف ايران باشد - اگر خبر روانه شدن شاه صفي بقندهار برسد خود را بقندهار بطريق يلغار برساند - و در صورتيكه شاه ايران امري خود را تعيين نمايد آن فرزند هم خان دوران را با فوج شايسته روانه سازد - و وزير خان ناظم پنجاب حكم رفت كه با رسد غله و ذخيره مايحتاج و توپخانه خود را نزد پادشاه زاده رساند - بعده سعيد خان مع فرمان و عنايات پادشاهي بقندهار رسيد - علیمردان خان بداد هندوستان از قلعه برآمده از گرفتن فرمان و ديگر عنايات مفتخر گرديد - درين ضمن خبر رسيد كه سياوش با چهار پنج امري ايران و هشت و نه هزار سوار ده دوازده فرسخي قندهار رسيده - سعيد خان از شنيدن اين خبر با فوج خود

و دیگر امرا و راجه‌های کومک و فوج علیمردان خان باستقبال فوج نزلباش شتافت - و بعد زد و خورد و زخمی و کشته شدن جمعی از هر دو طرف شکست بر نزلباش افتاد - و سیارش توشک خانه و خیمه خود را آتش زده باقی همه را گذاشته راه فرار اختیار نمود - سعید خان علیمردان خان را همراه خانه‌زاد خان پسر خود روانه درگاه معلی ساخت و خود همراه قلیچ خان و دیگر بندهای پادشاهی برای تسخیر قلعات بست و غیره توابع قندهار توقف ورزیده قلعه را حواله قلیچ خان بموجب حکم نمود - اگرچه خبر رسیدن دیگر افواج نزلباش که شاه صفی بعد از شنیدن خبر هزیمت سیارش تعیین نموده انتشار یافت و سعید خان به پادشاه زاده محمد شجاع نوشته کومک درخواست نمود اما آخر ظاهر شد که سواي فوجي که سیارش وقت فرار برای کومک قلعه داران دیگر اطراف قندهار تعیین نموده بود شهرت مذکور اصل نداشت - و علیمردان خان بعد رسیدن یگابل که پادشاه زاده محمد شجاع خان‌دوران خان را مع دیگر امرا باستقبال فرستاده بکمال اغراز و استقلال طلبید براهنمونی خانه زاد خان موافق اداب هندوستان پادشاهزاده را ملازمت نمود - خلعت چهارقب مع مرصع آلات و اسبان مع ساز طلا و مینا و دو فیل باساز نقره مطابق ارشاد حضور عنایت نمودند - و سعید خان و قلیچ خان برای تسخیر قلعه بست و زمین داور و گرشک و غیره افواج تعیین نمودند - و بحسن تردد راجه جگت سنگه و منصوبان قلیچ خان و ملازمان عمده سعید خان که یک دو قلعه در یورش سرسواری و بعضی در محاصره سه چهار ماه که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی

شدند خصوص در یورش قلعه بست که محراب خان قلعه دار غلام شاه ایران تردد نمایان نموده قریب صد نفر را کشته و سه صد کس را زخمی ساخته مفتوح نمودند - و در قلعه دار جنگ نا نموده راه فرار اختیار نمودند - اگر بتفصیل تردد ایام محاصره و کارزاری که از بهادران هر دو طرف بمیان آمده پردازد منافی ادعای اختصار نویسی است - حاصل کلام در مدت چهار ماه همه قلعات بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - و محراب خان قلعه دار بست که بعد تردد و زخم برداشتن امان خواسته قلعه را سپرده با قلیچ خان ملاقات نمود - هر چند که او را از وعدهای رعایت منصب عمده و دیگر عنایات استمالت نمودند قبول ننمود لهذا او را خلعت داده از همراهان او یراق گرفته دیگر اشیا بآنها واگذاشته مرخص ساختند *

الحال ذکر باقی احوال علیمردان خان بر آئنده موقوف گذاشته بتحریر دیگر رویداد عنان خامه را معطوف میدارد •

حقیقت مملکت آشام و وضع بد وضعان دد نهاد و وحشی نژادان آن ملک از طرف خوراک و پوشاک و مداخل و طریقه زیست آن سر زمین که انشاء الله تعالی در ذکر سلطنت عالم گیر پادشاه غازی بشرح و بسط بتحریر خواهد در آمد در عهد حضرت اعلی اگرچه صوبه داران و فوجداران بنگالا خصوص از اسلام خان در فرستادن افواج بحرامواج همراه میرزین العابدین برادر خود واله یار خان و عبد الوهاب خان و میر هاشم ممناوی و دیگر امرای مبارز پیشه کار طلب و رساندن خرابی تاخت و تاراج و اسیر و قتل ساختن مفسدان آن ولایت و تسخیر قلعات کوتاهی واقع نشد

اما از آنکه دران ملک پنجم ماه بارش بشدت تمام میباشد و در اواخر
 برشکل باشکل تمام تردد پیداهاي آن ضاع که چون وحوش آن سرزمین
 در آب و خشکي تردد نمودن مساوي میداندند میسر نمی آید تا
 بسواران و پیداهاي غیر واقف چه رسد - و سحر و جادو و اثر سمیات
 آب و هوا و غذای آن ولایت باعث هلاک مسافران تازه رسیده آن
 دیار میگردد خصوص اواخر برسات که در همه سر زمین کوهها از شست
 و شوي یافتن اشجار زهر دار و هوای مسموم موجب آفت جان
 مسافرین و متردین میگردد اگر همه عبور از یک دو روزه راه باشد میشود -
 باوجود مفتوح ساختن و به تسخیر در آوردن قلاع و بلاد آن حدود فوج
 اسلام خان استقامت نتوانست ورزید - انقصه آنچه ترددات نمایان
 از سرداران و افواج پادشاهی دران دیار خون خوار بظهور آمد اگر
 بتفصیل شرح آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - کوتاهی
 سخن بعد تنبیه یافتن و بگوشتال رسیدن کوچ بهار و بهیم نراین و
 دیگر مرزبانان آن مرز و بوم شوم که چندین هزار سوار و پیاده
 پادشاهی و آدم بی شمار آن وحشی نژادان که زیاده از یاجوج
 و ماجوج دران سرزمین مفتشوند کشته و شهید شدند و اسلام خان
 مع همراهان مورد عنایات گردید - آخر کار در آنجا استقامت نتوانست
 ورزید - و طلبیدن اسلام خان برای وزارت چنانچه بتکریر خواهد آمد
 علاوه برهم خوردن بندوبست آن دیار گردید - فرمان عنایت عنوان
 مشتمل بر عطای منصب پنجهزاری پنجهزار سوار مع لوازم نقاره و
 دیگر مراتب بنام علیمردان خان عنایت فرمودند - چون یادگار بیگ
 ایلچی ایران که شاه صفی قبل از برهم خوردن رابطه و داد روانه

ساخته بود حوالی دارالخلافه رسید میر خان میر ترک را باستقبال فرستاده طلبیدند بعد ملازمت نامه شاه مشتمل بر فتح قلعه ایروان با دوازده سوار و سه چهار تغذگ کلان که وقت یورش باقی همه لشکر از بارش گویا اجل جان و حوصله اقامت را الوداع گفته بودند - و خود شاه با وجود آن همه تفرقه سپاه یورش نموده مغفوح ساخت نوشته بود با تحف و هدایای شاه ایران گذراند - سه دفعه مجموع نوه هزار روپیه نقد مع خنجر مرصع و دیگر عنایات مرحمت نمودند - خبر فوت راجه گچسنگه که از راجه‌های عمده هندوستان بود و قرابت نسبی با پادشاه داشت بعرض رسید - پسر او جسونت را خلعت مائیه مرحمت نموده از اصل و اضافه چهار هزار ی چهار هزار سوار ساختند - خبر تولد فرزند در خانه دارا شکوه معروض گردید مسمی به سپهر شکوه فرمودند - خبر فتح ملک بکلانه که پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب برای تسخیر آن مامور شده بود از واقعه دکن بعرض رسید - و این بکلانه چنانچه بتحریر آمده ملکیت مختصر مشتمل بر سی و دو برگه و نه قلعه که از انجمله قلعه سالدور و ملهیدار از قلعه‌های مشهور سربفلک کشیده آن سرزمین است - و از مدت هزار و چهار صد سال در تصرف جد و آبایی بهرجی مرزبان آن ولایت بود و مبلغ پانزده لک روپیه محصول داشت و در زمان سابق صاحب سکه بوده اند و در لطافت و اعتدال آب و هوا و فراوانی انهار و افزونی اشجار ثمرار خصوص انبه و فوفر انگور و طراوت سبزه و اقسام گلها و فوا که بگشمیر باج نمیدهد اگرچه آنچه از وزن خوشه انگور و انجیر و ترنج آنجا از زبان مردم ثقه شنیده زبان خامه را بتحریر آن آشنا ساختن

محمول باغراق میگردد اما مسود اوراق که دو سال در آنجا بود خوشه انگور فخري هشت اثار و ترنج نیز همین وزن و انبه يلك نيم اثار بوزن در آورده و برنج كمود اينجا در تمام صوبجات دكن بتكفلي شهرت دارد و انبه آنجا در وفور و كلاني و امتداد كشيدن فصل زبان زد خاص و عام دكن است *

حاصل كلام پادشاهزاده بعد رسيدن دكن پنجهار سوار و پياده بيشمار مع مصالح قلعه گيري بسرداري محمد طاهر كه بخطاب وزير خان و صوبه داري برهانپور سرافرازي يافت و مالوجي تعين نمود - در همان روزها چون سيد عبدالوهاب خانديسي كه از شجاعان مشهور و رستم آن عهد گفته ميشد در برهان پور با خان دوران بر سر ملاقات كه دست بر سرنگذاشته سلام عليك گفته در خود برهم خوردگي تمام بديان آمد و گفتگو بطول كشيد و تقاره زنان از مجاس خان دوران سوار شده راه حضور گرفته خود را جريده بطريق يلغار بدار السلطنت رساند - از آنكه حقيقت او از روي واقعه برهان پور و نوشته خان دوران معروض گرديده بود و پادشاه رعايت خاطر خان دوران بسبب سرداري و طرف داري سيد عبدالوهاب از راه خانه زك پروزي و قدر داني منظور داشته وقت ملازمت ابتداء فرمودند كه چرا با خان دوران بدسلوكي نموده بي رخصت سردار آمده باز از راه لطف مامور نمودند كه در تلافي آن خود را باستعجال به بگلانه رسانده باتفاق فوج پادشاه زاده در تسخير قلعه ملهير كوشد و خلعت داده مرخص ساختند - و مير مورچالي آن مهم از تغير محمد طاهر از حضور بنام او مقرر گرديد - و سيد عبد الوهاب بر سر كار رسیده

بر خلاف دستور به پیدش بردن مورچال و دراندن نقب و آنچه لازم
 ملزوم قلعه گیري است اصلاً نپرداخته مطعون زبانها گردید - بعده که
 ایام محاصره بسه ماه کشید شبی سید عبدالوهاب با چهار پنج سید
 کوه نورج جانباز و یک نشان بردار و نفیری نواز و یک سقا از لشکر
 بی اطلاع دیگر سرداران برآمده با کمند همت براههای دشوارگذار
 در شبهای تار سه روز و سه شب دران غارها بسر برده روز چهارم
 ناگهان بر فراز کوه با نشان اثر فتح نمایان گشته از صدای نفیر غلغلۀ
 وحشت افزا و زلزله هوش ربا در گوش و دل محصوران انداخت و
 بهادران قلعه کشا از مشاهده آن دلیرانه قدم بالایی کوه گذاشته فوج فوج
 پیهم بسید عبد الوهاب پیوسته خود را بدروازه قلعه رساندند -
 از آنکه حاکم نشین آن قلعه در کمر کوه که قریب دو کوه مسافت رفعت
 دارد که باصطلاح هند بازی گویند واقع شده و اصل قلعه باز فراز آن
 بلندی نیم کوه است - بهرجی راجه آنجا حوصله باخته با متابعان
 و همراهان خود را بالایی قلعه دویم رساند و باندک تود جان بازان
 حصار بازی را به تسخیر در آورده شروع بفواختن شاد بانه فتح نمودند -
 بعد از محاصره سه روز دیگر مرزبان مع دیگر محصوران تنگ آمده
 والدۀ خود را برای التماس امان و درخواست پرگنۀ سلطان پور
 بطریق وطن و خرج وجه معاش نزد سرداران فرستاد - بعد عرض
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب نظر برینکه پرگنۀ سلطان پور دران ایام
 بسبب ویرانی رعایا از گرانی مهال قحط بسیار کم حاصل شده بود
 التماس او بدرجۀ قبول در آمد - و قلعه در اواخر شوال سال مذکور
 مفتوح گردید - و در اذک فرصت سالهیر و غیره هشت قلعه بتسخیر

درآمد و محمد طاهر را قلعه دار مله پیر ساختند - مگر قلعه دار بساؤل که تعلق به رودما نام بفری عم بهرجی داشت چند گاه دیگر حرکت مذبح نموده دستگیر گردید - و چون برگزانت بکلانه بسبب آفت قحط و افواج کشی و مردم کشی علی الاتصال چند سال پایمال آفات گردیده بود بجمع چهار لک روپیه مقرر کرده فرمودند آنرا ملک می نوشته باشند - و چند گاه برگزنت سلطان پور در انعام بهرجی مقرر بود بعده که او فوت شد بیدم نام پسر او را بشرف اسلام در آورده عوض برگزنت سلطان پور برگزنت پونار در انعام او مرحمت نموده بخطاب دولتمند خان و منصب هزار و پانصدی سرفرازی بخشیدند - بعد عرض عبد الوهاب را مورد عنایات ساختند و خواستند که بخطاب دلار خان بلند آوازه سازند قبول نمود - گویند سید عبد الوهاب از سادات رسول دار که بزرگان او چند گاه در مشهد مقدس جازوب کشی مزار حضرت امام رضا علیه السلام نموده بعده در صوبه خاندیس بحسب قسمت و آب خورد آمده برگزنت بیاول و رانویر را وطن اختیار نمودند - بعد از آنکه سید عبد الوهاب بقصد جهاد با کافران بد نهب کوه متصل برگزانت مذکور در جرگه نوکران پادشاهی در آمد تردد های نمایان که ازو بظهور آمده از رستم زمان محسوب میتوان نمود - کارنامه که ازو بروایت ثقه از پیران کهن سال راست گفتار مسموع گشته اگر بر نگار محمول بر اغراق است اما کلمه چند از احوال او نکشته می آید - در ایامیکه فوجداری محال بیاول و رانویر باو مقرر بود و با بهیدان و سرکشان کوه نشین مبارزه و فوج کشی بمیان می آمد آن شیر نبرد کوه نور خیمه زیر دامن کوه بقصد

مقابلۀ آن کفار مي زد و قبل از آنکه در کوه داخل شود وقت شب يکه و تنها سياه پوش شده پا بدامن کوه مي گذاشت و خود را بلباس جاسوسان تا مکاني که آن مفسد کوه نشين با هم خوابۀ خود در خواب غفلت بود رسانده بصداي بسيار مهيب بدستور همان بهيلان او را خبردار و بيدار مي ساخت و او سراسيمه وار از خواب جسته از خانه بيرون آمده در پي تحقيق حريف خود مي شد سيد عبد الوهاب باو بزبان ملائم بکلام در آمده چون ملقب بسيد عبد الوهاب بهائي در آن ضاع زبان زد بود ميگفت بخود ترس را راه مده عبد الوهاب بهائي بدیدن تو آمده ما و ترا باهم سروکار محاربه است مردم ما و تو چرا بمعرض تلف در آيند و شهشير خود دران مکالمه از غلاف بر آورده و ازو گردانیده بدست او مي داد و ميگفت به بين کار کجاست و آن سرگروه مفسدان سواي آنکه خود را در پاي آن سيد انداخته بعجز و فروتني پيش آيد جرأت ديگر نتوانست نمود سواي آنکه اطاعت قبول نمايد - گويند کاهانام مرزبان گذهي کاهما سلهورکه از خجسته بنديک دو منزل سواره است و نزدیک هزار سال بندي گلي آن گذاشته شده و هيچ حصار پخته باستحکام او نمي رسد - از ابتدای عهد حضرت اعلي قطاع الطريقي مي نمود چنان از جمله سرکشان مشهور بود که از تهر او راه فردا پورجاري نبود و چندی بر امرای بيش منصب براي استيصال او تعيين شده کاری نساختند - بعد از آن سيد عبد الوهاب تذيبه آن بدسگال بعهده خود گرفته مدتي محاصره نمود چون ديد که بدون تدبير خدعه آميز برو دست نمي توان يافت بتقاضای مصلحت ترک محاصره نموده بتفارت مسافت چند کروه

چهار دیواری کشیده خود را مغلوب و محصور آن کافر ساخته یک شب بشهرت شکار دور دست برفاقت همراهان شیرشکار رفته مفقود الاثر گردید کامای مفسد اطلاع یافته خود را با جمعی بقصد تسخیر و تاراج باقی محصوران آن حصار نواحداث رساند هنوز کاری نساخته بودند که خبر رسیدن آن قلعه کشای رزم خو که خود را با مبارزان جنگ جو بگدھی کاما رسانده بکمند جرأت بالا برآمده مفتوح ساخت رسید *

بیست و چهارم صفر المظفر رایت ظفر آیت طرف لاهور برافراشتند - سیف خان را برای حراست اکبر اباد مقرر کردند - اوائل ربیع الاول متصل دهلی شرف نزول فرمودند یک هفته مقام نموده کوچ فرمودند *

ذکر سوانح سال دوازدهم از جلوس مطابق سنه هزار و

چهل و هشت هجری

غره جمادی الاخری مابین راه جشن سال دوازدهم جلوس موافق سرانجام سفر ترتیب یافت - پانزدهم جمادی الاخری داخل قلعه لاهور شدند - صفدر خان که حجابیت ایران بآئین شایسته نموده بود چنانچه شاه صفی بدیدن او بخانه اش آمده و صفدر خان لک روپیه پیشکش گذرانده و نه هزار تومان و هشتاد اسپ با ساز طلا و فیروزه تا روز رخصت باور عایت نموده از ایران مراجعت نموده شوف ملازمت دریافت - و پانصد اسپ عربی و عراقی مع دیگر تحف ایران فرستاده شاه که قیمت جمله پنج لک روپیه می شد پیشکش گذراند - از انجمله چند اسپ باو بخشیدند - و خبر

نزدیک رسیدن علیمردان خان بعرض رسید معتمد خان و تربیت خان
 میربخشی و تن بخشی را حکم فرمودند که تا دروازه دولتخانه رفته
 بحضور آوردند - هزار مهر نثار گذراند و بعطای خلعت و خنجر و
 شمشیر مرصع و جیغه و دوفیل و دو اسب مع ساز طلا و میخا و نقره
 با چهار قب طلا که قیمت جمله یک روپیه می شد و اضافه هزاره هزار
 سوار معزز ساختند - و حویلی از سرکار برای ماندن مرحمت نمودند -
 و ده نفر معتمد علیمردان خان را بیست هزار روپیه نقد و خلعت
 و اسب و منصب در خور حالت هر یک عطا فرمودند - یادگار
 بیگ که از ایران آمده رخصت شده در لاهور توقف و زبیده بود
 ملازمت نمود از سر نو بیست هزار روپیه داده مرخص ساختند -
 و تحف جمله دولت و پنجاه هزار روپیه برای شاه صفی حواله
 یادگار بیگ نمودند - علیمردان خان را صوبه کشمیر بطریق اقطاع و
 صوبه داری مرحمت نمودند و بعطای خلعت و مرصع آلات و پنجاه
 هزار روپیه را اقمشته زر بافت و غیره کار احمد آباد و کشمیر و بنگاله
 مع پاندان پراز پان و سلف دان طلا عنایت کرده فرمودند که پان
 از نعمتهای مفید هندوستان است بخوردن آن عادت نمایند - و روز
 دیگر پنج لک روپیه نقد و ده تفوز پارچه نفیس سفید مرحمت
 نمودند - و عالی بیگ سلطان را که قرابت قریبه با علیمردان خان
 داشت به نیابت کشمیر مقرر کرده خلعت و چهار هزار روپیه عطا
 نموده مرخص ساختند - افضل خان که از وزرای کاران بود بعد از
 طی هفتاد سال از مرحله عمر ازین محنت آباد نا پایدار بروضه
 دارالقرار انتقال نمود و باعث ملال خاطر پادشاه گردید - و فرمان

طلب بنگام اسلام خان صوبه دار بنگالا برای وزارت صادر نمودند - و حکم شد که تا رسیدن اسلام خان دیانت رایی که پیشکاری دفتر خالصه و تن باو مفوض بود کاروزارت جاری سازد - و جعفر خان سیاهه تنخواه ارباب طلب و مناصب از نظر گذرانند که دستخط و مهر نماید محمد مراد بخش را که پانصد روپیه روزانه داشت بمنصب ده هزاره ده هزار سوار مع مراتب دیگر سرفرازی دادند پادشاه زاده محمد شجاع از کابل آمده مع راجه جگت سنگه ملازمت نمود - و پادشاه بمنزل خان دوران تشریف بردند - و سداک روپیه را جواهر و دیگر جنس پیشکش گذرانند - بعرض رسید که بعد استیصال چهار مع اولاد چندیت بدنهای پرتیبراج نام کودک را که از فرزندان گم نام مفقود الاثران بدنام بود قائم مقام او ساخته دست تعدی بمال مسافران و رعایای پیرگنات دراز نموده - و باقی خان فوجدار آن سرزمین باوجود تردد نمایان که در تنبیه و گوشمال او بکار برده از عهده او نتوانست برآمد - حکم شد که عبدالله خان صوبه دار پنده برای استیصال آن ماده فساد خود را برساند - و تیول عبدالله خان را در سرکار اسلام آباد مقرر نموده صریه پنده را یشایسته خان مرحمت فرمودند - چون صبیله میرزا رستم قندهاری صفوی که که در عقد پادشاه زاده محمد شجاع بود برحمت حق پیوست نسبت صبیله اعظم خان بمحمد شجاع مقرر کرده بحضور خود نکاح خوانده پادشاه زاده را بطریق استعجال روانه بنگالا فرمودند - و از عقب صبیله را با پسران اعظم خان روانه بنگالا ساختند که آنجا رفته لوازم جشن بعمل آرند - پادشاه زاده محمد شجاع را وقت رخصت اضافه سه هزاره که از اصل اضافه پانزده هزاره

فیه هزار سوار باشد مع دولک روپیہ خرچ ساچق مرحمت نمودند - و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را نیز ہم منصب محمد شجاع فرمودند - چون خبر حرکت شاه ایران بقصد تسخیر قندهار از اصفهان بعرض رسید حکم بر آوردن پیشخانه طرف کابل نمودند - و دارا شکوہ را با سپاہ دریا موج و فیلان کوہ شکوہ و توپخانه جهان آشوب پیشتر روانہ ساختہ فرمودند کہ از نیلاب گذشتہ تا رسیدن خبر تحقیق شاه صفی توقف نماید - وقت رخصت ده لک روپیہ و دویست اسب و یک لک روپیہ را مرصع آلات و دیگر سرانجام انعام نمودند - و خان دوران بہادر نصرت جنگ و فدائی خان و ذوالفقار خان و راجہ رای سنگہ و راجہ جگت سنگہ و غیرہ امرای صاحب فوج را خلعت و اسب و فیل و مرصع آلات و نقد و اضافہ مرحمت نمودہ ہمراہ پادشاه زادہ مقرر ساختند و خود غرہ ذی قعدہ را بہ ظفر آیت بصوب کابل برافراختند - و علیمردان خان را مع دو پسر یکشہیر رخصت فرمودند - و از اخر ماہ مذکور از آب بہت گذشتہ وسط ذی الحجہ نزد یک باغ حسن ابدال نزول نمودند *

اوائل محرم [۱۰۴۹] بہ پیدشاور رسیدہ از آنجا گذشتہ در موضع علی مسجد چند مقام نمودہ او اخر شہر مذکور در باغ آہو خانہ کابل شرف نزول فرمودند - چون قوم افغانان ہزارہ نواح کابل بشوخی و نا فرمانی شہرت یافتہ بودند برای تنبیہ آن جماعہ سعید خان را با خان دوران بہادر مامور ساختند - پادشاه زادہ را فرمودند کہ باجمعی از امرا و توپخانہ رفتہ در غزنین توقف نماید - از عرائض سعید خان بہادر و خان دوران بعرض رسید کہ اکثر افغانان ہزارہ بہ تنبیہ و گوشمال رسیدہ بغارت مال و اسیری عیال پایمال مکافات اعمال

گردیدند و جمعی باطاعت و انقیاد در آمده احرام حضور بسته اند -
 حکم شد خان دوران از همانجا روانه مالوا تعلقه صوبه خود گردد و
 سعید خان آن جماعه افغانه را همراه گرفته بحضور بیاید - سعید خان
 با بیست و هفت نفر هزاره که از اعیان آن قوم بودند بحضور رسید
 و همه مورد عنایات گردیدند - و آخر ربیع الثانی متوجه لاهور شدند •

ذکر احوال سال سیزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و نه هجری متضمن بر اردن

نهر لاهور بتجویز علی مردان خان

غره جمادی الاولی جشن آغاز سال سیزدهم از جلوس مطابق
 سنه هزار و چهل و نه موافق تهیه سفر منعقد گردید - و بیست و یکم
 شهر مذکور در دار السلطنت لاهور شرف نزول واقع شد - علیمردان
 خان از کشمیر رسیده ملازمت نمود اضافه هزاری هزار سوار یافته
 از اصل و اضافه بمنصب هفت هزار و هفت سوار سرافرازی
 یافت - اسم خان از بنگالا رسیده بعد ملازمت بعنایت خلعت وزارت
 و عطای قلمدان مرصع مفتخر گردید - سه لک روپیه نقد و جنس
 که بیست و پنج فیل با ساز نقره سوای آن بود پیشکش اسلام خان
 از نظرگذشت - اهلیه یمین الدوله ازین جهان بروضه جذان رحلت
 نمود بمنزل آصف خان تشریف برده به پرورش احوال وابستگان او
 پرداخته از انجا برخاسته بدیدن علیمردان خان قدم رنجه فرمودند -
 لک روپیه نقد و جنس گذراند - خلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع
 با شدهای مرورید بپیش بها عنایت نمودند - خبر تولد فرزندان
 بخانه محمد شجاع بعرض رسید مسمی بزین العابدین ساختند .

چون چراغان شب برات بطرح تازه بتجویز کار پردازان علیمردان خان که از چوب مشبک نمایان نموده بودند جهان افروز گردید پادشاه بجهروکه بر آمده تماشا نموده پسند فرمودند و حیرت افزایی تماشاکنیان گردید - علی مردان خان عرض نمود که بعضی واقف کاران و مصالح کندن کاریزو قنات ایران با خود دارم اگر حکم شود از آب راوی نهري بر آورده بشهر و زراعات و باغات آورده شود تا باعث رونق دو بالای شهر و مزید محصول اراضی نواح گردد - حضرت اعلیٰ شنیده خوشوقت گشته یک لک روپیه برای خرچ آن عطا نمودند - و خان معزی الیه یکی از معتمدان واقف کار خود را برین کار چشمه خیر جاری مقرر ساخت - و از چهل و نه کوه جریبی که تا لاهور مسافت داشت شروع بآوردن نهر نمودند - باقی ذکر انجام آن بر محل بعد اتمام کار بذکر خواهد در آمد *

از غرائب سوانح آن سال آنکه میان عبد الله خان بهادر که به بد خوئی زبان زد بود و عبد الرحیم بیگ ازبک که از عمدهای متعینه همراه او بود نا سازگاری تمام درمیان آمد - عبد الرحیم چند گاه خود را بیمار مریض ساخته آخر بکنگ منجر گشتن شهرت داد و بموتبه درین ماده خود داری نمود که فرزندان و عیال را نیز محرم کار نساخته - این معنی از نوشته عبد الله خان و اخبار نویسان بعرض رسید طلب حضور گردید - بعد رسیدن حضور و دریافت شرف ملازمت بسلاست و فصاحت تمام بعرض مدعی خود شروع نمود - حضرت آفرین نموده خلعت واسپ و بیست هزار روپیه عطا فرمودند - از عرضه داشت پادشاه زاده محمد

اورنگ زیب بر مرز دۀ تولد فرزند که ما بین راه در متهر نونہال
گلش سلطنت بوجود آمد مطلع شدہ مسمی بہ بمحمد سلطان
ساختند - و متصل آن پادشاه زادہ محمد اورنگ زیب از دکن
رسیدہ ملازمت نمود ہزار اشرفی و پنجاہ فیل و دیگر جنس جواہر
و غیرہ بقیمت شش لک روپیہ گذراند و دو لک روپیہ جنس
بہ علیمردان خان و دیگر امرا تواضع نمود *

ذکر حادثہ سوختن خانہ پادشاه زادہ محمد شجاع

از واقعہ بنگاہ بعرض رسید کہ از آفات بلیہ ناگہانی اندرون
قلعہ ارک آتش در گرفت و از مصرصر قہر الہی کہ از عذاب عاد
خبر میداد تمام عمارات و خانہای احاطہ قلعہ سوختہ آتش
بہ بنگلہای محل خاص پادشاه زادہ محمد شجاع رسید با وجود
چندین ہزار سقا و آدم جلد دست برای خاموش نمودن دست
و پا زدند و در فرو نشاندن آن سعی تمام بکار بردند فائدہ نداد -
و بمرتبہ نشان غضب الہی شعلہ ور گردید کہ اطراف غسل خانہ
و خاص و عام را فرو گرفت و فرصت برآوردن خدمتہ محل و جواہر
خانہ و دیگر کار خانجات نداد - و ہر ساعت فریاد و واویلائی عورات
بہم زبانی شعلہای آتش جان سوز بچرخ برین میرسید - و پادشاه زادہ
مثل ہوش باختگان سراسیمہ وار برای چارہ کار بہ آوردن خادمان
محل ہر طرف میدوید - چون آتش سر راہ دروازا گرفتہ بود
از هیچ راہ و طرف تدبیر نجات مستورات میسر نمی آمد
آخر کار بعد سوختن عورات بسیار از یک جانب بام زینہا گذاشتہ
عقیقہ ہا را برقعہ و چادر پوشاندہ ریسمانیا ہر کمر بستہ فرود

آوردند و جمعی از ملاحظه جان خود را از بالای بام زیر انداخته دست و پا بباد دادند و هشتاد ضعیفه بیدست و پا از جمله خدمه محل سوختند - و آنچه بر شاگرد پیشه بیرون گذشت و مال و اسباب کارخانجات سوخت از احاطه حساب بیرون است - بعد عرض حکم شد که پنج لک روبیه را جواهر و دیگر مایحتاج ضرور از حضور بفرستند - باید که ارباب هوش درین باب خوب غور نموده در همه حال شکر فضل ایزد متعال بجا آورده غره بعمارات پخته و دیگر سرور سامان و حشمت و شوکت و تدبیرات محافظت جانی و مالی خود نباشند که سواي آن داور خطا بخش در مقابل مکانات اعمال بندهای عامی حافظ و معین باشد و تصدق و دعای مالکان و مستحقان بفریاد رسد هیچ اسباب سبب پناه و نجات آیات عذاب نمی تواند گردید •

اواخر شوال اوائل اسفندیار بقصد سیر و تفرج باغات و سبزه و ریاحین متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را سه لک روبیه نقد و جواهر مع دیگر عنایات عطا نموده بدکن رخصت فرمودند - پادشاهزاده محمد مراد بخش را از راه کمال احتیاط برای محافظت قندهار طرف کابل مرخص ساختند - وزیر خان و ذوالفقار خان و غیره دوازده امیر نامی را همراه دادند - مکرمت خان را حکم شد که بکابل بطریق استعجال رفته بگرد آوری ذخیره و مصالح توپخانه پردازد - و خود با وجود تصدیع و تعب راه پراز برف و یخچال که کوچ بکوچ طی مسافت می نمودند تا بسرحد جویهای کشمیر بی نظیر رسیدند چون

حضرت اعلی را با اسپان خوب رغبت زیاد بود در سال گذشته که ظریف نام را همراه ایلچی ایران برای خرید اسپان عراقی روانه فرموده بودند و از خدمت شایسته نیامد در تلافی آن التماس نمود که اگر مرا بعربستان و ولایت روم فرستند تدارک خجالت سفر ایران می توانم نمود - لهذا او را در سال دهم جلوس با نامه و هدیه کمر مرصع و جواهر برای سلطان مراد قیصر روم مرخص ساخته بودند - ظریف وقتی بمکان مقصود رسید که قیصر روم بقصد تسخیر بغداد که بتصرف شاه ایران درآمده بود اراده بر آمدن داشت - بعده که خبر نزدیک رسیدن ظریف بقیصر روم رسید او را باعزاز طلبید و ظریف نامه با کمر مرصع بیش بها و قدری جواهر که داشت گذراند - قیصر نامه را از روی تعظیم گرفت و از ملاحظه کمر مرصع مسرور گردیده گفت که درین وقت اراده سواری مهم چنین دارم تحفه از نزد چنان پادشاه را شگون نیک و فضل الهی میدانم - روز دوم ظریف هزار پارچه هندوستان از طرف خود گذراند - قیصر پسند نموده از ظریف استفسار نمود که در هند برین رخت باریک نازک کدام اسلحه پوشیدن زیاده رواج دارد ظریف از همه سلاح و بکترو هزار میجی تعداد نمود و بکتوی که با خود داشت از نظر گذراند - قیصر پسند نموده ده هزار قروش که بیست هزار روپیه باشد بطریف انعام مرحمت فرموده گفت که تا مراجعت من از مهم در موصل که مکان خرید اسپان است مانده بکاري که آمده مشغول باشد - و بعده که قیصر از فراغ تسخیر بغداد معارفت نموده آمد ظریف را همراه ارسلان آقا مع نامه و یک اسب سواری خاصه خود با زین مرصع

بالماس و عباي مرواريد باف مرخص نمود - و يك اسپ بابت سواری خليفه سلطان كه از منصوب كردهاي شاه ايران بدست آورده بود مع خلعت بطريف بخشيد - و ظريف در يں سال قبل از ارسلان آقا براه نتهه رسيد و براي ارسلان اقا مع مهمان دار احكام بنام حكام نتهه و ملتان روانه فرمودند - و حكم شد كه ده هزار روپيه از خزانة ملتان دهند و هرجا رسد صوبه داران خدمت ضيافت و طريقت مهمان داري بجا آرند - و بقدر حالت نقد و جنس تواضع نمايند - چنانچه سوای تواضعات ديگر غير از زربادشاهي بيست هزار روپيه باورسيد - و بعد رسيدن هر دو و گذراندن پنجاه و دو اسپ خريد سرکار مع هر دو اسپ قيصر روم و عبا مورد عنايات گرديدند - و پانزده هزار روپيه با خنجر و كمر مرصع و خلعت بارسلان آقا مرحمت شد و ظريف را خطاب فدائي خان و اضافة دوصدي صد سوار بر هشت صدي صد سوار مرحمت نمودند *

از ذكر تسخير بغداد آنچه در شاه جهان نامه از زبان ظريف نقل نموده منجمله حاصل كلام او چند فقره بزيان خامه ميدهد - چون ميان قيصر روم و فرمانرواي ايران نزاع موثرتي بود و لشكر قزلباش بر سر بغداد آمده بعد قتال و جدال بسيار بغداد را به تسخير در آورده بكتاش خان را شاه درانجا گذاشت - بعد از چندگاه كه سلطان محمد مراد متوجه تسخير بغداد گرديد شاه صفي با لشكر خود از صفاهان روانه شده بطلاق بستان رسيد آنجا توقف ورزیده خليفه سلطان را با مير فتاح تفنگ چي باشي و چند امير ديگر بمدد بكتاش خان روانه ساخت - هنوز سلطان محمد مراد از

موصل نگذشته بود که خبر وصول لشکر تازه ایران به بغداد شنید - بعده که سلطان محمد مراد بپای قلعه بغداد رسید بعد از ارسال نامه و پیام نصیحت آمیز که مفید ندید بمحاصره پرداخت و هنگامه داروگیر گم گردید - در ابتدا قزلباش جنگهای نمایان و تردد مردانه نموده مکرر از قلعه برآمده بر لشکر سلطان محمد مراد تاخته کوشش و کشتش بسیار نموده بمرتبہ دست و پا زدند که بآن کثرت لشکر روم محمد پاشا نام وزیر اعظم قیصر با چند امیر جمع کثیر کشته گردید - و از مردم ایران نیز بسیار زیر تیغ آمدند - قیصر روم که دشت و بوم اطراف بغداد را لشکر فرو گرفته بود و توپخانه که در اصل احداث کرده همان ست از حد حساب و تعداد زیاد داشت بعد از کشته شدن وزیر اعظم با امرای نامی خود بغضب درآمده حکم یورش نمود - چون خبر یورش شهرت یافت بعضی از محصوران همراه بکتاش خان که سابق بقید رومی درآمده شکنجه عذاب آنها کشیده جان برگردیده بودند همت باخته سردار را بصلح و سپردن قلعه راه نمونی نمودند - چون با دیگران مصلحت بمیان آمد آنها تن بقبول این ننگ که خلاف رویه قزلباش عقیدت آئین است ندادند - و گفتند عار فرار بر کشته شدن اختیار نمیتوان نمود - اما از بسکه بکتاش خان را هسراهان او از قتل بغداد و اسیر شدن ترساندند هوش باخته گردید و وقت شب بی اطلاع خلیفه سلطان و دیگر امرا از قلعه برآمده بوساطت مصطفی پاشا وزیر حال قیصر را ملازمت نمود - از انتشار این خبر با وجود تقید خلیفه سلطان دل باختگان دیگر از هر طرف

قابوي راه فرار اختيار نمودند - و سلطان محمد مراد وقت را غنيمت دانسته فرمود که از چهار طرف آوازۀ يورش بلند ساخته توپهاي قلعه کشا و توپخانه عالم آشوب سردادند و زلزله عظيم سراپا بيم در دل باقي محصوران راه يافت - درين ضمن يک طرف ديوار حصار از صد مات گولۀ توپ مسمار گرديد و لشکريانش يورش نموده اندرون حصار در آمدند - محصوران حوصله از دست داده امان خواسته بزيهوار در آمدند - اما سلطان محمد مراد امرای بايمان در آمده را حکم قتل نمود حتي جمعي که خود را بمزار حضرت شيدۀ عبد القادر جيلاني و گنبدن فيض آثار امام اعظم ابو حنيفه کوفي رحمۀ الله پناه آورده بفریاد الايمان در آمده بودند همه را زير تيغ بيدريغ آوردن حکم فرمود و بقتل عام آن حماعه امر نمود و عجب قزلباش کشی بميان آمد - بکتابش خان را که با همراهان بالتماس و زير چند روز امان جان داده بود نيز بانواع سياست ره نورد باديۀ عدم ساخت - و بمرخصان و دانشمندان ظاهر است که خاندان امير تيمور نسبت بسلاطين هفت اقليم در خطا پوشي و جرم بخشي در مقابل چنان تقصيرات عظيم اگرچه نسبت بکفار حربي باشد و عقلا و شرعا قتل او جائز دانند بعد التجا و رجوع آوردن بدین درگاه که در خطا بخشي نمونه بارگاه غفار و رحمت الهي اند قتل او جائز ندارند *

الحال عزان خامه را از تحرير ذکر جنگ و قتل طرف گل گشت

و سير بهار کشمير هميشه بهار معطوف مي سازد *

نهم نهي حجه کنار تالاب دل شرف نزول واقع شد تا قوت سامعه و باصره کار ميکرد صدای نغمه روح پرور و اقسام گل و رياحين

فرحت افزا شنیده و دیده می شد چنانچه ملا طغرا گوید * بیت *
 سرود و حسن اینجا هم معنایند * گل و مل هر دو جنس یک دکانند
 ترم ریز هر سو خوش خرامی * بپای نغمه در هر مقامی
 بمطرب نی چنان دل بسته دارد * که یک دم بی لب او بر نیارد
 نداند مرغ این گلشن رمیدن * نگرود سبزه اش سیر از دمیدن
 زمین گل آسمان گل بحر و برگل * نمانده در عدم گوئی دگر گل
 درین ایام فرحت افزا خبر نشاط فزای دستگیر شدن پرتی راج
 ولد چهار بد کردار و فرار شدن چنیت و بقتل رسیدن اکثری از
 کفار فجار آن دیار از حسن تردد جانفشانی باقی خان متعین
 عبد الله خان بعرض رسید حکم شد پرتی راج را بقلعه گوالیار
 محبوس سازند - اما چون عبدالله خان چنانچه بایست خود دران
 مهم سعی نمود و از کوتاهی او چنیت زنده بدر رفت و بهادر خان
 انصرام باقی استیصال آن طائفه بد سگال بعهده خود از روی تعهد
 گرفت عبدالله خان را بحضور طلب فرمودند - چون بعرض رسید که ملکه
 بانو همشیره حقیقی مغفور و مرحومه ممتاز محل اهلیده سیف خان
 ازین جهان رحلت نمود برای تسلی فرزندان او بخانه سیف خان
 تشریف برده بهر سه پسر محمد یحیی و محمد شافی و ابوالقاسم
 خلعت عنایت نمودند - چون که حضرت پادشاه دیوار های باغ و بام
 عمارات و کنار های نهرو تالاب را چراغان نموده ایلچی روم را
 با ایلچیان دیگر جهت تماشا طلبیدند - روز دیگر علیمردان خان
 عمارات میان تالاب دل را چنان چراغان نمود که تماشاگران از مشاهده
 آن در حیرت افتادند و پسند طبع پادشاه مشکل پسند گردید - اسپ

فرستاده قیصر روم را بدارا شکوه عطا نمودند - درین ایام چون صفت بهار و سیر ایلان مشهور بسنگ سفید که بسیار راه دشوار گذار نا هموار دو سه منزلی کشمیر واقع شده مکرر سامعه افروز گردید باوجود کمال احتیاط در تحقیقات راه از طرف عدم برف و باران که اکثر در آن سرزمین هنگام و غیر هنگام می بارد متوجه آن طرف شدند - و از ملاحظه تنگی راه حکم شد که مردم اسباب غیر ضروری بردارند و زیاده از یک مقام اراده نبود بنابراین اکثر مردم از سپاه و اهل کسب خیمه و سایه برداشتند و آذوقه خوردنی نیز زیاده از دو روزه با خود نگرفتند - بعده که بالای کتل برآمدند نزول باران بمرتب شد و باد زمهریر آسا وزیدن گرفت که اسپان مع سواران لرزیدن گرفتند و آنچه آذوقه خام و پخته باخود داشتند نه فرصت صرف نمودن آن یافتند و نه احتیاطی که بایست در نگاه داشتن آن بعمل آمد و سه چهار روز متصل هم بشدت بارید و از بس که آب از بالای آسمان و کوهها فرود می آمد و از زیر هر پارچه سنگ آب میجوشید و راهها در نظرها از بسیاری آب نایاب گردید و پادشاه بسیرگاه نرفته نظر بر تخفیف تصدیع خود و خلق الله مراجعت فرمودند اما از آنکه در راه گل و طغیان آب بمرتب کمال بود اسپ و آدم تا بزانو و سینه بلا و گل فرو میرفت و از فاقه سه چهار روزه و صدمات سرما و وزیدن باد زمهریر هر که بآب و گل فرو میرفت طاقت برآمدن نداشت لهذا تعب بسیار بلشکر رسید و منزل چهار گروهی را در شش بهر یعنی تا دو بهر شب بعد ضائع شدن جانور و آدم بسیار به منزل رسیدند و مع هذا اکثر باقی شب بالای اسپ بروز آوردند و

دو مقام برای آرام و رسیدن مردم نمودند و باز بازاران فرصت نمیداد و خرابی بسیار بمردم رساند - گویند از سیلاب و طغیان آن سال چهار هزار خانه کناره دل و دیهات کنار کشمیر و چهار صد و سی و هشت دیه و پرگنات بهمیر و غیره از بیخ و بن کذده و بی نام و نشان گردید و اثر زراعت خریف آن فصل نماند و بآثر قحط منجر گشت و عمارات بسیار در شهر از پا در آمد و چند روز تریه بازار و وانمودن دکانها میسر نیامد پیران کهن سال آنجا بعرض رسانیدند که چنان طغیان و آفت آب یاد نداریم و از بزرگان خود نشنیده ایم *

درین ضمن از واقعه کابل معروض گردید که جمعی از افغانان یوسف زئی بر سر رسید دلاور خان فوجدار ریخته مع سه پسران و جماعه داران و جمع کثیر مقتول ساختند - و هرچه یافتند بتاراج بردزد بذاوران فرحت خاطر پادشاه بکدورت مبدل گردید - تودرمل افضل خانی را خلعت دیوانی و امین و فوجداری سرکار سپرد و خطاب رای مرحمت نمودند و حکم تهیده کوچ لاهور فرمودند *

ذکر سوانح و جشن سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه هجری نبوی

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه منعقد گردید و جمع کثیر از بزدهای حضور و ارباب طرب و سکند آنجا کامیاب فیض گردیدند و بعد توقف شش ماه هفتم شهر مذکور کوچ سمت دارالسلطنت لاهور واقع شد - غره شعبان المعظم در دولتخانه لاهور داخل شدند یمین الدوله که بسبب عارضه بدنی در لاهور مانده بود شرف اندوز ملازمت گشت *

ارسلان آقا را پانزده هزار روپيه و يك مهر صد توله و يك روپيه بهمان وزن مع خلعت داده مرخص ساختند - سعد الله خان كه بشيخ سعد الله لاهوري موسوم بود و بحليۀ فضيلت و علوم عقلي و نقلي و حفظ قرآن و حسن تقرير و تحرير آراستگي داشت و سابق شرف اندوز ملازمت گرديده بود چون هنوز مساعدت ايام باستعداد ذاتي او موافقت ننموده بود موافق جوهر كمالات مذكور نظر نگردیده بر روزيانه بسيار كم مامور گشته از قبول ابا نمود - بعده كه كوكب بخت او ياروي فرمود بار ديگر در رمضان المبارک سنه هزار و پنجاه هجري بصدارت موسوي خان صدر بشرف ملازمت رسیده بعطاي يوميۀ مناسب و خلعت واسپ سرافراز گشت - و در دو سه هفته عوض روز يانه منصب مرحمت نمودند - و در عرض يك سال بمدد رشد و كمال كه اقبال طالع بآن موافقت نمود بمنصب هزاري ذات و دو صد سوار و خطاب خاني و خدمت عرضه داشت مكرر معزز گشت - و متصل آن بداروغي غسلاخانه مباهي گرديد - و در سال دويم بمنصب سه هزاري دو هزار سوار خدمت خانساماني سر بلندي يافت - و در سال چهارم چنانچه در ذكر هر سال بزبان خامۀ گهربار داده خواهد شد بهايۀ وزارت كل هندوستان مفتخر گشت - و در سال هفتم بمرتبۀ هفت هزاري هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه و سه اسبه و دو كرور دام انعام سرافرازي حاصل نمود - و بمرتبۀ در مزاج پادشاه جا گرفت و اعتبار بهمرساند كه سواي مقدمات وزارت درهمه امور كلي و جزوي مالي و ملكي بدون صلاح و مشورت او صورت اجراي كار متعذر بود و كار بجائي رسيد كه باعت رشك پادشاه زاده

دارا شکوه گردید و بدان قرب ولیعهدی و اختیار سلطنت برو حسد
برده کارشهای بیجا نموده ضرر بحال او نتوانست رساند و از حسن
نیت و فطرت برخلاف او همه امرای صاحب مدار دهلی و دکن را که
آخر از برهم زنی هم چشمان رخنه در مراتب آنها راه یافت و بسیاری
را کار بیداد دادن جان و مال و بی آب روئی عیال منجر گردید و
تا دم باقی حیات که در سنه هزار و شصت و پنج مرحله پیمای سفر
آخرت با هزاران توشه نیکفامی گشت ضرر جانی و چشم زخم آبرو
فرسید - چنانچه باقی احوال او در ذکر سال بیستم جلوس بعد از
ارتحال او بروضه جنان بزبان قلم داده خواهد شد *

چون نشیمن خلوت بامرای خاص که در آن وقت بار داشتند
در عهد عرش آشیانی نزدیک حمام واقع شده بود بغسل خانه زبان
زد خاص و عام گردید - و درین سال فرمودند بدیوان خاص موسوم
نمایند - علیمردان خان را صوبه داری کابل از تغیر سعید خان و سعید
خان را صوبه کشمیر بجای علیمردان خان مقرر فرمودند از جعفر
خان چون تقصیر خلاف مرضی بظهور آمده بود از منصب
برطرف ساخته از مجرا ممنوع فرمودند - بعرض رسید که شاه قلیخان
بکشمیر نا رسیده مرحله پیمای سفر آخرت گردید لهذا بجای او
تربیت خان را مقرر و مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش
را بکابل رخصت نموده فرمودند که بکابل رسیده بدانچه مامور گردد
بعمل آرد - از واقع احمدآباد بعرض رسید که زمیدار جام که سر باطاعت
صوبه دار و احکام پادشاهی فرود نمی آرد و سکه محمودی میزد
بعده اعظم خان برو لشکر کشی نموده و آدم کشی از طرفین

بمیان آمد باطاعت در آمده سه لک روپیه و صد اسپ پیدشکش قبول کرده تعهد بر طرف نمودن سکه نوشته داد - معتقد خان سوبه دار آریسه آمده ملازمت نمود هزار مهر و شصت فیل مع جواهر و دیگر تحف که جمله چهار لک روپیه بقیامت در آمد پیدشکش گذراند - چون مکرر بعرض رسید که راجه جگت سنگه که از راه حیل و تدبیر با راجه روپ پسر خود که بفوجداری دامن کوه کانگره مقرر بود و از بعضی تقصیرات سر میزد باظهار شهرت ناساز گاری مدعی گشته بخدمت پادشاه التماس نموده که اگر فوجداری کانگره بمن مقرر شود تعهد می نمایم که هم چهار لک روپیه در سرکار هرسال سواي جمع مقراری ذمه زمیدار و اصل سازم و هم راجه روپ را به تنبیه واقعی رسانم بعده که ملتمس او بدرجه قبول در آمد و بان مکان رسید از راه کوته اندیشی روپ سرکشی اختیار نموده ماده فساد آن سرزمین گردید - و قلعه تاراگده را که از قلعه های مسمار نموده آن ضلع بود تعمیر کرده ملجا و ماوای خود ساخت - هوچند که در ظاهر از راه حیل و اقسام تمهید عیب پوشی خود بسر انجام گرد آوری ذخیره جنگ و اذوقه ضروری پرداخت اما از اندازه فکر طول امل بر اراده باطل آن بد عمل مطلع شده برای تنبیه اوسه فوج بسرداری سید خان جهان بهادر و سعید خان بهادر و سید اصانت خان بهادر که همراه هر یک چند امیر با مصالح قلعه گیری و توپ خانه مقرر گردید تعیین فرمودند و باز سرداری هر سه فوج بنام پادشاه زاده محمد مراد بخش تجویز نمودند و هر یکی را بعطای عنایات مفتخر و معزز ساختند چنانچه باقی ذکر آن بر مکل بذکر خواهد در آمد *

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و یک هجری نبوی

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و یک سرانجام پذیرفت - هفدهم شعبان سال حال یمین الدوله مرحله پیمای سفر آخرت گردید و از نقد و جنس سوای حویلی که بران هم بیست لک روپیه بخرچ درآمده بود دوکروز و پنجاه هزار روپیه که از انجمله سی لک روپیه جواهر محسوب گردید بضبط و قید تعداد در آمد فرد تفصیل نقد و جنس مذکور را روز عیادت که حضرت تشریف برده بودند خود یمین الدوله نوشته گذرانده التماس ضبط آن نمود - بیست و پنج لک روپیه بفرزندان او از انجمله بخشیدند و حویلیها را بدارا شکوه عنایت فرمودند و در عطا نمودن خلعت و دیگر رعایت کوشیدند - خصوص بخلف الصدیق شایسته خان زیاده عنایت مبدول گردید - و تا مدت در صوبه بهار ایام بهار جوانی بعیش و کامرانی در زمان حیات پدر و بعد آن بانصرام رساند •

والحال ذکر باقی مهم جگت سنگه بدکردار بتذکار می آرد - بعد از آنکه فوجها از اطراف حصار آن تبه کار در آمده بمحاصره پرداختند خصوص سید خان جهان که پسر کلان آن نابکار سر راه او از تنگ نای کوتل گرفته کار بر مردم پاکشاهی تنگ آورده بود آخر کار از ضرب دست و سعی بهادران راه هزیمت اختیار نموده و باز بعد از بدست آمدن کتل چون تا مکان آن محیل مکار چند هزار بندوقچی در هر گوشه و کنار و پناه غار و اشجار دشوار گذار مورچال

بسته کمین گاه ساخته سد راه گردیده بودند همه جا بمدد اقبال
 عدو مال بادشاه اسلام سید خان جهان مع همراهان جنگ کنان
 کافر افغان اشجار بری نموده میگذشت تا بپای حصار آن
 تیره روزگار رسید و افواج قاهره برای تاخت و تاراج هرطرف تعیین
 نمود و زن و مرد بسیار و مواشی بیشمار باسیری و غارت در آمد
 و بکندن نقب و پدش بودن مورچال پرداختند - و از طرف
 دیگر سعید خان بهادر ظفر جنگ خود را بدامن کوه آسمان شکوه
 رساند - و از جانب دیگر فوج سید اصالت خان مع راجه جی سنگه بعد
 تردد نمایان بدرة درآمده بفوج سعید خان ملحق گردید اما ازان انبوهی
 جنگل و تراکم اشجار خار دار و ناهمواری کوهپای سربلک گشیده
 دشوار گذار که پرواز مرغ و هم از انجا متعذر می نمود مع هذا تفنگچیهای
 بیخطای آن خطاکار سد راه گردیده در پناه درختان خاردار مورچال قائم
 کرده بودند و باعث قطع شجر حیات و شهادت لشکر اسلام میگرددند
 محتاج رسیدن کومک و مصالح جنگل بری گردیدند - تا آنکه قلیچ
 خان و رستم خان و اله وردی خان و بهادر خان که از عقب بمدد
 هر سه فوج همراه پادشاه زاده مقرر شده بودند با دوسه هزار تیردار
 و بیل دار و سنگ تراش رسیدند و جنگل بری نموده باعث قطع
 بیض حیات آن زمیندار برگشته روزگار نابکار گردیدند - و آن نگهدیده شعار
 چون مور و ملخ دران راه پراکنده شده بالایی درختها برآمده در
 پناه شاخها بزدن و انداختن تفنگ جرأت می نمودند و مردم کار
 آمدنی بسیار ضائع می ساختند سرانجام کار از هر طرف سیلاب
 افواج رسید کار بران تبه کاران تنگ آورده نقبها زیر برج و حصار

رسانده از باروت پر ساختند و آتش داده يك برج با قدری دیوار
پرواندند اما چون عقب آن دیوار دیگر برای احتیاط همین روز
برداشتنه بودند و مصالح توپخانه بسیار داشتند وقت یورش سوای
آنکه جمع کثیر از مردم پادشاهی بکار آمدند فائده مترتب نشد
و همچنان برفلعه دیگر که ملجای دویم آن کافر بود تردهای نمایان
از مبارزان کارطالب بعرضه ظهور آمد بغیر از آنکه جمعی از
مسلمانان بدرجه شهادت رسیدند کاری نساختند و بعده که مهم
و محاصره بامتداد کشید آن غدار بدکردار ملاحظه نمود که چند
هزار کفار بدارالبوار پیوستند پیغام صلح باظهار عجز بمیان آورده
پسر خود را نزد پادشاهزاده برای قبول عفو جرائم گذشته و اظهار
اطاعت آینده فرستاد و چند روز بدین شهرت دست بهادران
قلعه کشا را از تردد کوتاه ساخته درین فرصت ذخیره و مصالح تازه
فراهم آورده باز بوسیله زیاده طلبی و درخواست مطالب بیجا
پادشاه زاده را بیدماغ ساخت و از سرنو صدای دار و گیم بقصد
تسخیر و استیصال حصار آن بدکردار بلند گردید و مجددا یورشهای
رستمانه و سعیهای زیاده از اندازه بیان بظهور آوردند - اگر بتحریر
تفصیل امتداد آن مهم پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر می
گردد - از جمله ایام محاصره پنجروز چنان جنگ صعب بمیان آمد
که گوله توپ و تفنگ و تیر تگروار بلا فرصت از آسمان می
بارید و از زمین شعله آتش می جوشید و قریب دوسه هزار کس
سرای مردم آن ناکس بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گردیدند
کفار بیشمار بزیر تیغ بیدریغ درآمدند آخر مغلوب هراس گشته

هر دو حصار را گذاشته مع مال و عیال راه جنگل بی سروپایان اختیار نمود و شادیانه از هر طرف و کنار افواج بنوازش در آمده و بعد عرض سید خان جهان و بهادر خان و راجه جی سنگه و غیره همه سرفوجان در خور پایه مورد عنایات گردیدند - چون قلعه تاراگرا بنا کرده جگت سنگه اصل تعلق بهرتی راج زمیندار آن حدود داشت که جگت سنگه پدر او را کشته آن مکان را بغصب متصرف شده بود و از تسخیر قلعه مذکور هنوز خاطر جمعی حاصل نکرده بودند باز وقت صادر نمودن حکم انصرام باقی مهم آن بدسگال بهرتی راج فرمودند که بوطن رفته سرانجام خود نموده باستیصال آن بد مآل پرداخته گری می مذکور را بتصرف خود در آورد *

چون فصل خریف کشمیر چنانچه گذشت از کثرت باریدگی و طغیان سیلاب زراعتها را آفت تمام رسید و انبار غلهای چند ساله نیز ضائع و نابود شد قحط عظیم در آن ولایت افتاد قریب سی هزار نفر از ضعفا و مساکین آن دیار بدار السلطنت آمده نالش ضعیف جالی در پای جهرکه در پیش نمودند - لك روپیه بآنجماعه دهانیده حکم فرمودند که دو سه جا لنگر غله پخته و خام برای آن ضعیفان جاری سازند و سی هزار روپیه در کشمیر نیز برای مستحقان عطا فرمودند - و به تربیت خان برای تیمار داری در ماندگان آنجا حکم صادر فرمودند - چون تربیت خان چنانچه باید بغم خواری ضعیفان نتوانست پرداخت رعایای الم کشیده کشمیر جوق جوق بفریاد می آمدند - صوبه داری آنجا بظفر خان ولد خواجه ابوالحسن خان ناظم سابق مقرر فرمودند و

بیست هزار روپیه دیگر بمستحقان کشمیر عنایت نمودند *

بار دیگر که افواج پادشاهی بسرداری سید خان جهان و همراهان پادشاه زاده بمحاصره دیگر مکانهای قلب جگت سنگه پرداختند از سرنو محاربهایی عظیم بمیان آمد و جمعی از بهادران همراه خسرو بیگ جماعه دار عمده یمین الدوله که تازه در جرکه بندهای پادشاهی در آمده بود و غیره زیاده از پانصد نفر بدرجه شهادت رسیدند و جان بازي و تردد های مردانه و یورشهای رستمانه از هر دو طرف بکار رفت آخر کار از هراس غلبه اسلام پیغام اطاعت و ندامت از طرف آن کافر بدنام بسید خان جهان رسید و بشفاعت سید خان جهان قلم عفوبرجرائم او کشیدند و بمزده جان بخشی و امان بحال ماندن عرض و ناموس مبشر گشته طلب حضور گردید و حکم شد که حصار گدیها را مسمار و به زمین هموار نمایند - رای میکند را که دیوان مستقل آصف خان بود بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترتن از تغییر جسونت رای سرفرازی دادند و همه جا شکار و تفرج کنان طی منازل راه کشمیر نموده اواخر شوال نزدیک دار السلطنت لاهور رسیدند پادشاه زاده محمد شجاع را بموجب درخواست او صوبه اودیسه ضمیمه بنگالا و شهنواز خان را عوض اودیسه سرکار چونپور مقرر فرمودند و محمد زمان طهرانی را نائب اودیسه از طرف پادشاه زاده نموده مرخص نمودند بادشاه زاده محمد مراد بخش مع همراهان از مهم جگت سنگه فارغ شده بحضور رسید و جگت سنگه را مع فرزندان فوطه در گردن انداخته آورده ملازمت کنانید - از راه خطا بخشی و جرم پوشی از سر

تقصیرات او در گذشتند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بموجب حکم از دکن آمده ملازمت نموده یک لک و بیست هزار روپیه نقد و جواهر و فیالان نذر گذراند - دولت روپیه نقد مع دیگر عنایات باو عطا فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که ده هزار بیست و هشت هزار سوار بود دوهزاری اضافه مرحمت نمودند *

چون بعرض رسید که شاه صفی رستم خان گرجی را با لشکر و توپخانه گران برای تسخیر قلعه قندهار روانه خراسان ساخته خود تهیه روانه شدن سمت مذکور دارد خواستند که طرف کابل و قندهار رایت ظفرآیت برافرازند - پادشاه زاده دارا شکوه التماس نمود که امیدوار است که حضرت خود بدولت در دارالسلطنت لاهور بعیش و کامرانی سرپر آرا بوده مهم قزلباش بدمعاش و دفع شر شاه صفی باین فرزند ارادتمند واگذارند التماس او بدرجه قبول درآمد - و اواخر محرم الحرام دارا شکوه را بابیست و نه هزار سوار سائر و هفت هزار سوار توپخانه و احدی و پیداه بیست و سه هزار سوار کومکیان صوبجات که جمله از پنجاه و پنجهزار سوار تجاوز می نموده بابیست و چهار امیر که عمده آنها سید خان جهان و راجه جسونت و راجه جی سنگه و رستم خان و قلیچ خان و بهادر خان و اله وردی خان و قطب الدین خان و تیر انداز خان و یک تاز خان و غیره پاشند مرخص فرمودند - از اصل اضافه بمنصب بیست هزار بیست هزار سوار و عطای دوازده لک روپیه نقد و در بیست اسب و در فیل و دیگر مرصع آلات سرافرازی داده بعضی نصائح نموده روانه ساختند - و حکم

شد که سر صد سوار تابین موافق موجودات ده هزار روپیه نقد سوای
 تنخواه جاگیر که دارند برای سرانجام سفر بطریق مساعدت باصرا و بندهای
 پادشاهی عموماً رسانند - و باحدیان توپخانه که نقدی اند سه ماهه
 پیشگی دهند - و پادشاه زاده محمد مراد بخش رانیز همراه برادر کلان
 مرخص ساخته سفارش نمودند که اگر نظر بر شورش قزلباش
 بد معاش فوج بلخ و بخارا بحرکت آید برای تنذیه ازبکيه موافق
 صلاح دارا شکوه محمد مراد بخش خود را رساند و اگر بتقاضای
 وقت محمد مراد بخش را پادشاه زاده کلان نزد خود نگاهدارد
 علي مردان خان را برای دفع فوج توران از کابل رخصت نمایند -
 و کومگیان کابل همراه پادشاه زاده رفاقت نمایند - خان دوران بهادر
 نصرت جنگ که از مالوا خود را رسانده بود نیز همراه پادشاه زاده
 تعیین فرمودند - و حکم صادر شد که هر دو پادشاه زاده بغزنین رسیده
 توقف ورزیده سی هزار سوار مع توپخانه پیشتر همراه خان دوران و
 سعید خان بهادر ظفر جنگ و غیره روانه سازند - در صورتی که از طرف
 شاه ایران رستم خان بر سر قندهار آید همان فوج برای مقابل
 او کافیست و در صورت آنکه خبر رسیدن شاه بخراسان و گذشتن
 از سرحد هرات تحقیق برسد پادشاه زاده خود را بقندهار رسانند *
 درین ضمن خبر واقعه شاه بطریق افواه بعرض رسید و بتفاوت
 هفته خبر مذکور بثبوت پیوست که بعد انقضای مدت چهارده سال
 فرمان فرمائی ایران نزدیک مشهد مقدس جان بجان آفرین سپرد -
 و بجای او شاه عباس ثانی جلوس نمود - و معا عرضه داشت
 دارا شکوه مشتمل بر خبر واقعه شاه و اظهار آنکه اگر حکم شود با

لشکر و توپخانه جهان آشوب متوجه تسخیر بلاد خراسان گردن رسید در جواب نوشتند که بر سر پدرمردم خورد سال که هنوز سلطنت او مزاج نگرفته مهم فرمودن موافق رویه سلاطین نیک سیرت نیست خود را مع لشکر زود بحضور رسانند که لذت دیدار فرحت آثار آن فرزند عزیز را زیاده از تسخیر هفت اقلیم میدانیم *

درین اوان بعرض رسید که میرزا رستم قندهاری صفوی که در مدت پنجاه سال خدمت سه پادشاه نموده بود ازین جهان فانی بروضه جاودانی شتافت اگرچه از دودمان و بنائرفویه گفته می شد و کارهای نمایان ازو بظهور آمده بود اما بعضی اداهای خلاف اطوار بزرگان ازو سرمی زد که اکثر ماده انحراف مزاج پادشاه میگردد *

چون مهم چنپت از عبد الله خان چنانچه بایست انصرام نیافت و راجه بهار سنگه تعهد تنبیه او داده بعهد خود گرفته بود در اندک مدت بی تردد تیر و سنان چنپت را چنان مطیع ساخت که باظهار ندامت و قبول اطاعت در آمده براجہ ملاقات نموده شفیع جرائم خود گردانید و حقیقت از عرضه داشت راجه بعرض رسید تقصیر او را معاف فرموده همراه بهار سنگه بدستور قدیم که نوکر موروثی او بود مقرر فرمودند *

چون نسبت صبیله شاه نواز خان صفوی با پادشاه زاده محمد مراد بخش بمیان آمد و شه نواز خان در او دیسه بود نورس بانو اهلینه شاه نواز خان صبیله را بموجب حکم بحضور آورده یک لک و پنجاه هزار روپیه ساچق فرستادند و بعد رسمیات حذا بندی آن صبیله را در محل طلبیده در دولتخانه جشن طوی نهوده چهار لک روپیه

مهر بستند و از آرایش چندین هزار چمن گل و چراغان و اتشبازي تمام شهر و بازارها بجلوه و رونق در آمد *

بر سخن رسان با هوش ظاهر باد که عجب حکمت کارخانه پادشاه حقیقی است که از ابتدای سلطنت شهاب الدین سام عرف معزالدین غوری که بانی رواج اسلام و تسخیر هندوستان گردید لغایت آخر فرمانروائی محمد شاه عرف معزالدین که چند هزار (؟) پادشاه در تمام ممالک محروسه و بیست و دوصوبه هندوستان صاحب سکه و خطبه شدند در صورتیکه اکثر تاریخ معتبر پادشاهان هند بنظر غور بمطالعه در آید و بدقت طبع ملاحظه نمایند هیچ پادشاه سید صحیح الاصل نشده و نگذشته با وجود که دوصوبه شد نواز خان صفوی در خانه عالمگیر پادشاه و محمد مراد بخش آمدند و از بطن آنها اولاد مثل اعظم شاه و اکبر شاه بهم رسید و دیگر هم در زمان سابق دختر سادات در خاندان تیموریه آمده بود و از آنها تناسل و توالد حاصل شد اما هیچ یک سربر آرای ملک پر وسعت هندوستان نگردید که با اختلاف روایت هم از طرف مادر سادات اوسکه زد گردیده باشد - مگر در ذکر پادشاهان سلف دهلی خضر خان بن ملک داود که فی الحقیقت بحسب ظاهر موافق رسم آبا و اجداد از قوم افغانان چنانچه بذکر در آمده افغان ثابت می شود - بعضی مورخان به حجت آنکه روز ضیافت برگزیده خاندان نبی و ولی سید جلال بخاری که مهمان پدر خضر خان وارد گردید طشت و آفتابه بدست خضر خان که خورد ساله بود داده مامور بدست شستن مهمانان نموده بود از زبان آن سید برحق برآمد

که این سید زاده را بدین خدمت چراتکلیف نموده اید - هرچند که موافق اعتقاد مشایخ باید که آنچه از زبان زبیده دودمان مصطفوی برآمده باشد کلمه لغو نباشد اما نزد متکلمین شرعا و نقلا سیادت ازین کلمه و کلام ثابت نمی شود بلکه این مقوله بسیار شبیه است بسؤال و جواب علمای اسماعیلیه که بچراغ کش و روافض در احمد آباد شهرت دارند و نزد فضایی امامیه بالحاک مطعونند - و مسود اوراق بملا جیون نام مجتهد و پیشوای آن قوم در احمد آباد صحبت بی تکلف داشته سبب شهرت اسماعیلیه و رافضی و چراغ کش استفسار نمود و کتب فقه و علم کلام آنها را بنظر دقت بمطالعه درآورد - اگرچه فی الواقع در همه مسائل فروع و اصول بمذهب تشیع موافقند الا آنکه بجای دوازده امام اسماعیل را امام سیزدهم میدانند و منکر متعه اند ازین جهت علمای امامیه در قبول اسلام آنها نیز گفت و گو دارند - بلکه این طائفه که در ایران سکونت دارند فضایی آن ولایت حکم بر قتل و اخراج آنها می نمایند - و آنجماعه در جواب برای اثبات امامت اسماعیل حجت و سند می آرند که در کلینی که از کتب معتبر احادیث تشیع گفته می شود درج است که امام موسی کاظم علیه السلام فرزند خود را مسمی باسماعیل که خاطر او را بسیار میخواستند مکرر در صغرس مخاطب بامام ساختند و کلام امام لغو نمی باشد - ازین مقوله اسماعیلیه امام بودن اسماعیل نزد آن فرقه ثابت شده اما وجه معقول برای زبان زد گردیدن بچراغ کش از تقریر و تحریر مسائل فقهی آنها ظاهر نگردید مگر آنکه ملا جیون می گفت که ما در روز عید غدیر خم که هیجدهم ذی حجه امامیه از جمله ایام عید

مقرری میدادند شادی می نمائیم - مدعیان ما را متهم باین می سازند که خم در زمین مدفون ساخته آرد پر نموده بدان فعل قبیه که شهرت داده اند مرتکب میگردیم - بهر حال سر رشته سخن بطول انجامید - حاصل کلام ازین مقال شرعا سیادت خضر خان ثابت نمیگردد - و بهادر شاه بن عالمگیر که بتجویز فضایی مزاج گو سیادت خود داخل خطبه نمود بر عالمی هویدا است که عالمگیر بادشاه بسیادت خود قائل نبود - و برجهانیان ظاهر است که از طرف والده که دختر راجه کشتوار است نیز سیادت ثابت نمی شود - العلم عند الله - اما وجهی موجه که برای سیادت طرف جد مادری بهادر شاه شهرت یافته و در ذکر سلطنت بهادر شاه انشا الله تعالی بزبان قلم خواهد داد سیادت دیگر هیچ پادشاه هندوستان باثبات نرسیده *

ذکر سوانح سال شانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار

و پنجاه و دو هجری

جشن آغاز سال شانزدهم اوائل جمادی الاخری موافق سنه هزار و پنجاه و دو بدستور زیب و زیفت هر سال ترتیب یافت و از ادبی و اعلی هر یکی فراخور قسمت و حالت فیض یاب گردید و پادشاه زاده دارا شکوه و محمد مراد بخش از کابل و غزنین مراجعت نموده آمده ملازمت نمودند - دارا شکوه را بخطاب شاه بلند اقبال که خود در ایام شاه زادگی داشتند بلند آوازه ساختند - و محمد مراد بخش را صوبه ملتان در اقطاع و صوبه داری مقرر کرده مرخص فرمودند - الهوردی خان که در هرزه گوئی ضرب المثل بود بلکه تاحال فرزندان و سلسله او بدین صفت موصوفند - از وقت کلام و کلام در خدمت و رکاب

پادشاه زاده خلاف داب نمک خواران بعرض رسیده بود لهذا بي منصب فرمودند و برگشته شکرپور بجمع سي و چهار لك دام براي وجه معاش او مقرر کردند - زهي وسعت خلق و طريقه خطا بخشي و جرم پوشي خاندان امير تيمور كه با وجود ظهور چنين تقصيرات كه نزد پادشاهان هفت اقلیم سواي قتل متحمل نمیتوانند شد جان و نان بحال میدارند - از عرضه داشت ظفر خان ناظم کشمير بعرض رسيد كه از عنایت يك لك و پنجاه هزار روپيه تصدق حضرت كه بر رعایا و سکنه کشمير رسيد اثر الم ایام قحط بروزهاي عيد و نوروز مبدل گردید اما اگر سي هزار روپيه ديگر براي خريد گاو و تخم ريزي برعایاي مال گذار مرحمت شود باعث استمالت و آبادی محال ويران خواهد شد درجه پذیرائي يافت *

راي مكند آصف خاني را بخدمت بیوتائي حضور مفتخر ساختند و خدمت دفترترن از تغیر او بملا علاءالملک فرمودند *

اگرچه نهر تيار کرده علیمردان خان بخرچ لك روپيه كه بتحریر در آمده باعث آبروي علیمردان خان و سرسبزی و خرمي باغات پادشاهی و زراعت و طراوت و فیض باغ فرح بخش شالي مار كه بر صفحه روزگار سیا حان ربع مسكون بدان خوبی باغي نشان نمیدهند گردید و پسند شاه و گدا افتاد - اما چون براي شهر آب کمی مي نمود لك روپيه ديگر حواله ملا علاء الملک نمودند كه منبع و عرض نهر را كشاده تر سازد تا چشمه خير همیشه جاری باشد *

سید جعفر ملقب بسید جلال خلف شاه عالم بخاري را بخدمت

صدارت کل از تغییر موسوی خان مقرر فرمودند *

هیجدهم شهر شعبان این سال از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت اکبر آباد توجه نمودند - سعید خان بهادر ظفر جنگ را صوبه دار لاهور فرمودند - التقات خان ولد میرزا رستم صفوی را چهل هزار روپیه سالیانه حکم نمودند - تودرمل را بر حسن تردد خدمت دیوانی سپرند هزاری هزار سوار سرفرازی بخشیدند - و اواخر رمضان المبارک داخل دار الخلافت اکبر آباد شدند - علیمردان خان را صوبه دار کابل نموده مورد عنایات ساخته مرخص فرمودند - عبدالصمد عمودی سفیر شریف مکه با تحف و کلید بیت الله که بطریق شگون روانه ساخته بود رسیده ملازمت نمود - چهل هزار روپیه مع خلعت و اسب و فیل انعام یافت - عبدالله خان را از منصب برطرف ساخته یک لک روپیه سالیانه مقرر نمودند - سعدالله خان را باضافه پانصدی صد سوار که از اصل و اضافه هزار و پانصدی سه صد سوار باشد و عنایت خلعت و اسب و فیل از حلقه خاصه معزز ساختند - عمارت مزار ممتاز محل باهتمام مکرمات خان در مدت دوازده سال بخرج مبلغ پنجاه لک روپیه باتمام رسید - و چند دیه بجمع چهل لک دام سوای آنچه از داکین اطراف عمارت مذکور بهم میرسید که جمله محصل و کرایه از دولک روپیه زیاد می شد برای خرچ روضه آن مغفوره مقرر فرمودند - از خوبی فضا و عفائی آن عمارت چه بزبان قلم دهد هرکه دیده میداند *

ذکر سوانح سال هفدهم از جلوس مطابق

سنة هزار و پنجاه و سه هجری

غرة جمادی الاخری سنة هزار و پنجاه و سه هجری جشن آغاز سال هفدهم جلوس بجلوس و آرایش تمام زیب و زینت پذیرفت - عبدالصمد سفیر مکه را تا روز رخصت جمله از نقد و جنس شصت و پنج هزار روپیه انعام نموده مرخص ساختند - و رای رایان بعد پیشکش نمودن فیل و اسپان استعفای منصب و خدمت نموده در معبد خانه بنارس منزوی گردید - عرضه داشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب مشتمل بر مرزده تولد فرزند بعرض رسید مسمی بمحمد معظم ساختند *

هیجدهم شعبان بقصد زیارت معین الحق و الدین حضرت خواجه معین الدین چشتی متوجه اجمیر شده هشتم رمضان بدان مکان فیض نشان رسیده بعد زیارت و رساندن ده هزار روپیه بخدمة آنجا فرمودند که دیگ کلان ساخته جذت مکانی را از برنج و گوشت ذیل گاوهای شکار خامه پخته بمستحقان رسانند یکصد و چهل و پنج من پخته از برنج و گوشت و روغن دران دیگ پخته شد بعد از فراغ زیارت مراجعت نموده هیجدهم شوال داخل دارالخلافه شدند - سعد الله خان را از اصل و اضافه دوهزاری پانصد سوار نموده بخدمت میر همامانی مقرر ساختند و داروغگی دیوان خاص از تغیر سعد الله خان بباتی خان مقرر فرمودند - بعرض رسید که راجه کشن سنگه فوت شده و ازو پسری که مانده از بطن جاریه است و میان هنود فرزند کنیز را وارث ملک و مال نمیدانند

و با او طعام نمی خوردند و داخل غلام محسوب می نمایند لهذا وطن او را بدیوی سنگ نبیره عم او مرحمت نموده بخطاب راجگی و منصب هزاری هزار سوار مفتخر گردانند - و عبدالله خان فیروز جنگ را که سالیانه مقرر نموده بودند باز بمنصب شش هزاری شش هزار سوار بحال فرمودند - صفی قلی خان سپاه منصور که در جرگه امرای ایران بود از ایران آمده ملازمت نمود - بمنصب هزاری پانصد سوار و عطای خلعت و اسب وفیل و پانزده هزار روپیه سرافرازی یافت - چون در دار الخلافت اثر طغیان تپ و وبا و طاعون ظاهر شد اوائل ذی حجه طرف فتح پور عنان توجه معطوف داشتند - بعد از چندگاه بطریق سیر و شکار آن طرفها بسر برده بدار الخلافت مراجعت نمودند - و بسبب شدت و با بعد توقف هفته در دار الخلافت باز متوجه سموگده گشتند و بعد انقضای محرم بدار الخلافت رسیدند *

ذکر سوختن پادشاه بیگم

چون روز جشن سال گره نواب جهان آرا بیگم مخاطب بپادشاه بیگم از شعله آتش شمع دامن نواب قدسیه پادشاه بیگم و هر دو دست و شکم و سینه را سوزاند و چهار کنیز خاصه که برای خاموش نمودن پروانه وار خود را بران آتش زدند بآنها نیز آتش در گرفت و اکثر اعضای هر چهار خواص سوخت و جمع بسیاری از اثر جراحت در ذات قدسیه بهم رسید و الم آن بر ذات حضرت اعلی که محبت زیاده آن قدسیه صفات داشتند موثر گردید - از آنکه سرانجام شادی سال گره نواب قدسیه تیار شده بود و از باب طرب جمع آمده بودند بزم غذا بعنا و کدورت غم و الم مبدل گردید. و حکیم مومنا و دیگر حکما

برای علاج مفید گشتند خصوص حکیم داود که دران تازگی از نزد شاه عباس فرار اختیار نموده خود را بحضور رسانده بود معالجه گردید و شصت هزار روپیه تصدق بمستحقان رسانده دعا برای شفا حاصل نمودند - سوای آن هر شب هزار روپیه زیر بالین بیگم گذاشته صبحی بفقرامیرساندند - و از جمله خدمه که سوخته بودند دو تا که زیاده آتش گرفته بود در عذاب وجع آن در گذشتند - و دو خواص علاج پذیر شدند - و الم جراحت بیگم که از شدت وجع تپ و دیگر امراض علاوه آن گردید بچهار پنج ماه کشید - و پادشاه از غم فرزند عزیز دیوان کم نموده اکثر بر بالین بیگم حاضر می شدند - از اتفاقات نامحمود در همان ایام سید جلال صدر جدید باوجود شرافت چنان خاندان برهنه نمونی پیشکاران شرارت پیشه بعرض رسانده بود که از بیخبری موسوی خان صدر معزول وجه مدد معاش باکثر مردم بیجا که اصلا استحقاق ندارند مقرر شده و بفرمان و اسناد جعلی بسیاری یومیه و اراضی دارند حکم ضبط یومیه عموماً تا تحقیقات اسناد صادر شده بود این معنی ماده بدنامی بسیار برای صدر و باعث الم جراحت دل‌های مستحقین و مستمندان دل سوخته گردید - و از شعله آتش دل همان بیچارگان بی بضاعت که من جمله آن چندین مومن و مومنه و مسلم و مسلمة که سوای آه درک آلود و دود آتش اندود اندرون سینه پردرد وسیله پیغام رسانی نداشتند بدامن آن عقیقه که فی الحقیقت پاره از جگر پادشاه بود در گرفت و پرتو این معنی بر دل درک اثر آن حضرت فریاد رس اثر نمود و فرمودند که بدستور سابق یومیه ذکر و نسا جاری سازند راست گفته اند * بیت *

آتش سوزان نکند با سپند * آنچه کند دود دل دردمند
 گویند پادشاه محبت با فراطبی که با دارا شکوه و با پادشاه بیگم داشت
 با هیچ فرزند دیگر نداشت - در ایام مرض بیگم دو پهر شب با دل
 سوزان و چشم گریان بر سجاده نشسته بدرگاه شافی برحق برای
 حصول صحت بیگم زار زار مینالید و در مدت پنج شش ماه که
 علاج نمودند از دوا و مرهم حکما فائده که می بایست حاصل نگردید
 آخر عارف نام غلام سرکار بیگم مرهمی ساخته مالید بسیار مفید
 گردید و حق سبحانه پاره صحت و امید حیات بخشید - و باوجود
 موقوف داشتن جشن صحت کامل برآینده بمجرد علم آنکه از زبان
 حکما امید شفا ظاهر گردید جشن عالی که ازان عالمی بفیض
 رسید و حکما و صالحا و فضلا و مستحقین و ارباب طرب ذخیرها
 اندوختند نمودند - چون پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از شدیدن
 عارضه بیگم سبکبار بطریق ایلغار خود را بحضور رساند و پادشاهزاده
 محمد مراد بخش نیز از ملتان برای عیادت همشیره رسید هر دو
 پادشاهزاده مورد عنایات گردیدند - شایسته خان نیز خود را برای احوال
 بررسی آن ملکه دوران رسانیده ملازمت نمود - چون از پادشاه زاده
 محمد اورنگ زیب براهزمانی بدراهان از عقل معذور بعضی اداهای
 خلاف مرضی سرزده بود آثار قهر و کم توجهی و غضب ولی نعمت را
 که بعد از غضب الهی هیچ غضبی بآن نمیرسد در حق خود
 مشاهده و ملاحظه نموده از راه غیرت و پیش بینی قبل از آنکه
 از طرف پدر اثر کم لطفی بعرضه ظهور آید خود اراده انزوا نمود
 شمشیر از کمر وا کرده چند روز منزوی گردید و جاگیر بضبط

خالصه در آمد و صوبه داری دکن بخان دوران باضافه هزارى هزار و دو كورردام انعام كه از اصل و اضافه هفت هزارى هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسپه و سه اسپه باشد مرحمت فرمودند و پرتهى راج را تهور را قلعه دار دولت آباد ساختند و نقاره جشن صحت كامل بيگم صاحبه دو باره بلند آواز گردید و آن ملکه را بطلاي خالص بوزن در آورده بمستحقان قسمت نمودند - و مغنيان سخن آفرين رونق افزای مجلس بهشت مشاگل گشتند - و رامشگران چاك و خصال حور تمثال آرایش افزای بزم فرحت افزا گردیدند - و از درو دیوار آن عشرت خانه گلبانگ مبارك و تهنيت سامعه انروز عالم و عالميان گشت - و فقير و بيدوائى نماند كه صاحب نصاب نگردید - و خانه نبود كه دران جشن بذخيره مايحتاج چند ساله آماده نگشت پادشاه زاده محمد مراد بخش را بتعلقه صوبه خود مرخص ساختند - و شايسته خان را درين جشن از اصل و اضافه پنجهزارى پنجهزار سوار دو اسپه و سه اسپه ساخته برسر خدمت ماموره رخصت فرمودند - اله وردى خان مغضوب را بشفاعت پادشاه زاده بلند اقبال منصب و جاگير بحال فرموده گرد غم از چهره كدورت آلود او زدودند - سيد عبد الوهاب خانديسى كه شمه از شجاعت و جلالت او بزبان خامه داده شده بفوجدارى و قلعه دارى بكلايه مامور گردید *

امروزه بعد از كشیدن آزار تپ محرق دو ماهه صحت يافته بمجراي ديوان آخر روز آمده بود ظاهرا بصلايت خان برسر تقسيم وطن كه باوجود برادر كلان ببرادر خورك جسونت نام داده سوى مزاجي تهدي داشت بعد از اداى نماز مغرب كه پادشاه بتحرير

فرمان بیکی از امرای مقرب بدستخط خاص مشغول بودند امرسنگه خود را بجلدی بصلابت خان رسانده غافل جمده هر بسینه اش رساند که تا قبضه فرو رفت و صلابت خان آه نکشیده جان بجان آفرین سپرد - خلیل الله خان و ارجن ولد راجه بیتمهل داس که نزدیک بودند خود را بامرسنگه رسانده برو حمله آوردند و امرسنگه بمقابله آنها پافائتم نموده داد مردانگی داده باوجود زخمی شدن بجای خود قائم ماند تا آنکه گرز برداران و دیگر بندگان های پادشاهی رسیده بمدد همدیگر کار آن راجپوت جاهل را ساختند - و ارجن و غیره چند نفر زخمی گردیدند - بعد وقوع این حادثه میر خان میر ترک و ملوک چند مشرف دولتخانه لاش امرسنگه را برداشته بیرون آوردند - درین ضمن قریب پانزده نفر راجپوت از جمله خدمتگاران و مشعلچی امرسنگه خود را رسانده بشمشیر و جمده هر بر میر خان و ملوک چند و هر که مقابل آنها آمد بجگ در پیوستند باوجود گرز بردار و منصبدار بسیار بمقابله و دفع شر آنجماعه پرداختند و تردد نمایان از آنها بظهور آمد ملوک چند با چند گرز بردار و پنج شش منصبدار روشناس کشته شدند و میر خان با جمعی زخمی گردید گویند تا کار آن چند نفر راجپوت ساخته شود رستخیز عظیم اندرون و بیرون در بار برپاشد و از مشعلچی تنها چند بنده کار آمدنی پادشاهی ضائع گردیدند چون صدای این هنگامه وحشت افزا بلند گردید بعضی راجپوتان حوصله باخته همان وقت شب راه گریز اختیار نمودند و بسیاری از نوکران هواخواه امرسنگه صبح ناشده بر سر خانه ارجن هجوم آورده آواز داروگیر بلند ساختند و کار بجائی رسید که حضرت ابتداء فوج

بر آنها نامزد نمودن ماده مزید فساد دانسته یک دو راجپوت مصلح کار را نزد آنجماع فرستاده پیغام نصیحت آمیز دادند که امر سنگه و جمعی که مرتکب فساد شده بودند بسزا رسیدند و شما که بی تقصیرید چرا خود را طعمه تیرو سنان می سازید آن جهالت پیشگان شجاعت نشان که در عالم پاس نملک خواری بعد واقعه آقا جنگ بی سردار نمودن خالی از طریق آزمون پرستان نیست در جواب آن بزبان شمشیر و جمدهر بی ادبانه پیش آمدند و کار بگازار جهان آشوب کشید سید خان جهان و رشید خان انصاری و سید عبدالرسول بارهه و دیگر بندهای پادشاهی با توپخانه تعیین شدند و نائز جنگ و جدال اشتعال گرفت و سید عبدالرسول خان که از جوانان نونهال بود باجمعی از سادات بارهه و دیگر بندها بکار آمدند و سید غلام محمد که از سرداران و شجاعان مشهور گفته می شد با چهار پنج نفر بیش منصب روشناس پیاده شده تردد نمایان نموده و باوجود برداشتن زخمها بکوته یراق کار بران کوته اندیشان تنگ آوردند و تا وقت شام که آفتاب عمر آن سوخته اختران غروب نموده و همه راجپوتان علف نپخ و هدف تیرو سنان و گول تفنگ گردیدند جنگ قائم ماند و بعد فراغ جنگ سید غلام محمد را با سرداران دیگر که زخمهای کاری برداشته بودند و واماندگان و وابستگان جان باختة آن معرکه خصوص خلیل الله خان و ارجن و میر خان پسران صلاحیت خان را اضافهای نمایان و خلعت و اسب و جواهر مرحمت نمودند *

ذکر موانع سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و چهار هجری

جشن آغاز سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و چهار موافق هر سال سرمایه فیض خاص و عام گردید بعرض رسید که بخانه دارا شکوه فرزند بعرض وجود در آمده مسدود بسپهرشکوه ساختند دو ملک روپیه روزمائی عنایت فرمودند - از واقعه ملتان معروض گردید که بر سر مبارز خان روهیله خانه فروود آمد و از تنگنا سرای فانی نجات یافت - خان دوران را از دکر، برای مصلحت ضرور بحضور طلب داشته بنام راجه جیسنگه حکم صادر شد که تا مراجعت خان دوران خود را از وطن بدکن رسانده از بند و بست آنجا خبردار باشد - چون بعرض رسیده بود که امام قلیخان از غلبه و تعدی نذر محمد خان برادر که ملک و مال بعد از پایمال حوادث رفتن بتصرف او در آمده بکمال پریشانی و بی سامانی راه بیت الله اختیار نموده یک ملک روپیه برای مدد خرچ راه کعبه نزد امام قلیخان روانه ساخته بودند - از آنکه قبل از رسیدن زر مذکور امام قلیخان در مدینه منوره مرحله پیمائی سفر آخرت گردید از جمله یک روپیه یکدانه مروراید امرویی بوزن چهل و سه سوره بقیمت سی هزار روپیه مع اسپان برای پادشاه آوردند - قیمت آن مروراید پنجاه هزار روپیه بقیاس جوهریان در آمد و بعرض رساندند که اگر هموزن آن مروراید به پنجاه هزار روپیه خواهند بهم رسیدن متعذر - و تا حال چنین مروراید که بجراهر خانه سرکار پادشاهان سلف آمده باشد از روی سیاهه دفتر ظاهر نمی شود - آنرا داخل

سرپیچی که از لعل دوازده تانگ و بیست و چهار دانه مروارید بقیامت چهار لک روپیه داشتند نمودند - باز آنرا امام تسبیح خاص کردن قرار داده تا دم واپسین از خود جدا نساختند *

چون مذکور جواهر بزبان قلم آمد چند کلمه از جواهر خانه عهد اعلیٰ حضرت بتحریر می آید - روزیکه بر تخت جلوس نمودند قریب ده کرور روپیه را جواهر و مرصع آلات موجود بود از انجمله لغایت سال حال دو کرور روپیه را جواهر بخروج انعام و ارسلان در آمد و پنجاه لک روپیه در معجونات و صدقه و نثار روز وزن و جشن صرف شد و پنج کرور روپیه را جواهر در جواهر خانه انعام و باقی در توشکخانه داخل پوشاک خاص موجود - از جمله آن دو تسبیح مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه مروارید و هفتاد و هفت دانه یاقوت رنگین و شفاف است که قیمت آن هر دو تسبیح بیست لک روپیه می شود و وزن هر دانه مروارید سی و دورتی که از عهد عرش آشیانی در جواهر خانه پوشاک خاص داخل است *

میر محمد صالح مشکین قلم ولد میر عبدالله زرین رقم ترمذی متخلص بکاشفی کتاب مناقب مرتضوی تالیف خود از نظر گذرانید چند ورق بمطالعه در آورده پنجهزار روپیه و فیل ماده انعام فرمودند - با وجود دو جشن اثر صحت و امید حیات که بخرج هفتاد و هشت لک روپیه نموده بودند باز بسبب عود نمودن جراحت غسل صحت دفعه ثالث پادشاه بیگم در ماه رمضان اتفاق افتاده از سرنو سرانجام جشن جهان افروز آراستگی یافت -

بعد غسل هزار اشرفی و پنجه‌ها روپیه بمستحقان رساندند - و عارف چيله را که مرهم او مفید افتاده بود بنقره بوزن در آورده خلعت و اسب بدو بخشیدند - بعده که آن ملکه دوران برای تسلیم بحضور آمد حضرت اعلیٰ طبق پراز لعل و مروارید و زر سرخ و سفید بقیمت لک روپیه بدست خود گرفته بر فرق پادشاه بیگم نثار فرمودند - بعده از طرف پادشاه زاده و دیگر بیگمان طبق طبق گل طلا و جواهر نثار نمودند - و صدای رود و سرود بر فلک برین رسید - و سمرنی صد و سی دانه مروارید بقیمت پنج لک روپیه از دست خود بدست بیگم بستند و بوز دیگر گوشواره که دو گوهر آبدار و دو الماس بقیمت لک روپیه داشت عنایت فرمودند - یک هفته جشن بزم افروز بود و هر روز عنایت تازه و لطف زیاده از اندازه مبدول میگرددید - سواي آن یازده لک روپیه محصول بندرسورت که در جاگیر بیگم مقرر بود انعام مرحمت نمودند - جمله دوران جشن بزم افروز مع آنچه پادشاه زاده‌ها و امرا بصرف آمد و سواي آنچه بانعام حکما در آمد و بمکه متبرکه و مدینه منوره و اطراف روانه نمودند بیست لک روپیه بانعام در آمد - و بموجب التماس نواب قدسیه تقصیر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعفو و انواع لطف مبدل گردید - و منصب پانزده هزاری ده هزار سوار بدستور سابق جاگیر بحال فرموده بدیگر عنایات معزز ساختند - و حکیم داؤد را منصب دو هزاری دوصد سوار و اسب و فیل و یک مهر و یک روپیه هریک بوزن پانصد توله مع خلعت در انعام معالجه بیگم مرحمت نمودند حکیم مومناکه سی هزار روپیه سالیانه داشت بمنصب هزاری صد سوار و عنایات دیگر سرافرازی یافت دیگر همه مقربان و امرا

و حکما و ارباب طرب در خور پایه و قسمت فیض یاب گردیدند و چهار
لک روپیه برای شریف مکه و لک روپیه برای مسکقان حرمین که
بقصد شفای بیگمبندر کرده بودند همراه احمد سعید روانه مکه معظمه
ساختمند - و از چراغان عالم افروز که هنرمندان همه دیار بطرحهای
مختلف بآئین بندی آن پرداخته بودند و آتشبازی اقسام و آرایش
گوناگون چه سان وصف نماید که بطول سخن منجر میگردد - و بشرح
خصوصیات آن بزم بهشت مشاغل چگونگی پردازد که محمول باغراق
مینماید *

و بعده اواخر ذی قعدة بقصد سیر و شکار کشمیر بی نظیر
متوجه دارالسلطنت لاهور گردیدند - باوجود آن همه علاج که حکمای
یونان و هند و فرنگ و عارف چیلہ برای جراحات بیگم نموده بودند
بعد کوچ بار دیگر جراحاتها بجوشش درآمد و بید ماغی پادشاه
گردید - روزی که بمنزل متہرا نزل و مقام واقع شد محمد علی فوجدار
آنجا بعرض رساند که هامون نام فقیر مرہمی دارد کہ برای همه
جراحاتها نافع و بحکم آب حیات اثر حیات می بخشد - حکم باحضار او
فرمودند و در سه چهار روز مرہم او آنقدر نفع بخشید کہ هفته ہم نکشید
کہ نشان جراحات نماند و بالکل وسواس زائل گردید - و بدہلی کہ
رسیدند غسل صحت کامل نمود هامون فقیر را بروپیه وزن نموده
خلعت و زرینہ برای زن او بخشیدند - و محمد علی فوجدار را بعطای
اضافہ و خطاب مفتخر ساختند - و پادشاهزادہ محمد اورنگ زیب
را صوبہ دار احمد آباد ساخته بعدایات خاص نواخته اواخر ذی حجه
مرخص فرمودند - و بہ سہونہ کہ رسیدند جشن نوروز را ضمیمہ

شادی غسل پادشاه بیگم ساختند - اوائل صفر در باغ فیص بخش لاهور نزول فرموده بعد سیر و تفرج عمارات قلعه و باغات ششم شهر مذکور از انجا سمت کشمیر کوچ فرمودند - خان دوران از دکن آمده ملازمت نمود - چون مکرر حقیقت برهم خوردن سلطنت بلخ و بدخشان و ظلم و تعدی از بکان و اختلال تمام راه یاقین میان پدر و پسران و بغارت رفتن عبدالعزیز خان و خرابی نذر محمد خان بعرض رسید علیمردان خان را بکابل مرخص نموده ارشاد نمودند که چون مهم و تسخیر بلخ و بدخشان منظور و مرکوز خاطر است و عنقریب پادشاه زاده را بدانصوب مرخص خواهیم نمود باید که تا رسیدن توره سرانجام آن مهم بعهد خود دانسته بگرد آوری مصالح و مردم کار آزموده واقف کار آن سرزمین کوشد - و از عقب او اصالت خان میر بخشی را برای معاونت و سزاولی آن کار نزد علیمردان خان مرخص ساختند *

درینولا بعرض رسید که صفدر خان قلعه دار قندهار ازین حصار ناپایدار رخت هستی بربست - پسران او را بعنایت اضافه خلعت ماتمی نواختند - منازل پرتعب راه کشمیر را که از بسیاری برف دست و پای اکثر مردم برباد فنا رفت طی می نمودند چنانچه طغرای مشهدی گفته

ز بیم برف آن کوه خطرناک * رمیده مردمک از چشم افلاک
چنان درازی برودت پافشوده * که آتش در درون سنگ مرده
غره ربیع الاول داخل دولتخانه کشمیر گردیدند - چون از زبانی سکنه آن دیار حمن ساوک ظفرخان بعرض رسید لك روپیه

منجمله مطالبه ذمه او معاف فرمودند هر روز و هر هفته در باغی و مکانی که مرغوب طبع بود تشریف می بردند صفاپور که در تیول پادشاه بیگم مقرر و اسم بامسمی بود بیگم تهیه ضیافت گرفته چراغان نمود - بعد تشریف بردن مبلغ کلی نقد و جواهر پیشکش گذراند - محمد مراد بخش را اضافه دو هزاری داده از اصل و اضافه دوازده هزاری نه هزار سوار ساختند - خان دوران را بعنایات مفتخر ساخته باز بدکن مرخص فرمودند - درینولا از عرضه داشت علیمردان خان که بمهم بدخشان بمغالطه شهرت طلب کوملک قندهار مامور گشته بود خبر حرکت قزلباس اشتها یافت - راجه جگت سنگه و بهادر خان و قلیچ خان و نجابت خان و راجه رای سنگه و راجه بهار سنگه و مرزا خان نبیرا عبدالرحیم خان خانان و همس الدین بنی مختار را باجمعی دیگر امرا مرخص ساختند - و دوازده هزار بندوقچی همراه داده مبلغ بیست لک روپیه ازخزانة دارالسلطنت حکم فرمودند که به بندهای پادشاهی بطریق مساعدت رسانند - گذار تالاب دل را که بسفد طبع افتاده بود چندشب چراغان نمودند و در صفا و فضا بر دیگر سیرگاه ترجیم دادند - چنانچه ظفرا گوید •

درین دریاچنان جوش سرود است • که هر موجش ز آب نغمه رود است
 ز عکس لاله بخساران سرکش • فتاده ماهیان در دام آتش
 ز هر زرق صدای نغمه تر • زده موج طرب بر گوش اختر
 و گطنبور رشک موج آب است • بدستش کاسه چشم حباب است
 از واقعه لاهور بعرض رسید که خان دوران از ضرب جمدهر خدمنگار

کشمیری نو مصمم که وقت شب باو رساند بساط حیات در نوردید
 پنج بهر بعد زخمی شدن زنده مانده نقد و جنس که داشت مع
 وصیت نامه بخط خود در ماده فرزندان بخد مت پادشاه نوشت - اگرچه
 خان دوران از طرف سلوک با خلق بمرتبه سخت و ناهموار بود که
 آخر تیر آه مظلومان کار او را ساخت اما چون در کار پادشاهی
 و تسخیر قلاع امیر کار طلب مبارز پیشه گفته می شد پادشاه از
 خبر واقعه او ملول گشته پسران او را موافق وصیت سرافراز تقسیم
 توکه و عطای منصب ساختند - سواي رزي که بفرزندان تقسیم
 نمودند شصت لک روبیه در سرکار بضبط در آمد - سید محمد و
 سید محمود هر دو پسر کلان را هزاري هزار سوار و عبد الغني پسر
 خرد را به پانصدي سرافرازي دادند - و شایسته خان را از اله آباد
 تغییر نموده بصوبه داري مالوا مقرر فرمودند *

ذکر سوانح سال نوزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و پنج هجری

چشم آغاز سال نوزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و
 پنج هجری زیمنت افزای گلشن و باغات کشمیر بهشت نظیر گردید -
 اسلام خان را صوبه دار دکن نموده بعنایات خاص مقتخر ساخته
 مرخص نمودند و از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري پنجهزار سوار
 دو اسپه و سه اسپه سرافرازي یافت - سیادت خان برادر او را باو
 تعیین نمودند - سعد الله خان را که رسوخیت باطنی و استعداد
 ظاهري او دانشین پادشاه جوهر شناس قدردان گردیده بود از تغییر
 اسلام خان بهایه وزارت کل و عطای خلعت و جمدهر و قلمدان مرصع

و اضافه هزارى پانصد سوار كه از اصل و اضافه پنجهزارى هزار و پانصد سوار باشد بلند آوازه ساختند - بعده كه اصالت خان نزد امير الامرا عليهمردان خان رسيد براى سوانجام كرد آردى لشكر و اذوقه و تعيين امرا بحكمت هموار نمودن راهها پرداخت - و امرى ديگر نيز پيهم بگابل رسيدند - درين ضمن تهانه دار غوربند باسم خليل بيگ آمده ظاهر ساخت كه در بلخ و بدخشان عجب هنگامه نفاق و لشكر كشى و ازبك كشى ميان پدر و پسران يعنى عبد العزيز خان و سبحان قليخان و نذر محمد خان بميان آمده - و حارس قلعه كهمرود كه قلعه سرحدى است بكمك جمعى كه همراه سبحان قليخان كه از طرف عبد العزيز خان براى تسخير حصار شادمان آمده بودند رفته قلعه مذكور خالى ست اگر لشكرى همراه من دهذ بمدن اقبال لايزال پادشاه عدو مال به تسخير مى آرم - عليهمردان خان سه هزار سوار كه ازان جمله هزار سوار خود او بود بسردارى فرهاد غلام خویش مقرر نموده مرخص ساخت - و ارشاد نمود كه در صورت صدق خبر مذكور به تسخير قلعه پرداخته حقيقت پيهم برنگارد والا بتاخت و تاراج نواح آن طرفها پردازد - بعده كه فرهاد و خليل بيگ بكهمرود رسیده خواستند بمحاصره پردازند قلعه نشينان از دبدبه آمدن فوج هذدوستان محصور ناگشته از قلعه برآمده راه فرار اختيار نمودند - و خليل بيگ و فرهاد بى آنكه شمشير از غلاف برآيد و يا تير در خانه كمان جاگيرد قلعه را بتصرف در آوردند - اما از آنكه از گراني و كميايى كاه و غله اصلا ذخيره در قلعه نماده بود و خليل بيگ و فرهاد بگمان آنكه نذر محمد خان

بحال خود در مانده و از شامت پسران و نوکران بکومک قلعه نخواهد پرداخت و از نا کرده کاری و عدم تجربه در استحکام برج و باره و گرد آوری ذخیره قلعه تازه بتسخیر در آمده نپرداخته و مردم کار آزما در آنجا نگذاشته سرمست نام نبیره مبارز خان را با پنجاه سوار تفنگ انداز قلعه دار نموده خود متوجه تاخت و تاراج اطراف و گرد آوری ذخیره گردید . امیر الامرا که در انتظار امرای کومک روز می‌شمرد بعد رسیدن خبر تسخیر قلعه از راه دور بینی اصالت خان را بدشتر روانه ساخت که خود را بفورزند رسانده از آمدن از بکیه برای خلاصی قلعه گوش بر آواز باشد اگر تواند خود را بمدد رساند والا حقیقت برنگارد . و بعد از روانه ساختن اصالت خان خود نیز از غلبه و سواست خام کاری خلیل بیگ و فرهاد انتظار کومک نکشیده روانه شده بطریق ایلغار با اصالت خان پیوست . همان روز خبر رسید که فوج از بکیه آخر شب غافل داخل قلعه کهمرد شدند چون سرمست قلعه دار که مست خواب غفلت بود از آواز رسیدن از بکان از خواب برجسته خود را به پناه چاه خالی غله رساند جمع کثیر را کشته و زخمی ساخته باز راه صحرا گرفتند . امیر الامرا از شنیدن این خبر اصالت خان را با فوج شایسته بمدد قلعه بتعجیل تمام روانه ساخت و خود نیز پاشنه کوب روانه شد . دوسه منزل قطع نمانده خبر شنید که قلعه بتصرف از بکیه در آمد و قلعه دار زخمی گشته با بعضی همراهان عربان و پیاده بحال تباه خود را بفوج پادشاهی رساند امیر الامرا خواست که نوجها بدرها تعیین و روانه نماید . درین ضمن خبر رسیدن فوجهای

نذر محمد خان بر سر کتلهای هندوستان بقصد سد راه لشکر امیرالامرا انتشار یافت و اصالت خان و خلیل بیگ مانع آمدند و گفتند که از درها زیاده از يك دو سوار پهلوی هم نمی تواند گذشت و همه جا ذخیره باید برداشت و از هر جا که گذشتند تپانه قائم باید گذاشت و هنوز امرای کومکي نرسیده اند از خود فوج جدا نمیتوان ساخت - آخر مصلحت بران قرار یافت که فی الحال بفکر تسخیر قلعه نپرداخته برای تسخیر بدخشان کمر همت باید بست و از راه پنجشیر به بدخشان روانه باید شد - درین ضمن بهادر خان و چند امرای دیگر کومکي رسیدند - بعده که چند منزل قطع نمودند دولت بیگ تپانه دار پنجشیر با جماعتی که ازان راه خبر داشتند رسیده ظاهر ساخت که ازن راه عبور نمودن متعذر است اگرچه جریده بتعب تمام میتوان از کتل و درها گذشت اما بالشکر چنان و بهیر و اسباب و انقال گذشتن بسیار اشکال دارد - و از آنها مقابل هجوم لشکر خصم پل بستن و گذشتن متعذر - و از نزدیک رسیدن ایام برف و سرما بدون برداشتن اذوقه راه طی مسافت نمیتوان نمود - و حال ستوران که از گرانی و کمینابی گاه بجز پوست و استخوان نداشتند معلوم - در برف و سرما هر جا افتادند برف خواهند خاست - و بر سپاه احوال تباه خواهد گردید - مگر در ابتدای فصل بهار ازین داهای خطرناک عبور توان نمود - امیرالامرا گوش بحرفها نه نموده مصلحت کارداران دید که دو هزار سوار انتخابی کار آزموده کارزار دیده بسرداری یکی از بندهای سخت جان کار طلب اسب تمچی که اذوقه چند روزه موافق قوت لایموت بر پشت

خود و اسپان توانند برداشت بر اسپان تیز چاق باد رفتار
 سوار شده بطریق قزاقان از کتلها و معبرها گذشته بنواح بدخشان
 تاخت آورده بر احوال ملک مطلع شده مراجعت نمایند -
 درین صورت اغلب که بعضی الوسهای آن ولایت نیز رجوع
 آورده رفیق گردند و سرداری آنها اصالت خان از راه کارطلبی بعهده
 خود گرفت - فرمود که لذوقه هفت هشت روزه که در صورت ضرور
 بکار دو هفته آید برداشتند و براه کوه هندو کش گذشته در هفت
 و هشت روز بمنزل پنجشیر و گل بهار رسیدند و آن قدر اسپ و گاو و گوسفند
 غنیمت بدست آوردند که همان شیر و گوشت وافر غذای لشکر
 گردید - و بهادران یکه تاز جان باز و مبارزان رزم جوهر طرف تاخته
 خرابی بسیار دران ملک نموده تا خبردار شدن و نمودار گشتن از بکیه
 مراجعت نمودند - بعده که حقیقت گرفتن قلعه و باز از دست دادن
 و چندان یلغار و تاخت نمودن اصالت خان بعرض رسید خلاف مرضی
 پادشاه بظهور آمد - درین ماده پاره نصیحت شفقت آمیز بامیرالامرا
 و اصالت خان نوشتند - و در فرمان درج گردید که امسال سنگ
 تراشان و بیل داران و تبرداران برای هموار ساختن راههای قلب و دره
 روانه سازند و نجابت خان و دیگر امرا پیش قدم گشته بهوشیاری
 تمام بامصالح توپخانه دران نواح و درها بسر برده سر راه از بکیه
 داشته باشند - چون راجه جگت سنگه باظهار تهووی و کار طلبی بعرض
 رساند که باین مهم مامور گردیده جوهر تردد خود بعرضه ظهور آرد
 و بامید قبول این التماس جمعیت زیاد از وطن طلبیده درخواست
 محله نمودند بمیان حضرات ادعای اوزا پسند نمودند حکم فرمودند

که عرض لشکر او از روی تقدیر بقید اسم نویسی بطریق موجودات بگیرند بعد ملاحظه موجودات هزار و پانصد سوار و دو هزار بندو قچی زیاد آمد مواجب آن از راه قدر دانی نقد از خزانة سرکار دهاندند - خوشا پادشاهان قدر شناس و خوشا نوکران جان نثار کار طلب آن عهد - بهر حال راجه بخدمت ماموره روانه گردیده چون از کتل هندو کش گذشت فوج خود را دو جوق ساخته جمعیت نصف همراه بهار سنگه پسر خود داده هراول نمود - چون بمکان خوست که در سرحد واقع است رسید کلان تران و کدخدایان آن سرزمین که سوخته بیداد از بکان خونخوار جفا کار مردم آزار بودند برآمدن فوج مطلع شده استقبال نموده بعد ملاقات به راجه صلاح دادند که اگر قلعه بطریق حصار درین سرحد ساخته شود از میان چنان خدمت بظهور آید که باعث مجرای راجه و مایان گردد - و همنونی آنجماه در دل راجه نقش پذیر گردید - از آنکه راجه از شجاعان صاحبزای گفته می شد دانست که در تیاری حصار خشت و سنگ فرصت زیاد مطلوب است و چوبهای کلان دران کوهها بسیار بهم میرسد و درود گران جلد دست باخود داشت و زمیداران آن ضلع آنچه مصالح مطلوب بود موجود نمودند - مابین راه سراب و اندراب بنای حصار قلعه چوبی گذاشته برجها از سنگ و گل قرار داده اول خود شریک کار گردید و باطاعت و رفاقت راجه تمام لشکر کمر همت بسته کلدگ و تیشه بدست گرفته رفیق نجار و گلکار گشته حصاری که در یکسال اتمام آن متعذر می نمود در فرصت یک ماه تیار کرده دو چاه عمیق در آنجا کفده قریب

دو هزار سوار برقنداز و تیرانداز در آنجا نگاهداشته می خواست
پیشتر روانه شود - درین ضمن خبر رسیدن فوج ازبکيه بسرداري
کفش قلیخان تعیین کرده نذر محمد خان انتشار یافت که سه
فوج از سه طرف جلوریزی آیند - راجه نیز لشکر خود را سه
فوج قرار داده مستعد کار زار ازبکان خون خوار گردید - بعد مقابل
شدن زد و خوردی که جای مد تحسین و هزار آفرین داشت از
طرفین بعرضه ظهور آمد آخر کار بعد کوشش و کشش بسیار از بکان
قرار نمودند - بعده که راجه تعاقب نمود از بکيه فوج راجه را طرف دره
قلب کشیده برگشته بزدن تیر باز کشتی پاستوار نمودند - راجه هم
پای استوار کم نیارده باقی فوج خود را طلبیده هم نبرد از بکان
گردید بمرتبه نائره کار زار اشتعال گرفت که جمع کثیر از هر دو طرف
کشته و زخمی گردیدند - باوجود نسبت باز بکان را چپوتیه بسیار
بکار آمدند آخر کار از بکيه را از مقابل برداشته هزیست دادند و
راجه خود را بفتح و نصرت بقلعه نو احدات رسانده حقیقت
بامیرالامرا نوشته مدد کومک طلبید - و سه چهار هزار سوار با سرب
و بایت بسیار از نزد امیرالامرا بسرداري علي بیگ و اسحاق بیگ
منصبدار و فریدون غلام امیرالامرا رسیدند - درین اوان از بکيه برتهان
که راجه برده نه کونل گذاشته بود شبخون عجیب آوردند که کمتر
کسی مازد که کشته و زخمی نگردیدند - و راجه زود خبر یافته چون
برق پران خود را رسانده تلفی شوخی آنجماعه کنار آنها گذاشت -
اما وقت مراجعت چندان برف بارید و باد سرد وزید که امپ
و آدم را قدم پیش گذاشتن مشکل گردید - و کار چهار پا و آدم

سنه ۱۰۵۵ (۹۱۷) شاه جهان بادشاه

بہلاکت - رسید ناچار راجہ آن روز و شب را مع ہمراہان بہ سخت جانی بسر بردہ طی مسافت می نمود - درینولا فریدون غلام امیرالامرا با جمعیت خود بمدد رسیدہ باعث تقویت دل یخ بستہ راجپوتان گردید - درین ضمن از بکان کہ از شنیدن مراجعت و کشیدن سختی راجہ فراہم آمدہ دلیرانہ قدم بقصد پیکار پیش گذاشتہ بودند هجوم آوردند و ہنگامہ قتال و جدال بلند آوازہ ساختند - راجہ بسر خود را با فریدون ہراول ساختہ پا قائم نمودہ آنچہ شرط جلاوت و کوشش بود بظہور آوردہ داد مردانگی داد - و بعد تردد نمایان کہ جمعی از راجپوتان پکار آمدند از بکیہ را شکست دادہ از مقابل برداشت و خود را بقلعہ چوہی خویش رساندہ بعد آرام گرفتن چند روز باز باتفاق لشکر کومک آہنگ پیدتر نمود *

اوائل شعبان پادشاه جهان ستان از کشمیر سمت لاہور کوچ فرمودہ ہمہ جا سیرکنان و شکار افغان و داد دہان بعد کشیدن تعب و تصدیع برف و باران کہ لازم و ملزوم راہ تنگ و غارہای پیرسنگ کشمیر است و در کوتل پیر پنجال برف بسیار باریدہ طی منازل نمودہ وسط رمضان داخل دارالسلطنت گردیدند - راجہ تودرمل را برحسن خدمت ہزار و پانصدی دویست سوار از اصل و اضافہ نمودہ بدیوانی سرکار سہرزد بدستور سابق مرخص ساختند *

از واقعہ کابل بعرض رسید کہ دیندار خان قلعہ دار از حصار چارغز صربی بقا بآن جهان شتافت بجای او اسد اللہ برادرش را مقرر فرمودند - معروض گردید کہ سید خان جهان بہادر کہ از بہادران

مشهر بارهه بود ازین جهان بروضة جنان انتقال نمود - باعث ملال
 خاطر پادشاه گردید فرزندان او را مورد عنایات ساختند مگر سید منصور
 نبیره سید خان جهان که بسبب نزاعی که با بنی اعمام داشت
 متوهم گشته بی حکم راه فرار اختیار نمود و این معنی خلاف مرضی
 پادشاه گردید حکم شد که فوج عقب او رفته پیدا نموده بیازند *
 غره ذبی قعدۀ این سال نور جهان بیگم که دو لک روپیه سالیانه
 می یافت ازین تنگنا سرای پر وحشت بروضة جاودانی رحلت
 فرمود گریزند بعد از واقعه جهانگیر سوای رخت سفید بلباس دیگر
 رغبت نه نمود و در مجالس شادی با اختیار خود هرگز حاضر نگردید مگر
 باکراه خاطر و در مدت باقی حیات درغم و الم جدائی رفیق آخرت
 بسر برده در مقبره که در لاهور پهلوی جنت مکانی برای خویش
 ساخته بودند مدفون گردید - در خانه پادشاه زاده محمد شجاع فرزند
 متولد شد مسمی بزرین العابدین ساختند - سعد الله خان را از
 اصل و اضافه شش هزاری دوهزار سوار سرافراری دادند - شایسته خان
 الماس صد و شانزده سرخ (۱۰۹) فرستاده بود از نظر گذشت شانزده سرخ
 معیوب را تراشیده صد سرخ بی عیب که ماند دو لک روپیه قیمت
 آن نمودند - ایالچی نذر محمد خان با نامه و قطعه لعل و سی
 اسپ و بیست شتر که قیمت جمله سی هزار روپیه شد رسیده
 ملازمت نمود بیست هزار روپیه بایالچی مرحمت فرمودند *
 درین آوان بعرض رسید که راجه جگت سنگه مرحله عمر به پایان

رساند راجه روپ پسر اورا مورد عنايات سرفوجي و حراست قلعه
چوبي ساخته جاي پدر او بدو مغرض داشتند *

آخر ذي الحجه اول اسفندار ماه الهي پادشاه زاده محمد
مراد بخش را با پنجاه هزار سوار و ده هزار پياده تفنگچي و تير انداز
و باندار و توپخانه بيشمار بقصد تسخير بلخ و بدخشان مرخص
ساختمند و وقت رخصت اضافه دو هزاري هزار سوار که از اصل
و اضافه دوازده هزاري ده هزار سوار باشد و يك لعل آبدار و طره مرصع
مع مرواريد بيش بها و ديگر عنايات مرحمت فرمودند - و امرای
نامدار کار زار دیده کار طلب رزم جو را هر اول يمين و يسار
مقرر نمودند و جمله با سرداران سابق همراه علیمردان خان هفت
فوج و هفت سردار عمده مثل نجابت خان و ميرزا خان و
عبد الله خان و شيخ فرید و قطب الدين خان کوه و ذوالقدر
خان و ملتفت خان که همراه هریک هفت امیر نامی تعیینات
بودند قرار دادند - و از سادات رزم جوی باره و از راجپوتان نامدار
شيرشکار هر اول و سردار مستقل ساختمند - از امرا و منصبداران
روشناس قابل بتعداد چهار صد و هفتاد نفر بشمار آمدند - هفت
لک روپيد و دو هزار اسپ از سرکار همراه دادند که بروقت بکار
بندهاي پادشاهي آيد - و حکم شد که چون هنوز هواي سرد و وفور
برف درهها و راهها باعث تصديع تردد لشکراست امرا در ملک
کهکرن و حسن ابدال و هرجا غلف زار وافر بيايند چند روز توقف
نمایند و لشکرها از راه کوتلهاي مختلف بدفعات بگذرند که بلا
تصديع عبور واقع شود - بعده که مواكب کواكب شمار در کابل فراهم آيند

قلیچ خان و خلیل الله خان با فوجهای خود پیش آهنگ شده نخست حصار شادمان را بعد ازان حصن غور بند را بتصرف در آورند - بعده بتسخیر قندز و دیگر بلاد بدخشان باتفاق بی نفاق پردازند بعد از مفتوح گردیدن بدخشان فتح بلخ را وجه همت سازند * چون بعرض رسید که در ملک پنجاب از کمی آب و گرد آمدن افواج گرانی غله بمرتبئه شده که مردم فرزندان خود را می فروشند بلکه ذبح نموده میخورند حکم شد دو صد روپیه را لنگرخام و پخته در ده جا یعنی دوهزار روپیه را روز مره مقرر نمایند و پنجاه هزار روپیه نقد بدر ماندگان بی بضاعت رسانند و هر که هر جا فرزند خود فروخته باشد و پیدا نماید زر از سرکار داده فرزند مسلمان را بمادر و پدر او بدها نند *

اگرچه میان پادشاه و شاه ایران وقت وفات شاه صفی رشته محبت گسیخته گردیده بود اما حضرت اعلی برای بقای استحکام اخلاص جان نثار خان را با نامه تهنیت و تعزیت و قدری جواهر و مرمع بقیمت یک لک و پنجاه هزار روپیه و پنجاه هزار پارچه کشمیر و بنگالا و احمد آباد و غیره بقیمت دو لک روپیه نزد زبد وورد مان مصطفوی شاه عباس روانه ساختند و در نامه معذرت این معنی که رو آوردن علی مردان خان بدین درگاه برای حب دولت و جاه نبود بلکه بسبب حسد پیشگان شرارت سرشت غرض پرست بود و تکلیف مرخص ساختن محمد علی پسر کلان علیمردان خان که در ابتدای شروع تهمت حاسدان حسب الطلب شاه صفی فرستاده بود درج نمودند *

ذکر متوجه شدن حضرت اعلی از دارالسلطنت لاهور به کابل
 هیجدهم صفر وسط فروردی از دارالسلطنت لاهور رایت
 ظفر اثر طرف دارالملک کابل برافراشتند - جعفر خان را صوبه دار
 پنجاب نمودند و اعظم خان را که التفات خان پسر او مع فوج پدر
 پیشتر روانه شده بود بسبب ضعف کبر سن روانه کشمیر ساختند -
 داراشکوه را بعلت عارضه بدنی مع اهلیه او در جهانگیر آباد
 گذاشتند بعد ورود حسن ابدال بنام پادشاه زاده محمد مراد بخش
 فرمان صادر شد که باعساکر نصرت مآثر پیشتر روانه گردن پادشاه
 زاده بعد و رود حکم باتفاق امیرالامرا او آخر ربیع الاول از پشاور کوچ
 نمود و چند منزل که طی نمودند امیرالامرا برای پاک نمودن
 راهها از برف و هموار نمودن کتلهای دشوار گذار و بستن پلها پیشتر
 مرحله پیما گردید - غره رباع الثانی پادشاه از آب نیلاب عبور نمودند
 بعد رسیدن پشاور اگرچه اصل عمارتهای آنجا که بدستور ایران ساخته
 بودند خوش نذمودند اما رستهای بازار را که علیمردان خان موافق
 دستور اصفهان مسقف ساخته بکمال صفا چهار سوی بازار را بطرح
 مذهب بغدادی آراسته بود بسیار مرغوب طبع افتاد و فرمودند که
 نقشه نمونه آن نزد مکرمات خان ناظم دهلی که اهتمام قلعه
 نواحیات شاه جهان آباد که مفصل بزبان خامه داده خواهد شد
 بعهده او بود بفرستند - هزار سوار به سعد الله خان اضافه مرحمت
 شد امام قلی (۱۱۰) بیگ پسر جمشید بیگ از ایران آمده شرف

ازدوز ملازمت گردید پنجهزار روپیه و خلعت و اسب و فیل و منصب هزاری دوصد سوار عطا فرمودند - و حکم شد که امرا تائبان بلخ پنجم حصه تابین بداغ رسانند - و بسعد الله خان امر نمودند که بمنصبداران نقدی توپخانه و احدیان و پیاده ها سه ماهه پیشگی از سرکار بدهند و جمعی که جاگیر دارند بآنها نیز نظر بر چهارم حصه تنخواه نموده نقد برسانند و اگر احیاناً منصبدار جاگیر نیافته باشد چهار ماهه موافق جاگیر از تاریخ داغ پیشگی بار بدهند - و تاکید فرمودند که سعد الله خان پیشتر رفته تا رسیدن ما زرنقد مساعدت به بادهای بادشاهی رسانده فارغ سازد *

مثلاً شیان جاه و منصب غور نمایند که دران عهد چه خیر و برکت بود اگر درین عصر خدا نکرده از طرف مهم ایران و توران و هجوم غنیم هفت اقلیم خلل عظیم برخیزد بیچاره منصبداران و جاگیر داران که ینام بی نشان گفته می شوند و از صد نفر یک دو صاحب طالع شاید پارچه نان از منصب و جاگیر می یافته باشند کار باقی همه بفقر و فاقه و گدائی و خفت می گذرد و آنها که ذام نقدی برانها اطلاق شده و یکساله و دو ساله طلب دارند بالفرض که پادشاه برحقیقت حال و فقر و فاقه آنها اطلاع واقعی یافته و نظر برچنان مهم نموده خواهد سه ماهه و چهار ماهه منجمه طلب آنجماعه برسانند و وزرای خدا ترس حق پرست خود متوجه شوند از عدم خزانه و سرانجام نیافتن زر و کثرت منصبداران محال و خیال فاسد است که از عهده بر آوردن تمنای چندین ساله سوخته دلان گدا پیشه که نام منصبداري بر خود گذاشته اند توانند برآمد *

و مکرر به سعد الله خان فرمودند که اگر احدي از بندهاي پادشاهي بعلت عدم خرج و بار بردار عقب بماند باز خواست روز جزا و اين زمان بعهده آن وزير بي نظير خواهد بود و سزاولان پيهم برای آوردن مردم و رساندن زر تنخواه از خزانه تعيين نمودند - و باخبار نويسان تاکيد فرمودند که رويداد بي کم و کاست مي نوشته باشند - ميرزا محمد مشهدي که از سادات مشهور و خاندان ذوالاحترام و متوليان امام رضا عليه السلام بود شرف اندوز ملازمت گرديده مورد عنايت گرديد - بکابل شرف نزول نموده چند روز در حويلي اميرالامرا تشریف داشته بعد اتمام تعمير دولت خانه بقلعه تشریف آوردند *

الحال عنان کميت تيز جلو خامه را بذکر تسخير بدخشان معطوف من سازد که چون هراول بکتل مسمی بطول که از کتلها قلب آن سرزمين است رسيد منهيان خبر آوردند که یک کروه پائين کتل بعضي جا بارتفاع چهار ذراع و در بعضي جا تا بکمبرف دارد سه هزار بيلدار و تبردار و سنگتراش مع محصلان شديد محنت ديده تعيين نمودند و چندين هزار مدد کار از ديهات جمع آوردند و سپاه که برای آساني عبور خود دامنهارا بکمرزده کمر همت برای برف روي و برف کوي بسته بودند با هنرمندان کار شريک کار گشته در دو روز و یک شب که شب و روز با چراغان کار ميکردند دو سه ذراع که شتر با بار تواند رفت کوچه بدستور پاک نموده باقي برف را کوييدند که از بالاي آن لشکر تردد تواند نمود اما باز کار بيل و بيلدار باقي بود و راجه بتهل داس و

اصالت خان که همواره هراول بودند از اسپان فرود آمده بدرة در آمده مردم خود را فرمودند که راهها را چندانچه باید صاف نمایند و هر لحظه بدادن انعام ترغیب نموده بکمال خوشدلي از آنها کار گرفته در پاک و صاف نمودن راهها میکوشیدند و خود ها نسبت بنوکران کم قرار برای دلدهی دیگران در برداشتن برف از سپرو دامن زیاده کار میکردند و کار میگرفتند و تا سه پهر در اهتمام صاف نمودن برف اوقات صرف نموده هر دو سردار ها آخر روز از کتل گذشتند روز دیگر بهادر خان مع راجها و جمعی دیگر از بهادران ازان کربوه فرود آمدند و بتفارت هفته تمام فوجها مع پادشاه زاده عبور نمودند - از غره جمادی الاولی لغایت هشتم شهر مذکور که آخر ماه خورداد آن سال باشد زیر کتل همه سرداران فوج و مردم اردو بهم پیوستند اما کارخانجات دران هفته نتوانست گذشت - درین اوان خبر مسرت افزا رسید که خسرو خان پسر دویم نذر محمد خان که در بدخشان و قندرز می بود بسبب تاخت و تاراج از بکیه که بعد از دست برد اسپ و شتر و گوسفند و غله و تمام ما یعرف خانه بر عرض و ناموس مردم آنجا دست تعدی دراز نموده جامع مسجد را سوخته و جمعی از سادات نامی را بقتل آوردند و نذر محمد خان که بحال خود در مانده بود خبر خسرو نتوانست گرفت ناچار بطریق فرار و ایلغار با دوسه هزار خانه دار بر آمده که خود را نزد پادشاه زاده رساند درین ضمن محمد صدیق نام نوکر عمده خسرو خان مع عریضه که مشتمل بر اراده ملازمت خود فرستاده بود رسید و پادشاه زاده اصالت خان را فرمود که باستقبال رفته یر حقیقت مطلع شده در صورتی که ادعای او واقعی باشد

مردم همراه و رعایا را آنجا گذاشته خسرو خان را با محمد بدیع پسر و مخلصرمان او برای ملازمت بیدار بعد نزدیک رسیدن امیرالامرا پیش رفته بالای اسپ ملاقات نمود بعده که بحضور پادشاه زاده رسید محمد مراد بخش دوسه قدم استقبال کرده در بغل شفقت آمیز گرفت و دست او را گرفته برکنار مسند خود جا داد و باظهار انواع لطف و دلجوئی و خوش خوئی اشک ملالت و عرق کربت از چشم و جبین او پاک نمود و يك قبضه جمدهر مرصع و يك نفوز پارچه و نه اسپ و يك فیل با حوضه نقره از طرف خود و پنجاه هزار رویه از طرف پادشاه تواضع نمود و امیرالامرا هفت اسپ و هفت نفوز پارچه ارسال داشت و بعد تقدیم ضیافت و مهمان پرستی روانه حضور ساختند - چون نزدیک حضرت اعلی رسید مرحمت خان را برای مهمانداری و آزردن او تعیین فرمودند و همراه او فرمان عنایت عنوان با چهار اسپ خاصه مع زین طلا و مینا و يك پالکی و چهار دولی باساز طلا و نقره و بیست نفوز پارچه روانه ساختند و مرحمت خان نزد خسرو خان رسیده بعد رساندن پیغامهای لطف آمیز آداب ملازمت و ملاقات را تعلیم و تلقین نمود بعده که داخل دولت خانه شد بخوارخانه میمنت آشیانه طلبیده ملازمت فرمودند - خسرو بعد از تقدیم آداب عنایات پابوس بجا آورد - دست شفقت بر سر و پشت او گذاشته حکم نشستن فرمودند و دل غمدیده محنت کشیده او را بانواع مرهم لطف مداوی نمودند و چاروب طلا درزی و جیغه و شمشیر و خنجر مرصع مع پهل کتاره گران بها با دیگر مرصع آلات عنایت نموده منصب شش هزاره در هزاره سوار و

دو نیل و پنجاه هزار روبیه عطا فرمودند و در حویلی خان دوران کل
 ما یحتاج کار خانجات از فرش و ظروف مهیا ساخته فرود آوردند *
 حاصل کلام فوج پادشاهی کوچ بکوچ طی مراحل می نمودند تا از
 مکانهای دشوار گذار گذشته بقاعه کهمر رسیدند بعضی قلاع آن حدود
 را بلا تردد تیغ و سنان بتصرف در آوردند و حارثان یک دو مکان
 حرکت مذبحی نموده آخر قرار برقرار دادند - خلیل بیگ را در
 قاعه کهمر گذاشتند و قباد نام قلعه دار حصار بعد دست و پا زدن
 بسیار با پانصد ازبک امان طلبیده باطاعت در آمد - خلیل الله
 خان و قلیچ خان بعد بتصرف در آوردن قلعهها حقیقت بحضور
 معروض داشتند و از بگانی که بعد از شنیدن فرار نمودن خسرو خان
 خود را بقندز رسانده انواع تعدی بحال مال و عیال رعایای مالگذار
 باقی مانده می رساندند - از دبدبه رسیدن مواکب کواکب شمار
 قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و بعد از مفتوح شدن قندز چندین
 هزار رعایای برهنه ستم کشیده که پارچه ستر هم بر بدن بعضی
 نگذاشته بودند شکر مقدم گویان نزد پادشاه زاده آمدند از راه ترحم
 یک ملک خانی و چهار صد درعه پارچه نیمه نمود بآن جماعه
 مرحمت فرمودند - درین ضمن نامه حضرت اعالی که بطریق پند
 و نصائح و اثبات تقصیرات به نذر محمد خان نوشته نقل آن
 نزد پادشاه زاده فرستاده درج نموده بودند که بعد دریافت مضمون
 نزد نذر محمد خان روانه نماید رسید - مضمون نامه آنکه مخفی
 نماید اولاً ابتداء تقصیر عمده که از سر زده آنست که در ایام شورش
 سلطنت جنت مکانی تعدی و بیرحمی که ازان مست باد

غفلت در خرابی ملک و مال و رعایای سرحد کابل بظهور آمد تا دور آخرت بر صفحه روزگار ثبت خواهد ماند - بعده که از خواب غفلت بهوش آمده خواست که از ارسال رسل و رسائل عذر آمیز التماس عفو جرائم بمیان آرد چون زبان و دل او با هم موافق نبود با وجود این همه اظهار ندامت و خجالت و ادعای اطاعت آنچه باو اعلام نمودیم در اجرای آن اغماص مریع نمود - چنانچه در باب وقاص حاجی که پناه بحضرت ما آورده در جرگه بندهای پادشاهی در آمده بود بعد رسیدن حاجی منصور سفیر بزیانی پیغام نمودیم که فرزندان و ناموس وقاص حاجی را بلا آفت جانی و مالی روانه حضور سازد و آن بد عاقبت برخلاف آن بعمل آورده چنان کار و عرصه زندگانی بر عیال او تنگ نمود که مذکوحه او با دختر خود را مسموم ساخت - و وقاص حاجی از شنیدن آن بیمار گشته بر بستر غم و غصه همدوش مرگ گردید - سبحان الله از بزرگی و نجابت ذاتی و ربه خردمندان تا طریقه گمراهان روز ازل این تفاوت دارد که در ایامی که میرخلیل الله یزدی با پسر خود میرمیران از شاه عباس آزاده گشته بطریق فرار نزد جنت مکانی آمد و برای طلب اصالت خان و خلیل الله خان نبیره های خورد سال که بسبب صغوس و تفرقه روزگار با خود نتوانست آورد جنت مکانی مصحوب خان عالم بشاه عباس نوشت آن زبده دودمان مصطفوی بر گزیده خاندان مرتضوی آنها را با سر انجام ضروری باعزاز تمام روانه ساخت - و نین معنی باعث مزید التیام مودت و وداد گردید - و همچنان بعد رو آوردن علیمردان خان باین درگاه که برای محمد علی پسر کلان او

که نزد شاه ایران بطریق یرغمال بود نوشتیم بلاقوقف روانه نمود * ع *

بدین تفاوت ره از کجا ست تا بکجا

معهدنا بخاطر ما رسیده بود که اگر آن شوریده طالع رو باین جذاب
آرد باعانت او کوشیده دست شرطالمان و شریک دولتان او از و
کو تاه نموده فوج شایسته برای محافظت بدخشان نزد او فرستیم -
الحال هم هیچ نرفته اگر برهنموننی طالع قدر عنایات سابق و لاحق
ما دانسته رجوع باین درگاه آرد زیاده برین ندامت نخواهد کشید
و ماک برو مسلم خواهد ماند والسلام *

امیرالامرا نامه را مصحوب اسحاق بیگ بخشی کابل نزد
نذر محمد خان روانه ساخت - چون لشکر بمکان ریگ بوم که سه
مذزی سرزمین بلخ است و دوازده کروه نام آب و علف پیدا نیست
رسید اکثر چهار پای لاغر و آدمهای کم بضاعت شکم پرور هلاک
شدند - و نذر محمد خان بعد رسیدن نامه از راه حیل و چاپلوسی
با احترام تمام گرفته بعد مطالعه باظهار بشاشت شکر عنایات پادشاه
مقابل تقصیرات عظیم خود بزبان آورد و گفت که الحال دانستم که
از دست جور پیشگان حق ناشناس ناسپاس رهائی خواهم یافت و
تمام ملک را باشد رضا تسلیم پادشاه زاده و الا قدر نموده خود را بخدمت
پادشاه خطا بخش جرم پذیر خواهم رساند - و بدستگیری آن کعبه
و قبله مقصود زان و راحله کعبه الله حایل نموده روانه بیت الله
گردم - و جواب نامه را موقوف باظهار زبانیه بالمشافهه پادشاه زاده
داشت - و محمد اسحاق در ظاهر بر جواب باصواب نذر محمد خان
مشغوف گشته چون او را تا رسیدن پادشاه زاده نگاه داشته حقیقت

را معروض داشت اما در باطن ترسان بود که مبادا از غدر از بگل خونخوار ضرر جاني و مالي باو رسد - و مکرر در عرضه داشت پادشاه زاده التماس زود رسیدن نمود - بعده که پادشاه زاده نزدیک آستانه شاه مردان (۱۱۱) رسید نذر محمد خان جوچک بیگ نام از یک معتمد را نزد پادشاه زاده فرستاده التماس دوسه روز مهلت در میان آورد چون پادشاه زاده و امیرالامرا آنرا خدعه و دفعه فراهم آوردن لشکر دانستند آن روز پانزده کروه راه طی نموده دو کروهی بلخ رسیده فرود آمدند و اسحاق بیگ باستقبال آمده آنچه شنیده و دیده بود معروض داشت و بهرام خان و سبحان قلیخان پسران نذر محمد خان با جمعی از امرای خود برآمده وقت نماز مغرب بطریق استقبال بی آنکه از آمدن خود اطلاع دهند داخل اردو شدند - بعده که نزدیک خیمه اصالت خان رسیدند پادشاه زاده خبر رسید - چون هنوز بسبب قطع مسافت ورود در رسیدن سوارهای جویده بطریق ایلغار فرش درون خیمه نشده بود پاره در منزل اصالت خان توقف ورزیدن ضرور گردید بعده که پادشاه زاده طلبید امیرالامرا تا بدر دولت خانه پیشوارفته آندرون آورده بر سوزنی که متصل مسند انداخته بودند اشاره نشستن فرمودند و بعد استفسار احوال کلمه و کلام محبت التیام بزیبان آورده گفتند که بخان بگویند که از پیشگاه جیه و جلال لشکر عدو مال برای امداد و اعانت آن ذوالاقبال و گوشمال بی دبان خسران مآل تعیین شده که هر گونه امدادی که مطاوب باشد بعمل خواهد آمد -

و خلعت و خنجر مرصع و اسپان با زین طلا بهر دو برادر و خلعت بهمراهان داده رخصت فرمودند روز دیگر که بیست و هشتم شهر جمادی الاخره سنه هزار و پنجاه و شش باشد پادشاه زاده با امیرالامرا و دیگر امیران لشکر بکمال استقلال و جاه و جلال سوار شده رستم خان را با قلیچ خان مأمور نمود که بقلعه بلخ رفته متعرض حال و احوال نذر محمد خان نشده بضبط مداخل و مخارج و تیمارداری زیر دستان و پرداخت حال پر ملال رعایا پردازند - و خود از کنار شهر گذشته بیرون شهر نزول نموده به نذر محمد خان پیغام دادند که مشتاق صحبت گرامی دانسته هرگاه و هرجا دماغ وفا نماید و بهتر دانند آگاهی دهند که استقبال ملاقات نموده مهمان همدیگر باشیم و صحبت داریم - نذر محمد خان دل و حوصله باخته که از عدم قبول مهلت زیاده متوهم و بیدماغ شده بود معینا چشم آن داشت که پادشاه زاده یکسر بخانه او رفته فرود آید و از باختن عقل استقبال ننموده تهیئه ضیافت گرفته بود - از رسیدن پادشاه زاده بدان استعجال و برون فرود آمدن و تعیین نمودن امر ابرای بند و بست زیاده از سابق بر ملال خاطر پر ملال او افزود از روی افسرده خاطر جواب عذر آمیز داد - از آنکه طافنت مقابله نداشت عنان حوصله از دست داده قرار عار فرار و گذاشتن مال و عیال بدست خصم بر خود داده زن و فرزند را در قلعه باد و پسر باسم بهرام و عبدالرحمن و سه چهار دختر گذاشته شهرت بر آمدن خود بباغ مراد بقصد سرانجام ضیافت داده راز دل با همدمان ظاهر نساخته کمر مرصع که از لعل گران بهاداشت بر کمر بسته قدری جواهر و مومع آلات و اشیای باظهار پیشکش

نمودن - پادشاه زاده با خود گرفته و در خلوت رفته زره و جامه مکلف بران پوشیده سبحان قلی و قتل محمد پسران را با چندی از بکان و غلامان پخته کار با خود قسمی که شهرت نیابد گرفته وقت ظهر از خانه برآمده بباغ مراد نارسیده بامراد ی راه فرار اختیار نمود چون پادشاه زاده در نوشتن عریضه مبارک باد و روانه نمودن بخدمت پادشاه مصحوب شمس الدین بنی مختار مشغول گردید و همه امرا و لشکر در فرح و شادی آنکه بی استعمال تیغ و سنان پای تخت بلخ مفتوح گردید مستغرق بودند - و رستم خان و قلیچ خان به نسق ضروری شهر مشغول گردیدند و نذر محمد خان بامردم جزو متفرقه بدان شهرت با سرانجام ضیافت برآمد - و قتی که مردم پادشاهی خبر دار شدند و بعرض پادشاه زاده رسید از یک پهر زیاده فاصله گذشته بود پادشاه زاده بعد از اطلاع بر غفلت امرا و خود تاسف بسیار خورده بسبب آشوب شهر تازه به تسخیر درآمده سوار شدن خود و تعیین امرای کلان مصلحت ندانسته بهادر خان را با اصالت خان و گروهی از نوکران رو شناس خود بطریق استعجال بتاکید تمام برای تعاقب او رخصت نمودند - و راجه روپ سنگه و غیره سه سردار راچپوت از راه کارطربی و اظهار فدویت بی آنکه مامور گردند پیش قدم بهادر خان و بهادران دیگر گردیدند - درین آشوب و هنگامه تازه که امرای پادشاهی بضبط اموال آن سرگشته بادی حیرت چنانچه بایست نتوانستند پرداخت - پارو مال پایمال حادثه و تاراج رفت چه از تاراجیان لشکر و چه از ازبکیه خون آشام شهر تا شام هر چه توانستند و آنچه یافتند بغارت بردند - روز

دویم که مردم معتمد برای گرد آوری مال و زجر و توبیخ مردم لوت مال تعیین شدند - و خزانه و جواهر آلات و غیره بقدر ضبط در آمد جمله دوازده لک روپیه را مرصع آلات و غیره و دو هزار و پانصد اسپ نر و مادیان و سه صد شتر برآمد - غرض جمادی الاخری که روز جشن جلوس سال بیستم بود سکه و خطبه بنام نامی شاه جهان در بلخ زده و خوانده شد *

در شاه جهان نامه درج شده که از امساک و ذوات طبع نذر محمد خان گدا سرشت موافق ضابطه سر رشته دار جواهرخانه و توشک خانه و کار خانجات و مکالید مذاایق نزد خود نگاه میداشت و بصحت پیوسته که در ایام استقلال زیاده از هفتاد لک روپیه نقد و مرصع آلات نداشت که از آن جمله پانزده لک روپیه در حادثات سابق بتزاج رفت و قدری که توانست با خود برد *

القصة بهرام و عبدالرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم خان نبیره ولد خسرو که نزد عیال مازده بودند دستگیر ساخته مردم معتیر بر سر از واج و دیگر وابسته های او تعیین نمودند - مجموع محصول آن دیار در ایام امنیت یک کرویر شاهی که بخانی نیز زبان زد است و روپیه را چهار شاهی داد و ستمی شود بضبط می آمد از انجمله شصت لک شاهی حاصل بلخ باقی از بدخشان بوده و آخر از نقاق از بکیده و تعدی پسران نذر محمد خان بجانی رسیده بود که از قلعه بلخ برآمدن متعذر مینمود - تا بضبط ملک و لشکر کشی چه رسد اما آنچه از تعدی و ظلم او بحال رعایای

ملک خود و ولایت نواح او رسیده مکافات آنرا دید و کشید * ع *

آنرا که چنان کند چنین آید پیش

گویند محصول ولایت مارراء الذهر که سمرقند و بخارا و تاشکند و اورکند و غیره باشد بتقسیم امام قلی خان برادر کلان نذر محمد خان آمده بود باوجود وسعت زیاد با حاصل توران برابر بود اگرچه در ابتدا نذر محمد خان پرداخت و سعی در آبادی ملک نموده در افزونی محصول نسبت بما وراء الذهر آنچه بایست کوشید اما آخر موافق رویه سلطان محمد تغلق که تمام ممالک محروسه هندوستان را بتصرف آورده از ظلم و بیداد زود بباد فنا در داد بعمل آورد

* بیت *

اگر بایدت شوکت سروری * دل زیر دستان بدست آوری
اگر بایدت دولت و عز و ناز * باحسان دل دوستان جمع ساز
وجه تسمیه مارراء الذهر که از توران جدا می نویسند آنست که مابین هر دو ولایت آب کلان باسم جیحون که آمون نیز نامند در میان است دو امیر عمده آن ملک که دیوان بیگی یعنی وزیر و اتالیق که بجای وکیل مطلق باشد میباشد مواجب آنها از سه لک خانی که مراد از هفتاد هشتاد هزار روپیه باشد زیاده نمی باشد و نوکران عمده دیگر برین قیاس *

ذکر سوانح سال بیستم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و شش هجری

جشن آغاز سال بیستم جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و شش

بائین لوازم تهنیت فتح موافق سرانجام سفر صورت اتمام گرفت

و در همان ایام بزم جهان افروز شمس الدین بنی مختار از نزد پادشاه زاده محمد مراد بخش با کلید و مرزده فتح بلخ و فرار نمودن نذر محمد خان بطریق ایلغار رسیده باعث عیش و دو بالا گردید - منصور حاجی که سابق از طرف نذر محمد خان نزد حضرت اعلی مورد عنایات گردیده مرخص شده بود و درینولا حراست یکی از قلعه های سرحد باو تعلق داشت عرضه داشت مبارکباد باظهار سوخیت و طلب قلعه دار و اراده ملازمت خود نوشته بخدمت پادشاه زاده ارسال داشت در جواب نوشتند که تا ریدن قلعه دار خبر دار باشد بعده حراست آنجا را بسعادت خان نام مقرر ساختند - و منصور حاجی بحضور رسید خلعت مع مرصع آلات و فرمان آفرین و تحسین بزم پادشاه زاده و امیر الامرا صادر فرمودند - سعد الله خان را هزار سوار اضافه مرحمت نمودند - ملا علاء الملک که از علم اختر شناسی بهره داشت و فتح بلخ را بقید ماه و سال نوشته داده بود باضافه پانصدی مفتخر گردید .

کلمه چند از حادثات آوارگی نذر محمد خان و جمعی که تعاقب آن نموده بودند بزبان قلم میدهد - بعده که بهادر خان و اصالت خان مع جمعی از سادات و افغانان و راجپوتیه که برای ظاهر ساختن جوهر جلالت خود بی اذن رفاقت نموده بودند در تعاقب نذر محمد خان همه جا نشان جویان و پاشنه کوهان طی مسافت دشت پروهشت می نمودند - اما از آنکه روزی که بر آمدند هفده هیجده کروه زمین ریک بوم طی نموده جائی افتادند که در شب تاریک راه گم کردند و اسبان را علف و جو میسر نیامد و روز

دیگر هم چند آنکه راه رفته نشان از جاده و آب نیافتند اسپان مانده شدند و سواران را طاقت ره نوردی نماند و راجپوتان که از آمدن خود در دل پشیمان گشته بودند در ظاهر بتقاضای غیرت قدم از همراهان عقب نمی گذاشتند و از ملاحظه انتشار و نمودار گردیدن از بکیه شب و روز آرام خورد و خواب بر آنها حرام گشته بود و از شدت گرما که آتش از آسمان می بارید و آب نایاب بود بکمال حرج و تصدیع دست از تعاقب بر نمی داشتند - و بهیئت مجموعی بادیه نوردی مینمودند - تا آنکه بآثر آبادی رسیده خبر شنیدند که قریب ده هزار از بک با نذر محمد خان فراهم آمده بودند چون از جمله صحرا نشینان اکثر از ملاحظه تاراج رفتن مال و عیال که همراه گرفته رفاقت نموده بودند آخر از شنیدن نزدیک رسیدن فوج هندوستان با مال و عیال که با خود برداشته بودند از نذر محمد خان جدا شده رو بغارها و کوههای قلب گذاشتند - الحال قریب چهار هزار سوار برفاقت دیوان بیگی و اتالیق و ابراهیم بکارل و محمد امین کتاب دار بالوماده اند و از شنیدن رسیدن فوج مستعد کارزار گشته اند - بعده که مبارزان صحرا نورد و بادیه نوردان شیر نبرد نزدیک بفوج نذر محمد خان رسیدند - از بکیه یکبارگی نمودار شده بخانه کمان در آمدند - و ازین طرف نیز صدای داروگیر بلند گردید - و شروع بسر دادن بان و تفنگ نمودند - و از غرش بانهای آتش نشان و باریدن گوله جان ستان تزلزل تمام در فوج از بکیه راه یافت - و بعد کشته شدن جمعی از هر دو طرف نذر محمد خان هزیمت خورد - بعضی از بکان که در جنگ بگریز و بزدن تیر باز گشت جرأت می نمودند قتل و اسیر گردیدند -

و بسیاری زخمی گشته و نگشته ترک رفاقت نمودند - و آن سرگشته بادیه حیرت باچند نفر که رفیق شفیق روزبیکسی او مانده بودند مع غلامان که مجموع بهزار کس نمیرسیدند عذر مراجعت طرف اندجان معطوف داشت - و بعضی مفسده پیشگان واقعه طلب در چنان وقت آشوب سبحانقلی خان را از نذر محمد خان جدا ساخته باخود گرفته جانب بخارا گریختند و فوج پادشاهی تا آخر روز تعاقب نموده شب در هشترخان (۱۱۲) فرود آمدند و اسب و شتر و گوسفند بسیار مع اقمشه که ازبکن تاراج نموده در وقت فرار باخود گرفته بودند و باز در راهها که عرصه بر آنها تنگ میگردید می انداختند فراهم آوردند - آن شب از طرف شیر و گوشت و رخت خواب تنعم نمودند و از آنجا جرأت پیش رفتن در خود نیافته حقیقت را معروض داشتند - بعد عرض رسیدن مورد عذابات گزیده مامور بمراجعت نمودن گشتند - درین آوان چون پادشاه زاده خلیل الله خان را نیز با فوج گران بسرداری کل افواج سابق و حال پادشاهی برای تعاقب نذر محمد خان تعیین نموده بود از شنیدن هزیمت یافتن نذر محمد خان و اراده معاودت فوج سابق که درین ضمن از تسلط و اختیار زیاد علیمردان خان و ناخوش آمدن وضع و آب و هوای آن ملک و رهنمونی بعضی هوا خواهان نا عاقبت اندیش دل پادشاه زاده از ماندن آن ولایت کشید حکم برای مراجعت خلیل الله خان فرستاده بحضور عرضداشت نمود که این غلام امیدوار است که

سر اداری این ملک نو مفتوح و فوج بدیگری مقرر شود بخدمت را طلب حضور نمایند - بعد عرض برخاطر پادشاه گرانی نمود - در جواب فرمان صادر شد که قبل از فتح بر زبان ما گذشته بود که هرگاه از فضل و اهب بی منت ملک بلخ و بدخشان بتسخیر در آید بآن نور چشم عنایت خواهم نمود - الحال که از عنایت ایزد متعال آرزوی دیرینه این خاندان برآمده هنوز که نسق قلعبات و آبادی ملک ویران گشته و تسلی رعایای دل شکسته و تعین حکام و اهتمام تهانه بخدمتی صورت نگرفته این اراده بیجا باعث زیاده افسرده ساختن دلای تباه رعایا و سپاه و همه سکنه آنجا خواهد گردید - خصوص چغته اخلاص آثار که از مدت قرنها بدعا از خدا این آرزوی دل می خواستند نهایت ملول خاطر خواهند گشت صلاح دولت درین است که چند گاه بعیدش و عشرت در آنجا فرمان فرمائی نماید - باوجود رسیدن این جواب عنایت آمیز عتاب اثر پادشاهزاده راضی بماندن آنجا نگشته مکرر استعفا نوشت - بلکه قبل از رسیدن جواب استعفا خلیل الله خان را بلخ سپرده پیدشخانه را بیرون زدن فرمود - از ظهور این نافرمانی نهایت باعث مزید گرانی خاطر پادشاه گردید - و پادشاه زاده را بتغییر منصب و جاگیر معاتب ساختند - و سعد الله خان را فرمودند که بتعجیل تمام خود را رسانیده اگر نواند پادشاه زاده را به پیغام نصیحت آمیز معقول ساخته از راه خطا بشاهراه هدایت باز آرد - و در صورتیکه داند حرف شنو نیست اصلاً بدیدن او نرفته امرا را نیز از مجرای او ممنوع سازد - و در تسلی و جذب قلوب شرفا و اعیان آن دیار کوشیده رعایا را استمالت نموده از دست اندازی

زبردستان مامون سازد - و بهادر خان داور زنی را برای تادیب زبردستان و حراست مال گذاران و اصالت خان را برای پرداخت و نسق مالی در بلخ مستقر ساخته بمبالغه از زبان ما ارشاد نماید که نظر بر آباد ساختن ملک و پرداخت رعایا هر دو باتفاق بی نفاق در سرانجام کارها کوشند و اگر نجات خان که فی الحقیقت وارث ملک است خواهش حکومت و ماندن آن ولایت داشته باشد باختیار او واگذار - و رستم خان را باندجو (۱۱۳) و قلیچ را بدخشان مقرر سازد و از بندهای معتبر برکان لعل برگمارد - و برعایا آنچه تقاری مطلوب باشد داده در آبادی ملک ویران کوشد - و سه ماهه بمنصبداران و احدیان پیشگی رسانده سرگرم جان فشانی سازد - و دیگر نصاب و ارشاد برای جاری ساختن سکه رویه و برانداختن زواج شاهي و غیره نمودند - و فرمودند که حقیقت را پیهم برنگارد - و منظور حاجی همان روز که آمده ملازمت نمود بمنصب دو هزار سوار و به صدارت بلخ سرافراز گردید - بامیرالامرا حکم رفت که بعد رسیدن علامی سعدالله خان ببلخ خود را بقندز برای تنبیه از بکن رسانده بعدگوشمال دادن آن بدگلان بکابل تعلقه صوبه خود مراجعت نماید - و بیست و پنج لک رویه برای سپاه متعینه بلخ روانه نمودند - و سعد الله خان خود را به پانزده روز به بلخ رساند - اول پادشاه زاده را پیغام نصیحت آمیز رسانید چون مفید نیفتاد بامرا حکم رساند که بخانه و بمجرای پادشاه زاده نروند - و در همه باب موافق

حکم کار فرما گردید - و در اجرایی سکه روپیه و اشرفی و برانداختن رواج خانگی که از مس مغشوش مسکوک می ساختند و بوزن نقره داد و ستد می نمودند بموجب حکم تاکید تهدید آمیز بسیار بکار برد - و همگی بیست و پنجروز در انجا مانده آنچه ازان مجموعه کمالات و کاردانی موافق ارشاد حضور پرداخت سملک و گرد آوری رعایای متفرقه بظهور آمده بتفصیل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر میگردد - و راجه روپ سنگه را که پادشاهزاده در قندز گذاشته بود و جمعی از قوم ازبکان که بالمائیان زبان زد بودند باراد گذشتن از آب آمون که سدره آن طائفه بدعاش همان آب است بر راجه هجوم آوردند و راجه در مقابل آنها تودن نمایان نموده باوجود بکار آمدن مردم بسیار و مکرر غالب و مغلوب گردیدن طرفین که محاربات صعب اتفاق افتاد هر بار آنجماعه را هزیمت داده تا رسیدن امیر الامرا که بموجب حکم خود را رسانده بتادیب آن گروه بد عاقبت پرداخت کارزارهای رستمخانه از راجه بظهور آمد - و در کولاب نیز خطبه بنام شاه جهان صاحبقران ثانی خواندند - و طرف اندجو نائره فساد المائیان خون خوار مردم آزار بلند گردید - و بآب شمشیر آبدار بهادران رزم جو فرونشست - آنچه در ایام شورش فساد ازبکیه و المائیان بدنهادهای دوزخ دران ضلع روداد در شاه جهان نامه درج است - اگر بتحریر عشر عشیر آن پردازد سر رشته اختصار از انتظام می افتد - حاصل کلام از طرفین کوشش و کشش بسیار بروی کار آمد - و چندین هزار المائیان زیر تیغ آمدند - و آن بد نژادان نیز در خون ریزی کمی نمودند - و پادشاهزاده بحضور روانه گردید *

بعده بعرض رسید که نذر محمد خان بایران رو آورده میسر عزیز نام را که سابق نزد نذر محمد خان بسفارت رفته بود مع نامه شفقت آمیز مملو از نصائح انشا کرده سعد الله خان نزد آن ره نورد بادیقه ناکامی روانه ساختند حاصل مضمون آنکه اگر چه اراده لشکر فرستادن ما بآن دیار بجز آن نبود که از بکان فتنه جو و المانیان زشت خو را که در همه اکناف و اطراف بلاد عالم از رویت ناهنجاری و جور و خون خواری و ظلم و بیداد آن گروه پناه بجبار حقیقی می جویند تذبذب نموده آن دیار موروثی آن فرازنده مسند عز و تمکین را با وجود ظهور تقصیرات بروی بحال داشته فوجی برای امداد و اعانت او در بدخشان گذاشته پای تخت خود را مراجعت نمائیم - اما آن عقل و هوش باخته برهنمائی بدخواهان و محض وهم مرحله پیدمائی آن سمت گشته و فرزندان و عیال و ناموس خود را اینجا گذاشته اگر یکی از معتمدان خود را روانه نماید آن حمله نشینان سراچه عصمت را با احتیاط سرانجام راه نموده همراه او روانه سازد - و الا وجه معاش در خور حالت هر یکی مقرر نماید - و در ظل عاطفت خود نگاه دارد - بعد از آنکه میسر عزیز از راه فرات داخل سرحد عراق گردید و شنید که او بصفاهان رسید خود را مع مکتوب جان نثار خان ایلیچی که نزد شاه میرفت باصفهان رساند - آنجا رسیده خبر شنید که نذر محمد خان از سودا مزاجی چون تخت خود باز بطرف خراسان براه فرات برگشته - میسر عزیز خواست او نیز مراجعت نماید - شاه عباس اطلاع یافته مانع آمده فرمود که اغلب نذر محمد خان از راه جنون و آشفته دماغی که علاوه حال او گشته با او سلوک معقول ننماید - بهتر آنست که

تا رسیدن جان نثار خان در انجا مانده حقیقت بحضور برنگار و موافق حکم که رسد بعمل آرد - بعد رسیدن عریضه میر عزیز مصلحت شاه ایران پسندد رای صائب افتاد و حکم مراجعت میر عزیز صادر گردید - بیست و پنج لک روپیه نزد شاه بیگ خان قلعه دارغور روانه ساختند که بابیست و پنج لک روپیه سابق بسپاه رساند - پادشاه زاده محمد مراد بخش بعد رسیدن حضور از داخل شدن کابل و ملازمت ممنوع گردید - و حکم شد که بعد کوچ رایات به پیشاور رفته اقامت نماید - خلیل الله خان و دیگر بندهای پادشاهی متعلقان نذر محمد خان را بحضور آوردند - روز دیگر بهرام و عبد الرحمن هر دو پسر و رستم خان پسر خسرو را بملازمت مشرف فرموده بهرام را بطای خلعت و چارقب نردوزی و جیغه و خنجر مرصع و پهل کتاره و دو اسب خاصه و فیل و منصب پنجهزاری هزارسوار و یک لک شاهی مفتخر ساختند - عبد الرحمن و رستم را نیز بانواع عنایات نواخته بسبب صغر سن صد روپیه یومیه هریک مقرر فرمودند - و برای تربیت به پادشاه زاده دارا شکوه سپردند و زوجه و دختران نذر محمد خان را بیگم صاحب نزد خود طلبیده بلطف بی پایان گرد کربت از چهاره آنها رفته هریک را خلعت و زیور عطا فرموده برای هر کدام مکان و یومیه مقرر نموده دلایا نمودند - و فرمودند که هر جا که نذر محمد خان باشد شماها را خواهم رساند - و فرمان طلب پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا و محمد اورنگ زیب از احمد آباد به یلغار فرستاده بتاکید طلبیدند و صوبه بنگالا باعتماد خان صوبه دار بهار ضمیمه ساختند و صوبه گجرات به شایسته خان مقرر فرمودند و سه نواز

خان را از تغییر شایسته خان صوبه مالوا داده سرکار جونپور از تغییر
 شه نواز خان بمیرزا حسن صفوی عطا فرمودند - سعد الله خان از
 بلخ یلغار نموده آمده ملازمت نموده باضافه هزار سوار که از اصل و
 اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مفتخر گردید *

نهم شعبان از دار الملک کابل بدار السلطنت لاهور متوجه
 شده پسران و متوسلان نذر محمد خان را پیشتر روانه ساختند -
 به سعد الله خان فرمودند که نامه اتحاد بیان مبنی بر ذکر فتح بلخ
 و بدخشان بشاه عباس بر نگارد - و یک قبضه شمشیر مرصع مع پرتله
 گران بها و خنجر مرصع بابت ضبط اموال نذر محمد خان که از جمله
 مرصع آلات و جواهرخانه او همان ضرورت قابل ارسال بود و آنهم اصل از جمله
 فرستادهای شاه جهان بوده بطریق شگون نشان ولایت تازه مفتوح
 گشته مصحوب ارسال بیگ روانه ایران ساختند - فقره چند منجمه
 مضمون آن نامه بنگارش می آید *

چون درین هنگام سعادت انجام بمسامع حقائق مجامع رسید
 که فرقه طاغیه خاطیه ازبکيه در بلخ و بدخشان سر از گریبان
 عصیان بر آورده چشم از باز پرس روز معاد و سطوت رب العباد
 پوشیده دست باطل پرست از آستین جور و جفا بر آورده پا از جاده
 انقیاد والی خود بیرون نهاده کار بمر و ننگ ساخته مصدر اداهاي
 زاهنجار و بی اعتدالی دور از کار گشته اند - و ضعفای آن اماکن
 و غریبای آن مساکن پا مال حوادث و دستخوش وقائع گردیده
 و عرض و ناموس مسلمین ببداد فتنه رفته و امن و امان بالکل
 منعدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات اهل بیت نبوت که

قره العین رسالتند و بضعه بتول زهرا و فلذقه بطحا که محبت
اینان اجر تبلیغ اوامر و نواهی و مراد ابلاغ احکام الهی است جمعی
کثیر و غفیر بقتل رسیدند تا بدیگران چه رسد - از انجا که باقتضای
حمیت دین مبین و حمایت ملت متدین و ترحم بحال مسلمین
نصاب مکنت و شکر نعمت قدرت که ایزد بیهمال و دادار بیمثال
بفضل کامل و لطف شامل باین مشمول عنایت خود آرزائی
داشته و داد دهی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدگان بر ذمه
همت والا فطرت علیا لازم و متحکم است عنان نیت حق طریقت
و عزیمت حقیقت سریرت هیچدهم شهر صفر ختم الله بالخیر و
الظفر از نوزدهم سال جلوس میمنت ساتوس بهمعنائی ظفرو
همرکابی نصرت از دار السلطنت لاهور بصوب مقر دولت و اقبال
دار الملک مسجد و اجلال کابل معطوف و مصروف گشت و اواخر
ربیع الثانی بمبارکی و نصرت قرین فتح و فیروزی گردیده دار الملک
مستور از پرتو ماهیچکه اعلام لامعه فروغ تازه یافت - از انجا که لشکرگران
بیکران در خور این دولت روز افزون خدا داد و سرانجام فرا خور
این شوکت ابد پیوند ازل بنیاد از توپخانه سنگین و خزانه خارج
از قیاس و تخمین بسرداری فرزندان سعادت مند کامگار مؤید منصور
بختیار قره باصره دولت غره نامیده حشمت نور حدیقه شوکت
نمره دوحه جلالت پادشاه زاده محمد مراد بخش تعین فرمودیم
با آنکه راهها از کثرت نشیب و فراز جبال و دره های بیدمناک و
بسیاری کربوه و مغاک دشوار گذار بود در گذر طول برف بمرتبده که
نظرتند در عبور آن کندی می نمود بیلداران چابک دست و گوله

اندازان چالاک و چست مع مبارزان نصرت شعار جلالت کیش
و مجاهدان فیروزی آثار سبقت اندیش که جانبازی در راه خدیو
حقیقی و خداوند مجازی سرمایه حصول سعادت نشأتین دانند و
معرکه رزم را در تقدیم خدمت ولی نعمت محفل بزم شناسند
راهی را که چون صراط باریک بنیاد و دقیق بود خبر نکرده و انتظار نبرده
برف را بجمدهر و خنجر کنندیدند و بدست و سپر و دامن برداشتند و
داخل ملک ولایت بدخشان گشتند - و خسرو سلطان خلف نذر محمد
خان التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد - چنانچه
امروز درین حضرت بانواع عنایات و خصوصیات کامیاب است - و
لشکر ظفر اثر قلعه قندز را که حاکم نشین بود و قلعه که مرگ را سر
سواری مفتوح ساختند و قلعه داران اسیر گردیدند - و دیگر قلاع و
بقاع مملکت مسطور نیز بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد
پادشاه زاده عالیقدر بعد از فتح ولایت بدخشان بسرعت تمام متوجه
بلخ گردید از بکیه تاب مدمات شیران بیشت و غا نیاورده از جمیع
اطراف ره سپرد وادی فرار گشته آنروی آب آمون رفتند - نذر محمد
خان که نه رای ستیز و نه طاقت محصور گردیدن داشت در حین
که پادشاه زاده با عساکر فیروزی اثر بنواحی بلخ رسید پسران خود
را برسم پذیرد آن نو باو بوستان سلطنت با مکتوب مشتمل بر خواهش
طواف حرمین شریفین فرستاده و آن والا گهر بآئین پسندیده سلوک
نموده به تسلی و دلدهی و دلداری کوشیده آنها را رخصت
انصراف پیش پدر داد - اما فردای آن که حوالی شهر بلخ مضرب
خیام نصرت گردید خان از استیلاي وهم و توهمات بیجا تمام عیال

و اطفال و مال و منال اندوخته مدّة العمر گذاشته و سبحانقلبي و قتلوق پسوان را که دران وقت حاضر بودند همراه گرفته دیگران را بجهت عدم حضور گذاشته و اطلاع نداده سراسیمه وار با معدود چند از بلخ برآمده رو بدان آستان آورده - پیداست که آن نقاره دود مان اصلاط طیبیین و سلالة اسلاف طاهرین چنانچه مهین برادرش را باعزاز رخصت حرمین شریفین نموده بودند خان مشقت دیده تعب کشیده را نیز که خواهان این سعادت است با احترام تمام دستوری طواف اماکن متبرکه خواهند داد - هزار شکر کار ساز بذه نواز که تدبیرات این نیازمند درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید - الله تعالی چنانچه این فتح نمایان را که کار نامه پادشاهان روزگار است برین نیازمند مبارک گردانید فتح سمرقند و بخارا را نیز نصیب گرداند آمین رب العالمین *

بعد رخصت ابرسان بیگ کوچ بکوج متوجه دارالسلطنت شدند - مبلغ ده لک روپیه روانه غوربند نمودند - اوائل رمضان از آب نیلاب عبور واقع شد - محمد محسن کرمانی که از ملازمان عمده جانی خان قورچی باشی ایران بود بعد از قتل جانی خان از اصفهان آمده ملازمت نمود - بعطای شش هزار روپیه و خلعت و اسب سرافرزی یافت - مبلغ بیست لک روپیه روانه کابل ساختند - اعظم خان که بموجب حکم در کشمیر مانده بود آمده ملازمت نمود - وسط شوال بحوالی دارالسلطنت نزول واقع شد پنجاه هزار روپیه بخسرو و بهرام و بیست و پنج هزار روپیه بدیگر پسران نذر محمد خان مرحمت نمودند - و یک فیل با زین نقره و ده هزار روپیه بمحمد بدیع پسر

خسرو عنایت فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که از منصب دوازده هزاره هزاره هزار سوار معزول فرموده بودند بکمی هفت هزار سوار بحال نمودند - شکر النساء بیگم عمه حضرت از اکبرآباد برای تهذیب فتح بلخ رسیده لعل قیمت چهل هزار روپیه گذرانده لک روپیه باو انعام نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از احمدآباد رسیده ملازمت نمود و بعطای ولایت بلخ و بدخشان از اصل و اضافت بمنصب دوازده هزاره هزاره هزار سوار که هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و خلعت و دو تسبیح مروارید و لعل و زمرد و شمشیر خاصه و دو اسپ از طوبله خاص بازیں طلا و مینا مع دویست اسپ از طوبله دویم و دو فیل با ساز نقره و پنج لک روپیه نقد مفتخر ساخته - وسط محرم مبرخص نموده فرمودند که به پیشاور رفته ایام نوروز بگذارند و در ماه اردی بهشت از آنجا روانه بلخ گرد - بعرض رسید که راجه رای سنگه و غیره جمعی بیحکم از بلخ برخاسته آمده اند حکم شد که نگذارند که از آب اتک فرود آیند - و پادشاه زاده باخود ببرد - سید منصور ولد سید خان جهان را که مغضوب و محبوس بود بانتماس پادشاه زاده محمد اورنگ زیب خلاص نموده فرمودند که پادشاه زاده در سرکار خود نگهدارد - مبلغ پنجاه لک روپیه برای مدد خرج سپاه بلخ روانه پیشاور نموده تاکید فرمودند که قبل از رسیدن پادشاه زاده با جمعیت شایسته از کتلها بگذرانند - بتعداد امرائی که همراه پادشاه زاده بعد یافتن اضافه و انعامات مقرر شدند نبرد اخته بتحریر دیگر مدعای پیرازد - سی هزار روپیه بمستحقان قحط دیده رساندند - پادشاه زاده محمد شجاع را نا رسیده هزار سوار

اضافه دادند - سعد الله خان دو لک روپيه را جواهر و لک روپيه را ديگر اجناس گذراند از جمله آن جواهر لک روپيه قبول افتاد - ميرزا محمد مشهدي را منصب هزار پانصدي چهار صد سوار عذابت فرمودند •

محر بائي که ميان منصوريان پادشاهي و ازبکيه گذشته چون شرح آن طول کلام دارد مجملې بتحرير آن مي پردازد - مکرر حقيقت فساد عبد العزيز خان پسر نذر محمد خان بعرض رسيد که براي تسخير بلخ از مور و ملخ زياد لشکر فراهم آورده و ازبکيه و المانيان که سيوم و چهارم حصه آن علوفه دار باقي لوت (114) خونخوار مردم آزار از اطراف جمع نموده قابو طلب است و المانيان ده سيرت بر سر قلعه داران تازه به تسخير درآمده وقت بيوقت تاخته و غافل ريخته جمع کثير را بقتل آورده نزديک بود که قلعه ها را باز بتصرف در آرند - سعادت خان خبر يافته بگوشمال آن جماعه بدسکال خود را رسانده و ديگر آنچه از تعدي و ضرر جاني و مالي آن گروه شقاوت پزوه بحال رعايا بل بامرای آن ضلع رسیده از ملاحظه اظناب سخن بتحرير آن نمي پردازد - اما کلمه چند از حسب و نسب و افعال و اطوار آن قوم بدسکال مي نگارد - گویند المانيان فرقه اذ از قزاقان ازبکيه که خوراک و پوشاک و زيست و کردار آن طائفه ناهنجار باطوار آدم نميداند جمعي اند از شناس صورتان حق ناشناس که دائم کار آن جماعه ده نژاد بدنهاد اندوختن مال و زر و

وبال است و همیشه شیوه این طائفه ضلالت پیشه خونریزی و فتنه انگیزی و راه یی داد سپردن و اندوخته هر که بدست آید بطریق سفاکی و بیبایگی بدستور قطاع الطريق بدست آوردن و وجه معاش مخصوص ازان کسب حلال بهمرساندن است - و برای یغمای یابویی نیم مرده چندین بهادر خون آشام برهمدیگر سبقت نموده برقتل یکدیگر مبادرت نمودن سرمایه اعتبار و فخر خود میدانند در جنگ صف باندک غلبه پشت بحریف داده کار بتیر باز گشت زدن رسانده رو بگریز آوردن از جمله صفات شجاعت می شمارند و در سفرها که بقصد غارت مسافت بعیده را در یک دو روز طی می نمایند محتاج خیمه و دیگر مایحتاج سفر نیستند زیر چادر کهنه چندین نفر اعیان شان گذر فراغت می توانند نمود - بهترین غذایی شان خون اسب و قمیز ترش و تلقان جو است اگر پارچه گوشت بو گرفته یا چار پای نیم مرده بدست آید بدان تنعم می نمایند و اسپان آنها مثل خود شان سخت جانند که گاه گاه بخوردن گاه و جو که بغذیمت یابند قناعت نموده چهل و پنجاه گروه می دوند و از آب آمو که دریای خون خوار آدم ریاست بسرعت هرچه تمام تر گذشتن کار باز بچند سرسری دانند - بسیار شده که روز ده باز ازان آب عبور نموده تاخت آورده اند - باقی اوصاف شان در شاه جهان نامه مفصل درج است - حاصل کلام پادشاه اواخر مفر المظفر بهمعذانی ظفر و نصرت دفعه سیوم از دارالسلطنت متوجه دارالملک کابل شدند - سید منصور پسر سید خان جهان را قلعه دار دارالسلطنت ساختند و پسران را بستگان نذر محمد خان را با دارا شکوه که بسبب عارضه

اهلیه رفاقت نتوانست نمود در لاهور گذاشتند - بعرض رسید که حکیم تقرب خان نود سال از مرحله عمر طی نموده جان بجان آفرین سپرد - حکیم داد را خطاب تقرب خان عنایت فرمودند - سعید خان ظفر جنگ را بعنایات مفتخر ساخته مع پسران و توابعان نزد شاهزاده محمد اورنگ زیب بتأکید رخصت فرمودند - از سوانح تازه بلخ فساد المانیان معروض گردید که چند هزار نفر بر سر اوگر سین کچهواهی تپانه دار نواح آن ضلع آخر شب رسیدند اوگر سین بقیه سامان جنگ کمر بسته آدم جلد پیش ناظم بلخ روانه نمود و تا رسیدن کومک بمقابله و مقاتله آن جماعه پرداخت و تاسه روز کار زار صعب روی داد و جمعی از راجپوتان و یندهای بادشاهی بکار آمدند و از آنها نیز مردم بسیار کشته گردیدند درین ضمن فوج فرستاده بهادر خان بکومل رسید و المانیان رو بفرار گذاشته خود را بنواح بلخ رسانده تا خبردار شدن و فوج تعیین نمودن بهادر خان اسپ و شتر و گوسفند بسیار فراهم آورده روانه شدند - بعد تفارت چهار و نیم پهر فوج تعیین کرده بهادر خان بسرداری نیک نام خان که با دوهزار سوار تعاقب نموده بود رسید بعد بمقابله جمعی ازان گروه طعمه تیغ و تیر و سنان گشته باقی رو بفرار آوردند - نیک نام خان که غنائم بسیار از آنها بدست آورده بود بسبب مازده شدن اسپان و چارپایان که از غارت بدست آمده بود و حائل شدن تاریکی شب بعد هزیمت دادن آن جماعه دران مکان فرود آمد - المانیان اطلاع یافته چون زحل رجعت نموده و با سخت برگشته خود یک و نیم پهر شب گذشته بود که بر سر نیک نام خان رسیدند -

سوارزان شیر شکار مقابل کارزار خصم بدکودار پا قائم نموده پروانه وار خود را بران گروه نابکار زدند و شرط جانبازی بر روی کار آوردند و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی شدند - آخر کار المانیان را نور فرار گشتند - بعد که چادر سیاه حجاب شب از میان برداشته گردید از جمله کشتگان آن قوم ظاهر شد که نظربیک از سرگروهان معتبر آن گروه که در خدمت پادشاه زاده آمده در جرگه بندهای پادشاهی داخل شده بود باز وقت قابو بقوم خود پیوسته باصل کار خود می پرداخت در آن میان کشته گردید و سر او را بریده آورده بدروازه بلخ آویختند - همچنان در حوالی بدخشان جمعی از المانیان خود را رسانده مواشی و چارپای بسیار رعایا و سپاه از چراگاه گرفته راهی گشته بودند خنجر خان حارس بدخشان خود را رسانده بعد دارو گیر مردانه و تردد رستمانه بران گروه غائب آمده بسیاری را بقتل رسانده مواشی را برگرداند *

دیگر از سوانح قابل تحریر جنگ قلیچ خان قلعه دار بدخشان است که با دوازده هزار سوار المانیان و داده و چند روز نافر کارزار اشتغال داشت و کار بجائی رسید که نزدیک بود که قلعه بدخشان بتصرف آنها در آید ابو الحسن و راجه راجوپ از قندز بمدد رسیده با همراهان قلیچ خان داد جانبازی دادند و جمع کثیر همراه محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و بعضی راجپوتیه بکار آمدند - و اسپان قلیچ خان که برای خرید بیرون قلعه بسته بودند و فرصت اندرون بردن نیافتند بدست تاراجیان افتاد و ایام محاصره بامتداد کشید - تفصیل آن خالی از طول کلام ملالت اثر نیست

حاصل سخن تا دو هفته سپاه اندرون و بیزن فرصت دم آب آشامیدند داشتند و هر روز جمعی از هر دو طرف کشته می شدند تا آنکه سرداران آن جماعه از راه حیل و غدر از ملاحظه رسیدن فوج دیگر بمدد بلایه و مداحی پیدش آمده پیغام صلح بمیان آوردند - درین ضمن بازان بشدت باریدن گرفت و تردد توپ و تفنگ در میان نماند و آنها خیره شده به پیکار زور آوردند و آبی که بشهر می آمد بریدند و کار بر محصوران بسیار تنگ گردید - اما بهادان رزم آزموده کارزار دیده دل از دست نداده دست از کارزار و تردد باز نداشتند - تا آنکه از اطراف کومک بادشاهی رسید و مأموران بدمال رو بفرار آوردند *

دیگر از جمله سوانحی که در غور بر شاه بیگ خان دوباره روداده و بتحریریک خواجه کلان و قاضی تیمور که از اعیان غور بودند و با مخالفان بانامه و پیغام همدستان شده فوج بر سر شاه بیگ خان طلبیدند و بخیه آنها بر روی کار افتاد و آخر همه آنها بمکافات رو بکار خود رسیدند - و دیگر مکروهات که بفوجها و بندهای پادشاهی رسیده اگر بذكر آن پردازد از سر رشته سخن دور می افتد لهذا بتحریر باقی احوال نذر محمد خان عنان خامه را معطوف میسازد *

چون نذر محمد خان همراه قتلقت پسر و چندی از ازبکان و غلامان رو بایران آورد قاسم پسر خسرو نبیره نذر محمد خان با چند امیر مثل یادگار قلی و عاشور قلی و غیره دوازده نفر سردار و سه صد سوار در راه بدو پیوستند بهمراهی آنها به بلد حاکم نشین مرور رسیده هفته آنجا توقف ورزیده از آنجا خود را بمشهد مقدس رسانده

یازده روز مقام نموده چون دید که موافق چشمداشت از طرف شاه ایران طریقه استقبال و مهمان پرستی که با برادر کلان او نموده بودند در باره او بظهور نیامدخواست برگردد - مرتضی قلی خان ناظم مشهد اطلاع یافته جمعی از قزلباش را فرستاده درخانه او کشک نشاند لهذا خجل زده و ناچار گشته راه صفاهان اختیار نموده چون به بسطام تعلقه عراق رسید شاه عباس محمد علی بیگ را که سابق بسفارت هندوستان آمده بود بمهمان داری او مع نقد و جنس روانه نمود - بعد رسیدن محمد علی بیگ از راه کاشان نزدیک اصفهان رسید شاه خلیفه سلطان را که از پادشاه زادهای مائزندان و وزیر و داماد شاه می شد باستقبال فرستاد و فرمود که موافق رویه مهمان نوازی یلک کمره پالنداز اول پارچه رنگین و چپینت بعده قطنی و دارائی و نیلک و مشجر و زربفت فرش نمودند - اگر چه در هندوستان ضابطه است پارچههای پای انداز را بطریق قذات بهم درخته از نظر گذرانده بتوشک خانه حواله می نمایند اما در ایران پای انداز را بطریق واقعی نموده بشاطر باشی و عمله و فعلة سواری انعام میفرمایند - نذر محمد خان فرمود که در سرکار او ضبط نمودند بعده که نزدیک دروازه شهر رسید شاه خود استقبال نموده باعزازی که مخصوص خاندان آن درویشان و برگزیده سلسله صفویه است و با مهمان موافق و مخالف طریقه مسافر پرستی بجا می آرند در خورده بباغ متصل شهر که برای او قرار نموده بودند برده فروه آوردند و بعد فراغ خوردن ماحضر باز همراه او سوار شده چون داخل شهر شدند شاه بخانه خود رفت و نذر محمد خان را مکانی که برای او مقور کرده شده بود فروه آوردند

روز دیگر باز شاه بدیدنش رفت و بعد استفسار احوال و اظهار تفقد بدولتخانه خود مراجعت نمود روز سویم نذر محمد خان بدیدن شاه آمد و سه ساعت نجومی نشسته طعام خورده مراجعت نمود - بعده شاه نذر محمد خان را مدعو ساخته طلبیده بعده که استفسار احوال بمیان آورد نذر محمد خان از بیوفائی و شرارت نوکران و از بکل نمک بحرام و شکوه پسر بد انجام و سرگذشت خود ظاهر ساخت و خواهش کمک بمیان آورد - شاه در جواب بتسلی پیش آمد - دربر زمین خلیفه سلطان گفت هرگاه از بکیه با پسر شما اتفاق و با شما اتفاق ورزیده ملک بشورش آورده باشد و ملک از دست رفته باشد کمک برتن چه سود خواهد بخشید - نذر محمد خان جواب داد که از شما کمک و نصرت از باری تعالی مطلوب است بعده شاه چراغان نموده نذر محمد خان را باز بضيافت طلبید - نذر محمد خان بادل گرفته رفته چون خار خار جواب خلیفه سلطان بجای پیکان تیر در دل او جا گرفته بود بخاطر آشفته و لب شکوه آلود سیر چراغان نموده بخانه خود رفته بتمارض یا عارضه واقعی خانه نشین شد - بعده که شاه بعیادت او رفت بیدماغانه و بی ادبانه با شاه سلوک نمود و وقت آمدن و برآمدن شرط استقبال و مشایعتی که باید بظهور نیامد شاه رنجیده خاطر برآمده با همراهان گفت چه کنم مهمان ناخوانده هدیه خداست والا این مرد سودائی مزاج چنان سلوک مرعی میدارد که پذرداری من بدرخانه او با احتیاج رفته ام - باوجود از وضع نا محمود او که روز بروز بر خاطر شاه نگرانی می نمود در توجه و روبه مهمانداری شاه قصور راه نیافت تا آنکه نذر محمد خان محمد

علي بيگ مهماندار را طلبیده پيغام شکوه آميز بميان آورده گفت من براي خوردن طعام و سير چراغان نمودن نيامده ام چشم اعانت و مدد تنبيه پسر غدار و از بکان ناهنجار و بر آوردن فوج هزدوستان داشتم حالا که شاه بحال من نمي پردازد اراده بيت الله دارم و ميخواهم که شاه مرا ماذون سازد که مشيت استخوان خود را بآن مکان متبرک برسانم شاه در جواب گفت که هنوز از شما گرد راه تکلان نيافته و انحراف مزاج راه يافته چند روز در سير باغات و تفرج عمارات و کشتکار طبع را بحال آرند و باهم صحبت بداريم بعده موافق ادعاي خاطر شما بعمل خواهد آمد نذر محمد خان در جواب گفت که زياده برين صبر نمیتوانم نمود و چاره کار بجز اختيار نمودن سفر حجاز ندارم - پادشاه خليفه سلطان را براي تسلي و دلداري خان سماجت نشان فرستاد و نذر محمد خان همان جوابهاي درشت داد - و بار ديگر خليفه سلطان فهماند که شما را رضامندي شاه ضرور است در صورت اراده سفر بيت الله نيز برخست شاه روانه شويد خان در جواب بيد ماغانه گفت که من در بند رضاي کسي نيستم فردا روانه مي شوم - و روز ديگر که زياده از دو هفته از رسيدن نذر محمد خان نگذشته بود از شهر برآمده در باغي که وقت آمدن نذر محمد خان و شاه هم نمک گشته بودند فرو آمد - دويم آن روز شاه خليفه سلطان را باديگر ارکان سلطنت خود نزد خان سردائي مزاج فرستاده دلداريها نمود و روز ديگر خود تشریف آورده آنچه شرط دلداري و سلوک بود بجا آورده دوازده هزار تومان که چهار لک روپيه باشد نقد و قدرتي جنس مرواريد و زربفت و غيره که از هزار

تومان زیاده قیمت داشت تواضع نمود و سارو خان (۱۱۵) را با جمعیت شایسته همراه مقرر کرده حکم بنام حاکم خراسان برای مدد و کمک مقرری آن سرزمین نوشته داده مرخص ساخت - ندر محمد خان بسارو خان گفت که بسبب عارضه بدنی مزاج من سرمای این ملک را بر نمیدارد بنابراین برای مازندران که گرم سیراست خودم خواهم رفت - شما قتل محمد پسر مرا با خود گرفته با سبب زیادتی بمشهد رفته انتظار مرا بکشید که باهم آنجا ملاقات خواهم نمود - قاسم نبیره خود را همراه گرفته جریده برای استر آباک از بسطام سر بر آورده بمشهد رسیده بسارو خان که قبل از و رسیده بود در خورده گفت من برای ممر و میروم بسبب کمی آب عبور ما و شما با لشکران را راه خالی از تصدیع نخواهد بود - شما لشکر خود را باقش (۱۱۶) خراسان فراهم آورده انتظار نوشته من کشیده هر جا بفروسم خود را برسانید - و بعد توقف پنجروز در مشهد باتفاق پسر و نبیره برآمده چون ممر رسید از راه بدخلقی و سودا مزاجی با علی قلی خان حاکم مروضت موافقت ننموده او را از خود آزرده ساخت و ممر داخل نشده بالا بالا روانه گردیده چهار فرسخی ممر فرود آمد - و چندی مقام نمودن ضرور گردید - درین ضمن کفش قلیخان (۱۱۷) که از امرای نامی و هواخواه او گرفته میشد با صد دود سوار رسیده گفت که رؤس ازبکان

(۱۱۵) ن - سارو خان *

(۱۱۶) در بادشاهنامه هراة نوشته *

(۱۱۷) در بادشاهنامه کفش قلماق نوشته *

بشما خطوط غدر آمیز مشتمل بر طلبیدن شما و اطاعت خود نوشته اند و دیگر ندامت افعال گذشته و الحاح قبول التماس حال بسیار نمودند از زهار حرف و نوشته آنها را مقرون بصدق ندانسته فهمیده قدم پیشتر باید گذاشت و فکر استیصال آن طائفه بدسکال واقعی باید نمود که آنها در تمهید و تدبیر دستگیر و هلاک ساختن شما از شما ساعیترند - خان هم تصدیق قول او نموده قرار یافت که از الوس قلماق جمعیت طلبیده خود را بقلعه میمنه رسانده اول بتسخیر آن پردازند پس اول پسر خود را با فوج فرستاده در ماه محاصره نمودند کاری نکشود و باز خود را رسانده کدو جهد تمام بکار برده یکماه دیگر صرف اوقات نمود - باوجود رساندن چهار نقب زیر حصار که سه نقب را محصوران پی برده فتیله باروت را دزدیدند و یک نقب را آتش دادند و بیست و پنج درعه دیوار پرید - چون در همان اوان فوج پادشاهی تعیین نموده بهادر خان بمدد قلعه دار رسید شادمان بیگ قلعه دار نیز با مردم دیگر از قلعه برآمده وقت یورش بر آنها تاخت و حملهای نمایان آوردند کاری نتوانستند ساخت بلکه نذر محمد خان باجمعی زخمی گردید - درین ضمن خبر رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با مواکب کواکب شمار انتشار یافت و نذر محمد خان برگشته طالع دل و حوصله باخته بناکامی از پای قلعه برخاست - و متصل خبر شنید که بهادر خان باستقبال پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از بلخ برآمده و مزاج گویان مصلحت دادند که اگر درین وقت خود را بطریق یلغار بهایی تحت بلخ برسانند اغلب که مردم اندرون شهر و هواخواهان اطراف معاونت

نمایند و تسخیر بلخ بآسانی میسر آید - نذر محمد خان ابتداء گوش
 باین مصلحت خام نداد آخر کار قرار بران یافت که قتل محمد
 پسر خود را با فوج و جمیع سرداران هم مصلحت بطریق یلغار باراد
 تسخیر بلخ روانه سازد - اگر قتل محمد بمردم و کومک هوا خواهان
 اندرون و بیرون مستظهر گشته نذر محمد خان را بطلبد خود را
 برساند و قتل محمد را با مردم کار طلب روانه ساخت بعد
 روانه شدن باز رایها برگشت و همدان گفتند درینوقت
 پسر خود را با جمعیت بامید از بکان مذاق پیشه از خود جدا
 ساختن از آئین خرد درست اغلب که قتل محمد را همان
 همراهان از راه پیش برده وسیله پیش آمد ترقی خود دانسته او را
 بخوشی و ناخوشی کفّه راه آورد نزد عبد العزیز خان ببرند یا نزد
 پادشاه محمد اورنگ زیب رجوع آرند - نذر محمد خان نیز از این کلمات
 هوش افزا نظر بر مآل کار نموده خواست پسر خود را برگرداند و
 خواجه عابد نام را که همدان و همراز پدر و پسر بود برای برگرداندن
 قتل محمد روانه نمود بعده که خواجه عابد بقتل محمد رسید و
 همراهان او برین معنی اطلاع یافتند گفتند که چون دولت از
 نذر محمد خان رو تافته از برگشتگی طالع مردم وسواس و هراس
 تازه در دل او راه می یابد و هر لحظه فکر و اندیشه باطل در خاطر
 میگذرد صلاح دولت درین است که خود را نزد برادر کلان رسانده
 شریک دولت و گنج بی رنج او باشند قتل محمد این
 مصلحت را بگوش بند نبوش شنیده همراهان را در مراجعت
 و رفاقت مختار ساخت اکثر رفاقت نمودند درین ضمن قریب

دوازده هزار سوار المانیان بسرداری محمد بیگ قلماق بقتل محمد در خورده ظاهر ساختند که عبد العزیز خان فوج عظیم برای طلب شما که هرجا یابند و بهر صورت که دانند بخوشی و ناخوشی شمارا نزد او به برند تعیین نموده و ما هم بهمین خدمت ماموریم رفیق او گشته باعزاز و احترام تمام نزد عبد العزیز خان تحفه بردند و عبد العزیز خان استقبال نموده بکمال برادر نوازی سلوک مرعی داشته گرد غربت از روی او رفت - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بعد رسیدن پیشاور موافق حکم سه ماهه بهمه بندهای پادشاهی نقدی و جاگیر دار بدستور سابق رسانده از آنجا کوچ نموده اوائل اردی بهشت داخل کابل شده سه روز آنجا توقف نموده مردم آنجا را نیز از رساندن مساعدت فارغ ساخته باخود گرفت و باتفاق امیر الامرا پیشتر مرحله پیما گردید بعده که داخل دره شدند خلیل بیگ از کهمرد خود را رسانده حقیقت را ظاهر ساخته باز برای تحقیق و پاک نمودن راه مرخص گردید باوجود پانصد سوار با او بیش نبودند و فوج ازبکیه که در اطراف غارها هزارها در کمین انتظار شکار بودند ناگهان بروتاختند و او مردانه و آب آنها مقابله نمود عجیب زد و خورد بمیان آمد و جمعی از هر دو طرف گشته شدند و باوجود غالب آمدن ازبکیه آن قدر استقامت ورزید که بعد رسیدن خبر پادشاه زاده فوج کومک باو رسید و ازبکان فرار نمودند روز دوم مابین راه خبر رسید که ازبکیه و المانیان بسیار دو سه فوج نموده در اطراف کمین گاهی قلب دارند پادشاه زاده بامیر الامرا پیغام نموده که باهتمام فوج هر اول پرداخته از دست برد مفسدان خبردار

باشد و آن روز هر جا که نشان از بکیه پیدا می شد نشانه گلوله تفنگ و تیر می گردید و مقابل قائم نتوانستند شد روز دیگر که از تنگنای دره گذشتند جوق جوق از بک از هر طرف نمودار شده آغاز شوخی نمودند و جمعی از مردم پیش و اطراف لشکر را زخمی ساختند و تمام منزل جنگ کژان میرفتند از هر طرف که بر آنها حمله می آوردند فرار نموده باز از طرف دیگر نمودار می شدند وقت رسیدن بمنزل و فرود آمدن نیز دست و پای بسیار زده آخر روز مفقود الاثر شدند وقت شب بامیرالامرا خبر رسید که قتل محمد با ده هزار سوار از بک فدا مقابل لشکر پادشاهی خواهد شد و دو فوج پنج پنج هزار سوار از بک هر دو طرف او دارند امیرالامرا از شنیدن این خبر با سرداران مصلحت نموده جمعی از بهادران رزم طلب را با سرداران کارزار دیده و فیلان هوش ربا و کوس و کرنای خروش افزا همراه داده چهار پنج فوج مقابل آنها مقرر و تعیین نمودند و فوجها هر طرف گروه گروه با دبدبه و شکوه بخانهایی کمان در آمده شمشیر کشان جوشان و خروشان از بک جویان و نعره زنان اسپها بجوان در آوردند و هر طرف که اثر سیاهی آن گروه ظاهر میگردید هدف تیر و سنان مبارزان معرکه رزم و جلالت میگشتند و مردم جوق جوق فوج پادشاهی با تیغهای آخته اسپ تاخته بمدد همدیگر میرسیدند و از بک بدشمار قتل و اسیر گردید آخر رو بهزیمت آوردند و چند گروه فوج پادشاهی تعاقب نمود و تردد سرداران دران روز نزد پادشاه زاده بسیار مستحسن افتاد و آفرین نمودند •

چون خبر واقعه اصالت خان که اختیار مقدمات مملکی و

مالي بلخ باو واگذاشته بودند بعرض رسيد بسيار افسوس نمودند و بر جواني و كارداني او تاسف زياد بزربان آوردند و خليل الله خان برادر امالت خان از شنيدن حادثه جانگاہ برادر عنان طاقت از دست داده التماس استعفای منصب و ترك علائق دنيوي بديان آورد هرچند در تسلي او كوشيدند فائده نه بخشيد و منزوي گردید اين معني نيز بر ملال خاطر پادشاه حق شناس و بادشاه زاده والانژاد افزود و ديگر و اماندگان او را بانواغ عنايات معزز ساختند *

سليخ ربيع الاول حضرت اعلى داخل دار الملک کابل گرديدند درين سال سعد الله خان و اسلام خان صوبه دار دکن بانتهاي ترقی دولت رسیده هریک بپایه هفت هزارى هفت هزار سوار که براوردی دوازده هزار سوار باشد رسيدند و مورد ديگر عنايات گرديدند - ذوالقدر خان را که دو هزار و پانصدي دو هزار و پانصد سوار بود پانصدي پانصد سوار اضافه داده پانزده لک روپيه خزانه همراه او روانه بلخ ساختند و پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا رسیده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد مراد بخش که با وجود بحالي منصب لغايت حال از مجرا ممدوع بود بموجب حکم باستقبال برادر رفته همراه محمد شجاع تسليمات عفو تقصيرات نمود -

از واقعه دارالسلطنه بعرض رسيد که سيد جلال بخاري صدرالصدور بروضة جنان شتافت - راجه جيسنگه را اضافه هزارى هزار سوار و خلعت و جدههر عطا نموده بيست لک روپيه بجهت متعينه بلخ همراه داده جمعي از راجپوتان با نام و نشان باو تعيين نموده روانه ساختند - چون عبد العزيز خان از شنيدن ورود موکب افواج

پادشاهی فوج گران شایسته با مصالح کارزار بسوداری بیگ اوغلی خان که از سرداران نامی توران بود برای مقابله پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بطریق هراول ساخته روانه ساخت و تاکید برای گذشتن از آب آمون نمود و خود نیز به تهیه برآمدن بالشکرگران پرداخت بهادرخان برین خبر اطلاع یافته رام سنگه را در بلخ گذاشته خود بافوج شایسته بقصد استقبال و سرراه غنیم گرفتن که هر کدام اول اتفاق افتد برآمد و کنار پل نذر محمد خان بی آنکه با ازبکيه ملاقات رودهد ملازمت پادشاه زاده نمود و غره جمای الاولی پادشاه زاده ببلخ رسیده اندرون و بیرون قلعه را که به پنج کوه دوره قلعه به پیمودن در آمد ملاحظه نموده بیرون شهر فرود آمدند - درین اوان خبر رسیدن دو فوج گران عبد العزیز خان بسوداری قتل محمد و بیگ اوغلی خان بسرحد بلخ انتشار یافت پادشاه زاده بعد از بذوبست ضروری که اکثر شرقا و اعیان بلخ که بخاندان عبدالعزیز خان رشته قرابت داشتند و اولاد خواجه پارسا و دیگر نجبارا که بودند بانواع لطف و انعام نواخته بعضی را که گمان نفاق بآنها بود بحسن تدبیر باخود گرفته مدهو سنگه و رازتن را با شمشیر خان برای حراست قلعه بلخ گذاشته تنخواه سه ماهه مردم را تقسیم نموده در سه روز از همه کاروبار فراغ حاصل کرده باهتمام فوج بندی پرداخته بهادر خان را مع همراهان هراول و امیرالامرا را برنغار و سعید خان را جرنغار نموده کوچ فرمودند و برای احتیاط راهها و بستن پل برسر معبرها مردم کار دیده تعیین ساختند بعده که بموضع تیمور آبان رسیدند از شنیدن آوازه غنیم که بمسافت قریب فرود آمده بودند لشکر به ترتیب فرود آمد

و روز دیگر وقت سوار شدن که بهادر خان و امیر الامرا براه افتاده بودند از هرطرف فوج ازبکيه و المانیان نمودار گشته یکبارگی خود را تا اردو رسانده شوخی از حد گذرانده از اطراف هجوم آوردند و بهادران رزم جو و دیگر مبارزان از هرطرف خبردار گردیده گرم پیکار گشتند و امیر الامرا و بهادر خان را در راه بآن گروه اتفاق نبود عظیم افتاد و خبر بپادشاه زاده رسید راجه ستر سال و اله وردی خان بمدد مامور گردیدند و ازبکيه اطراف سعید خان را که بسبب عارضه بدنی در خیمه خود بود فرو گرفتند و سعید خان با ضعف بدن بمقابله و مقاتله آنها پرداخت و هرطرف آتش قتال و شعله جدال زبانه برکشید و بزبان توپ و تفنگ و غریدن بان آتش فشان خبر مرگ بگوش هوش باختگان میرسید و هر بار که از یمین و یسار سه چهار هزار سوار ازبکيه و المانیان خونخوار چون سیل دمان رسیده حمله می آوردند بعد ازان که جمعی طعمه تیر پران و تفنگ سوزان میگرددند رو بفرار آورده باز بشوخی نمودار می شدند و بچستی و چالاکی باعث هلاک بعضی بندهای پادشاهی میگرددند بهادر خان از بکن مقابل خود را از پیش رو برداشت و بهادران فوج امیر الامرا قبل از رسیدن کومک چپقلشهای مردانه بکار بردند و بسیاری از بکن بی باک را مقتول و زخمی ساختند و هزیمت داده تا دیر سرداران رساندند و چند اسپ با اسپ خاصه قتل محمد بدست آورده برگشتند چون سعید خان بعلت ضعف بدن خود بر اسپ سوار نتوانست شد بخشی او با چهار صد پانصد سوار مقابل آن جماعه شده بعد از کشته شدن جمعی از همراهان مغلوب گشته باحاطه آنها در آمد سعید خان

لطف الله خان و خانه زاد خان هر دو پسر خود را بکومک تعیین نمود هر دو مبارز پیشه داد شجاعت داده بعد بکار آمدن بعضی از جان بازان زخمهای تیر برداشته از پدر کومک طلبیدند - سعید خان چون شیر غران نعره زنان خود را رسانده با کمال ضعف و فاقه چند از یک اجل رسیده را که بران جوانان زخم رسیده هجوم آورده بودند بذات خود بشمشیر جان ستان از پای در آورد و رستخیز عظیم و زد خورد عجیب بمیان آمد - درین حال پای اسپ سواری سعید خان بر مغاک فرو رفت و زخمی بسعید خان رسید که از زین بر زمین میل نمود و باوجود که دو سه زخم دیگر بآن بهادر دل شیر نبود رسید باز برخاسته سه چهار حریف مقابل را از پا در آورد و در همان آن که لطف الله خان متوجه مدد پدر گردید از رسیدن تیرهای جان ستان که پیاپی بسرو سینه او میرسید از پشت اسپ بزمین نا رسیده بعالم دیگر واصل گردید خانزاد خان نیز بعد تردد نمایان بزخمهایی بیکران از اسپ افتاد بعده که خبر تسلط ازبکیه بیادشاه زاد تهمتن نژاد رسید *

* بیت *

تهمتن بشورید زین آگهی * بجذباند دیهیم شاهنشهی
بتعجیل تمام رخ فیل سواری خود را بآن طرف گردانده با سوار و پیادگان توپخانه جهان آشوب و فوج جلوی خاص بقصد تاختن اسپ خواری بران ازبکان جفا پیشه و برهمزدن بساط هجوم آن مدبران بمدد خان مغلوب متوجه گردید و غلغلۀ کوس و کرنا بر چرخ برین پیچید - فوج ازبکیه بشوخی تمام جلوریز بمقابله پادشاه زادۀ عدو مال رسید و نعره صف ربائی مبارزان جانباز از هر طرف

بلند گردید * * بیت *

شد آن لحظه هول قیامت عیان * بگردون برآمد نفیر و فغان
 سپاهی چو دریای جوشان بجنگ * همه تیز کرده به بیداد چنگ
 همه جنگ را تنگ بسته میان * بگردون بر آورده گرز گران
 بادشاه زاده که همیشه در معرکه رزم آئین سر رشته بزم را از دست
 نداده هروقت رای سلیم را کار میفرمود فرمود که دو فیل مست
 کوه شکوه شیر صولت را پیش قدم فوج ساخته به مقدمی بهادران
 صف شکن بران گزوه دو اندک و از اطراف مبارزان یک تاز تاخته از
 بلند ساختن شلک توپخانه غلغلۀ عظیم و شورش سراپا بیم در دل
 و جان از بکان عاقبت و خیم اندازند و بعد کشته شدن و زخمی
 گردیدن بسیاری از بکان رو بفرار آوردند درین ضمن نوکران عهد سعید
 خان فرصت یافته خود را رسانده سعید خان را با هردو پسر از
 میدان کار زار برداشتند خاندان خان که هنوز رمقی درو باقی بود
 باشارۀ و لکنت زبان از احوال پدر استفسار نموده بتفاوت یک پهر
 ده نود سفر آخرت گردید - حاصل کلام از اول روز تا شام بهادران
 با نام و ننگ دران جنگ داد جلالت دادند و بسعی پادشاه زاده
 فتح نصیب آخر روز آن جماعه رو بفرار آوردند اما بسبب آنکه مابین
 هردو فوج چندان مسافتی نبود از ملاحظۀ بازگشت و شبخون
 آوردن بسیاری از سرداران بالای فیل و اسپان طلایه کنان شب را
 بصدیح رساندند و رز دیگر امیرالامرا معروض داشت که صلاح دولت
 درین است که خصم را فرصت نداده بر بنگاه آن جماعه تاخته
 گوشمال واقعی داده آید و از سرنو ترتیب فوج نموده بهیر خود را

بر اچپوتان شجاعت نشان سپرده بر بنگاه و مقابلۀ مخالفان روانه شدند - نزدیک بنگاه نرسیده که فوج فوج از بکبه بآراستگی تمام اسپ تازان در برابر فوج پادشاه زاده جلوه کفان رسیده بشوخی پیش آمدند و بضرب گوله و بان و تیو و شمشیر بهادران جانباز جان بباد فزاداده باز حمله می آوردند و آدم بسیار از مردم پادشاهی نیز از صدمات تیرباران آنها بکار آمدند - درین ضمن لشکر از بکبه سه فوج شده دو فوج مقابل سرداران یمین و یسار پادشاه زاده آمده صدای داروگیر بلند ساخته طرف خود مشغول نمودند - و فوج سنگین سوم غافل بر سر هراول تاخت و آن هر دو فوج نیز با هم اتفاق کرده ده دوازده هزار کمان دار یکبار بخانههای کمان در آمده آن واحد امان نداده تیرباران عجب نمودند و جمع کثیر را کشته و زخمی ساختند داروغۀ توپخانه و دیگر بهادران شیر شکار به پیکار آن جماعۀ خونخوار در آویخته داد تهوری داده سینها را سپر بلا و هدف تیر آنها ساخته بکملهای پدایی آن جماعه را از مقابل برداشتند - درین آوان بیگ اوغلی سردار دیگر با فوج تازه رسیده آن گروه هزیمت یافته را نیز برگردانده و از سرنو بازار کارزار گرم ساختند و فوجی بر سر راه هراول گذاشته باقی فوج رو بروی امیر الامرا رسیده چند هزار تیر یکبار از خانۀ کمان ببارش آوردند امیر الامرا با همراهان مقابل هجوم و تیرباران آن قوم شوم بمدد ذو الفقار حیدر کرار ثبات قدم ورزیده کوشش و کشش بسیار نمود اما نزدیک بود که ازان فیستان بلا چشم زخم بفوج امیر الامرا رسد - درین حالت پادشاه زاده نامدار با فیلان شیر شکار و فوج عدو مال بمدد رسیده باعث

تقویت دل بهادران نبرد جو و مبارزان پلنگ خو گردید و در طرفه العین جمع کثیر از بکیه را طمعاً گولۀ تغنگ و تیغ و سنان ساختند و تفرقه تمام در جمعیت آنها راه یافت - و دران وقت پادشاه زاده از راه منصوبه بازي جمعی از سرداران راجپوتیه را بر سر بنگاه از بکیه تعیین و روانه نمود - چون آن جماعه بران اطلاع یافتند تزلزل تمام در تفرقه خاطر آنها افزود و کارزاری که بهئیت مجموعی می نمودند بجنگ بگریز مبدل گردید و برخی بنگاهبانی بنگاه از عرصه کارزار رو تافتند و افواج پادشاهی بتعاقب تاختند و هزیمت عظیم بر فوج از بکیه روداد و اسباب و خیمه بسیار بدست سپاه هندوستان افتاد و چند هزار نفر از رعایا و مردم لشکر که بدست و اسیری آنها در آمده بودند خلاص گردیدند - روز دیگر خبر رسید که قبل از هزیمت یافتن ازبکان عبد العزیز خان فوج گران بسرداری سبحان قلبي برای تاخت بلخ تعیین نموده بود قتل محمد و دیگر سرداران هزیمت خورده خود را بآنها رسانده اراده تاخت بلخ دارند - پادشاه زاده از استماع این خبر متوجه بلخ گردید و مابین راه دو سه جا بآن گروه مقابله و نبرد واقع شد و جنگ و رستخیز عظیم روداد و هرگاه کار و عرصه کارزار بر فوج پادشاهی تنگ میگردید پادشاه زاده و امیرالامرا خود را بکوملک می رساندند - و مکرر کار بجائی رسید که پادشاه زاده و علیمردان خان بذات خود بکارزار پرداختند و بسعی بسیار لشکر و اردو از شر هجوم آن گروه شوم محفوظ ماند - درینولا خبر رسید که عبد العزیز خان خود با باقی فوج رسیده بلشکر خود پیوست و قرار داده که در لشکر او نقاره نوازند و خود در قول نباشد و نشان و

علامت سرفوجی با خود نگاه ندارند - بعد رسیدن عبد العزیز خان
تعداد لشکر از بکیه از اندازه شمار و قیاس گذشت و چون مور و ملخ
در دشت و صحرا پراکنده گردید و جنگ و محاربات که در هر منزل و
هر روز رو میداد اگر بتحریر آن قلم را رنجه دارد باعث ملال مستمعان
و مطالعه کنندگان خواهد گردید - حاصل کلام هر روز جمعی از هر دو
فریق کشته و زخمی میگرددند و هرگاه بر فوج پادشاهی از بکن
زور می آوردند پادشاه زاده بفریاد و کومک میرسید - روزی
عبد العزیز خان هفت فوج با سرداران کارزار دیده مقرر کرده از
هر طرف بر افواج پادشاهی هجوم آوردند ازان جمله یادگار بیگ
که میر توزک و میر شمشیر قدیم الخدمت نذر محمد خان بود از
شجاعان یکه بهادر گفته می شد با دوسه هزار سوار یکه تاز اسپ
تاخته شمشیر آخته برابر امیر الامرا رسید و هیچ نمانده بود که
باعث قطع شجر حیات آن سپه سالار گردد امیر الامرا برابر او شمشیر
از نیام بر آورده حمله آور گردید و بمدد طالع دود مان تیموری حریف
را زخمی و دستگیر ساخت - بعده که نزد پادشاه زاده حاضر آوردند
پادشاه زاده بر امیر الامرا آفرین گفته در بغل گرفته یادگار بیگ را
بشفاعت امیر الامرا تسلیم عفو تقصیرات فرموده امیدوار عنایات و
بندگی پادشاهی ساخت - روز دیگر از بکیه بهینت مجموعی سوار
شدند - و محاربه جهان آشوب و کارزار عظیم بمیان آمد و دودریای
خون بهم پیوستند *

* بیت *

چو شد روبرو هر دو قلب سپاه * کشیدند شمشیر در رزم گاه
در لشکر در آمیخت با تیغ و تیر * بگردون در آمد مدای نفیر

آن روز غلبه از بکيه بجائي رسيد که سه چهار هزار سوار جلو ريز داخل
 اردو شده چون سيل دمان خود را بکار خانجيات رسانده چندين
 قطار شتر پير از بار سرکار پادشاهي و بعضی امرا و صرافه بازار پيش
 انداخته روانه شدند و زن و فرزند بسيار مردم لشکر بدست آوردند -
 امير الامرا خبر يافته از عقب شتافته بذات خود آن روز تردد جانبازي
 که انتهای شرط جلالت و تهور يست بکار برده بعد کشته شدن جمع
 کثير از طرفين چند قطار شتر کارخانجيات پادشاهي و اکثرا امرا را
 بر گرداند اما نقصان و خرابي بسيار بمردم بازار و سپاه رسيد *

ديگر از جمله منصوبه سازي پادشاه زاده که در وقت غلبه
 جنگ بکار برده شمه می نگارد که دوری در عين گرمي کارزار و
 هنگامه داروگير خبر رسيد که شادمان بيگ و محمد طاهر خراساني
 که آخر صف شکن خان شده بود از تعلقه تهانه خود بکومک می
 آمدند قريب دو هزار سوار از بکيه سر راه آنها در مکان قاب گرفته
 محاصره نموده کار بر آنها تنگ آورده اند و سواي دو صد بندوقچي
 و کماندار که استقامت ورزيده مانده اند ديگر اميد مدد و کومک
 نمانده و اغلب که آنها کشته شوند پادشاه زاده از شنيدن اين خبر
 جمعي از فوج خاصه خود و امير الامرا که بصد دو صد سوار
 نمي رسيدند با علامات و نشان سواي خاصه بمدد آن جان باختگان
 روانه ساخت از بکان ازديدن و شنيدن آوازه رسيدن سواي خاصه
 پادشاه زاده رو بگريز آوردند و شادمان بيگ و محمد طاهر نزه
 پادشاه زاده جان بسلامت رسيدند - کوتاهي سخن آنکه تا هفده
 هيچده روز آدم واسپ از نبرد نياسود و حکم شده بود که نان و

طعام بالاي فیدلان پخته بهر دم خاص و بهر که می رسید فرا خور
قسمت می رساندند و نانی بیک روپیه و دو روپیه و آب بشرح
ایضا بفروخت می رسید و بکسی نمی رسید در هیچ تاریخ و
داستان محاربات پادشاهان سلف چنین کار زاری که باین
امتداد کشد و دران اغراق و مبالغه سخن را دخل نباشد به نظر
نیامده و آنچه شرط سرداری و برد باری و کار فرمائی و خود
بنفس نفیس متوجه رزم گشتن از پادشاه زاده و امیرالامرا
علي مردان خان برفاقت بعضی امیران جان نثار بظهور
آمده عقل در احاطه غور آن متردد است و به ثبوت پیوسته
که از یک لک و بیست هزار سوار از بلک و المانیان کم نبودند و
سرداران ازبکیه بشجاعت و جلالت و حوصله نباختن در غلبه خصم
که از پادشاه زاده ملاحظه نمودند انصاف داده میگفتند که اگر با این
لشکر ما چنین سردار رفاقت نماید تا روم و شام بدستور امیر تیمور از سرنو
به تسخیر میتوان آورد - القصه اگرچه عبدالعزیز خان و سرداران دیگر
عاجز آمده دست از جنگ کشیده بودند اما اطراف فوج
هنگامستان را داشتند و فی الحقیقت اسپان و سواران هر دو طرف
فوج را طاقت حرکت نمانده بود - و چون درین مابین شهرت یافت
که پادشاه اراده بخشیدن تقصیر و ملک و مال به نذر محمد خان
دارند عبدالعزیز خان یکی از نوکران عمده را نزد پادشاه زاده فرستاده
پیغام داد که شنیده می شود که مرکوز خاطر پادشاه حق شناس
عدالت اساس آنست که ولایت بلخ را باز به نذر محمد خان تسلیم
نمایند درین صورت سبحان قای خان که پسر رشید نذر محمد خان

است و نسبت به پدر رعیت پرور و آباد کار واقع شده و من هم او را فرزند خوانده بخطاب قلیچ خان مخاطب ساخته ام امید وارم که این ولایت بدو مرحمت شود و پای نزاع و خونریزی مسلمانان از میان برطرف گردد - پادشاه زاده در جواب گفت که بدون حکم پادشاه من جواب این نمیتوانم داد - بار دیگر که سواد بلخ نزدیک رسیده بود عبدالعزیز خان پیغام داد اگر پادشاه زاده اینجا فرود آمده بیاسایند می خواهم که بیدگ او غلی خان و یلنگ توش را بخدمت پادشاه زاده برای بعضی پیغام بفرستم پادشاه زاده جواب داد که شهر نزدیک رسیده در اینجا که نزول واقع شود هر کرا دانید بفرستید - ازین آمد و رفت پندام آرازه مصالحه نمودن در لشکر انتشار یافت - و لشکر هیچدهم جمادی الاولی در ظاهر سواد بلخ نزول فرموده سه مقام نهودند - و از لشکر عبدالعزیز خان ازبکيه و المانیان اسپان و مادیان برای فروختن در اردری پادشاهی می آوردند پادشاه زاده آنها را خالی از ماده غدر نمیدانست لهذا کوتوال اردو را فرمودد که ازبکيه را از آمدن در اردو و خرید و فروخت مانع آیند تا بر اسرار لشکر اطلاع نیابند - و قرار بران یافت که شاه زاده محمد سلطان را با بعضی امرا و مردم زخمی در بلخ گذاشته جریده گشته بالشکر عمو مال بگوشمال ازبکان بدسگال پردازند - از شهرت این خبر المانیان و اکثر ازبکيه که مواجب و وجه قوت حلال و کسب مال آنجماعه یغمان نمودن ست و درین حنگ هیچ چیز از وجه تاراج عائد آنها نگردید بلکه اکثر اسباب و مال اندر ختنه سابق بباد فنا و تاراج دادند از عبدالعزیز خان جدا و متفرق گشتند و فرج فوج رو باند جان و بخارا آوردند -

ناچار عبدالعزیز خان از حوالی بلخ برخاسته بعضی جاها را تاراج و تاخت کنان منزل اول روز از ملاحظه شبخون فوج هندوستان بیست گروه طی نموده از آب آمون گذشت *

اگرچه در شاه جهان نامه بتعین تعداد افواج از بکیه و المانیان نوکر و غیر نوکر که از اطراف بامید تاراج و غارت نمودن لشکر هندوستان زیاده از شمار فراهم آمده تا روزی که پای مصالحه در میان آمد در افزایش بودند و لشکر پادشاهی واقعی نپرداخته اما در واقعات بابری درج است که در محاربه که میان عبد الله خان والی توران و شاه طهماسب رو داده بود سپاه توران از یک لک و پنجاه هزار سوار کم نبود و فوج قزلباش بچهل هزار سوار نمی رسید و مردم کهن سال کار زار دیده که در هر دو فوج بودند می گفتند که لشکر همراه عبد العزیز خان زیاده از آن فوج بنظر می آمد - بهر حال آنچه تحقیق شده بزبان خامه میدهد که از یک لک بیست هزار سوار کم نبودند و فوج پادشاهی آنچه همراه محمد مراد بخش تعین شده بودند پنجاه هزار سوار بودند و همراه محمد اورنگ زیب هر چند که زیاده از پنجاه هزار سوار مقرر شده بودند اما بسبب زود رسیدن پادشاه زاده و دیر رسیدن بعضی را جهوتان جمعیت همراه پادشاه زاده بمی و پنجاه هزار سوار موجودی نمی رسید *

چون در خاتمه جلد ثانی تاریخ شاه جهان نامه که مراد از آخر سال بیستم از جلوس باشد در ذکر کمیت منصفداران جا گیردار و نقدی و تابینان و جمع دامی صوابعات بزبان خامه داده به تبعیت آن کلمه چند ازان بر صفحه بیان می آید لغایت سال محال از

دویستی منصبدار تانه هزاری جاگیردار هشت هزار منصبدار از سائر جاگیرداران و نقدی بودند سوای آن نقدی توپخانه و احدی هفت هزار سوار که جمله پانزده هزار باشد و یک و هشتاد و پنج هزار تابین که تمام بدولت سوار میرسید - آنچه از روی دفتر ثبت گردیده جمع دایمی بیست و یک صوبه هندوستان لغایت سنه بیست جلوس صاحبقران که باز کم و زیاد شده باشد بدین تفصیل *

صوبه دارا الملک دهلی - یک ارب دام

صوبه دار الخلافه اکبرآباد - نود کرور دام

صوبه دار السلطنت لاهور - نود کرور دام

صوبه اجمیر - ششت کرور دام

صوبه دولت آباد - پنججاه و پنج کرور دام

صوبه برار - پنججاه و پنج کرور دام

صوبه احمد آباد - پنججاه و سه کرور دام

صوبه بنگالا - پنججاه کرور دام

صوبه اله آباد - چهل کرور دام

صوبه بهار - چهل کرور دام

صوبه مالوا - چهل کرور دام

صوبه خاندیس - چهل کرور دام

صوبه اوده - سی کرور دام

صوبه تلنگانه - سی کرور دام

صوبه ملتان - بیست و هشت کرور دام

صوبه اودیسه - بیست کرور دام

صوبه کابل - شانزده کرور دام
 صوبه کشمیر پانزده کرور دام
 صوبه تبهه - هشت کرور دام
 صوبه بلخ - هشت کرور دام
 صوبه قندهار - شش کرور دام
 صوبه بدخشان - چهار کرور دام
 ولایت بگلانه دو کرور دام

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و هفت هجری

در آغاز سال بیست و یکم غره جمادی الاخری بدستور هر سال بزم جلوس منعقد گردید و عالمی از امرا و اعلی و ادنی ذکور و انات بغیض رسید - از شنیدن اخبار بی اعتدالی از بکان که باراده فاسد در طرفی از اطراف بلخ و دیگر بلاد آن ضلع چون مور و ملخ فراهم آمده در خراسانی ملک و رعایا میکوشند پنجم شهر مذکور پادشاه زاده محمد مراد بخش را بطریق کومکي برای تنبیه آن قوم مرخص فرموده از عطای خلعت و دیگر عنایات مفتخر ساختند - درین ضمن بعض رسیده که افواج از بکیه از راه خطا و اراده باطل باز آمدند و نذر محمد خان عازم حضور گشته - چنانچه عریضه او مشتمل بر التماس عفو تقصیرات و طلب استعانت نامه رسید - یازدهم شهر مذکور پادشاه زاده محمد مراد بخش را از رفتن بلخ موقوف فرموده حکم مراجعت صادر نموده بصوبه کشمیر مرخص ساختند - و خود از کابل اوائل رجب سمت پنجاب باراده

دار الخلافت کوچ فرمودند - تودرمل امین و فوجدار سهرند را بنر
 حسن خدمت پانصدی اضافه و خطاب راجه مرحمت نمودند
 که از اصل اضافه دو هزار و دو هزار سوار باشد - نجابت خان که در
 رسیدن حضور بموجب حکم درنگ نموده بود بعد رسیدن حضور
 مامور گردید که ملازمت نموده بکابل برود - بعد عبور از آب اتک
 پادشاه زاده دارا شکوه از لاهور آمده ملازمت نمود - یک قطعه
 الماس بوزن صد رتبی قیمت یک روپیه مع خلعت و اسپان عنایت
 فرمودند - عبد الرحمان و دیگر فرزندان نذر محمد خان همراه پادشاه
 زاده ملازمت نموده مورد عنایات گردیدند - نوزدهم شوال بلاهور رسیده
 زیاده از دوسه مقام نموده متوجه دار الخلافت شدند - چون بسهرند
 رسیدند از واقعه دکن بعرض رسید که اسلام خان صوبه دار دکن
 ودیعت حیات نمود - بسادات خان برادر او که قلعه دار دولت آباد
 بود محمد اشرف که نیابت برهانپور داشت و محمد غیاث (118)
 و دیگر فرزندان موافق رتبه و پایه اضافه مرحمت فرمودند و اموال نقد
 و جنس بوارثان معاف نمودند - ویشه نواز خان صوبه دار مالوا حکم
 رفت که تا رسیدن صوبه دار خود را بدولت آباد رسانده از بندوبست
 آنجا خبردار باشد - از عریضه نذر محمد خان بعرض رسید که قبل از
 رسیدن حضور قلعه میمنه بار عطا شود - فرمودند که بعد حصول
 شرف ملازمت رعایت خاطر خواه به از درخواست او نموده
 خواهد شد - درین اوان محمد قاسم نبیره نذر محمد خان که

(نذر محمد خان) بسبب وسواسهاي بيجا نسخ اراده حضور نموده عريضه مشتمل بر عذر عارضه بدني نوشته همراه ارسال داشته بود رسیده ملازمت نمود - از آنکه خرج صوبه بلخ زیاده از مداخل مکرر بعرض رسیده بود و نظر بر فساد از بکان که هر سال چندین هزار مسلمانان طرفین بقتل می رسیدند ترحم بحال نذر محمد خان نموده بلخ (۱۱۹) را بدستور سابق بار بخشیدند - و احکام مشتمل بر درخواست آمدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و دیگر قلعه داران صادر فرمودند - گویند چهار کرور روپیه بخرچ مهم بلخ و بدخشان آمده بود و آنچه مردم از هر دو طرف کشته شدند و مال رعایا مع ناموس بباد فنا رفت حساب آن خدا بهتر میداند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب چهار دهم شعبان از بلخ کوچ فرموده وسط رمضان چون بیکی از دهنهای دره رسیده منزل نمودند شمشیر خان که به کهي رفته بود هفت هشت هزار سوار از بلخ چهار طرف شمشیر خان فرو گرفته مدای داروگیر بلند ساخته شتر و گاو بسیار متصرف شدند و جمعی کشته و زخمی گردیدند - بهادر خان بمدد شمشیر خان رسیده از آن تهاکه نجات داد - و تا رسیدن غور بند سه دفعه بآن طائفه مقابله و مقاتله صعب رو داد و هر بار جمع کثیر از طرفین کشته و زخمی شدند - بعد رسیدن بغور بند تهاکه آنجا قائم نموده ده لک روپیه خزانه که آنجا موجود بود همراه گرفته روانه شدند - و روز گذشتن از دره غور از قوم

هزاره هزاران بر لشکر بادشاهزاده ریخته عجب نایره قتل و جدال بر
افراختند مال و اسباب بسیار هر چه بدست آمد تاراج نمودند و حال
بر تمام فوج و سرداران تنگ گردید و کار بجائی رسید که بر خزانه
ریختند و بهادر خان خود را رساند و مردم زیاد پادشاهی کشته و زخمی
گردیدند - و تا یکپاس شب صدای دار و گیر بلند بود و امید نجات
محال می نمود - ذوالفقار خان و نور الحسن (120) که همراه خزانه
بودند چپقلشهایی رستمانه نمودند - و باوجود زخمی شدن هردو سردار
داد مردی دادند آخر بمدد اقبال پادشاهی از آفت دست برد
آن جماعه خزانه محفوظ ماند - بکوتل هندوکش که رسیدند از تنگی
راه و برف و یخ سر راهها بار بردار بسیار تلف شدند و هر جانور که
افتاد لکدکوب آدم و چهار پا گردید و هر سوار و پیاده که از پا در
آمد باز فرصت برخاستن نیافت - بهر حال اگر چه بادشاه زاده
اوائل شوال بکابل رسید اما چون بهادر خان روهیله و ذوالفقار خان
و خواجه حسن با خزانه عقب مانده بودند بر لشکر آنها برف
بسیار چنان پیهم بارید که فرصت چشم برهم زدن نمیداد چار پا
و آدم بی شمار تلف شدند - و بهادر خان از ذوالفقار خان
بی اختیار جدا افتاد و از نصف زیاد بار بردار خزانه تلف گردید -
ذوالفقار خان هر چه توانست خزانه بر شتران بقیه الهاک بار
کرده نزد پادشاه زاده فرستاد - و چون دیگر اصلا بار بردار نمادده بود
با باقی خزانه مقام نمود و برف و باران شب و روز می بارید

درین تهلکه هزاره با فوج سنگین آمده بر سر خزانه و مردم پادشاهی ریخت و عجب هنگامه قتل و جدال بمیان آمد و مال و اسباب و عیال و ناموس کمتر کسی از آن آفت محفوظ ماند و آشوب قیامت بر پا گردید - و قریب چهار پنجم هزار اسپ و آدم بسیار مع چهار پای بار برار که باقی مانده بود بتاراج و غارت بردند و جانور بی شمار زیر برف آمدند - و کار بجائی رسید که همه نبرد آزمایان و بهادران کارزار دیده از روی سخت جانی بر سر خزانه پیاده فراهم آمده جنگ رستمانه و تردد مرده نمودند - و دست از همه ما بحتاج برداشته جان خود و خزانه را از چنگ آن جماعه سالم بر آوردن غنیمت دانستند تا آنکه هزاره غنیمت بسیار سنگین بار کرده فرار نمودند - چون خبر به بهادر خان رسید فرمود که بار بردار هر کرا یابند کشیده گرفته نزد ذوالفقار خان رسانند و افغانان در دادن بار بردار مضایقه نمودند و میان هم کار بجنگ منجر گردید - و بهادر خان باشتقران خاصه خود و بار بردار پسران و خویشان خود را به ذوالفقار خان رساند و تا رسیدن بهادر خان آدم بسیار که قریب پنج شش هزار کس باشند از برف تلف شدند و باقی که ماندند پدر بحال پسر نپرداخته هریکی جان خود بیرون بردن غنیمت میدانست - بهادر خان که با سپاه خود را بخزانه رساند چون بار بردار که از سرما و برف نیم جان و پوست و استخوان بر جانوران مانده بود برای خزانه برداشتن وفا نمی نمود ناچار فرمود خزانه را متفرق ساخته خریطه شمار حواله جماعداران نمودند که بر اسپان بار نموده روانه شدند - درین ضمن باز

هزاره سر راه نمودار گشته پای زد و خورد بمیان آورد - و بهادر خان و ذو الفقار خان بجان بازی تمام بعد سعی و کوشش و کشش تمام خزانه را با جانهای خود سالم ازان درها برآورده بکابل رساندند *

الحال بتحریر وقایع حضور می پردازد - بعده که پادشاه بقصبه کرنال پنجاه کروهی دهلی رسیدند جعفر خان را با دیگر کارپردازان برای سرانجام ضروری رخصت دهلی نمودند - مکرمت خان با جمعی از بندهای پادشاهی باستقبال آمده ملازمت نمود - اوائل ذی الحجه حوالی دهلی شرف نزل واقع شد - و روز دیگر سوار شده برای ملاحظه و تجویز مکانهای قلعه نو احداث شاه جهان آباد که از سنه دوازده جلوس برای ساختن آن غیرت خان عرف گامگار را مقرر فرموده بودند و نهم محرم الحرام سنه هزار و چهل هشت بنای عمارات ریخته شده بود و آخر اتمام آن با اتمام مکرمت خان قرار گرفت تشریف آوردند - بعد ملاحظه تاکید برای بعضی عمارت ضروری که تا رسیدن نو روز جشن سال آینده قابل فرش نمودن شود نمودند - و عاقل خان خوافی و یوسف خان را برای سرانجام و مدد اتمام عمارت گذاشته متوجه اکبر آباد شدند - از واقعه بندر سورت بعرض رسید که علی اکبر اصفهانی حاکم بندر سورت و کهنابایت را هندوئی در انضای گفتگوی لایعنی بجمدهر گشت لهذا معز الملک دیوان مالوا را که سابق هم تعلقه بندر مذکور داشت از انتقال او مقرر فرمودند - از واقعه مالوا بعرض رسید که جان نثار خان تیول دار سرکار مئدسور از زخم جمدهر زمیدار مفسد پیشه که او را دستگیر کرده آورده بودند وقت روبرو آوردن کشته شد *

بیدست و یکم داخل اکبر آباد شدند - از جمله دریافت
 صفای باطن پادشاه روشن دل باتفاق آنکه روزی صد فیل نرو ماده
 از نظر میگذشتند تقرب خان بریک ماده فیل نظر خواهش
 انداخت و آهسته بگوش علاء الملک بطریق اظهار آرزوی دل اشاره
 بهمان ماده فیل نموده گفت که اگر حضرت این ماده فیل را بمن
 عنایت فرمایند زهی مراد دل من خواهد بود - هنوز سرگوشی تمام
 نشده بود که پادشاه طرف تقرب خان متوجه شده فرمودند که این
 ماده فیل را بتو بخشیدم - بعرض رسید که ایک الماس تراشیده بوزن
 صد و هشتاد رتی از کان تعلقه قطب الملک برآمده - حکم شد که باو بنویسند
 که الماس مذکور را بقیمت در آورده دروجه پیشکش مقرری بحضور
 ارسال دارد - چون قبل از رسیدن حکم بعد الله قطب الملک الماس
 را حواله الماس تراش نموده ده رتی ازو تراشیده بود همان روز که
 حکم رسید ان سنگ نا تراشیده پیش بها را همان قسم از راه اطاعت
 امر بحضور ارسال داشت - بعد رسیدن حضور که هفتاد رتی دیگر
 ازو تراشیده شد صد رتی بی جرم شفاف خالی از عیب برآمد
 یک لک و پنجاه هزار روپیه بقیمت در آمد - و بیست هزار روپیه
 ریزه تراشیده او نیز بقیمت رسید - قضا را همان روز شمامه عنبر
 بصورت قندیل بوزن هفتصد توله بقیمت پنجاه هزار روپیه از نظر
 گذشت و بخاطر خیر اثر رسید که آن شمامه را در طلای مشبک
 گرفته بانواع جواهر و ریزه آن الماس مرصع نموده آن الماس صد
 رتی را بالی آن نصب نمودند که جمله دولک و پنجاه هزار روپیه
 قیمت آن قندیل بی عدیل گردید - با یک لک و پنجاه هزار

روپيه نصف نقد و بافي خريد جنس از احمد آباد باب مکه متبرکه و مدینه منوره که در آنجا مضاعف ارزد مصحوب سیداحمد سعيد که سابق نذر بمکه معظمه برده بود روانه آن مکان شریف نموده فرمودند پنجاه هزار روپيه را نقد و جنس بشريف مکه دهند باقي به بیچاره و مساکین و مستحقین آنجا رسانند - و قذیل را در روضه منوره بیاویزند - پادشاه زاده محمد شجاع را یک قطعه لعل و غیره بقیمت یک لک روپيه عطا نموده بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را از کشمیر طلبیده صوبه دار دکن ساختند - حسن بیگ خویش علیمردان خان را که بهایه هزار و پانصدي رسیده بود صوبه کشمیر مقرر فرمودند *

روزي فیل مستی در مقابل راجه بدن سنگه که رو بروی پادشاه ایستاده بود حمله نموده راجه را بایکی از همراهان ارکه بقصد خلاصی راجه خود را بمدد رسانده بود زیر دندان کشید راجه زیر دندان آن بلا سیاه جمدهر کشیده بخراطوم او زد درین غمن چرخي بان چرخي هارا آتش دادند راجه با رفیق خود از میان هر دو دندان فیل بلا آفت برآمده موزد آفرین گردید خلعت و پنجاه هزار روپيه منجمله مطالبه ذمه واجب الادای او انعام مرحمت نمودند - بهادشاه زاده محمد اورنگ زیب که بدریای اتک رسیده بموجب حکم توقف ورزیده بود حکم شد که بصوبه ملتان که در اقطاع او مرحمت نموده بودند برود و سی لک روپيه در همان صوبه عنایت نمودند - قلعه داری اکبر آباد بباقي خان فرموده دوازدهم ربیع الاول پراہ دریا متوجه شاه جهان آباد که مسمی بدار الخلافت ساخته بودند شدند *

بیست دویم شهر مذکور نزدیک بقلعه رسیدند چون در مدت هشت سال بخرج مبلغ شصت لک روپیه ابتدا باهتمام غیرت خان بعده بداروغگی اله وردی خان که اتمام آن به مگرمست خان تعلق گرفت عمارت قلعه گردون اساس و مکانهای آسمان پایه اندرون محل و بیرون خاص و عام و حمام در سنه بیست جلوس که پادشاه در گابل تشریف داشتند صورت اتمام گرفته بود بیست و چهارم ربیع الاول سنه هزار و پنجاه و هشت مطابق بیستم فروردی سنه بیست و یک جلوس بعد انقضای شش ساعت زمانی که نیر اصغر پرتو افروز برج ثور بنظر سعد صاحب خانه و قران مشتمی و طالع اسد بود در قلعه شرف نزول واقع شد - چهار لک روپیه نقد و لک روپیه را مرصع آلات به بیگم صاحب قدسیه عنایت نمودند - بهمین دستور بهمه پرتو گیان حرم و پادشاه زاده ها و امرا خلعت و نقد و جواهر عطا فرمودند - و دارا شکوه را سی هزار سی هزار سوار نمودند - سعد الله خان و غیره صد امیر دران روز باضافه و عنایات دیگر مفتخر گردیدند - و تا بیست روز دامن آرزوی امیران و فضلا و صلحا و شعرا و ارباب طرب از انواع انعام و عطای زر و گوهر مالا مال بود از حامطان و نغمه پردازان ایران و توران و کشمیر و رقصان جادوفن عالم آشوب ذکور و اناث هند طبق طبق زر و گوهر یافتند و اکثر اهل حرفت که هریکی از گذراندن گلی از باغ صنایع خود بانعام دامن دامن زر سرخ و سفید کامیاب گردیدند - و ذخیره سالها اندوختند و خانه نماد که در شادی بر روی او مفتوح نگردید و کاشانه نبود که شمع مراد دران خانه افروخته نشد - از جمله تاریخ

صاحب طبعان این تاریخ پسند افتاد * ع *

شد شاه جهان آباد از شاه جهان آباد

الحق تا چشم گردون نظر لطف برگهواره نشینان ارض این کهنه

سرای انداخته چنان شهر و چنین عمارات عالی ندیده * بیت *

تعالی الله چه شهر است اینکه از شان

گذشته هر بنای او ز کیوان

ز طرحش هند زیب و فر گرفته

جوانی را جهان از سر گرفته

جهان را گر به از خود یاد باشد

همین شاه جهان آباد باشد

به مصر از وسعت او تا خبر شد

ز رشک از شام غم باریک تر شد

جگر از غیرتش خون شد یمن را

عقیق او گواه است این سخن را

ز خوبی های او هر که کند یاد

رود صد دجله اشک از چشم بغداد

ز خاکش مشک چین بومی کند وام

خطا باشد دران بردن ز چین نام

درینولا از عرضه داشت علیمردان خان بعرض رسید که عبد العزیز

خان باز لشکر کشی بر سر نذر محمد خان نموده بلخ را محاصره

کرده حکم شد که بهادر خان و راجه بیتهلداس و غیره بیست امیر

خود را نزد علیمردان خان رسانند که موافق تجویز او بماند

نذر محمد خان روانه شوند - راي رايان که از مدت تارک علائق روزگار گشته در بنارس منزوی بود باز به جاذبه الفت آلودگی دنيا که ريشه محبت او در دل و جگر انسان جا گرفته گريبان گیر او گشته بحضور آورد و بمنصب هزاري ذات دو صد و پنجاه سوار و خدمت ديواني کل دکن ضمیمه فوجداري بکلانہ مفتخر گردید *

ذکر سوانح سال بيست و دویم از جلوس سنه هزار

و پنجاه و هشت هجري

جشن آغاز سال بيست و دویم جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و هشت بدستور هر سال رونق افزاي شهر و عمارات تازه و فيض زياده از اندازه صالح و طالح صغير و کبير گردید - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که از تغير شايسته خان صوبه دار دکن ساخته بودند و بعد از فراغ هردو جشن بانواع لطف و عنایات مفتخر گردیده مرخص گشت بمنصب بيست هزاري پانزده هزار سوار سر فرازي بخشيدند - و شه نواز خان که از مالوا بطريق عاريت بدکن رفته بود اتاليق پادشاه زاده محمد مراد بخش مقرر گردیده پنجهزاري پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه اصل و اضافه سرافرازي يافت - چون خبر مصالحه عبد العزيز خان بنذر محمد خان رسيد بهادر خان را که مع فوج مرخص فرموده بودند موقوف نمودند و صوبه ملتان باو مرحمت نموده بدیوانيان فرمودند که چون بهادر خان مدت بيجاگیر بوده طلب مابين ايام او را عوض مطالبه محسوب نمايند شيخ فرید پسر قطب الدین که بعد از مامور شدن بکومل کابل از حکم انحراف ورزیده بود بي منصب و بی جاگیر نوده

روزینه عطا فرمودند

از عرضه داشت خواص خان قلعه دار قندهار و زبانی منهدیان
 بعرض رسید که شاه عباس چهارم ربیع الاولی سال بیست و یکم
 از جلوس با لشکر بسیار بعزم تسخیر قندهار از صفهان برآمده
 هفتم شعبان بمشهد مقدس رسیده یکی از امرای خود را پیشتر
 بهرات (۱۲۱) روانه نمود که آنجا رسیده ده هزار سوار بر قنداز
 که موافق معمول از تاجیکان خراسان که وقت مهم پیش قدم
 می باشند و بیعلوفه رفاقت و جانفشانی می نمایند و پنجهزار
 بیلدار و دیگر مصالح قلعه گیری موجود سازد و شنیده می شود
 که شاه اراده دارد که چون در ماه دی و بهمن فوج هندوستان
 از وفور برف و بند بودن راه بکومک قندهار نمی تواند رسید خود را
 در ایام مذکور بپای قلعه برساند - و نیز ظاهر شد که شاه قلی
 نام را که با نامه بخدمت حضرت اعلی روانه ساخته بود بقندهار
 رسیده روانه حضور گردید - حضرت جهانبانی بعد از استماع این خبر
 سعد الله خان را که صاحب السیف و القلم گفته می شد بایک
 صد و سی و پنج امیر نامی روشناس بسرداری پادشاه زاده با
 فرهنگ رستم جنگ محمد ارزنگ زیب برای رخصت کومک
 قندهار مقرر نموده حکم نمود که شصت هزار سوار و ده هزار بر قنداز
 طومار فوج تیار نمایند که اکثر آن از سادات باره و از بکیه و افغانان
 و راجپوتیه باشند از مردم ایران که قمر داخل فوج هندی نمایند - و بنایب

دارا شکوه که در لاهور بود حکم رفت که هرگاه شاه قلی ایلچی ایران آنجا رسد نگذارند که پیش بیاید - درین ضمن بعرض رسید که علی مردان خان بموجب نوشته قلعه دار قندهار پنجهزار سوار و هزار برقداز بسرداری کاکرخان و راجه امرسنکه و نورالحسن بخشی احدیان کومک روانه نموده و پنج لک روپیه خزانه همراه آنها بی آنکه مامور گرد، روانه ساخت - سویم ذی قعدة پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب را با همراهان بانواع عنایات مفتخر و مرخص ساخته خود نیز متوجه لاهور شدند *

خبر واقعه اعظم خان که صوبه دار جونپور بود بعرض رسید ملتفت خان و میرخلیل و میراسحاق پسران او را خلعت ماتم و اضافه مرحمت نمودند و صوبه جونپور بمعتقد خان مقرر فرمودند - ابتدا بخاطر گذشته بود که پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب را از دارالخلافه پیشتر روانه سازند باز چنان مقرر گردید که تا لاهور بل تا کابل بطریق استعجال باتفاق طی منازل نموده ملاحظه تصدیع ایام زمستان را از میان بردارند - امرای آرام طلب نا آزموده کار باظهار خیرخواهی خلق الله بعرض رساندند که سه ماه آذر و دی و بهمن قزلباش تاب سفر و مهم ندارد و شهرت اراده رسیدن شاه عباس درین ایام بقندهار خلاف عقل است - و خبر کم یابی غله و کاه آن ضلع نیز بعرض رسید بخاطر پادشاه این مصلحت پسند افتاد که فی الواقع درین سه چهار ماه که برف و سرمای مسافرش دارد اکثر قزلباش تردد نمی نمایند و برای سفر و محاصره قندهار لشکرکشی که فی الحقیقت

لشکر کشی است بعمل نخواهد آمد - لهذا فسخ اراده کابل نموده
 ترار بران یافت که ایام برف و شدت زمستان در لاهور بسر یزد و
 نیز انتظار رسیدن امرای اطراف که حکم و گرز برداران برای طلب
 آنها رفته بودند و انتظار خبر تحقیق حرکت نموده شاه عباس
 از پای مزار شاه خراسان می کشیدند - هنوز خبر کوچ و مقام در السنه
 مختلف شهرت داشت و یاران فراغت طلب در تردد سرانجام
 چهارونی مذبذب خاطر بودند و عزیزان بی بضاعت در خیمه
 گذراندن غنیمت از تصدیع سفر ایام زمستان دانسته شکر حرج و
 مرج و کوچ و مقام بجا می آوردند که بغتتا خبر رسیدن شاه عباس
 بپای حصار قندهار از عرضه داشت قلعه دار انجا بعرض رسید -
 معروض داشته بود که شاه عقل تباہ بغرور افزونی سپاه سخت
 جانی را کار فرموده بطریق یلغار با پنجاه هزار سوار قزلباش
 بد معاش و ترکان هزار خو و تاجیکان ستیزه جو و توپخانه جهان
 آشوب رسیده اوائل ذی الحجه دی ماه الهی که زمین و
 آسمان تخته تخت برف و یخ گردیده و عالمی در زیر لحاف برف
 جان ستان بهاسبانی جان در مانده بود و از وقور باریدن برف و
 باران جهان چون لشکر کفر و اسلام سفید و تاریک می نمودند از
 ملاحظه رسیدن کوملک و موکب همایون پروای برف و یخ بند راه
 نموده خود را رسانده قلعه را محاصره نموده هر چند که زود تر
 بغریاد محصوران رسند صلاح دولت است - بعد عرض پادشاه زاده
 ظفر پیکر محمد اوزنگ زیب بهمرآه و اتالیق سعد الله خان و صد
 و سی و چهار امیر نامدار و روشناسان شیر شکار دیگر که اکثر از

سادات نبرد از ما و از بگان بادیه پدما و افغانان صف ربا و راجپوتان
جان فدا که جمله از سایر و توپخانه هفتاد هزار سوار بودند مرخص
شدند - و احکام بنام صوبه داران و فوجداران و جاگیرداران مع گرز
برداران برای طلب حضور صادر گردید - و پادشاه زاده را بسبب
احتیاط ساعت و عدم فرصت بی آنکه لازمۀ رخصت بمیان آید
پیشتر برآه ملتان مرخص ساختند که خود را به ملتان رسانده
بگردد آوری سپاه و سرانجام مهم پردازان - و خلعت و اسپ و جواهر
و فیل برای پادشاه زاده از عقب همراه سعدالله خان روانه فرمودند -
و دیگر امرا مامور گردیدند که برآه نزدیک بنگش رود خود را بکابل و
قندهار برسانند و حکم شد که بندهای قدیم نقدی را سوای طلب
لغایت حال فی نفر صد روپیه مع تابینان برسانند و جمعی که
نوملازم اند و سزد تیار نشده و منصبداران قدیم و جدید که جاگیر
ندارند سه ماه نقد دهند و سزاوان برای دادنی مقرر شدند و گرز
برداران تعیین شدند که لشکر تا مقدور رعایت سرما و برف و باران
و نشیب و فراز نموده جریده از علائق غیر ضروری گشته کوچ بکوچ
مرحله پیمایی منزل مقصود گردند - درینوا حسن بیگ نام ترکمان
قورچی باشی شاه ایران از قندهار جدا شده خود را بحضور پادشاه
رسانده بود بعطای خلعت و اسپ و خنجر طلا و چهار هزار روپیه
نقد و منصب هزارپانصد سوار سرافرازی یافت خواجه جان ایلچی
نذر محمد خان را که با نامه و بعضی تحف رسیده بود خلعت
و اسپ و دوازده هزار روپیه عنایت نموده مرخص فرمودند - غره
ربیع الاولی خود از لاهور متوجه کابل شدند - روزی که از آب بهت

عبور لشکر واقع می شد هنوز پادشاه از آب نگذشته بودند که گرز بردار از قندهار بطریق یلغار در کمال اضطراب بخانه جعفر خان میربخشی رسیده زبانی ظاهر نمود که بعد روانگی من خبر دست یافتن قزلباش بر قندهار انتشار یافته بود و مطابق آن بلا فاصله نوشتجات مصحوب قاصدان و جلو داران سریع السیر از غزنین رسیدند - و جعفر خان بخدمت پادشاه آمده در خلوت حقیقت بعرض رساند - اگر ذکر محاصره و نقب دواندن و تروند قزلباش و سعی و جانفشانی محصوران که در ابتدا نمودن و آخر کار تاب صدمات لشکر خصم نیاوردند مفصل برنگارند بطول کلام منجر میگردد - مجمل بزبان قلم میدهد که یک ماه در تروند مورچال پیش بردن و نقب دواندن و یورشهای با جلاوت نمودن و شب و روز از اندرون قلعه تگرگ گولۀ توب و تفنگ و حقه آتشی و بان شرر باریدن و از قلمه بر آمده بر مورچال ریختن گذشت چنانچه قریب دو هزار آدم و چار پای بسیار از لشکر شاه کشته و تلف گردید و چهار صد و پانصد نفر از محصوران نیز نقد حیات بباد فنا دادند آخر از دل باختن شادی بیگ نام از یک و حوصله باختن قلعه دار که انتظار کومک نکشید و صدمات جان ربا از طرف قزلباش به محصوران رسیده مغلوب هراس گشته با سرداران شاه رجوع نموده پای صلح بمیان آورده قلعه را داد - گویند یکی از جاسوسان پخته کار آرموده از قلعه بلشکر شاه رفته بر حقیق شبختی و کمی ذخیرۀ غله و گاه فوج خصم و تزلزل رسیدن کومک هندوستان مطلع گردیده هر چند سعی نموده بازار لشکر آمدن و خود را بقلعه

رساندن از خبرداري و بندوبست لشکر ايران نتوانست ناچار حقيقت برپارچه کاغذ نوشت که از طرف قلت گاه و دانه و نرسیدن رسد و شدت برف و سرما حال قزلباش بسختي ميگذرد در اسپان بجز پوست و استخوان و جان نموده و لشکر پادشاهي کوچ بکوچ متوجه قندهار است و لشکر قزلباش در فکر برخاستن است و آن کاغذ را بر تيری بسته در احاطه حصار قلعه انداخت باوجود اطلاع بر مضمون آن آن قدر مردم قلعه دل باختنه هراس گشته بودند که هيچ فائده نداد - تا پانزده روز گفتگوي پيام صلح و عهد درميان بود آخر کار نهم صفر قلعه دار بر آمده دو روز فرصت بر آوردن مال و فرزندان خواست روز سويم محراب خان قلعه دار شاه داخل گرديد و قلعه دار سابق که شرط عدم قبول رعايت خلعت وقت ملازمت و رخصت براي عيب پوشی به ديوان آورده بود باتفاق کاکر خان و ابو الحسن و ديگر همراهان رفته ملازمت شاه نمود لشکر نشسته بعد استفسار بعضي احوال رخصت خواننده روانه حضور شد - بعده که بملازمت پادشاه خطا بخش جرم پوش رسيد سر خجالت پيش افکنده قطرات اشک ريزان نميدانست که بچه زبان عذر سيمه روئي خود بخواهد - گویند در اندک فرصت باقي فلعلجات بست و زمين داور و غيره توابع قندهار از تردد فوج محراب خان بتسخير قزلباش در آمد - شش صد سوار از لشکر ايران و نه صد سوار محصوران مغلوب گشته شدند و بکار آمدند و قلعه داران که بعد گرفتن عهد امان جان مع همراهان نزد محراب خان آمدند و حکم يراق گرفتن آنها نمود بعضی که جوهر غيرت و شجاعت را

اختیار نمودند بسپردن اسلحه تن نداده شرط جان سپاری بظهور آوردند و بقیه السیف را مقید ساخته با سردار وصال و عیال نزد شاه روانه ساخت - و شاه بسبب عسرت غله و علف و تلف شدن اسبان و بار بردار از شدت سرما اواخر صفر المظفر ده هزار سوار تفنگچی با محراب خان قلعه دار درانجا گذاشته خود روانه فره و هرات شد - از ابتدای محاصره لغایت برخاستن شاه بعد از تسخیر قلعه بدو و نیم ماه نکشید *

الحال چند کلمه از لشکر پادشاه زاده و وزیر اعظم بقید تحریر می آرد که چون وقت برانده شدن پادشاه زاده و سعد الله خان حکم شده بود که تا مقدور خود را زود بقندهار رسانند و اغلب که قبل از رسیدن افواج شاه از ملاحظه صدمات موکب کواکب شمار از پای حصار برخاسته بروه و اگر خدا نکرده تا رسیدن شما قلعه بتصرف قزلباش در آمده باشد باید که خود را گوم و چسپان رسانده فرصت گرم نمودن جا و فراهم آمدن ذخیره تازه نداده بمحاصره قلعه پردازند اما چون پادشاه زاده را در ملتان برای گرد آوری لشکر و سرانجام ضروری و سعد الله خان را در راه بسبب انتظار رسیدن پادشاه زاده و بارش غیرهنگام توقف چند روزه رو داد در وسط صفر چون هر دو فوج نزدیک هم رسیدند نوشته خلیل بیگ که برای صفا و پاک نمودن راهها از برف و قطع اشجار رفته بود رسید مشتمل بر اینکه برف آن قدر سرازه و درها را گرفته که اگر دیگر نبارد بعد یک ماه اقل ازین راه تردد بدشواری توان نمود - درین ضمن مکرر خبرهایی وحشت افزای محاصره قندهار و

بتسخیر شاه در آمدن مع احکام تاکید تهدید آمیز زرد خود را رساندن از حضور رسید تا آنکه از معاودت شاه بعد حصول مطلب اطلاع یافتند ناچار راه منظور نظر را گذاشته از راه بالایی کوههای آسمان شکوه که دو هزار و هفت درعه ارتفاع آن به پیمودن آمد - همه سپاه پیاده گشته اسباب مائحتاج ضروری و غیر ضروری را گذاشته روانه شدند وقت عبور از ان کتلهای هوش ربا که شاه و گدا افتان و خیزان بهزار دشواری طی مسافت می نمودند عجب هنگامه هرج بر خلق الله گذشت و بار برداری که داشتند اکثر زجاهای صعب افتادند که از آنها نام و نشان نیافتند و بسیاری از شدت سرما از پا در آمدند که برنخاستند و نوکرو غلام و پاجبهایی نمک بکرام هر که خالی میگردنخت منت عظیم بر آقا می گذاشت و غله و گاه همه جنس ماکولات بموتبه کمیاب گردید که نانی بجانی ارزان بود - بدین حال بکابل رسیدند - در اینجا که رفاهیت شد بیک روپیه شکم آدم و چار پا بقدر قوت رفق هم سیرونمی شد و چند روز در کابل برای خرید اسب و بار بردار که اکثر پیاده و خانه بدوش بودند توقف نمودن ضرور گردید - بعده که اوائل ربیع الثانی از کابل کوچ نموده بغزنین رسیدند علف اصلا یافت نشد مگر برای مردم خاص غله روپیه رایک آثار و گاه یک و نیم آثار بتصدیع تمام بهم می رسید کار بر لشکر تنگ گردید - و خبر رسید که از غزنین تا قندهار بسبب تسلط قزلباش جنس خوردن انسان و چار پا مطلق نایاب ست - جملة الملک سعد الله خان حقیقت را بحضور معروض داشت - در جواب حکم رسید که در ملک گیری رفاهیت

طلبی نمی باشد بهر وجه خود را بقندهار رسانده قزلباش
 بدمعاش را فرصت فراهم آوردن ذخیره قلعه و استقامت ندهند
 و غلّه حوالی قندهار را که قابل درو شده نگذارند که بدست مردم
 قلعه در آید و بتصرف خود در آرند - لهذا در لشکر مذاهی نمودند
 که از غزنین آذوقه مابین راه بردارند و بعد مقام پانزده روز کوچ
 کرده بترتیب فوج پرداخته هفت فوج قرار دادند و هر اول و
 برنغار و جرنقار و چنداول مقرر کرده در سه کوچ بقلعه رسیدند
 که از گل ساخته اند و در سرحد واقع است و قزلباش بتصرف خود
 در آورده باز از شنیدن رسیدن افواج قلعه را خالی گذاشته رفته بودند -
 درین اوان ملک حسن نام زمیندار نواح قندهار که بحسب ضرورت
 بمحراب خان ملاقات نموده بود از قلعه گریخته خود را نزد سعد الله
 خان رسانده ملازمت پادشاه زاده نمود خلعت و خنجر مرصع و ده
 هزار روپیه نقد یافت - و چهاردهم جمادی الاولی نزدیک باغ گنجم علی
 مقابل قلعه قندهار رسیده فرود آمده بتپیه فراهم آوردن آلات و
 اسباب مورچال بندی و نقب کردن پرداختند - و روز سیوم راجه
 بهار سنگه و غیره جمعی از بندیهای کار طلب طرفی از اطراف
 قلعه را خالی دیده بی اطلاع سردار بازنیهای جلالت و کمند
 جرأت بطریق فدویان جانبازی که تازه در فراز و نشیب دامن کوه
 و پناه حصار خود را رسانده ملجای خود ساختند مردم - قلعه دار که
 خبردار شدند از سردادن تفنگ و انداختن حقه آتش و سنگ و
 اقسام آتشبازی آن قدر گولّه بندوق و انواع آلات جان ستان باریدن
 گرفت که جمع کثیر از بندیهای پادشاهی ضائع شدند و آوازه

رستخیز عظیم و نائره دار و گیر پریم بلند گردید - سعد الله خان برین معنی اطلاع یافته براجہ پیغام داد کہ اگرچہ چنین جرأت بیحکم نمودن بیجا واقع شد اما الحال از آنجا حرکت نمودن و برخاسته آمدن باعث شوخی مردم قلعه خواهد گردید باید کہ دل را قوی داشته از چوبهای اشجار جنگل پناه ساخته استقامت ورزند و ما را از اطراف مستعد کومک دانند و در آنجا بعد مشقت و تردد بسیار وضائع شدن آدم بی شمار مورچال قائم نمودند *

الحال چند کلمه از رویداد حضور بقید تحریر می آرد کہ بعد از کوچ پادشاه از حسن ابدال بعرض رسید کہ شاه وردی بیگ فرستاده شاه عباس با نامه بکابل رسیده حکم شد کہ گرز بردار رفته اورا بحضور بیار در منزل باخ فرح کہ خبر آمدن شاه وردی رسید چون در همان روزها شایسته خان و جعفر خان از احمد آباد آمده بود حکم فرمودند کہ اورا نزد شایسته خان و جعفر خان کہ جوار هم فروز می آمدند برده در مجلس واحد حاضر سازند و امر نمودند کہ نامه اورا نگرفته از زبان ما بگویند کہ چون ما را نظر بر محبت دیرینه و موثری شاه بود یکی از خواصان حضور را قلعه دار قندهار ساخته بودیم اگر میدانستیم کہ از ایشان چنان حرکت بظهور خواهد آمد یکی از امرای رزم دیدہ تجربه کار آزموده را قلعه دار می نمودیم کہ تا جان باقی داشت در محافظت قلعه خود را معاف نمیداشت چون خلاف توقع بعمل آمد هرچه عوض دارد گله ندارد - و خبر روانه شدن شاه قالی با نامه چون قبل از رسیدن خبر محاصره قندهار رسیده بود و در همان زودی خبر رسیدن شاه بهای حصار قلعه رسید

بنا برآن حکم نمودند که شاه قایم را در لاهور نگاه دارند فی الواقع هرگاه
 رشته محبیب و الفت از غبار کدورت آلوده گشته باشد دیگر در
 فرستادن نامه و رسول و گرفتن آن چه لطف دارد باظهار یکرنگی
 در روزی مضافی رویه اخلاص کیدشان سلف است بعده فرمودند که
 شاه وردی بیگ در جلال آباد رفته توقف ورزد بعد رسیدن کابل
 هر دو فرستاده او را باعزاز رخصت نمود درین ضمن
 پزیشانی شاه وردی بیگ بعرض رسید ده هزار روپیه مرحمت
 نمودند - اوائل جمادی الاولی داخل دارالملک کابل شده روز چهارم
 بخانه علیمردان خان تشریف بردند از جمله پیشکش یک لک
 روپیه جنس قبول نمودند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و نه هجری

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال بیست و سیوم موافق
 سرانجام سفر صورت اتمام یافت - چون باقی ذکر فساد که میان
 نذر محمد خان و عبد العزیز خان و سبحان قلی خان رو داده و بعد
 هنگامه داروگیر تمام نذر محمد خان بسطنت خود جاکرفت بتفصیل
 بتحریر در آورده در فرصت وقت نمی گنجد ماحصل ضروری بزبان
 خامه میدهد - بعده که حضرت اعلی خواستند فرزندان و متعلقان
 نذر محمد خان را نزد او روانه نمایند و نوشتجات نذر محمد خان نیز
 مکرر برای طلب فرزندان و وابستگان مع مدد خرچ باظهار پزیشانی
 رسیده بود عبد الرحمن را با دیگر همراهان که دو سال و ده ماه در
 خدمت پادشاه مانده بودند خلعت و خنجر و شمشیر و دیگر

مهرمع آلات مع اسب خاصه با ساز طلا و سی هزار روبیه نقد
 مرحمت نمودند و یک لک روبیه مع فیل روز رخصت متعلقان
 برای نذر محمد خان بموجب طلب او فرستادند و یک لک روبیه
 سابق همراة عبد الرحمن و محمد مراد ایچی بنذر محمد خان
 روانه ساخته بودند و خسرو پسر نذر محمد خان بسبب دلبندی
 لذات هذد برفتن نزد پدر باضی نشده در جرگه بندهای پادشاهی
 در آمد جمله بمتعلقان نذر محمد خان سه لک روبیه مدد خرچ
 سواي زیور و آنچه بیدگمها رعایت نموده بودند لغایت رخصت
 مرحمت شد *

از واقعه فوج قندهار بعرض رسید که بهادر خان روهیله که
 از سر فوجان تهور پیشه بود مرحله پیمای منزل آخرت گردید و
 نوکران بیش قرار و معتمد او را پادشاه زاده و سعد الله خان در جرگه
 بندهای پادشاهی و خود منسلک ساختند و هفت پسر ازو
 مانده بودند از ان میان دلیل خان نام پسر کلان را که پانزده سال عمر
 داشت هزاری پانصد سوار نمودند باقی پسران را منصب و یومیه
 در خور عمر آنها مرحمت فرمودند - هفده نفر از همراهان مکراب
 خان خود را نزد پادشاه زاده رسانده بعتای منصب و خلعت و نقد
 سرافرازی یافتند *

الحال بتحریر باقی احوال لشکر پادشاه زاده و حقیقت
 محاصره می پردازد از یک طرف جملة الملک سعد الله خان بعد
 تردد نمایان و کشته شدن مردم بسیار موچال و نقبهارا تا زیر خندق
 رساند - رستم خان و قاسم خان و دیگر کار طلبان جانباز از طرف دیگر

مورچال و نقبها را تا کنار خندق و نزدیک دروازه‌ها رساندند اما چون محراب خان در جنگهای روم جنگ و قلعه داری بسیار نموده کار آزما و آزموده کار بود از پای قلعه شب و روز چنان تگرگ گونه تفنگ و گولهای زمین کوب توپ و حقههای آتش بار و بانهای شرر فشان می بارید که بعد رسیدن مورچال پای قلعه فرصت تردد و کار دیگر نمی دادند بلکه اکثر زمین نقب را از ضرب گولهای کوه ربا ضائع و نابود می ساختند و در هر یورش چندین هزار سرسرا بانهای لشکریان مصالح پر کردن خندق می گردید - و فائده تردد بر روی کار نمی آمد - و هر دفعه که قزلباش بر آمده مقابل طلایه لشکر شده بر مورچال می ریخت از طرفین قتیل و اسیر می گردیدند و نبردهای عظیم رومی داد گاه از مردم لشکر بدست قزلباش می افتادند و بقلعه می بردند و گاه قضیه بر عکس خود رو می داد درین ضمن روزی جمعی که از مردم قزلباش گرفتار شده آمده بودند از زبانی آنها مسموع گردید که شاه عباس بعد از رسیدن هرات چند امیر کارطاب رزم جوی خود را بسرداری مرتضی قلی خان قورچی باشی که از جمله بیست امیر و سی هزار سوار می شوند برای کومک محراب خان و مقابله لشکر هندوستان تعیین نموده از آنجمله سه چهار هزار سوار بطریق قراولان هراول نزدیک رسیده اند - درین اوان یکی از دندهای قدیم بادشاهی که در لشکر ایران گرفتار آمده خود را پایند نوکری ساخته بود بطریق جاسوسی از انطرف تعیین شده داخل فوج گشته نزد قلیم خان که سابق از تابینان او بود آمده از رسیدن دو فوج قزلباش

از یمین و یسار و از انجمله دو ست هزار سوار جدا شدن بقصد
 تاخت کبی آگاهی داد درین ضمن خبر رسیدن قزلباش و ریختن
 بر سر کبی بیخبر و مقتول و زخمی ساختن جمعی کثیر و بتاراج
 بردن و اسیر نمودن چارپا و آدم بسیار انتشار یافت و معا شتربانان
 و فیلبانان و استربانان فریاد کنان رسیدند که فیل و شتر و دیگر
 چارپا قطار قطار پیش انداخته بردند - رستم خان که از بهادران یکه تاز
 و رستم زمان گفته می شد برین خبر اطلاع یافته بی آنکه مامور
 گردد سوار شده تعاقب قزلباش نمود چهار پنج کوه جریبی تاخته
 بخصم رسیده بعد مقابل شدن اول جنگ گوله تفنگ و بان و تیر
 بمیان آمد بعده کار بمحاربه یراق کوه رسید از هر دو طرف نبردهای
 صعب رو داد و مکرر بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیده طرفین داد
 برد و مردانگی بظهور آوردند و مردم بسیار از هر دو طرف کشته و
 زخمی شدند - آخر کار فیلان و چند قطار شتر و گاو و استر و اسب خود و
 آنها را هر چه بتوانستند بدست آورده مراجعت نموده نزد پادشاه زاده
 آورده مورد آفرین گردید - و صبح آن بتواتر خبر رسید که سی هزار
 سوار قزلباش بسرداری چند امیر نامی که از انجمله نظر علی خان
 حاکم اردبیل و علی قلی خان و مرتضی قلی خان از سپه سالاران
 مشهور ایوان رسیده اند ازین طرف بار دیگر رستم خان و قلیج خان
 با جمعی دیگر از امرا و راجها و فیلان صف ربا قریب ده هزار
 سوار و توپخانه بیدشمار مقابل آنها تاختند بعده که علامت سپاه
 و گرد سپاه لشکر قزلباش نمودار گردید سادات زره پوش و
 افغانان مدهوش و مغلان یکه تاز و راجپوتان زره طلب هندوستان

اسپان بجزلان در آوردند و سرداران ایران پا بمعرکه کارزار گذاشتند
اول بواسطه گوله و توپ و بان جان ستان نائره زد و خورد اشتعال
گرفت و هرسه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار
آخته از اطراف فوج هند در آمده بازار دار و گیر را گرم ساختند
و حملهای مرد ربا بر روی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هردو
طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم
آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خوبش و سرمه دیده
خوبان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا
می آوردند *

در آمد چنان در فغان کوس کین * که چون نبض می جست از جازمین
ز باریدن تیغ آتش فشان * نمی شد برون از تن کشته جان
و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ
آورده چند بار فوج مقابل خود را برداشته نزدیک بود که چشم
زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن
رستم خان که اسم با مسمی و رستم زمان بود باتفاق قلیچ خان و
راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر برپای
فیلان سواری خود انداخته بدلدھی مردم دل باخته پرداخته مستانه
وار قدم پیش نهاده شرط نردی که لائق فدویان جان نثار می باشد
بجا آورد و بعد بباد فنا رفتن سرهای بی شماری و کوشش و کشش
بسیار که مبارزان زره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل
محمد معید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران نامی
بکار آمدن و جمعی کثیر از مردم غیر مشهور کشته و زخمی گردیدند

قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب و استر بسیار غنیمت بدست آورده بخدمت پادشاه زاده مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ از طرف پادشاه زاده با نام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامه شاه ایران آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامه ناخوانده پیغام دادند که شاه غفران پناه شاه عباس کلان که قدردان و اخلاصمند ما بود و از سی سال رشته اتحاد را مرعی می داشت از دنیا رحلت نموده هر آنچه از ان خاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات نه نمودند الحال هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب روانه نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گرز بردار همراه کرده نزد شاه روانه سازند - آنچه از معویبت و مکروهات و گرانی و کمیابی غله و گاه بر لشکر در ایام محاصره قندهار گذشته و آخر فائده آن بظهور نیامده بتحریر تفصیل آن پرداختن بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - و چون خبر شدائد مذکوره پیهم بحضرت اعلی رسید و دانستند که در امتداد محاصره جز تلف شدن سپاه فائده مترتب نخواهد گردید بهادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصلحت وقت همت تسخیر قلعه را بر سال و وقت دیگر موقوف داشته از پای قلعه بر خاسته بیاید - و بهادشاه زاده دارا شکوه فرمودند که

تا رسیدن خبر پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب بغزنین در کابل توقف نماید و خود اوئیل رمضان المبارک متوجه دار السلطنت لاهور شدند همینکه منزل اول شرف نزول واقع شد خبر هزیمت یافتن قزلباش بعد مغلوب گردیدن افواج پادشاهی که زیاده از حد تشویش خاطر داشتند رسید باعث تفریح طبع مبارک گردید و حکم نواختن شادیانه تا سه روز نمودند و بسعد الله خان و رستم خان و قلیچ خان و همه امرا اضافه مرحمت فرمودند - و پادشاه زاده بعد از محاصره چهار ماه که قریب دو سه هزار آدم و چهار پنجهزار جانور بمعرض تلف در آمدند از پای قلعه برخاسته روانه حضور شدند - و حضرت پادشاه هیجدهم شوال داخل سواد لاهور گردیدند - و اوائل ذی القعدة دارا شکوه و جملة المملک بحضور رسیدند و وسط ماه مذکور پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب رسیده ملازمت نمود و رستم خان با چند ترب و نشان و اسپان قزلباش رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده مورد آفرین و تحسین گشت و بجایگزین مرخص فرمودند *

از واقعه دار الخلافت بعرض رسید که مکرمت خان حارس برحمت حق پیوست بجای او جعفر خان را مقرر فرموده مرخص ساختند خلیل الله خان را از تغییر جعفر خان میر بخشی نمودند پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب را بصوبه داری تهمه ضمیمه عربک ملتان مقرر فرموده مرخص ساختند - دوازدهم ذی الحجه از دار السلطنت متوجه دار الخلافت شدند علیمردان خان را که از کابل آمده ملازمت نموده بود بصوبه داری کشمیر سرافرازی بخشیدند و فرمودند که خود بکابل رفته عبد الغنی را نیابت کشمیر مقرر نماید و یازدهم

سنه ۱۰۶۰ (۷۰۱) شاه جهان بادشاه

محرم الحرام [۱۰۶۰] داخل دولتخانه دارالخلافه شدند و همان روز پادشاه زاده محمد مراد بخش از دکن بسبب نا موافقت هوا و صورت نگرفتن بند و بست بحضور رسیده ملازمت نمود و از اصل و اضافه دوازده هزارى ده هزار سوار دو اسپه و سه اسپه مرحمت فرمودند - و جمله الملك سعد الله خان كه از ابتدای نوكرى بمردن جوهر ذاتي و موافقت طالع هر ماه و سال برعايت اضافه و دیگر عنایات سرباندي می یافت بمراتب هفت هزارى هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسپه و سه اسپه و یازده كرور دام انعام دوازده ماهه كه بعد از آصف خان خانانان هیچ امیر بدین پایه نرسیده بود و سوای پادشاه زاده ها دوازده ماهه عطا نمی شد معزز و مفتخر گردید *

ذكر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت هجری

روز جشن حافظ مومن كه از حافظان موسیقی دان مشهور شاه ایران گفته می شد بحضور رسیده تصنیف بنام حضرت اعلیٰ درست نموده خواند خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت نموده در زمره بندهای پادشاهی درآوردند - چون خبر تمرد و مفسدي میواتیان متواتر بعرض رسید کیسری سنه ولد راجه جی سنگه را برای تنبیه آن جماعه بدسگال مقرر فرموده پرگنه گامان بهاری را بطریق وطن عنایت نمودند - رگهناته داس پدشکار سعد الله خان كه بجوهر استعداد كاردانی منظور نظر پادشاه قدر شناس گردیده بود بعطای قلمدان طلا و خلعت پدشکاری باستقلال دیوانی تن مفتخر ساختند - راجه

کیدسری سبکه که برای گوشمال طائفه بدمال میوات تعیین شده بود چهار پنجهزار سوار و شش هفت هزار تفنگچی و تیرانداز نوکر ساخته شرط سعی در قطع شجر حیات و استیصال آن قوم خسران مال بجای آورده زن و فرزند آنها را اسیر نموده مفسدان بقیه السیف را اخراج نمود بعد عرض هزار سوار اضافه مرحمت نمودند *

روزی وقت گذشتن اسپان معتاد از نظر قاضی القضاة محمد سلیم که از نزدیک اسپان می گذشت از شوخی یلک اسپ پای ثبات قاضی بدر رفت و ضرب صعب به پای او رسید و سه ماه صاحب بستر گردید بعد صحت چون در همان روزها فراست خان ناظر محل رخصت کعبه الله خواسته بود و همراه او یک لک و پنجاه هزار روپیه برای شریف و مستحقان کعبه الله مقرر نموده بودند بعد صحت یافتن قاضی سلیم نیز برفاقت فراست خان مامور گردید این معنی موافق رای سلیم قاضی محمد سلیم نیامد و از پا بندی الفت دنیا عذرهای نا مسموع بمیان آورد و حضرت بعد استماع عذر لنگ او عوض هزاری منصب و خدمت ده هزار روپیه سالیانه مقرر فرمودند و قاضی خوشحال بجای قاضی سلیم قاضی القضاة حضور گردید *

کفاره کل ایام صیام که عمدا و سهوا خورده شد موافق شصت سال از عمر شریف بتجویز فقها و فضلا بیست هزار روپیه مستحقان و محتاجان رسانده حکم نمودند که هر سال آخر ماه رمضان سوای سی هزار روپیه که در عوض فطره روزه و غیره باهل استحقاق مقرری می رسانیدند بیست هزار روپیه دیگر به نیت

که از روز بضعفا و در ماندگان می رسانده باشند - ملا شفیعایی یزدی که فاضل و شاعر و صاحب طبع تجارت پیشه به بندر سورت از ایران رسیده بود بمدد طالع او حقیقت او بعرض رسید پنجم هزار روپیه خرج از خزانه سورت حکم نموده بحضور طلب داشته خلعت واسپ و منصب هزاری صد سوار عطا فرموده بمجرای دو وقت مامور ساختند - بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم سید محیی الدین نام از نبائر حضرت سید عبد القادر جیلانی رحمه الله علیه را با نامه و تحف و تبرک روانه بارگاه ساخته و به بندر سورت رسیده حکم شد که گرز برداران مع فرمان و خلعت و ده هزار روپیه تنخواه بر خزانه سورت رفته بیارد و پانزده هزار روپیه حکم بر دیوانیان برهانپور و ماندو و مالوا نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با پسران از ملتان آمده ملازمت نموده بعد چند روز باز مرخص گردید *

غره ربیع الاول این سال اواخر اسفندار متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و غره ربیع الثانی که اتفاق جشن نوروز افتاد بباغ فیض بخش دار السلطنت لاهور شرف نزول فرمودند - علیمردان خان از کشمیر آمده ملازمت نمود حکم شد که متصدیان پیشکش نذر روز یکشنبه را تا یک سال بملا محمد شفیع یزدی میداده باشند - رخصت عبد الرحمن نذر محمد خان پدر او سابق بقید تحریر در آمده بعد رسیدن نذر محمد خان بحکومت غور بند مرخص گردید - و یادگار نام را که از امرای نامدار بلخ بود برفاقت و رسانیدن او مع فوج حضور مامور نمود - سنبکان قلی خان برین معنی اطلاع یافته چون دانست که نذر پدر جمعیت

نمازده با سپاه عاقبت تباہ برسر پدر و باخ آمد و نذر محمد خان
محمود گردیده بدفع شریسرنا بر خوردار پرداخت بعده عرصه
بر نذر محمد خان تنگ آورد ناچار نذر محمد خان عبد الرحمن
را از راه برگردانده نزد خود طلبید - بعده که عبد الرحمن بموجب
امر پدر برگردید ابراهیم بیگ نام منصوب کرده سبحان قلی
خان سر راه او گرفته مانع و بچنگ پیش آمد و ابراهیم بیگ
در مقابله اول کشته گردید و همراهان او بر عبد الرحمن غالب
آمدند - لشکر نذر محمد خان با یادگار بیگ فرار اختیار نمود و
عبد الرحمن بدست قلماقان سبحان قلی گرفتار گردید او را نزد
سبحان قلی آوردند و او برادر را محبس ساخت - عبد الرحمن
بتقاضای مصلحت با نگهبانان خود ساخته و عهد و پیمان رفاقت
و شریک دولت بودن بمیان آورده باتفاق آنها فرار نموده خود را
بخدمت اعلیٰ حضرت رساند حضرت پادشاه متوجه احوال و
همراهان او گردیده عبد الرحمن را منصب چهار هزار پانصد سوار
و بیست هزار روپیه نقد مع اسب و فیل و مرصع آلات مرحمت
نمودند و همراهان او را نیز موافق تجویز عبد الرحمن در زمره
بندہای سرکار در آوردند - وقت توجه از دارالسلطنت طرف کشمیر
پہران نذر محمد خان را در لاهور گذاشتند - چون دران سال گرانی
غله و امساک بازار عالمی را بذالش آورده بود و شب و روز
چندین هزار دستہای مستمندان سوی آسمان بر داشته میشد و نانی
بجانی خورد و فروخت میگردید روز کوچ از لاهور از اثر دعای
ضعفای نالان دریای کرم الہی بتلاطم و ابر رحمت بجنبش در آمد

تا چند روز آنقدر بارید که يك هفته توقف و مقام نمودن ضرور گردید
 عسرت حال مردم بفرحت مبدل شد بل از وفور رحمت الهي
 آخر بسبب آنکه رعایا فرصت گشت کار ربيع نیافتند و آنچه کاشتند
 از شدت باران سبز نگردید رعایای برگذات خالصه پادشاهی در وقت
 تشخیص جمع باستغاثه آمده امین متدین خدا ترس طلب نمودند
 و به سعد الله خان حکم شد که چند روز متوجه شده خود بفریاد و
 و نمود رعایا و احوال مالگذاران پردازد - محمد صفی پسر اسلام
 خان که نزد عادل خان برای وصول باقی پیشکش سنوآت و دیگر
 بعضی مطالب رفته بود در تقدیم حسن خدمت کوشیده از نزد
 عادل شاه جواهر آلات و زر نقد پیشکش و چهل فیل مع ساز طلا که
 جمله چهل لک روپیه نقد و جنس برای پادشاه باشد و پنج لک
 روپیه نقد و جنس برای ملکه جهان پادشاه بیگم و پانزده لک روپیه
 جواهر آلات و نقد و فیل برای دارا شکوه آورده بایک لک و پنجاه
 هزار روپیه نقد و پنج فیل و قدری جواهر که بمحمد صفی تواضع
 نموده بود از نظر عالی گذرانده مورد عنایات گردید و شش لک
 روپیه نقد و جنس که بسید باقر ملازم پادشاه زاده ولیعهد که همراه
 محمد صفی رفته بود داده بود نیز از نظر گذشت - پادشاه زاده
 محمد اورنگ زیب را صوبه دار مالوا ساخته مرخص نمودند و
 خود تفرج کزان و شکار افغان منازل و مراحل صعب پراز برف
 کشمیر را بصعوبت تمام طی نموده گاه آخر روز و گاه پهر شب رفته
 با خدمه محل بمنزل میرسیدند تا آنکه آخر جمادی الاخری
 بسواری کشتی بکنار شهر کشمیر رسیده لاله و ریاحین آن سرزمین

بهشت نشان را رونق تازه روئی دربالا بخشیدند و هر شب و هر هفته همراه خدمه محل بر کشتیهایی مزین بانواع پردهای زریفت و ستونهای منقش از لاجورد و قبهایی طلا و مرصع سوار شده سیر و تفرج روی آب قلاب دل و اقسام گل باغات و دشت و کوه و در و بام آن مکان فیض بخش که همه یک لخت گل و سبزه زمرد نام بود می نمودند دامن دامن زر بانعام باغبانان و ملاحان مرحمت می شد و مستحقین نموده که در کشمیر صاحب نصاب نگردید - حسب التماس امیرالامرا علی مردان خان بسیر باغ و عمارات ساخته او تشریف بردند از جمله بای انداز و پیشکش علی مردان خان یک لک و سی هزار روپیه نقد و جنس بدرجه قبول در آمد - ملا شاه بدخشی که ذکر او سابق بتحریر در آمده و از حق آگاهان وقت و زبان زد خاص و عام کشمیر بود بدیدن پادشاه آمد و روز دیگر پادشاه درویش نواز از روی نیاز مع ملکه زمان پادشاه بیگم که بخروج مبلغ چهل هزار روپیه مکان انزوی آن واصل بالله ساخته بود و بیست هزار روپیه دیگر خرچ کرده عمارات دیگر متصل آن برای دیگر فقرا تیار نموده بودند تشریف بردند و پانزده هزار روپیه نذر برای بزم درویشان گذرانده زمانی در خدمت آن درویش حق پرست صحبت داشته سخنان پند بگوش هوش شنیده برخاستند - ملتفت خان را دیوانی صوبه خاندیس و برار عنایت فرمودند •

ذکر سوانح سال بیست و پنجم از جلوس شاه جهان

مطابق سنه هزار و شصت و یک هجری

شاعر هندی که از صاحب طبعان مشهور و مقربان حضور بود

کبت بنام پادشاه گفته گذرانند فیل ماده و دو هزار روپيه مرحمت نمودند - چون درين سال ابتدا از امساك باران و آخر از شدت باریدن آن اکثر مكنهائي گل و سبزه از طراوت و رونق اهلي افتاده بود و اشجارا ثمار كمبار و خشك گشته بودند سیر كشمير دليذير پادشاه بي نظير نگريدید و فرمودند كه من بعد چنان باغات و مكن با صفائي دارالخلافت و دارالسلطنت گذاشته با اين همه صدمات كه به بندهائي خدا ميرسد اين مسافت بعیده براي حظ نفس خود طي نمودن و بايداي خلق راضي شدن از طريقه خدا پرستي دور است - و بعد از فراغ و انقضاي دو ماه غره رمضان او اخر مردان از كشمير كوچ فرموده متوجه دارالخلافت شدند - و سعد الله خان مامور گرديد كه چند روز براي انتظام مقدمات مالي و ملكي در كشمير مانده زود خود را بدارالسلطنت رساند - در منزل آصف آباد وقت عبور از بالاي پل آب دريا كه كهذه بسيار شده بود از سبب از دحام مردم شكست و قريب دو صد و پنجاه آدم و جانور و مال بسيار در آب افتاد و از انجمله قريب صد نفر غرق بحرفنا گرديد - بعد رسيدن نزديك دارالسلطنت كه سعد الله خان نيز بحضور رسیده حكم شد كه رستم خان و ديگر امري دور و نزديك و راجهائي نامدار با مصالح توپخانه براي مهم قندهار بحضور برسند و بنام نامي پادشاه زاده محمد مراد بخش نيز درين باب فرمان بدستخط خاص صادر گرديد پادشاه زاده دارا شكوه و خسرو و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان ملازمت نمودند - بلاهور كه شرف نزول واقع شد سيد محي الدين ايلچي روم رسیده نامه قيصورا مع دور اسپ

با ساز طلا و مرصع و مروارید و عباي مروارید باف و پنجه اسپ
از طرف خود بگذرانند پانزده هزار روپيه مع خلعت و اسپ
و خنجر و جيفه باو مرحمت نمودند - بعرض رسید که نذر محمد
خان که عازم بیت الله گردیده بود در راه ودیعت حیات نمود
پسران او را خلعت ماتمی عنایت فرمودند - نامه عربی در جواب
قیصر روم که بدستیاری فلم سعد الله خان نوشته شد باجیفه و
شمشیر و پرتله مرصع بقیمت لك روپيه حواله سید محي الدین
نموده دوازده هزار روپيه نقد و اسپ مع ساز طلا وقت رخصت
دادند - قاضی احمد سعید را با دولك روپيه نقد و جنس برای
شریف و مستحقان کعبه الله همراه سید محي الدین مرخص
ساختند - بعرض رسید که راجه بیتله داس رخت هستی ازین
سرا بریست ده لك روپيه نقد و پنجه لك روپيه را جواهر و فیلان
و دیگر اموال که ازو مانده بود پسران او معاف فرمودند - شیورام
پسر کلان او را اضافه و خطاب راجگی و اسپ و فیل عنایت نمودند -
رستم خان بهادر بموجب حکم که از جاگیر خود مع یک کرور روپيه
از خزانه سرکار برای مهم فندهار روانه شده بود بحضور رسیده ملازمت
نمود - لطف الله و عنایت الله پسران سعد الله خان که تا حال
شرف اندوز ملازمت نگشته بودند همراه محله لشکر سعد الله خان
ملازمت نمودند - لطف الله را تسبیح مروارید و عنایت الله را سرپیچ
مرصع عنایت فرمودند - چهار هزار سوار و هزار برقداز و پانصد بیلدار
و تیردار از نوکران سعد الله خان در محله بشمار در آمدند مورد
آفرین گردید - صد و یک اسپ برستم خان مرحمت شد و لهراسپ

خان را از اصل و اضافه پنجهزاری نموده بخطاب مهابت خان و عطای صوبه کابل معزز ساختند و نجات خان با یک کرور روپیه از خزانه اکبرآباد بموجب حکم رسیده ملازمت نمود - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب مطابق حکمی که بتعین ساعت از حضور مقرر شده برای مهم قندهار شانزدهم ربیع الاول از ملتان برآمده بود بعد عرض پنجم لک روپیه نقد و پنجاه هزار روپیه را جواهر و دو اسب و دو فیل با ساز طلا و نقره مع خلعت و جیغه یدش بها مصحوب محمد صفی نزد پادشاه زاده روانه فرمودند - وسوی امرای که همراه آن دره التاج تعینات بودند بیست و یک امیر عقیدت گزین فدویت آئین که هریکی شیربیشه رزم گفته می شد از حضور با خزانه ناسعدود و مصالح زیاد از قیاس قلعه گیری روانه ساخته مامور فرمودند که از راه ملتان خود را بقندهار رسانده روز یکشنبه سویم جمادی الاخری که اواخر اردی بهشت باشد ساعت بتجویز اخترشناسان رکاب مقرر ساخته خود را بیائینی قلعه رسانده بمحاصره پردازد - و نیز مقرر شد که سعد الله خان خود را برای کابل در همان تاریخ رسانده با پادشاه زاده ملحق گردد و شانزدهم ربیع الاول مطابق اوائل اسفندار خود متوجه کابل شدند - و همان روز که ساعت مسعود بود سعد الله خان را با پنجاه هزار سوار و ده هزار پیاده بر قنداز و چند هزار بان و بیست توپ کلان قلعه شکن و بیست توپ میانه و بیست هفتال و ده فیل جنگی مست و صد شترنال و دو کرور روپیه خزانه و دیگر لوازم قلعه گیری با بیلدار بیشمار روانه ساختند و آنچه باید برای دراندن نقب و

ساختن دهمده و پیدش بردن مورچال ارشاد فرموده تاکید نمودند که در ساعت مقرری که مذکور شد خود را رسانده محاصره نماید - و جمله فوج هفتاد هزار سوار سائر سواي توپخانه که شش صد امیر و منصفدار نامی و روشناس باشند مقرر و تعیین شدند و برستم خان و همه امیران اضافه و خلعت و اسب و فیل و جواهر مرحمت نموده مرخص ساختند و حکم فرمودند که قریب کرور روپیه در طلب و سه ماهه پیشگی بمنصبداران و تابینان امرا و توپخانه در کابل بدهند و ارشاد نمودند که اول در تسخیر قلعه بست و زمین داور و غیره کوشند که باعث تنزل دل مردم قلعه گردد - و پادشاه خود کوچ کزان منزل بمنزل طی مسافت نموده در دو ماه و چهار روز که روز چهارم جمادی الاولی باشد شرف نزول در کابل نمودند - و سعد الله خان کوچ بکوچ طی منازل می نمود تا آنکه اول جمادی الاولی به موجب حکم و تعیین تاریخ نزدیک بقندهار بخد مت پادشاهزاده رسیده باتفاق بمحاصره قلعه پرداختند - عبد الرحمن پسر نذر محمد خان را از روی کم توجهی تعینات بنگاله نمودند - امام قلی یوز باشی از لشکر ایران جدا شده نزد سعد الله خان آمده روانه حضور گردیده ملازمت نمود پنجهزار روپیه مع اسب و خلعت و انعام مرحمت نموده در جرگه بندهای پادشاهی در آوردند *

اکنون کلمه چند از تردد بمحاصره قندهار و پیدش بردن مورچال و نساختن کار بتدکار می آرد - بهادران کار طلب از چار طرف در مکانی که گوله رس نبود فرود آمدند و شروع بدواندن نقب و نسق مورچال نمودند خصوص سعد الله خان نسبت بهمه

امیران کارزار دیده زیاده شرط تردد و جلالت و تدبیر بکار برده
 باتفاق راجپوتان تهور نشان بگرد آوری مصالح نقب زدن و مورچال
 دواندن کوشیده نشاندگ گوله توپ و تفنگ و سنگ خود را ساختند -
 بعد دار و گیر و محاصره چند روز قلعه دار تغافل نموده چنان
 بند و بست نمود که اصلا صدای آدم و تردد محصوران ظاهر نمی
 گردید هر چند که لشکر هندوستان در پای حصار آمده باظهار تهوری
 ترددات رستمانه می نمودند ناشنیده و نادیده انگاشته از قلعه صدا
 بلند نمی ساختند تا آنکه مردم مورچال رستم خان و وزیر اعظم
 و دیگر امرا بپای حصار و نزدیک خندق رسید روزی راجه راجروپ
 که از صاحب ترددان مشهور بود آمده ظاهر ساخت که مکانی
 در مابین حصار نزدیک خندق و برجی بنظر آمده و مورچال
 بآنجا رسیده که قابوی یورش و بالا بر آمدن دارد و پاسداریان بروج
 غافل و بیخبر معلوم می شوند اگر ماذون سازند با جمعی از همراهان
 جانباز و مدد زینه و کمند خودها را همراه کرناچی بالا برسایم لشکر
 مسلح و مکمل چشم بر راه و گوش بر آواز کرنا باشد و بروقت یورش
 نمایند وزینه بسیار تیار نگاه دارند بعده که از پادشاه زاده و سعد الله
 خان اذن حاصل شد راجه وقت شب با چند نفر یکه تاز جانباز
 که در فن قلعه گیری از کار آزمایشان مشهور بودند بانواع تدبیر قدم
 جرأت گذاشت و پیش قدمان جان نثار مار صفت بالای حصار
 بر آمده باشاره مقرر ی لشکر جانباز را طلبیدند و بهادران بی تابانه
 بکمند جانبازی بحرکت درآمدند و صدای کرنا بلند گردید محصوران
 که از چند گاه چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بودند از اطراف

مہتاب روش ساخته باقسام آلات آدم کشی بر سر آن بذاک تاخته
چندان توپ و تفنگ و بان سردادند و حقہ آتش و سنگ و روغن
جوشان و انواع مصالح مرد ربا از بالا ریختند کہ آن جماعہ بر سر
برج رسیده و با رسیده جان باخته بہ تبدیل ہئیت بیاران خود
بی منت مدد قدم و کمند پیوستند و مسلمانان و راجپوتان بسیار
بکار آمدند کہ تفرقہ نمودن دشوار می نمود و ہرکہ آن طرف دیوار
و کنار برج خود را رساندہ خبرش باز نیامد و ہر طرف از کشتہا
پشتہا پدید آمد و آن قدر آدم کشتہ و زخمی گردیدند کہ بشمار در
نیامدند و ازان روز تا دوماہ و ہشت روز بازار پیکار بالا و پائین بہ مرتبہ
گرم بود کہ ہرکہ سر از مورچال بر می داشت در همان دم جان
می باخت و قزلباشان شبہا بر آمدہ بر مورچال می ریختند آدم
و چار پا ضائع می نمودند و از ہر دو طرف آدم کشی و مردم کشی
در میان بود روزی از گولہ توپ کلان طرف سعد اللہ خان چہار پنج نفر
نامی محصوران کہ با محمد بیگ توپچی باشی نشستہ تردد می
نمودند یکجا خوابیدند شبی بر مورچال رستم خان و سعد اللہ خان
جمع کثیر قزلباش ریختہ کشش زیاد و شوخی بسیار نمودہ بعضی توپہا
را ناقص ساختہ و جمعی را اسیر کردہ باز راہ قلعہ گرفتند و ہر چند
کہ از اطراف خبردار شدہ تعاقب نمودند چون از بالای قلعہ باران
آتش می بارید در تلافی کاری نساختند - و چندانکہ بہادران جانباز
و جان نثاران یکہ تاز شرط تردد بجای می آوردند و مورچال نزدیک
می رساندند فائدہ نمی بخشید و از ضرب توپہای کوبہ ربا کہ پیہم
می رسیدہ کمند و تردد سرداران ضائع می گردید - درین ضمن و توپ کلان

پادشاهی ترکیدند و در مقابل توپ اندازان بیخطای قلعه که هم رومی و قزلباش حکم انداز بودند توپ اندازان هند کاری نمیتوانستند ساخت - و تسخیر قلعه بست و زمین داور نیز بسبب اختلاف رای سرداران باوجود تردیدی که می بایست بظهور نیامد و دیگر تردید آنست که از قلعه دار پخته کار بر روی کار آمد اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - حاصل کلام چون این اخبار ملالت اثر بسمع پادشاه رسید و ایام محاصره بامتداد کشید و مصالح توپخانه رو باتمام آورد و در همین اوان معروض گردید که ازبکان کم فرصت و واقعه طلبان نا هنجار ازبکیه اطراف غزنین را تاخت و تاراج می نمایند و جان و مال رعایا بمعرض تلف می آرند فرمان بدستخط خاص مشتمل بر طالب پادشاه زاده و موقوف داشتن این مهم بروقت دیگر صادر گردید - بعد رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بحضور اختیار چهار صوبه فکن داده مرخص ساختند - و صوبه احمد آباد بشایسته خان عطا نمودند - و پادشاه زاده داراشکوه از اصل و اضافه سی هزار بیست هزار سوار خمیمه دو کرور دام انعام و صوبه کابل مرحمت نمودند - نیابت کابل بنام سلیمان شکوه مقرر کرده از اصل هشت هزار و چهار هزار سوار نموده خمیمه سرخ که لغایت آن روز بسلطان زاده ها حکم نبود عطا فرمودند - و از طرف دارا شکوه نیابت ملتان بمحمد علی خان مقرر گردید - پادشاه زاده محمد شجاع را به بنگالا مرخص ساختند *

از وقائع بذکر سورت بعرض رسید که غلام رضا نامی از ایران با چند سر اسب عراقی رسیده دستک بمهر والی ایران بدین مضمون

دارد که غلام رضا نامی ملازم اله وردی خان اسپانی چند برای او می برد احدی مزاحم نشود و دستک مذکور بجنس بحضور فرستادند بعد عرض حضرت اعلی را مظنه آن شد که اله وردی خان با پادشاه ایران و منسوبان آن خاندان رسل و رسائل دارد برای او بدین وسیله اسپان آمده اند حکم شد که غلام رضا را مقید ساخته اسپان و آنچه دارد ازو گرفته روانه حضور سازند و اله وردی خان را که در حضور بود از منصب برطرف ساخته از کابل اخراج فرموده بدارالخلافت که خانه او بود روانه ساختند - هر چند که اله وردی خان قسمهای شدید را شفیع ساخت فائده نه بخشید - و فاضل خان را که برای تحقیق امر نمودند بعرض رساند که غلام رضا نام وقتی از جمله نوکران او بود بعد برطرف شدن بایران رفته باظهار دروغ خود شاید دستک حاصل نموده باشد اما این عذر مسموع نگردید *

ذکر سوانح سال بیست و ششم مطابق سنه هزار

و شصت و در هجری

بعد رسیدن سعد الله خان از قندهار وسط ماه مبارک رمضان روانه دارالخلافت شدند مرشد قلی خان را بدیوانی کل دکن و محمد صفی پسر اسلام خان را به بخشگیری واقع نگاری دکن مامور و مرخص ساختند اگرچه هر دو نام برده بانواع خوبی و صفات موصوف بودند اما در تعلقه دکن محمد صفی در اکثر مقامات بر منصبداران سختی نموده بنای بعضی بدعتها گذاشت و مرشد قلی خان بندوبست دیوانی را بدستوری که در عهد اکبر پادشاه تودرمل بنای دستور امور ملکی گذاشته بود در دکن به رشته و هارگ تشخیص جمع مال بتعین تفریق

جنس اقسام غله و بقولات آنچه از بازاران بهم رسد و هرچه از آب چاه و کاریز پیدا شود نظر بر قیمت هر جنش و دستور بفای پیدموند اراضی که بیگه و پرتن و سین و بسوه باشد نوعی نموده که تابقای روزگار دستور العمل عمال و زمینداران خواهد ماند - پانزدهم فی تعده در باغ فیض بخش لاهور فرود آمدند میرزا رستم قندهاری را بسبب ضعف پیری و امتداد بیماری هزار روپیه سالانه مقرر کردند - میرزا ابراهیم ادهم خواهرزاده تقرب خان از ایران آمده شرف اندوز ملازمت گردید گویند میرزا ادهم که در نجابت و شرافت ذاتی و تحصیل علم و دیگر کمالات صوری و معنوی و طبع موزون از مشهوران اعیان ایران گفته می شد در آغاز جوانی بهندوستان آمده بعد ملازمت چون مرکز خاطر پادشاه بود که او را بهم مری یکی از صبیهای خود سرافرازی بخشند تقوب خان را که خالوی او می شد برای تربیت او مامور ساختند اما میرزا که از اصل ماده سودا در دماغ او جا گرفته بود نمی خواست که پا بند تاهل گردد و ابا نمودن از پاس ادب دور میدانست زیاده خود را بدر جنون زده کلمات لغو و مطایبهای شوخی آمیز با خالو و دیگر امیران بمیان آورد به مرتبه خویش را در هرزه گوئی و امر و پرستی مشهور ساخت که مکرر پادشاه فرمودند افسوس باین کمال میرزا بحال خود نمانده - از اشعار رنگین او سفینها پرست از زبان راوی ثقه شنیده شده که در حالت سكرات که اشک ندامت برتلف شدن عمر از چشمه چشم او جاری بود حضار مجلس گفتند میرزا خدا را یاد کن دران وقت بدیهه این شعر از زبان او بر آمد • بیت •

ایکه میگوئی فراموشش ممکن در وقت مرگ

من که می میرم برایش چون فراموشش کنم

خسرو ولد نذر محمد خان را از منصب بر طرف ساخته لک روبیه
سالیانه مقرر فرمودند - بخانه علیمردان خان تشریف بردند و لک
و بیست هزار روبیه از جمله پیشکش قبول نمودند - دارا شکوه
التماس نمود که امیدوار است که مهم تسخیر قندهار بعهده غلام
مقرر شود قبول نموده سه ماه و نه روز در لاهور توقف فرموده اکثر
مصالح قلعه گیری که از انچه ده توپ کلان و سی و هفت توپ
هوائی خورد و سی هزار گولگه خورد و کلان و چهارده هزار بان و سرب
و باروت و غیره برین قیاس قیاس و موجود ساختند و بنجازه را برای
رسانیدن رسد استقامت فرمودند از آخر ربیع الاول که اوائل اسفندار
باشد ساعت کوچ و هفتم جمادی الاخری تاریخ محاصره مقرر
فرموده از خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و دیگر مرصع آلات و اسبان
و فیلان با ساز طلا و مینا و نقره بقیمت چهارلک روبیه وقت رخصت
عزایت فرمودند و سوائی آن بیست لک روبیه از نقد و جنس
مساعدت مرحمت شد و از امرای نامدار و راجهای جلالت آثار
و بهادران رزم آزما و دلاوران معرکه آرا از حضور و متعینه کابل و
دیگر اطراف صوبجات که اکثر در محاصره سابق رفته بودند مجموع
هفتاد هزار سوار منصبدار و تابین و بنجهاز برقنداز و سه هزار
احدی تیرانداز و ده هزار پیاده بندوقچی و شش هزار بیلدار
و تبردار و پانصد سنگ تراش و نقب کن و پانصد سقا و هفت
توپ کلان و هفده توپ هوائی و سی توپ خورد و شصت فیل

جنگي مست انتخابي سوي فيلان پادشاه زاده و امرا که جمله صد و هفتاد فيل بشمار آمدند و ديگر از بان انداز و کوله انداز و غيره سر انجام قلعه گيري که تعداد آن تحصيل حاصل است با یک کروز روپيه خزانه که در رکاب موجود بود همراه دادند و علیمردان خان را مع محمد ابراهيم نام پسر که بخطاب ابراهيم خان سرافرازي يافته بود و هفت هزار سوار تعين و مقرر ساختند و فرمودند که بکابل رفته تا انفصال مهم در امداد و معارفت ارسال رسد و ديگر لوازم قلعه گيري کوشد *

ذکر سوانح سال بيست و هفتم از جلوس صاحبقران

ثاني مطابق سنة هزار و شصت و سه هجري

مير احمد ولد سيادت خان را بخطاب مير احمد خان و فوجداري نصير آباد و غيره توابع خاندیس و سيف الله عرب را بتعلقه فوجداری مصطفى آباد عرف چوپړه صوبه مذکور مرخص ساختند پادشاه زاده را براه ملتان و توپها را براه نرديلک هموار باچند هزار بيلدار و غيره و فيلان کوه پيکر روانه ساخته خود پادشاه در بيست روز بملتان رسيدند و چند روز برای سرانجام ضروري توقف در آنجا نموده و خدمه محل را در ملتان گذاشته مرحله پيمای سمت کابل گرويدند و رستم خان که بطريق هراول با مصالح قلعه گيري و دوازده هزار سوار و چند امير نامدار پيش قدم بود هفتم جمادي الاخری موافق تعين ساعت از حضور خود را بپاي حصار قندهار رسانده بقصد محاصره سپاه را طرف خندق و برج و باره نمودار ساخت و جوانان يکه تاز و ازبکان قزاق اسپان را بجولان در آورده تيز جلوها

نمودند و خود نمائیدها بروی کار آوردند و قزلباش نیر بی باکانه از قلعه برآمده با هم آمیخته مصافحه پیکار نموده خواجه خان را باجمعی از ازبکان مقتول و زخمی ساختند و چند نفر نیز از مردم قلعه کشته شدند و آن روز رستم خان رو بروی دروازه قلعه دورتر از گولۀ رس فرود آمد و روز دیگر سوار شده با فوج آراسته برای ملاحظه اطراف قلعه و تجویز مورچال و دواندن نقب تا سه روز جلوه گر بود و پادشاه زاده بعد طی منازل دشوار گذار و عبور کتلہای تنگ و نا هموار نزدیک بقلعه رسیده برای ساعت هفت روز از قلعه دور فرود آمده برای ملاحظه و تجویز اسباب قلعه کشائی حواری می شد بعده که نزدیک باغ میرزا کامران فرود آمدند و رستم خان را با دیگر امرای کار طلب جائجا تعیین نموده مورچال قسمت نمودند و همراه هر یک از توپخانه و غیره مصالح قلعه گیری بتقسیم درآمد و هر یکی در تردد کردن و دواندن مورچال بزور بازوی خود و مدد بیلداران چابک دست سعی موفور بظهور می آورد خصوص محمد جعفر میر آتش که نسبت بهمه امیران صاحب داعیه پیش قدم و زیاده از همه ساعی بود پر کلان بر سر میزد روزی یکی از همدمان گستاخ ازو پرسید که چنیز، پر کلان بر سر زدن چه لطف دارد در جواب باظهار فدویت گفت که روز یورش بهمین پر پریده خود را بقلعه خواهم رساند - آنچه تردد در پیش بردن مورچال و کندن نقب از بهادران کوه کن و جوانان قلعه شکن بظهور آمد و جانفشانیها که بعرضه کارزار آوردند اگر بتحریر تفصیل آن پردازد از راه اختصار کلام دور می افتد چنانچه بعد ذکر تسخیر قلعه بهست و غیره از توابع قندهار

چند کلمه از تدبیر جانبازان و سعی لاحاصل کوه کنان بتذکار خواهد آورد چون حکم اعلی حضرت بود که اول خاطر از تسخیر قلعات تعلقه قندهار جمع باید ساخت تا تزلزل تمام در دل محصوران راه یابد رستم خان را با نجابت خان و راجه‌های کار طلب جمله بیست امیر و پانزده هزار سوار و احادی و برقعده از بسیار برای تسخیر قلعه بست تعیین فرمودند چون لشکر بهایی قلعه رسید از هر طرف تروید نمایان بظهور آمد و گولهای توپ و تفنگ و زنبورک آتش بار گردید از زمین و آسمان رعد هیبت افزا زمین و زمان را بزلزله درآورده تا ده روز مهدی قلی قلعه دار ثبات حوصله بکار برد بعده که توپ کلان قلعه کشا روبروی برج دروازه برده چند گول خانه بر انداز بر در دیوار قلعه زدند قلعه دار بزندهار و التماس آمان در آمده کلید قلعه را گرفته نزد رستم خان آمد و مردم پادشاهی بضبط اموال و افزونه تعیین شدند و رستم خان تفقد بسیار بحال مهدی قلی خان قلعه دار مبذول داشت چون پسر مهدی قلی خان که حارس قلعه کرسنگ بود با وجود که رستم خان نوشته پدر او مشتمل بر اینکه الحال محصور بودن و جنگ نمودن فائده ندارد چنانچه من قلعه را حواله نموده مامون گردیدم تو هم اطاعت نما حاصل کرده فرستاده بامید واریها نزد خود طلب نمود او ابتداء قبول ننموده بعد جنگ چند روز قلعه را خالی گذاشته فرار نمود میر محمد برکی را تلعه دار آنجا ساخته مهدی قلی را مع مال و عیال نزد پادشاهزاده فوالاقبال روانه نمودند - درین اوان چون نوشته ملک حسن نام یکی از امیران که متضمن بر شکوه حضرت اعلی و رجوع بشاه

ایران نوشته بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خازنه او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسلیم باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعات و تنبیه مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی آن نداد قلم را رنجه نداشته بتحریر چند فقره که در محامره قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعات و رفتن رستم خان بدون خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعات برای تنبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته تاکید پیاپی برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجوب و محمد جعفر میر آتش و اکثر بندهای عقیدت نشان بساختن دسمه فلک اساس و دواندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که مرا محمد اوزنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار فتح ناموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله بشریت گنجد سعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس واحد محصوران را زنده نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و مورچال

بپایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضرب گولۀ توپهایی
پی در پی ضائع و باطل میگردد خصوص محمد جعفر دمدمدۀ
عالی که بخروج یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درعه و
طول هفتاد و پنج درعه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمدهایی دیگر
نیز گولهایی توپ هوایی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
از جان و مال محصوران میرسید - از جمله ضائع و کار نامه که یکی
از گوله اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روبروی دولت خانۀ
پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پیهم آتش میدادند
و مکرر گولۀ آن نزدیک کار خانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
ناگهان گوله می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که بقید آمده بود
معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بردمدمدۀ نواحداث
گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلا سراو مرئی
نمیگشت و اول روز و آخر روز از آن دوازده گوله سر میدادند
الحاصل چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بطهور
نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جلوه
گر نکردیده تا آنکه آبهای خندق را به تردد تمام دزدیدند و از افتادن
گولۀ هوایی در یکی از انبار باروت خانۀ قلعه آتش در گرفت و

جمعی که دران کارخانه بودند با سقف خانه پریدند و جان سپاران
 قهور پدیشه که چند بار در مقابل گولهای آتش بار یورش نموده
 آنچه شرط انتهای جان نثاری و جلالت بود بجا آوردند و آخر کار
 کاری نساختند بتمبر تفصیل آن عذر کمیت خامه را معطوف
 داشتن تحصیل حاصل است اما رشید خان عرف محمد بدیع که
 دران مهم در خدمت پادشاه زاده همراه مهابت خان تعلقه
 دیوانی داشت بطریق وقائع رویداد محاسره می نوشت و بعرض
 پادشاه زاده رسانده انعام گرفت و آن تاریخ را مسمی بتاریخ قندهار
 ساخته و آنچه از بعضی وقائع دران درج نموده اگرچه زبان خامه
 را جرأت بیان آن نیست اما اصلاً ذکر آن نمودن خلاف
 طریقه مورخان صدققت بیان دانسته کلمه چند می نذر - گویند
 سلطان سلیمان شکوه بدستور اطفال شجاعت پدیشه بازی بازی قلعه
 از ریک ساخته برج و باره دران قرار داده از چوب توبها بران برج
 و حصار چیده جمعی را بجای قزلباش درانجا محصور قرار داده
 یورش نموده بعد بلند ساختن صدای داروگیر و سردادن تفنگهای
 خالی قلعه فتح نموده حکم بنواختن شادیانه فرمودند و امراندر
 گذرانده تسلیمات مبارک باد بجا آوردند - بعده که بعرض پادشاه زاده
 رسید خود سلیمان شکوه را طلبیده زبان بمبارک باد کشوده
 خلعت عنایت نمودند و همه امرآداب تهذیب بتقدیم رساندند -
 محمد جعفر روزی بعرض رساند که چند روز ست صدای آدم و
 آواز تردد از قلعه ظاهر نمی شود و بوی گند مردها می آید
 ظاهرآ بسبب طاعون و وبا قلعه دار با اکثر رفقا و سپاه و دیعت حیات

نموده بعده بشعف تمام یورش نمودند و تا رسیدن بهادران قلعه
کشا پای برج حصار ندا و صدا از قلعه بر نیامد بعده که کار بکمند
بستی و بالای حصار بر آمدن رسید یکبار توپخانه باقسام آلات آتشبازی
بغرش درآمد و چند هزار گوله و سنگ کوه ربا از بالا باریدن گرفت
و آن قدر سوار و پیاده دران یورش پای حصار بکار آمدند که تا
چند روز وارتان آنها از ملاحظه باریدن توگ بلا از بالا قادر بر برداشتن
لاش مردها نبودند و راجپوتان بتلاش بسیار شبها هیمها بر
مردهای خود از دور انداخته همانجا آتش می دادند .

دیگر از ساده لوحی پادشاه زاده و بعضی هوا خواهان نوشته
که روزی محمد جعفر و دوعوتی ریش سفید پشمینه پوش ردا
بر دوش را نزد پادشاه زاده با هوش آوردند و عرض نمودند که ایضا
بمراقبه رفته از احوال عالم خبر میدهند و پادشاه زاده هر دو را
باعزاز تمام نزد خود نشانده اقسام بوی خوش حاضر ساختند
آن هر دو غواص بحر معرفت سر بمراقبه فرو برده یکی از آنها
بعد از مدت سراز جیب تفکر بر آورده گفت که من سیرکنان
و قتی بصفاهان وارد شدم که صدای واویلائی واقع شاه ایران
بلند شده بود . درین ضمن دیگری سر بالا نموده بر زبان آورد که مرا
در حالتی گذر بر اصفهان اتفاق افتاد که شاه عباس را بخاک
می سپردند چون از زبان الهام بیان هر دو صاحب حال آن مرده
بگوش سامعان رسید محمد جعفر و دیگر امرا بشکر این نوید گویا
شدند - و از غرائب دیگر بتحریر آورده که محمد جعفر یکی از ریاضی
دان صاحب کمال محیل را آورده بعضی رساند که این مرده در

تسخیر جن و فن تکسیر دست تمام دارد التماس مینماید که اگر یک لولی که بچنین و چنان شکل و شمائل موصوف باشد با قدری شراب دو آتشه سه ساله و بعضی مصالح مطلوبه دیگر عنایت فرمایند از خون بدن آن لولی و شراب چند هزار نقش نوشته بعضی جنها را که محکوم منذ با لشکر آنها بتسخیر در آورده برای مغلوب و مذکوب ساختن محصوران مامور می سازم درین مابین ایام که بچهل روز نخواهد کشید لشکر قاهره در یورش سعی موفوره بکار برد که جنیان نیز بمدد پردازند پادشاه زاده برای سرانجام دادن مصالح مطلوبه محمد جعفر را مامور ساختند - از شهرت این خبر لولیای لشکر رو پوش شدند تا آنکه بسعی تمام آنچه مطلوب و مرغوب او بود موجود نمودند تا انقضای ایام موعود که امید مفتوح شدن قلعه بزور سر پنجه مبارزان قلعه کشا داشت در خلوتخانه خاص تعیش می نمود بعده که ایام وعده بسر آمد و دانست که از یوزشها فائده مرتب نمی شود و بخیه برومی کار می افتد از ملاحظه سوزنش و انفعال از لشکر فرار نموده خود را بپای حصار قلعه نزدیک دروازه رسانده زو مال امان گردانده مامون گردیده بقلعه در آمد و نزد قلعه دار بودند بعد استفسار احوال وجه خوراکي او مقرر نمودند چون اجل آن محیل مکار سر گشته روزگار رسیده بود گاه گاه بر سر دیوار و گذار برج و حصار آمده تفرج می نمود و با مردم لشکر پادشاهی تکلم میکرد و قزلباشان که از شنیدن اوصاف او متوهم بودند بر وسواس آنها افزود و او را از پشت بالای قلعه بزیر انداختند و بسزای اعمال رسید - و مکرر محاکمه جعفر بعرض می رساند که امروز فردا

قلعه دار با همزاهان اسیر پنجه قهر بهادران خواهد گشت باید که
 ترحم بحال آن طائفه بدسگال ننموده حواله من نمایند که بانواع زجر
 سیاست تمام نمایم و بجزای کردار رسانم پادشاه زاده می فرمودند
 که ما پادشاهانیم ما را لذت عفو جرائم زیاده از انتقام و مکافات
 اعمال مجرمان می باشد *

القصه یورش دفعه پنجم نهم شوال اواخر شب مقرر فرمودند
 نردبانهای آسمان پایه و زینهای کردن رفعت تیار نموده و دیگر
 تعبیه و مصالح یورش موجود ساخته جویای قابو بوده یکپاس شب
 مانده جوانان کار آزما و بهادران قلعه کشا آنچه شرط جد و جهد
 بود بکار برده بکمند همت خود را بالای دیوار قلعه رساندند
 رستم خان و لشکر خان و ایرج خان و محمد جعفر با جمعی
 از راجپوتان مصدر تردد جان بازی گشته از بالای دمدما و
 پائین حصار از زدن بانهای آتش فشان و انداختن گولهای
 خانه بر انداز جان ستان غوغای حشر انگیز برانگیختند و از هر
 طرف چندین هزار گوله توپ و تفنگ و زنبورک بکومک یورش
 بهادران برای سراسیمه ساختن محصوران اندرون قلعه میزدند و
 دیوارهایی که هر روز بضرب گوله توپ می انداختند شب محصوران
 بر می داشتند آن شب فرصت برداشتن آن نیافتند - و عبدالله
 بیگ و محمد جعفر هر دو برادر چندان فریاد برای ترغیب پر دلان
 نمودند که از بستگی صدا قادر بر حرف زدن نبودند تا آنکه صبح
 پرده از روی گار برداشت و از بالا نسبت بشب زیاده گوله توپ
 و تفنگ و ساچمه و پارچه آهن و پل سیاه و چادر روغن نفت زده

و آتش گرفته و سنگهای خورک و کلان چون تگرگ آسمان باریدن گرفت و فرصت سربردداشتن و تردد نمودن نمی دادند و جمعی کثیر از سادات بارهه و مغلان و راجپوتان و افغانان دلاور نشان نشانۀ هدف تیراجل گردیدند و جمعی زخمی گشته افتان و خیزان راهی که با شکل تمام رفته بودند بسرعت تمام طی نموده مراجعت نمودند و سواي مردم غیر مشهور چندین از روشناسان مثل خواجه خان و ضیاءالدین خان بخشی اعدیان و محمد شریف عرب و تیمور بیگ و لعل بیگ و محمد حسین پسر میریوسف و محمد سعید کاشغری و دولت خان و راجه مانسنکه و غیره بیست و پنج امیر و راجپوت با نام و نشان بکار آمدند و احدي بسیار جان نثار گشتند و همچنان در خندقها که نقبها از آنجا سر برآورده بود و درین روز بامید افتتاح کار بقصد پیکار تهور پیدشگان کار طلب بامید یافتن اضافه خود را بدان رسانده بودند غرق دریای غیرت و مرحله پیمای راه عدم گشتند آن روز زیاده از دو هزار کس ره نورد بادیۀ فنا گردیدند پادشاه زاده رستم خان را با دیگر امرا طلبیده از روی اعتراض فرمودند که ما مکرر می فرمائیم که ما را به برادر اوزنگ زیب نسبت ندهند که بی تسخیر قلعه روی باز گشت داشته باشیم همه در جواب باطاعت امر حاضر جواب گشته از سرنو در نقب دواندن و دمدمه ساختن و مورچال پیش بردن پرداختند و هر روز چندین تن نام داران از هر دو طرف بی سر می گردیدند خصوص از مردم پادشاهی بسیار ضائع و تلف می شدند و هزارمندان عرب و عجم و هند تختها و چوپا تعبیه نموده بر بسمانهایی تدبیر بسته بران نشسته خود را به پناه و

جوف زیر کوه که گوله آنجا نمی رسید رسانیدند مکتوران مطلع شده روغن نفت بسیار در خیکها پر نموده برابر و محاذی آن تختها فروه آوردند بعد آن بزدن تیر آن خیکها را چنان سوراخ نمودند که روغنها بران چوبها پاشیده شد و لحاف و پارچههای کهنه را چرب نموده آتش زده بر سر چوبهای در از بسته بران تخته و چوبها رسانده تختها را با ریسمانها بل با راکبان می سوختند و نقبها از کنار خندق تا زیر دمدمه رسانده خاکهای دمدمه را چنان می دزدیدند که تا خبردار می شدند دمدمه بصورت چاه مبدل می گردید - در تاریخ ایران مذکور است که محراب خان در مدت ایام محاصره در بازه قلعه را هرگز نه بست *

حاصل کلام بعده که مدت محاصره از پنج ماه گذشت و مصالح سرب و باروت و گوله بآخر رسید و در لشکر و صحرای غله و علف نایاب گردید و از آسمان برف باریدن آغاز نمود و زمینها تخته یخ بست و آدم بسیار و چارپایه بیدشمار از گرسنگی و سرما تلف شدند حقیقت بحضرت اعلی رسید فرمان بدستخط خاص صادر گردید که برخاسته آیند - لهذا رستم خان قلعه بست را که بتصرف در آمده بود ویران و مسمار ساخته ذخیره ماکولات آنجا را بمردم قسمت نموده مصالح توپخانه را با خود گرفت - اواخر ذی قعدة پادشاه زاده از پای حصار کوچ نموده چون ملاحظه تعاقب قزلباش و شوخی افغانان بود توپخانه را با مردم زیاد بهیر با غیرت خان پیشتر بغزنین روانه ساخته خود چند مقام نمودند و بعد کوچ در هر منزل از شوخی قزلباش و دیگر مفسدان آن نواح مضرت

بسیار بحال مردم عقب و اطراف فوج می‌رسید تا آنکه بملتان رسیدند و در آنجا چند روز آرام گرفته اوائل محرم الحرام داخل دارالسلطنه لاهور شدند *

الحال بگذارش احوال حضور می بردازد که محمد صالح پسر خاله شاه عباس را هزاری در صد سوار منصب عطا نمودند *
ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس مطابق
سنه هزار و ششت و چهار هجری

از عرضه داشت محمد اورنگ زیب بر مرثیه تولد فرزند مبشر گشته مسمی بمحمد اعظم ساختند - محمد ابراهیم آخته بیگی را بخطاب اسد خان سر فرازی بخشیدند - و اعتقاد خان را که بسبب مرض دائمی استعفاي منصب نموده بود سالیانه مقرر کرده بودند بعد حصول صحت از دارالسلطنت بحضور رسیده بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و خدمت بخشی گری بدستور سابق مفتخر گشت - بعرض رسید که مسجد قلعه اکبر آباد که از سنگ سرخ حکم شده بود در مدت هفت سال بخروج سه لک روپیه اواخر سال بیست و هشتم جلوس باتمام رسیده لهذا اواخر ذی حجه متوجه مستقر الخلافت شده شانزدهم محرم داخل قلعه گشته روز جمعه نماز ادا نموده ده هزار روپیه بمستحقان آنجا رساندند - اواخر محرم بعد زیارت مقابر مهد علیا و بزرگان دیگر بدار الخلافت مراجعت فرمودند - بعرض رسید که غریب داس برادر رانا جگت سنگه که در حضور بود بیحکم برخاسته بوطن رفت فرمودند که از منصب و جاگیر برطرف نمایند - چهاردهم صفر داخل ولتخانه دار الخلافت شدند -

پادشاه زاده دارا شکوه که از قندهار مراجعت نموده بحضور رسیده بود بموجب حکم سعد الله خان و اسد خان استقبال نموده ملازمت فرمودند مورد الطاف بیغایات گردید - از عریضه متصدی بذکر سورت بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم ذو الفقار آقا نام را که مع نامه و تحف بدرگاه والا روانه نموده بود به بذکر سورت رسیده فرمان مع حکم دوازده هزار روپیه مدد خرج مصحوب گرز بودار بنام ذو الفقار و متصدی سورت صادر فرمودند و پنج هزار روپیه از نزد سرافراز خان فوجدار ندر بار و سلطان پور و دوازده هزار روپیه از دیوان درهانیپور و از آجین پنج هزار و از خزانه اکبر آباد دوازده هزار روپیه تنخواه نمودند و حکم فرمودند که سواي آن صوبه داران از خود رعایت نمایند - محمد جعفر را که در محاصره قندهار تردد نمایان ازو بظهور آمده بود بالتماس پادشاه زاده دارا شکوه مخاطب به برق انداز خان ساختند - پادشاه زاده محمد مراد بخش از صوبه مالوه بحضور رسیده بصوبه داری احمد آباد و اضافه سه هزارى سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزارى ده هزار سوار پنج هزار دو اسبه و سه اسبه باشد و یک کورور دام انعام مقتخر ساخته چهار لک روپیه نقد مرحمت فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و پنج هجری

غره جمادی الاخری جشن سال بیست و نهم بدستور هر سال زینت یافت و هر یک از امرا و صلحا فراخور قسمت کامیاب گردید - بعده که ذو الفقار آقا ایلچی روم نزدیک رسید چکم شد که

لشکرخان بخشی و طاهرخان باستقبال رفته آورده ملازمت فرمایند -
و نامه قیصر را با دو اسب مع ساز طلاوزین مروارید دوز و گرز مرصع
که از اسلحه خاص سلاطین آن ملک می باشد و کمر و خنجر مرصع
بانه اسب از طرف خود گذراند - حضرت اعلی باعزاز تمام نامه را
گرفته ذوالفقار آقا را خلعت و خنجر مرصع و سی هزار روپیه نقد
و سه پیداله ارگجه مع پاندان طلا عطا نموده در خانه از منازل سرکار
که دران همه از ما یکتاج موجود ساخته بودند فرود آوردند - چون
در همان ایام جشن طوی سلیمان شکوه با صبیغه پسر اراجیه گجسنگ بمیان
آمد دران جشن مبلغ سی هزار روپیه از سرکار و بیست و پنج هزار
از طرف شاه زاده و پانزده هزار روپیه از طرف ملکه دوران نواب
قدسیه جمله هفتاد هزار روپیه مع دیگر جواهر آلات که مجموع لک
روپیه نقد و جفس باشد بذوالفقار آقا مرحمت نمودند - و قائم بیگ
نام از بندهای زبان دان و سخن فهم که بزبان ترکی و عربی
بفصاحت تام آشنا بود همراه ذوالفقار آقا ایلچی مقرر نمودند و
یک خنجر مرصع مع علاقه مروارید بیش بها و زمرود آبدار که
لک روپیه قیمت داشت و کمر مرصع بقیمت چهل هزار روپیه و دو
هزار پارچه زری و ساده نکهه بنگاله و احمد آباد و برهانپور بقیمت
لک روپیه و شیشه پر از پنجاه توله عطر جهانگیری که از چهار هزار
روپیه زیاده ارزش آن ایام داشت و تحف دیگر و نامه عربی انشائی
وزیر بی نظیر سعد الله خان حواله قائم بیگ نمودند - چون وقت
رخصت از زبان ذوالفقار آقا خبر شدت و طغیان آفت طاعون و وبا
در استنبول معلوم شد تسبیح صد دانگ جواهر که امام آن زهر مهره

نخفته بی بها داشت و همیشه در دازوی پادشاه می بود با ارمغان دیگر ضم ساختند - مجموع تا لغایت رخصت ذوالفقار آقا سه لك روپیه بهمه جهت رعایت بعمل آمد و دو لك و پنجاه هزار روپیه سوای جنس و تسبیح زهر مهره برای قیصر روم ارسال داشتند - و قائم بیگ را وقت رخصت بعنایت مبلغی از نقد و جنس معزز ساختند و همراه همان هر دو ایلچی خواجه خان (۱۲۲) را با لك روپیه جنس خرید احمد آبك و بندرسورت روانه مكه متبركه ساخته ثلث آن جنس را برای شریف و باقی برای مستحقین و فضلاء آن مغان شریف مقرر کردند - و گلیم خوش باف طرح جانماز کار ملتان موافق طول و عرض مسجد مدینه منوره که فرمایش نموده تیار ساخته بودند حواله خواجه خان نمودند - چون از جمله پیشکشهای عادل شاه فیصل کلان کوه شکوه بقیامت شصت هزار روپیه با ساز طلا از نظر گذشت کمر مرصع بقیامت سی هزار روپیه برای عادل شاه روانه فرمودند - و همچنان چهار فیل نرو دو فیل سده با ساز طلا و جواهر آلات پیشکش قطب الملک معرفت عبد الصمد خان از نظر گذشت و بعبطای خلعت و پانزده هزار روپیه و دیگر عنایات سرافراز گردید و فرمودند - فرمان لطف آمیز بقطب الملک برنگارند *

ذکر سوانح سال سی ام از جلوس مطابق سنه

هزار و شصت و شش هجری

مرشد قلی خان را که سابق دیوان بالاگهات دکن بود دیوان

مستقل چهار صوبه دکن ساخته برای پرداخت و آبادی ملک مفتوحه حال و محال ویران گشته سابق نظر بر جوهر و وقوف کاردانی او تاکید زیاد فرمودند (۱۲۳) مرشد قلی خان بعد رسیدن

(۱۲۳) از لفظ مرشد قلی خان تالفظ بیرون است که در سطر اول صفحه ۷۳۶ چاپ شده بعرض آن در یک نسخه عبارت ذیل بوده است *

برطالبان اخبار چگونگی وضع روزگار مخفی نمازد که ولایت پر وسعت شش صوبه دکن از قدیم ملک بود زر خیز سیر حاصل که دستور تشخیص جمع مال بر سر بیگه شمار و پیمودن زمین بجزیب و تقسیم غله نموده گرفتن درمیان نبود چنان مقرر بود که هر یکی از دهاقین و مزارعان که بیلک قلمه و یکجفت گاو آنچه می توانست کشت کار می نمود و هر جنسی از حبوبات و بقولات که میخواست میکاشت بر سر قلمه قلیلی باختلاف بلاد و پرگنات در سرکار میداد باز پوس کمیت بهم رسیدن غله و غیره درمیان نمی آمد بعده که بمرور ایام بتصرف چغتا در آمد از آفات غیر مکرر روزگار پرگنات و دیهات رو بودیرانی گذاشت و روز بروز ویران تر می گردید و رعایای مال گذار از ملاحظه در آمدن ملک بقبضه اقتدار مغلان متفرق گشته رو باوطان نمی آوردند - مرشد قلی خان که از ترکان متصدی پیشه سیاق دان فهمیده کار بادینانت باکثر اوصاف حمیده موصوف بود بدستور تودرمل که در عهد فردوس آشیانی اکبر پادشاه دستور العمل ملک هندوستان گردیده بود پرداخت ملک و گرد آوری

دکن تردد و سعی در پرداخت و استمالت رعایا و آبادی ملک آنچه بکار برده و تمام اراضی بنجر و مرزوع کل محلات به پیمایش در آورده از سرنو نظر بر محصولات جنسی که از غله و فواکه

رعایای متفرق گشته کوشیده جا بجا امینان فهمیده کار خدا ترس و عمال کاردان متدین تعیین نموده ابتداء اراضی اکثر پرگنات را به پیمودن در آورد که نام آن رقبه خوانند بعده تفریق قابل زراعت و کوه و ناله که بکار قلبه رازی نیاید نمود و هرجا مقدم نداشت و ارثان مقدم قدیم آنجا از صدمات حوادث لیل و نهار مفقود الاثر بودند مقدمی آنجا را بمردمی که جوهر استعداد آبادی و پرداخته حال رعایا داشته باشد مقرر نموده خلعت داده سرگرم کشت کار ساخت و برای خریدگاو و دیگر مایحتاج زراعت مبلغ از سرکار بطریق تفرای بمقدمان حواله نموده فرمود که سرفصل باقساط بوصول در آزند و سه عمل قرار داد اول سر بسته تشخیص که در زمان قدیم بوده دوم بدائی یعنی تقسیم غله نموده گرفتن و آنرا باز منقسم ساخت بسه قسم اول آنکه هرچه از آب باران تا هنگام درو بمراد رسد هرجنس که باشد بالمناصفه مقرر نمود یعنی نصف سالم برعایا برسد و نصف در سرکار بضبط در آید دیگر هرجنسی که از آب چاه بمراد رسد اگرجنس غله خریف و ربیع باشد سیوم حصه از سرکار و دو حصه که دران اخاذی و ظلم را دخل نباشد برای رعایا مقرر نمود و سوای غله هرچه از جنس اعلی مثل انگور و نیشکر و کیله و خشخاش و زرد چوب و زیره و اسبغول و غیره بهم رسد نظر بر خرج آبکشی و امتداد ایام بمواد

و ترکی از باغات یعنی از آب چاه و کاریز و آب بازان بهم میرسید
ربع همه را از روی جزرسی و غور که بر احدی میل و حیف نرود
گرفته دستور العمل نقدی و بتائی قرار داده در افزونی محصول و مال

رسیدن آنجنس مختلف از نهم حصه گرفته تا چهارم برای سرکار باقی
برای رعیت قرار داد سیوم آنچه از آب کاریز و نه‌رها که از دریاها
بریده آورده بزراعت آب میدهند برای تقسم آن برخلاف جنس جای
بکم زیاد مختلف داخل دستور العمل نمود و عمل سیوم در مقابل
تشخیص سر بسته و تفریق بتائی جریب مقرر فرمود یعنی ربع
هر جنس از حبوبات و بقولات و جنس اعلی گرفته نظر بر نرخ
و کمیت به رسیدن حاصل مزروع نموده فی بیگه دستور نمود که بعد
پیمودن زمین از هر جنس بقرار مختلف بازیافت نمایند این وجه
مقرری که فی بیگه از هر جنسی بگیرند در سه چهار صوبه ملک
دکن بدهاره مرشد قلیخان شهرت دارد گویند بسیار میشد که مرشد
قلیخان وقت جریب نمودند نظر بر اینکه بر رعایا حیف و میل
بعمل نیاید و در ربع و تخمینا گرفتن غبن فاحش نشود خود
سر ریسمان یکطرف جریب میگرفت ازین جزرسی و پرداخت
روز بروز افزونی آبادی ملک و محصول مال می افزود دیگر
دانست که اطراف ملک دهلی و اکبر آباد مراد ازینکه خورده که
رعایای پرگنات میان همدیگر و با حکام و عمال داد و ستد دارند هزار
و دو صد درعه شاه جهانی است و بیگه دفتري سه هزار و ششصد درعه
مکسر می باشد که مراد از سه بیگه رعیتی یک بیگه باشد و باز

سرکار و پرداخت حال رعایا کوشید چنانچه سابق هم بزبان قلم داده تا بقای آبادی ملک دکن دستور العمل عمال و زمینداران مانده از

بیگه که بایمه داران از طرف پادشاهی در فرامین درج میگردد و آنرا بیگه الهی خوانند پنجهزار و چهار صد درعه کسری بالا میشود و هر بیگه را بیست حصه نموده هر حصه آنرا بسوه خوانند و تمام مدار کشت کار و حساب سرزمین، اطراف صوبه جات توابع شاهجهان آباد بر بیگه است و در دکن مختلف است هر چند که در صوبه جات دکن نیز آخر حساب بیگه بعمل می آید اما بیشتر بر آوت در دفاتر ثبت میگردد و حساب آن چنین است که در خاندیس چهار بیگه رعیتی را که مراد از هر بیگه سه هزار و شش صد درع مکسر باشد و دران ملک ازین خورد تر بیگه نمی باشد یک پرتن نامند و بیست پرتن را که هشتاد بیگه باشد یک آوت گویند و در صوبه برار و اطراف آن هشت بیگه را یک نیتن خوانند و ده نیتن را یک آوت گویند باز لفظ آوت اطلاق نمایند براسم قلبه مطلق و هر مزارعی که یک جفت گاو داشته باشد و هر چه تواند بدان جفت گاو قلبه رانی نماید آن را نیز آوت گویند دیگر باصطلاح دهاقین دکن که دفتر پرگنات نیز ثبت میگردد مقابل محصول زراعت محصول باغات می نامند یعنی هم قطعه زمین که حاصل آنجا از آب چاه بهم رسد خواه جنس غله باشد و خواه نیشکر یا غیره جنس اعلی باشد آن را باغات می خوانند - باز عنان کمیت خامه را طرف تحریر مطالب معطوف میسازد - بعرض سید که عزیز بیگ الخ *

احاطه شرح و بیان بیرون ست - بعرض رسید که عزیز بیگ بدخشی که از بندهای روشناس پادشاهی بود با هفتاد نفر نامی برای کدخدائی طرف پیشاور که جاگیر داشت می رفت یکی از مفسدان آن ضلع که با او عداوت داشت بلباس دوستی و ادعای مهمانداری سر راه او آمده بخانه خود برده فرود آورده اطراف را مسدود ساخته بر سر او ریخته با پانزده نفر منصبدار و سی چهل نوکر خود او بقتل رساند - به بهادر خان ناظم پیشاور حکم تنبیه او و دیگر مفسدان آن نواح صادر شد و بهادر خان برای استیصال آن جماعه دو هزار سوار تعیین نمود با وجود که مفسدان درهای قلب را پناه خود ساخته چهار پنج روز نائز قتل گرم داشتند و بسبب برف و راه قلب مردم بسیار پادشاهی بکار آمدند قریب پانصد نفر مفسدان که اکثر از الوس مشهور بودند بقتل رسیدند و شتو و گوسفند فراوان بدست مردم بهادر خان آمد و خانهای آنها را سوختند و بعضی باسیری درآوردند *

و سعد الله خان که از وزارت و کار و بار ملک هندوستان رونق گرفته بود بسبب عارضه قولنج که بچهار پنج ماه کشیده و خود پادشاه مکرر بیعادت او تشریف بردند و آخر جمادی الاخرای این سال ازین سوای فانی بروضه جاودانی انتقال نمود - لطف الله پسر کلان او پانزده سال عمر داشت بمنصب هفت صدی هد سوار مرافرازی یافت - باقی فرزندان او را با دیگر وابستها یومیه مقرر نمودند - و یار محمد همشیره زاده او را سه صدی شصت سوار منصب عطا فرمودند - و عبد النبي نوکر عمده

صاحبمدار جایگزین او را هزاره‌ای نمودند - و بآکثر نوکران روشناس
 سعد الله خان فراخور حالت منصب مقرر شد - سعد الله خان
 غفره الله که سواي کمالات صوري و معنوي صفات ذاتي بسيار داشت
 و بهترين صفت او باعتقاد محرر اوراق بل همه نصعت پيشگان
 با هوش آن بود که بکمال ديانت و امانت قسمي مهمات ملکي را
 سرانجام داد که در مدت وزارت او هرگز قلم او بر بنياد بدعت و
 مردم آزاری که لعنت و بدنامي آن تا روزحشر بر بنيان آن مي ماند
 جاري نگردید بلکه در دفع و رفع مقدمات و محاسبات که دران نقصان
 عامل و رعايا و مساکين نباشد ميکوشید - گویند روزي وقت
 محاسبه يکي از عمال چون سابق ضابطه بود که وجه حق التکصيل
 که فی صد بعمال و تحصیلدار مجرا مي دادند منجمله صد روپيه
 محسوب مي نمودند بخاطر سعد الله خان رسید که بدستور
 هندوان صرافان وجه حق التکصيل را بالاي صد روپيه جمع نموده
 در خرچ محسوب نمایند مثلا سابق عامل را از جمله صد روپيه
 تکصيل که پنجم روپيه تحصيلانه سند مي دادند پنجم روپيه
 مجرا گرفته بود و پنجم روپيه واصل سرکار مي ساخت سعد الله
 خان نظر بر کفایت سرکار دستخط مقرر نمود که بعده که صد و پنجم
 روپيه کروريان تکصيل نمایند پنجم روپيه مجرا گرفته صد روپيه در سرکار
 واصل سازند از بنيان اين بدعت مدت ها ناهم بود و مي گفت
 کاشکي آن روز دستم خشک مي شد و بقلم گيرانمي گزید - آری
 بر عقلا ظاهر و مبرهن است که کفایت در اجراي بدعت و مردم
 آزاری نمي باشد بلکه در پرداخت ملک و جذب قلوب و دلدهی

وعایا باعث گرد آوردی خزانه و مادی نیکنامی وزرا می گردید - و دارا شکوه که با سعد الله خان سوی مزاج داشت روزی بعرض رساند که سعد الله خان برگزات ویران کم حاصل در تیول ما داده و محال جید برای خود گرفته چون سعد الله خان برین معنی اطلاع یافت وکیل پادشاه زاده را طلبیده هر چه دیهائی آفتی که بسبب عمال ظالم پادشاه زاده رو بویرانی گذاشته بود نوشته گرفته بجایگزین خود گرفت و عوض او جایگزین خود را بتجویز وکیل در تذخواه پادشاه زاده تن نمود و در یک دو سال دیگر همان محال زیاده از سابق خراب و کم حاصل گردید - از جمله دستخطهای که سعد الله خان بر فرد های بدر نویسی مستوفی نموده دو دفعه را بقید قلم می آورد - راجه تودومل در زمان اکبر پادشاه مقرر کرده بود که اگر از صد کمتر فاضل عامل و کوریان باشد مستوفیان مجزا ندهند و از صد بالا فاضل کوریان و عمال محسوب گردد در عهد شاه جهان پادشاه مستوفیهای شرارت سرشت یل قلم در مجزا دادن فاضل عاملان وقت می نمودند بعد که فرد محاسبه به سعد الله خان رجوع شد دستخط نمود که ای مستوفی مثل هندی مشهور است لیذا لیذا دیغا دیغا هرگاه ضابطه سرکار چنان قرار یافته باشد که از صد بالا فاضل مجراست چرا به بدعت و دعائی بدعتی برای خود و ما راضی میشوی - دیگر بر فرد باز یافت بد نویسی کوریان محال خالصه دستخط نموده که این مناره برف را پیش آفتاب بدانند هر چه بعد تموز آن باقی ماند باز یافت نمایند - دیگر بر عقلای جهان دیده ظاهر است که هر ظلم و حیف و میلی که از حکام و ایاب ریاست

برضعفا و مظلومان می‌رسد و هر احسان و خیر که عائد حال مستمندان می‌گردد دعا و تقریرین موافق کردار آن بفرزندان او می‌نمایند ازان است که از زمان قدیم لغایت حال از روی تواریخ آنچه بمطالعه درآمده و در مدت پنجاه و دو سال که مسود اوراق بعد تمیز آمد مشاهده می‌نماید هیچ ظالم خود عاقبت بخیر نگشته و فرزندان او از طرف رزق و آبرو بمراد دل نرسیدند بل نام و نشان آن جماعه در ده بیست سال بر صفحه روزگار نماند - و اولاد سعدالله خان لغایت حال که هفتاد و چهار سال از زمان وفات اوست همه عاقبت محمود و فراخ روزی و نیکنام زیست نمودند و می‌نمایند - خصوص درین دور که انسانیت و کمال مروت معدوم الوجود گشته و امیرزادها که معلمان متعدد و اتالیقهای مستعد مدتها صرف اوقات در تربیت آنها می‌نمایند بمرتبه از طریق آدمیت بیگانه واقع می‌شوند که سواي جوشیدن در صحبت بی‌کمالان مادر آزار و پدر بیزار و اوباش و ضائع روزگار اصلا بمصاحبت صاحب کمالان با وقار و دانشمندان صلاح شعار راضی نمی‌شوند چه استعداد و کمالات فن ایشان سرود خوانی و نواختن طنبوره و فهمیدن دهریت و کبت و دوهرة است و کسب دیگر کمالات را در سر محض میدانند و باوجود بهمرساندن خط و سواد که پدران شان مبعلهای خطیر بخرچ ملایان در آورده صاحب سواد نموده اند همین که سواد خط بر چهره شان نمودار گردید کتاب بدست گرفتن و مطالعه تفسیر و حدیث و کتب لغت و تاریخ و مشق خط و مربوط نویسی را از جمله فعلهای لغوا حاصل می‌شمارند و نام جد و آبایی خود را

چون سطر غلط و ورق قلم خورده از صفحه روزگار حک ساخته اند و باندک گردش لیل و نهار خود شان نیز از گم نامان عالم می گردند همه از اثر دعای مستمندان ستم رسیده است که در درگاه منتقم حقیقی دعای سحر خیزان بدرجه اجابت می رسد و تیر آه دل های پر خون کار می سازد *

رای رگه نات را که پیدمکاری خالصه و تن سرانجام میداد و خالی از جوهر رشد نبود و اثر تربیت سعد الله خان از کار گذاری او ظاهر می گردید مامور فرمودند که تا تعیین دیوان کل مقدمات وزارت را سرانجام دهد و از اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار و خطاب رای رایان سرافرازی یافت - چندربهان که درمطلب نویسی بی نظیر تربیت کرده افضل خان بوده و چندگاه دارا شکوه بخدمت پادشاه التماس نموده با خود گرفته رفته بود باز از شاه زاده بلند اقبال گرفته بخدمت دارالانشا و خطاب رای چندربهان بر دیگر منشیان هنوز امتیاز بخشیدند - محمد صفی خان بخشی واقعه نگار دکن را از کمی منصب و گرفتن خطاب و عزل خدمت معاتب ساخته بجای او میرجعفر استرآبادی را مقرر ساختند و بمحمد صفی حکم شد که سی لک روپیه منجمه پیشکش قطب شاه که مجملی تفصیل آن بزربان قلم داده خواهد شد در دولت آباد گذاشته باقی بحضور بیارد - و چون حقیقت تعدی که از طرف قطب شاه بحال میرجمله و محمد امین پسر او که از نوکران عمده و کار طلبان معتبر او بودند عائد گردیده بعرض حضرت اعلی رسیده بود و حکم عالی در باب عدم مضرت و روانه

نمودن میرجمله مع پسر بحضور بنام قطب شاه صادر فرموده بودند قطب شاه بخلاف آن بعمل آورده پسر میرجمله را مقید ساخت و باز حکم خلاصی او روانه نمودند و فائده بر عکس بخشید و بر محمد امین پسر او زیاده تقید گردید و اسپان و اموال آنها را بضبط در آورد و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب دین درین ماده احکام تهدید آمیز نوشتند آخر کار که فائده نداد میرجمله بحضور معروض داشت بعد عرض بار دیگر فرمان نصائح آمیز مصحوب جبار بیگ و عزیز بیگ گرز برداران صادر شد و پادشاه زاده در فرمان درج فرمودند که اگر چه اغلب آن کوته افدیش قبل از رسیدن گرز برداران از راه خطا باز گشت نموده از خلاصی پسر میرجمله و روانه نمودن آنها بحضور استرغای ما حاصل کرده باشد و الا بعد ورود حکم جدید و تاکید شدید اطاعت امر خواهد نمود اما در صورت مصر بودن بران طریق ناصواب باید که آن فرزند تعین فوج نموده بل خود عازم تنبیه او گشته بجزای کردار رساند و احکام رفاقت شاهزاده بنام شایسته خان ناظم مالوا و افتخار خان و دیگر راجهای اطراف صادر شد - چون قطب سیاه با وجود ورود فرامین و نشان پیهم تن باطاعت نداد و دست از مقیدان برداشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اوائل ربیع الاول سال بیست و نهم جلوس سلطان محمد را با بسیاری از بندهای درگاه آسمان جاه بروایتی بشهرت کدخدائی با صبیحه شجاع که در بنگاله بود روانه فرمودند و خود پادشاه زاده نیز بشهرت شکار طرف قندهار متوجه شد - بعد رسیدن سلطان محمد که غافل نزدیک بولایت گلکنده رسید ابتدا عین الله خان قطب شاه

بفکر تهیه ضیافت پرداخت بعدی که از نزدیک رسیدن هر اولان با مصالح و استعداد جنگ آن مست باد غفلت هشیار گردید سراسیمه کار و بار خود گشته سوای اطاعت امر فائده مآل کار ندانسته محمد امین را با والد او و بعضی اجناس نزد سلطان محمد فرستاد و در جواب فرمان پادشاه و نشان پادشاه زاده کامکار و خدمت شاه زاده نامدار عذرهای نامعصوم دور از رویه کارنوشت محمد امین که نزد پادشاه زاده رسید نالش زیاده نمود و خبر پایمال شدن اکثر پرگنات سرحد از دست اندازی لشکر و تسلط رسیدن سیلاب افواج پادشاهی در اطراف بقطب شاه رسید و نزول سلطان محمد سه گروهی گلفنده واقع شد تزلزل تمام دران مرز و يوم افتاد پای ثبات عبد الله شاه از جا رفت و شهر حیدرآباد را گذاشته با فرزندان و عیال و مال و خزانه و جواهر هرچه توانست در یک روز برداشته خود را بقلعه گولکنده رساند و اما از اجناس سنگین مثل قالین و چینی آلات و دیگر اتمشه قطب شاه و امرا و تجار آن قدر در شهر و حویلیها ماند که از اندازه حساب بیرون بود اگرچه پنج هزار حوار و چند هزار پیاده برتقدار همراه موسی محملدار بر سر حویلیها گذاشته بودند اما آخر کار همه بتاراج رفت و در ابتدای زد و خورد تاراجیان محمد ناصر نام که ماده فساد مضرت حال میرجمله همان بود با صندوقه جواهر و نامه عذر آمیز بخدمت پادشاه زاده رسیده التماس منع تاراج نمود درین ضمن چون مردم سلطان محمد بخدمت اندازی اطراف پرداخته بودند و حواریان و برتقداران عبد الله شاه برای ممانعت بشوخی

پروا ختنه صدای دار و گیر بلند گردید و مردم قطب شاه مغلوب و مقتول و زخمی گشتند - از آنکه خیمه سلطان محمد بر سر تالاب حسین ساغر (ساگر) بود و صدای زد و خورد بگوش سلطان میرسید حکم مقید ساختن محمد ناصر مع همراهان نمود و برای ضبط اموال قطب شاه و محافظت مال رعایا تاکید فرموده محمد بیگ نام را باجمعی برای منع آتش زدن و تاکید غارتگران مقرر نمودند - اگر چه بعد از سوختن بعضی محلهها باقی شهر محفوظ ماند اما دست تاراجیان از مال و غارت کوتاه نگردید - درین مابین میر عبد الطیف حاجب پادشاه زاده که در گامکنده می بود بافیضان موسی محملدار و دیگر اسباب آمده برفاقت حکیم نظام الدین ملازم عبد الله شاه ملازمت نمود و صندوقچه جواهر با دو فیل و دو اسب با ساز طلا و نقره از طرف خود گذراند - سلطان محمد بمحمد امین پسر میر جمله امر نمود که باجمعی از مردم غاصب خود و پادشاهی رفته اسپان و دیگر چاربا مع اسپان قطب شاه که در حوبلی است بضبط قید و قلم در آورده مردم معتمد برای چوکی و محافظت بگذارد - و فرمودند که تمام مسترد ساختن مال و اسباب میر جمله حکیم نظام الدین را نیز با محمد ناصر در قید آورده نگاهدارند - بعد از قطب شاه باز دو فیل و شصت اسب و قدری جواهر و دیگر اشیای میر جمله فرستاده پیغام اظهار ندامت و عذر خجالت بمیان آورد - و نیز از زبان بعضی ظاهر شد که عبد الله شاه برای طلب کمک و امداد و معاونت بعادل شاه و زمینداران عمده نواح نوشته مردم سریع السیر دوانده و باستحکام برج و باره می پردازد تا آنکه پادشاه زاده

محمد اورنگ زیب هشت گروهی گامگذاشته در هشتاد و شش میرجمعه رسیده روز دیگر سوار شده باطراف قلعه برای تعیین مورچال و تعیین خیمه دولت خانه متوجه شدند - درین آوان خبر رسید که هفت هشت هزار سوار و ده دوازده هزار پیاده برقداز بمرداری موسی خان اطراف لشکر بشوخی تمام رسیده اند و از بالای قلعه گوله توپ و تفنگ و بار متصل هم می آید سلطان محمد را پیغام فرمودند که با فوج سوار شده طرف چپ مستعد باشد و بدفع مفسدان آن طرف پردازد و از هر جانب بهادران قلعه کشا در مقابل حمله دکنیها تردد نمایان بظهور می آوردند و تا شام شعله جنگ زبانه می کشید و جمعی از مردم بادشاه زاده بکار آمدند و زخم برداشتند و برخی از مردم کاری قطب شاه کشته و زخمی گردیدند و بادشاه زاده نماز عشا بخیمه خود آمده ادا نموده به تیمار و مرهم داری بعضی نوکران نامی که مجروح گشته بودند پرداخته روز دیگر مورچال اطراف باصرای کارزار دیده رزم از ما سپردند - میرزا خان و گار طالب خان و کیهو سنگه و دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کردن نقب و دواندن مورچال پرداختند درینوقت قطب شاه میر فصیح نام را با چهار صندوقه جواهر و مرصع آلات و سه زنجیر فیل نامی کلان و چند اسب باساز طلا و غیره اشیا فرستاده معروض داشت که برای معذرت و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش لائق میفرستم اگرچه بعد از التجای قطب الملک مردم پادشاهی را از دواندن مورچال و زدن توپ ممنوع ساختند اما میر فصیح را بار ملازمت

نداده اشیای مرسومه را قبول نفرمودند - و روز سیوم آن جمع کثیر همراه جبار بیگ خراسانی و دیگر نوکران جاهل پدشاه قطب شاه طرف مورچال میرزا خان نمودار گشتند مردم این طرف خبردار شده بسرذاری مالوجی دکهنی بمرد میرزا خان خود را رساندند و زد و خورد نمایان از طرفین بظهور آمد و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی و اسیر گردیدند و یک زنجیر فیل با چند اسیر که دستگیر مردم پادشاهی شده بود نزد پادشاه زاده آوردند - میر عبد اللطیف را برای آوردن میر جمله که در کرناٹک بود باجمعی تعیین نمودند - درین ضمن بعرض رسید که هفت هشت هزار سوار و بیست هزار پیاده از کرناٹکی طرف جنوب رو معرکه آرا گشته اند خود بدولت سوار شده بمقابل آن فوج متوجه شدند و ازان طرف بزدن بندوق و بان از بالای قلعه و بهر دادن توپ و تفنگ و انداختن سنگ و بان و دیگر آتشبازی پرداختند و از طرفین صدای داروگیر بلند گردید و جوانان نبرد خو و پرلان جنگ جو از باریدن تیر بلا اندیشه نمودند مقابل گوله و بان حملهای مردانه آورده طریقه جان نذاری را کار فرمودند - خصوص شیخ میر و محمد بیگ میر آتش داد مردانگی دادند و دکهنیها را از مقابل برداشتند و جمع کثیر از طرفین نقد هستی بباغ فنا دادند و زخمی گشتند و مکرر مردم قلعه مغلوب گشته باز اقدام بمقابله و مقاتله می نمودند تا آنکه سرانشر آن جماعه سید مظفر و جبار بیگ و شرزه خان رو بفرار آوردند و بشیخ میر و محمد بیگ که از سرداران نامی پادشاه زاده بودند زخم تیر و تفنگ رسید - و پادشاه زاده برای مورچال

و سد راه آنها مردم کاری گذاشته خود بدیوه تشریف بردند - و روز دیگر زمیدار چانده بمدد رسید - و روز دویم آن مبارزا احمد داماد قطب شاه بخدمت سلطان محمد آمد و برای عفو تفصیرات ملتجی گردید اما از جواهر و فیل که همراه آورده بود قبول ننموده تا انفصال معامله موقوف داشتند - درین فرصت شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان رحیده بانواج پادشاهی ملحق گشتند و مورچهای سابق را تغیر داده از هر نو جالجا امیران کار دیده مقرر نمودند - درین ضمن از حضور حضرت اعلی منشور نوازش گنجور مع خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاه زاده والا گوهر و منصب هفت هزاری ده هزار هوار برای سلطان محمد و فرمان عنایت عنوان مشتمل بر عفو تفصیرات و خطا بخشی بنام قطب شاه در جواب عرضه داشت او رسید پادشاه زاده فرمان قطب شاه را تا انفصال مقدمه پنهان داشت و در افشای آن مصلحت ندانست - و بندگان جان نثار کار طلب روز بروز در پیش بردن مورچال شرط تردد بجا آورده کار بر محصوران تنگ آوردند - و هر روز جمعی از نوکران قطب شاه بامید بندگان درگاه پادشاه رحیده عرف اندوز ملازمت می گردیدند - و تفرقه تمام بحال قطب الملک راه یافت و میر احمد و میر فصیح را بوسیله اظهار ندامت و عذر باز گشت از اطوار ناهنجار سابق و اطاعت آینده و ادای پیشکش باقی سابق و حال هرچه بفرمایند و التماس پیغام وصلت مهیده خود با سلطان محمد بار دیگر فرستاد و ده فیل و دیگر اسباب و ظروف طلا و نقره بابت میرجمله مع عرضه داشت متضمن

بتفہیت منصب سلطان محمد با دو فیل و چہار اسپ مع ساز طلا و
نقرہ بنام شاہزادہ رسید و درخواست ماذون فرمودن و آمدن والدہ قطب
شاہ مع اوازہ نسبت بار دیگر بمیان آوردند۔ و شایستہ خان را مامور
فرمودند کہ استمالت نامہ از زبان سلطان محمد و خود بنویسند۔
و قبل از رسیدن استمالت نامہ والدہ قطب شاہ روانہ شد ہمین کہ
خبر از دروازہ برآمدن رسید میر ابو الفصل معموری را ہمراہ
میرزا احمد دادہ باستقبال فرستادہ اول بدیر شایستہ خان فرود
آوردند و روز دیگر بخانہ سلطان محمد آمدہ بوساطت بیگمان شاہ
زادہ را ملاقات نمودہ دو فیل و دو اسپ با ساز مرصع و طلا گذراند۔
بعده کہ بخدمت پادشاہ زادہ کامگار آوردند ہزار مہر و پنج اسپ
و پنج فیل نرو دادہ مع ساز طلا و نقرہ پیشکش قبول افتاد۔
و برای عفو جرائم و تعین کمیت وجہ پیشکش برای پادشاہ و قبول
وصلت گفتگو بمیان آوردہ یک کرور روپیہ نقد و جنس پیشکش
حال کہ باقی پیشکش سابق در مدت دو سال با قسط ادا نماید و تعین
تاریخ نسبت مقرر نمودہ بقلعہ مراجعت نمود۔ و از شہرت مصالحہ
مردم مورچال از مکان خودہا برآمدہ بخاطر جمعیت تودہ می نمودند۔
در بنوا میر احمد اللہ خان بخاری عرف میر میران خالی از وسواس
بجای ضرور میرفت گولہ زنبورک از بالای قلعہ ناگہانی بمیر
اسد اللہ رسید و در آن واحد کار او تمام شد و علاوہ جمعیت کثیر از
دکھنیہائی جاہل کہ از اطراف با مصالح جنگ برای مدد رسیدہ
بودند و از صلح خبر نداشتند بسرگروہی کوتوال گانگدہ کہ برای طلب
آن جماعہ رفتہ بود دہ کردہی رسیدہ دست تعدی و غارت و قتل

بر مردم کهی دراز نمودند و سپاه همراه بدفع مضرت آنها پرداختند و
 فائز قتل و جدال بلند گردید و کار بجائی رسید که تمام لشکر
 شایسته خان و دیگر اسرا بی آنکه به پادشاه زاده و سرداران خبر شود
 قریب شش هفت هزار سوار و پیادهای بی شمار بقصد پیگار و
 مدد مردم کهی رسیدند و هر ساعت شعله دار و گیر اشتعال
 می گرفت هر چند سرداران هر دو طرف در منع و دفع آن فساد
 می کوشیدند فائده نمی بخشید و تا آخر روز جمع کثیر از هر دو
 طرف نقد جان بپا دادند و تمام شب بر اسپان و فیلان مستعد
 کارزار بوده از دور تفرنگ برهم دیگر می زدند صبح نا شده باز بازار
 پیکار گرم گردید و مکرر پیهم مردم عمده و شتر سوار و اسپ سوار
 از طرف قطب الملک برای دفع فتنه می رسیدند اما ممنوع
 نمیکردیدند و هر بار دکه‌نیهایی جاهل مغلوب می گردیدند باز
 فراهم آمده مستعد کارزار می گشتند تا شب دویم مردم بسیار
 از مردم پادشاهی بکار آمدند و آدم زیاد دکه‌نیها کشته و زخمی
 گردیدند و جنگ قائم بود بعده جا بجا متفرق شدند - درین حالت
 خبر رسیدن میر جملہ همراه میر عبد اللطیف که برای طلب او
 رفته بود نزدیک گلکنده رسید قاضی عارف بموجب امر پادشاه زاده
 فرمان و خلعت که از حضور برای میر جملہ آمده بود برده برای
 آداب تسلیمات و ملازمت پادشاه زاده راه نمونی نمود و میر جملہ
 استقبال کرده موافق دستور هندوستان و قاعدانان هند فرمان گرفته
 و خلعت پوشیده بخیمه خود مراجعت نمود بعد تعیین ساعت و
 رسیدن نصیر خان و میر شمس الدین و مالوجی باستقبال آمده

پادشاه زاده را ملازمیت نموده سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تحف
نثار و نذر گزراند - خلعت و جیغه و جمدهر مرصع و دواسپ با ساز
طلا و دو فیل مع ساز نقره عطا نمودند و حکم نشستن فرمودند و
بانواع لطف امیدوار ساخته بخلاوت برده کلمه و کلام مصلحت
بمیان آورده مرخص نمودند - روز دیگر حکم فرمودند که مور چال
از پای حصار قلعه بردارند - و قاضی میر عادل را همراه شیخ
نظام برای عقد بقلعه فرستاده جیغه و تسبیح مروارید و دو فیل
بایراق و جل زربفت برای قطب الملک حواله شیخ نظام نمودند
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستاده ها را در مکن خوب
فرود آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر
بعد فراغ عقد قاضی را مع همراهان مرخص نموده چهارده لک
رپیه جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده مع سرکار رام گیر که
بسرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جهاز دختر دادند - و اواخر
جمادی الاولی که معرکه ارائی رزم بمجلس بزم مبدل گردید بعد
فراغ شادی و انعام امرای همکاب فرمان عطومت آمیز پادشاه
برای قطب الملک فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا
آورده گرفت بعده پادشاه زاده بخانه میر جمله تشریف بردند او
یک قطعه الماس ناتراشیده و دو لعل و نه زمرد و شصت دانگ
مروارید و یک فیلم و پنج فیل نرو یک زنجیر ماده بازی ن طلا و
یراق نقره و پنج اسپ برای پادشاه زاده سوای آنچه که بسلطان
محمد و سلطان معظم گذراند پیشکش نمود - اوائل رجب بفر
و فیروزی طرف خجسته بنیاد کوچ فرمودند و شایسته خان را

با دیگر امرا و زمینداران که از اطراف و صوبجات برای کمک رسیده بودند بعطای خلعت و جواهر و اسب و فیل معزز ساخته بمکانهای آنها مرخص ساختند - و شاه بیگ خان را با سه هزار سوار برای وصول زردیشکش و محافظت ملک از دست اندازی لشکریان و مفسدان واقعه طلب در سرحد نگهداشتند - درین ضمن فرمان حضور مشتمل بر عنایت منصب پنج هزاری چهار هزار سوار و خطاب معظم خان و خلعت خاصه مع جمدهر مرصع و پهل کتاره و علم و نقاره مع حکم طلب حضور ینام میر جماله همراه گزر بردار رسید - و معظم خان آداب بجا آورده در رکاب پادشاه زاده همراه گردید همه جا شکار کنان قلعه قندهار و اورگیر را ملاحظه نموده اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد شدند و بعد عرض تردد پادشاه زاده اضافه پنج هزاری دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مرحمت نمودند - و شایسته خان را بخطاب خان جهان بهادر و از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار مقتخر ساختند - چون عرضه داشت قطب شاه متضمن بر اظهار فدویت و پریشانی بعرض رسید بیست لک روپیه بابت تفاوت نرخ و غیره از جمله پیشکش سابق منجمله پیشکش حال محسوب نموده معاف فرمودند *

چون حقیقت ظلم و تعدی محمد امین متصدی بندر سورت بعرض رسید از منصب و جاگیر و خدمت برطرف فرموده حکم مع گزر بردار برای ملبوس ساختن و بحضور آوردن او صادر فرمودند - و برای ادای زر و حق ستم رسیدهها مازول شدید

تعیین نمودند و روشن ضمیر واقعه نگار را که بکمال صوری و معنوی آراسته بود متصدی سورت مقرر فرمودند (۱۲۴) چون میر جمشاه

(۱۲۴) از ابتدای سطر ۱۹ صفحه ۷۵۰ تا اینجا عبارتی که

مذکور است بعوض آن در یک نسخه این عبارت است *

چون حقیقت تعدی و ظلم محمد امین متصدی بندر سورت در تشخیص جمع مال و دیگر ابواب بعوض رسید از منصب و جایگزین بر طرف فرموده گرز بردار تعیین نموده طلب حضور نمودند بعده که ملازمت نمود حکم شد که سر دیوان مار در آستین او سر دهند آنروز رکلائی او هر چند که اطراف برای نجات او دویندند فائده نه بخشید تا آنکه بمتصدیان بادشاه بیگم که بندر سورت در تلخواه او بود رجوع آورده بهزاران عجز و الحاح رقعہ خلاصی جان او بنام بادشاه حاصل کردند بعده که رقعہ بیگم به مطالعہ خاض در آمد او را حکم حبس فرموده بیدماغ داخل محل شده بادشاه بیگم را نزد خود طلبیده فرمودند که باوجود بندر سورت در اقطاع آنچشم و چراغ سلطنت مقرر است و رعیت مالگذار که باعث آبادی ملک و مزید خزانه و افزونی لشکر بادشاهانست آن فرزندان چگونه باین بدناسی ظلم آن ناپاک راضی می شود که برای اظهار حسن تردد اضافه آوردن بمرتبه در تشخیص مال سختی نموده که رعایا ناچار گشته فرزندان خورد سال را بنصرانیها فروخته ادای محمول نمودند بندر سورت جای تردد مردم هفت اقلیم است خبر که ببادشاهان اطراف رود برای ما بدناسی آن علاوه

نزدیک بحضور رسید دانشمند خان بخشی را فرمودند که باستقبال
رفته بحضور بدارد و بعده که ملازمت نمود یک خوان اشرفی
و دو خوان حواهر و دیگر اجناس نذر گذرانند و از اصل اضافه
شش هزاری شش هزار سوار نموده خطاب معظم خان مع وزارت و
قلمدان مرصع و شمشیر و دو فیل و دو اسب خاصه باساز و یراق
طلا و نقره و پنج لک روپیه عطا فرمودند - و اسد خان را از اصل و
اضافه دو هزاری و هشت صد سوار نمودند - و محمد امین پسر
میر جماله که از عقب رسیده ملازمت نمود بمنصب دو هزاری و

ناخشنودی خدا خواهد گردید بعده که نواب قدسیه برین بیدان
آن برگشته طالع اطلاع یافت زبانه از شفاعت او باز داشت - آری
بادشاهان عادل را چنین بحال رعایای ستم رسیده باید پرداخت

* بیت *

مده رخصت ظلم در هیچ حال * که خورشید مملکت نیابد زوال

خرابی زبیدان بیند جهان * چو بستان خورم زبانه خزان

بازار مظلوم مایل مبادش * زدود دل حلق غافل مبادش

روز دیگر که بادشاه عدالت اساس رعیت پروردیوان فرمود حکم
باحضار آن نامه تباه و مارگیر نمودند درینضمن راجه رکهناته
که نیابت وزارت داشت و کلای آن بدعاقبت از طرف نواب
بادشاه بیگم نیز مایوس شده بدو رجوع آورده با هزاران عجزو زاری
برای رفع بلائی آن مبتلا بانواع بلا سماجت از حد گذرانده بودند
بخدمت بادشاه دادگر عدالت گستر بر قابوی وقت بعرض رساند

خطاب خاندی سرافرازی یافت . معظم خان قطعه التماس بوزن دو صد و شانزده سرح بقیمت دولك و شافزده هزار روپیه و شصت نیل مع یراق پیشکش نمود و جمله نذر و پیشکش سابق و حال پانزده لک روپیه بقیمت در آمد *

چون از دختر شه نواز خان که در خانۀ پادشاه زاده محمد مراد بخش بود فرزند متولد نمی شد دختر امیر خان را برای پادشاه زاده نسبت مقرر نموده لک روپیه جهاز از سرکار داده روانۀ احمد آباد ساختند و پادشاه زاده را دو لک روپیه انعام از خزانۀ بقدر سورت

که اگرچه در ماده چنان بدبخت ظالم هرکه التماس شفاعت نماید اول سزاوار عقوبت اوست اما چون مبلغ خطیر حق رعایا که برو نالیش دارند برنده او طلب است و مبلغها مطالبۀ پادشاهی از بازار یافت باید نمود بدون وصول زر مظلومان و اداء مطالبۀ سرکار در کشتن او تاامل لازم است حکم شود که بعد از اصل ساختن حق ستم رسیده ها و زربادشاهی او را بپاداش اعمال او رسانم التماس او بدرجه قبول در آمد و فرمودند که بسزاوی محصلان شدید حواله راجه رگهذاتیه نمایند که بغور تحقیق حق رعایا رسیده بآنهارسانند درینصورت فی الحال باعث فرونشستن آتش غضب پادشاه و جان بخشی آن بدکردار مردم آزار گردید و دیگرانرا عبرت حاصل شد ازین مقوله حکم سیاست و ترددی که در پرداخت حال رعایا و آبادی ملک از ان پادشاه رعیت نواز بظهور آمده بسیار مسموع گردیده بعده که میر جمله معظم خان بحضور رسیده الخ *

عطا فرمودند از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزاری. دوازده هزار
سوار دو امپه و سه امپه معزز ساختند *

چون بعد تیاری قلعه و حصار دار الخلافت امر بساختن مسجد
عالی که چنان مسجد در ممالک محرومه هندوستان از ابتدای
اسلام بنا نیافته و صنعت آن بتحریر آوردن تحصیل حاصل امت هر که
دران مکان با فیض رسیده میدانند که معماران هنرمند چه کار کرده اند
نموده بودند بصرکاری و اهتمام سه چهار امیر مثل خلیل الله خان
و جعفر خان و معد الله خان و روح الله خان در مدت هشت سال
بخرچ ده لک روپیه با تمام رسای *

قبله عاحات آمد مسجد شاه جهان

تاریخ اتمام آن یافده اند *

چون بعرض رسید که عالی عادل شاه بیجا پوری ازین امرای
فانی انتقال و ارتحال بدار البقا نموده و از واریت ملک نموده
مگر مکندر نام معجول المنصب که او را بجای پسر پرورش
نموده و امرای بیجاپور او را بمطاعت برداشته اند و بعضی
با او موافقت ندارند به پادشاه زاده محمدی اورنگ زیب حکم
صادر شد که خود را به بیجاپور رسانده ملک و قلعه آنجا را بتصرف
خود آورد. و معظم خان را از حضور برای معاونت آن مهم مرخص
ساخته فرمودند که مهر وزارت حواله محمد امین خان بصر
نمود نماید که برفاقت رای رایان در اجرای کار ملکی و مالی پردازد.
و مهابت خان و خان جهان و نجابت خان و شاه نواز خان و غیره
از حضور و موصلات زبانه از صد امیرنامی و روشناسی کم منصف

همراه پادشاه زاده تعیین فرمودند - محمد امین خان را از اصل و اضافه سه هزار سوار نمودند و خان جهان را فرمودند که تا مراجعت پادشاه زاده از مهم بیجا پور در اورنگ آباد باشد - بهمه امرا وقت رخصت خلعت و اسب و جینغه و شمشیر عنایت فرمودند و معظم خان را از روز ملازمت تا تاریخ رخصت پنج ایک روپیه نقد سوای جوهر و اسب و فیل مرحمت فرمودند چون در دارالخلائع اثر وبا و طاعون ظاهر شد و روز بروز شدت او می افزود و در باب بر آمدن از فضلا که امتفسار فرمودند بروایت مختلف عرض نمودند آخر مصلحت بران قرار یافت که بطریق قصد شکار کلنگ کنار گلنگ تشریف برده چندگاه تفرج کزان و داد دهان و شکار انگنان بسربردند •

ذکر سوانح سال سی و یکم از جلوس صاحبقران ثانی

مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری

جشن آغاز سال سی و یکم مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری اول ماه جمادی الاولی زیب و زینت یافت و از امرا و صلحا و شعرا هر یکی فراخور پایه و مراتب قسمت کامروا و فیض یاب گردیدند و از باب طرب دامن دامن زر مرغ و سفید نخیره اندوختند - پنجاه و هفت فیل پیشکش قطب شاه با تحف دیگر از نظر گذشت سه لک و هشتاد هزار روپیه بقیمت در آمد - پنج کرور دام در انعام پادشاه زاده دارا شکوه مقرر نمودند جمله از سابق و لاحق شصت کرور دام تنخواه گردید - صوبه کابل از تغیر بهادر خان برستم خان مقرر فرموده اضافه هزار سوار مرحمت نمودند - بعد رسیدن حکم مهم بیجاپور پادشاه زاده محمد اورنگ زیب تا رسیدن

خان جهان عرف شایسته خان بسرانجام و تهیده مهم پرداخت بعده
 که بعضی امرای کومکی پادشاه زاده پیوستند پادشاه زاده با
 سرانجام توپخانه برآمده برای تسخیر قلعه کلپانی و دیگر قلاع توابع
 بیجاپور کمر بسته در اندک مدت بتسخیر در آورد بعد ازان بعزم
 تسخیر بیجاپور متوجه شدند چون از کلپانی عبور نمودند فوجهای
 بیجاپور از هر طرف بدستور قزاقان نمودار شده بعد از زد و خوردی
 که بمیان می آمد فرار می نمودند تا بپای حصار رسیدند جا بجا
 امرای رزم دیدند کار طلب برای نقب زدن و مورچال پیش بردن
 مقرر شدند و محصوران با استحکام برج و باره پرداخته بزدن توپ
 و تفنگ و انداختن بان و سنگ و دیگر آلات آتشباری پرداختند و
 هر روز جمعی از هر دو طرف بدم تیغ و سنان می آمدند و مردم
 قلعه برآمده بر مورچال می ریختند آدم و چارپایان می ساختند
 و آنچه دران محاصره ازان پادشاه زاده با فرهنگ و امرای با نام
 و ننگ ترددات نمایان بعرضه ظهور آمده بتحریر تفصیل آن قلم
 را رنجه داشتن بطول کلام منجر می گردن - حاصل کلام بعد ازان که
 کار بر محصوران تنگ گردید پیغام اظهار عجز و پیام امان بمیان
 آوردند و قبول مبالغ کرور روپیه بطریق شکوائه شفع جرائم کرده
 و ناکرده خود ساختند - درین ضمن اخبار موخشی از عارضه حبس
 بول پادشاه و برهم خوردن نسق حضور و طلب بعضی امرادر
 دار السلطنت انتشار یافت ناچار کار بصالح انجامید تا آنکه از
 نوشتجات وکیل بانوت پیوست که امرای همراه پادشاه زاده محمد
 اورنگ زیب بتجویز دارا شکوه که از سابق هم وای عهد صاحب اختیار

بود و بعد عارضه بدني پادشاه زمام نسق سلطنت به پنجه اقتدار او در آمد طلب حضور گردیدند لهذا بهادل شاه بیجاپور بقبول پیشکش مذکور دار و مدار نموده از پای قلعه بیجاپور برخاسته متوجه خجسته بنیدان اورنگ آباد گردیدند *

دیگر مخفی نماید که فرقه گرز بردار سابق جدا نبود از نوکران روشناس که در جلد روی و تیز روی شهرت داشتند برای طلب امرای سرکش و زمینداران مفید و رساندن فرامین تعیین می گردیدند مگر در عهد جهانگیر پادشاه برای روز شکار سه چهار گرز بردار که گرزهای فولاد هشت پهلو داشتند در رکب حاضر می بودند از اوائل عهد صاحبقران فرقه گرز بردار بتفریق گرز طلا و نقره مقرر گشتند و فرمودند که سوای مردم توران از قوم دیگر داخل گرز بردار ننمایند - خبر بزه سرده که در هندوستان اصلا نمی کاشتند در عهد سنه پانزدهم جلوس اعلی حضرت ابتداء محمد رضای خراسانی در نواح شاه جهان آباد تخم خربزه کاشت و زمین موافق آمد و از عطای خلعت و دیگر عنایات پادشاهی مفتخر گردید *

بر عقلا ظاهر است که اگرچه در ملک گیري استقلال به از محمد اکبر پادشاه رونق افزای سلطنت هندوستان در تیموریه نبوده اما در بندوبست و نسق فراهم آوردن خزانه و آباد کاری ملک و قدردانی سپاه و رفاه لشکر به از شاهجهان پادشاه در عرصه پرومعت هندوستان فرمان فرمای نگریده سوای خرچ لازم و ملزوم سلطنت و آنچه بخرچ عمارات و قلعه و مساجد شاه جهان آباد و دیگر بلاد و بانعام ایلیچیان و مهم قندهار و بلخ که آخر رایگان

رفته در آمده بدست و چهار کرور روبیه و از جنس اشرفی سوای طلا و نقره غیر مسکوک و ظروف طلائی و نقرئی و جواهر که تخمیناً تا پانزده شانزده کرور نیز می شد مانده بود - و در رعیت پروری و عدم تعدی حکام تقید تمام داشت *

و آنچه در شاه جهان نامه از تفصیل منصب پادشاه زاده‌های والا گهر و امرای عظیم الشان درج است فقره چند بزیان قلم میدهد *
دارا شکوه بدایهٔ چهل هزارى و بدست و پنج هزار دواصده و سه اسده رسیده بود *

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و شجاع هر دو بمنصب بدست هزارى پانزده هزار سوار سرافرازی داشتند *
و مراد بخش از پایهٔ پانزده هزارى تجاوز نموده بود *

و پادشاه زاده‌ها را تا خدمت نمی فرمودند یومیه مقرر می داشتند بعده که بمهمی مامور می گردیدند بمنصب سرافرازی می یافتند مگر دارا شکوه که از بسیاری محبت شاه جهان پادشاه او را از خود جدا نمی نمودند بعد از آنکه محمد شجاع بهم دکن مامور گردیده تسلیم منصب نمود در عالم همچشمی که کلان تر از همه برادران بود رقت کنان از سردیوان برخاست لهذا ناچار بدو آنکه بخدمتی مامور گردن منصب عطا نمودند - و از جمله امرای بیش منصب زیاده از چهار نفر شاه جهان پادشاه هفت هزارى نمی نمودند بعده که یکی ازین چهار و دیعت حیات می نمود دیگری را بدین منصب سرافرازی میدادند چنانچه که در ایامی که عارضهٔ حبس بول و شورش سلطنت روداد چهار

نفر که بمنصب هفت هزاری بتفصیل ذیل سواراوی داشتند همه مرحله پیمای سفر آخرت گردیده بودند و هیچ یک از امرای مقرب عوض آنها بدایه هفت هزاری نرسیده بود - جملة الملک سعد الله خان و علیمیران خان سپه سالار و سعید خان بهادر و اسلام خان - و شش هزاری از شش نفر زیاده نبودند رستم خان بهادر خان جهان و اعظم خان و معظم خان و میرجماله و خسرو خان و نذر محمد خان و مهاراجه جسونت - و هفده نفر بدایه پنج هزاری رسیده بودند شاه نواز خان صفوی و مکرمت خان صفوی و قایم خان بهادر و جمعفرخان و خلیل الله خان و مهابت خان و اعتقاد خان و بهادر خان روهیله و نجابت خان و اله وردی خان و بهرام خان و نذر محمد خان و میرزا راجه جیسنگه و راجه جگت سنگه و رانا راجسنگه و مالوجی بهوسله و راجه بیتهل داس و راجه رام سنگه - و چهار هزار و از چهارده نفر زیاده نبودند و سه هزاری و پانصدی یک نفر بود - و سه هزار و چهل و هفت نفر بودند و هزار و پانصدی بیست نفر و هزار و پنجاه و نه نفر بودند که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد *

درینصورت عقلائی دانش پزوه و سخن سنجان گنج معانی نظر بر بندوبست سلطنت سابق در رویه اختلال نسق حال که تعداد برنا یعنی جوان هفت هزار و شش هزار و مراتب نویسندگان حضور و محرران بخشیان عظام اطلاع ندارند تا بدیگران چه رسد انصاف نمایند که هرگاه نه محال خالصه مانده و نه پامی باقی یافته می شود و نه زر در خزانه فراهم می آید بیش منصفان

غیر مشهور و ریزه منصبداران نا محصور که از اندازه شمار بیرونند
فائده لب بشکوه بی جاگیری و نیافتن نقدی کشودن معلوم مگر
آنکه پادامین صبر پیچیده بنام منصب بی ثمر قانع باشند *

القصة چون ذکر خاتمه و قلع سلطنت فردوس آشیانی شاه جهان
پادشاه بتحریر مقدمه آغاز جلوس خلد مکان موقوف است الحال
عنان کمیت خامه تیز رفتار را بتدکار سلطنت خلد آرامگاه محمه
اورنگ زیب عالمگیر معطوف می سازد *

تمام شد

حصه اول منتخب اللباب

MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in the end of 2nd part.

BIBLIOTHECA INDICA
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE
MUNTAKHAB AL-LUBÁB
OF
KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA :

1869.

